

Kế Hoạch Dưỡng Thành Sesshomaru

Contents

Kế Hoạch Dưỡng Thành Sesshomaru	2
1. Chương 1: Kế Hoạch Nhập Hồn	3
2. Chương 2: Kết Nghĩa Tỷ Muội	5
3. Chương 3: Thân Cận	8
4. Chương 4: Cái Đuôi	10
5. Chương 5: Đồ Ăn	12
6. Chương 6: Xuất Hành	14
7. Chương 7: Trốn	17
8. Chương 8: Xích Uyên	19
9. Chương 9: Yêu Dao	21
10. Chương 10: Lưu Người	24
11. Chương 11: Chà Đạp	27
12. Chương 12: Ròng	29
13. Chương 13: Kiếm Dao	31
14. Chương 14: Tu Hành	33
15. Chương 15: Con Người	35
16. Chương 16: Vô Sĩ	38
17. Chương 17: Công Chúa	40
18. Chương 18: Bán Yêu	42
19. Chương 19: Tróc Yêu	44
20. Chương 20: Lớn	47
21. Chương 21: Mèo Rừng	49
22. Chương 22: Mơ Hồ	51
23. Chương 23: Áo Giáp	54
24. Chương 24: Em Trai	56
25. Chương 25: Ngoài Ý Muốn	58
26. Chương 26: Chuyển Trường	60
27. Chương 27: Nhảy Xuống	63
28. Chương 28: Truy	65
29. Chương 29: Quyết Đấu	67
30. Chương 30: Bám Chặt Không Buông	69
31. Chương 31: Tài Liệu	71
32. Chương 32: Đuổi Giết	74
33. Chương 33: Chuyển Trường	76
34. Chương 34: Khiêu Khích	80
35. Chương 35: Bắt Cóc	82
36. Chương 36: Danh Dao	84
37. Chương 37: Cứu Trợ	87
38. Chương 38: Giải Án	89
39. Chương 39: Bức Họa	91
40. Chương 40: Cãi Nhau	93

41. Chương 41: Đấu Quỷ	97
42. Chương 42: Khi Dễ Em Trai	101
43. Chương 43: Tàn Sát Hàng Loạt Dân Trong Thành	106
44. Chương 44: Sứ Giả Của Gió	110
45. Chương 45: Khai Phòng	114
46. Chương 46: Trở Về	122
47. Chương 47: Ủng Hộ	126
48. Chương 48: Âm Dao	130
49. Chương 49: Naraku	134
50. Chương 50: Công Thành	138
51. Chương 51: Thăm Bệnh	142
52. Chương 52: Mùi	146
53. Chương 53: Ăn Thịt	150
54. Chương 54: Phương Hướng	154
55. Chương 55: Tắm Rửa	158
56. Chương 56: Đội Bảy Người	162
57. Chương 57: Giấu	167
58. Chương 58: Thích	170
59. Chương 59: Rối Rắm	174
60. Chương 60: Kết Tóc	178
61. Chương 61: Nhìn Trộm	182
62. Chương 62: Cánh Tay	186
63. Chương 63: Tuyết Cơ	190
64. Chương 64: Đại Gả	194
65. Chương 65: Đả Lớn	198
66. Chương 66: Phi Điều	202
67. Chương 67: Tảo Mộ	206
68. Chương 68: Gặp Gia Đình	210
69. Chương 69: Kế Hoạch Sinh Con	215
70. Chương 70: Ái Mộ	218
71. Chương 71: Hủy Thuốc	223
72. Chương 72: Minh Đạo	227
73. Chương 73: Yue	232
74. Chương 74: Bỏ Qua	236
75. Chương 75: Siêu Việt	240
76. Chương 76: Bạo Cúc	244
77. Chương 77: Bên Trong	248
78. Chương 78: Bán Yêu	252
79. Chương 79: Sinh Con	255
80. Chương 80: Ba Năm	260
81. Chương 81: Phiên Ngoại: Anh Trai Và Em Gái	264
82. Chương 82: Ngoại Truyện: Kagome Chuyển Thế	268
83. Chương 83: Ngoại Truyện: Sinh Con Gái Cũng Không Dễ Dàng	271

Kế Hoạch Dưỡng Thành Sesshomaru

Giới thiệu

Dịch Tiểu Đồng: xuyên không đến đây khi 12 tuổi, đã được 2 năm. Hiện tại 14 tuổi, mười lăm ngày nữa là tròn 15 tuổi!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ke-hoach-duong-thanh-sesshomaru>

1. Chương 1: Kế Hoạch Nhập Hồn

Có người nói tiểu thuyết xuyên qua là vọng tưởng với ta, đảm đương không nổi!

Có người nói cho dù có xuyên qua được, thì cơ duyên vẫn là một phần một vạn triệu!

Có người nói...

Mặc kệ mấy người đó nói gì, ta hạ xinh đẹp đồng tử ở sinh nhật thứ mười chín hôm nay mặc!

Mặc cha mẹ chu kiện toàn, một đệ đệ cả ngày chỉ nghĩ đến chuyện tranh giành của ta này nọ!

Mặc bố dượng mẫu kiện toàn, một đệ đệ sợ ta đòi mạng!

Nguyên nhân ấy à! Nghe ta nói từ đầu nhé!

Dịch Tiểu Đồng: xuyên không đến đây khi 12 tuổi, đã được 2 năm. Hiện tại 14 tuổi, mười lăm ngày nữa là tròn 15 tuổi!

Gia đình: Nói tới đây không biết là có người tin quỷ thần không, nếu có thật thì sẽ dễ dàng hiểu được bối cảnh gia tộc của ta. Bất quá, vẫn là nên giải thích một chút tốt hơn! Đầu tiên, mẫu thân tên Dịch Tiểu Minh, là một pháp sư. Phụ thân Hậu Đằng Tình là một nghệ thuật gia, kiêm đại giáo sư, từng là tinh linh thủ hộ Dịch Tiểu Minh

Mỗi một đại dịch chú công sẽ có một người kế thừa năng lực cường đại của tổ tiên, mà cố tình Dịch Tiểu Đồng lại là người này! Nhưng tính cách nàng vốn rất nhát gan, sinh ra ở một gia đình như vậy sợ nhất yêu ma quỷ quái dị vật. Khi triệu hồi tinh linh, bởi quá mức sợ hãi mà linh hồn bị đánh văng khỏi cơ thể, làm mất hồn mất vía

Dịch Tiểu Minh và chồng không đành lòng con gái phải chết sớm như vậy, liền sử dụng cấm chú, đem ta đến đây

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì theo như bọn họ nói thì đây có thể là con gái đời sau, muốn dùng linh hồn của ta bảo vệ cho thân thể này, cũng là để thu thập lại linh hồn bị phân tán. Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ này là ta có thể quanh vịnh quay về, trở lại thế giới của mình. Nếu không, linh hồn kiếp trước không có, còn có thể có đời sau sao?

Đó là một nhiệm vụ không có đường lui, ta chỉ có thể nhận!

Vì thế, từ khi đến thế giới này, ta luôn nghiêm cẩn khổ luyện kỹ năng sinh tồn. Bởi Dịch Tiểu Đồng đời kiếp này là bệ thủ hộ tinh linh đánh tan, nên hơn phân nửa là lưu lại ở các không gian quỷ thần, muốn đi tìm phải biết cách đối phó với các tình huống xấu

Mà Dịch Tiểu Minh và Hậu Đằng Tình cũng bởi vì sử dụng cảm chú mà pháp lực cơ bản mất hết, nên chỉ có mình nàng mới cứu được nàng

Hai năm trôi qua, ta luyện kinh đến mức đệ đệ Hậu Đằng Lượng vừa nhìn thấy ta là tránh ngay sang một bên, sau đó nhìn phía sau ta, bộ dạng muốn khóc mà không dám

Chính như Dịch Tiểu Minh nói, thân thể này linh lực rất cường đại, nên chuyện triệu hồi thủ hộ tinh linh Diễm Xích Long cũng là chuyện tương đương cường đại. Lúc ấy chỉ mảnh cheo chuông, sau khi linh hồn của Dịch Tiểu Đồng tán đi, ta liền thay nàng đứng trước thần long. Có lẽ là do từ nhỏ đã yêu thích phim khoa học viễn tưởng nên chỉ cho rằng bản thân đang ở trong một kỳ quái. Tóm lại, lúc đó ta thần kinh thô không cảm thấy sợ hãi mà còn sờ sờ cái “vòi nước” của nó

Kết quả, từ cái sờ đó liền bị nó nhận làm chủ nhân! Tuy ta khổ luyện hai năm để ngăn chặn thần khí của nó, nhưng đến nay vẫn không thành công. Sau đó Đằng Lượng vốn từ nhỏ đã linh cảm hơn người, nên vừa thấy ta liền sợ phát run, ta tới 2 năm, hấn sợ 2 năm

“Ta mua bánh ngọt cho ngươi” Ta biết Đằng Lượng rất thích đồ ngọt, vì thế mỗi lần ra ngoài đều mua cho hấn

Đặt bánh ngọt lên bàn, sau đó đi đến phòng tắm, toàn thân ta giống như từ địa ngục chui ra vậy, còn có một thân mùi hôi

“Chị... chị... lưng có máu...” Đằng Lượng có vẻ như phải lấy toàn bộ khí lực ra để nói xong những lời này

Cảm động-ing~! Đệ đệ này tính cách cũng không giống đệ đệ của ta, mới mười tuổi, dáng người lại thấp bé, khuôn mặt tròn tròn khiến người ta thấy là thích, nếu không phải thấy hấn sợ hãi thì ta đã ôm lấy hấn mà “phi lễ” mấy trăm lần

Ta nắm chặt tay, cười nói “Không sao cả, tuyệt không đau” Nói xong còn duỗi thân, kết quả động đến miệng vết thương, đau đến mức nước mắt kém chút đã rơi xuống

“Không nên cậy mạnh, lại đây ta bôi thuốc cho, băng bó tốt rồi hãy đi tắm, nếu dính nước thì không tốt” Mẫu thân Dịch Tiểu Minh đi đến, kéo ta vào phòng cởi bỏ quần áo của ta, một bên bôi thuốc một bên nói “Miệng vết thương cũng không sâu lắm, xem ra không cần khâu”

Có chút đau, ta giật giật thân mình.

Sau lưng đột nhiên không có tiếng động, vừa muốn quay đầu thì cảm giác được một cái đầu kê bên vai ta.

“Xin lỗi, con vốn không cần chịu khổ như vậy” Tối đây đã 2 năm, đây là lần đầu tiên nàng thổ lộ với ta, bình thường luôn là cái bộ dáng la hét, một bộ dáng con mẹ nó đã man.

“Mẹ hấn là tức giận, con không nên đem thân thể con gái mẹ bị thương”.

“Con gái ngốc, dù ngươi hay là tiểu Đồng thì đều là con gái của ta. Các con ai bị thương, ta đều lo lắng” Nàng đánh đầu ta một chút, rồi phủ quần áo lên ta, nói “Đi tắm đi, sau đó chờ cha ngươi tan tắm rồi cùng ăn cơm”.

“Con biết rồi, mẹ không cần đánh đầu ta, sẽ thành ngốc nghếch” Mẹ này cũng không ôn nhu, nhưng dù sao đã tới đây 2 năm, nếu như nói không có một chút tình cảm thì là nói dối.

Dịch Tiểu Đồng dáng người không cao, đại khái là 1m6. Mặt tròn tròn, mắt tròn tròn, điển hình là bộ dáng LOLI, dáng người Loli. Thể này mà đi ra ngoài thì sẽ bị cho rằng là một tiểu nữ sinh đáng yêu, cho dù khi dễ một chút thì cũng chỉ diễm đam đáng yêu suốt mướt khóc kêu “Á” rồi thôi. Thế nào cũng sẽ không nghĩ tới “tiểu Loli” kỳ thực là một tay kiếm đạo vật thẳng được cả cao thủ vật lộn, cả ngày luôn cũng yêu ma quỷ quái đánh đánh giết giết!.

Cảm thán một chút, cái này là nhân sinh a!.

Hậu Đằng Tình bởi vì bị quỷ thần phong ấn năng lực, nên giống con người, nếu già thì sẽ chết. Bất quá, giờ hấn là nam nhân tràn ngập mị lực, thêm cả khí chất của người làm nghệ thuật, khiến cho bao nữ sinh đại học nghệ thuật chảy nước miếng cả ngày truy đuổi.

“Bị thương?” Hắc mỳ nhả nhanh lại, trên mặt hiện lên lo lắng.

“Chút lòng thành” Ta lần này không dám nhắc tay, mà là ngoan ngoãn ngồi xuống ăn cơm. Ở thế giới của ta, ta luôn cùng đệ đệ tranh cướp đồ ăn, bất quá hiện tại đã thành thói quen không có người tranh cùng, thói quen ẩm thực cũng tốt lắm.

Hậu Đằng Tình thở dài, không nói gì thêm.

“Đến nay người hắc là đã thu thập gần xong linh hồn của tiểu Đồng?” Sau khi ăn xong, phụ thân gọi ta đến sảnh nhà hồi.

“Đúng vậy”.

“Còn một mảnh linh hồn nữa vẫn không thấy tung tích phải không?”.

“Vâng” Ta tìm rất lâu nhưng không có.

“Ta đã vận dụng năng lực yêu giới tra ra được, bất quá...” Phụ thân nhìn thê tử, không nói tiếp.

“Bất quá ra sao?” Chuyện này Lượng không biết, nên cha con ba người sau khi hắc ngủ rồi mới bàn với nhau.

“Chỉ sợ nàng đang cùng một chỗ với kiếp trước của mình, phải tới đó tiếp xúc với kiếp trước là có thể mang tiểu Đồng về” Phụ thân nhìn ta nói, sau đó nói tiếp “Ta chỉ muốn cởi bỏ phong ấn của mình, cùng giao ước với thời không chỉ long, mở ra con đường tới kiếp trước cho người. Khi người tiếp xúc với kiếp trước của mình, lập tức đưa người trở về”.

Nghe thấy cuối cùng cũng tìm được linh hồn ta rất cao hứng, nhưng sau khi trở về ta lại phải rời khỏi ngay, đột nhiên có chút luyến tiếc, Hít vào một hơi, cười nói “Ta nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ, trả lại ọi người Tiểu Đồng chân chính”.

“Ta nói các người đều là con gái ta!”. Đầu ta lại bị phang một cái, mẫu thân xuống tay cũng không nặng lắm, còn có một tia chần chừ.

“Như vậy người sẽ không gặp việc gì đi?”. Phụ thân xoa đầu hỏi.

“Sẽ không, ta chỉ là đem năng lực giao cho thời không thần long, nó sẽ hoàn thành giao ước giữa chúng ta. Nhưng là, bởi vì phải đến thời không quá dị, người trên người lại bị phong ấn quỷ thần lực lượng, chỉ sợ sẽ bị cởi bỏ khi cảm xúc quá kích động hoặc là sinh mệnh bị đe dọa”. Phụ thân lo lắng nhất là điểm ấy.

Ngoại tộc, từ này rất đơn giản, nhưng một nữ nhi khác của hắc lại vì cái này mà bị thương rất nặng. Ta cười nói “Oa, ta không lo lắng bị nguy hiểm. Đến lúc đó kẻ nào dám đụng vào ta, ta sẽ cho hắc biết tay”.

Phụ thân và mẫu thân cũng nở nụ cười, sau đó nói “Người phải hết sức cẩn thận”.

“Ay, không phải chỉ xuyên qua thôi sao? Cũng không phải là chưa đi bao giờ” Nắm chặt lấy tay quả quyết, mặc dù có chút sợ hãi nhưng không muốn họ lo lắng

“Được, chờ vết thương của người tốt lên rồi, ta liền giao thành với thần long” Phụ thân nói xong, ba người lâm vào trầm mặc, vẫn là mẫu thân lên tiếng trước “Tiểu Đồng, thật ra... ta... không muốn...”

“Được rồi, ngủ đi!” Phụ thân kéo mẫu thân, đi mất

Nàng muốn nói gì ta đều hiểu rõ, con người đều có cảm xúc, tâm tình bọn họ cũng giống ta, luyến tiếc!

2. Chương 2: Kết Nghĩa Tỷ Muội

Có xá mới có!

Chung quy là phải tìm cụ thể vị trí mình về, mới làm ăn được

Nghĩ như vậy, ta nghĩ vô phản cớ bước đến trước mặt thời không long. Nó bảo ta nhìn vào mắt nó, ta liền làm theo. Sau đó cảm giác được bản thân tựa hồ bị cái gì đó hút vào, một chút một chút hút vào

Phía sau truyền đến tiếng dặn dò của cha mẹ, ta mỉm cười, vô luận là thế giới nào, cha mẹ vẫn luôn vô điều kiện quan tâm đến con mình

Ta mở to mắt, giật mình phát hiện ra mình đang ở độ cao 13 lầu. Trong đầu đột nhiên nhớ tới một câu thơ : Xuất sư chưa tiếp thân chết trước!

“Không cần oa...” Chữ “oa” còn chưa kêu xong, một thân ảnh màu trắng như tia chớp vụt tới, trực tiếp ôm lấy ta, ngay sau đó liền bay trở lại, an toàn rơi xuống đất

Thân thủ lưu loát thật, chậm mở mắt ra, chờ mong đối phương là soái ca. Bất quá, ngẩng đầu lên lập tức ... ! Người thật rất tuấn tú, nhưng không phải anh mà là chị!

Trang phục hoa lệ màu trắng, tóc dài màu trắng phiêu dật, đôi mắt màu vàng, nổi bật nhất là hình ảnh trắng tuyết trên trán, khiến ta đột nhiên nghĩ đến một nhân vật tưởng tượng.

Đúng vậy, trước kia ta xuyên qua đến một thế giới tưởng tượng. Giờ không lẽ cũng xuyên đến một thế giới tưởng tượng khác? Ta co lại bản thân một chút, sau đó miễn cưỡng cười nói “Cám ơn, xin hỏi người là?” Sẽ không chuẩn như vậy chứ, ngã vào trong thế giới Inuyasha, rồi được mẫu thân Sesshomaru cứu đi? Bất quá, phần đông các nhân vật tựa hồ cũng chỉ có vị mẫu thân Sesshomaru kia là có dấu hiệu nguyệt này

“Nguyên lai là con người?” Đối phương buông lỏng tay, ta cách oanh rơi xuống đất, móng đau nhức cực kỳ, liền nhảy lên hét “Người vì sao đột nhiên buông tay?”

“Ta vì sao phải ôm người?”

“Cứu người thì phải cứu cho trót chứ, người chưa bao giờ nghe những lời này sao?”

“Ta không phải con người, vì sao phải nghe những lời con người nói?”

“Không phải con người? Vậy người là khuyến yêu?” Ta chỉ là thử hỏi một chút, không nghĩ tới đối phương lại thừa nhận, nói “A, có con người lại có thể hiện ra. Thiếp thân đúng là khuyến tộc Yue, còn người?”

“Dịch Tiểu Đồng... A...” Đang nói, ta bị một thân ảnh vụt tới trực tiếp phá, một thanh âm vang lên “Yue phu nhân, người này không thương tổn đến ngài?” Tóc màu rậm rắng, thân ảnh thấp bé. Ta trực tiếp từ đất nhảy lên, thấy hẳn chính là tiểu yêu quái, đại khái là giống hà đồng, tuy đồ trang sức giống hệt nhân loại nhưng bàn tay lại không giống

“Hà, người cho rằng con người có thể làm hại đến ta sao?”

“Nhưng Huy Nguyệt có ý đồ bắt lợi đến ngài, chủ công lại không ở... Vạn nhất là nàng ta biến thành con người...”

“Huy Nguyệt không có khả năng gạt được mắt ta, bất quá ít nhiều nàng cũng đã phá bỏ được ảo cảnh của Huy Nguyệt, bằng không người vô pháp đến gần ta”

Tuy thời gian ở chung rất ngắn, nhưng ta đã xác định chắc chắn rằng nữ yêu này chính là mẫu thân Sesshomaru. Nhưng về phần hóa giải ảo cảnh gì đó, nhìn quanh mà vẫn không hiểu ra sao

Hà nghe được là ta cứu nàng, liền thu hồi ánh mắt giết người. Đứng thẳng đứng lên, cúi đầu nói “Đa tạ!”

“Không dám nhận, bị một yêu quái cảm tạ, thật sự rất vinh hạnh!” Vừa bưng thương, có thể dễ dàng buông tha hẳn mới là lạ

“Người... rất kỳ quái. Rất hợp khẩu vị của ta!”

“Ta chưa từng nghe nói qua rằng khuyến tộc ăn thịt người” Ta lui từng bước về phía sau cảnh giác nói

“Người nói không sai, quả thật không có. Nói đi, muốn ta cảm tạ người như thế nào?”

“Người... có con?” Vừa mới nghe nhắc đến chủ công, hẳn là phụ thân Sess, nên thăm dò hỏi

“Đúng vậy” Yue ngẩn ra, không hiểu vì sao ta lại hỏi vấn đề này

“Tên?”

“Sesshomaru”

Quả nhiên, ta hơi giật giật mình, sau đó liền nói thẳng “Chúng ta kết nghĩa thành tỷ muội đi!” Ánh mắt cười gian. Muội muội của mẫu thân Sesshomaru không phải là cô cô của hắc sao, đến lúc đó có thể sai sử Sess khốc làm việc, cũng là một loại hưởng thụ a

“Hảo!”

Ta hơi cuống một chút, không nghĩ tới Yue có thể thoải mái đáp ứng như vậy. Sau đó ta khó khăn hỏi “Kết nghĩa thế nào, ta không hiểu”

Yue cười to, sau đó nói “Lại đây”

Ta liền đi qua, nàng đột nhiên cầm lấy tay ta, hạ một lực xuống, trên bàn tay ta liền hiện lên một dấu ấn hình hoa, ta ngay cả đau cũng không có. Sau đó nàng cũng hạ xuống lòng bàn tay mình một dấu ấn hình hoa, rồi cầm tay đầy máu của ta và nàng giơ lên cao đối mặt trời nói “Khuyến tộc Yue hôm nay cùng con người Dịch Tiểu Đồng kết làm tỷ muội, đến chết không thay đổi”

Ta chịu đựng đau cũng nói lặp lại lần nữa, sau đó nàng vỗ vỗ bờ vai ta nói “Ta hắc là làm tỷ tỷ”

“Ta đây là muội muội” Đi đến thế giới này lập tức có được một tỷ tỷ, lại là người lợi hại như vậy, thật đáng mừng

“Như vậy, muội muội, tỷ tỷ có chuyện muốn nhờ người giúp có thể không?” Yue vì sao lại cười âm hiểm như vậy. Ta cảm giác thấy không ổn, nghĩ như thế nào mà người đi chiếm tiện nghi lại có cảm giác là người ta đang chiếm tiện nghi của mình chứ!

“Người... người nói, tuy ta bề bộn nhiều việc, nhưng ta sẽ cố hết sức” Có vẻ như muốn làm cô cô cũng không dễ dàng gì.

“Người cũng biết rồi, ta hiện tại phải đối mặt với một địch nhân lớn. Nàng là Nguyệt Yêu Huy Nguyệt, một nữ nhân giỏi yêu thuật. Mà chúng ta đã đấu ba trăm năm, lần này nhất định phải phân thắng bại. Hôm nay ta muốn cùng Huy Nguyệt quyết tử chiến, nếu nàng không mất mạng thì ta mất mạng”

“Trượng phu của người đâu?”

“Hắn đang nhanh chóng trở về, nhanh nhất cũng phải hai ngày”

“Ta giúp người...” Tuy không biết năng lực của chính mình so với tên Huy Nguyệt, nhưng nếu có thể giúp đỡ nhân vật lớn này cũng không sai

“Không cần, này là ba người chúng ta chiến đấu, không cần người nhúng tay” Yue sáng khoái nói

“Vậy người muốn ta làm cái gì?”

“Người đã là tỷ muội của ta, mà người cũng không tầm thường, có thể giúp ta chiếu cố Sesshomaru”

Hả? Sesshomaru cần chiếu cố, hắc bị thương sao? Ta do dự một chút, không nghĩ tới nhanh như vậy có thể nhìn thấy Sess, vì hắc mà trễ mất hai ngày tìm kiếm kiếp trước của mình cũng đáng giá a. Vì thế gật đầu nói “Được, ta thay người chiếu cố hắc” Trong lòng thì lại điên cuồng gào thét, Sess, ta tới đây...

“Hà, người mang nàng đi đến đó” Nói xong hướng Hà nói tiếp “Nàng hiện tại cũng là chủ nhân của người, đem nàng đến chỗ thiếu chủ”

Hà với Yue nói gì nghe nấy, vì thế nói “Xin hãy theo ta”

Ta đi cùng hắc, nhưng cảm thấy nên nói với Yue gì đó, vì thế vẫy vẫy tay nói “Tỷ tỷ, ta tin người nhất định sẽ còn sống trở về” Kêu người xa lạ là tỷ tỷ, ta cảm thấy không quen lắm, nhưng nghĩ đến lập tức có thể trở thành cô cô của Sess thì thấy kêu như vậy cũng không thấy mệt

“Đương nhiên, Yue ta sẽ không dễ dàng thua kẻ nào”

Khụ... được rồi, những lời này có vẻ dư thừa, bởi vì với tư thái nữ vương cao cao tại thượng, tâm luôn cao cường, quả thật làm người ta kính nể

3. Chương 3: Thân Cận

Nhưng mà sao không có ai nói cho ta bộ công cụ đi bộ này tiên tiến chứ, hơn nữa tốc độ còn hơn cả xe máy!

Mặc dù ở hiện đại cũng gặp qua vô số yêu quái dị vật, nhưng cái con lợn bay này hành động mau lẹ quả thật là lần đầu tiên gặp. Khóe miệng run rẩy, hỏi Hà ở phía trước “Chẳng lẽ không có phương tiện di chuyển nào khác sao?” (Tojikachan: haha, lợn bay, đúng nghĩa đen đẩy các nàng :))))

Hà hơi quay đầu, nói “Con lợn bay này là phương tiện mà phu nhân thích nhất, không chỉ tốc độ nhanh mà còn cực kỳ thoải mái”

Chữ “thích nhất” này quả thật như sét đánh vào tai ta, không biết sự thưởng thức của phu nhân Yue lại “đặc biệt” đến thế, thật biết cách khiến ta không biết hình dung nổi tâm tình bây giờ

Bất quá cho dù con lợn bay này bay thật nhanh như thể mất mạng đến nơi, nhưng cũng phải nửa ngày, ước chừng bốn năm giờ mới tới. Phía trên đỉnh núi cao nhất, bên trong đám cây cối rậm rạp hiện ra một tòa thành theo phong cách Nhật Bản cổ đại

Hơn mười khóa mộc buộc chặt bao quanh tòa thành, mang vẻ đoan trang trầm thấp

Trước cửa có người trông coi, từng kẻ đều là yêu quái thủ vệ. Cảnh này khiến ta nghĩ đến địa phương mà các mô chính khách quốc gia tập trung, nhin không được nuốt nước miếng nói “Chính là nơi này?”

“Đúng vậy, bởi vì bảo vệ thiếu chủ nên chủ công tạo ra tòa thành này”

“Bảo hộ?” Ta ngạc nhiên, Sess cần bảo hộ? Đang suy nghĩ thì Hà phát tay, chỉ thấy những người trông giữ của trực tiếp mở ra cửa mời chúng ta vào

Lại nói, tòa thành này, thật sự hoa lệ tới cực điểm

Cưỡi lợn bay đi qua bốn, năm cái hành lang dài mới dừng lại trước một tiểu viện u tĩnh, kỳ quái là dọc đường đi không có một bóng yêu nào, thậm chí ngay cả một chút yêu khí ta cũng không cảm nhận thấy được. Đột nhiên Hà đứng lại, nói “Từ đây đi tiếp chỉ có ngài mới có thể đi vào”

“Vì sao?” Phía trước ngay cả một cái cửa cũng không có, nhưng tảng đá trước mặt lập tức bị rẽ ra, hiện lên một tòa tiểu lâu

“Nơi này phu nhân đã bày ra kết giới, nếu có yêu quái tiến vào lập tức sẽ biến thành tro bụi” Hà nói xong lui từng bước, nói tiếp “Bên trong chỉ có thức thần và thiếu chủ”

“Thức thần không phải chỉ có pháp sư mới có thể sử dụng sao?”

“Phu nhân từng học rất nhiều thuật pháp, ngay cả đạo pháp quốc gia cũng hiểu được một ít” Hà khi nói lời này, ánh mắt liền hướng về đằng sau

Nuốt nuốt nước miếng, nàng có biết đến Inu No Taishou, hẳn có thể đầu đội trời chân đạp đất, không người có thể địch. Chính là không nghĩ tới vị phu nhân của hắn cũng lợi hại như thế, hẳn là xứng đáng xưng nữ vương thiên hạ rồi

Ta thử vươn tay về phía trước, không có cảm giác gì, sau đó lại đi vài bước thế nhưng thật sự xuyên qua. Bởi vì vội vã muốn gặp Sess, ta liền hướng Hà phát tay, cười nói “Ta tên Dịch Tiểu Đồng, lần sau không cần gọi ta là đại nhân” Nói xong đi dọc đường lát đá hướng tiểu lâu, thoát giày ở ngoài hành lang, mở cửa

Người nào cũng không có, cảm giác lãnh thanh khiến người ta không nghĩ lại dám tiến vào

Liên tục kéo ra mười mấy cái cửa, vẫn là như thế. Không khỏi bắt đầu thất vọng, bắt đầu hoài nghi bên trong có thật là có công tử Sesshomaru không

“Không có người ta liền đi...” Động thủ kéo cửa ra, vẫn là phòng trống. Đang muốn xoay người đi, lại đột nhiên nhìn thấy trên mặt đất có da lông hổ cực kỳ mỹ lệ, nằm trên nó làm một con chó nhỏ thuần trắng không chút nhiễm bẩn

Nó dùng một đôi móng vuốt ôm lấy mặt, cái đuôi xoắn tung khoáng lên đặt bên cạnh, thỉnh thoảng truyền ra thanh âm hít thở nhỏ, bộ dạng đáng yêu đến chết người. Nàng từ nhỏ đã rất thích động vật, nhất là chó.

Nhìn thấy nó ngủ, không khỏi muốn sờ! Cảm giác khi chạm vào bộ lông mao kia nhất định rất sướng. Nghĩ cái là hành động, ta quỳ trên đất vuốt vuốt đầu con chó trắng nhỏ, cười nói “Thật đáng yêu! Người tên gì vậy, là giống cẩu gì a?”

Không nghĩ tới tiểu cẩu bị hành động của ta đánh thức, nó mạnh ngẩng đầu, một đôi mắt màu vàng nhìn ta chằm chằm. Sau đó đột nhiên nó há mồm hướng tay ta cắn lấy, động tác cực kỳ nhanh chóng

Ta sợ tới mức vội vàng thu tay lại mới không bị cắn, nhưng nó đã nhảy sang một bên, căng mình lên hướng ta thị uy

Chọc nó chán ghét, vội vàng nhấc lên khuôn mặt tươi cười, dùng biểu tình thân thiết nói “Ta không làm người bị thương a, lại đây...”

Người ta đúng là lại đây, nhưng không phải thân thiết mà là công kích

Con cẩu này không phải là nhà nuôi hay sao mà hung vậy, ta trái trồn phải trồn quanh phòng “Đợi chút, sao người lại loạn cắn người. ta là khách nhân mà chủ nhà người mời đến a...”

“Uông...” Tiểu bạch cẩu cắn một cái vào cẳng chân ta, hoàn hảo là ta mặc quần Jeans, hơn nữa chạy trốn cũng mau nên không bị thương nặng. Giận chi, xem nó đáng yêu nên mới nhường nó, nó lại cắn nghiệm. Ở tại chỗ đột nhiên quay đầu lại, trực tiếp đến phía sau tiểu bạch cẩu, thừa dịp nó nhảy lên liền ôm lấy thân mình nó. Tay trái vươn ra đằng trước tìm tìm, trực tiếp kháp lại miệng nó

“Để xem người cắn ta kiểu gì...” Ta vừa định kêu thắng lợi thì tiểu bạch cẩu kia thế nhưng lại vươn móng vuốt, lại đá lại trảo trên tay ta, xuất hiện mấy vết máu

Ta bị đau, bỏ tiểu bạch cẩu ra. Sau đó lui về phía sau từng bước, cảm tức trừng nó “Không được đến gần, nếu không ta cũng mặc kệ chủ nhân người là ai, trực tiếp giết nấu ăn...”

Tiểu bạch cẩu vẫn tiếp tục nhe răng, ta cũng nhìn trừng nó

Lúc này, ở cửa xuất hiện mỹ nữ áo đơn hoa lệ, lạnh nhạt hành lễ nói “Dịch Tiểu Đồng đại nhân”

“Vâng”

“Phu nhân đã truyền thư lại đây, như vậy từ hôm nay trở đi, thiếu chủ liền giao cho ngài” Nói xong liền lui về phía sau

Ta nóng nảy, tới đây chưa kịp gặp Sess đã bị chó mà bọn họ nuôi cắn. Hiện tại chỉ giáo cho ta, ít nhất cũng để ta biết hấn ở đâu chứ?

“Chờ chút! Thứ nhất, ta hiện tại ngay cả thiếu chủ của các người còn chưa gặp được, có thể hay không cho ta liếc mắt hấn một cái a. Thứ hai, thỉnh đem cẩu không thân cận này đem đi, ngay cả khách của chủ nhân cũng dám cắn. Thứ ba, ta đói bụng muốn ăn gì đó. Bất quá, ta không ăn đồ ăn của yêu quái”

Vị mỹ nữ kia đứng lại, sau đó vẫn lạnh nhạt như cũ với ta nói “Hồi bẩm Dịch Tiểu Đồng đại nhân, đối diện ngài là thiếu chủ. Về phần đồ ăn, ta sẽ chuẩn bị cho ngài, thỉnh chờ” Nói xong, nàng mặt không chút thay đổi tiêu sái rời đi, lưu lại ta với tiểu bạch cẩu mắt to trừng mắt nhỏ

Theo tin tức từ miệng mỹ nữ kia quả thật là sét đánh ngang tai, ta nuốt nuốt nước miếng. sau một lúc lâu mới lấy được dũng khí hỏi “Người sẽ không phải là Sesshomaru đi?”

Tiểu bạch cẩu trừng mắt ta, sau đó xoay mình nằm xuống da hổ, nhắm mắt dưỡng thần

Hảo túm! Tính cách này quả rất giống, nhưng hình tượng lại kém quá xa. Ta rồi rầm ngồi xuống, nhìn chằm chằm nó gần mười lăm phút, lại nói “Người thật sự là Sesshomaru, con của Inu no Taishou và Yue?”

Lần này tiểu bạch cẩu có phản ứng, lỗ tai hơi giật, cái đuôi quăng xuống, ngẩng đầu lên. Sau đó hấn đột nhiên nói chuyện, thanh âm trẻ con “Người là ai? Vì sao mẫu thân để một con người tiến vào?”

Hấn thừa nhận rồi, ta căn bản là quên trả lời vấn đề của hấn, trực tiếp phác chuyển tương, cuối cùng thoát ra một câu “Trưởng thành thật sự là một kỳ tích...”

4. Chương 4: Cái Đuôi

Tiểu Bạch cầu rung rung thân mình, sau đó đột nhiên nhảy lên, khi rơi xuống đất đã biến thành một tiểu nam hài mặc đồ màu trắng có dấu ấn anh đào. Tóc dài màu tuyết trắng, gò má phấn nộn như ngọc, đôi mắt màu vàng vô cùng trong suốt. Ta đột nhiên có cảm giác đang nhìn thấy nam hài xinh đẹp từ máy tính bước ra, thật sự thật sự rất xinh đẹp rất đáng yêu

Càng đáng yêu hơn nữa là trên đầu còn có hai cái tai bông xù xù, rung rung giống cầu. Mà sau lưng còn có một cái đuôi lúc ẩn lúc hiện, định tình nhìn lại thì mới thấy đó là một cái đuôi. Không phải biến hình rồi sao, sao vẫn còn cái tai và cái đuôi a? Trong đầu hiện ra n dấu chấm hỏi, rốt cục bị hai chữ đáng yêu đánh bay, trong mắt kém chút đã nhảy lên hàng tỷ ngôi sao lấp lánh!

Rõ ràng Sess trưởng thành cao quý khiến người ta không dám nhìn thẳng, hoa lệ làm người ta không dám nhìn thẳng, vì sao hồi nhỏ lại giống một tiểu oa nhi chỉ cần nhìn là khiến người ta muốn nựng trong tay?

“Nữ nhân, ta đang hỏi ngươi, ngươi không nghe thấy à?” Tiểu hài tử này thật vẫn khó

“Cái đuôi... tai...” Ta là muốn nhắc nhở hần thu cái đuôi và tai của mình về, nhưng tiểu Sess lại cảm tức trờng ta, sau đó xoay người bước thẳng

Ta ngăn ra, rõ ràng nàng đâu có nói gì đả kích a! Vì thế cũng đi theo, dù sao hiện tại hần cũng chỉ là một tiểu hài tử, không thể bắt người ra làm tám khối như Sess trưởng thành kia

“Cái kia, kỳ thực ta là cô cô của ngươi!”

Tiểu thân ảnh đằng trước dừng chút, lại tiếp tục đi “Mẫu thân ta không có tỷ muội”

“Vừa mới quen a, mấy giờ trước. Dấu ấn vẫn còn trên tay a, không tin ngươi nhìn” Vươn tay, quả nhiên thấy tiểu Sess đứng lại, sau đó quay đầu liếc bàn tay ta một cái “Mẫu thân thế nhưng lại cùng con người kết nghĩa, thật sự là chuyện lạ”

“Dù gì đi nữa, ta vẫn là trưởng bối của ngươi, nên ngươi phải gọi ta là cô cô” Mỉm cười bày ra tư thế trưởng bối

Hừ! Tiểu Sess xoay người tiếp tục đi, nhưng cái đuôi của hần lại đảo qua đảo lại, tựa hồ đang suy nghĩ gì đó (Tojikachan: Uyyyyy!!! Đáng iu quá!!!)

Bộ dáng này thật sự chết người, nước miếng ta cơ hồ chảy hết xuống rồi, nhưng vẫn tiếp tục nhin. Trước mắt, trọng yếu là giải trừ sự cảnh giác của hần đối với ta, đây là nhiệm vụ đầu tiên trong việc đánh quan hệ tốt với Sesshomaru

“Vậy Sesshomaru, ngươi muốn đi đâu vậy?” Thế nào đã đi theo lâu rồi mà còn chưa dừng lại

“Phơi ánh trăng”

“Vì sao?”

Cái đuôi của Sess quăng vài cái, nói “Yêu lực không đủ, hấp thụ ánh trăng hoàn thành biến hóa”

Đã hiểu, nguyên lai là hần đi thu hồi cái đuôi với cái tai

“Thật đáng yêu, không cần thu hồi cũng được mà”

“Không cần ngươi quản” Tiểu Sess một đường chạy chậm, sau đó nhảy lên trong viện

Trăng đã mọc lên, dưới ánh trăng sáng tỏ, thân ảnh nho nhỏ kia thoạt nhìn rất cô tịch. Rõ ràng còn nhỏ đáng yêu như vậy mà sao lại không thấy cười một cái đâu!

Ta vô pháp đem hần thành cái kia Sesshomaru lạnh lùng tàn nhẫn, càng vô pháp nhìn hần như một đại yêu quái, bởi vì trước mắt nhìn thế nào thì cũng chỉ là một tiểu hài tử mà thôi

Chỉ một lát sau, cái đuôi của tiểu Sess nhạt dần , sau đó chậm rãi biến mất. Hần hình như có chút cao hứng, tuy không cười nhưng có thể dựa vào sự nhẹ nhàng của bước chân mà biết được. ta lại cùng hần đi trở về, thấy nữ nhân kia đã chuẩn bị đồ ăn tốt, hơn nữa hình như rất ngon.

“Cám ơn!” Ta nói cảm ơn với nàng, nhưng tiểu Sess lại nói “Nữ nhân ngươi mù sao? Lại đi cảm ơn thức thần”.

Ta cầm cái đĩa chỉ vào tiểu Sess “Nha, ngươi mới không đúng, ngươi không biết thức thần này là từ đâu mà ra không?”.

Tiểu Sess nghĩ nghĩ, lắc đầu.

“Thức thần này là người ta dùng năng lực chú pháp biến một phần linh hồn của mình thành một thể riêng, cho nên đó là một bộ phận của mẫu thân ngươi Yue. Thức thần có linh hồn, nên ta nói cảm ơn với nàng, ngươi cũng giống nhau, bất kính với nàng cũng chính là bất kính với mẫu thân ngươi, nên lần sau nhớ phải cảm ơn, biết không?”.

“Nữ nhân, ngươi đông dài” Tiểu Sess trực tiếp đả kích ta.

Tuy trước kia ta cũng bị cha mẹ bạn bè nói ta có chút đông dài nhưng bị một tiểu hài tử phàn nàn vẫn là lần đầu, ta nói nhỏ lại “Ta thật sự đông dài sao?”.

“Đúng” Tiểu Sess lần này gật đầu rất nhanh.

“Thiết! Nói chuyện nhiều có gì không tốt, có thể luyện độ nhạy mồm miệng nha. Thứ hai còn không sẽ phát hiện tình huống miệng hôi, thứ ba chính là có thể tăng cảm tình của con người” Lúc này mới phát hiện tiểu Sess bên người không có thức ăn, liền hỏi “Sao lại không có thức ăn của ngươi...”.

“Ta không ăn thức ăn con người” Tiểu Sess nói “Ngươi ăn xong lập tức ra ngoài, ta không cần con người chiếu cố”.

Kém chút quên hẳn là yêu quái, ta vội ăn phần cơm trước mặt, vừa ăn vừa nói “Ngươi mới có mấy tuổi, không cần chiếu cố sao được?”.

“Tính theo tuổi con người, ta hiện tại 50 tuổi, gấp ngươi mấy lần...” Tiểu Sess còn chưa nói xong, ta đã bị sắc, khóe miệng run rẩy “Khụ... yêu quái... Khụ... Trưởng thành thật sự là kỳ tích”.

“Ngươi đã biết rồi, nên...”.

“Không có mẫu thân bên cạnh ngươi không sợ hãi sao? Không nhớ bọn họ sao? Không tịch mịch sao? Ta vô luận là hồi nhỏ hay baya giừ, luôn làm nũng bên cha mẹ, nên chỉ cần bọn họ không ở là ta rất nhớ họ. Vô luận là người hay yêu, tiểu hài tử đối cha mẹ làm nũng vẫn không thay đổi. Cứ xem như ngươi hiện giờ tám trăm tuổi, thì vẫn là một tiểu hài tử. Hơn nữa, ta cũng đã đáp ứng mẫu thân ngươi chiếu cố ngươi hai ngày, nên nhất định sẽ giữ tín, hai ngày này ta sẽ không rời ngươi” Ăn xong liền buông đĩa, sau đó nhìn khuôn mặt rối rắm của tiểu Sess, thật muốn đi nựng một chút.

Bất quá đại khái chỉ là nghĩ như vậy, nhưng ta thật sự lại tiến lên, mà tiểu cầu cầu kia vốn nhanh nhẹn giờ lại quên phản ứng, kết quả ôm vừa vặn.

Rất nộn, rất mềm.

Ta cơ hồ say mê, tiểu Sess lại tỉnh táo nhanh, quát “Buông ra...” Đôi tay ngọc nhỏ bé đột nhiên biến thành móng vuốt, ta trực tiếp bị cào ra tia máu.

“Đau đau... ngươi sao lại bạo lực như vậy” Thối thối tay mình, ta trừng mắt hắn.

“Là ngươi động thủ với ta trước” Tiểu Sess cũng nổi giận.

“Đó là biểu đạt thân thiết...”.

“Thân thiết?” Trên gương mặt phẫn nộ của tiểu Sess lập tức lộ ra vẻ mê hoặc.

O()o

Ta hiểu ngay, nguyên lai hắn cho là ta công kích hắn, nên giải thích nói “Là vì ta thích ngươi, nên mới muốn thân thiết với ngươi a. Sao vậy, không có ai đối với ngươi như vậy sao?”.

Tiểu Sess hừ một tiếng, ta liền cho là đại khái không có đi! Lấy Yue cái kính, cho dù đối với con mình cũng bày ra bộ dáng nữ vương! Tuy những việc nàng làm có thể thấy được là nàng yêu Sess, nhưng hành động thân thiết này, coi tính cách của nàng thật sự không có khả năng.

Về phần Inu no Taishou tuy chưa gặp, nhưng dù sao cũng là phụ thân, nhưng lại là một phụ thân bề bộn nhiều việc. Nếu từ nhỏ hẳn thân thiết với Sesshomaru cũng sẽ không phát triển đến, hai người kém chút đầu nhau.

“Bất quá người lại công kích ta, đau quá...” Lật tay lên, nhìn thấy rõ mười vết cào, tuy vết cào của Sess đáng lưu tâm, nhưng này cũng đau quá.

Đột nhiên, tiểu Sess đi đến bên người ta, kéo cái tay kia nói “Không lộn xộn” Đang nghĩ không biết hẳn định làm gì, đột nhiên hẳn cúi đầu vươn đầu lưỡi ra liếm xuống (Tojikachan: Trời ơi!!!! Ta muốn!!!).

Nước bọt của động vật có trị liệu rất tốt, điểm ấy ta hiểu rất rõ, nhưng vấn đề là ở chỗ người làm là Sess, là cái kia hoa hoa lệ lệ SESSHOMARU SAMA!

Vì thế, trong đầu ta một trận ầm ầm vang lên, hình tượng cao quý Sesshomaru sama hoàn toàn sụp đổ!

5. Chương 5: Đồ Ăn

Nhưng mà, đầu lưỡi ảm áp liếm vào thật thoải mái, ta liền bất động tùy ý hẳn liếm đi vết máu.

“Tốt rồi!” Hẳn ngừng đầu, sau đó chậm rãi đi về chỗ da hổ, hình như muốn đi ngủ, không phải hẳn vừa mới ngủ dậy không lâu sao?.

Thức thần tới thu dọn này nọ, rồi hỏi ta muốn nghỉ ngơi ở đâu.

“Ở đây đi”.

“Không được!” Tiểu Sess bật dậy nói.

“Ta là cô cô của người a, cùng người ngủ thì có gì kỳ quái?” Ta nói, còn vươn người về phía trước định “khi dễ” một phen, kết quả là bị tiểu móng vuốt dọa lui về chỗ cũ, ngẩng lên ngơ ngác cười.

Nhưng đảm nhiệm hay không đảm nhiệm nhiệm vụ, hẳn ở trên người giờ chưa mọc lông, ôm lấy chắc chắn không dễ chịu chút nào.

“Tùy” Tiểu Sess không đuổi được ta, dù sao ta cũng là trưởng bối, hẳn cũng chút thu liễm, tiếp tục cuộn tròn ngủ trên da hổ.

“Đứa nhỏ này sao lại ngủ nhiều như vậy?” Rõ ràng là bộ dáng con người, nhưng lại dùng hai tay nhỏ bé ôm mặt ngủ, thật sự đáng yêu chết người. Ta nhìn ngắm thế nào cũng không thấy đủ, kết quả thành vừa nhìn vừa lầu bầu.

“Vì thiếu chủ chưa trưởng thành, nên yêu lực vẫn còn yếu, một ngày phải ngủ nửa ngày mới đủ. Cho dù là đã biến thân hoàn toàn nhưng vẫn là chuyện mới được mấy ngày” Thức thần giải thích với ta.

Thì ra là thế, giờ ta mới biết vì sao khi hoàn toàn biến thành người, hẳn lại cao hứng đến thế. Đây cũng chứng minh, hẳn cũng giống hài tử nhân loại, đều kiểu lần đầu tiên ra đường mà thôi.

Ngáp một cái, nói “Chúng ta nói chuyện như vậy hẳn cũng không bị đánh thức, như vậy nếu ta đến gần hẳn sẽ tỉnh sao?”.

“Yêu lực của thiếu chủ chỉ có thể bảo hộ mình ngài ấy, hơn nữa vì mới biến thân, nên cần phải nghỉ ngơi nhiều, dùng để duy trì yêu lực”.

“Vậy là không thể bé?” Ta thất vọng nằm xuống, sau đó thấy thức thần xuất ra một cây quạt, ngồi quỳ ở một bên quạt cho ta.

Ta vốn định bảo nàng nghỉ ngơi, nhưng lại nghĩ nghĩ, thức thần không cần nghỉ ngơi, vì thế nói “Cảm ơn!” rồi nằm xuống ngủ.

Buổi sáng hôm sau, ta mở mắt ra, lại phát hiện thấy tiểu Sess đáng yêu kia đang ngủ trong lòng mình, mà mình lại di chuyển đến phía trên da hổ.

Chỗ ta vốn nằm cách không xa tiểu Sess, mà nàng lại có thói quen hay hướng tới vật thể ấm áp mà tiến, liền ngay cả trời nóng, thói quen này vẫn không thay đổi. Chẳng lẽ khi ngủ ta lại “đánh lén” tiểu Sess. nhưng mà hân sao lại không đẩy ta ra?.

Đang kỳ quái, tiểu Sess mở mắt ra, lạnh băng nói “Về sau còn dám dựa vào đây, ta sẽ giết ngươi”.

Khóe miệng run rẩy, sau đó nói “Ngươi lại dám giết trưởng bối của mình, sao có thể. Ta lập tức cáo trạng với mẫu thân ngươi, sau lại nói cho phụ thân ngươi...”.

“Không được!”

Ta đột nhiên phát hiện ra tiểu Sess rất để ý phụ thân hân, nên mới có thể mở miệng quát như thế

Sợ là tốt rồi, trong lòng ta cười hắc hắc “Vậy còn muốn giết nữa không?”

“Hừ” Tiểu Sess đứng dậy, sau đó khốc khốc bước ra ngoài

“Ngươi đi đâu vậy?” Hành vi của tiểu hài tử này cũng quá tùy hứng! Làm cái gì cũng nên thông tri cho người ta biết một chút chứ!

“Ăn, ngươi muốn đi?”

“Tự nhiên” Luôn kỳ quái không biết yêu quái ăn cái gì, nên đứng lên đi theo

Thức thần đã chuẩn bị tốt cho hân, để lại ở dưới một tàng cây, trên thảm hoa lệ phô trương. Bên trên có một cái hộp thực hao lệ, nhưng lại đắp vung, nhìn không thấy bên trong có cái gì

“Muốn nhìn?” Tiểu Sess thấy ta không ngừng nhìn nhìn cái hộp kia, nên hỏi

“Ừ!”

“Mở ra”

“Được!” Ta đến gần, hơi do dự một chút, có thể đột nhiên nhảy ra độc trùng gì đó không? Hay là bộ phận đáng sợ nào đó bị gãy của cái gì đó?

Kết quả, khi mở ra thì thấy có một chén nước “Đây là nước?”

“Đây là sương sớm” Thức thần nói

Thì ra là sương sớm, chẳng lẽ đồ ăn của yêu quái là loại nước tự nhiên này? Vì thế ta bắt đầu suy đoán trong cái hộp thứ hai có phải là lá cây

Nhưng khi ta mở ra, lại hoảng sợ, hoàn hảo là từ khi đến thế giới này thường xuyên phải gặp mấy chuyện hoảng sợ nên rất nhanh đã có thể trấn định xuống, không có ném đi nắp vung mà kêu to chạy trốn, như vậy sẽ rất mất mặt trước mặt Sess

Bên trong đó là một quả tim to vĩ đại, máu chảy đầm đìa thập phần đáng sợ

Sương sớm kết hợp với tim?

“Này...”

“Tim người”

“A...” Ta rốt cục kêu lên, sau lại nhìn thấy Sess mắt nhắm lại, lập tức biết mình mắc mưu bị lừa. Nhưng dù sao vẫn là trái tim, dù là của người hay yêu quái

“Đây là...” Lời nói tiếp rốt cục vẫn không xuất ra nổi

“Quả màu son...” Trả lời ta không phải Sess mà là thức thần

“Trái cây?”

“Yêu quả sinh trưởng trên ngọn núi cao nhất, là thứ tự lại linh khí thiên địa, bề ngoài rất giống tim người”
Lúc thức thần nói xong, Sess bắt đầu dùng cơm. Ta bị động tác của ngón tay xinh đẹp kia làm kinh sợ, một lúc lâu không thể lý lẽ nổi vì sao một tiểu hài tử lại có tướng ăn quy củ như thế chứ

“Vậy ăn đồ ăn đó có lợi gì?”

“Yêu quái cấp thấp ăn thịt đồng loại để tăng sức mạnh, bằng không vô pháp sinh tồn. Yêu quái cao cấp lấy tự linh khí trong thiên địa để làm thức ăn”

“Thì ra là thế”

“Tỷ như người, linh lực trên người thập phần thâm hậu, ăn vào nhất định sẽ thập phần mỹ vị” Tiểu Sess ăn xong, đầu lưỡi liếm liếm môi

Thật đáng yêu, ta căn bản không bị hấn dọa. ngược lại trực tiếp ôm lấy hấn “Thật đáng yêu!”

Tiểu Sess lấp bắp kinh hãi, hấn vốn tưởng rằng nàng sẽ sợ hãi, không dự đoán nổi sẽ bị ôm. Có lẽ vì quá khản trương nên hai lỗ tai đột nhiên xuất ra, sau đó là cái đuôi!

Ta nhìn một tiểu nam hài chưa đến một phút đồng hồ ngẩn ngủ đã biến thành một tiểu bạch cầu, hai cái tay hơi động, ánh mắt nhìn chằm chằm ta tựa hồ đang tức giận

Nhưng vẫn rất đáng yêu a, ta còn chưa ôm đủ đâu!

“Sess, Sess Sess... rất đáng yêu...” Ta trực tiếp vươn miệng hôn má

Kết quả Sess đột nhiên ngẩng đầu lên, hai cái môi cứ như vậy mà dính vào nhau

(Tojikachan: Chẹp! Nụ hôn đầu tiên của TD với Sess!)

Hôn một tiểu cầu chắc không tính là hôn môi đi! Đây chỉ là ngoài ý muốn, là ngoài ý muốn!

“Ta không phải cố ý cướp đi nụ hôn đầu tiên của người, bất quá đây cũng là nụ hôn đầu tiên của ta, người cũng không thiệt...”

“Nữ nhân người lập tức rời ngay cho ta!” Tiểu Sess tránh khỏi ta, sau đó nhanh chóng về phòng

Nhìn bóng dáng của hấn, ta hỏi thức thần “Hấn luôn luôn ở trong đó sao?”

“Nếu chủ công và phu nhân trở về, chỉ cần bọn họ rảnh thì sẽ mang thiếu chủ ra ngoài”

“Vì sao không để người khác dẫn hấn ra ngoài?”

“Bởi vì chủ công hiện giờ là chủ nhân Tây Quốc, nếu có kẻ dám chống đối ngài ấy, sẽ gây ra chuyện bất lợi cho thiếu chủ”

“Phải chờ hấn lớn hơn một chút nữa mới có thể tự mình ra ngoài sao?” Yêu quái trưởng thành rất lâu, nên hấn luôn ngốc ở trong này sao?

Trách không được tính cách Sess lại như thế, từ nhỏ đã bị nhốt ở đây, người nào cũng không thể gặp, cái gì cũng không cảm thụ được, tâm lý Sess sama có thể kiên toàn trưởng thành thật không dễ dàng a!

6. Chương 6: Xuất Hành

Tiểu Sess rất ít rời khỏi kết giới này, vì Inu no Taishou bề bộn nhiều việc. Mà Yue sau khi gả cho hấn liền cùng hấn nam chinh bắc chiến, nên cũng rất ít chiếu cố con mình. Hơn nữa, nàng cũng là người tính tình cao quý thanh lãnh, không giống mẫu thân bình thường cùng con thân cận

Qua nhiều lần phân tích, ta cho rằng cơ hội xuất môn của tiểu Sess là 20%, cơ hội đưa lên chiến trường là 15%, cơ hội bị mang theo tuần tra lãnh địa là 5%, như vậy cơ hội đến thế giới con người là phần trăm chỉ linh

Hấn biết đến con người là từ thái độ lời nói của nhóm yêu quái xung quanh, nên rất dễ dàng chán ghét con người. Nhưng hiện giờ cũng không phải thật sự phản cảm, bởi vì hấn không thật sự rất chán ghét ta

Các sư phụ đều nói, giáo dục người thì phải giáo từ nhỏ. Hiện tại tiểu Sess giống như một trang giấy trắng vậy, chỉ cần để hắn nhận thức với con người dù chỉ một chút thôi, như thế có lẽ sẽ không chán ghét bản yêu đệ đệ quá, hoặc là chuyện chỉ vì bị một quân đội chặn đường là trong một giây liền giết hết thôi!

Vì thế ta lớn mật cho ra một cái quyết định, dùng thời gian một ngày này dẫn hắn ra ngoài cảm thụ chút cuộc sống con người

Bất quá cũng phải chờ tiểu bạch cầu kia nguôi giận đã

Dễ tiểu hài tử dễ tiểu hài tử, tiểu hài tử tức giận thì phải dễ. Ta xuất ra kinh nghiệm đồ đệ đệ năm đó, ngồi ở trước mặt hắn nói “Nha, Sess Sess, hành động kia là thân thiết a, không có ý gì a!”

Tiểu bạch cầu lỗ tai giật giật, tiếp theo dùng hai tiểu bạch trảo che mặt lại không thèm để ý ta

“Sess Sess, Sess Sess, kỳ thật ta rất thích người, sẽ không hại người. Nếu người không thích đột nhiên bị ôm, ta lần sau sẽ cẩn thận hơn”

Tiểu bạch cầu cái đuôi giật giật, tiếp tục động tác vừa rồi

“Sess Sess, ta mang người đi chơi nha?”

Lần này tiểu bạch cầu lỗ tai và cái đuôi đều động, sau đó một đôi mắt màu vàng nâng lên nhìn ta

“Cha mẹ người rất nhanh sẽ về đến, cơ hội chúng ta đi chơi chỉ có lúc này, có đi không?” Nhìn ra tiểu Sess là muốn đi ra ngoài, nên liền ụ hiếp

“Được rồi, ta biết người không thích ra ngoài, ta cũng không miễn cưỡng. Xem ra đành phải chờ...”

Ba! Cửa đột nhiên bị mở mạnh ra, thức thần bay vào, sau đó nàng vẫn dùng biểu tình lạnh nhạt nhưng dứt quãng nói “Chạy mau... Huy nguyệt... Huy nguyệt đánh tới...”

Nàng ta không phải đang quyết đấu với Yue sao, vì sao lại đuổi đến đây, chẳng lẽ Yue đã xảy ra chuyện gì? Ta trực tiếp ôm lấy tiểu Sess, nhìn thức thần đang ở không trung phiêu tán chậm hóa thành giấy, nói “Yên tâm, ta sẽ bảo vệ tốt Sess”

Thức thần nở nụ cười rồi biến mất, khiến Sess kinh hãi. Hắn giãy giụa, hình như muốn biến thành người. Nhưng ta cảm nhận được yêu lực của hắn còn chưa có hoàn toàn đầy đủ, liền nói “Tin tưởng ta...” Ôm chặt lấy tiểu Sess, ra sức hướng phía ngoài mà chạy

Bên ngoài bầu trời trở thành màu huyền bạch thập phần chói mắt, đây là kết quả sau khi kết giới bị phá trừ. Khắp nơi đều là thi thể yêu quái, mùi máu tươi gay mũi!

Giật mình, cảm giác được trước mắt có gì đó vụn vụn, biến hóa

Là ảo giác!

Khi ý thức được điểm ấy, trước mắt xuất hiện khung cảnh trong nhà

Mẹ vẫy tay với ta “Còn phát gốc cái gì, còn không mau lại đây ăn cơm”

Ba ba nói “Nhất định lại gây chuyện ở công ty”

Đệ đệ cười nói “Vô tâm tình là tốt nhất, hôm nay toàn bộ thịt nướng sẽ là của em”

Cảnh tượng rất quen mắt, ta đi qua ngồi xuống, sau đó cầm lên chiếc đũa “Tuyệt đối không tặng cho người...” Sau đó bắt đầu giành ăn với nhau. Nhưng là, ta cuối cùng cảm thấy hình như quên mất cái gì

“Tỷ tỷ lại ngăn người...” Đệ đệ cười to nhét miếng thịt vào miệng, vừa ăn vừa nói

“Nha, kết cục của truyện Inuyasha ra sao?” Ta ngậm chiếc đũa đột nhiên hỏi

“Người đang nói gì a, hôm qua vừa mới xem xong cả một bộ hoàn mà, còn chưa biết bộ thứ hai khi nào phát hành đâu!” Đệ đệ vừa ăn vừa trả lời ta

Đúng vậy, đây là vấn đề mà ta luôn rối rắm khi xuyên không, trên diễn đàn vừa phát hiện bộ thứ hai sắp phát hành, ta liền rời đi thế giới của mình

Đúng rồi, ta đã ly khai thế giới này, vì sao còn có thể ngồi cùng họ ăn cơm chứ? Chẳng lẽ đã trở lại, khi nào thì, trở về kiểu gì?

Trọng yếu nhất là ở trước ngực, rõ ràng không có gì, vì sao cảm giác lại ảm áp, giống như đang ôm một con vật nào đó, không phải người, là cầu!

Một con cầu đáng yêu không phải bình thường!

Cầu này không phải là thuộc loại cầu được dưỡng trong nhà, nên ta cố nghĩ thế nào gặp được nó.

Nhưng càng nghĩ, lại càng mê man, cuối cùng cảnh tượng ăn cơm quen thuộc kia tiêu thất, ta vẫn như cũ ôm tiểu Sess trong lòng, mà trước mắt lại là một nữ nhân cực kỳ quyến rũ, một thân kimono tao nhã đứng nhìn chăm chăm chúng ta

Đột nhiên cảm thấy tiểu Sess trong lòng hô hấp không đều, miệng luôn kêu phụ thân mẫu thân!

Chẳng lẽ hẳn cũng bị ảo giác, đại khái là đang thấy cảnh tượng cùng cha mẹ một chỗ đi! Tuy hẳn luôn không thừa nhận bản thân không cần ở bên cha mẹ nhưng đứa nhỏ chung quy vẫn là đứa nhỏ. Ta lay mạnh hẳn “Sess Sess, thanh tỉnh một chút...”. Không có phản ứng

“Người nhanh tỉnh...” Vẫn không có phản ứng, ta mất thấy nữ nhân đối diện nhú mày, rồi bước đến gần từng bước. Ta lui về phía sau từng bước, dùng một bàn tay nhắc Sess lên, một tay vươn ra quảng cho hẳn một bạt tai. Sau đó trong lòng rơi lệ, thù này hi vọng ngàn vạn Sess đừng nhớ đến!

Tiểu Sess tỉnh lại “Tại sao...”

“là ảo giác...”

“đi, vì sao người có thể tự tỉnh lại? Huy Nguyệt ta bố trí ảo giác liền ngay cả cha mẹ của đứa nhỏ này cùng rất khó nhanh phá giải như vậy. Người một nhân loại nhỏ bé vì sao có thể nhanh như vậy thoát ra”

“Ngu ngốc, bởi vì đó là ảo giác, căn bản không phải thế giới hiện thực, ta đương nhiên có thể thoát” Biết hôm nay là muốn đánh, đem tiểu Sess đặt lên vai nói “Tới mà bắt”

Tiểu Sess lại nói “À tới tìm ta, người có thể đi”

“Phóng...” Từ tiếp theo còn chưa kịp phun ra, dù sao ở trước mặt hoa hoa lệ lệ Sess sama vẫn là nên bảo trì cái miệng

“Ách... Ta là cô cô người, sao có thể bỏ lại người mà đào tẩu chứ. Hơn nữa đừng coi thường ta là nhân loại, ta rất mạnh đó”

Tiểu Sess khoe miệng hơi run rẩy, bởi vì hẳn căn bản không tin

“Không tin thì nhìn đi” Nói thật, lần đầu đối mặt với đại yêu quái thời chiến quốc, trong lòng không khỏi có chút sợ hãi, nên đã định sẵn rồi, đánh không lại ý nghĩ chạy trốn, trước tiên cứ niệm thần chú

Bởi vì thủ hộ tinh linh ta triệu tới là hỏa long, nên thuật pháp của ta chủ yếu là thuộc hệ hỏa, là pháp thuật cùng một loại với hỏa long, nó có thể sử dụng chiêu thuật giống ta, tuy năng lực kém rất nhiều. Nhưng để đối phó với một yêu quái tầm tầm thì có thể. Nhưng đối phương là một đại yêu quái cùng cấp bậc với cha mẹ Sess, trực tiếp chỉ cần vung lên tay áo là có thể khiến đám hỏa lớn kia biến mất

Ta mặc kệ cứ dùng, nên kéo xuống điều trụ trên cổ sống. Mặt ngoài nó là hình kiếm, trên thực tế là dịch chú công mà tổ tiên truyền xuống tên gọi “Phong liêm”. Biến hóa đến giai đoạn cuối cùng thì có hình một cây đao, nhưng thực tế lại chỉ là một phong chú, có năng lực của gió

Hình thái thay đổi, ta trực tiếp xông lên, dùng đao chém

Ở vấn đề kiếm đao thì ta thập phần tin tưởng, hơn nữa Phong liêm trừ được yêu lực, khiến Huy Nguyệt hơi kinh hãi. Trong lúc né, bị gió liêm cắt qua bộ kimono xinh đẹp kia, thậm chí còn có thêm vài sợi tóc

Nữ nhân là nghiệp dư, là yêu quái cũng giống thế. Nàng giận dữ, đột nhiên trên tay xuất hiện một cây sáo

Không tốt, nàng ta nhất định ra tuyệt chiêu, vẫn là không nên đánh bừa. Dù sao bản thân trên vai còn có Tiểu Sess, nếu cứ đánh tiếp chỉ sợ sớm muộn cũng sẽ bị thương đến hẳn

Nghĩ đến đây, liền nói “Phong chú...” Hoàn hảo trong túi còn có vài miếng bùa chú, không nghĩ nhanh như vậy đã dùng tới

Phong chú làm bão cát dưới đất dậy lên, lập tức hình thành một đạo sương sa. Ta thừa dịp dương này còn chưa kịp tan, xoay người chạy

7. Chương 7: Trốn

Một đường quải đến quải đi, chạy thẳng xuống núi

Tiểu Sess vẫn luôn trầm mặc trong lòng ta đột nhiên lại nói “Ồ? Người quả nhiên rất lợi hại...”

Có thể đột nhiên được Sess khen, mọi người hoàn toàn có thể tưởng tượng ra bộ dáng cao hứng không ra cái gì của ta, vì thế dù đang chạy trốn chết, ta lại cảm giác được miệng mình nhếch đến mang tai, vui vẻ nói “Đương nhiên đương nhiên...”

“Công phu chạy trốn chết...”

Cạch oành! Ta gần như ngã xuống đất, đứng thẳng lên nói lớn “Người không thể đem một hơi nói hết sao?”

Tiểu Sess nheo lại hai mắt vàng xinh đẹp óng ánh “Quả thật như thế”

Ta không thèm tranh cãi với hắn, đứng lên tiếp tục chạy. Sau đó nhìn thấy một ngôi làng nhỏ, hình như đang chuẩn bị hôn lễ, trên đường có rất nhiều người, ăn mặc đều thập phần giống nhau, không khí nhộn nhịp

Không biết có vị đại sư nào nói qua, tiểu ẩn cùng sơn đại ẩn cùng thị (Tojikachan: hình như có nghĩa là ẩn cư thì ở trên núi, chạy trốn thì ở trong cộng đồng người). Ta chạy đến đó, sau đó trốn tránh ánh mắt của những người này, vòng đến cửa sổ của một nhà. Hơn nữa giống kẻ trộm, trực tiếp mở ra tìm ở bên trong một kiện quần áo

Ta cởi áo khoác và quần, tiểu Sess ở một bên nhìn không nổi nữa “Hừ, con người có thể ở trước người khác phải cởi quần áo sao?”

Tạm dừng một chút, bởi vì nhìn tiểu Sess ở trong hình thái cầu nhiều hơn là hình thái người nên trong lòng bất giác xem hắn thành tiểu hài tử, không nhớ chút gì đến Sesshomaru sama hoa lệ ở trên TV kia. Hoặc là, đaxem như hai người khác nhau

Ta mặc xong quần áo, rồi tìm một bộ quần áo nhỏ đặt lên mặt Sess “Khác phái? Người chờ mấy trăm năm sau rồi hãy nói với ta mấy lời này a!”

“Mấy trăm năm? Con người có thể sống mấy trăm năm sao?”

“Hắn là không thể, bất quá nếu người muốn, ta có thể nhìn đến” Ta thừa nhận là ta đang dỗ tiểu hài tử, nhưng lại quên mất tiểu Sess không giống tiểu hài tử bình thường, hắn ngay lập tức nhe cái miệng chíp bông trắng trắng ra “Rõ ràng rất yếu lại mơ mộng cao xa như vậy, người không hổ là con người”

“Thực không đáng yêu...” Ta bao tóc lại, sau đó ôm Sess vào trong ngực

“Người bao ta làm gì?” Tiểu Sess ở bên trong quần áo giãy dụa

“Đừng nhúc nhích, ta hiện tại muốn dùng năng lực hỏa long che lại yêu lực của người, không để cái Huy Nguyệt kia nhận ra, như thế chúng ta mới có thể lẫn trong đám người tránh né được sự đuổi giết của nàng” Nói xong, rồi tìm kéo trong phòng, cắt một lọn tóc nhỏ ngắn, sau đó làm thành một cái vòng tay, đeo lên móng vuốt của tiểu Sess

“Không được làm đứt biết không? Nó có thể che lại yêu khí của người, nhưng không thể che lại yêu lực của người, nếu người huy động yêu lực, nó sẽ bị đứt”

“Người căn bản không cần bảo vệ ta...”

“Đùa! Người lớn bảo vệ tiểu hài tử là đúng rồi, huống chi người là con của tỷ tỷ ta, đáng tiếc a! Không biết khi nào mới được nghe một tiếng cô cô của người...” Ta ôm tiểu Sess vào trong ngực, từ bên ngoài nhìn vào sẽ chỉ thấy là một phụ nhân ôm một tiểu oa nhi

Nhảy ra khỏi từ cửa sổ, cúi đầu đi vào đám người

Bởi vì cao hứng nên không ai chú ý có hơn một nữ tử, huống chi lại là một nữ nhân ôm con nhỏ, so với một thiếu nữ càng không khiến người ta chú ý

Ta cảm giác được một cỗ yêu khí quét xung quanh vài vòng, sau đó biến mất

Nghĩ Huy Nguyệt có lẽ đã đi, ta cúi đầu cười trộm đang chuẩn bị trốn, đột nhiên một bàn tay vỗ một cái vào lưng ta, khiến ta sợ tới mức kém chút kêu to ra tiếng. Vợ quay đầu lại, gặp một lão nhân rất hòa ái đang đứng ở đó noi với ta “Phụ nhân, tiệc mừng đã mở...”

“A, ta không phải...”

“Người dưới quê mới lên sao?”

“Vâng!”

“Ôm đứa nhỏ hân là một rồi, hôm nay con ta cưới con dâu, ở lại ăn tiệc mừng đã rồi hăng đi!”

Lão nhân gia này không chờ ta cự tuyệt đã trực tiếp kéo đi, nói thật ta rất đói bụng, vì thế chân không nghe theo sai sử, đi theo

Thôn này rất nghèo, vì vậy thời đại này trừ võ sĩ cùng quý tộc ra thì thôn nhân bình thường trong tên không có họ. Nhưng vị lão nhân này ở trong tộc có một người trở thành võ sĩ nên mới có được dòng họ mang họ Takeda. Ông ở trong thôn rất có địa vị, nên lễ thành hôn này cũng hấp dẫn toàn bộ thôn nhân tới tham gia

Ta bị lôi vào một trong những phụ nhân, mắt thấy yến hội cũng không tệ, nên chỉ lo mang theo đồ ăn vặt, rồi một ngụm một ngụm điệu thấp ăn

Không lâu, nghe thấy tiếng nói của tiểu Sess trong lòng “Người thật đúng có thể ăn”

Những lời này trực tiếp đụng phải dây thần kinh mẫn cảm của ta, ta cũng không nhớ rõ trước kia có thể ăn như vậy, nhưng từ khi chuyển đến thân thể này sức ăn tăng lên rất nhiều, ba bát cơm cũng không thể no cái bụng. Bởi vì lần đầu gặp tiểu Sess, ta giả trang thành các hạ cao quý, nên chỉ ăn mười ngụm là buông tha

Hiện tại bởi vì rất đói nên không có tâm tư phần cái gì đại tiểu thư, yên lặng ăn hai bát, vừa mới chút no, lại bị tiểu Sess buông ra một câu lập tức không còn tâm tình ăn tiếp, nói “Không có biện pháp, ta đang muốn cường thân thể” Buông bát không tha, lại ăn một bát lại sợ bị tiểu Sess chê cười

Nhưng mà nhóm thôn dân cũng thật nhiệt tâm, trực tiếp gấp cho ta, ta cảm kích nhìn thoáng qua thiếu nữ kia, sau đó cũng không thêm để ý ánh mắt của tiểu Sess, vội vàng cấp tốc ăn vào. Vài vị bác gái phụ nhân vừa mang đồ ăn ngon lại đây vừa cười hề hề nói “Ăn nhiều chút, còn phải ụy con uống sữa nữa...”

Ạch! Ta văng cơm ra, bắt đầu cuồng khụ

“Không...” Ta liền bắt đầu xua tay liên tục, nhưng các bác gái này vẫn cười hề hề như trước bảo “Nam hài hay nữ hài vậy? Mở ra coi trộm một chút... xem bộ dáng ra sao?”

Ta cơ hồ muốn gục tại chỗ “Nam hài, nhưng mà... nhưng mà... nga, hân ngủ”

“Ngủ? Vậy thì không thể làm phiền đến nó, vẫn là ăn cơm đi!”

Vì thế ta cái gì cũng không dám nói, tiếp tục bối cơm, chỉ nghĩ đến ăn nhanh nhanh rồi còn chạy

Ai ngờ, sau hôn lễ còn có hoạt động gì đó truyền thống. Mọi người lại hát lại khiêu vũ, mà bọn họ lại mạnh mẽ lôi kéo ta tham gia cùng

“Thật... thật sự là một thôn làng nhiệt tình, haha...” Ta hình như có số phận lần trốn, nhưng đối tượng lại từ yêu quái biến thành con người thiện lương

“Quả thật như thế” Tiểu Sess đã ngủ một giấc, tỉnh lại sau tiếp lời của ta

Sắc trời đã tối, Takeda đại thúc đi tới nói “A, hôm nay vui đùa muộn quá, vậy ta đi chuẩn bị cho người cái phòng nghỉ, đêm nay ở lại nghỉ ngơi đi”

“Không...” Vốn định cự tuyệt, nhưng lại suy nghĩ một chút buổi tối vẫn là không nên chui lủi trong rừng, ta cũng không phải cao thủ sinh tồn nơi dã ngoại. Sau đó gật đầu, cười nói “Vậy đa tạ...”

Takeda lão nhân bảo nữ nhi mang ta tới một căn phòng yên tĩnh, hơn nữa còn có chăn dù cũ nhưng rất sạch sẽ, cười nói “Rất ít thấy một phu nhân tuổi trẻ như ngươi một mình ra ngoài, là đi tìm nơi nương tựa hay là...”

“Vâng, tìm thân thích nương tựa” Đi tìm kiếp trước coi như tìm thân thích đi!

“Vậy ngày mai hẳn là lại phải đi rồi, nghỉ ngơi sớm đi, ta không quấy rầy”

“Cám ơn” Thập phần cảm kích bọn họ, có thể ở thời điểm khó khăn nhận được sự trợ giúp, thật sự làm người ta ấm áp. Ta đóng cửa lại, sau đó phóng tiểu Sess ra, nằm xuống nhẹ nhàng thở ra nói “Thật mệt...”

Tiểu Sess thân thể hơi run rẩy, động tác tiểu chuẩn của con chó nhỏ trực tiếp khiến ta cười, sau đó ôm lấy hắn quay cuồng nói “Thật đáng yêu...”

BA! tay của ta bị hai mao trảo quét lên, tiểu Sess nhảy phóc lên la lớn “Nữ nhân! Đừng tưởng rằng người đã cứu ta thì có thể vô lễ với ta”

“Người thừa nhận ta cứu người? Vậy vì sao cả lời cảm ơn cũng không có?”

“Chỉ có con người mới nói”

“Đứng vậy, đối với người tốt ở thôn này, chúng ta phải nói tiếng cảm ơn, nhưng ta muốn nghỉ ngơi, buồn ngủ quá...” Ngáp lớn một cái, sau đó nhấc chân lên nói “Muốn vào không, rất ấm áp nha...”

“Hừ...” Tiểu Sess trực tiếp đi đến một bên, thân mình cuộn tròn lại, từ xa nhìn thì chỉ thấy một quả cầu tuyết được ánh trăng chiếu vào ánh lên quang màu bạc, thập phần xinh đẹp. Nhưng sinh vật hoa lệ này ngay cả liếc cũng không thèm liếc ta lấy một cái, nhắm mắt mà ngủ

“Hừ...” Ta học ngữ khí của hắn, dùng cái mũi hừ một tiếng, sau đó bao chân lên người thoải mái ha một tiếng “Thật thoải mái!” Sau đó nhắm mắt lại, ngủ!

8. Chương 8: Xích Uyên

Ban đêm gió mát, ta cảm giác được gió lạnh từng đợt tiến vào trong chăn, khiến cả nội tâm cũng không nhận được mà rung mình một cái. Đột nhiên ngồi dậy, loại cảm giác này rõ ràng là yêu khí, hơn nữa không chỉ một tên.

Chó trắng nhỏ bên kia cũng đứng thẳng nói “Có mùi máu...”

Đang nói, ta nghe thấy bên ngoài có tiếng nam nhân gầm rú cùng với tiếng nữ nhân và trẻ con kêu khóc. Vội vàng kéo cửa ra, cả bầu trời đêm có mười tên yêu quái đang bay lượn, thỉnh thoảng vọt xuống dưới, mà khi vọt lên miệng đều ngâm một con người

Ta không phải người thích xen vào chuyện linh tinh, nhưng nhiều năm đến này nhìn thấy rất nhiều con người bị nhóm yêu quái tập kích thảm khốc, nên vô pháp mặc kệ. Đeo giày vào, xắn tay lên xông ra ngoài, nhưng tiểu Sess lại lên tiếng “Vì những kẻ này đáng giá sao? Những tên yêu quái kia trong núi đói khát nhiều năm nên mới đến, đều không thể bị đánh bại bởi một con người như ngươi”

“Người ở trong này không được đi đâu hết, yên tâm, nếu đánh không lại, ta sẽ chạy” Sờ sờ đầu tiểu Sess rồi chạy hướng ngã tư

“Phong chú...” Một đạo gió lớn thổi bay yêu quái ra ngoài, cứu được lão nhân gia Takeda bị chúng ngâm trong miệng. Nhưng mắt hắn đã không thể nhìn thấy gì, cả người đầy máu, miệng không ngừng gọi tên nữ nhi, nói “Mitsu... cứu Mitsu...” Nói xong chỉ một phương hướng

Yêu quái không phải là ăn thịt người sao? Thế nào lại bắt người, ta nói với lão Takeda “Ta sẽ cứu Mitsu, ngài yên tâm...”

Lão Takeda mỉm cười, sau đó cầm trong tay một thanh đao của võ sĩ đưa cho ta, rồi nhắm mắt gục xuống. Một lão nhân gia thiện lương như vậy mà chết đi, ta cắn chặt răng, hét lớn “Hỏa diễm chú...” Mấy đoàn hảo diễm tập kích đánh lui bọn yêu quái

Nhưng ta khó xử, bởi vì nếu đi cứu Mitsu thì bọn yêu quái kia sẽ lại đến đây, nhưng nếu ở lại thì Mitsu hẳn sẽ chết

Xem ra, chỉ có đánh lui chúng nó trong thời gian ngắn nhất, sau đó đi cứu Mitsu. Kết chú “Khai trừ kết giới, triệu hồi hỏa diễm long: Xích Uyên”

Nhiệt huyết sôi trào, một con hỏa long lao ra từ thân thể ta bay quanh không trung, nó gầm nhẹ một tiếng trực tiếp hướng đám yêu quái kia đánh tới

Long vì thần, trừ yêu lực ra thì còn có linh lực, đánh sâu vào bọn yêu quái chết không cần nghĩ. Nhưng hỏa long rất cuồng bạo, cắn giết, một khi thả ra liền đuổi tận giết tuyệt. Nên ngay lúc đó Dịch Tiểu Đồng-kiếp trước của ta sợ hãi, không khống chế nổi nó, nhưng khi ta sờ sờ đầu Hỏa Long, đồng thời cũng kéo lại có được chừng rông. Sừng rông mang long cân, trong tay ta hiện tại cùng Xích Uyên đều có một đạo lửa đỏ, đó chính là long cân. Tuy chỉ có ta và Xích Uyên mới có thể nhìn thấy, nhưng cũng là biện pháp duy nhất khống chế Xích Uyên

Mất thấy Xích Uyên còn muốn tiếp tục truy, ta kéo lại nó nói “Trở về”

Xích Uyên điên cuồng hét lên một tiếng, bay về phía ta

“Bảo vệ thôn, không được để đám yêu quái đến gần thôn”

“Vậy còn người?” Nói chuyện là tiểu Sess, không biết khi nào hắn đã đứng trên vai ta

“Ta muốn đi cứu Mitsu... Người ở lại đây, Xích Uyên sẽ bảo vệ người”

“Ta đi với người”

Ta không có thời gian tranh cãi với hắn, liền đi hướng mà lão Takeda đã chỉ. Chạy liên tục mấy dặm, tiểu Sess đột nhiên nói “Bên trái có mùi yêu quái nhàn nhạt”

Kém chút quên tiểu Sess là cẩu, khứu giác rất linh mãnh. Ta không chút nghĩ ngợi liền chạy sang bên trái, kết quả thấy đó là một thâm sơn cốc, đi qua mấy con yêu quái bị thương mới đi đến chỗ sâu nhất

Nhưng vẫn không nhìn thấy ai, đang bàng hoàng đột nhiên nghe được tiếng hét chói tai của một nữ tử

Là Mitsu, ta hướng thanh âm mà chạy đến. Kết quả thấy một màn, người đẹp và dã thú!

Người đẹp hiện tại toàn thân xích lõa, mà dã thú những chỗ không nên lộ cũng lộ hết ra. Nhưng, là hệ xúc tua sao? Toàn thân vươn ra cái ghê tởm là cái gì vậy, thế nhưng còn triền quanh người Mitsu

Nếu không phải Mitsu, ta còn có cảm tưởng muốn xem tiếp. Đây chính là trọng khẩu vị a, nhưng lại là hệ xúc tua làm, thật khó thấy được...

Yêu quái kia phát hiện ra ta, một cái xúc tua đánh tới bên này

“Là yêu quái bạch tuộc, cẩn thận...”

“Bạch tuộc, nó sao có thể lên bờ? Hơn nữa còn bắt nữ nhân làm gì? Chụp AV ?”

“Hải quái có thể lên bờ rất lợi hại, hơn nữa nó muốn lưu lại con mình, nói vậy đã là đại yêu quái, người phải cẩn thận...”

“Người nhiều năm sinh hoạt bên trong kết giới vậy mà biết nhiều quá vậy” Ta trốn xúc tua, trong đầu đột nhiên nghĩ đến một điểm, rồi dừng ngay chạy nói “Kia... nó bắt Mitsu không lẽ muốn...”

“Ngu ngốc, tiểu...” Bên phải có một đạo gió quạt đến, ta sợ tới mức chạy hoảng loạn. Tránh thì tránh thoát, nhưng tay cùng cẳng chân đều đã lạnh toát, ngẩng đầu thấy toàn bộ đều chảy máu

Tê! Ta ngay cả thời gian đau cũng không có, lại có xúc tua hướng ta đánh tới. Khóe miệng run rẩy nói “Về sau tuyệt đối không xem xúc tua hệ H mạn, thật sự rất ghê tởm”

“Đao trong tay ngươi làm bằng giấy sao?” Tiểu Sess nhắc nhở ta, thế này mới nhớ tới ta hình như vẫn là cao thủ kiếm đạo

Dừng bước, rút đao!

Ba xúc tua lập tức không tiếng mà đứt đoạn!

Tiểu Sess tựa hồ hơi lấp bắp kinh hãi nói “Kiếm của ngươi đúng là có chút hình tượng”

Khóe miệng ta run rẩy “Đương nhiên, ngươi vài năm nay không luyện qua sao” Trong tay có vũ khí lập tức tình hình hay đổi, cầm đao đi thẳng tới trước mặt bạch tuộc, đề đao chém liền

Nhưng bạch tuộc còn vài xúc tua, lập tức tựa như roi mà quật thẳng hướng ta. Đang chuyên chú đánh địch nhưng lại không có chú ý cao độ nên nháy mắt bị đánh trúng, thân thể bay ra vài bước. Còn chưa đứng định, lưng áo bị xúc tua cuốn lấy

“Phu nhân...”

Ta lúc này mới chú ý đến Mitsu còn chưa có đào tẩu, vẫn cuộn mình bất động như trước. Ta cau mày hét lớn “Đi...” Nhưng thất lưng bị siết chặt, khiến ta khó có thể hô hấp

Đang lúc định phát động phong chú, liền cảm giác được một cỗ yêu lực cường đại bắt đầu khởi động. Quay đầu nhìn, thấy tiểu Sess đứng trước con bạch tuộc kia, hai móng vuốt trước bắt đầu biến màu xanh

Hắn muốn phát động yêu lực, dùng độc thảo công kích bạch tuộc sao? Nhng kia là tóc của ta...

“Chờ một chút...” Kết quả vẫn chậm, tóc vẫn bị đứt, mà khi tiểu Sess thảo đứt xúc tua cuốn quanh người ta, một trận đau thấu xương bên mặt bên trái truyền đến óc

“A!” Ta vội vã ôm lấy mặt bên trái, cảm giác được máu tươi bắt đầu chảy ra. Tiểu Sess chạy tới nhìn thoáng qua rồi gần như hét lên “Ngươi là ngu ngốc sao? Vì sao không nói cho ta nếu tóc đứt ngươi sẽ bị thương”

“Xong rồi, lần này hủy dung, ngươi phải phụ trách a...” Ta nắm chặt đao. sau đó đẩy tiểu Sess ra “Ta muốn dùng hỏa diễm chú, ngươi mau mang Mitsu đi”

“Chú ngữ kia không làm hại chúng ta?”

“Dù sao cũng đổ máu rồi, dùng máu viết ra hỏa diễm rửa ta cũng không biết uy lực lớn thế nào, tóm lại ngươi mau mang nàng đi”

Tiểu Sess hừ một tiếng, cái đuôi độ nhiên dài ra quấn lấy Mitsu, sau đó hướng bên ngoài chạy đi

Ước chừng thời gian, họ chắc là đã chạy xa, ta đem hỏa diễm chú dùng máu viết lên đao, thầm nói “Xem ra thực xin lỗi Takeda đại thúc, đao này hẳn sẽ gãy” Nghĩ, kêu lên “Hỏa diễm chú”

Một trận biển lửa nóng rát qua đi, ta lực tẩn té trên mặt đất

9. Chương 9: Yêu Đao

Tiểu Sess rất nhanh xuất hiện, nói “Có thể cử động không?”

“Đại khái không thể...” Ta mắt nhìn trời, nhìn mặt trời đang mọc lên

Tiểu Sess vươn đầu lưỡi liếm mặt bên trái của ta. bởi vì quá mức thư thái, ta có chút buồn ngủ. Ngay trước khi ta mất ý thức, ta nghe thấy hắn hét lớn “Nữ nhân! Không được nhắm mắt lại!”

Sau đó tựa hồ nghe thấy tiếng trâu kêu to, nhất định là ảo giác, một nơi hoang vắng như này sao có thể có trâu?

Khi ta mở mắt, lại biết được đó không phải ảo giác mà là thật có trâu kêu!

Trong bộ Ynuyasha, người lấy trâu làm phương tiện đi lại chỉ có một, đó là Toutousai! Hiện tại hắn đang ngồi đứng trước mặt ta, một cái thiết chùy to dùng được dắt ở bên người hắn. Mà bên khủy tay ta có một vật ẩm áp nằm sắp xuống, đúng là tiểu Sess. Nhìn hắn, ta mỉm cười, lại nghe Toutousai nói “Thật là một tiểu cô nương kỳ quái, rõ ràng đã bị hủy dung mà còn có thể cười được”

“Nhưng mệnh vẫn còn, vậy là đủ rồi...” Chậm rãi ngồi dậy, kinh động đến tiểu Sess, hắn mở mắt ra thấy ta tỉnh lại liền trực tiếp đứng thẳng “Toutousai, nàng tỉnh lại hắn không sao rồi?”

“Hắn là không có việc gì” Toutousai nhìn một bên, hắn nhắc lên một thanh đao rồi bảo ta “Này đã không thể dùng”

Quay đầu thấy cái hắn chỉ, đúng là thanh đao mà lão nhân Takeda đưa cho ta, không khỏi giật dử nói “Chủ nhân của nó là một người rất tốt, mà nó đã cứu ta, ta có ơn với nó”

“Nó tuy không thể dùng được nữa, nhưng không có chết”

“Đao cũng có mệnh sao?”

“Đương nhiên, hồn của nó vẫn còn tồn tại”

“Như vậy, có thể xin người cứu nó sao? Ta muốn nó sống sót”

“Phải không? Ta có thể giúp người, nhưng mà cũng phải xem chủ nhân của nó là người có tài cán gì có thể giúp nó?”

“Chủ nhân, ta sao?” Chỉ chỉ mũi mình, ta cảm nó chưa được bao lâu, thế nào lại thành chủ nhân của nó rồi

“Là người, nó thừa nhận người trở thành chủ nhân của nó. Nhưng mà muốn cứu tính mạng nó cần một thứ rất quan trọng, người có thể ở trong vòng một ngày lấy được không?”

“Cái gì vậy?”

“Răng nanh của đại yêu quái”

“A?” Nói đến đại yêu quái, thời kì này chỉ có Inu no Taishou và Yue, còn có con của họ, Sesshoumaru. Nhưng hắn bây giờ còn nhỏ, có thể được sao? Ta quay đầu nhìn Sesshoumaru, hắn đang dùng móng vuốt dụi dụi sau tai

“Thiếu gia Sesshoumaru đương nhiên có thể, hắn tuy rằng còn nhỏ nhưng dù sao vẫn là con của đại yêu quái, hơn nữa lại là yêu quái thuần huyết. Cho nên, răng nanh của hắn có thể cứu đao này. Hơn nữa khí thiếu gia Sesshoumaru trưởng thành, năng lực của thanh đao cũng sẽ càng ngày càng lớn”

Nhìn ánh mắt Toutousai ta biết hắn sớm nghĩ tới Sesshoumaru, chính là còn chưa dám nhắc tới mà thôi. Ta cũng có chút do dự, vươn tay nắm lấy cằm tiểu Sess nhìn

Tiểu Sess giãy giụa né tránh “Người làm cái gì?”

“Nhìn người có thể hay không có thể đến Trung Quốc...” Răng nanh của hắn vừa trắng vừa đẹp có thể đóng quảng cáo, nhưng xem ra là không đến Trung Quốc được

“Ta có thể giúp người” Tiểu Sess đột nhiên nói

“Thật không?” Ta có chút cao hứng, về sau nếu có thể sử dụng một thanh kiếm được tạo bằng răng của Sess thì quá tuyệt

“Phải” Tiểu Sess trực tiếp biến móng vuốt thành tay người, hai ngón tay vói vào trong miệng, một cái răng nanh máu chảy đầm đìa xuất hiện trong tay hắn

Động tác rất nhanh, nhưng không đau sao? Khóe miệng ta run rẩy “Ít ra cũng nên cần một chút thuốc tê”

“Không cần” Tiểu Sess ném răng nanh cho Toutousai “Nếu người đánh không tốt chuôi đao này, giết người”

Ta ách, tuổi còn nhỏ mà đã khốc như vậy, kia... trưởng thành cũng rất khốc. Ta rốt cục nghĩ tới bộ dáng lúc tiểu Sess lớn lên, lắc lắc đầu đuổi hình ảnh đó ra, rồi nói với Toutousai “Thật xin lỗi...” Vì lão nhân già già rất có khả năng bị Sess đuổi giết, vẫn là xin lỗi trước thì tốt hơn

Toutousai trực tiếp cầm răng nanh và đao bắt đầu vào việc, ta ngồi ở trên tầng đá nghỉ ngơi, mặt bên trái tựa hồ không đau lắm, nhưng vẫn cảm thấy trướng trướng cực kỳ khó chịu. Một nữ hài tử bị hủy dung, ta thập phần có lỗi với Dịch Tiểu Đồng chân chính “Ta hiện tại rất khó nhìn đi?”

“Cùng trước kia không khác gì” Tiểu Sess nghiêm cẩn nhìn ta

Những lời này không hiểu là an ủi hay đả kích, tóm lại tâm tình ta cũng không có chuyển biến tốt đẹp, nhưng cũng không có ủ rũ nữa. Chính là muốn cười, nhưng vừa mới nhắc môi lên thì bên mặt trái đau nhói, nên nhin cười xuống, nói “Cám ơn”

Tiểu Sess ngăn ra, sau đó liếm móng vuốt “Lại là lời nói của con người, nhưng... cũng cám ơn!”

Ta nghe thấy, vui quá liền giương môi cười, nhưng lập tức ngã nhào xuống đất kêu lên “Đau đau đau đau...”

“Người ngu ngốc sao?”

Không nói được gì, ta thật ngốc như vậy sao, sao cứ luôn bị tiểu hài tử kêu ngu ngốc ngu ngốc! Bất quá, vừa mới nghỉ ngơi mới hơn một giờ liền đột nhiên bị Toutousai kéo mạnh đi

“Người làm cái gì?” Tiểu Sess quát hỏi Toutousai, khiến hắn sợ tới mức suýt nữa hất văng ta ra

“Đương nhiên là chú dẫn khai đao phong, nếu không làm thế, tiểu cô nương này sẽ không thể không chế được yêu lực của yêu đao này, nên phải dùng máu của nàng để làm chú dẫn”

“Nga!” Ta theo hắn đi qua, sau đó Toutousai dùng dao cắt một đường nhỏ trên đầu ngón tay ta, máu bắt đầu chảy ra. Tiếp theo đó, máu chảy từng giọt ra tiếng, rồi hắn buông tay ta nói “Được rồi”

Thu lại tay, ta nói “Sự xuất hiện của người ở đây hẳn là không phải trùng hợp đi?”

“Là chủ nhân lệnh cho ta đi đón Sesshomaru đại nhân”

“Vậy người khác đâu?” Nghe được bọn họ bắt đầu tìm tiểu Sess, như vậy là cái Huy Nguyệt kia đã được giải quyết

“Rất nhanh sẽ đến đón ngài ấy”

“Vậy thì tốt rồi” Tình huống của ta hiện giờ rất khó bảo vệ Sess

“Người vội muốn đi sao?” Tiểu Sess hừ một tiếng

“Cũng không phải vậy. ta hiện tại vô pháp bảo hộ người khỏi tay đại yêu quái Huy Nguyệt kia, cho nên người trở lại bên người cha mẹ vẫn là an toàn hơn” Ta muốn xoa xoa đầu tiểu Sess một chút, nhưng hắn lại trực tiếp xoay người tránh

Hắn giận sao?

Nhưng lần này hình như giận lâu chút, thẳng đến sang ngày hôm sau hắn cũng không nói một câu nào với ta

“Sess Sess... Uống sương sớm không?” Ta đem sương sớm cho hắn, nghĩ bản thân phải nhanh nhanh dưỡng vết thương, để còn cười tươi, cùng hắn nói tạm biệt!

“Nữ nhân ngu ngốc này, bị thương sao còn đi hứng sương sớm”

“Ai nha nha, rốt cục nói chuyện, ngạc nhiên a, cảm động a...” Hai tay ta chắp vào làm biểu tình cầu nguyện

Tiểu Sess hừ một tiếng, tiếp tục trầm mặc

Thật không dễ dàng dỗ a, hai tay ta chống má nghĩ nghĩ phương pháp khiến hắn vui vẻ. Đột nhiên một thanh âm trầm thấp vang lên

“Sesshomaru”

Yêu lực thật có cảm giác áp lực, ta đứng thẳng xoay người nhìn thấy một thúc thúc nam tử bạch y đang đứng đằng sau mình, thắt lưng đeo hai thanh đao, trên lưng còn có một thanh nữa. Dung mạo này, khí chất này, nhất định là Inu no Taishou. Chỉ có nam nhân như vậy mới xứng đôi với một nữ nhân cao quý như Yue

“Inu no Taishou?”

“Phải, người là Dịch Tiểu Đồng?”

“Đúng, chuyện Huy Nguuyet đã giải quyết xong rồi sao?”

“Phải, nàng bị ta và Yue phong ấn” Hấn cúi đầu nhìn thoáng qua con mình “Đa tạ người đã chiếu cố hấn, hiện tại ta có thể mang nó đi sao?”

“Đương nhiên có thể” Ta tránh ta vài bước, trong lòng có chút không buông lỏng, nhìn Inu no Taishou xoay người, hấn nói “Sau này nếu có chuyện gì, khuyến tộc sẽ đem toàn lực giúp đỡ. Sesshomaru, đi thôi!” Nói xong cất bước đi

Ta há miệng muốn nói, lại không biết bản thân muốn nói cái gì. Tiểu Sess đi phái sau phụ thân, một đôi mắt hoàng kim liếc mắt ta một cái, sau đó không hề quay đầu lại đi thẳng

“Chờ một chút...” Ta nói ba chữ, sau đó dậm chân, trong lòng kêu gào nhanh đi tìm kiếp trước trước của mình, nhưng những điều nói ra lại ngược lại

“Cái gì?”

“Ta... ta... vết thương của ta chưa khỏi, có thể mượn nhà người dưỡng thương được không?”

“Đương nhiên có thể” Inu no Taishou không chút do dự liền đáp ứng

Ta nhìn tiểu Sess, nhẹ nhàng thở ra, lại thấy hấn hơi kinh ngạc nhìn ta, khóe miệng hấn hơi dương lên, không hiểu sao ta thấy này cười rất quý dị. Nhưng ngay sau đó tiểu Sess hừ một tiếng, ánh mắt nhìn sang nơi khác. Nhưng mà, ta lại thấy cái đuôi của hấn không ngừng ngoe nguẩy, tựa hồ thập phần khoan khoái

10. Chương 10: Lưu Người

Lúc này Toutousai đã đi tới, trong tay hấn đang cầm một thanh đao

Bộ dáng so với trước kia không khác gì, bình bình thường thường như một thanh đao võ sĩ, ngay cả dòng vân trên đao cũng chưa có biến. Thật không hiểu hấn luyện thành đao kiểu gì!

Hấn đưa đao cho ta “Thỉnh đặt tên cho đao”

Ta ngây ra, đột nhiên bảo ta đặt, bảo ta đặt kiểu gì? Nắm lấy tay, đột nhiên trong đầu hiện ra một người, là Inu no Taishou cha của tiểu Sess, hấn có kinh nghiệm cướp hai thanh đao, tên cũng rất dễ nghe (Tùng Vân Nha không phải hấn cướp!)

Vì thế nói với hấn “Tỷ phu, có thể nghĩ một cái tên cho nó không?” Ta cầm lấy đao đưa cho hấn, mặt dày xưng hô. Dù sao kê tỷ phu cũng không bị đánh, cùng đại yêu quái lôi kéo làm quen để tìm cái chỗ dựa tốt đâu thể không duyên không cớ mà có (Tác giả: ta thể nào lại có đứa con tinh thần thế này a, trời ạ!)

Inu no Taishou lại tỏ ra cực kỳ lạnh nhạt, cầm lấy đao, lập tức cảm thấy một luồng khí lợi hại xông tới, khóe môi nhếch lên nói “Đao tốt, chính khí mà chấp nhất! Nếu là dùng sơ nha của con trai ta mà luyện thành, vậy kêu Luyện Nha!”

“Sơ nha?” Ta nhìn tiểu Sess, đầu hấn nghiêng sang một bên, lỗ tai cong cong về phía sau, cái đuôi chíp bông cong lại

“Sơ nha là hình thái trước của răng nanh yêu quái, khi yêu quái trưởng thành, sơ nha sẽ có được năng lực tương đương cường đại của yêu quái trưởng thành, cho nên nó đối với yêu quái cực kỳ quan trọng” Toutousai giải thích

Nói cách khác, trong lúc vô ý ta đã chiếm được sơ nha quý giá nhất của tiểu Sess?

“Người là mèo sao? Cười đến khó coi như vậy” Tiểu Sess hừ lạnh xoay người đi mất

Đả kích! Muốn hỏi tại sao? Bởi vì đột nhiên ta nhớ tới lúc đầu trong phim hoạt hình, mèo và chuột! Kia trong bộ phim đó, chó và mèo cũng là địch nhân trời sinh, ở trong mắt tiểu Sess, mèo nhất định là địch nhân rồi, ta bị xem là mèo chẳng phải chứng minh hấn chán ghét ta?

Quên đi, dù sao mấy ngày nay đã luôn bị hấn chán ghét!

Cám ơn Toutousai một tiếng, sau đó đuổi kịp phụ tử hai người. Inu no Taishou đi cũng không nhanh lắm, đi đi một hồi rồi lại đột nhiên đứng lại. Ta nhìn bóng dáng hấn, nghĩ chắc là vì đợi tiểu Sess, này khí tràng, này khí thể, lưỡng thể như vậy chưa thấy qua

Chỉ thấy Taishou đột nhiên nhảy lên, ta còn tưởng rằng địch nhân đến, trong lòng khẩn trương, tiếp theo một con đại cầu đứng sừng sững trước mặt ta

“Đi lên...”

Ta ! Do dự có nên cười cầu ba ba...

Nhưng tiểu Sess đã nhảy đi lên, nghĩ nghĩ nếu đã quyết định ở lại, vậy thì cứ cười một chút đi! Thả lỏng người, dừng ở bên cạnh tiểu Sess, vừa dừng lại, Inu no Taishou đã phóng người lên

Kỳ quái chính là, rõ ràng đang bay trên không trung nhưng vẫn chưa cảm thấy lạnh, ngấm lại đại khái chắc là vì bộ lông dày của Inu no Taishou

Đột nhiên, sau gáy đột nhiên nhói lên, ta thuận tay đánh bộp một cái

“A meo...” Nhìn lại, một con bọ chó nhẹ nhàng bay xuống

Chẳng lẽ đây là bọ chó trong truyền thuyết Miyouga gia gia? Ta tiếp lấy, thấy hấn ở trong lòng bàn tay ta phình ra, rồi lại xì xuống thành một tiểu tiểu tiểu yêu quái, hấn hít một hơi nói “Quả nhiên là làn da của nữ tuổi trẻ, trắng nõn lại mịn mà... hương vị máu cũng không sai”

Ta khoe miệng run rẩy “Người..”

“Ta là Miyouga”

“Ồ...” ta dùng tay còn lại bóp hấn lên, nhẹ bóp lại. Thông thường Inuyasha thường đem nó bóp lại, ta không khỏi muốn thử một lần làm

Buông lỏng tay, Miyouga ”A meo một tiếng rồi nhảy vào bên trong bộ lông rậm rạp của Inu no Taishou

“A, đau...” Miyouga đáng thương, ta cũng vừa mới bị hấp huyết, đau, giống như bị châm

“Đùa rất vui sao?” Tiểu Sess hừ lạnh một tiếng, tỏ vẻ khinh miệt đối với hành động của ta

“Tò mò mà thôi, ngươi muốn xoa bóp sao?”

“Nhàm chán...” Tiểu Sess quay đi, không nhìn ta

Inu no Taishou lên tiếng “Đồng...”

“Vâng!” Đột nhiên bị điểm danh ta hoảng sợ, vừa mới đem thuộc hạ người ta bóp lại, hấn sẽ không tức giận đi!

“Người linh lực rất mạnh, là pháp sư sao?”

“Đúng... đại khái...” Ta không phải, nhưng chân chính Dịch Tiểu Đồng thì phải

“Tuy người không giống người bình thường, nhưng phía trước là nơi yêu quái tụ tập, ngươi có đồng ý đi qua không?” Hấn ngừng lại rồi nói tiếp “Nếu không muốn, ta sẽ thả ngươi ở thôn trang phía dưới”

Thôn trang phía dưới tuy rằng rất thoải mái nhưng không có tiểu Sess, ta tình nguyện ở cùng tiểu bạch cầu này, bởi vì mặc kệ hấn đối ta như thế nào, ta vẫn thật sự thích hấn (“Người đem hấn là tiểu sủng vật chơi đùa thôi?” Đồng: Im lặng...)

“Không có vấn đề gì”

“Vây là tốt rồi” Inu no Taishou chẳng phải người nói nhiều, sau khi xác định liền trực tiếp bay vào bên trong một tòa thâm sơn

Khác với khi Huy Nguyệt chiếm đóng, nơi này dù vẫn còn là nơi yêu quái trụ nhưng rất sạch sẽ, có phòng có xá rất có kỉ luật

Inu no Taishou hạ xuống, nơi này là nơi cao nhất của ngọn núi. Ta vừa ôm tiểu Sess, liền có hai yêu quái tiến lại đây, trong đó có Hà - yêu quái từng dẫn ta đi gặp Sess. Hắn nhìn thấy ta tựa hồ cũng không giật mình, chỉ nói “Đồng đại nhân, phu nhân mời ngài vào”

“Vào đi, ta còn có việc” Inu no Taishou nói xong trực tiếp bay đi

“Thật sự là phu nhân đại nhân bề bộn nhiều việc a” Ta nhìn bóng dáng xinh đẹp màu trắng kia nói

Phụ thân cường đại luôn là đối tượng cho con tôn sùng siêu việt, là người tôn trọng nhất, Sesshomaru đối phụ thân cũng có cảm giác như vậy đi! Hiện tại hắn dù đang nằm trong lòng ta, nhưng ánh mắt vẫn nhìn theo bóng dáng phụ thân mà ngây người

“Người hiện giờ muốn bay vẫn chưa được, còn sớm quá, vẫn là nên trở lại với mẫu thân mà ôm ấp làm nũng đi!” Ta nói xong chợt nghe thấy tiểu Sess hừ lạnh “Chuyện đó chỉ có nhân loại làm sao?”

“Người và yêu trên điểm này vẫn là giống nhau...” Ta vô luận là ở thế giới nào thì vẫn luôn được hưởng thụ sự yêu thương của cha mẹ, nên ta luôn rằng bản thân rất hạnh phúc, cũng đương nhiên cho rằng các đứa trẻ đều được như thế, nhưng sau khi gặp Yue thì điều đó có một chút thay đổi

Tuy đạo lý giống nhau, nhưng phương pháp biểu đạt lại hoàn toàn bất đồng

Nàng hiện tại đang nằm nghiêng trên một chiếc ghế da hổ dài, thanh lăm liếc Sess một cái rồi nói “Khi nào thì trở nên nhu nhược muốn người ôm...”

Khóe miệng ta run rẩy, bởi vì khi tiểu Sess nhảy xuống, hắn đá lên cánh tay ta một miếng vết thương

Yue chậm rãi ngồi dậy, thập phần tao nhã cười với ta “Tựa hồ vết thương trên mặt người rất nặng, hẳn sẽ lưu lại vết sẹo. Làm sao bây giờ, đối với nam nhân nhân loại mà nói, dung mạo nữ tử rất trọng yếu”

Sờ sờ mặt mình bị đả kích nặng, Yue nói chuyện thật đúng nhất châm kiến huyết, không lưu tình chút nào a

“Chi bằng, ta tìm cho người một trượng phu yêu quái, không cần quay về nhân loại đi” Yue tươi cười có chút quái dị, đột nhiên đứng trước mặt ta nói

“Không ... không cần”

“Người là muối muối của ta, đâu thể để người trở về bị người ta cười nhạo? Hơn nữa, miệng vết thương này là do cứu Sesshomaru mà có, lý ra phải báo ân mới đúng”

“Thật sự không cần, ta hiện tại tuổi còn nhỏ, chuyện lập ra đình phải về sau mới có thể nói đến” Đúng vậy, đối với hiện đại thì còn nhỏ, nhưng ta quên mất, đối với yêu quái, điểm này lại không đúng

“Còn nhỏ? Sinh mệnh con người vốn rất yếu ớt, nếu không tranh thủ cùng trượng phu ở chung nhiều thời gian một chút, thì rất nhanh sẽ phải rời xa”

Thật là... thật là... đủ âm ngoan...

“Cái kia... nếu như thế thật, ta sẽ không hại người hại mình” Yêu quái cái gì, ta sẽ không gả, lý do này hẳn là được thôi!

“Thật sự rất đáng tiếc, còn muốn lưu người lại vĩnh viễn a. Đúng không, Sesshoumaru” Yue thở dài, sau đó xoay người chậm rãi dựa vào ghế da hổ

Không biết vì sao, lúc ta thấy nàng xoay người, ta lại cảm thấy hình như không có điểm tiêu sái giống như lần đầu gặp, không khỏi hoài nghi “Người bị thương?”

Lần này tiểu Sess có phản ứng, ngẩng đầu nhìn mẫu thân nhưng không có nói chuyện

11. Chương 11: Chà Đạp

Yue rất lạnh nhạt ngồi xuống, sau đó quyền rũ liếc bọn họ một cái, nói “Đúng vậy, người nói đúng, hơn nữa rất nặng, cần thời gian 100 năm để khôi phục”

“Cái gì?” Ta lấp bắp kinh hãi, mất 100 năm để khôi phục yêu lực đối với yêu quái mà nói cơ hồ là trí mạng
Tiểu Sess tựa hồ cũng ngẩn ra, thập phần lo lắng nhìn Yue

Mà Yue tiếp tục lộ ra vẻ mặt tuyệt thế cô lập cao quý cao ngạo nói “Nên Sesshomaru từ hôm nay trở đi liền giao cho người hảo em gái”

Giao cho ta? Thoáng cao hứng một chút sau đó lập tức thanh tỉnh nói “Không đúng, trăm năm a! Ta sống không được lâu như vậy, hơn nữa ta còn có...”

“Cứ quyết định như thế, nếu hiện tại không đi, chỉ sợ ta sẽ chết ở chỗ này” Yue đầu ngẩng lên trời lấy tư thế tao nhã biến thành một đại cầu mang hình trăng khuyết trên trán, sau đó vọt người lên hướng mặt trăng chạy đi

Thiên cầu bên nguyệt a, đẹp quá! Ta cảm thán một chút, cúi đầu nhìn Sesshomaru, khuôn mặt tiểu cầu không có gì biến hóa, chính là ánh mắt vẫn còn nhìn theo hướng mẫu thân biến mất

Làm sao bây giờ?

Cảm thán xong rồi ta cũng ngồi dưới đất, nhìn tiểu Sess nói “Ta chỉ có thể đáp ứng ở cùng người cho đến khi vết thương tốt lên”

“Tùy người” Tiểu Sess xoay người rời đi, ta đối với nơi này không quen thuộc nên chỉ có thể đi theo phía sau hắn. Đây chính là nơi ở của yêu quái, vạn nhất đi tách rời ra, vậy thì phải chuẩn bị đánh nhau với yêu quái. Bất quá lấy tình hình thân thể hiện tại chỉ sợ người không hay ho sẽ là nàng!

Nhưng hình như lo lắng nhiều quá, bởi vì vĩ đại tỷ tỷ Yue tựa hồ trước khi ta đến đã phân phó những yêu quái ở đây, nhìn thấy ta luôn lấy thái độ cung kính, sẽ không khó xử ta

Tiểu Sess tâm tình không tốt, thập phần không tốt! Điểm ấy có thể nhìn ra qua tính cách vốn trầm mặc hiện tại đến mức mười hai giờ ba mươi phút không nói một câu gì. Ta nhìn gương đối diện xem vết thương trên mặt của mình, tuy thẳng thắn mà nói thì đây không phải mặt ta, nhưng hử dung người khác cũng không phải việc làm tốt. Dù sao nàng về sau còn muốn yêu đương, kết hôn. Mà nam nhân Nhật Bản lại nhiều nhìn mặt hơn là nhìn năng lực, ngấm lại đều vì nàng mà ra. Nghĩ nghĩ thở dài, mà tiểu Sess ở bên cạnh giật giật lỗ tai, nói “Hừ!”

Hừ!? Ta chỉ nhìn miệng vết thương của ta, thế nào lại chọc đến hắn?

“Người hừ cái gì mà hừ!”

“Muốn đi thì đi, đừng có ở trong này đông dài!”

“Nói thế nào thì ta vẫn là cô cô của người, không thể cứ như vậy bỏ người ở đây. Vẫn là chờ cha người trở về rồi nói sau, có hắn ở ta yên tâm chút” Nhưng là cái cầu ba ba kia khi trở về ngay cả phu nhân cũng không liếc mắt một cái liền trực tiếp bay đi nơi nào cũng không biết, thật sự là cường đại a!

Nếu Sess về sau cũng đối đãi vợ mình như thế thì làm sao bây giờ? Vạn nhất vợ hắn là Rin thì làm sao bây giờ? Chỉ là một con người bình thường, nếu bị hắn vắng vẻ đến chết thì Rin thật đáng thương. Nàng phải giúp Rin, vì thế đi đến bên người hắn nói “Sess Sess, người về sau không nên giống cha người như vậy nói đi là đi, như vậy phu nhân sẽ rất đáng thương”

“Mẹ cũng là như thế, có cái gì đáng thương”

Tuy rằng hắn nói chuyện với ta là chuyện tốt, nhưng phương thức ở chung của vợ chồng Inu no Taishou cũng làm ta giật mình. Chẳng lẽ vợ chồng yêu quái bất đồng với vợ chồng nhân loại, bởi vì thời gian ở chung rất dài nên sinh ra khoảng cách? Khóe miệng run rẩy, ta ngoan ngoãn ngồi lại chỗ cũ, vết thương trên người đều là ngoài da, trừ bỏ vết thương trên mặt nặng chút dùng vải băng ra, cái khác đã khôi phục không sai biệt lắm. Nghĩ nếu bây giờ quay về, làm ngay chỉnh dung giải phẫu, vậy thì rất nhanh sẽ khôi phục đi!

Nghỉ ngơi một đêm, ngày hôm sau khi tỉnh lại thì thấy một yêu quái ngồi quỳ ở bên ngoài nói “Đồng đại nhân đã tỉnh lại?”

Là tiếng của Hà, ta gãi gãi đều mơ mơ màng màng kéo cửa ra, nói “Chuyện gì?”

“Thiếu chủ buổi sáng đi ra ngoài không nói cho chúng ta đi đâu, Hà tới để hỏi ngài có biết nguyên nhân hay không”

“A? Rời đi?” Ta quay đầu lại, nhìn chỗ ngủ của tiểu Sess quả nhiên không có người, một tiểu hài nhi như hắt đi được chỗ nào?

“Ta không biết, hắt hắt sẽ không có nguy hiểm chứ?” Liên tính sau này là một danh đại yêu quái, nhưng bây giờ vẫn còn là một đứa trẻ, vạn nhất có gì ngoài ý muốn thì làm sao bây giờ. Đương nhiên, khả năng bị người bắt cóc thì có thể bỏ qua, cái tính cáu kỉnh thối kia, ai thêm đi bắt...

Vô luận như thế nào trước tiên đi tìm được hắt đã, ta sửa sang lại một chút nói “Hắt đi hướng nào?”

“Phía nam”

“Các người sao lại không đánh thức ta”

“Thiếu chủ nói nếu chúng ta đi theo liền giết chúng ta, nếu đánh thức ngài cũng sẽ giết chúng ta”

Thật sự là tiểu hài nhi thối, động một chút liền giết tới giết lui. Ngồi lên tọa kỵ “thích nhất” phi trừ một đường đuổi theo. Hà vốn là muốn lên theo, nhưng ta sợ tiểu Sess trên đường đổi phương hướng, vì thế bảo hắt đi chuyển bốn phía xem có manh mối gì không

Phi trừ tốc độ rất nhanh, tiểu Sess còn chưa bay được, nên ta cũng bảo Hà dò trên đất. Mũi cầu dùng rất tốt, nhưng mũi heo thì không được như thế, nên ta chỉ có thể vừa chú ý yêu lực lưu lại, vừa đuổi theo dấu chân chấm đất cùng với vết thảo nhỏ trên đường. Không nghĩ tới, đuổi theo đuổi theo thế nhưng đến trước một rừng cây rộng

Rừng cây rậm rạp, phi trừ đi qua cũng rất khó, vì thế ta liền để nó ở không trung, hạ xuống tìm tiểu Sess. Lấy tốc độ của hắt chắc không có khả năng xuyên qua phiến thụ hải này, nơi đó mặc dù có cỗ yêu lực cường đại nhưng lại cực kỳ tinh thuần

Này có lẽ có liên quan đến tiểu Sess, chẳng lẽ là nơi dưỡng thương của mẹ hắt, ta hơi ấn đầu phi trừ ý bảo nó hạ xuống. Phi trừ này cũng thật thông minh, chậm rãi hạ xuống

Ở đây cây cũng rất ít, nhưng khe hở cũng không nhiều. Ta nhảy xuống phi trừ quyết định bản thân tìm tòi nhìn xem. Đi đến nơi tụ tập nhiều yêu lực nhất, sau đó nhìn thấy một cây cổ thụ đẹp, nhìn xuống nhìn thì thấy tiểu Sess

Mà cổ thụ kia ta biết, là cây cung cấp vỏ làm bao cho thiên sinh nha. Nó có cái mũi, mắt, miệng, nhưng hiện giờ lại pha trộn gần như cùng một chỗ, thân cây còn đang rung dữ dội, chấn động đến rụng đồng lớn lá cây!

Cái cây này trúng gió à? Ta đang nghĩ không biết cây có bị bệnh này hay không, lại phát hiện tiểu Sess đang dùng chân cào một cái rễ cây trắng tuyết, hơn nữa móng vuốt đã cắm sâu vào bên trong. Nhìn thấy tình huống này ta liền hiểu được, yêu quái thực vật hơn phân nửa là dựa vào đất mà sống, mà một khoảng đất tất có một chủ nhân, giống như trái tim con người

Hiện tại “trái tim” của cây kia đang bị tiểu Sess chà đạp, nên cây phát run không phải do trúng gió, mà là đau!

Trong đầu nhớ tới lúc ấy tiểu Sess lấy thiên sinh nha, móng vuốt kia trên trán nhỏ xuống một giọt mồ hôi lớn, nếu không phải có trải qua như vậy, hắt làm sao có thể bị dọa đến mức sợ thế kia...

Xem ra, vô luận lớn hay nhỏ, yêu quái này vẫn là yêu quái, phải cẩn thận a!

12. Chương 12: Rồng

Chậm rãi đi qua, tiểu Sess tuy rằng nhỏ nhưng phản ứng rất nhanh, hần đột nhiên quay đầu thấy được ta, sau đó hừ một tiếng, cái gì cũng không nói, tiếp tục trừng cổ thụ.

Ta run rẩy khoé miệng, nói: “Sess, người không đúng rồi, còn chưa nói với ta, đã vụng trộm xuất ra khi dễ lão nhân gia.”

Móng vuốt của tiểu Sess nắm thật chặt, cổ thụ run rẩy lợi hại hơn.

“Thiếu chủ, thật sự không thể.” Cổ thụ run rẩy lợi hại hơn, mắt thấy toàn thân lá cây của nó đều bị rụng gần hết, không khỏi muốn cười, nhưng lại cười không nổi.

“Ân?” Tiểu Sess tuy nhỏ, nhưng một từ “ân?” này áp lực thật lớn.

Ta tuy không biết tiểu Sess muốn làm gì, nhưng vẫn thật thân thiết nhắc nhở: “Cây tiên sinh, lá cây của người sắp rụng hết a!”

Cổ thụ mắt ngẩng lên, sau đó đau lòng! Nước mắt của cây rơi xuống, nói: “Chờ một chút! thiếu chủ, ta lập tức đưa ngài, trước hãy thả ta được không?”

Tiểu Sess thu hồi móng vuốt, hừ lạnh một tiếng.

Vì thế, ta nhìn thấy một cảnh tượng kỳ lạ. Cây cổ thụ thật sự khóc, vừa khóc vừa lấy một ống trúc hứng lấy nước mắt của mình. Nhưng cây cổ thụ hình như thật sự thương tâm, đổ đầy cái ống trúc rồi nhưng vẫn còn khóc.

“Đủ” Tiểu Sess đứng dậy cầm cái kia ống trúc, lấy nắp đắp lại rồi đi về phía ta.

Nhưng cây cổ thụ còn chưa ngừng, bên cạnh đã chảy thành một cái dòng suối nhỏ, chậm rãi chảy xuống cái sông nhỏ bên cạnh. Con sông nhỏ kia nước cực kì trong suốt, lóng lánh dưới ánh mặt trời xuyên qua rừng cây.

“Cho người.” Tiểu Sess vung, ống trúc dừng ở trên tay ta.

“Ta không khát.” Nước mắt mặn , uống lên cũng không thể giải khát. Hơn nữa thấy cổ thụ khóc thương tâm như vậy, số nước mắt này dù mặt dày cũng uống không xuống a!

“Ngu ngốc, nó dùng để rửa mặt .” Tiểu Sess khinh miệt hừ một tiếng, liếm móng vuốt, nói.

“Chẳng lẽ là dùng để trị vết thương của ta?”

“Phải, nước mắt của cây khóa có tác dụng trị liệu miệng vết thương.” Tiểu Sess đơn giản trả lời.

Nguyên lai hần mắt tích là vì lấy thuốc từ cây cổ thụ, tuy phương pháp thật sự có chút đáng sợ. Nhưng trong lòng ta vẫn có một chút cảm động nho nhỏ, cười nói: “Cám ơn người.”

Tiểu Sess hừ một tiếng, vung lên cái đuôi, ánh mắt nhìn nơi khác.

“A! Người vừa nói nước mắt này có tác dụng trị liệu miệng vết thương? Cái sông nhỏ kia hẳn là cũng có hiệu quả đi!” Ta hưng phấn chỉ vào sông nhỏ hỏi.

“Đã rơi xuống đất, bắn!”

Cổ thụ nghe xong run rẩy nói: “Sông này là từ nước mắt của ta cùng nước sẵn có hợp lại, chẳng những có thể trị liệu miệng vết thương, còn có hiệu quả miễn dịch. Đối với con người, tác dụng càng cao”

“Thật sao?” Ta kích động hỏi.

“Phải, nhưng thiếu chủ không cần nước kia, bắt ta khóc một hồi.” Nói xong nước mắt lại ào ào chảy.

Ta an ủi nó, nói: “Thỉnh ngài lão nhân gia nén bi thương.” Sau đó đi đến bờ sông đưa tay chạm vào, lạnh như băng, nhưng cảm giác dòng nước tới tay rất thoải mái.

Quyết định , ta mỉm cười bắt đầu cởi quần áo.

“Tên ngu ngốc ngươi làm cái gì?” Tiểu Sess ngẩng đầu thấy ta đang cởi quần áo, nhảy lên nói lớn.

“Tắm rửa a! Trên người ta cũng có thương, hơn nữa vị lão nhân gia này nói có tác dụng mỹ dung, nên không nên bỏ lỡ cơ hội.” Đặt kimônô ở một bên, tiếp tục cởi nội y.

Cổ thụ cũng nín khóc, nói: “Da thịt nữ hài tuổi trẻ thật đẹp”

Ta run rẩy khoe miệng, quả nhiên cùng là thuộc hạ giống lão Myouga, đều háo sắc giống nhau.

“Nhắm mắt lại! Nếu không ta chém ngươi!” Tiểu Sess lạnh lùng nói.

Ta quay đầu lại, Cổ thụ quả nhiên nhắm mắt lại, trên mặt lại thập phần rối rắm.

“Cùng tắm đi, nước rất thoải mái.” Ta vẫy vẫy tiểu Sess, nhưng hắn lại hừ nhẹ một tiếng, không để ý.

Miệng vết thương trên người có chút nóng, tuy nước lạnh như băng nhưng ngâm mình còn thoải mái hơn so với ôn tuyền. Phía trên tiểu Sess đột nhiên nói: “Quần áo rách.”

“Còn không phải vì tìm ngươi, ở rừng cây đi rất lâu, không rách mới là lạ.”

“Vật liệu may mặc của con người đương nhiên sẽ rách.” Tiểu Sess nói xong, đột nhiên nói tiếp: “Uy, đưa ta da của ngươi”

Ấn! ? Ta lập tức đưa hai tay ôm ngực, nhưng phát hiện tiểu Sess không phải nói với ta mà là với cổ thụ.

Cổ thụ từ từ nhắm hai mắt, nước mắt lại chảy xuống

“Ngươi động thủ hay là ta đến?”

“Ta bản thân động thủ.” Cổ thụ quơ quơ thân mình, một đồng nhánh cây rơi xuống.

Tiểu Sess quay đầu nói với ta: “Ta lập tức quay lại, ngươi chờ một chút.”

“Không nên đi xa, nếu không ta lại phải đi xung quanh tìm ngươi.”

“Hừ!” Tiểu Sess chạy vào rừng sâu, ta tiếp tục ngâm tắm. Nhưng ngâm ngâm thế nào lại ngủ trên thạch bích.

Trong mộng, xuất hiện một đôi mắt màu vàng và vòi nước màu vàng. Từ khi ta đi đến thế giới đã biết một chuyện, đó là giấc mộng của pháp sư thỉnh không phải mộng bình thường. Huống chi xuất hiện lại là thời không chi long.

“Kim Cương Long ngươi tìm ta có việc sao, chẳng lẽ có manh mối kiếp trước kiếp trước của ta?”

Kim Cương Long liếc ta một cái, nói: “Không phải, lúc trước mở ra thời không chi môn gặp sai lầm, ta lầm đem ngươi đưa đến thời gian 100 năm trước so với kiếp trước kiếp trước của ngươi.”

Ta học máu, nói: “Vậy thì làm sao bây giờ, mở lại một lần nữa thời không chi môn sao?”

“Năng lượng của ta vô pháp mở lại một lần.”

“Vậy làm sao bây giờ? Một trăm năm sau ta sẽ chết, còn có phụ mẫu ta cũng xong rồi.”

“Sẽ không, thời gian của ngươi đã dừng lại từ lúc đi qua thời không chi môn, chỉ cần không có tai nạn gì bất ngờ xảy ra thì sẽ không chết được. Mà khi ngươi tiếp xúc với kiếp trước kiếp trước, năng lượng của ta sẽ ngay lập tức đưa ngươi trở về.”

“Ý của ngươi là ta phải ở chỗ này chờ 100 năm sau?”

“Đúng vậy.”

“Tuy nghe được tin tức này ta thật cao hứng, có thể ở cùng tiểu Sess, nhưng một trăm năm a...” Ta đây chẳng phải thành lão yêu quái?

“Hiện tại ngươi thân ở yêu giới, nên lúc này linh lực của ngươi đang tăng lên, ta vô pháp tiếp xúc được với ngươi, nên về sau gặp chuyện gì thì tự giải quyết lấy.” Hắn co rụt lại liền biến mất.

“Người chờ một chút...” Ta bưng tỉnh, trong tay cầm lấy một vật, mềm mềm ... Mở to mắt đã thấy s một đôi mắt màu vàng của tiểu Sess đang kinh ngạc nhìn nàng.

Nhìn lại tay mình, thứ cầm phải đó là cái bụng của tiểu Sess! Nơi đó vốn không có rông, làn da màu trắng bóng loáng, ta nhìn không được lại nhéo sờ!

“Buông tay!” Tiểu Sess đột nhiên trảo chụp vào ta, bởi vì có kinh nghiệm hai lần trước, ta rất nhanh thu tay lại. Ta chú ý tới cái bụng của hắn đã biến thành màu phấn hồng, ngay phần thịt dưới móng vuốt phía dưới cũng biến thành màu đỏ. Chẳng lẽ cái bụng là chỗ mẫn cảm của tiểu Sess?

Tựa hồ bắt được nhược điểm của tiểu Sess, trong lòng ta như nở hoa, trên mặt lại vô tội nói: “Thực xin lỗi, ta ngủ hơi sâu.”

Tiểu Sess đứng trên tảng đá bên cạnh sông, toàn thân ướt đầm còn nhỏ giọt nước xuống. Hắn cắn răng nanh phát ra hừ hừ thanh âm, sau một lúc lâu mới dừng lại nói: “Nữ nhân, người muốn ngủ chết ở trong nước sao?”

13. Chương 13: Kiểm Đạo

Thì ra tiểu Sess vọt vào trong nước là để vì cứu nàng, ta mỉm cười, sau đó ngoắc ngón tay, nói: “Nếu đã xuống dưới thì cùng nhau tắm đi.”

“Ta không cùng người khác tắm”

“Ta là cô cô của người, không phải là người khác.” Tay vớt lên nước nghịch, cười nói: “Người nếu không muốn lên, ta có thể lưu lại cùng người, dù vết thương tốt lên rồi cũng không lên.”

“Ai muốn người bồi” Tiểu Sess một chân đạp đến trên bờ, do dự hơi quấy nước nửa vời, trông rất kỳ quái.

Ta muốn cười, nhưng vẫn cố nén không cười ra tiếng.

Quay đầu lại, ta nói: “Rất thoải mái, không tắm thật sự là đáng tiếc .”

Trong tai nghe thấy tiếng tiểu Sess đập đập đập đi vào nước, bất quá thân thể nhỏ bé của hắn chỉ có thể bơi gần bờ, không thể bơi đến chỗ sâu. Ta rút cục bật cười ra tiếng, đi qua vớt hắn lên rồi ôm vào trong ngực, đi đến chỗ sâu ngồi xuống.

“Nơi này mới thoải mái.” Ta cũng không cởi toàn bộ quần áo, ta còn mặc nội y, nhưng tiểu Sess lại đưa mắt nhìn nơi khác. Ta càng thấy thú vị, nói: “Người mới bao lớn a... Ta còn không sợ người sợ cái gì.”

“Nếu tính theo tuổi của con người, ta hiện tại lớn hơn người rất nhiều.” Tiểu Sess khinh miệt hừ một tiếng.

“Dù đúng như vậy, nhưng đáng tiếc thân thể của người...” Vẫn là một đứa trẻ!

“Ta sẽ lớn lên” Ta vuốt và xối rửa đầu của hắn, làm hắn thoải mái nhắm hai mắt lại, thân thể thoải mái không ít so với lúc vừa xuống nước.

Tuy tuổi của hắn có lớn hơn ta rất nhiều, nhưng dù sao vẫn là đứa trẻ, hơn nữa luôn bị cha mẹ vắng vẻ, trong lòng kỳ thực tịch tịch đi! Ta nghĩ hắn chưa bao giờ được người ta tắm cho như vậy, nên lúc bắt đầu, thân thể hắn liền căng cứng lại.

Hắn hiện tại là hình thái tiểu cầu, ta cẩn thận tắm cho hắn , tuy rằng trên người hắn cũng không bẩn. Lại chà xát đến phía dưới cái bụng, ta lại nhớ đến chuyện vừa rồi, trong lòng cười thầm. Đột nhiên Tiểu Bạch cầu nhảy lên, nghe rằng hung hăng nói: “Người cũng biết hổ thẹn?!”

Ân? Ta thầm than, chỉ tắm rửa cho hắn mà thôi, thế nào lại bị coi thành không biết hổ thẹn ? Bất quá nhìn thấy Tiểu Bạch cầu đã biến thành tiểu cầu xù, ta cẩn thận nhớ xúc cảm chút vừa rồi, có chút khác a. Đường như nơi đó là tiểu Đậu Đậu, còn...

Ta đổ! Sau đó ngẩng đầu muốn cười nhưng vẫn dùng sức nhịn xuống nói: “Ta không phải cố ý , lỡ đụng phải cũng sao, ta là cô cô của ngươi a” Mọi người nhất định đã đoán ra ta vừa rồi đã sờ phải cái gì đi? Khụ, đúng vậy, có người đoán đúng rồi, đó là tiểu JJ của Sess! ! !

Tiểu Sess mặt rỏ rầm, xoay người không thèm để ý ta.

“Được rồi, Lên bờ thôi!” Ta ôm lấy hắn, sau đó bước lên khỏi con sông nhỏ. Tiểu Sess nhảy xuống, rung mạnh bộ lông, khiến ta bị bắn nước ướt sũng, lấy tay chắn mắt, ta nói: “Mưa ghê gớm thật.”

Tiểu Sess hừ một tiếng, ngồi ở nơi sạch sẽ phoi nằng nói: “Cho ngươi.”

Ta dâng trước hắn, mấy mảnh vỏ cây thêm một đồng tơ nhện?

Thứ yêu quái tặng người cũng kỳ quái, ta cầm vỏ cây nói: “Ta không ăn vỏ cây”

Tiểu Sess như muốn rút gân mặt, nói: “Không ăn được, thứ đó có thể dệt trang phục.”

“Ta cũng không phải con nhện thành tinh, không có năng lực kia, ngươi biết làm không? Dù sao Sess Sess dệt quần áo ta thật muốn nhìn một lần...”

“Gọi chúng ra.” Tiểu Sess nói với cổ thụ, cổ thụ nhắm mắt lại, nói: “Được.” Nói xong huyết sáo.

Chỉ chốc lát sau, một đám trùng cánh lửa giống nhau hướng chúng ta bay lại. Đợi khi nhìn thấy rõ, chúng có thân hình nhân loại, cánh xinh đẹp. Đây chẳng lẽ chính là tinh linh trong truyền thuyết, mắt ta bắt đầu tỏa sáng.

“Chúng cũng không thể ăn...” Tiểu Sess lạnh lùng nói.

Ta mắt trắng liếc tiểu Sess một cái, nói: “Ta điên mới ăn con người”

“Bọn họ không phải người, là thụ linh.” Cổ thụ ở bên cạnh giải thích .

Thì ra là thế, thụ linh a! Ta vươn ra ngón tay, một thụ linh dừng ở trên ngón tay ta, lấy tay vuốt cánh.

“Thật đẹp, ngươi tên là gì, cánh trong suốt như vậy, giống bướm bướm vậy. Ngươi thế nào không nói, có phải là ngươi sợ hãi không, ta sẽ không làm ngươi bị thương, yên tâm ...”

“Ngươi thật dong dài!” Tiểu Sess gầm nhẹ một tiếng, ta liền im miệng , bình thường chỉ cần cao hứng hoặc sinh khí ta liền dễ dàng nói nhảm, không nghĩ tới bị tiểu Sess phát hiện ra.

“Những thụ linh đó dệt trang phục bằng da cổ thụ và tơ nhện, đông ẩm hạ lạnh, so với vật liệu bình thường còn cứng cỏi gấp trăm lần, có thể phòng vệ khỏi đao kiếm bình thường.” Tiểu Sess giải thích xong, sau đó im lặng không lên tiếng .

“Sau đó?”

“Tiểu thư có thể bảo bọn họ dệt trang phục để mặc.”

“Nga!” Ta chỉ chỉ da cổ thụ và tơ nhện nói: “Dệt đi!”

Mấy đứa nhóc xèo xèo kêu, loạn thành một đoàn, không dệt.

“Cãi nhau?” Ta hỏi cổ thụ.

Cổ thụ run rẩy khóe miệng nói: “Chúng nó đang tranh luận dệt thế nào , là áo đơn truyền thống, hay là áo bình thường” (áo đơn truyền thống: nguyên văn là “mười hai áo đơn”, ta đoán chắc là áo của công chúa thời Nhật xưa)

Ta hôn mê! Nếu dệt áo đơn truyền thống, ta đi đường thế nào được. Vì thế nói: “Ta không cần áo truyền thống, cũng không cần tiểu tay áo ngay bước chân cũng bước không nổi, chỉ cần quần áo bình thường là có thể.”

Nhóm thụ linh nhóm không cãi nhau nữa, đều vây quanh bên cạnh ta, ngăn người.

Đúng rồi, chúng nó khẳng định không biết ý nói “bình thường” của ta. Vì thế ta cầm lấy một cái cây nhỏ vẽ lên mặt đất nói: “Quần áo ở thời đại này a, để không bị người xem thành ngoại tộc nên may quần áo

pháp sư đi... Ta vẽ cho các người xem, ta không thích quần, nên phía dưới chính là váy đi! Có thể dệt giày không, đeo vào cũng tốt. nội y bên trong có thể dệt sao? Đồ thời này triển ngực ta thật sự chịu không nổi, nên may cho ta hai bộ nội y đi...” Nghiên cứu cùng thụ linh nửa ngày, rốt cục vẽ xong bức tranh.

Những thụ linh đó nhìn thấy xong, lập tức bắt tay vào làm, chúng nó mở ra tơ nhện và vỏ cây, sau đó ba chân bốn cẳng dệt rất nhanh.

Ta trước mặc vào quần áo bị rách, sau đó nói: “Các nàng ước chừng mất thời gian bao lâu vậy? Ở nhà các cung nữ đang lo lắng người.”

“Rất nhanh...” Cổ thụ rốt cục mở mắt ra, sau đó nhìn ta nói: “Tiểu thư chờ một chút, rất nhanh sẽ xong.”

“Vậy ta đi bảo phi trư truyền tin cho Hà, sau đó trở về đón chúng ta.” Ta đi tìm phi trư, nó có thể nghe hiểu lời nói của nhân loại lời nói, trực tiếp bay đi .

Kiểu tọa kỵ này đến bây giờ ta vẫn quen không nổi, nhìn cái mông phì phì của nó bay lên, trong lòng run rẩy lại run rẩy. Khi trở về thụ linh còn đang làm việc, ta nhàm chán ngồi, liền cầm lấy bả đao ngưng thần luyện đao.

Nghĩ cho sinh mạng ở thế giới nên ta rất nghiêm cẩn bái sư phụ học kiếm đạo, còn thực chiến trường kỳ, kiếm đạo của ta đã có chút thành tựu.

“Rất có khí thế kiếm đạo, có thể cùng chủ nhân chống lại mấy chiêu .” Cổ thụ ở bên cạnh tán thưởng

“Nàng có lợi hại như vậy sao?” Tiểu Sess nhàn nhạt hỏi.

Cổ thụ nghiêm cẩn nói: “Có, nếu đối với con người mà nói thì kiếm đạo của vị tiểu thư này đã tương đương cường đại. Trừ bỏ còn trẻ không đủ kinh nghiệm chuyên nghiệp ra thì hết thấy có thể nói là tương đương hoàn mỹ, còn nữa, quả là nữ hài tử, luyện kiếm đạo thật xinh đẹp.”

14. Chương 14: Tu Hành

Tiểu Sess hừ một tiếng, nhưng mắt vẫn nhìn ta. Nhưng ta biết, hắn không phải là đang nhìn ta, mà là đang nhìn kiếm...

“Người muốn học?” Ta dừng lại, tra đao vào trong vỏ hỏi.

“Ai muốn học kiếm đạo từ nhân loại” Tiểu Sess quay đầu đi không để ý ta.

“Là người chịu không nổi khổ đi, học kiếm đạo rất khổ a, hơn nữa ta cũng rất nghiêm khắc. Nếu người sợ thì quên đi, dù sao yêu quái chỉ cần đứng một bên phóng yêu khí là được rồi, bất quá nếu gặp phải yêu quái so với người có yêu lực không thua kém, hoặc là mạnh hơn người, như vậy...”

“Ta học.” Tiểu Sess lưu loát trả lời, nhưng trong thanh âm vẫn có sự kỳ quái.

“Gọi cô cô...”

Sư! không thấy tiểu Sess. Ta bất đắc dĩ nhún nhún vai, xem ra chiêu uy hiếp này không thể dùng với hắn, nên đành kêu lên: “Được rồi được rồi, ta dạy miễn phí... coi như bồi tội vừa rồi ta phi lễ người vậy”

Tiểu Sess tiếp tục trầm mặc, ta đã thành quen, trước tiên tìm một nhánh cây thẳng, sử dụng kiếm tước nó thành đao mộc, độ lớn rất thích hợp với vóc người tiểu Sess. Sau đó xé ra bộ quần áo bị rách kia, quần tầng tầng vào một đầu đao mộc, chống cho bàn tay khỏi bị thương. Nhìn Sess nói: “Người...” Móng vuốt có thể cầm đao sao?

Tiểu Sess nhảy lên, thành công biến thành một tiểu nam hài, nhưng cái đuôi và lỗ tai vẫn tồn tại. Ta cũng không dám cười hắn, nếu lại cười nó nhất định chạy.

Tiểu nam hài luôn đối đao kiếm cảm thấy hứng thú, tiểu Sess cũng thế. Khuôn mặt bạch ngọc của hắn khi nắm trụ mộc đao có một chút buông lỏng, ta hạ xuống kiếm, nói: “Đầu tiên phải luyện tập cơ bắp...”

“Không cần.” Tiểu Sess nói xong, vung tay lên, một cây to liền hy sinh . Mặt cổ thụ run rẩy ở bên cạnh kêu lên: “Xin đừng hại cây cối...” Tiểu Sess vừa quay đầu lại, hắn lập tức ngậm miệng.

Thật cường đại! Yêu quái chính là yêu quái, không giống con người.

“Vậy thì bắt đầu luyện tập động tác cơ bản.” Trực tiếp làm kiến thức cơ bản, bắt đầu chiêu thức kiếm đạo.

Kiểm đạo của ta và chính tông Nhật Bản kiếm đạo có chút khác nhau, bởi vì hiện đại kiếm đạo không phải dùng cho đấu sinh tử, nên các chiêu thức không đủ tàn nhẫn. Vì thế ta lại tìm vài sư phụ kiếm pháp Trung Quốc xin học, đem hai loại kiếm đạo hợp nhất, chiêu thức kiếm đạo cũng có điểm khác với kiếm pháp Trung Quốc.

Khiến ta kinh dị chính là, tiểu Sess học rất nhanh, hơn nữa có khuôn có dạng !

Trước khi nhóm thụ linh diệt xong trang phục, hắn đã học xong chiêu!

“Động tác được rồi, nhưng không đủ thuần thục, về sau thường thường luyện tập sẽ tốt lên.”

“So chiêu.”

“A?” Mới học mấy chiêu thôi a, đã muốn đối luyện với ta?

Nhưng nhìn thấy ánh mắt lờ lờ sáng lên của tiểu Sess, ta gãi gãi đầu, nói: “Có thể, nhưng ta sợ đả kích người, vạn nhất người cảm thấy thương tâm, vậy không nên a . Người nên biết, thân thể mà bị gì , ta có thể chăm sóc, nhưng lòng tự trọng bị thương thì...”

“Dông dài! Xuất kiếm!” Tiểu Sess khuôn mặt nhỏ nhắn đã vắn vẹo, trực tiếp quát bảo ta ngưng lại, nâng lên mộc đao.

Ta bắt đầu dĩ nhún nhún vai, sơ luyện nha còn trong vỏ, nói: “Vậy thì đến đây đi!”

Tiểu Sess có năng lực của yêu quái cùng năng lực học tập cường đại vận dụng, nhưng dù sao vẫn còn nhỏ, chỉ ba chiêu, mộc đao của hắn liền bay. Hắn nhìn đao ngắn người, sau đó yên lặng đi qua nhặt ọc đao lên.

“Đã nói rồi mà, người nhất định sẽ bị thương ...”

“Lên!” Tiểu Sess cắn răng, tiếp tục vươn mộc đao nói.

Nếu nói năng lực của tiểu Sess rất mạnh, thì lòng tự trọng còn mạnh hơn, điểm ấy ta mười phần rõ ràng. Nhưng hắn hiện tại mười phần thì cả mười hiểu trắng. Nhưng điểm ấy tốt lắm, ta thích như vậy.

“Được!” Tiếp nhận tiểu Sess khiêu chiến, hạ thủ cũng không lại khoan dung, nếu hắn làm cho người ta tôn trọng như vậy, ta không nên lưu thủ.

Tiểu Sess trông thật thảm , khi sắc trời bắt đầu đen, hắn đã bị đao của ta đánh trúng vài cái, bị thương.

“Tốt lắm, dừng lại” Nếu lại đánh tiếp, ta sẽ không hạ thủ , tiểu Sess trông giống ngọc vậy, mỗi lần đánh phải, ta đều run một chút.

Tiểu Sess lần này dừng lại, cũng không nói gì.

“Người xuất kiếm rất được, có thể nhìn ra người trước kia học qua kiếm đạo, nhưng người không nên có ý muốn đánh nhau bây giờ, như vậy sẽ chậm trễ việc học rất nhiều, cũng sẽ làm cho người khác nhìn ra sơ hở.” Ta nghiêm cần giảng, tiểu Sess cũng nghiêm cần học.

Nhưng đồ đệ này rất lạnh lùng, có vấn đề cũng không hỏi, chỉ nhìn ta, nhìn đến khi ta sợ hãi, hắn mới mở miệng: “Khi người dạy kiếm đạo rất giống cha ta.”

Ta nhộn nhạo một chút nói: “Phải không? Người nói ta cùng với đại yêu quái Chiến quốc giống a, vinh hạnh.”

“Bây giờ tuyệt không giống.” Tiểu Sess nắm mộc đao trong tay, đi mất!

“Thương thể của người, nên rửa một chút...” Phát hiện tiểu Sess quay đầu trừng ta, vì thế nói: “Ta lần này tuyệt đối không phi lễ người.”

Tiểu Sess nói: “Người nghĩ rằng ta là nhân loại sao? Cầm lấy quần áo đi.”

“Đúng rồi, ta sao lại quên ngươi là yêu quái.” Thụ linh đem quần áo đã dệt tốt giao cho ta, quả nhiên dệt rất tốt, hơn nữa vuốt lên cũng rất thoải mái.

Ta cảm ơn thụ linh, các tinh linh kia rử rừ rừ một tiếng, sau đó vỗ cánh bay đi. Ta nói với cổ thụ: “Chúng ta đi trước, tạm biệt.”

Cổ thụ lau đi một giọt mồ hôi trên trán, nói: “Tạm biệt”

Nó hẳn là ước gì chúng ta đi thôi, hôm nay vừa mất nước mắt lại mất da, lão thụ đáng thương a! Ngồi phi trư trở lại nơi tiểu Sess ở, tiểu Sess nói hẳn về sau cũng muốn luyện tập kiếm đạo, nên ta liền bảo hẳn mỗi buổi sáng luyện tập, hơn nữa sau khi hẳn học tập thuần thục, sau đó sẽ dạy hẳn chiêu thuật mới

Nhưng khi chúng ta vừa đến nơi, đã thấy Hà chạy tới nói: “Thiếu chủ, Đồng đại nhân, chủ nhân đã trở lại.”

“Nga, a?” Inu no Taishou đã trở lại sao? Ta không luyện đồng, nên vẫn có hứng thú hơn với vị tỷ phu kia, dù sao cũng là đại soái ca trưởng thành! Tuy chỉ có thể nhìn không thể sờ.

“Chuyện gì vậy?” Inu no Taishou nhìn tiểu Sess hỏi.

Trên mặt tiểu Sess vết thương cũng không nặng, dù tốt hơn một chút nhưng vẫn có thể nhìn ra chút dấu vết

“Luyện kiếm đạo.” Tiểu Sess có nề nếp trả lời, nhìn không ra hẳn đối với phụ thân kính sợ với phản cảm.

“Vậy sao? Là người dạy hẳn?”

“Là ta.”

“Hắn cần chút trụ cột, ta cũng không có thời gian, phiền toái ngươi.”

“Không sao, ta rất nguyện ý dạy cho Sess Sess.”

“Sess Sess?” Inu no Taishou nheo mắt, vẻ mặt thật giống Sess trong anime. Được rồi, người ta là phụ tử, lớn lên giống nhau thật bình thường. Nhưng Inu no Taishou cường tráng mạnh mẽ, mà Sess lại đẹp đại thần thiên tiên. Điểm đó, hẳn là giống mẹ hẳn đi!

“Biệt danh...” Ta nhìn ra Inu no Taishou trong mắt có mỉm cười, nhưng chỉ lướt qua giây lát!

“Cùng Đồng cô cô học tập kiếm đạo nghiêm cẩn, không hiểu chỗ nào thì tới hỏi ta.”

“Được.” Tiểu Sess đáp ứng.

“Đã có thể duy trì biến thân lâu như vậy, xem ra Thiên Yêu lực có gia tăng. Các ngươi an tâm ở trong này, ta đã phân phó rất nhiều người thủ tại chỗ này, bên ngoài cũng có khuyến tộc trưởng lão, sẽ không có người nào gây bất lợi với các ngươi.” Inu no Taishou nói xong, nhìn ta nói: “Yue hiện tại đang tiến vào quá trình chữa thương quan trọng, ta thường thường đi ra ngoài, Sesshoumaru giao cho ngươi.”

“Nga, nàng không sao chứ?” Nhìn đến tiểu Sess thân mình run lên một chút, lỗ tai giật giật, nhất định muốn biết tình huống mẫu thân nhưng lại không tính hỏi ra.

“Không sao.” Inu no Taishou trả lời xong, sau đó đứng lên đến gần tiểu Sess!

15. Chương 15: Con Người

Tiểu Sess nhìn cha, không lui nửa bước, thẳng đến khi Inu no Taishou đứng thẳng trước mặt hẳn, hẳn vẫn quật cường đứng thẳng thân mình nho nhỏ, tựa hồ không muốn lộ ra bản thân yếu đuối.

Đối với hai cha con này, ta thật thấy bất đắc dĩ.

Cha rõ ràng yêu thương con, nhưng lại mất thăng bằng khiến cho người ta không nói được lời nào. Con kính yêu cha, nhưng lại lãnh đạm khiến cho người ta buồn bực.

“Theo lễ nghi nhân loại, người phải bái lễ đối với người truyền cho người năng lực làm sư phụ, nàng nếu là trưởng bối lại là sư phụ của người thì càng phải lễ phép.” Thanh âm Inu no Taishou trầm thấp, không chấp nhận nửa điểm làm trái.

Ta đương nhiên cao hứng, bởi vì tiểu Sess rốt cục gọi ta cô cô . Nhưng nhìn tiểu Sess biểu tình tâm không cam tình không nguyện, ta thật muốn cười. Ta gắng gượng làm cứng mặt ra, thôi miên mình không thể cười không thể cười.

“Cô cô...” Tiểu Sess rốt cục nói ra, tiếng không lớn nhưng vẫn rõ ràng lọt vào tai ta.

“Ngoan, gọi ta Đồng cô là được.”

Hôm nay tiểu Sess thật ngoan a, ta rốt cục được hấn tôn kính một chút chút. Nhưng ta vẫn chỉ dám ở trước mặt cha hấn ra vẻ trưởng bối thôi a, chứ nếu chỉ có hai người thì khẳng định bị tiểu Sess một trảo chết tươi!! Nghĩ đến đây ta rất đứng đắn đứng thẳng, khóe miệng duy trì ý cười nhàn nhạt.

Inu no Taishou gật gật đầu tỏ vẻ tán thành, sau đó nói: “Phương bắc còn có việc, ta đi trước.”

“Trên đường cẩn thận.” Ta cực có lễ phép ân cần thăm hỏi .

Tiểu Sess thấy cha đi xa, quay người lại hấn là muốn đi nghỉ ngơi, khi đi qua ta lại tung ra một câu: người cười rất khó coi!

Lúc này ta cảm giác trên đầu bay qua một đồng quạ đen, kém chút nữa là vung tay bóp chết hấn. Nhưng tiểu Sess tuy rằng còn nhỏ, nhưng uy nghiêm vẫn tồn tại, do dự một chút, nhưng vẫn không dám ra tay, ngoài miệng nhưng lại không chịu thua nói: “Hừ, cũng không biết là người nào vừa nhìn thấy cha mình ngay cả nói cũng sợ tới mức không dám nói.”

Thân mình tiểu Sess đi đằng trước dừng một chút, sau đó nói: “Câm miệng”

“Đây là thái độ đối với trưởng bối sao? Thật là làm cho người ta thương tâm a, vừa rồi còn gọi ta cô cô, hiện tại lại dùng ngữ khí này nói chuyện với ta, nếu để cha người biết, hấn hấn sẽ thương tâm đi! Con thể nhưng thất kính với sư phụ kiếm đạo như thế...”

“Đồng dài!”

“Ta đồng dài thì sao, so với người còn hơn a, rõ ràng quan tâm Yeu nhưng lại không dám hỏi, rõ ràng muốn cha dạy người kiếm đạo cũng không lên tiếng...”

Ba! Trước mắt một trận bạch quang bỗng hiện lên, tiểu Sess chạy mất, để lại một đồng bụi đằng sau.

Thật giống trong nguyên tác, nói đi là đi, ngay cả nói đi đâu cũng không nói. Nhưng thôi quên đi, bản thân quả thật đồng dài chút! Lúc trước cha mẹ đã nói qua, còn chưa tới 80 tuổi đã đồng dài thế này, đến lúc đó còn trọng phụ bị phiền hấn sẽ trực tiếp đánh người a!

Ta có nghĩ tới sửa, nhưng không biết vì sao, ta càng nói càng nhiều...

Xem, hiện tại đã khiến tiểu Sess đáng yêu bị làm phiền mà đi mất, thật sự là bi kịch!

Qua vài ngày, ta rốt cục biết nơi này nguyên là một trong những nơi khuyến tộc tụ tập. Mà Yue nguyên là công chúa bạch khuyến tộc, Inu no Taishou lại là yêu quái lợi hại nhất tộc bạch khuyến. Bọn họ kết hôn có thể nói là đương nhiên, không có sóng gió liên kết hợp .

Sau trăm tuổi có tiểu Sess, bạch khuyến tộc càng cường đại!

Ở trong này ta xem như yêu quái hầu hạ ăn uống, buổi sáng dạy tiểu Sess kiếm đạo, buổi tối ngủ cùng phòng. Đây không phải là tiểu Sess yêu cầu, mà là ta búống bình vào ngủ. Nguyên nhân... Từ nhỏ liền sinh hoạt bên cạnh cha mẹ, vô luận là thế giới này hay là cái thế giới kia. Cho nên, khi đột nhiên cha mẹ bận việc bỏ lại bản thân, một trăm năm này cuộc sống phải tự lực, trong lòng không khỏi có chút cô đơn, mà tiểu Sess có duy nhất một tâm linh để gửi gắm là ta.

(Tojikachan: không hiểu sao ta càng ngày càng thấy nữ chính rất... tự kỷ)

Tiểu Sess mới đầu phản đối, sau lại bị ta đông dài không có cách nào, đành mặc kệ nhắm mắt ngủ, biểu tình người muốn ra sao thì ra.

Bất quá, tiểu Sess gần đây biến thành cầu rất ít, biến thành người càng ngày càng nhiều. Chủ yếu là vì luyện kiếm đạo, nhưng có thể thấy được yêu lực đang nhanh chóng tăng trưởng.

Thời gian qua thật nhanh, đảo mắt một tháng đã trôi qua. Trên người vết thương đã lành, ngay cả vết thương trên mặt cũng càng ngày càng mờ. Đây đều là công lao của nước mắt cổ thụ, nghĩ đến cổ thụ đáng thương kia, ta nhin không được nở nụ cười.

“Hừ...” Bên cạnh, tiểu Sess nhàn nhạt hừ một tiếng, ta run rẩy khóe mắt: “Người hừ cái gì?”

“Cười ngây ngô với gương, chỉ có người.”

“Miệng vết thương tốt lên đương nhiên cười, người xem người xem, chỉ có một hồng ngân nhợt nhạt. Nếu dùng son làm đẹp một chút, xem, có giống cánh bướm bướm không?”

“Người là trẻ con sao?” Tiểu Sess liếm móng vuốt, nhìn cũng không thèm nhìn ta, nói.

Người mới là tiểu hài tử! Không để ý hần, ta mặc quần áo tốt lắm, sau đó nói: “Bộ dạng này hần là sẽ không dọa người, có thể đi ra ngoài.” Lắc lắc quần áo thụ linh dệt, trang phục pháp sư sắc đậm bạch có cánh hoa anh đào, váy màu đỏ, cao êm mại, giày bền chắc. Ngẫm lại ngày sau tiểu Sess biến thành Sesshoumaru, quả thực giống như trang phục tình lữ. Âm thầm cao hứng, thân thủ cầm lấy luyện nha treo bên hông.

“Người... muốn đi sao?” Lỡ tai tiểu Sess hơi động, nhàn nhạt hỏi.

“Àn!” Ta có ý không giải thích rõ, xem tiểu Sess phản ứng. Nhưng ta quên một chuyện, tiểu Sess của chúng ta ở trước mặt cha, mặt đã không chút thay đổi, hướng chỉ là ta. Hần chỉ hừ một tiếng, nói: “Tùy!”

Trong lòng hiểu rõ tính cách tiểu Sess, nhưng vẫn có chút thất vọng. Sải bước đi đến trước cửa, mở cửa nói: “Ta đi rồi... Ta thật sự đi rồi.”

“...” Tiểu Sess vung cái đuôi không quay đầu lại!

Có chút tức giận, hừ một tiếng ra khỏi phòng, đóng cửa lại.

Không lừa ta thì ta đi, ta đi thật!

Nghĩ vậy nhưng bước rất nhỏ đi xuống chân núi, vừa đi vừa nghe động tĩnh phía sau, hy vọng tiểu Sess có thể đuổi theo. Nhưng chạy tới giữa sườn núi, tiểu Sess vẫn không đến. Thở dài, xem ra hôm nay chỉ có nàng đi đạo.

Nhưng trên cây đằng trước đột nhiên vang lên: “Ngu ngốc, đi quá chậm”

Nghe được thanh âm, khóe miệng ta nhin không được nâng lên, nói: “Người sao lại ở đây?”

Tiểu Sess hừ một tiếng nói: “Xuống núi đi đạo mà thôi.”

“Ừ!” Ta vươn tay, tiểu Sess khom lưng nhảy đến trên tay ta. Ôm chặt hần, cười nói: “Được, ta cũng muốn đi ra ngoài, không bằng cùng nhau đi đạo đi! Dưới chân núi có thôn trang con người, chúng ta đi xem một cái, tốt nhất vào trong thành, đã lâu không gặp con người...” Ở trên núi trừ bỏ yêu quái thì chỉ có yêu quái, hơn nữa những yêu quái đó lại rất ít có kẻ biến được thành người, cho nên gần đây càng ngày càng quên cuộc sống con người bình thường, đối với con người thì lại có chút xa lạ. Nếu cứ tiếp tục thế này, khi trở lại xã hội con người thì ta sinh tồn kiểu gì a!

Tiểu Sess lạnh lùng nói: “Muốn trở lại thế giới con người sao?”

“Muốn trở về cũng sẽ mang theo người, yên tâm. Người là tiểu bằng hữu đáng yêu như vậy, trong xã hội con người sẽ rất được hoan nghênh. Biết đâu sẽ được tiểu công chúa nhà nào đó nhìn trúng, đến lúc đó hần sẽ đòi đính thân...”

“Người có thể cầm miệng.”

Nhìn ra tiểu Sess mất hứng, ta ngừng lại, nhưng cứ đi bộ thể này, ta lại chịu không nổi. Lúc rời núi chỉ nghĩ hờn đối với tiểu Sess, nên không mang theo phi trư. Hiện tại thì hay rồi, dùng chân từng bước một đi

xuống núi, thật là mệt . Hoàn hảo, bình thường có rèn luyện, giày lại rất thoải mái. Cuối cùng đi xuống đến chân núi, ta trực tiếp ngồi xuống nói: “Nghỉ ngơi nghỉ ngơi một chút, đi không nổi nữa.”

16. Chương 16: Võ Sĩ

Tiểu Sess cũng không buồn hé răng, thẳng đến khi đột nhiên có tiếng bước chân ồn ào càng ngày càng gần. Hắn nhíu mày nói: “Có rất nhiều nhân loại, người phải cẩn thận.”

“Nga, gặp được yêu quái thì không cần cẩn thận, gặp được nhân loại còn muốn cẩn thận sao?”

“Ngu ngốc, hiện tại xã hội con người đang chiến loạn.” Tiểu Sess cơ hồ nghiêng rằng mà nói ra những lời này, hẳn là mắng ta vì sao ngốc như vậy, ngay cả những điều này mà cũng không biết.

Cam đoan với trời, ta cơ hồ đã quên nơi này là thời đại Chiến quốc, không phải là yêu quái giết người thì là con người giết yêu quái, chiến tranh gì đó đối với ta tựa hồ vẫn là chuyện xa xôi, làm sao có thể nghĩ đến tình cảnh hiện tại! Bất quá ta rất nhanh nghĩ đến, bởi vì ba võ sĩ mặc giáp đột nhiên vây lấy ta, trong đó một võ sĩ mặt to bạch, tướng mạo không sai rút đao lớn tiếng hỏi: “Người là yêu quái hay nhân loại...”

“Người!” Ta theo bản năng giơ lên hai tay làm trạng thái đầu hàng, bị nhân loại rút đao đón chào tựa hồ vẫn là lần đầu tiên.

Tiểu Sess nhảy từ trên vai ta xuống, miệng tiểu cầu không ngừng rút. Ta biết hẳn nhất định là đang khinh bỉ ta, không có biện pháp a, ai bảo đầu hàng là cách hòa bình nhanh nhất chứ, ta sẽ không cần làm mấy chuyện khiến bọn họ bị thương.

Võ sĩ kia nhìn ta từ trên xuống dưới, sau đó hình như vẫn còn bán tín bán nghi, nhưng vẫn ngăn lại những người khác, hai người kia liền tra lại đao vào vỏ.

“Nhân loại vì sao xuất hiện trong thâm sơn, nghe nói trong núi này có yêu quái, một cô gái như người không sợ yêu quái sao?” Võ sĩ kia hỏi.

Sợ cái đầu, trên vai ta còn có một tên đang đứng đầu. Nhưng không thể dọa đến người, ta vẫn như cũ lạnh nhạt ngồi cười nói: “Làm sao có thể, ta cũng không nhìn thấy có yêu quái, võ sĩ đại nhân các người hẳn nghe lầm thôi!”

“Đã quấy rầy...” Võ sĩ cùng hai người định quay đi, đột nhiên dừng một chút, quay đầu nói: “Tiểu thư, xin hỏi người có biết trong thâm sơn có một thụ yêu, chảy ra chất lỏng có thể trị liệu miệng vết thương, không lưu lại sẹo không?”

“...” Ta ngốc! Có thì có, nhưng các người có thể tìm thấy yêu thụ khi hẳn không muốn hiện thân sao? Cho dù hẳn hiện thân, chỉ sợ hẳn không muốn khóc lần thứ hai.

Một võ sĩ đi đến chỗ võ sĩ bạch diện nói: “Đại nhân Takeda, nữ nhân này rất khả nghi, một nữ tử lại ở trong thâm sơn, trên lưng còn có đao. Chúng ta không nên nói mục đích ra, vạn nhất nàng là yêu quái biến thành, chúng ta không những không chiếm được thần dịch, còn có thể bị ăn luôn...”

Ta cực kỳ buồn bực, trong thiên hạ có yêu quái đáng yêu như ta sao? (Lời tác giả: Trên bả vai người không phải một cái yêu quái siêu đáng yêu sao!), lại nói, người đang nói xấu sau lưng người khác đấy sao? Ta nhưng nghe thấy hết rồi

“Uy, vị đại nhân kia, ta toàn bộ nghe được.” Cổ bài trừ một tia mỉm cười, nếu ta có rãnh nanh lợi hại như tiểu Sess, chắc chắn ta sẽ xông lên cắn hắn.

“Shuiha...” Võ sĩ họ Takeda nhắc tên kia, rồi chuyển hướng ta, nói: “Chỉ là núi quá lớn, mong tiểu thư chỉ đường.”

Ta chỉ chỉ cái mũi của mình cười nói: “Dịch Tiểu Đồng...” Chẳng phải ta thích báo danh, nhưng là vì nghĩ tới thời kỳ chiến quốc Nhật Bản Chiến quốc có vị danh tướng kêu Takeda Shingen , không biết là nàng có may mắn được nhìn thấy hắn không.

Võ sĩ họ Takeda ngạc nhiên một chút, sau đó nói: “Takeda Kai”

Thất vọng một chút, nói: “Oh...” Nguyên lai không phải Takeda Shingen. Xem ra hắn rất sốt ruột, hơn nữa rất lâu không có nhìn thấy nhân loại, tâm sinh hảo cảm. Lại nói, yêu quái nơi này, nếu không phải mang hình thù kỳ quái hù chết người, thì là đẹp kinh người. Còn loại bình thường thì, không có!

“Các người tìm thần dịch kia làm gì?”

“Người không cần biết, biết đường thì nói ra.” Shuiha hừ lạnh một tiếng nói.

Ta nhú mày, yêu quái thì ta không dám tùy tiện khi dễ, nhưng con người mà ta lại không khi dễ được thì đi nhảy lầu cho rồi, nhất là tên trước mắt này, miệng lưỡi không khách khí chút nào. Xoay tay lại rút đao khảm hương hắn, đối phương hắn là không nghĩ tới ta sẽ đột nhiên ra tay, còn chưa kịp phản ứng lại, ta đã tra lại đao vào trong vỏ.

Tiểu Sess hắn là đang cười, bởi vì ta cảm thấy vai mình động đậy.

“Người tại sao đột nhiên ra tay với ta?” Shuiha kêu to, xoay tay lại rút đao, nhưng giờ mới nhớ tới tay phải của mình bị thương, đau đến kêu to một tiếng. Ta run rẩy khoé miệng, cầm ống trúc trên lưng mà tiểu Sess đưa ta.

“Vươn tay ra”

“Yêu quái! Người còn muốn làm cái gì?” Shuiha đã nhận định ta là yêu quái, mà người kia cũng mang vẻ mặt dễ phòng, bất quá Takeda bình tĩnh hơn, nói: “Vươn ra...”

Shuiha rất nghe lời nói của Takeda, chậm rãi vươn tay ra. Ta mở ra ống trúc, nhỏ giọt nước xuống vài giọt! Nước mắt cổ thụ rất hữu dụng, miệng vết thương bình thường rất nhanh sẽ được cầm máu khép lại, nếu miệng vết thương sâu vào trong cơ thể, muốn khôi phục cần chút thời gian.

Mà hắn bị thương ngoài da, nước chỉ cần chạm trên miệng vết thương là khỏi. Miệng vết thương chỉ còn lại dấu vết nhợt nhạt, so với vết thương trên mặt ta còn nhạt hơn rất nhiều.

“Thần dịch!” Takeda và Shuichi cùng võ sĩ không biết tên còn lại ngạc nhiên kêu lên.

“Đúng vậy, thế nào. Nếu các người nói cho ta nghe vì sao tìm thần dịch, ta sẽ phân các người chút a.” Ngày đó cổ thụ rất thương tâm, nước mắt chảy thành sông, nên ta có được một ống trúc đầy. Hơn nữa, nếu hết thì bảo tiểu Sess lại đi cào gốc rễ của hắn!

(Tojikachan: mọi người cùng ta tưởng niệm 1 phút cây cổ thụ kia nào~)

Takeda do dự một chút, sau đó mới chậm rãi kể.

Nguyên lai thành chủ Akai mà Takeda Kai nguyện trung thành có vị công chúa rất xinh đẹp, nhưng vì xinh đẹp nên bị một yêu quái nhìn trúng, muốn cưới nàng làm vợ. Nhưng vị công chúa này thế nào cũng không muốn gả cho yêu quái, cuối cùng tự hủy dung. Yêu quái kia tới gặp, thấy thế liền hoảng sợ, sau đó liền đào tẩu, không hiện ra. Nhưng do vậy mà, các thành chủ các quốc gia lại không người nào muốn tới cầu hôn, công chúa đến bây giờ cũng chưa gả đi được.

Cho nên thành chủ phái hắn đi tìm thần dịch để trị liệu cho công chúa, nếu không, con gái yêu quý chỉ có thể ngốc ở nhà, gả không ra được.

Chuyện này thật khoa trương lại giả tạo, thấy thế nào cũng giống bản bức hôn ở cổ đại, chẳng qua kẻ bức hôn không phải người mà là yêu quái, mà vị công chúa này cũng không phải yếu đuối gì, vì không muốn gả cho yêu quái nên tự hủy mặt mình.

Xinh đẹp nên đắc tội với vận mệnh, hồng nhan bạc mệnh a!

Ta luôn luôn cho rằng mẹ của Inuyasha là mệnh Tiểu Tam, nhưng sau cũng đủ đáng thương, bất quá hiện tại gặp được vị công chúa này còn khổ hơn nàng. Ít ra Izaaki còn cùng Inu no Taishou có một đoạn ngày khoái hoạt, sau lại sinh Inuyasha.

“Được, vậy mang ta đi gặp vị công chúa kia, ta phân cho nàng thần dịch là được.” Ta ở mặt ngoài làm ra bộ dáng rất đồng tình, kỳ thực chẳng phải vì đáng thương vị công chúa kia, thuần túy chỉ là vì trong núi rất nhàm chán.

“Đau đau đau!” Trên bờ vai truyền đến một trận đau đớn, quay đầu nhìn thấy đôi con người vàng óng ánh của tiểu Sess, hẳn là ý nói “Không được đi”

“Vị công chúa thật đáng thương a, không cứu nàng thì cả đời sẽ không gả đi được. Ai, bắt quá nam nhân thiên hạ thật sự là trọng sắc khinh tình a! Công chúa có tính cách như vậy cười về cũng không phải chủ ý tồi a, mặt thật sự trọng yếu như vậy sao?”

Takeda đột nhiên nói lớn: “Đương nhiên không phải vậy!” Nhưng hắn lập tức ý thức được mình thất thố, chậm rãi trấn định xuống, nói: “Nếu tiểu thư tỏ ý muốn hỗ trợ ,vậy thỉnh cùng chúng ta cùng nhau xuống núi, dọc theo đường đi chúng ta sẽ bảo vệ ngài an toàn. Vậy thân nhân của ngài...”

“Chỉ một ‘người’ này.” Chỉ chỉ tiểu Sess trên vai, hắn giờ đang xù lông lên, móng vuốt đang mãnh trảo vai của ta, nghe thế liền dừng lại. Một lát sau, lại an an phận phận ngồi ở trên vai ta, lại bắt đầu liếm liếm móng vuốt.

Không cần hỏi, vị đại thiếu gia này tâm tình hiện tốt lắm, cho nên hành động hiện giờ của hắn ý nói người đưa ta đi đâu thì đi, tùy!

17. Chương 17: Công Chúa

Nếu đã hẳn đã tùy cho, như vậy ta mang về vô cùng cao hứng cùng ba võ sĩ đi tiếp.

Nhưng đi đường vất vả , cực kỳ vất vả.

Ta cảm giác chân đã có chút tê rần, rất hối hận quyết định muốn về chơi xã hội nhân loại

“Xin hỏi, bao lâu nữa mới đến nơi?” Đi vền vền được hơn hai giờ rồi.

Takeda bởi vì đã có được thần dịch, cho nên đối với ta cung kính. Hắn cúi đầu nói: “Thực xin lỗi, đi qua đỉnh núi này, ngựa của chúng tôi để ở đó, đi ngựa chúng ta rất nhanh sẽ đến nơi”

“Ngà!” Có ngựa là tốt rồi, so với đi đường thì tốt hơn nhiều Bất quá, rất nhanh ta lại hối hận , bởi dù có ngựa không cần đi đường, nhưng lại ở trên ngựa vền vền điên hơn một giờ, mới đến một tòa thành nhỏ. Nhấn nại đi, thời đại này người còn muốn đi máy bay, ô tô sao? Ta từ trước đến nay tự nhận bản thân rất nhanh thích ứng mọi tình cảnh, cần rằng nhện nhảy xuống ngựa, sau đó vì mặt mũi, tiếp tục chạy bộ.

Bởi vì hiện tại là thời kỳ chiến loạn, cho nên từng thành được phòng bị rất nghiêm cẩn, nhưng Takeda một hàng đi thẳng, lính canh không hề cản. Nguyên lai thành chủ này cùng thành Thu Diệp có quan hệ đồng minh, cho nên chẳng những được đưa vào trong thành, còn an bày chỗ ở.

Sinh hoạt tại thế giới yêu quái, ta ngay cả tắm rửa cũng là ở sông suối, còn kém chút là thành dã nhân. Nhưng hiện tại có đồ ăn con người, có nước tắm ấm, ta cảm giác thật thỏa mãn. Tiểu Sess lại nói: “Chỉ là tắm rửa mà thôi, có cần cao hứng như vậy sao?”

“Người cũng không ngấm lại xem, cả ngày phải tắm nước sông, không thoải mái chút nào. Tuy rằng có thể xem như gần gũi thiên nhiên, nhưng như thế cũng quá gần rồi. Hơn nữa nước sông đôi khi rất lạnh, không bằng tắm tắm nước ấm thoải mái, không tin người tắm thử...”

Tiểu Sess đương nhiên không chịu , hẳn có thể ăn đồ ăn con người, nhưng hắn lại nói, trừ bỏ hương vị, căn bản không có dinh dưỡng gì. Nhưng trải qua một thời gian dài tiếp xúc, ta mới phát hiện, hắn thích ăn đồ ngọt! Ta lúc ấy bị đờ ra một chút, không phải người ta thường nói nam tử hán đại trượng phu không thích ăn đồ ngọt sao? Nhưng tiểu Sess khi ăn đồ ngọt lại đặc biệt cẩn thận, vừa ăn vừa ngoe nguẩy cái đuôi, đó là thói quen của hắn mỗi khi hắn thích thú cái gì đó, cho nên ta có thể khẳng định hắn thích.

Vì thế, hôm nay ta thỉnh bọn họ vài món điểm tâm ngọt. Nhật Bản chẳng phải quốc gia thích thú với đồ ngọt, cho nên rất ít đồ ngọt . Bất quá, tiểu Sess cũng không có nhìn ta đồng ý hay không, liền cầm lấy một khối điểm tâm ăn vào.

Điểm tâm đó nghe nói là có vị phu nhân người Trung Quốc gặp rủi ro đã dạy cho chủ nhân nơi này cách làm , cho nên ta ăn cũng rất vừ miệng, mà tiểu Sess trong nháy mắt đã ăn rất nhiều. Ta cũng không nói ra miệng rằng hắn thích đồ ngọt, nếu không hẳn khẳng định ném đồ ăn xuống không ăn.

Ăn xong cơm, chúng ta cùng ở một phòng nghỉ ngơi. Takeda bọn họ thay ca bảo vệ bên ngoài. Kỳ thực bọn họ không cần làm thế, bởi vì bên người có cả một đại yêu quái đang ngủ, tuy còn chưa lớn lên, nhưng chắc chắn cả trăm người bình thường cùng xông lên cũng không thể làm gì hắn.

Bất quá, võ sĩ Nhật Bản ai cũng có lòng tự trọng lớn kinh khủng. Bọn họ tự nhận thấy trách nhiệm bảo vệ nữ nhân, điểm ấy ta cũng thấy rất bất đắc dĩ.

Bởi vì được hưởng thụ ngày đầu, nên ngày hôm sau chuẩn bị sẵn sàng. Cho nên khi đi đến được thành Thu Diệp, ta rất nhàn nhã ngắm nhìn thành Thu Diệp đồ sộ.

Thành chủ Thu Diệp đi ra đón ta, ta sợ run, vì ta đâu có biết lễ nghi Nhật Bản cổ xưa. Nhật Bản tạ lễ kiểu gì? Hoàn toàn không biết. Cho nên ta chỉ đứng ở đó nở nụ cười, người muốn thế nào thì thế đó đi! Takeda vội vàng quỳ xuống nói: “Thành chủ, Dịch tiểu thư đến từ ngọn núi, xin ngài hãy tha thứ nài vô lễ.”

Thành chủ cũng là người tốt, nói: “Chỉ cần người chữa khỏi mặt của con gái ta, thì những thứ này là của người.” Nói xong vẫy tay một cái, một nam nhân nâng hai khối kim diệp đến. Kim diệp Nhật Bản so với Trung Quốc cổ đại thì to hơn chút, hơn nữa phân lượng nặng hơn.

Vừa vặn, ở thế giới này ta xem như một nghèo hai trắng, có thứ này là có thể mua nhiều thứ này nọ.

“Vây cảm ơn thành chủ.” Vốn định trực tiếp đem thần dịch cho hắn, sau đó cầm kim diệp đi mua này nọ. Nhưng đột nhiên có một nữ nhân thân hoa phục đi vào, nói: “Thành chủ, công chúa muốn gặp vị tiểu thư này.”

“Như vậy, Dịch tiểu thư có thể chứ?”

“Có thể!” Không có gặp qua công chúa, nên ta cũng rất có hứng thú gặp một lần. Người Nhật Bản có loại tình tiết công chúa, nữ nhân muốn trở thành công chúa, mà nam nhân luôn muốn cưới công chúa.

Ta không phải là muốn trở thành công chúa, bởi vì luôn cảm thấy bản thân đã là công chúa rồi, chỉ là công chúa ta đây hơi khác người khác, vất vả hơn chút. Theo nữ nhân kia đi vào hậu viện, quả nhiên là trạch viện Nhật Bản cổ đại cực kỳ phồn hoa. Đi trong hành lang rất lâu, mắt nhìn chăm chăm áo của nữ nhân, nếu ta mặc chúng vào thì ngay cả đường đi cũng biết đi kiểu gì. Mà nữ nhân đằng trước này thế nhưng còn đi nhanh như chạy bộ bước nhỏ, giống như đang lướt đi vậy.

“Thật là lợi hại...”

“Cái gì?”

“Nữ nhân kia mặc bộ dạng này còn có thể đi được nhanh như vậy, nàng biết khinh công sao?”

“Người cả đời cũng không tao nhã được như thế.”

“Người thích như vậy?” Ta thờ dãi, không biết tại sao lại quên mất quần áo mà tiểu Sess mặc khi trưởng thành chứ, hoa lệ tao nhã, hẳn đương nhiên thích nữ nhân mặc như thế kia.

“Người liên tính...” Tiểu Sess nhỏ giọng nói một câu, sau đó không lên tiếng.

(Tojikachan: Nếu ta không nhầm thì hình như đó là JQ? *mất long lanh*)

Ta buồn bực nhìn nữ nhân kéo cửa ra, sau đó nói: “Mời...” Dù sao cũng không tao nhã, giả bộ cũng vô dụng. Ta tiêu sái đi vào, nhìn thấy một vị cực kỳ duyên dáng ngồi ở giữa phòng. Trên mặt lại mang khăn che mặt, xem thần thái hẳn tuổi cũng không lớn.

“Xin chào” Ta trực tiếp ngồi đối diện nàng, sau đó nói: “Ta tên Dịch Tiểu Đồng, công chúa gọi ta đến có chuyện gì?”

Công chúa ngẩng đầu sau đó lại thấp xuống, nói: “Các người đi ra ngoài đi...”

“Vâng!” Ba nữ nhân đều lui đi ra ngoài.

Công chúa nói: “Thiếp thân tên Sakura, tuy là lần đầu gặp mặt nhưng không biết Dịch tiểu thư có thể đáp ứng một thỉnh cầu?”

“Người nói đi” Một công chúa thì có chuyện gì cầu ta chứ, ta nhìn nhìn tiểu Sess, hấn ngay cả mắt cũng không nhìn vị công chúa kia.

“Xin Dịch tiểu thư hay đem thần dịch kia đổi thành nước đưa cho ta là được”

“A? Người không muốn trị vết thương trên mặt sao?” Vị công chúa này rất kỳ quái!

Công chúa lấy khăn che mặt xuống, vài vết sẹo kéo dài trên mặt của nàng, trông rất dữ tợn khủng bố! Nhưng có thể nhìn ra được, nguyên bản đây là một dung nhan tuyệt thế. Nếu không chữa trị tốt thì thật đáng tiếc !

“Như người chứng kiến, dung mạo như vậy, có ai nhìn vừa mắt ta, càng không cần nói tên yêu quái kia.”

“Yêu quái kia không phải nói không tới tìm người sao?”

“Không, hấn còn đến, chỉ là vì sợ làm mọi người phiền toái cho nên mới không nói ra. Hấn đem chuyện thần dịch nói cho cha ta bằng thư, hấn muốn bọn họ tìm thần dịch chữa khỏi mặt ta, sau đó lại đến cướp ta.” Nói xong, công chúa mắt đã nhỏ xuống lệ.

“Vì sao không thích hấn, chẳng lẽ hấn trông rất xấu?” Đại khái rất đáng sợ đi, nếu giống Inu no Taishou anh vĩ, đại khái thiếu nữ nào cũng sẽ thích đi!

18. Chương 18: Bán Yêu

Công chúa Sakura nức nở vài tiếng mới dừng lại, sau đó nói: “Không phải vậy, ta là con người, con người sao có thể cùng yêu quái làm bạn?”

Nói gì vậy? Ta nhện không được run rẩy khoé miệng, không nói được một câu, liên ta là pháp sư tróc yêu quái cũng không nói cái gì khác được, nàng thể nhưng nói như vậy, thật là làm cho người ta không nói được lời nào. Nhưng nếu yêu thật lòng thì đối phương dù là gì cũng không sao, cho nên...

“Công chúa Sakura có người trong lòng...”

Công chúa Sakura ngẩn ra, sau đó cúi đầu, nói: “Không... Không có...”

“Người kia là Takeda...”

“A! Người làm sao có thể biết!” Sakura kêu lên, đột nhiên nâng tay che mặt, mà ta cũng đã hiểu vì sao Takeda lại kích động khi nhắc tới công chúa như vậy, mà vị công chúa này chẳng phải do yêu quái xấu nên không thích. Một nữ tử trong lòng có người, liên tính là Sesshoumaru sama trưởng thành đứng trước mặt nàng, nàng cũng sẽ không dễ dàng thay đổi tâm ý như vậy a!

“Đoán thôi, nhưng người không nói thì không ai biết nga, cha người liên tính không đem người gả cho yêu quái thì cũng sớm muộn gì sẽ gả cho người khác. Cho nên...”

“Thiếp thân cũng không giống Dịch tiểu thư sang sảng như vậy, ta cũng muốn nói với cha, nhưng mỗi khi mở miệng lại không biết nói tiếp như thế nào.” Công chúa Sakura mặt đã đỏ ửng, những vết sẹo do kiếm này cũng chẳng phải xấu xí.

“Chúng ta làm cái ước định đi, ta giúp người đối phó yêu quái kia, người đi nói với thành chủ tâm ý của bản thân. Nếu người nói không nên lời, vậy ta khiến cho yêu quái kia người mang đi.” Trời mới biết ta sao lại đột nhiên nghĩ ra chủ ý đó, chẳng lẽ không thể ôn nhu chút, đối phó với tên yêu quái kia trước rồi để công chúa lựa chọn sao? Nhưng ta lại không thích kéo dài, tuy rằng khi nói chuyện vẫn là có chút dong dài.

“Người...”

“Đừng xem nhẹ ta, nếu có thể có được thần dịch mà người bình thường vô pháp làm được, như vậy liên chứng minh ta có thể đối phó yêu quái .”

“Tuy người gan lớn uy hiếp thiếp thân, nhưng thiếp thân đồng ý.” Quả nhiên vẫn là công chúa của cả một thành, sự quyết đoán vẫn phải có.

“Thế này mới đúng, đương nhiên nếu người nói ra sau khi được chữa khỏi thì thành chủ chắc chắn sẽ không đồng ý người và Takeda cùng một chỗ. Đương nhiên, cũng cần Takeda quyết ý không để tâm tướng mạo hiện giờ của người”

“Takeda tuyệt đối sẽ không như thế” Công chúa Sakura thật giữ gìn Takeda, thanh âm đang nhỏ nhẹ bỗng chốc cao lên, có người yêu đương nhiên không giống bình thường.

“Như vậy, chúng ta cứ quyết định như vậy.”

“Nhưng làm sao bây giờ?”

“Người nói cái yêu quái kia thường xuyên đến? Vậy thì ta sẽ giả thành người ở chỗ này chờ , người đi tìm cha người nói rõ ràng.”

“Nhưng hẳn rất lợi hại.”

“Người không cần lo lắng cho ta, người chỉ cần để ý chuyện người sắp đi làm là được.”

“Vậy phiền toái người...” Công chúa Sakura cuối cùng vẫn gật đầu, sau đó hai người chúng ta thay đổi quần áo. Ta mặc vào trang phục công chúa, khi thị nữ cầm từng lớp quần áo mặc lên người, ta cảm giác bản thân từng tắc từng tắc thu nhỏ lại. Chờ các nàng mặc giúp xong ta vẫn không nhúc nhích được. Hoàn hảo từ nhỏ vốn thích tóc dài, tóc tuy không dài như công chúa và thị nữ, nhưng cũng ngang thắt lưng .

Công chúa Sakura thay quần áo thị nữ, bí mật xen lẫn trong đám thị nữ đi ra ngoài. Còn ta ở lại phòng của nàng, nhóm thị nữ đều ở ngoài phòng ngoài, tiểu Sess luôn không nói chuyện ở một bên vẫn nhìn ta, lúc này lại đột nhiên nói: “Người cuối cùng cũng có bộ dáng nữ nhân ...”

Ta đánh giá bản thân, trong đầu liền xuất hiện hai chữ.

Hoa lệ!

Trách không được được tiểu Sess khen, thân trang điểm này khiến ta nhớ đến công chúa Izaoki, chẳng lẽ quan niệm thẩm mỹ của hai cha con giống nhau?

“Sess Sess a, xem nữ nhân không thể chỉ nhìn quần áo, phải nhìn tâm a! Lại nói, mặc thành bộ dạng này cũng không nhất định nữ nhân tốt a, có vài nữ nhân mặc rất đẹp nhưng lại rất xấu. Người xem ta, tuy rằng mặc tùy tiện, nhưng ta là nữ nhân tốt. Cho nên, làm việc gì cũng không thể nhìn bên ngoài ...”

“Đồng dài!”

“Được rồi, người chỉ cần nhớ kỹ. Nữ nhân càng xinh đẹp hoa lệ càng khó chơi.”

Hừ!

Tiểu Sess không thèm để ý ta, nhưng trăm triệu không nghĩ tới những lời này có tác dụng rất lớn đối với quan niệm thẩm mỹ của tiểu Sess. Tuy hẳn thích kimono, nhưng lại cứ gặp được người nào thân đường phục quá mức hoa lệ liền lập tức quay đầu bước đi, ngay nhìn cũng không thèm nhìn tới một cái. Làm tổn thương bao nhiêu công chúa ái mộ a!

“Người vì sao phải giúp cái công chúa kia...”

“Bởi vì ta là người tốt a!”

Tiểu Sess lại hừ một tiếng, ta run rẩy khoé miệng nói: “Tốt lắm tốt lắm, người suy nghĩ một chút, tên Takeda kia thoát nhìn cũng xem như cái soái ca, mà công chúa kia khi nói chuyện, một chút cũng không nói yêu quái kia có xấu xí hay đáng sợ hay không, nên ta nghĩ hẳn nhất định cũng là cấp bậc soái ca.” Bởi vì thời gian ở cùng tiểu Sess quá dài, ta cũng không cần giả bộ tiểu nữ thanh thuần gì cả, một chút một chút thả lỏng bản thân. (Lời tác giả: Người xác định người không phải đang lộ ra bản tính của mình?)

Tiểu Sess chớp chớp ánh mắt màu vàng, ngay hừ cũng không hừ , trực tiếp cúi đầu ngủ!

Ta tắc càng ngồi càng thấy mệt mỏi, toàn thân sức nặng quần áo cơ hồ đè ép ta. Muốn nằm xuống nghỉ ngơi, nhưng quần áo quá nhiều, nằm không xuống nổi.

“Thôi xong rồi, đàm lao phải theo lao ...”

Tiểu Sess không để ý ta, giật giật lỗ tai ngủ tiếp. Ta phải phủi cánh tay, vừa muốn cố gắng nằm xuống, lại thấy tiểu Sess đột nhiên ngẩng đầu nói: “Tới”

“Cái gì?” Ta hiện tại vừa mới quyết định đâm lao phải theo lao, còn chưa nằm xuống hẳn, giờ dậy lại dậy không được. Tiểu Sess bắt đắc dĩ, nhảy sang bên kia ta, dùng răng ngậm chặt lấy quần áo của ta kéo ta ngồi dậy. Ta liền thuận thế theo, cuối cùng cũng ngồi thẳng lại!

Quả nhiên cảm giác được có một luồng yêu lực tới gần, ta vội vã đeo lên khăn che mặt. Nhắc lên vạt áo, nhỏ giọng nói: “Vào đi”

Tiểu Sess còn muốn nói gì đó, ta lại nói tiếp: “Ta không muốn gặp mặt liên đấu võ, đâu phải là kẻ thù người sống ta chết đâu!”

Hắn bắt đắc dĩ, cuối cùng vẫn chui vào.

Vừa vượt phẳng lại nếp nhăn trên quần áo, liền nghe thấy tiếng nói hơi nhỏ từ phía sau: “Nghe nói công chúa ngài đã có được thần dịch? Dù mặt nàng không thể trị, cũng không sao. Lần này có thể bằng lòng đi theo ta không?”

Lời này nói ra thật khách khí, hơn nữa, nghe ý tứ có lẽ tên yêu quái cũng không ghét bỏ công chúa mặt xấu, chẳng lẽ là chân ý thật tình sao?

“Vẫn không muốn nói chuyện với ta sao?”

Ta nghe được tiếng bước chân chậm rãi tới gần, không hề vội vã, cảm thấy kỳ thực hắn cũng không đáng sợ lắm.

“Công chúa, ta thật tâm muốn cùng người chung sống, xin hãy tin tưởng ta.” Ta cúi xuống, nhìn thấy chân con người ở trước mắt ta. Ta chậm rãi ngẩng đầu lên, mà đối phương cũng rất phối hợp quỳ gối xuống.

(o). . .

Người trước mắt khiến ta nghĩ đến một người, ách... Không, là một bán yêu!

Inuyasha!!!

Nhưng tóc của đối phương là màu đen, hai mắt là màu ngân bạch! Nhưng một đôi tai lông xù trên đỉnh đầu, trông cực kỳ giống Inuyasha!

“Inu... Inu...” Hắn không phải hắn, bởi vì hiện tại Inuyasha hẳn là còn chưa sinh ra mới đúng.

19. Chương 19: Tróc Yêu

Ta lấp bấp từ Inu nửa ngày cũng không ra nổi từ yasha, nhưng đối phương trầm mặc vài giây, đột nhiên nói: “Công chúa, thanh âm của người sao lại khác khác ? Không đúng, mùi hương của người, người không phải công chúa Sakura...” Nói xong đột nhiên vươn móng vuốt tới.

Trời ạ! Động tác này cũng quá nhanh, trọng yếu nhất là trên người quần áo cũng quá cồng kềnh. Ta dùng sức đổ người về phía sau, mới tránh thoát trảo của bán yêu này. Nhưng dưới vạt áo, tiểu Sess đột nhiên nhảy lên gầm gừ một tiếng, móng vuốt nhỏ vươn ra sắc bén.

Bán yêu quát to một tiếng, một bàn tay của hắn đột nhiên chảy máu.

Hắn nhìn thấy tiểu Sess liền lập tức chấn động: “Người là... ấn ký tân nguyệt, người là thiếu chủ bạch khuyến tộc.” Nói xong hắn cũng không lưu lại, nhảy lên liền chạy.

“Uy, người chờ!” Người ta chờ mới là lạ, ta bỏ quần áo vướng víu ra: “Chỉ là quần áo mà thôi, mà sao còn nặng hơn áo giáp” Cầm lấy luyện nha, ta nhanh chóng đuổi theo.

Mà tiểu Sess nhảy một cái liền đứng trên vai ta: “Một là tiểu bán yêu, chỉ biết chạy trốn”

“Hắn hẳn là khuyến tộc?”

“Phải, bán yêu hắc khuyến tộc.”

“Bán yêu cũng là yêu quái, người phải nhớ kỹ...”

“Nếu không mau đuổi theo, hắc sẽ thật sự chạy mất.”

Không phục hừ một tiếng, tiếp tục đuổi theo. Nhưng mắt thấy đối phương cũng giống Inuyasha, động tác cực nhanh, vừa mới chạm đến một thân cây, hắc đã dừng ở một thân cây khác. Còn tiếp tục như vậy, ta thật sự sẽ bị tiểu Sess coi thường.

Lấy ra phù chú, thì thầm: “Phong chú!”

Gió mạnh lướt qua, một cây đại thụ vừa bị bán yêu kia đặt chân lập tức ngã xuống dưới, hắc nhất thời không đứng vững được liền rơi trên mặt đất. Lúc này ta đuổi theo đến nơi, chỉ vào hắc nói: “Người... Người...” Sau đó không ngừng thở dốc, câu hỏi biến thành cảm thán: “Người chạy còn nhanh hơn con thỏ.”

Đối phương căn bản không nhìn ta, sự chú ý của hắc đều ở tiểu Sess, vừa nhìn hắc vừa lùi về phía sau

“Các người sao lại đuổi theo ta?”

“Ta chỉ muốn nói với người một chuyện.” Ta chỉ ngón tay vào hắc, nói: “Công chúa Sakura, người trong lòng nàng không phải người, nên người buông tha đi!”

“Vô luận nàng thích ai, ta chỉ muốn cùng nàng một chỗ.” Hắc khuyến yêu trả lời rất nhanh.

“Người thích nàng như vậy sao, vì sao?” Bán yêu này coi như là si tình, biết rõ đơn phương nhưng vẫn cố chấp muốn lấy công chúa Sakura.

“Bởi vì, nàng rất giống mẹ ta...” Hắc khuyến yêu do dự một chút, sau đó nhìn tiểu Sess một cái, rốt cục không dám lỗ mãng, đành nói ra tình hình thực tế.

Ta phác! Ta đổ!

Vươn cánh tay chỉ chỉ vào hắc, nói: “Đồng chí, ngài luyện mẫu sao? Đó căn bản không phải yêu, chỉ là lưu luyện mà thôi.”

“Lưu luyện?” Hắc khuyến yêu cúi đầu, cái gì cũng không nói.

Ta bắt đầu dĩ nói: “Tình yêu và lưu luyện là khác nhau, nên người buông tha đi!”

“Không thể, nếu buông tha, ta lại chỉ có một mình.” Hắc khuyến yêu lập tức phản bác.

“Người thật ích kỷ”

“Nếu buông tha thì ta sẽ cho người đi, không buông tay người sẽ chết, chọn đi!” Tiểu Sess vung cái đuôi, nói ra những từ ngữ lạnh như băng, ta thật buồn bực! Ta giáo dục theo chủ nghĩa nhân đạo, kết quả miệng nhỏ đáng yêu kia vẫn xuất ra băng giá a.

Hắc khuyến yêu đã lui ra phía sau, hai móng vuốt duỗi thẳng tùy thời nghênh chiến. Nhìn đến hắc, ta liền nhớ tới Inuyasha, bán yêu kỳ quái đáng yêu kia. Vì thế nói: “Kỳ thực người có thể quay về tộc yêu quái của người, như vậy sẽ không cô đơn.”

“Người ngu ngốc sao? Ta là bán yêu, tộc hắc khuyến căn bản sẽ không nhận.”

“Hừ! Ta biết người muốn nói gì, hắc khuyến tộc không tiếp nhận sao? Vậy thì bạch khuyến tộc nhận, người sang bên này đi!”

Hắc khuyến yêu ngẩn ra, sau đó trong con người của hắc ánh lên hi vọng. Kỳ thực, hắc chỉ là tịch mịch thôi! Ta nghĩ như thế, nhưng bên vai tiểu Sess lại nói: “Ta không đồng ý, vì sao bạch khuyến tộc phải nhận tên bán yêu này.”

“Ta là trưởng bối, ta nói có thể là có thể. Người nếu không đồng ý, chúng ta cùng đi hỏi ý kiến của cha người?” Mang cha người ta ra để uy hiếp người ta tuy rằng không tốt, nhưng tiểu Sess cũng chỉ có một nhược điểm này, bây giờ không lợi dụng thì khi nào lợi dụng?

Tiểu Sess hừ một tiếng: “Tùy người!”

“Thật sự có thể chứ? Nhưng thủ lĩnh bạch khuyến tộc đồng ý sao?” Thanh âm của hắc khuyến yêu nhỏ dần.

“Người yên tâm , hiện tại Inu no Taishou đang ở bên ngoài , con của hắn ở trong tay ta, cho nên ta định đoạt, người có thể đi theo ta.” Võ vỗ ngực, tuy hắc khuyến yêu thoát nhìn còn nhỏ, nhưng tướng mạo thanh tú, lỗ tai đáng yêu, thật sự là rất dễ mến.

Tiểu chính thái như vậy lại ở bên ngoài loạn chuyển, nếu bị yêu quái nào vô lương đụng tới bắt đi thì làm sao bây giờ? Cảnh đó có thể tưởng tượng ra. (Lời tác giả: Tiểu Đồng thật sự là nghĩ quá nhiều, nơi này yêu quái vô lương thì không có, nhưng cô cô vô lương nhưng lại có một kẻ!)

“Vậy...”

“Có đi hay không?”

“Đi!”

“Vậy quyết định thế đi, nhưng người chờ một chút, ta đi...” Không cần rồi, phía sau người âm ỉ ngựa hí, hình như là người trong thành đuổi tới.

Đi đầu chính là Takeda, hắn cười ngựa cầm đao bổ tới, hét lớn: “Yêu nghiệt! Xem đao!”

Đầu ngã! Vị đồng chí này, người còn chưa thấy rõ tình huống mà đã muốn chém a. Chúng ta bên này vừa mới bàn xong, một đao của người vạn nhất tiểu chính thái đi tây thiên, thì ta một trăm năm về sau biết tìm ai giải trí đây. (Lời tác giả: Thiên lôi đến đánh nữ nhi này đi, chịu không nổi!)

Thân thủ ngăn trở đao của hắn, nói: “Chờ một chút”

Takeda là võ sĩ giỏi, nổi tiếng, lực bổ đao xuống cũng nặng, lần này bởi vì muốn khảm chết yêu quái cho nên hắn cơ hồ dùng toàn bộ khả năng của mình. Nhưng không nghĩ tới, bị nữ tử trước mặt dễ dàng chặn lại, trên mặt lập tức hiện ra kinh ngạc nói: “Người...”

Ta thu đao nhảy sang một bên, cười nói: “Yêu quái này đã bị ta thu phục, hắn đã buông tha công chúa, trở lại với bầy yêu quái.”

“Là hắn khiến công chúa phải tự hủy khuôn mặt!” Takeda cắn răng, giống như muốn nuốt sống hắc khuyến yêu vậy.

“Nhưng không có hắn, thành chủ cũng sẽ không thể đồng ý hôn sự của các người.”

“Người... Người làm sao mà biết?” Takeda quẫn bách, thu đao hỏi.

“Vì công chúa bị hủy khuôn mặt cho nên thành chủ mới có thể đồng ý gả nàng cho người, cho nên người phải cảm tạ ... Người tên là gì?” Thế này mới nhớ tới chưa hỏi tính danh người ta, không khỏi quay đầu hỏi.

“Dạ Ly...”

“Nga, cảm tạ vị yêu quái Dạ Ly này. Hơn nữa ta đã đem thần dịch đặt trong phòng công chúa, về sau công chúa của người lại có thể khôi phục bộ dáng xinh xắn đẹp đẽ. Như vậy, có thể thả hắn sao?”

Takeda nói: “Nhưng, ta há có thể buông tha tên yêu quái này?”

“Dùng dài!” Tiểu Sess vốn trầm mặc rốt cục phát điên: “Người còn muốn cùng những con người này nói gì nữa, hay để ta giết bọn chúng rồi người mới chịu đi?”

Ta run rẩy khoé miệng, nói: “Takeda-kun, thực xin lỗi, yêu quái và người giống nhau cả, có tốt có xấu, ta không muốn làm các người bị thương, lui lại đi!”

Takeda đương nhiên không lùi lại, hắn nhảy xuống ngựa nói: “Người có thể đi, nhưng là hai yêu quái này...”

Mũi tiểu Sess phát ra tiếng hừ, ta bắt đầu dĩ nhún nhún vai, nhanh chóng rút đao chém mạnh vào mặt đất. Bụi mù nổi lên, ta kéo theo Dạ Ly: “Đi!” Sau đó chạy hướng cây cối rậm rạp.

Hoàn hảo, hành động trước khi tiểu Sess ra tay, nếu là hắn động thủ, chắc chắn sẽ làm giống như trong anime, giết toàn bộ quân đội !

20. Chương 20: Lớn

Trên vai có con của một đại yêu quái, phía sau có một bán yêu! Bộ dạng này đi dạo ngã tư đường Nhật Bản, ta nhất định phải chuẩn bị tốt tùy thời bị mọi người đuổi giết. Đột nhiên cảm giác được Higurashi Kagome thật cường đại, trong nguyên tác cuộc sống của họ hơi bình yên chút, vì bọn họ đại khái rất ít đụng phải những thôn dân quá khích

Tỷ như chúng ta, vừa mới vào một thôn trang đã bị mọi người cầm cuốc, gươm đao đuổi giết đuổi ra.

“Ta đi ngăn cản bọn họ.” Dạ Ly nói.

“Khoan đã, bọn họ là nhân loại, chịu không nổi một trảo của người.”

“Vậy làm sao bây giờ?”

“Chạy”

Tiểu Sess đứng vững vàng, thân thủ liềm móng vuốt, nói: “Ngu ngốc”

Ta run rẩy khoe miệng nói: “Ta biết người yêu sạch sẽ, nhưng có thể hay không ở trong tình huống khẩn trương như vậy mà vẫn còn để ý chuyện đó...”

Xích! Tóc trước trán bị vạch một luồng... Ta bị thương, tóc gội không dễ dàng, bảo dưỡng không dễ dàng, nhưng gần đây tiểu Sess lại nuôi dưỡng thói quen nhăm vào tóc ta mà uy hiếp. (cứ trảo chỗ khác a, dù tóc không đến nơi đến chốn.), nhưng cứ động liền cắt tóc, rất ảnh hưởng bộ mặt thành phố a!

“Người dám cắt tóc ta, ta liền bẻ móng của người!”

“Người dám!”

“Nếu không tin, ta liền thử một lần!”

“Điện hạ, Dịch tiểu thư, đằng sau còn có rất nhiều người đuổi theo!” Dạ Ly ý tốt nhắc nhở.

Ta vừa quay đầu lại, không phải chứ! Thể lực của những người này thật tốt, đuổi theo đã được mấy dặm rồi. Ta không nói được gì, hỏi trời, sau đó nói: “Tiếp tục chạy!”

Bảy mươi năm sau...

Hai người chạy giờ biến thành ba người, tiểu Sess đã trưởng thành, thành một thiếu niên, khuôn mặt lãnh đạm rất nhiều, dấu ấn Tân Nguyệt trên trán khiến toàn gương mặt đều trở nên cực kỳ yêu mị. Cổ tình, tính tình của hắn càng ngày càng lạnh lùng, có thể cả một ngày ngay một câu nói cũng không nói. Hoặc là, ta ở bên cạnh đông đảo mấy trăm câu, hắn cũng chỉ trả lời ta một từ “Ấn!”

Hiện tại, thân cao tuy chưa cao bằng ta, nhưng bước chân lại nhanh hơn ta nhiều.

Dạ Ly vẫn như cũ đi theo sau chúng ta, nói: “Vì sao không để ta che dấu yêu lực lại, bọn họ sẽ không cần truy vết vả như vậy.”

Đôi khi sống lâu cũng sẽ trở nên nhàm chán, tỷ như ta! Hiện tại tiểu Sess, không, hắn là kiếm đạo của Sess đã học rất thuần thực. Mà ta là sư phụ cũng quang vinh hạ xuống, có thể làm là đấu được với hắn vài đường.

“Ta tin tưởng, một ngày nào đó bọn họ sẽ nhận người...” Không tính Sess, bên ngoài của hắn là một vị quý công tử đẹp trai, luôn được hoan nghênh

“...” Dạ Ly không nói gì, vài chục năm này, bọn họ hẳn không có việc gì làm liền đi dạo chơi trong xã hội con người. Đương nhiên, đa số toàn bị người ta bài xích, nhưng vẫn có thôn trang chào đón bọn họ.

Phía trước, vách núi...

“Làm sao bây giờ?” Dạ Ly hỏi.

“Nhảy” Đôi khi sống lâu trong thế giới yêu quái, tính cách cũng bị thay đổi theo hướng hoang dã. Hiện tại, thân thể tuy đã ngừng sinh trưởng, ngay cả “dì nguyệt” cũng ngừng tới. Nhưng thể năng và năng lượng lại tăng trưởng.

Ba bóng người nhảy xuống vách núi, ta vì có phong chú bảo hộ nên rất nhẹ nhàng rơi xuống. Sess thì không phải người thường, rơi xuống đất cũng tương đương hoa lệ. Chỉ có Dạ Ly, ngã ở trên cây, lại từ trên cây ngã xuống mặt đất. Đầu chống thẳng xuống đất.

Ta cười nói: “Người tốt cuộc có phải yêu quái không vậy...”

Dạ Ly khác Inuyasha, yêu lực của hắn không cường đại, bởi vì phụ thân của Dạ Ly chỉ là một khuyến yêu nho nhỏ trong hắc khuyến tộc mà thôi. Nhưng bởi vì ở bên cạnh cái cây lâu năm là Sess, nên kiếm đạo và năng lực đều có sự phát triển. Liên tính lẫn ở trong đàn yêu quái, cũng là gây chú ý!

Chỉ là có một chút mà thôi, năng lực hắn đạt được chỉ đến mức trên kém.

“Nhầm chán!” Sess bước đi, thần thái cùng bóng dáng đã gần giống trong anime rồi.

Đột nhiên chú ý tới, nhiều năm qua phương thức chúng ta đi đường có chút biến hóa. Ban đầu là ta đi tuốt đằng trước, nhưng hiện tại đổi thành Sess sama, mà Dạ Ly vĩnh viễn đi cuối cùng.

“Thiếu chủ, chủ thượng gọi ngài và Đồng tiểu thư trở về có việc cần nói.” Hà đi đến, sau đó quỳ gối trước mặt Sess, nói.

“Đã biết.” Sess nói xong, kinh thân nhảy lên, biến thành một đại cầu màu trắng, hiện tại hắn cao vượt qua ngực ta. Nhiều năm trước ta mang hắn, hiện tại là hắn mang ta. Trực tiếp nhảy lên lưng Sess, lòng xù thật thoải mái.

Mà Dạ Ly và Hà cùng nhau đi bộ, tuy là đi bộ nhưng tốc độ cũng rất nhanh.

Tốc độ của Sess rất nhanh, đảo mắt liền đến nơi yêu quái tụ tập, trước kia không có tên, hiện tại bị ta gọi là trại Tân Nguyệt! Vì ta cảm thấy Inu no Taishou giống như hoàng đế xâm chiếm ngọn núi.

Khi chúng ta tiến vào, Inu no Taishou một người ngồi trên ghế cao.

Sau đó nói: “Tây quốc tộc mèo rừng muốn tranh đoạt thổ địa của chúng ta, và cả nô lệ nơi này nữa. Sesshoumaru, ngươi có bằng lòng đi cùng ta không?”

Tộc mèo rừng, ta nhớ được trong anime dường như có xuất hiện tộc này. Dù sao thời gian quá dài, tuổi càng lớn, trí nhớ càng không tốt, ta đang cố tìm kiếm trong trí nhớ, chợt nghe Sess nói: “Có”

“Vậy Đồng tiểu thư...”

“Sess Sess đi ta cũng phải đi.”

Sess liếc ta một cái, tiếp tục trầm mặc. Vì sao gần đây ta cảm thấy, hắn càng ngày càng giống cha hắn a, trầm ổn không giống người. (người ta vốn không phải người!)

“Vậy Sesshoumaru đi chuẩn bị đi, Đồng tiểu thư hãy lưu lại.”

Àn? Ta có chút mơ hồ, Inu no Taishou có chuyện gì mà muốn nói riêng với ta a.

Vốn tưởng rằng Sess sẽ không nói gì, cứ thế tiêu sái đi ra, nhưng hắn lại nheo lại hai mắt màu vàng xinh đẹp nói: “Ta không cần chuẩn bị.”

Inu no Taishou nói: “Ta có việc hỏi Đồng tiểu thư, ngươi đi ra ngoài một chút.” Lời này đủ trắng ra, Sess liếc ta một cái, sau đó xoay người rời đi. Ta run lên một chút, cái liếc mắt kia không hiểu sao ta cảm giác cực kỳ nguy hiểm?

Inu no Taishou trầm mặc một chút, sau đó nói: “Ta chỉ là...” Hắn ngừng lại một chút mới nói: “Nữ hài nhân loại thích cái gì?”

“Thích rất nhiều, ngươi muốn làm gì”

“Tặng người.”

Chẳng lẽ hiện tại công chúa Izayoi xuất hiện rồi, hắc muốn lấy lòng nàng? Vậy tỷ tỷ ta làm sao bây giờ? Thủ tiết? Không đúng, là ly hôn?

“Tặng người thì phải xem muốn tặng cho người nào, là tình nhân hay bằng hữu, là trưởng bối hay là văn bối, là nữ nhân hay là nam nhân, là...”

“Được rồi, vẫn là để ta tự lo đi!” Inu no Taishou giơ tay lên ý bảo ta ngừng lại, vẻ bất đắc dĩ.

“Oh!” Cuối cùng cũng không giúp hắc theo đuổi Izayoi, như vậy sẽ không làm tỷ tỷ ta thất vọng!

“Vậy ta đi ra ngoài...” Thấy Inu no Taishou cúi đầu không nói gì, ta liền đi nhanh ra.

Vừa mới đi vài bước chợt nghe tiếng nói của Sess: “Hắc nói chuyện gì với người?”

Ta tuy đông dài bát quái, nhưng ta không muốn khuyến ba ba còn chưa tìm mẹ hai cho hắc đã làm bọn họ ly gián quan hệ phụ tử. Vì thế lắc đầu nói: “Không có chuyện gì”

“Vậy sao?” Sess trầm mặc, xoay người bước đi.

“Uy, người đi đâu vậy?”

“Không biết!”

Không cần hỏi, hắc nhất định đang tức giận. Ta đi lên, cười nói: “Chỉ là hỏi ta chút chuyện nữ sinh, người còn nhỏ, không hiểu.”

“Nhỏ?” Sess nheo lại mắt, ta lập tức hiểu đây là tín hiệu nguy hiểm, lập tức nói: “Người không nhỏ, có thể cùng công chúa hắc khuyến tộc thành hôn...” Nhiều năm trước, hắc khuyến tộc đến thỉnh hôn, bị Sess đá văng ra, ta đem chuyện đó trên hắc rất nhiều lần.

“Nhàm chán!”

Nhàm chán thì nhàm chán đi! Ai bảo cuộc sống hiện tại cực kỳ nhàm chán chứ!

21. Chương 21: Mèo Rừng

Tộc mèo rừng đến từ đông quốc, thủ lĩnh là một miêu yêu trên đầu có sừng dài. Dáng người to vĩ đại, thuộc hạ hầu hết đều là miêu yêu.

Khi ta đứng ở trên núi nhìn thấy mặt hắc, khóe miệng liền run rẩy: “Đời này ta tuyệt đối sẽ không nuôi mèo.” Nuôi chó! Nói xong nhìn Sess bên cạnh, hắc tuy mặt lạnh nhạt, nhưng trong con người lại chớp động quang mang hưng phấn. Đây là lần đầu tiên hắc cùng phụ thân tham chiến, nên cực kỳ chờ mong.

Inu no Taishou đứng thẳng, biến thành một siêu đại cầu.

Suất! Ta gần như kêu lên. Nếu có thể dưỡng cầu cầu như vậy thì thật uy phong a! Nhưng chỉ một ánh mắt lạnh lùng của Sess, ta lập tức thu hồi hưng phấn, giơ tay lên cười nói: “Tỷ phụ rất lợi hại.”

Sess trừng mắt ta một cái, vì sao lại có cảm giác có tật giết mình a? Theo lý, ta là trưởng bối, hắc là ta trừng mắt một cái, hắc phải cực sợ hãi mới đúng!

Đang nghĩ, đám miêu yêu đối diện kêu meo meo rồi vọt lên. Trận thế rất lớn, có một nữ tử hình dáng nhân loại dẫn đầu bay đến. Tay nàng vừa động, một cái băng thương liền xuất hiện trong tay nàng. Ta nhớ được, nữ nhân này là đại tỷ của tộc mèo rừng, gọi là To gì đó.

Sess vươn thẳng tay, trong bàn tay lập tức xuất hiện một cây trường tiên màu xanh. Bởi vì học kiếm đạo nên rất ít biến thành yêu quái để chiến đấu giống như Inu no Taishou, trừ phi gặp phải tình huống cực kỳ tức giận.

Nữ tử tên Toran đột nhiên ra tay, một đạo băng tuyết xuất hiện. Nhóm yêu quái lao xuống bị đông lạnh đến, có tên bị trượt chân.

Nhưng Sess vùng tiên qua, đối diện cũng có không ít yêu quái trúng độc, sau đó tan chảy o()o

Ta có hỏa long hộ thân, đám băng kia ở bên cạnh ta vô pháp tụ lại. Vốn ta cũng muốn quyết đấu, nhưng hiện tại lại biến thành hậu phương cứu yêu quái.

Sess nhìn phiên, hừ lạnh nói: “Lui lại!”

“Vây cũng phải xem có thể lui hau không, người nhìn bọn họ.” Chân đông cứng băng lui thế nào đây.

“Vô dụng.” Hắc nói xong, một trảo đánh tới, khối băng này đã bị hắc đánh cho thất linh bát lạc. Những yêu quái đó tự nhiên biết bản thân chỉ biết vướng bận, nên toàn bộ đi nơi khác ngênh địch.

“Sess Sess...” Ta cảm thấy hắc không có vũ khí sẽ chịu thiệt, vì thế ném luyện nha cho hắc nói: “Cho người”

Sess thân thủ tiếp nhận, ngay chữ cảm ơn cũng không có liền đi lên đánh nữ nhân tộc mèo rừng. Ta đâu, vốn định có thể lui ở một bên nghỉ ngơi, nhưng một đoàn hỏa lại đánh hướng ta, vội vàng lui lại mấy bước, nói: “Yêu quái cũng chơi đánh lén?”

“Vì sao người, một nhân loại lại cùng đám yêu quái này.” Một nữ nhân tóc hồng đột nhiên xuất hiện, kỳ quái hỏi.

“Đoán xem” Ta cười, sau đó nói: “Hỏa viêm chú.” Một đạo hỏa phù đánh lên.

Yêu quái tóc hồng thả người né tránh, sau đó nói: “Người cũng dùng hỏa a, xem hỏa diễm của ai lợi hại hơn! Xem chiêu!”

“Nước lửa vô tình, người phải dùng cẩn thận a” Bên này đánh cũng tương đương náo nhiệt.

Bên kia người dùng băng VS người băng, đánh cho rét lạnh thấu xương!

Đột nhiên nữ tử cầm băng thương phi thương bắn về phía ta, lập tức bên cạnh ta hình thành tường băng. Nhẹ nhảy sang một bên, trong lòng khó hiểu, đây là muốn trao đổi bạn “nhảy”? Nhưng Sess đột nhiên vọt lại đây, quát khẽ: “Thương Long phá!” Chiêu này là học được từ Inu no Taishou, chẳng qua yêu lực của hắc không hùng hậu bằng Inu no Taishoi, nếu không hắc sẽ sử dụng tốt hơn hiện tại.

Mấy cái rồng điện đồng thời phát ra, tường băng lập tức bị phá.

“Toran, người không sao chứ?” Thiếu nữ tóc hồng hỏi nữ tử dùng băng thương, nguyên lai tên nàng gọi Toran.

Ta đứng đằng sau Sess, không biết khi nào tiểu tử kia vốn đang chiến đấu lại đột nhiên đứng trước mặt ta, giống như một cái ô dù bảo vệ.

“Ta không yếu ớt đến mức người phải bảo hộ a” Giẫm chân tại chỗ, nói: “Tránh ra!” ta thi pháp “Kết giới khai trừ, triệu hồi hỏa diễm long, Xích Uyên!”

Sess quả nhiên nhẹ nhàng dời đi, mà hỏa diễm chi long-Xích Uyên tắc thẳng tắp bay đến hai tỷ muội yộc mèo rừng. Yêu lực của các nàng cũng cực kỳ lợi hại, lập tức phòng hộ bản thân bằng chiêu mạnh nhất của mình. Nhưng các nàng quên một điều, ta là pháp sư, mà Xích Uyên cũng không phải là yêu quái rồng, nó là long thần có năng lực của thần. Cho nên một khi đã tiếp xúc, sẽ trở thành trọng kích

Ta hướng Sess nhú nhú chân mày, đã nói không cần người bảo hộ a! Nhưng Sess lại đánh về phía ta: “Cẩn thận!”

Bị hắc kéo mạnh nhảy ra xa, mới phát hiện nơi vừa đứng bị một móng vuốt to dùng trảo mạnh, mà chủ nhân của nó đứng là đầu linh tộc mèo rừng!

Lúc này mới chú ý tới, trận địa một mèo một chó đã chuyển dời đến chỗ này. Sess mang theo ta né tránh kia hai cái thân mình to dùng kia, đột nhiên đất dưới chân sụp xuống, hai chúng ta bị rơi xuống dưới.

Nơi này vốn là núi lớn, nhưng lại bị hai đại yêu quái chọn làm nơi quyết đấu, núi bị sụp xuống cũng không ngoài ý muốn. Nhưng nơi ta và Sess vừa đứng vừa vịn là chỗ nứt, vừa ngã xuống, bên trên lập tức có vô số cây cối đất đá đổ xuống.

Sess kéo ta sang sát vách đất, tránh đi dòng chảy trong khe nứt đất đá. Vài thứ nặng trĩu đất đá cây cối giống như mưa trút xuống, nháy mắt đã phá hỏng dòng chảy. Trước mắt lập tức một mảnh tối đen, ta bị nghẹn vừa khẹt vừa dùng cổ tay áo che lại miệng mũi.

Nhưng ta rất rõ ràng, chúng ta bị chôn sống.

Trên tay ta, Sess dùng sức nắm chặt, ta kêu lên nói: “Đau! Người muốn bẻ gãy xương tay ta à?”

Sess không lên tiếng, ta cũng an tĩnh lại. Yêu quái và nhân loại không giống nhau, tại nơi không có không khí, yêu quái có thể lập tức ngủ say mấy trăm năm thậm chí mấy ngàn năm. Nhưng nhân loại thì khác, bọn họ vô pháp sinh tồn ở nơi không có không khí.

Đột nhiên Sess nói ra tay của ta, đánh mạnh vào đồng cát đá. Nhưng trừ bỏ tro bụi ra, tựa hồ không có gì thay đổi.

Cát bụi cuộn lên, ta lại mạnh ho khan. Sau đó nói: “Không cần đánh, nếu tiếp tục đánh ta cũng bị sặc chết. Sess Sess, người nghỉ ngơi một chút, chờ ta chết rồi, người đánh tiếp, đến lúc đó là có thể ra ngoài.”

“Câm miệng!”

“Người và yêu quái sẽ phải có lúc chết, chỉ là sớm hay muộn, tuy rằng sống lâu thế này, nhưng cuối cùng vẫn giống nhau. Thời gian của ta đình chỉ mấy chục năm qua là bởi vì xuyên qua không đúng chỗ, nhưng cũng không phải sẽ không chết. Ta chỉ hy vọng...” Lời tiếp theo muốn nói chính là vĩnh viễn nhớ ta, nhưng lại thấy tựa hồ có chút không công bằng với Sess, muốn hấn vĩnh viễn nhớ, không phải là muốn hấn vĩnh viễn thương tâm sao? Yêu quái thời gian sống rất lâu, vậy không phải là rất tàn nhẫn với hấn sao, vì thế ta sửa lại nói: “Người không cần bị thương, phải tiếp tục nghiệp lớn của cha, trở thành bá chủ nhất phương.”

“Ai bị thương?” Sess hừ nói: “Người tốt nhất câm miệng! Nếu không rất nhanh sẽ không thể hô hấp!”

Đúng là rất nhanh, bởi vì hiện tại ta bắt đầu cảm thấy cổ họng hơi nghẹn lại.

22. Chương 22: Mơ Hồ

*Tojkachan: CHÚ Ý CHÚ Ý! *cầm loa* JQ kìa các nàng!!!

Sess đột nhiên bất động, hấn đi đến chỗ ta, ngồi xổm xuống, đột nhiên một bàn tay nâng cằm ta lên. Đầu ta bị ngẩng dậy lên, miệng đột nhiên ẩm lên, một cổ không khí chậm rãi được đưa vào trong yết hầu của ta.

Đầu óc ta vẫn rất rõ ràng, đây là truyền khí? Nhưng, này cũng là gián tiếp hôn đi! Hiện tại môi Sess thật ẩm áp, thật mềm mại. Cũng không biết là ta bị điên hay là đầu óc bị thiếu không khí, ta thế nhưng rất lớn mật hút một chút môi hấn.

Sess cứng đờ, nhưng cũng không nói gì.

“Thẹn thùng, ha ha ha...” Ta bị điên rồi ta thật sự bị điên rồi! Cười là cười, đem thân mình thiếp đi qua, nói: “Để ta dựa vào một chút... Chỉ một chút.”

“Không được ta cho phép, người không thể nhắm mắt lại, không thể ngủ! Phải luôn ở bên cạnh ta, có nghe hay không!”

Thật sự là khốc, thật hi vọng có thể nhìn hấn lớn lên, thật hi vọng có thể nhìn thấy Sesshoumaru lạnh lùng, vừa suýt vừa khốc. Ta mơ mơ màng màng gật đầu: “Được!”

Trầm mặc trong chốc lát, hấn lại nói: “Này!”

“Có” Lên tiếng, chứng minh ta còn tồn tại.

“Không có gì muốn nói với ta sao?”

“Có, ta muốn nói với người nhiều lắm. Tỷ như, người về sau nhất định phải trân trọng thân nhân, đừng tưởng rằng năng lượng là đại biểu hết thảy. Nhất định phải vừa suýt vừa khốc, khiến một đám nữ sinh mê chết... Nếu có thể, còn rất hy vọng khi lớn lên người có thể trở thành bạn trai ta, mang đi ra ngoài nhất

định sẽ là cảnh rất đẹp mắt , quay đầu lại cũng siêu cấp khó... Trước kia ngươi không phải sẽ nói ta dong dài sao? Hiện tại sao lại không nói gì?”

“Ngươi nếu như không chết, ta có thể đáp ứng” (Tojkachan: Đáp ứng rồi kìa *tung bông* đáp ứng rồi kìa!!!!)

Đáp ứng, đáp ứng cái gì? Đúng rồi, tựa hồ ta nói muốn hấn làm bạn trai ta, cùng ta sống nhiều năm như vậy, hấn nhất định biết ý bạn trai là gì, ta thật sự cao hứng a, cao hứng đến đầu hôn mê, cao hứng chậm rãi nhắm lại hai mắt...

“Này! Này ! Đồng cô!”

Người này thế nhưng lại gọi ta là Đồng cô , lần thứ hai suốt bảy mươi năm qua...

Bên tai ầm một tiếng, ta trực tiếp hôn mê bất tỉnh...

Thân mình nhẹ bồng , cảm giác ấm áp như ở trong nước ấm vậy, thân thủ sờ sờ lông xù thật thoải mái. Cảm giác này, rất giống bộ lông của Sess sau khi biến thân.

Chậm rãi mở to mắt, quả nhiên là lông rậm. Mạnh nhìn sang, thấy quả nhiên là Sess, không biết khi nào hấn đã biến thành một đại cầu, thấy ta tỉnh lại, đôi mắt màu vàng mở ra, nói: “Tỉnh?”

“Ân, tỉnh... Ha ha...” Không chết a, đúng là không chết thật. Nhưng thấy thế nào cũng nhận ra sắc mặt Sess cực kỳ không tốt, chẳng lẽ là? Nhớ tới khi bị nhốt, hấn rõ ràng là hô hấp nhân tạo cho ta, mà ta lại cường hôn hấn. Mặt đỏ-ing...

Sess đứng lên, nguyên hình của hấn hiện tại đã cực kỳ cao lớn . Lắc lắc cái đuôi dài nói: “Đi thôi!”

Ta lúc này mới chú ý tới nàng và hấn đang ở trong rừng, chẳng lẽ là hấn đã cứu hai chúng ta ra.

“Ngươi phá tan được chướng ngại kia...” Nếu là thật , vậy thì năng lực hiện tại của Sess đã không thể coi thường .

“Phải!”

“Vậy ngươi về sau không cần ta bảo vệ.”

Sess thấp đầu, răng nanh trắng dọa người.

“Ta vốn không cần ngươi bảo hộ.”

“Hừ! Không cần thì không cần.” Chiếu cố người ta vài chục năm, giờ lại nói không cần ta.

“Ngươi đáp ứng ở lại bên cạnh ta.” Sess mở miệng nói.

“Ta cũng chưa nói ta phải rời khỏi.” Vì thiếu không khí, nên ta hiện tại là một con người bình thường. Phải phủ đất đá trên người, nói: “Cuộc chiến thế nào rồi?”

“Đã xong” Sess có lẽ vì không thể tham chiến toàn bộ cuộc chiến mà cảm giác thấy đáng tiếc đi!

“Không cần hỏi, tỷ phụ nhất định thắng. Hấn hiện tại ở đâu?”

“Đi rồi.”

Đánh xong liền đi, thật vội vàng a! Đang nghĩ, phần eo đột nhiên căng thẳng, Sess dùng răng cắn thắt lưng ta, trực tiếp ném lên lưng hấn. Động tác này thật thô bạo, quan trọng là, cái kia là răng nọc a! Động tác của Sess rất nhanh, ta đã ở trên lưng hấn ngồi vững vàng, nói: “Trở về sao? Chúng ta không tính đào binh đúng không, trở về có thể bị người khác xem thường không đây? Nhưng cha của ngươi hấn là thấy được, có thể chứng minh ngươi không phải là đào tẩu...”

“Câm miệng!”

Được rồi, ta câm miệng!

Nhưng làm cho người ta không thể tưởng được chính là, lúc trở về gặp được một người ngoài ý muốn

Yue- SAMA...

(Tojikachan: A! Về cái tên của mẹ Sess sama, hình như trong anime là Inukimi thì phải? Nhưng ta xem khá nhiều đồng nhân Inuyasha, thấy tên của bà ấy rất nhiều kiểu, nhưng na ná nhau đều có “trắng”, nên ta lấy đại là Yue, vừa ngắn vừa gần nghĩa hehe)

Ta nhảy từ trên người Sess nhảy xuống, nói: “Phong thái như trước a...”

Yue như trước miễn cưỡng ngồi ở nơi cao nhất, sau đó tao nhã nói: “Đúng vậy, người một chút cũng không có thay đổi. Xem ra, thời gian xuyên qua đối với nhân loại mà nói thật là phương pháp tốt, có thể liên tục sinh tồn. Chẳng qua, vì sao cả người xám xịt ...”

“Vừa tắm tẩy sạch tro bụi.” Nguyên lai nàng sớm đã nhìn ra, bằng không cũng sẽ không thể bảo ta lưu lại chiếu cố tiểu Sess!

“Thương thế của người tốt rồi chứ?” Không phải mất trăm năm, hiện tại xem bộ dáng của nàng có lẽ không sao.

Yue hơi ngồi thẳng thân mình, nhìn thoáng qua Sess, hẳn luôn không hề nói gì, nói: “Chẳng lẽ người không có chuyện gì muốn nói với mẫu thân là ta sao?”

Hừ! Sess chuyển đầu chúm sang chỗ khác, không để ý nàng.

Đúng là mẫu tử kỳ quái a, nhưng với phụ thân bên kia lại càng thêm kỳ quái.

(Tojikachan: *gật gật* kỳ quái kỳ quái, quả nhiên tư duy của yêu quái khác hẳn người)

“Quên đi, ta tới là muốn cùng người uống rượu.” Nói xong đột nhiên từ phía sau lấy ra một cái ống trúc, sau đó ngửa đầu uống một hớp lớn, sau đó ném về phía ta.

Ta đón lấy, vốn định nói bản thân còn chưa trưởng thành. Nhưng ở trong này đã qua vài chục năm, điểm ấy không thể nào nói nổi đi! Vậy uống đi, vừa vặn cùng yêu quái uống rượu cũng rất hứng thú. Ta rất muốn học tập sự hào sảng của Yue, há mồm uống một hớp lớn. Khi vào miệng cảm giác cay cay, trực tiếp văng ra nửa ngụm... Nhưng vẫn nuốt một ngụm nhỏ vào.

“Rượu của con người quả nhiên rất lợi hại, bất quá, người thật đúng là đáng yêu...” Yue mỉm cười, sau đó đi tới lấy uống tiếp, uống rồi lại đưa cho ta.

Ta đang do dự có nên uống tiếp hay không, lại thấy nàng lộ ra bộ dáng cực kỳ ủy khuất nói: “Ta thất tình, lão công yêu nữ nhân khác...”

“A?” Chẳng lẽ nàng biết chuyện Izayoi ?

“Cho nên, theo giúp ta uống rượu.”

Bởi nữ nhân thất tình uống rượu là chuyện thật bình thường, nhưng rượu này cũng quá khó uống chút. Tiếp nhận, chậm rãi uống một ngụm.

Cứ như vậy, hai người đứng phiên nhau uống, uống hết rượu trong ống trúc. Ta bắt đầu cảm thấy bản thân có tử lực tốt, mặc dù có chút choáng váng, nhưng hình như vẫn rất tỉnh táo.

“Sau đó đâu, rượu cũng uống, người cũng đi rồi, cái người phải làm không phải là nên đuổi theo lão công, mà không phải ở trong này uống rượu?” Vỗ vai Yue, thấy thế nào người cũng không giống nữ yêu có thể chịu được lão công ngoại tình còn có thể lạnh nhạt như thế a!

“Không cần, tâm đã mất, đuổi theo cũng vô dụng. Ta vẫn nên trở về núi, chuẩn bị tìm kiếm tình yêu tiếp theo! Sesshoumaru giao cho người !”

Rất tiêu sái, ta thật sự rất bội phục a!

(tojikachan: Ủh ừ, ta cũng bội phục bà này a!)

“Nhưng rượu này tác dụng rất chậm, ha ha...” Yue cười, biến thành một đại cầu hoa lệ bay mất. Ta hỏi Sess: “Ta muốn hỏi... một vấn đề... Mẫu thân người khi không vui có phải có khuynh hướng ngược người khác?”

“Phải” Sess nhìn ta, trong ánh mắt hiện lên mỉm cười.

“Người sẽ không di truyền chứ?” Kinh! Vài chục năm nay không hiểu sao ta không nhìn ra hấn cũng có khuynh hướng này?

Sess không lên tiếng, chỉ nhìn ta nói: “Cần ta đưa người trở về phòng sao?”

“Đương nhiên muốn, người không thấy ta nhìn đường thấy nó đang quay cuồng sao? Rượu này... thật sự uống không được.” Hình như ta đang bay...

23. Chương 23: Áo Giáp

Sess biến thành hình người, sau đó rất không ôn nhu túm áo sau cổ ta, hướng phòng đi đến.

“Sess Sess, ta là người a, không phải gà, tư thế này là vấn đề rất lớn a... Hô hấp không xong, sắp chết...” Bất mãn, tuy ta là trưởng bối nhưng tốt xấu cũng là nữ nhân a, người không thể ôm bình thường chút, ôn nhu chút sao?

Sess quả nhiên buông xuống, ta vốn tưởng hấn muốn ôm ta, nhưng tay hấn lại niết ở đai lưng ta nhắc lên.

Ta rối rắm, ta buồn bực. Thân thể giống như mỳ sợi mềm nhũn vậy: “Được rồi, ta thừa nhận phương diện giáo dục của ta xảy ra vấn đề. Nếu có thể cho ta một cơ hội, ta chắc chắn sẽ huấn luyện Sess Sess thành một yêu quái thương hương tiếc ngọc, ít nhất phải có phong phạm thân sĩ 5%. Nếu cứ tiếp tục thể này, làm sao có thể theo đuổi nữ nhân cười lão bà... A!”

Người bị vô tình ném xuống đất, Sess hừ lạnh một tiếng, xoay người bước đi.

Ta nổi giận, nói lớn: “Sess Sess đáng giận, người chờ đó, ta nhất định nói với Inu no Taishou người khi dễ trưởng bối, ta là cô cô của người a, người hôm nay rõ ràng gọi ta Đồng cô...” Có lẽ là vì uống rượu mệch nhọc rất nhiều, nên còn chưa đông dài xong, cả người rụt lui ngủ.

Ngày hôm sau cuối cùng cũng tỉnh rượu, đầu óc cũng rõ ràng, ta đột nhiên nhớ ra một chuyện. Ngày hôm qua, Sess vì sao không phá tan chướng ngại trước khi ta hôn mê, chẳng lẽ là... cố ý? Nhưng cũng có một loại khả năng, đó là nhìn thấy nàng sắp chết, nhất thời thương tâm kích phát ra năng lực siêu nhân... Nhưng mà, nhưng mà, khả năng thứ hai cơ hồ bằng không!

(Tojikachan: Ta cũng rất nghi ngờ nha, rất có thể Sess cố ý để hôn Đồng nhà ta a ^O^~)

Gãi gãi đầu tóc rối, mới phát hiện ra một vấn đề cực kỳ trầm trọng —— da hổ. Da hổ kia há mồm dọa ta!

Ta học tập Sess thử nhe răng: “Trùng cái gì mà trùng, giết người là kẻ trên đầu mang dấu ấn Tân Nguyệt kia kia, có bản lĩnh thì đi tìm hấn đi! Lại trùng, lại trùng ta cắn người!”

“Chơi đã rồi thì ra ăn cơm.” Thanh âm của Sess ở bên ngoài lạnh lùng vang lên.

...

Ta bò lên, thật sự không thể nói bậy sau lưng người khác, nhất là nói bậy câu yêu có lỗi tai siêu tốt!

Hà là yêu quái phụ trách chuẩn bị đồ ăn cho ta, vài chục năm này, tay nghề nấu cơm tương đối cao. Ta thường cười nói, hấn hiện giờ nếu đi ghi danh đầu bếp chắc chắn sẽ lập tức trúng tuyển.

Sess vẫn giống trước, hấn có thể không ăn cả một ngày, hoặc vài ngày hoặc mấy chục ngày. Cũng khó trách, người ta ăn chính là tinh khí trong thiên địa, khác với nhân loại.

Dạ Ly bởi vì hiện tại đã làm tiểu đầu mục yêu quái, phụ trách vấn đề an toàn trên núi, nên tương đối vội.

“Không có thủy tinh châu...” Ta ăn cơm, chậm rãi nói.

Sess thân mình rung một chút, sau đó chuyển đầu sang hướng khác.

Thủy tinh châu là đường của Nhật Bản cổ đại, bởi vì thời đại này mọi người chỉ cầu ấm no, rất ít cầu hưởng thụ. Cho nên cực kì ít đường. Sess thích ăn đồ ngọt, nhưng hấn lại cực kỳ sĩ diện, cũng không đi tìm mấy thứ ấy. Nhưng ta mỗi lần đi ra ngoài đều mua, khi nhàn hạ thì dùng nó để đùa Sess. Hiện giờ ta vẫn coi hấn là đứa nhỏ, nhưng lại phớt lờ chuyện nàng hoàn toàn không có lớn lên

“Ta muốn ăn, làm sao bây giờ?” Biết Sess đánh chết cũng sẽ không nói là hắn cũng muốn ăn, chỉ có thể để nàng ra tay thôi.

“VẬY ĐI THÔI!” Sess nói xong liền đứng lên.

“Ta đi lấy Luyện nha...” Bình thường khi vừa ra việc làm đảm nhiệm hay không đảm nhiệm nhiều ngày, thậm chí thật nhiều năm, toàn bộ quyết định trình độ phần nộ của Sess. Nhưng hắn cũng thích ở bên ngoài, càng thích khiêu chiến với yêu quái cường đại.

Một mình ta là nhân loại, sống ở nơi mà chung quanh đều là yêu quái. Không phải độc thì là chướng khí, không phải mặt mũi hung tợn thì là quỷ khóc thần gào. Bất quá, quen rồi. Cứ tự nhủ, quen là tốt rồi.

Tỷ như hiện tại, vừa nằm nghỉ ở một phòng nhỏ hoang vu, gặp một cái đầu nữ nhân bay loạn ở trên bầu trời

Thật có không khí a, tóc rối tung, mặt tái nhợt đáng sợ, đúng là ma.

Trở mình ngủ tiếp, mà bên kia Sess ngay cả ngón tay cũng không nhúc nhích một chút.

Nhưng hôm nay không khí vốn lạnh, lại thêm một âm hồn bay loạn, ta nhìn không được hắt xì. Nhìn thoáng qua Sess, ta đi tới, nói: “Mượn thân thể dùng, rất lạnh...”

Sess khoe miệng run, không cử động, ta nằm cạnh hắn. Không khỏi nhớ tới khi Sess trưởng thành, trên người còn có lông xù, lúc trước trên diễn đàn, rất nhiều người đoán là đuôi hắn. Hiện tại ta có thể hiểu rõ, Sess đã có thể hoàn toàn, sẽ không đột nhiên xuất hiện lỗ tai và cái đuôi gì đó. Nhưng nó thật ấm áp, nếu ôm đi ngủ nhất định sẽ thật thoải mái đi!

Âm linh có chút buồn bực, nàng bay qua bay lại vài vòng nhưng dọa không được hai người kia, trầm ngâm: “Kỳ quái, nàng vì sao không sợ, chẳng lẽ không nhìn thấy ta...” Sau đó lại nói: “Không có khả năng, vừa rồi các võ sĩ kia cũng có thể nhìn đến, chẳng lẽ vị tiểu thư này là người mù? Hay là ngu ngốc, hay là...”

Thật sự là vị tiểu thư âm linh đáng yêu thích chọc người phần nộ, ta ngủ không được, lại nhìn thấy mặt Sess đã chuyển hướng một bên, ta hiểu, hắn đang cười.

“Uy, vị tiểu thư kia, ta không phải người mù, cũng không phải người ngu ngốc.”

“A! Nói chuyện!” Tiểu thư âm linh hoảng sợ, sủu một tiếng trốn vào góc tường.

Ta buồn bực, người là âm hồn lại bị ta người trần dọa đến, ta thật sự đáng sợ như vậy sao?

Ha!

Lần này ta nghe được, Sess quả thật cười một tiếng, tuy thanh âm thật nhỏ...

“Ha ha! Có thể làm Sess Sess cười, bảo ta xấu hơn cả vị âm linh tiểu thư kia cũng không sao. Nhưng ta là người a, người chạy cái gì chứ?”

“Đúng nha, ta chạy cái gì chứ?” Âm linh tiểu thư lại chạy ra, lại làm tư thế muốn làm ta sợ.

Ta run rẩy khoe miệng nói: “Được rồi, người cũng không ngại mệt. Rõ ràng đã chết, vì sao còn ở đây dọa người.”

Âm linh tiểu thư bay xuống dưới, hiện nguyên hình, thì ra là thiếu nữ thập phần xinh đẹp. Nàng ta nhìn căn phòng ở, chậm rãi nói: “Bởi vì lúc phụ thân sắp chết, đã đem gia bảo giao cho ta trông coi, nhưng ta lại không cẩn thận khi lấy nước, ngã một cái ngã chết, hại không tìm được người thừa kế bảo vật.”

“Cho nên người lưu lại, bảo vệ bảo vật không để ai tới gần.”

“Ân, đã thủ hơn mười năm.” Âm linh tiểu thư nói.

“Thật đúng là vất vả, người đã chết nên siêu thoát đi.”

“Nhưng chuyện phụ thân giao, ta không dám không tuân thủ.”

Ta run rẩy, người đã chết rồi còn tuân thủ cái gì!

“Con người quả nhiên là sinh vật có dực vọng mãnh liệt.” Sess lạnh lùng phun ra một câu, ta cũng không thêm để ý hẳn, nói với âm linh tiểu thư: “Nếu ngươi tin ta, ta giúp ngươi tìm...”

“Không cần trả lại, vị đại nhân này cực kỳ thích hợp” Âm linh tiểu thư mặt đỏ hồng, sau đó cúi đầu.

“Bảo vật cha ngươi lưu lại sẽ không phải là người chứ?” Xem bộ dạng này, nàng là muốn gả cho Sess?

24. Chương 24: Em Trai

“Không! Tuy đó là đồ cưới cho ta, nhưng ta đã chết” Nói xong, nàng bay tới một góc phòng, nói: “Thỉnh tiểu thư mở ra, ta cảm thấy nếu giao nó cho vị đại nhân này thì chắc chắn sẽ không cô phụ di ngôn của phụ thân!”

Ta dùng Luyện nha chém xuống, sàn nhà liền nứt ra. Bên trong có một cái kim chúc thùng lớn (ta chả hiểu? Có ai hiểu không?), ở dưới ánh trăng ánh lên sắc sáng bóng.

Ở Nhật Bản Chiến quốc thời kỳ chiến loạn, kim chúc thùng cực kỳ hiếm thấy, có thể thấy được thứ đựng bên trong cực kỳ quý trọng.

Mang thùng ra, ngoài ý muốn là nó không quá nặng.

Âm linh tiểu thư nói: “Bảo vật này có từ đời tổ tiên nhà ta, nghe nói chúng được làm rất tỉ mỉ cẩn thận, thập phần quý báu.”

Khi nàng nói, ta đã mở ra thùng, sau đó đờ, trong thùng là một kiện áo giáp và áo choàng. Áo giáp màu bạc đúng là bộ quần áo mà ngày sau Sesshoumaru mặc, mà áo choàng lại chính là lông xù giống cái đuôi.

Nguyên lai, Sess diễm ngộ, được âm linh tiểu thư tặng khôi giáp?

“Xin đại nhân hãy mặc chúng vào, ta sẽ được thỏa mãn tâm nguyện cuối cùng, có thể ly khai.” Âm linh tiểu thư hướng Sess cúi đầu.

Ta lấy ra áo giáp, rất là đẹp a.

“Mặc vào đi!”

“Vì sao ta phải mặc thứ của nhân loại?” Sess không nhìn, hừ lạnh.

“Vì sao? Bởi vì rất hợp ngươi a, ngươi mặc vào nhất định sẽ rất tuần tú, còn có thứ này khi ôm đi ngủ nhất định rất thoải mái, oa... Đường như giống cảm giác ôm ngươi hồi còn nhỏ...”

“Câm miệng!” Sess tựa hồ sợ ta nói tiếp, thân thủ mặc áo giáp lên người.

Âm linh tiểu thư mắt đầy hình trái tim phao phao bay, nói: “Quả nhiên thật thích hợp với đại nhân, đa tạ các ngươi...” Nói xong mỉm cười, linh hồn cũng chậm rãi tán đi.

Sess liền muốn cởi ra, nhưng ta lại đè lại tay hắn nói: “Không nên, bộ dạng này rất uy vũ, rất đẹp, ta muốn nhìn trong chốc lát...”

“Nhàm chán!”

Tuy nói như vậy nhưng hắn vẫn ngồi xuống không cởi ra, ta nằm ở trong áo choàng đuôi lông xù của hắn để ngủ.

Cùng Sess ở chung thì đừng nghĩ đến gần con người quá, kỳ thực không phải hắn rất chán ghét nhân loại giống như trong nguyên tác, chỉ là hắn không quen ở chung với con người mà thôi.

Đang mua đường ăn, đột nhiên một chiếc xe ngựa chạy như bay đến. Người đi đường nhanh chóng né tránh, người trên xe hét lớn: “Ngựa điên rồi! Mọi người mau tránh ra! Ngựa điên rồi mọi người mau tránh ra!” Nghe thanh âm, là thanh niên, hơn nữa do sợ hãi mà giọng nói run nhè nhẹ.

Nếu cứ tùy ý ngựa như thế, không biết bao nhiêu người bị thương đây! Hơn nữa, nó nháo lên thì ta cũng đừng đi dạo được phố này. Thân mình nhao lên một cái, ta đứng giữa đường, con ngựa này không phải

điên mà chính là bị kinh hách, chỉ cần làm nó biết có sinh vật cường đại hơn nó đứng ở trước mặt nó, như thế nó sẽ giống như chuột thấy mèo, cảm giác sợ hãi trời sinh sẽ làm nó an tĩnh lại.

Chiều này là Sess nói, yêu quái cường đại chỉ cần đứng ở nơi đó, đám tiểu yêu sẽ trực tiếp cúi đầu xưng thần .

Ta đem khí thế lấy ra, vận khởi năng lực phong chú. Con ngựa chạy đến trước mặt ta đột nhiên vội vàng đứng lại, hai chân mềm nhũn ngã xuống. Ta né người tránh thoát chân nó, nhẹ nhàng nhảy lên càng xe, hỏi thanh niên đang ôm một đồng bức tranh trên đó: “Này, người không sao chứ?”

Người thanh niên bò lên, nhìn thấy ta là một cô nương tuổi còn trẻ, mặt lập tức đỏ. Tim ta cũng nhảy mạnh hai cái, nam nhân này dung mạo thật tuyệt a! Có thể so với Sess.

“Đa tạ tiểu thư cứu giúp, tiểu sinh không sao.” Nói xong co quắp đứng lên, nhưng bức tranh trong tay rơi xuống.

Tại thời kì Nhật Bản chiến quốc này, văn nhân rất ít , nhìn bộ dáng hần hẩn là họa sĩ. Ta giúp hẩn nhặt bức tranh, để trong tay hẩn nói: “Ngựa rất nhanh có thể đứng lên, người phải cẩn thận.”

“Đa tạ tiểu thư... Ách...” Thấy ta chuẩn bị đi, họa sĩ trẻ tuổi lại đột nhiên đứng ở trước mặt ta.

“Có chuyện gì sao?” Ta đối đãi soái ca vẫn là rất khách khí , mỉm cười hỏi.

Họa sĩ trẻ tuổi đột nhiên xoay người hành lễ nói: “Tuy rất thất lễ, nhưng ta có thể vẽ chân dung tiểu thư được không?”

A? Được người ta vẽ mình là chuyện tốt , nhưng Sess vẫn đang chờ ta a!

Nhưng được một soái ca yêu cầu, miễn cưỡng đáp ứng đi! Ta gật gật đầu nói: “Nhưng chỉ có thể một lát, ta còn có việc.”

“Đa tạ! ! Ta tên là Kyosai Kiyomitsu...”

“Nga?” Tên này hình như nghe qua ở đâu, nhất thời nghĩ không ra . Bởi vì cứ đứng nghĩ tên này, nên quên mất giới thiệu tên mình.

Thẳng đến khi đứng dưới tàng cây hoa anh đào gần nửa giờ, cũng không nhớ ra vị danh nhân Kyosai Kiyomitsu.

Nhìn thấy đối phương lấy ra cái bàn, vừa nhìn bên này vừa vẽ bức họa, trông rất nghiêm cẩn .

“Chơi đã chưa?” Một thanh âm lạnh lùng ở sau lưng vang lên.

Ta lập tức giơ hai tay, nói: “Được rồi”

“Đi!” Sess nói xong, xoay người liền đi.

Ta chạy đến bên cạnh Kyosai nói: “Thực xin lỗi, người nhà ta tới tìm ta , ta đi trước, tạm biệt!”

“Tạm biệt, A... Tiểu thư, tên của người...”

Đã chạy ra rất xa, mới nghe được hẩn hô hỏi tên của ta. Hô trả lời cũng không sao, nhưng bao quanh Sess đều là mây đen, ta không dám a!

Thôi vậy, ta vừa định lấy cớ giải thích nguyên nhân về trễ, liền thấy đằng trước có một đồng võ sĩ chắn đường, giơ đao kiếm, giận dữ nhìn Sess hét : “Yêu quái! Để xem lần này người chạy đằng nào! Dám vũ nhục công chúa Izayoi! Muốn chết!”

“Gi!” Các người tìm lầm người đi! Liền tính Sess muốn vũ nhục, cũng không có khả năng a, nhìn thế nào hẩn cũng chỉ là cái tiểu hài tử khoảng mười tuổi thôi!

Sess đứng định không giải thích, mà ta lại cười nói: “Cái kia, xin hỏi...”

“Sắc yêu quái! Bên người đã có nữ yêu quái này, vì sao còn muốn hại công chúa Izayoi!”

“Ta không phải nữ yêu quái, nhìn kỹ, ta là con người.” (Lời tác giả: con gái ngoan, người lạc đề, đó không phải là trọng điểm!)

“Là nhân loại lại cùng yêu quái một chỗ, thật sự là không biết hổ thẹn!” Các võ sĩ nói xong liền vọt đi lên.

Cái gì cùng cái gì a! Ta cướp ra tay trước, những võ sĩ này tuy rất mạnh, nhưng công phu ta học là phó yêu quái, bọn họ lại luyện tập để đối phó con người, cho nên kém ta nhiều lắm. Chỉ mấy chiêu, chúng liền nằm hết lên đất.

“Đừng lên, ta cũng không muốn người phía sau phải ra tay.” Hẳn nếu ra tay, các người lập tức sẽ bay sang thế giới kia, nên từ trước đến nay khi gặp yêu quái, Sess ra tay trước, gặp được nhân loại thì ta ra tay.

Các võ sĩ kia sao có thể nghe theo, lúc này có người hô: “Đừng tay!”

Bọn họ quả nhiên ngừng lại, cung kính nhìn về người vừa lên tiếng: “Takemaru sama!”

Takemaru, chẳng lẽ là người đã giết chết Inu no Taishou? Vị kia là anh rể ta, tuy chút hoa tâm, nhưng bị con người giết chết, trong lòng cũng siêu không dễ chịu. Nhưng nhìn thấy Takemaru lại có chút hiểu vì sao hẳn hận Inu no Taishou như vậy. Luận tướng mạo, hẳn thật sự không thua. Luận năng lượng, trong nhân loại coi như tương đương lợi hại, đáng tiếc cổ tình gặp phải tình địch là yêu quái!

“Bọn họ không phải người ta muốn tìm, đi thôi!” Takemaru nói xong xoay người bước đi.

Aiz, ta muốn nói với hẳn vài câu, nếu yêu thì nên buông tay, nếu tiêu sái giống Yue thì sẽ không rơi vào kết cục buồn, đến cuối cùng mới biết được bản thân vẫn yêu Izayoi. Nhưng đám võ sĩ lại nói: “Takemaru sama, yêu quái kia vũ nhục công chúa Izayoi, còn hại nàng hoài thai, chúng ta há có thể buông tha hẳn? Còn nữa, trong thiên hạ, yêu quái đều hại người, giết tên yêu quái này là có thể cứu vị cô nương này...”

Ta nhìn thoáng qua Sess, cỡ nào muốn chúc mừng hẳn đã có em trai. Nhưng bọn hắn lại muốn giết Sess, vị cô nương mà họ nói chẳng lẽ là ta! ?

Chỉ chỉ cái mũi của mình, hỏi: “Các người muốn cứu ta?”

Takemaru xoay người, nói: “Rời yêu quái đi, hẳn chỉ biết gây bất hạnh cho người.”

25. Chương 25: Ngoài Ý Muốn

Thật ra, ta chẳng phải cực kỳ chán ghét nhân vật Takemaru này, nhưng hiện tại lại phát giác hẳn thật đáng buồn, võ sĩ luôn có cái gọi là sự kiêu ngạo của đại nam tử, bốc đồng bỏ qua ý kiến suy nghĩ của những người xung quanh.

“Vị đại nhân này, thỉnh chú ý, cái bất hạnh mà người nói đối ta mà nói có thể là may mắn a. Cho nên, không cần người lo lắng”

“Ngu xuẩn!” Takemaru nói xong lời này liền đi thẳng, đương nhiên đám võ sĩ kia cũng hừ một tiếng rồi đi theo.

“Hừ! Tự mình đúng!”

“Đi thôi!”

Ta lại không đi, bởi vì luôn rất tò mò, trong nguyên tác, bọn họ đều nói Izayoi là người cực kỳ xinh đẹp, nên ta rất muốn biết nàng đẹp thế nào.

“Chờ một chút, người chẳng lẽ không muốn nhìn em trai người một cái sao?”

“Nhàm chán!”

“Nhưng ta muốn xem a!” Lặng lẽ đi theo sau Takemaru, sau đó vẫy vẫy Sess nói: “Đi theo ta!”

Tây quốc, bình nguyên sơn, công chúa Izayoi là con gái thành chủ nơi này.

Thừa dịp ban đêm lên vào trong tòa thành, tùy tiện túm một người hỏi nơi ở của Izayoi, sau đó lặng lẽ đi đến. Ta đứng ở trên nóc phòng Izayoi ở, Sess còn khóc khóc quăng một câu “Nhàm chán!”

“Khi nhìn thấy sẽ không nhầm chán, ngồi xổm xuống ngồi xổm xuống...” Nhỏ giọng bảo Sess ngồi xổm xuống, sau đó bắt đầu xóc lên ngói xem. Oa! Phía dưới ngói bốn năm nữ nhân, vị ngồi giữa mặc áo truyền thống màu hồng phấn cực hoa lệ, tóc thật dài rối tung ở sau người, giống mặt kính gương vậy, tựa hồ có thể nhìn thấy chung quanh.

“Nhìn không tới chính diện, thật đáng tiếc...” Kỳ quái a, vì sao chỉ nhìn thấy mỗi nữ nhân? Vì sao Inu no Taishou không ở, chẳng lẽ phao thê khí tử? Hay là hiện tại long cốt tinh đã xuất hiện, hẳn đang đi quyết đấu?

Đang nghĩ, cảm giác một bàn tay của Sess vỗ vỗ nhẹ lưng ta, lắc lắc tay nói: “Đừng chạm vào ta, còn chưa thấy được chính diện đâu!”

Hắn không ngừng, vẫn chạm!

Ta quay đầu nói: “Người còn... Inu no Taishou, tỷ phụ...”

“Muốn nhìn, vậy đi xuống đi” Inu no Taishou chân vừa bước, nóc nhà liền sụp xuống. Trời ạ, chẳng lẽ hắn sẽ không sợ ngói đựng phải tình nhân sao?

Câu trả lời là hắn đương nhiên không sợ, bởi vì khi ta từ trên đất đứng lên, đã nhìn thấy hắn ôm Izayoi đứng ở một bên, mà Sess đứng ở bên kia, nhưng đầu lại ngoảnh đi.

Được rồi! Bị ném chỉ có một mình ta! Nhưng coi như tốt, bởi vì thấy được chính diện công chúa Izayoi.

Nói như thế nào đâu? Ta cũng coi như gặp được đủ loại tiểu mỹ nhân, Izayoi quả thật là làm cho người ta vừa thấy khó quên. Không riêng như thế, trên người nàng còn có khí chất.

Nếu là nữ nhân bình thường, hoặc là người bình thường, phòng bị xấp xuống dưới, nhưng nàng còn có thể mỉm cười.

“Không sao chứ?” Inu no Taishou hỏi.

“Ta biết phu quân nhất định sẽ tới cứu ta.”

Ồ!

Biểu hiện cũng quá trực tiếp a, ta cơ hồ hoài nghi vị này là mặc tới.

“Đi thôi! Không khí nơi này không tốt!” Sess không hoa lệ đá văng cửa, ta chỉ có thể đi theo hắn, vừa đi vừa xuy tay hướng Inu no Taishou nói: “Đừng có mới nói cũ a, tạm biệt”

“Không nên chơi đùa quá muộn, nhớ về nhà.”

“Dong dài!”

Sess giờ đã là cường giả, đã có thể đối diện với cha rồi. Ta ngượng ngùng cười hướng Inu no Taishou, bởi vì dù sao vài chục năm Sess lớn lên ở bên cạnh ta, nhưng ta vẫn dùng ánh mắt nói cho hắn rằng hành vi không lễ phép này tuyệt đối không phải ta dạy a!

Sau khi Sess đi ra, vừa định biến thân bay đi, đột nhiên phía sau vang lên một thanh âm: “Các người tại sao lại xuất hiện ở cung của công chúa?” Thanh âm này là Takemaru, ta vội vã quay lại, thấy hắn mang theo một đám võ sĩ, hình như đang tuần tra! Liền tính hắn dùng đội quân lớn, vẫn không bắt được tình nhân của Izayoi, bởi vì yêu quái kia đến vô ảnh đi vô tung.

“Chúng ta... lạc đường, ha ha...” Ta chỉ có thể giả ngu, nhưng Sess ngay cả liếc mắt họ một cái cũng lười, cứ tiếp tục đi!

Cực giỏi, mà ta bên này lại chỉ có động thủ đánh!

Takemaru rút đao, nói: “Yêu quái! người không được rời đi nơi này!” Nói xong hùng hổ rút đao bổ tới.

Ta thấy hắn cực kỳ lưu loát, tốc độ cũng nhanh, ta còn chưa luyện đến bản lĩnh này. Xoay tay lại rút đao che ở trước mắt, chỉ cảm thấy trước mắt một trận sao loạn bay, cổ tay lập tức cảm giác như muốn gãy.

Người này rất lợi hại, tuy trong anime thấy hắn bị Inu no Taishou một chiêu liền đứt một cánh tay, nhưng trên thực tế kiếm thuật của hắn cùng năng lượng chỉ sợ là ta hết toàn lực cũng không làm gì được hắn.

Một cái bóng xanh hiện lên, trường tiên của Sess cuốn lấy đao hắn, dùng một chút lực, đao kia liền tuột khỏi tay hắn.

Takemaru phản ứng cực kỳ nhanh, nhẹ xoay người đã bắt được đao hướng Sess bổ tới. Hai người kia liền đầu cùng một chỗ, ta thấy người vẩy lên càng ngày càng nhiều, sợ tới mức bắt lấy Sess nói: “Đi!”

Sess cũng không có thói quen tử chiến với con người, tay duỗi ra bức lui Takemaru, sau đó hai người liền nhảy lên tường.

Takemaru đoạt lấy một thanh đao dài trong tay người khác, sau đó hướng chúng ta quăng mạnh. Nhưng Sess vung tiên, đao kia liền trật phương hướng. Đao xuyên qua tường không giảm tốc độ bay thẳng đến một thị nữ. Dù không đâm, chỉ cần đụng phải là nàng ta cũng mất mạng. Ta nhanh nhảy vài bước, kéo lấy tiểu cô nương kia : “Mau tránh!”

Trong nháy mắt ta nhìn thấy mặt nàng, giật mình khi thấy nàng giống ta như đúc. Trong lúc nhất thời, chúng ta hai cái toàn bộ giật mình, nàng chỉ vào ta hỏi: “Người?”

Không nghĩ tới trên thế giới xa lạ này vẫn có thể gặp được người có bộ dáng giống hệt mình, thật đúng là kỳ tích. Khi ta đắm chìm tại cái kỳ tích thì, một đạo quang màu trắng từ tay nàng truyền đến tay của ta, ta kinh ngạc thấy rõ đó linh hồn của Dịch Tiểu Đồng-chủ nhân chân chính của cơ thể này.

Chẳng lẽ nữ nhân trước mắt chính là kiếp trước của kiếp trước của ta, nhưng thời không chi long chẳng phải đã nói phải một trăm năm nữa mới có thể gặp sao, rõ ràng còn chưa tới.

Linh hồn vừa nắm trong tay, quanh thân liền nổi lên một tầng kim quang.

“Kim cương long...” Từ thứ tự tự còn chưa nói ra, kim quang kia liền mang theo ta bay về phía không trung.

“Uy!” Sess bay lên không đuổi theo, vươn trảo bỏ về phía đạo kim quang kia. Nhưng vô dụng, kim quang kia như có như không, cơ bản không làm gì được, là vì hiện tại chúng ta hai người đã ở hai thời đại bất đồng.

“Sess Sess!” Thực xin lỗi, không thể ở cạnh người đến một trăm năm.

Ta nhìn thấy Sess lộ ra vẻ mặt lo lắng, thân thủ muốn bám vào hắn, nhưng hai tay lại xuyên qua đối phương.

“Vì sao? Rõ ràng còn chưa tới một trăm năm!” Ta rít gào hỏi kim cương long vừa hiện thân, nó chỉ trả lời ta một câu: “Tính toán sai lầm!”

Một câu tính toán sai lầm là xong sao? Vốn định bảo hắn đưa ta trở về bên Sess, nhưng lại phát giác không có khả năng, bởi vì ta đẳng nào cũng phải về thời đại của ta, không thể vĩnh viễn ở cạnh hắn.

Khi nhìn thấy Dịch Tiểu Minh và Hậu Đằng Tinh, việc đầu tiên là bỏ nhào vào bọn họ mà thống thống khoái khoái khóc to

26. Chương 26: Chuyển Trường

Tojikachan: Có một vấn đề, đây là xưng hô, hiện đại thì theo ngôn ngữ hiện đại (kiểu mẹ-con- cha), còn chiến quốc thì ngôn ngữ quá khứ nha (kiểu người-ta), thế nhe

~Linh hồn Dịch Tiểu Đồng* kết hợp nhất thể, hiện thân ở chúng ta trước mặt.

(*: Đồng này là k phải nữ chủ nha mọi người, mà là linh hồn mà nữ chủ phải vượt thời không để tìm)

Đã trải qua trăm năm với Sess, ta lại không biết làm thế nào để tiếp nhận hiện thực trước mắt, ta biết là sẽ có lúc phải về thế giới của mình. Trí nhớ của con người thật kỳ quái, phụ mẫu là người sinh ta và dưỡng ta, nhưng hiện tại nghĩ đến lại cảm thấy gương mặt bọn họ ta lại hoàn toàn không vui vẻ bằng nhìn thấy khuôn mặt của Sess.

Về sau sẽ không còn được gặp lại hắn

Linh hồn Dịch tiểu đồng vừa hiện thân lập tức rút lui lại, nói lớn: “Không! Vì sao còn muốn cứu tôi! Tôi không muốn sống lại! Tôi không muốn đối mặt với những thứ kinh khủng đó!”

“Đồng...” Dịch Tiểu Minh đau lòng kêu tên con gái, sau đó ngen lời không nói được gì.

Trừ tà là kế thừa huyết mạch truyền thống, nên cũng không có cách nào khác.

“Đều tại mọi người! Đều là lỗi của mọi người! Tại sao muốn sinh ra tôi!” Linh hồn Dịch Tiểu Đồng gào thét lớn, cự tuyệt tiến hành nghi thức dung hợp với thân thể.

“Thực xin lỗi, Tiểu Đồng, nhưng con không thể để Đồng xinh đẹp (Đồng này là nữ chủ) không thể quay về thế giới của nàng, cho nên...” Hậu Đằng Tinh là người ôn nhu, cho dù đối với nữ nhi hấn cũng nghiêm khắc không nổi

“Không muốn không muốn không được!” Linh hồn Dịch Tiểu Đồng liên tục hét, lui ở góc tường không chịu đi ra. Xem ra nàng ấy đã chịu đựng đủ, cũng dọa đủ! Nhưng ta đã quen.

Thật sự là vui đùa a, nếu hai ta đổi chỗ thì thật hoàn mỹ .

Đột nhiên ngăn ra, đó có lẽ là một biện pháp tuyệt vời. Ta cắn răng nói: “Ta có một biện pháp, nhưng không biết mọi người có đồng ý hay không.”

“Biện pháp gì?” Dịch Tiểu Minh hỏi.

“Để nàng thay thế ta, còn ta lưu lại.”

Dịch Tiểu Minh bọn họ trầm mặc , nhưng Hậu Đằng Tinh lập tức nói: “Biện pháp này tốt, nhưng con sẽ chịu ủy khuất.”

Ta phe phẩy hai tay nói: “Không, con cũng không ủy khuất, ở trong này con đã quen .”

Dịch Tiểu Minh nhìn ta: “Nếu con trở về, Xích Diễm cũng sẽ đi theo con trở về, dù sao chủ nhân mà nó nhận định là con. Mà thế giới của con lại là thế giới hòa bình, Tiểu Đồng ở đó có lẽ sẽ được sống yên ổn. Mẹ cũng đồng ý!” Nàng ấy cũng quyết định rất nhanh.

Mọi người nhìn linh hồn Dịch Tiểu Đồng, nàng nói nhỏ hỏi: “Nơi đó không có quái vật và u linh sao?”

“Có lẽ có, nhưng cô không thể nhìn ra.” Thân thể kia của ta quả thật không nhìn thấy mấy thứ đó.

“Vậy con muốn đi, ba mẹ, thực xin lỗi, con không muốn phải trải qua mấy chuyện kinh khủng đó .”

“Chúng ta biết.”

“Đồng, thay tôi chiếu cố cha mẹ tôi, cảm ơn! Đã để cô phải thay tôi tiếp tục sống ở đây, khiến cô gặp phải phiền toái, thật sự xin lỗi.” Dịch Tiểu Đồng rất có lễ phép hành lễ với ta, nữ hài Nhật Bản luôn có lễ phép a, ta xấu hổ !

Dịch Tiểu Minh nhìn con gái, sau đó lôi kéo tay của ta nói: “Từ hôm nay, con là con gái của chúng ta, Tiểu Đồng.” Nói xong, nàng niệm chú ngữ, linh hồn Dịch Tiểu Đồng liền biến mất

Nhìn ánh mắt của Dịch Tiểu Minh bọn họ, ta có chút mất tự nhiên, ăn ngay nói thật: “Thực xin lỗi, con sợ dĩ lưu lại cũng không phải toàn bộ là vì mọi người, con thật ích kỷ, con vô pháp quên đi người đã cùng con sinh hoạt mấy chục năm, con muốn lưu lại, là vì muốn ngày nào cũng có thể nhìn thấy hấn...”

(Tojikachan: Câu này JQ nặng à nha~)

“Chỉ cần con lưu lại, chúng ta sẽ không mất đi con gái, cảm ơn!” Dịch Tiểu Minh vừa nói xong, liền bị Hậu Đằng Tinh ôm vào trong ngực, mà ta bị nàng kéo vào trong dạ.

Hậu Đằng Tinh nói: “Tiểu Đồng, hôm nay thực xin lỗi, năng lực của cha và mẹ hiện tại đã gần như hao hết, nên ngày mai mới có thể giúp con triệu hồi kim cương long.”

“Không sao cả!” Ta gật gật đầu, bọn họ có thể duy trì ta đã tốt lắm rồi.

Tắm nước ấm, sau đó ngủ trên giường, thật sự là thoải mái.

Hiện tại Sess đang làm gì a, có phải cực kỳ lạnh nhạt đi về? Đối với một con người mà nói, vài chục năm là rất trọng yếu, nhưng đối với yêu quái, đại khái chỉ là muối bỏ biển! Nghĩ nghĩ liền mơ mơ màng màng ngủ mất. Nhưng con người rất chú trọng thói quen, giường rất thư thái ngược lại ngủ không được ngon. Nửa đêm bị tỉnh, sau đó đứng lên đi toilet.

Vì sao đèn thần miếu còn sáng, ta mặc áo khoác đi về hướng thần miếu, thấy Dịch Tiểu Minh cùng Hậu Đằng Tinh hai người ngồi mặt đối mặt, biểu tình rất ngưng trọng.

Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì, nghe nói thời gian mà ta rời đi thế giới chỉ có hai ngày, hẳn là không phát sinh chuyện gì mới đúng. Ta khinh thủ khinh cước đi đến cửa sau nghe lỏm, sau một lúc lâu mới nghe Dịch Tiểu Minh nói: “Anh thật sự quyết định?”

Hậu Đằng Tinh nắm tay Tiểu Minh nói: “Tiểu Minh, em hẳn là nhìn ra biểu tình của Tiểu Đồng, con bé nhất định không muốn rời xa người quan trọng nhất. Cho nên, chúng ta nhất định phải đưa con bé trở về.”

“Nhưng thân thể của anh...”

“Làm con gái của chúng ta rất khó, dù thân thể này chịu nguy hiểm, chúng ta cũng phải thực hiện nguyện vọng của con.” Hậu Đằng Tinh cười nhẹ, làm ta nhớ đến cảnh tượng cha của Hậu Đằng Tinh vì cứu hắn mà hy sinh.

Ta rất muốn gặp Sess, nhưng cũng không muốn hy sinh người nào để thành toàn hạnh phúc của mình. Nhẹ nhàng đi vào, đứng ở cửa nói: “Không cần, con không cần trở về, không sao cả.”

Quay đầu chạy ra, ngực buồn muốn chết, đau muốn chết.

Chỉ chốc lát sau, Dịch Tiểu Minh mở ra cửa phòng ta nói: “Tiểu Đồng, thật sự không muốn quay về sao?”

“Con rất muốn trở về, nhưng cũng không muốn vì trở về mà phải hy sinh ba ba.”

“Cũng không phải là nhất định sẽ có chuyện không may.”

“Nhưng có nguy hiểm không phải sao?”

“Vậy con lưu lại không phải là không có ý nghĩa sao?”

“Sẽ không a, có ba ba có mẹ còn có em trai.” Ta ngẩng đầu ngây ngô cười.

Dịch Tiểu Minh vỗ nhẹ đầu ta nói: “Ngốc!”

Trầm mặc một chút, đột nhiên ma xui quỷ khiến ta hỏi: “Mẹ biết thần miếu Higurashi sao?”

“Thần miếu Đông Kinh Higurashi?”

A! Ta lắp bắp kinh hãi, nàng biết? Như vậy hai cái thế giới này cũng có nơi tương thông? Kích động gật đầu nói: “Đúng vậy, thần miếu Đông Kinh Higurashi!”

Dịch Tiểu Minh nhìn ta kích động như vậy liền nghĩ, nói: “Đương nhiên biết, đó là nhà chị mẹ.”

“Chị?”

“Chính là dì của con, mấy ngày hôm trước có tới, còn mang theo đứa con trai nữa, lúc ấy con vội vã đi ra ngoài nên chỉ chào một câu.”

“Dì Higurasi? Con trai của dì ấy gọi là gì?” Trong trí nhớ bà Higurasi hình như là người rất ôn nhu, tên con trai của dì lúc ấy Dịch Tiểu Minh có giới thiệu, nhưng ta hoàn toàn quên

“Sota”

“A!” Đúng vậy, đã nói lúc ấy cảm thấy tên này rất quen, đó chẳng phải là tên của em trai Kagome sao

“Dì có phải có con gái không, con gái dì tên là gì?” Tim đập thật nhanh, có lẽ còn có thể nhìn thấy Sess, chỉ cần nhìn thấy Kagome.

“Kagome, hơn con hai tháng, là chị con...”

OY! Ta trực tiếp ngồi thẳng dậy, kích động nói: “Con muốn chuyển trường! Con muốn đi Đông Kinh! Có thể chứ có thể chứ?”

“Đương nhiên có thể, nhưng vì sao?”

“Bởi vì con có lẽ đã tìm được biện pháp gặp lại hân.” Tuy bên kia tựa hồ đã qua mấy trăm năm, nhưng hân hẳn là vẫn còn nhớ được ta!

27. Chương 27: Nhảy Xuống

Dịch Tiểu Minh cùng chồng từ trước đến nay luôn tôn trọng lựa chọn của con gái, vì thế khi ta nói muốn chuyển trường đến Đông Kinh, bọn họ liền đồng ý, còn gọi điện thoại cho dì Higurasi.

Dì Higurasi rất thoải mái đáp ứng, Hậu Đằng Lượng tựa hồ không còn sợ ta như trước, đại khái là vì đã trải qua vài chục năm, năng lực của Xích Diễm đã bị khóa trụ, để không người nào nhìn thấy hay cảm giác được.

Không đợi Dịch Tiểu Minh bọn họ làm thủ tục chuyển trường, ta đã khẩn cấp đến Đông Kinh thần miếu Higurashi.

Ta luôn thấy kỳ quái vì trong nguyên tác không nhìn thấy cha Kagome, sau khi Dịch Tiểu Minh giải thích mới hiểu được, cha của nàng công tác ở Trung Quốc, chỉ có ngày nghỉ mới trở về. Dì Higurasi rất vất vả chăm sóc người nhà, nhưng dì cũng giống những phụ nữ Nhật Bản khác, sau kết hôn là không ra ngoài công tác.

(Tojikachan: Hình như cha Kagome bị tai nạn xe cộ mất rồi thì phải? Hay ta nhớ sai? Các nàng có ai biết cha Kagome không?)

Địa thế thần miếu Higurashi rất cao, ta đứng ở dưới chân núi hít vào một hơi mới đi tiếp.

Dì Higurasi đang ở phơi chăn, từ xa nhìn thấy ta đi đến, liền đi tới hỏi: “A, Đồng-chan?”

“Vâng, chào buổi chiều, dì” Hành lễ có chút đông cứng, bởi vì sống trong bầy yêu quái, bình thường chỉ có người khác hành lễ với ta, ta rất ít phải hành lễ với ai.

“A, cháu tới thật sớm. Mau vào đi, sáng hôm qua Tiểu Minh điện thoại đến nói cháu muốn chuyển trường đến Đông Kinh, như vậy thật tốt, có thể học cùng Kagome... Nhưng... con bé gần đây có chút vội.” Dì Higurasi đưa ta vào phòng, sau đó rót chén trà, nàng nhìn thoáng qua chén trà nói: “A, Đồng-chan cứ thoải mái nhé, trà cũng rất nhanh sẽ xong.”

“Hi vọng như thế.” Ta tuy nóng vội, nhưng vẫn uống một ngụm trà mới hỏi: “Chị Kagome ở trường học sao?”

Dì Higurasi ngẩn ra, lúng túng nói: “Không phải... Con bé... dì cũng không biết nói như thế nào, nhưng hẳn là nhanh về thôi”

Ta nhìn nàng lúng túng, đoán Kagome đã thông qua giếng ăn xương đến thời kì Chiến quốc, nếu không dì vì sao nói chuyện ấp a ấp úng giống như muốn giấu diếm lại cảm thấy sớm muộn gì cũng không giấu được. Ta cũng không vạch trần, chỉ nói: “Cháu có thể đi xung quanh nhìn một cái được không?”

“Đương nhiên có thể, dì đi chuẩn bị cơm chiều, Đồng-chan thích ăn cái gì?”

“Cái gì cũng được ạ, mẹ có nói qua tay nghề của dì rất tuyệt lắm.”

“Vậy sao? Đó là vì cách làm đồ ăn của Tiểu Minh thật sự làm người ta đau đầu.” Nàng vừa nói xong, chúng ta hai người không hẹn mà cùng nở nụ cười.

Mục đích của ta đương nhiên là giếng ăn xương, ta đi tìm xung quanh tìm nhà kho có giếng ăn xương. Nơi đầu tiên đi vào là nhà kho thật, xem ra là đi nhầm.

Tìm thấy cây thần mộc, đối diện nó là một căn nhà nhỏ, mở cửa ra thấy một cầu thang, chính là nơi này!

Ta cực kỳ vui mừng, trực tiếp chạy xuống, ở miệng giếng do dự một chút, nhưng vẫn chuẩn bị nhảy xuống.

“Không thể đến gần giếng đó, sẽ có yêu quái xuất hiện.” Một thanh âm thương lão vang lên sau lưng, ta sợ tới mức lông tơ đều dựng thẳng.

Quay đầu lại, nhìn thấy một ông lão mặc kimono đứng trước cửa.

“Ông?” Hẳn là ông lão đáng yêu kia, thấy ông gật gật đầu nói: “Mau lên đây, nơi đó có yêu quái rất đáng sợ.”

Ta run rẩy, vẫn chậm rãi tiêu sái đi lên.

“Rõ ràng là giếng mà, sao có thể có yêu quái đâu?”

“Giếng này tồn tại đã lâu, có cô công chúa vì bị vứt bỏ nên đã nhảy xuống tự sát, mà kẻ vứt bỏ nàng là yêu quái, cho nên khi nàng nhảy xuống đã nguyên rửa yêu quái kia, khiến hắc vĩnh viễn không thể đi ra khỏi giếng...”

Tồn tại a? Đường như tất cả những gì ông lão kể về thần miếu Higurashi đều là giả, sự tồn tại của giếng này rõ ràng là để thu thập thi cốt của yêu quái.

“Gia gia, ta tên là Dịch Tiểu Đồng, từ hôm nay trở đi làm phiên ông rồi.” Vội vàng ngăn đoạn diễn thuyết về sự “tồn tại” của giếng ăn xương, nếu không ông ấy sẽ nói tiếp không dứt, giống ta vậy

Gia gia ngừng lại, nói: “Thì ra là con gái nhà Dịch gia, mẹ cháu vẫn khỏe chứ?”

“Mẹ vẫn khỏe ạ, cảm ơn gia gia quan tâm.” Ngài mau đi đi, ta còn muốn nhảy xuống thử xem có thể xuyên qua không.

“Rất có lễ phép, hoàn toàn khác với thằng bé còn lại trong nhà Dịch gia. Nhanh đi lên đi, cẩn thận yêu quái trong giếng nhảy ra ăn thịt người.” Nói xong, gia gia chậm chạp quay đi.

Ta bị dọa nhiều lần rồi, nên giờ căn bản không sợ, liền tính giếng này đột nhiên có yêu quái nhảy ra thì cũng chỉ có một cái bán yêu Inuyasha mà thôi, có gì sợ đâu, còn rất đáng yêu, giống Dạ ly vậy. Cũng không biết Dạ ly giờ như thế nào, toàn bộ Inuyasha hình như hắc không xuất hiện.

Càng ngày càng lo lắng, nâng chân lên tiếp tục nhảy vào giếng.

Đột nhiên vang lên tiếng trẻ con: “Chị... giếng kia...”

Ta kém chút ngã vào giếng, chậm rãi quay đầu, khoe miệng cực run rẩy tính mỉm cười: “Gì vậy?”

“A, gia gia, trong giếng thật sự có chị yêu quái chạy lên ăn tiểu hài tử!” Sota chạy vội đến chỗ gia gia kêu cứu, ta vuốt mặt mình, hình như nụ cười vừa rồi rất cứng ngắc, dọa đến trẻ con? Nhìn giếng lại nhìn bên ngoài, buổi tối đến nhảy vậy!

Đi ra khỏi nhà kho, nói: “Chị không phải yêu quái, chị là Tiểu Đồng, Sota”

Sota chạy được nửa đường, nghe được tên này liền quay đầu nhìn, sau đó nhìn thật lâu mới nói: “Đúng là chị Đồng, chị vừa rồi cười đến đáng sợ, em tưởng yêu quái.”

“Trên đời nào có yêu quái xinh đẹp như vậy chứ?” Ta lần này không dám cười, sợ bản thân lại cười cứng ngắc khiến chứng bệnh sợ yêu quái của Sota biến chứng.

“Sota! Đến giúp mẹ thu chặn lại đi!” Dì kịp lúc lên tiếng, ta cũng chỉ tốt nói lớn “Cháu cũng đến hỗ trợ.”

Vừa thu chặn vừa nghỉ, chỉ đợi sau khi ăn cơm chiều, sau khi bọn họ đi nghỉ ngơi, ta lại vụng trộm chạy vào vậy, thuận tiện mang theo luyện nha, buổi tối hành lý hắc là được đưa đến.

Quả nhiên, ăn xong cơm chiều, hành lý đã được đưa đến. Dì chuẩn bị phòng cho ta, ngay cạnh phòng Kagome, là người chị mà tối bây giờ ta vẫn chưa thấy.

Nhưng khi hỏi bọn họ, thì họ luôn lập lờ nói không rõ. Tắm xong, ta liền lấy cớ nói muốn nghỉ ngơi. Bởi vì thủ tục làm chuyển trường phải đợi vài ngày nữa, nên dì bảo ta ôn tập một chút rồi đi ngủ

Ta gật đầu đáp ứng , chờ ba người bọn họ tụ ở phòng khách xem tivi, ta mặc quần áo lạng lẽ chuồn ra phòng. Lúc này, ta không chút suy nghĩ trực tiếp chạy vào nhà kho kia, vì sợ nếu do dự thì sẽ lại có người xuất hiện sau lưng kêu yêu quái ăn thịt người, nên trực tiếp nhảy vào.

Cái gì cũng không có phát sinh, nóc nhà vẫn là nóc nhà kia, giếng vẫn là cái giếng kia. Ta thở dài, tuy biết sẽ không dễ dàng đi qua như vậy, nhưng không thể chịu nổi khi một chút hi vọng hoàn toàn tan biến.

Không thể buông tha dễ dàng như vậy, vô luận nhảy bao nhiêu lần cũng được, ta nhất định phải đi qua.

Một giờ, ta nhảy vô số lần, thậm chí nghĩ đến khi người ta nhảy giếng đều phải cởi giày ra, vì thế ta cũng cởi giày ra đặt bên cạnh giếng. Lần này nhất định phải đi qua, nhất định phải nhìn thấy Sess. Ta vận linh lực bao trùm toàn thân, từ từ nhắm hai mắt lần thứ N nhảy xuống!

28. Chương 28: Truy

Gió đêm thanh lương thổi vào mặt có chút đau đớn, tiếng gió như rên rĩ ở bên tai xoay quanh không đi, trong nhà kho sao lại có tiếng gió lớn như vậy? Chạm mở mắt ra, lần thứ N khát vọng rằng lần này sẽ được xuyên qua giếng ăn xương này. Ngẩng đầu nhìn lên, không còn là nóc nhà tối đen mà là một vầng trăng rằm cùng sao xinh đẹp đầy trời

“A! Thật tốt quá!” Ta nghĩ ta là nữ xuyên qua duy nhất mà việc làm đầu tiên là cao hứng kêu to thật tốt quá. Giếng cạn rất cao, nhưng bên cạnh có thang dây bên bằng gỗ có thể leo lên. Đại khái là Kagome đã chuẩn bị tốt, không nghĩ tới ta nhất được tiện nghi. Ba chân bốn cẳng leo đi lên, sau đó hít vào một hơi. Không có ô nhiễm, không có mùi cá, đúng là không khí cổ đại không khí

“Sess Sess, ta rốt cục đã trở lại, rửa sạch cổ chờ ta đến ôm! A!” Một mũi tên bay qua đầu ta, cắm ở trên cây, một cái đầu lộ ra nói: “Yêu quái phương nào dám ở làng bà Kaede hồ ngôn loạn ngữ!”

Chính xác đúng là hồ ngôn loạn ngữ, nhưng ta cũng không muốn hưởng đãi ngộ mà Kagome được hưởng lần đầu tiên đến đây, vì thế giơ lên hai tay nói: “Ta không phải yêu quái!”

Đám thôn dân cầm các thứ có thể coi là vũ khí gì đó đi ra, đánh giá ta từ trên xuống dưới nói: “Mặc kỳ quái thành như vậy không phải yêu quái thì là cái gì?”

Không phải chứ, đồng phục của Kagome các người đều có thể nhận, thứ ta mặc là quần Jeans, áo sơ mi, nhìn thế nào cũng không thể nói là khoa trương hơn đồng phục trường học Nhật Bản chứ! Đang nghĩ, thì một bà lão mặc trang phục pháp sư cưỡi ngựa chạy tới, nâng giỏ cây đuốc vừa đi vừa nói: “Thế đạo thật loạn, nơi yêu quái không dám đến nhất vậy mà chúng cứ liên tiếp đổ tới!” Nàng đem cây đuốc đến gần ta, sau đó ngẩng ra nói: “Quần áo của người thật là, hay là... quen biết Kagome?”

Quả nhiên là kiến thức người có tuổi bao giờ cũng rất rộng, ta vội vã gật đầu nói: “Quen biết, Kagome là chị của ta...”

Bà Kaede gật gù nói: “Trách không được, ta vì sợ yêu quái tám chân sống lại cho nên trông coi giếng ăn xương, nhưng đột nhiên bọn họ chạy tới nói trong giếng chui ra một yêu quái, nhưng xem cách người ăn mặc, lại thật giống Kagome.”

“Kagome cũng ở trong này sao?”

“Nàng đi rồi, nhưng hẳn là rất nhanh sẽ trở lại thôn. Người đến tìm nàng sao?” Bà Kaede giao cây đuốc cho người khác rồi hỏi.

“Ta... phải, ta đến tìm nàng.” Đành phải lừa bà Kaede, nếu nói mình đột nhiên rơi vào trong giếng , vậy thì bà Kaede chắc chắn bắt mình nhảy trở về a, nếu nói là đến tìm Kagome , nàng có lẽ sẽ nói cho ta Kagome hiện ở nơi nào, nếu đi theo nàng thì sớm hay muộn cũng sẽ gặp lại Sess.

“Khuya rồi, không bằng đến thôn nghỉ ngơi một đêm rồi nói sau!” Bà Kaede mang ta vào thôn, sau đó liền kể lại chuyện Kagome đến đây, bà cũng nói Kagome đã cùng Inuyasha xuất phát đi tây quốc tìm mảnh nhỏ tứ hồn. Tây quốc, vậy không phải là đụng vào Sess rồi?

Liên tính ta đã thấy N yêu vật cùng quỷ quái, nhưng nửa đêm chạy đi đối với một nữ hài tử mà nói thì vẫn hơi phiền toái, huống hồ thế giới này đáng sợ nhất không phải yêu quái mà là người. Vì thế ta liền đồng ý ở đây cả đêm, sáng sớm hôm sau liền nhận con ngựa mà bà bảo người ta chuẩn bị, lên đường tìm Kagome.

Một đường hướng tây, vì vội vã muốn gặp Sess, nên cơ hồ ra roi thúc ngựa. Nhật Bản chẳng phải rất lớn, hơn nữa đoàn người Kagome rất dễ nhận ra, rất dễ dàng hỏi ra phía bọn họ đi.

Bọn họ vừa gặp pháp sư Miroku bắt lương, cùng đồng hành còn có một con hồ ly, ta biết đó nhất định là Shippou, bọn họ cùng nhau xuất phát đi hướng tây.

Cùng chung chí hướng liền tổ đội đồng hành, chỉ tiếc Sess cho dù mục đích giống bọn họ cũng sẽ không thể đồng hành, tưởng tượng hẳn cùng Inuyasha hai người ngồi cùng một chỗ kính huynh yêu đệ, sau lưng liền nổi lên một trận da gà.

Bởi vì nóng vội, nên trừ bỏ giữa trưa đói bụng ngừng vài phút nghỉ ngơi, thời gian còn lại đều ở trên lưng ngựa. Không khỏi vừa chạy vừa giải thích với con ngựa, nếu không thật sự sẽ có hiểm nghị ngược đãi động vật

Hiện tại cũng không biết tình tiết trong tác phẩm tiến triển đến chỗ nào, nói thật vì ta xem phim đã lâu lắm rồi, nên không nhớ được rõ ràng, đại khái chỉ biết là sau Miroku thì đụng tới Sango, mấy thứ khác đều có chút phai nhạt.

Trời chậm rãi chuyển đen, đúng là người kiệt sức, ngựa hết hơi, đến thành phía trước nhất định phải tìm nơi nghỉ ngơi, nếu không thì chưa gặp được Sess, nàng sẽ trực tiếp đi gặp Inu no Taishou.

Nhưng vừa bước vào trong thành liền ngửi được mùi máu.

Còn chưa thấy rõ là chuyện gì xảy ra, chỉ thấy rất nhiều người chạy tới. Ta nhảy xuống ngựa giữ chặt một người hỏi: “Mọi người tại sao lại chạy trốn chết?” Kích động như vậy, không phải chạy trốn chết thì là cái gì?

“Yêu quái! Rất nhiều yêu quái tập kích! chạy mau a!” Nói xong tránh thoát tay của ta chạy vội.

Có yêu quái, đó là lúc nhân vật chính xuất hiện, tuy ta không phải nhân vật chính Inuyasha, nhưng cũng không thể ngồi yên không quan tâm đến a! Buông ngựa ra, cầm luyện nha nói: “Người tự do!” Nhẹ nhàng vỗ mông ngựa, nó liền chạy như bay mà đi.

Ta đi đến, nhìn thấy tình hình quả nhiên là ghê người. Phòng sập, mọi người chấn kinh cùng tiểu hài tử kêu sợ hãi cùng tiếng khóc cùng lúc vang lên, làm người ta nghe thấy liền lo lắng. Ở thời đại chiến quốc, tình huống này là bình thường, nhưng cho dù ta sinh hoạt ở cổ đại rất nhiều năm, vẫn không thể tập mãi thành thói quen.

Nương ánh lửa, có thể nhìn đến nơi bị thương nặng nhất chính là đồng ruộng dưới chân núi. Ta tuy rằng rất vội không muốn xen vào việc của người khác, nhưng yêu quái làm hại cũng không thể nói mặc kệ không quản, nếu không quản, không biết có bao nhiêu người sẽ tiếp tục chết đi!

Nhưng càng chạy đi đến, trong lòng càng nảy lợi hại, núi bên cạnh đã bị lực lượng nào đó khảm một đường lớn, bên trong vết rách có nhiều thi thể yêu quái nằm ngang dọc. Chúng hẳn là yêu quái sống trong thâm sơn rất ít ra ngoài, vì sao sẽ bị giết chết toàn bộ, hơn nữa tựa hồ là một kích tạo thành, năng lượng thật cường đại a!

Yêu quái như vậy chỉ sợ đối phó rất khó, ta còn chưa đi đến nơi, đã rút ra luyện nha.

Núi dưới chân đột nhiên trở nên mềm đi, cúi đầu nhìn mới rõ đó đâu phải là núi, rõ ràng là một khối thi thể yêu quái cực lớn, hơn nữa cái ta nhìn thấy chỉ sợ là một cánh tay của yêu quái mà thôi, toàn bộ thân thể chắc chắn lớn hơn ngọn núi.

Đây là thế chiến cấp bậc yêu quái?.

Rất xa nhìn thấy hai yêu quái một đỏ một trắng đứng mặt đối mặt, ánh mắt ta lập tức ngợp sao. Sess! Sess thân ái của ta, rốt cục nhìn thấy người. Yêu quái còn lại hẳn là Inuyasha, một thân đỏ rất dễ dàng phân biệt. Bọn họ đều ở, vậy còn Kagome?

A! Ta nhìn quanh, thấy được Kagome, kết quả chị thân ái của ta đang kéo cung nhắm ngay Sess. Đây là tình huống gì? Ta đã không thể tiếp tục kinh hãi, đủ loại cảm xúc ngoài ý muốn, hoài nghi giao nhau, đầu óc lại đi nghĩ giờ đang là tình tiết nào trong tác phẩm, đang ngẩn ra, Sess thân ái đã đột nhiên bay vút lên không trung chém một đao hướng về phía Kagome.

Bả đao kia ta nhận ra, Thiết Toái Nha.

Chiêu này ta cũng nhận ra, Phong Thương.

Uy lực này ta cũng biết, Kagome nhất định dữ nhiều lành ít

29. Chương 29: Quyết Đấu

Nguy cơ lớn a!

Ta luống cuống tay chân nghĩ biện pháp, cuối cùng quyết định lấy bạo chế bạo!

Đặt luyện nha ngang ở trước ngực, tập hợp tinh điện trong trời đất, nháy mắt kích phát thả ra. Đúng vậy, chiêu này là Inu no Taishou dạy cho con của hắc, con của hắc lại dạy cho ta, chiêu thức của bạch khuyến tộc “Thương Long phá” !

Đáng tiếc, năm đó Sess có thể thả ra hai đầu rồng điện, nhưng ta chỉ có thể thả ra một cái, hiện giờ vẫn không tiến bộ, vẫn là một cái. Nhưng cũng không biết Sess không dùng toàn lực, hoặc là yêu lực của Thiết Toái Nha chưa khôi phục toàn bộ, chiêu Phong Thương này là tàn phẩm.

Một điện long đối đầu với hai dòng Phong Thương, quỹ tích vận hành thuận theo thay đổi phương hướng. Inuyasha vốn dùng thân thể chống đỡ Phong Thương, hiện tại lại biến thành bị dư lưu Thương Long phá hừng hực giết một chút, một đầu tóc bạc đứng chống ngược, hai lỗ tai tuyết trắng đều biến thành màu đen.

Bởi vì cơ bắp co rút, hắc căng lên khí lực, khiến Kagome trong lòng hắc lập tức hôn mê.

Ta run rẩy khoe miệng, nhìn hai người đen thui, hết chỗ nói rồi!

Nhưng trọng yếu vẫn là nhận thân, vì thể chạy như điên về hướng Sess, một đường chạy như điên còn chảy xuống vài giọt nước mắt chua xót. Vốn định ột cái ôm mạnh, sau đó thổ lộ tình cảm ly biệt.

Nhưng thấy Sess mắt lạnh mà chống đỡ, sau đó nhíu nhíu hai mắt kim hoàng sắc xinh đẹp nói: “Là người!”

“Là ta!” Vừa chạy vừa kích động nói. (đây là pha quay chậm ____)

Sess hừ một tiếng, đột nhiên to tiếng: “Muốn chết!”

Eh? Không đợi ta biến mặt vui mừng biến thành mặt kinh ngạc, Sess đã bỏ tới.

Đùa thật, lần này là Phong Thương tiêu chuẩn, nghênh diện đánh về hướng ta! Nhưng ta cũng không có Thương Long phá tiêu chuẩn để chặn, bất đắc dĩ, ta triệu hồi Xích Diễm. Hỏa long đối gió mạnh, hai tướng triệt tiêu. Nhưng bị thương là ta lại bị tàn dư đẩy dờ đi rất xa, che lại miệng mũi cuồng khụ.

Nhưng không có ngã đau. Đứng lên, phát hiện dưới chân hình như là một vật gì đó, trách không được ngã cũng không cảm giác được đau, thì ra là Jaken không biết là ai đánh đầu đầy cục u, không biết nằm ở đó tít tít nào. (Jaken: Ta thật không hay ho, đã bị pháp sư bắt lương đánh, giờ lại nữ nhân bay từ trên trời ngồi lên, 5555555)

Inuyasha thấy Sess lại giơ đao lên, liền xông lên ôm chặt lấy cánh tay cầm đao của Sess, nói lớn: “Miroku! Mau dẫn Kagome cùng nữ nhân kỳ quái kia rời đi! Mau!” Còn chưa dứt lời, Sess đã vươn tay trực tiếp từ sau lưng đâm thủng bụng em trai, sau đó không thèm nhìn cánh tay cầm thiết toái nha bị Inuyasha kéo gãy, đuổi thẳng độc tiễn đánh hướng ta.

“Là ta là ta! Người sao lại liều mạng với ta?” Đau lòng Sess vẫn bị biến thành Venus a, hơn nữa trên mặt còn có một vết máu... Nhất định là tên Inuyasha trời đánh làm, dám ngược đãi Sess Sess của ta! (Lời tác giả: Này, hình như hiện tại Sess Sess đang đuổi giết người a!)

“Vì sao còn không chạy đi! Nữ nhân ngu ngốc!” Sau khi Inuyasha hô lên, ánh mắt bắt đầu vì mất máu mà mê man.

Ở thế giới này tựa hồ ảnh hưởng tục cũ, nên ta quyết định chạy xa chút. Thi ra phong chú, liên tục chạy qua mấy tòa nhà bị phong thương của Sess phá thất linh bát lạc trong núi, nhưng sau lưng độc tiên của Sess hình như có mắt, không hề lưu thủ đánh hướng ta.

Nhìn nhìn trang phục của mình không có màu đỏ, sao lại khiến hấn phản cảm? Hoặc là thời cơ ta xuất hiện không đúng, quấy rầy anh em người ta tương thân tương ái ? (Lời tác giả: nữ chủ rất tà ác!)

“Sess Sess, ta là Đồng cô!”

Không nghe thấy câu này thì hoàn hảo, nghe xong câu này mắt của Sess lập tức biến đỏ ngầu, gầm rống một tiếng, một đại tẩu ba chân xuất hiện sau lưng ta. Xong rồi, Sess bị tức điên rồi, ngay cả nguyên hình đều lộ ra. Yêu quái sau khi biến hóa có năng lực lớn hơn nhiều so với trước khi biến hóa, Sess biến thành khuyến yêu cơ hồ là lộ hết cả bản tính yêu quái, xuống tay quyết không lưu tình, hơn nữa khi mỗi đạo móng vuốt giáng xuống, mặt đất lập tức bị nọc độc tan chảy thành một cái động lớn.

Cứ tiếp tục như vậy, có thể hay không sẽ tạo ra không khí ô nhiễm trên đại diện tích? Ta nương lực phong chú nhanh chóng trốn mấy thảo hoa lệ lệ thô to, đầu óc đầy hình ảnh Tiểu Bạch cẩu đáng yêu hồi mới gặp mặt, vì thế rơi lệ đầy mặt nói: “Ta vẫn thích tiểu Sess kia hơn...”

Khách! Đại thảo của Sess nháy mắt dừng lại. Vốn tưởng rằng, phát điên xong rồi thì hai người có thể tâm sự. Nhưng cặp mắt màu đỏ kia trừng ta một cái, rồi xoay người bay lên đám mây đi mất...

Đây là vì sao... Ta tần tần khổ khổ chạy về tìm hấn, kết quả vừa gặp mặt, người ta liền giơ móng vuốt muốn khảm, rồi vô thanh vô tức chạy mất, ít nhất cũng phải nói nguyên nhân a!

Người chạy ta liền truy, không tin hỏi không ra.

Nhưng tốc độ của Sess so với hỏa tiễn không khác gì, đảo mắt đã không thấy. Ta chạy chạy, mất đi mục tiêu, trong lòng cực độ buồn bực, đang nghĩ làm sao bây giờ, vừa vặn nhìn thấy đám trùng độc bị thương, chính là loài giống và lớn hơn ong mật, cũng là một trùng có độc, loại trùng này được Naraku nuôi, dùng để truy tung, ám sát (Lời tác giả: Tựa hồ chỉ ám sát được Jaken, dù thất bại.).

Đám trùng bị thương hấn là bị lạc đội ngũ, hơn nữa bay cực kỳ chậm! Ta đột nhiên nghĩ đến cánh tay bị đứt của Sess, tựa hồ ở trong nguyên tác, Naraku cho Sess mượn một cánh tay con người, sau đó phái trùng độc đi theo hấn, đòi lại mảnh tứ hồn. Từ đây, mối thù giữa Naraku và Sess chính thức bắt đầu!

Đám trùng đang bay kia hấn là đi đòi mảnh tứ hồn, dù sao cũng không biết tìm Sess ở đâu, đi theo nó truy cũng tốt.

Viết đến đây thỉnh mọi người chú ý một chuyện, đó chân nữ chủ của văn này! Hiện tại đã máu chảy đầm đìa, giống như bị lăng trì.

Đúng vậy, lúc ở thôn, bà Kaede ột đôi hài, ta dùng cỏ làm thành giày. Loại giày này chỗ nào cũng tốt, chỉ là không thể đi đường quá dài, càng không thể dùng để chạy.

Ta đi đường rất dài, còn đi đường núi, lại nhìn lại giày, hiện tại giày màu vàng đã biến thành màu đỏ như máu, đi từng bước cảm giác như vạn kiếm đâm chân, muốn bao nhiêu đau là có bấy nhiêu đau.

Đám trùng độc đột nhiên ở chỗ rẽ phía trước tạm dừng một chút, sau đó lừng lững rơi xuống.

“A! Người đừng chết a, người chết thì ta làm sao bây giờ, người là hi vọng duy nhất của ta! Tĩnh lại tĩnh lại đi, tiểu cường a!” Thực xin lỗi, bởi vì rất kích động cho nên khóc theo kiểu Quỳnh Dao kinh điển, vốn định mượn đề khóc lớn một hồi, kết quả phát hiện đằng trước xuất hiện một thân ảnh, đúng là Sess!

Ta lập tức quên khóc Quỳnh Dao, sưu một tiếng chạy đến. Trực tiếp không nhìn da cừu trên đất, nói: “Sess Sess!”

Sess lạnh lùng khiến người ta không nói được lời nào, ta thương tâm, trực tiếp ngồi bệt dưới đất, nước mắt ào ào chảy! (Lời tác giả: kỳ thực khóc là vì không cần tiếp tục đi đường mà cao hứng, chân thật sự là TMD đau!)

“Sess Sess ngươi cũng quá vô tình, lâu không gặp, gặp cái ngươi liền động thủ động cước với ta!” (Lời tác giả: câu này có thể nói trong trường hợp này sao? o()o)

“Ngươi có biết không, ta vì muốn trở về gặp ngươi mà mất bao nhiêu khí lực, thậm chí ngay cả cha mẹ đều từ bỏ...” Lần này là thật thương tâm, cha mẹ đưa cho người khác, tuy cho kiếp trước của mình, nhưng vẫn là người ngoài a! “Nhưng đổi lại lại là...” Nói không ra, Sess thế nhưng đang nhìn ta, hơn nữa là nhìn thẳng.

Cỡ nào hiếm thấy, gần một trăm năm, những lúc hắn nhìn thẳng người ta đều rất ít, nhưng hầu hết những lúc như thế là... Đúng vậy, đại bộ phận đồng chí đã đoán được, là những lúc cực kỳ nguy hiểm.

Xem, một roi quật xuống!

30. Chương 30: Bám Chặt Không Buông

Trốn hay không trốn, đó là một vấn đề, hơn nữa là vấn đề rất lớn!

Bởi vì nhất thời do dự, ta bỏ lỡ thời cơ tốt nhất để trốn, kết quả roi đã đánh đến nơi. Ta nhắm mắt, lần này chết chắc rồi. Không nghĩ tới, ngàn vạn xa xôi đến Chiến quốc, lại bị tiểu Sess kết liễu, thật sự là bi kịch.

Không biết sau khi chết có thể trở về hay không, nhưng cha mẹ đều đã cho người khác, tuy là kiếp trước của mình. Mọi người đều nói người sắp chết sẽ nhớ tới rất nhiều chuyện, nhưng chuyện cần nghĩ đến cũng rất nhiều, ta đang nghĩ đến chuyện từ hồi còn nhỏ cùng đồng học trộm đường ăn của người ta, thì nhất tiên của Sess còn chưa đánh đến!

Có phải quá chậm chút, ta mở mắt ra!

Mẹ ơi...

Một cây to bên người đã bị tan thành mảnh nhỏ, quần trên người cũng tan một đoạn, nếu trễ mở mắt một chút nữa, chân ta cũng bị độc ăn mòn. Mạnh nhảy lên, nói: “Vì sao không đánh đúng vào ta?”

“Nữ nhân kia! Sesshoumaru sama làm sao có thể đánh trật, ngài là cố ý ... A? Vì... Vì sao cố ý đánh trật?” Jaken ở bên cạnh thấy kỳ quái, nói.

Ba! Jaken đang đông dài, đã bị một cái tay áo hoa lệ đánh bay, sau đó hoa lệ lệ bay!

Ta lấy tay làm ống nhòm nhìn phương hướng Jaken biến mất, sau đó nói: “Khí lực lớn, cấu kính cũng lớn, đáng người cũng cao, ngay trường bối cũng dám đánh! Sess Sess, ta rất thương tâm... Thật vất vả chạy về gặp ngươi, ngươi không chuẩn bị tốt rượu đồ ăn tiếp đón ta thì thôi, còn dám dùng Phong thương khảm... Uy, ngươi đừng đi a, uy...”

Sess ngay cả quay đầu lại cũng không quay, nhưng đi cũng không nhanh, cũng không chậm...

Đuổi theo vài bước, liền cảm thấy chân không nâng lên được nữa, nói: “Sess Sess, ngươi không thấy ta đang chảy máu sao?”

Sess đột nhiên đứng lại, nói: “Vì sao trở về?”

“Vô nghĩa, ta đương nhiên là quay về tìm ngươi...” Những lời này mới nói đến một nửa, một loạt đại thụ lập tức hy sinh.

Run rẩy khoe miệng, vì kế hoạch trồng rừng vĩ đại của nhân loại, ta không nên mở miệng.

“Vậy lúc trước tại sao lại đi?” Thanh âm của Sess rất lạnh, băng băng không có một chút độ ấm.

Hắn nhất định là rất tức giận, vì chuyện lúc ấy.

Ta dựa vào thân cây, nói: “Ta đâu muốn thế, ai biết thời không chi long tính sai. Nhưng dù hắn không có tính sai đi nữa, ta cũng chỉ có thể ở cùng ngươi 23 năm mà thôi. Hơn nữa, dù không có thời không chi long, ta thân là con người cũng chỉ có thể ở bên cạnh ngươi vài chục năm mà thôi, nên...”

“Câm miệng!”

“Nên... thực xin lỗi...” Tiểu Sess đã thật sự trưởng thành, thoáng có chút cảm động, lại có chút mất mát, cảm thấy thứ trọng yếu nào đó đã cách ta mà đi .

Sess không nói gì, cứ thế yên lặng biến mất trước mặt ta.

Hắn vẫn bỏ đi, nhưng hiện tại ta đã không còn tin tưởng có thể truy được hắn. Cẩn rằng, chậm rãi ngồi xuống bãi cỏ, cái mũi có chút toan, muốn khóc lại không có nước mắt.

Cảm giác hiện tại đại khái tên là mất mát đi!

Đột nhiên, tiếng gió sau lưng thổi nhẹ. Vừa định đứng lên, liền thấy sau gáy đột nhiên đau đớn, lập tức mất đi tri giác.

Cũng không biết qua bao lâu, ta rốt cục tỉnh.

Nâng tay nhu nhu gáy, nói thầm: “Muốn đưa ta đi thì dẫn ta đi, vì sao muốn đánh ta choáng váng a, ta cũng không phải không muốn đi cùng ngươi.” Ngẩng đầu, nhìn thân ảnh hoa lệ đứng dưới ánh trăng, hắn đứng đưa lưng về phía ta.

Vẫn không thay đổi, vẫn thích phơi ánh trăng, chỉ là yêu lực hiện tại của hắn đã rất lớn, ánh trăng đã không còn đủ thỏa mãn được hắn nữa

“Ngươi tỉnh?” Một thanh âm thương lão vang lên.

Thanh âm này rất quen thuộc, ánh mắt ta cuối cùng lưu luyến không rời theo Sess trên người dơi, thì ra là cổ thụ thụ hải. Mà nàng đang ngâm mình bên trong lệ tuyến cổ thụ, mặc quần áo tắm...

“Ân, tỉnh rồi... Nhiều năm không gặp, ngươi vẫn như trước” Ta đứng lên vắt quần áo chào hỏi.

“Thiếu chủ phân phó, sau khi ngài tỉnh lại, thay quần áo, giày bên cạnh.” Cổ thụ lại khóc nước mắt lã chã, khiến ta nghĩ đến hắn có thể lại bị Sess bắt nạt. Thụ đáng thương, hắn đâu có trêu ai chọc ai đâu!

Cúi đầu, trách không được đồng chí thụ khóc, Sess không chỉ làm người ta ướt nước mắt trân quý còn bóc da của người ta, cho nên mới có quần áo được dệt bằng thụ linh nằm trên đất này.

Ta cởi quần áo ướt trên người, bên cạnh chỉ có một cái cây thôi, ta sợ cái gì.

Nhưng cổ thụ sợ nha, hắn lập tức nhắm mắt lại nói: “Tiểu thư, thỉnh lần sau hãy đến chỗ ta nhìn không tới để cởi!”

Ta cười nói: “Chung quanh đều anh chị em của ngươi, cởi ở đâu chẳng giống nhau a!”

“Nhưng ta còn muốn bảo vệ mắt này”

“A?” Ta vừa mặc xong áo khoác, chỉ thấy Sess đột nhiên quay đầu lại, nhìn thoáng qua chân ta. Chân đã tốt lắm, chỗ bị thương chỉ có vết hồng hồng. Nhưng thật rối rắm, theo lý, nhiều năm không gặp, hắn hẳn là nhìn mặt ta mới đúng!

“Cám ơn ngươi Sess Sess, nhưng lần sau có thể phương thức ôn nhu hơn để dẫn ta đi được không? Cách đánh choáng váng mang đi thật sự không tốt, gáy sẽ đau...”

“Tốt rồi thì biến!”

“Ngươi... Sess Sess... Ta... Đánh chết không đi! Xem ngươi có thể làm gì được ta.” Thật vất vả chạy tới tìm ngươi, ngươi lại đuổi ta đi? Chê cười!

Sess: “...”

“Cho dù muốn đi, cũng phải chờ ta nhìn đủ mới đi. Ngươi đã lớn như vậy , tuy trên mặt có thêm miệng vết thương, tay cũng không có, nhưng hoàn toàn không tổn thất phong thái của ngươi. Không sai không sai, đã trưởng thành một cái đại yêu quái , cảm động a...”

Sess: “...” Xoay người đi!

“Ngươi chờ, ta còn chưa mang giày đâu...” Vội vàng mặc giày vào, lấy luyện nha bên cạnh đuổi kịp.

Cảm thấy có chút bi thương, hồi còn nhỏ người ta đi theo ta, hiện tại ta lại chỉ có thể đi theo người ta. Nhưng nếu hắn đang tức giận, ta chỉ có thể đi theo để hắn không tức giận mới thôi. Chỉ là, không biết hắn muốn giận bao nhiêu năm, hi vọng trước khi ta già đi, hắn có thể hết giận...

Đường này có điểm quen thuộc, hình như là đường đến nhà Toutousai!

Chẳng lẽ Sess muốn lão quái nhân Toutousai làm cho hắn một cây đao, nhưng nhất định thất vọng. Ta đi sau hắn, Jakenn không biết từ khi nào đuổi theo, nhìn ta nói: “Người tại sao còn ở đây, chẳng lẽ không sợ Sesshoumaru sama giết người!”

“Giết ta?” Nhìn Sess, cười nói: “Vậy thì tùy hắn, vừa vặn ta muốn xem kiếm đạo có tiến bộ chút nào không sau nhiều năm không gặp.”

“Thật cuồng vọng! Chưa từng có người dám nói chuyện như thế trước mặt Sesshoumaru sama!”

“Vậy sao?” Đây mới là Sesshoumaru trong nguyên tác a, mắt ta đầy sao. Nhưng trong lòng vẫn tồn tại bóng dáng hắn hồi còn nhỏ, lái đi không được!

“Cho nên người lập tức rút ngay!”

“Nhưng nếu ta đi, Sesshoumaru sama nhà người sẽ tức giận.”

“Sesshoumaru sama tại sao phải tức giận vì người chứ! Tiểu nha đầu người rất không biết tự lượng sức mình!” Jakenn tức giận đến nhảy dựng lên kêu, trương đầu người trong tay đập đập xuống đất.

Tuy rằng là yêu quái, nhưng ta cảm thấy hắn có điểm đáng yêu a! Lấy tay nhắc cổ áo hắn lên, không nặng, giống Sess hồi còn nhỏ vậy.

“Tuy nhan sắc kém một chút, mắt lồi chút, chính thể mà nói vẫn là rất đáng yêu!” Tay chấn động, Jakenn sama của chúng ta lại biến thành sao bay đi.

Ta dùng tay làm ống nhòm, nói: “Sess Sess, động tác của người thật nhanh, lực đao thật chuẩn, so với năm đó mạnh rất nhiều! Nếu cứ tiếp tục tốc độ thể này, thì vài chục năm sau, người hắn sẽ lợi hại hơn Inu no Taishou. Chỉ là tính cách này, phụ thân người dưới tuổi vàng nếu biết nhất định sẽ cực kỳ phiền não.”

Sess dừng lại nói: “Sao người biết hắn đã qua đời?”

“Đao để lại cho hai con trai, mỗi người một cây, không phải đã chết thì là cái gì?” Ta nhìn thoáng Thiên Sinh Nha bên hông hắn, một cây đao tốt a!

“Câm miệng!”

“Người rất thích hợp với cây đao này, không cần phải làm một cây đao khác.”

“Thích hợp? Ai?”

Thôi xong rồi, Sess tức giận, hơn nữa là cực kỳ tức giận. Thở dài, khúc mắc này chỉ sợ phải chậm rãi mới có thể cởi bỏ, Inuyasha đáng thương, mời người làm vật hi sinh một thời gian đi! Nhưng có ta ở đây, không thể lại để Sess chịu thiệt, hắn đã bị người ngược quá!

Một cái cánh tay a, nhìn mà đau lòng!

31. Chương 31: Tài Liệu

Chủ nhân đã chuyển nhà!

Tuy rằng biết Toutousai sẽ không làm đao cho Sess, nhưng tin nhắn này có phải có điểm cố ý chọc giận người?

Sess sẽ ... bỏ cuộc... mới là lạ, mỗ yêu xoay người, sát khí tỏa bốn phía!

“Cái lão ngoan đồng kia cố ý chọc giận người, không nên tức giận, hắn không chịu làm... Vậy ta đưa luyện nha cho người là được.” Hai tay cầm lấy đao dâng tặng.

Nhưng Sess chỉ nhàn nhạt nhìn lướt qua bả đao kia, nói: “Đó là của người.”

“Đưa người thì chính là của người, tuy không lợi hại bằng Thiết Toái Nha, nhưng cũng không kém đâu, hiện tại ta cảm giác được yêu lực của nó hùng hậu, có cảm giác áp bách từ nó.” Luyện nha đang khát vọng chiến đấu, từ khi bước chân lên đất chiến quốc, ta liền có loại cảm giác này.

“Sẽ tìm được.”

“Cái gì?”

“Tài liệu có thể địch được Thiết Toái Nha.”

“Ân, nhưng Toutousai chạy.”

“Vừa tìm tài liệu vừa đuổi giết hắn.”

Toutousai lão nhân gia, ta không phải cố ý a! Trong nguyên tác, hắn luôn muốn đuổi giết người, không liên quan đến ta, thật sự không liên quan đến ta! Nhìn trời, cho thấy bản thân trong sạch, sau đó chạy chối chết đuổi theo Sess. Đột nhiên cảm thấy nàng chính là Jaken thứ hai, vừa nghĩ đến đây, nước mắt liền ào ào chảy...

Ước chừng một giờ sau, Jaken đuổi đến nơi, vừa thấy hắn, nháy mắt ta liền lạnh nhạt, nước mắt của vị này còn chảy dài hơn ta, thành vòng cổ Trần Châu rồi!

Núi Độc mãnh ——

Nơi các loại yêu quái tụ tập, nơi này chướng khí bốn phía, độc trùng mãnh thú chỗ nào cũng có!

Sess và Jaken là yêu quái, một yêu dùng móng vuốt bít mũi, một yêu khác thì coi như không có chuyện gì.

Jaken nói: “Con người, khuyên người không nên đi về phía trước, nơi dày đặc chướng khí như vậy, nếu đi tiếp chắc chắn sẽ chết.”

Ta đột nhiên cảm thấy kỳ thực Jaken vẫn rất đáng yêu, ở thời điểm máu chót luôn tốt bụng a. Nhưng nhắc nhở này khiến người đằng trước hừ một tiếng. Hắn lạnh lùng nói: “Người mù sao?”

Jaken đương nhiên không mù, hắn lại quay đầu nhìn về phía ta, sau đó kinh nghi hỏi: “Đây là chuyện gì? Thân thể của người...”

“Người nhất định rất ít dụng tới pháp sư ...”

“Vì sao ta một yêu quái phải biết tới pháp sư gì đó!” Trong mắt Jaken tràn ngập hèn mọn, tựa hồ có đầy địch ý đối với chức nghiệp âm dương sư này đó. Cũng không có biện pháp, địch nhân trời sinh, giống như hai cực âm dương bài xích nhau

“Đây là linh lực, ta đem nó che kín quanh thân, chướng khí này sẽ không làm gì được ta.”

“Thì ra là thế!” Jaken gật gật đầu.

“Jaken!” Sess đột nhiên mở miệng, ta nghĩ hắn là muốn hỏi Jaken yêu quái có móng vuốt cứng ở nơi nào.

Jaken dù sao cũng theo Sess rất nhiều năm, lập tức hiểu ý của hắn, kiểm tra một chút sau đó chỉ phía bên trái: “Hắn là ở giữa sông.”

Sess xoay người hướng trái đi đến, cũng nói: “Nếu người tính sai, giết người!”

Jaken cả người nháy mắt thạch hóa, ta nhẹ đập hắn một cái, nói: “Nếu không đi, sẽ đuổi không kịp hắn.”

“A! Sesshoumaru sama xin chờ ta với!” Hắn nói xong liền nghiêng ngả chao đảo đuổi theo.

Ta chạy vài bước liền đuổi theo hắn, nhưng khóe miệng lại nhin không được nhếch lên, rất thú vị, Jaken sama này.

“Nha đầu người cười cái gì?” Jaken rốt cục phát hiện, vừa đi vừa quay đầu hỏi.

Ta ngẩng đầu lên, nói: “Ta nào có cười” Sau đó chạy đến bên cạnh Sess, đi cạnh hắn, nếu cứ theo ở phía sau thì cảm thấy nàng giống như cái tiểu người hầu vậy.

Phía trước quả thật có con sông, nhưng nước sông lại có màu xanh biếc, mặt nước dưới ánh mặt trời lấp lánh lên. Chưa bao giờ thấy qua nước sông có màu xanh như thế, lấp bắp kinh hãi, đến gần ngửi được mùi thối cực kỳ gay mũi phát ra!

Ta cảm thấy thật khó chịu, lấy tay bưng kín cái mũi, càng đừng nói đến Sess khứu giác linh mãnh. Thân thủ giữ chặt cổ tay áo hần, nhưng lại túm phải tay áo không tay, mặt run rẩy một chút nói: “Đợi chút, ta đi bắt hần ra!”

Sess ngừng lại, quả nhiên không nhúc nhích. Xem ra hần vẫn yêu sạch sẽ, cũng không muốn đến gần cái sông kia!

Chậm rãi đến gần bờ sông, ta không muốn đến gần quá, xuất ra luyện nha hô nhẹ: “Thương Long phá!”

Điện lan ra toàn sông, vốn chỉ muốn bức yêu quái có móng vuốt cứng ra, kết quả chỉ một chút điện lại ra N vật thể không rõ màu xanh nổi lên mặt nước sông.

A! Đáng ghét!

Mắt thấy vài thứ kia đánh hướng ta, lập tức lui ba bước, không dám đánh!

“Cúi xuống!”

Sau lưng truyền đến hai từ trầm, ta ngay cả do dự cũng không do dự liền cúi. Một đạo sắc xanh lướt qua đầu ta bay thẳng, ba ba ba!

Khi ta ngẩng đầu, vật thể không rõ đã biến thành thi thể không rõ!

Lúc này, nước sông bốc lên, giống cá mà không giống cá, giống rồng mà không phải rồng chạy ra. Nó điên cuồng hét lên một tiếng vọt thẳng đến trước mặt chúng ta, nhìn bộ dáng nổi giận đùng đùng kia, chẳng lẽ những thứ vật thể mà Sess giết chết chính là con nó? Nhìn móng vuốt của nó chụp tới, ta thả người né tránh.

Quả nhiên đủ cứng rắn, trên mặt đất bị trảo ra một cái hố sâu hơn một thước.

Sess tựa hồ thật vừa lòng, rút ra luyện nha sau lưng ta chém mạnh xuống.

Đao đáng thương của ta, nhiều năm như vậy, ta ngay cả khảm cây đều phải lau sạch sẽ, hiện tại Sess không muốn làm bẩn quần áo nên lấy dao người ta để chém quái vật a.

Hiện tại cảm thấy may mắn nó không có muốn luyện nha, hần khảm gì đó thật đúng là bất thường a! (Tojikachan: Ta không hiểu câu này cho lắm, help!)

Đao và trảo chạm mạnh nhau, Hỏa Tinh loạn nhảy!

Răng rắc!

“Đao của ta!” Đau lòng kêu to!

“Không có việc gì!”

“Nga!” Đao của ta không có việc gì, vậy thì hần là mổ quái ngư có việc, định thần nhìn lên, móng vuốt của nó chẳng những bị nứt ra, ngay cả thân thể cũng bị chia làm hai nửa.

Đáng ghét!

“Một tháng này ta sẽ ăn không cá...”

“Lần sau nếu tìm phé vật như vậy, giết người.”

“Vâng!” Jaken lập tức chảy xuống nước mắt giống mỳ sợi.

Vốn hần là đi ra cốc Độc Mãnh, nhưng được nửa đường Sess đột nhiên chuyển hướng. Ta rơi lệ đầy mặt dùng khăn tay lau luyện nha, vừa hỏi: “Lại đi đâu a? Người muốn cho ta cả tháng này ăn không ngon sao, sẽ chết người...”

Sess không lên tiếng, trong dự kiến. Ta cũng không thêm để ý, trái lại tự nói: “Sinh sống dã ngoại vốn đã rất khó, vừa một cái cá yêu đã khiến ta một tháng ăn không nổi cá, nếu lại nhảy ra cái rau dại yêu, ta đây cũng ăn không nổi rau...”

Ngựa? Trâu? Rắn? Thần lằn? Cũng không phải, vật ấy không đâu vào đâu, nhưng cũng không ghê tởm giống ngư yêu, ngược lại nhìn thứ ba mắt kia cực kỳ đáng yêu! Càng nhìn càng quen mắt, chẳng lẽ nó là A-un? Đang nghĩ, chỉ nghe Sess nói: “Nguyện ý đi theo ta sao?”

“A-un...” Đồng ý hay là không đồng ý? Nghe không hiểu...

Nhưng Sess rất khốc xoay người, vật kêu A-un liền đi theo lại đây .

Đây là theo? Ta hỏi: “Tên nó là gì?”

“Không biết”

Không phải gọi là A-un sao, sao hần lại không biết?

“Tiếng kêu của nó giống tiếng bò rống, gọi nó là A-un là được...” Jaken nhìn thoáng qua yêu quái kia, nói.

Thì ra tên A-un xuất phát là tiếng rống của nó , ta nhảy mắt hiểu ra!

32. Chương 32: Đuổi Giết

Vì khi đi đến thế giới này có chút vội vàng, nên cũng không có chuẩn bị gì, tuy hiện tại có quần áo, nhưng đồ ăn gì đó quả thật một chút cũng không có.

“A, phía trước hình như có thôn trang, ta đi mua chút đồ ăn , nếu không cơm chiều ta sẽ phải ăn ánh trăng.”

Sess không nói gì, tiếp tục đi, nhưng khi nhìn thấy thôn trang, hần đứng lại.

Ý này là chờ ta, mỉm cười nhảy xuống A-un, chạy vội xuống thôn trang. Nhưng khi đi đến nơi ta hối hận, bởi vì còn chưa đi vào liền ngửi thấy mùi máu. Chờ khi đến gần, thôn đã bị cướp sạch không còn , người cũng chết.

Thời chiến loạn thật sự bất đắc dĩ a, ta xoay người. Đừng trách ta không hỗ trợ, chỉ là vì ta không có năng lực kia. Nhưng khi cúi đầu trở về tới nơi, vừa khéo nhìn đến Sess cùng một đàn lưu phỉ gặp nhau, trọng yếu nhất đó là những người đó bắt đầu rút đao.

Muốn chết a! Ta hét lớn: “Không nên!” Bất đắc dĩ, dục vọng của con người đôi khi cực kỳ đáng sợ , nhất là đám lưu phỉ chuyên muốn cướp đoạt của người khác.

Sess đương nhiên sẽ không để bọn chúng đến gần, ngón tay duỗi ra, nhảy mắt giết hết thấy, ngay cả con ngựa cũng không thừa. Ta đi qua nói: “Làm gì mà toàn bộ giết hết a!”

“Đáng chết!” Sess xoay người bước đi.

Ta cực kỳ không khí tiết bái bái bọn họ, sau đó lấy ra luyện nha cất một khối thịt ngựa, nói: “Lần này có cái ăn rồi, nhưng không có muối...” Sớm biết thế thì lúc này nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, lấy chút muối ra , thật là!

“Người thật đúng là đặc biệt a, trước mặt người chết còn có thể nghĩ đến ăn.” Jaken vừa đi vừa hỏi.

Ta gói lại thịt ngựa, ném trên lưng A-un, sau đó cũng nhảy đi lên nói: “Không có biện pháp, không ăn sẽ đói chết.” Vỗ vỗ một đầu A-un nói: “Chúng ta đến rừng cây phía trước để nướng thịt, nơi này quả thật không thể ăn”

A-un kêu một tiếng, bay lên phía trước.

Chờ ta nhóm lửa , đặt thịt lên nướng, Sess cùng Jaken đến nơi. Sess ngồi xuống một tảng đá sạch sẽ, còn Jaken thì ngồi bên cạnh ngọn lửa thềm nhỏ dài thịt ta.

“Toutousai sẽ không dễ dàng để người tìm thấy, không bằng quên đi!”

Sess vừa nghe được tên này, ở dưới ánh trăng lộ ra một tia mỉm cười. Ta cùng với Jaken đồng thời cứng ngắc, nhìn nhau run rẩy khóe miệng nói: “Cười... Nở nụ cười, vậy là hồngбет rồi!”

Sess cười là đáng sợ nhất, cho nên, Toutousai người cầu nguyện đi!

Thịt nướng tốt xong, ta thái một miếng cho Jaken, sau đó cầm một miếng ngồi trước mặt Sess, nói: “Cầm lấy nè...”

Sess ngay cả đầu cũng không quay đầu lại, càng không cần nói gờ tay ra. Ta bắt đắ dĩ lấy ra khối socola ở trong túi, đặt ở lòng bàn tay hần cười nói: “Là người thích ăn ...” Ta nói nhỏ, mà Jaken đang vội vàng xử lý thịt trên tay nên không nghe thấy được.

Biết Sess nhất định ngượng ngùng, cho nên ta cũng chuyển mặt sang một bên, nhìn ánh trăng cắn thịt, nói: “Ta cũng nên trở về một chút, phải làm thủ tục chuyển trường, hơn nữa dì Higurasi bọn họ nếu không tìm thấy ta, nhất định sẽ lo lắng.”

Sess không lên tiếng, ta có chút không vui, ta nói phải đi về, chẳng lẽ hần cứ như vậy sảng khoái đồng ý? Quay đầu, không thấy người đâu! ! !

Đi đâu rồi? Tại sao đột nhiên biến mất, chẳng lẽ lời vừa mới nói hần cũng không có nghe đến. Nhưng ta sai lầm rồi, Sess biến mất rồi quay lại, còn mang theo một nam tử nhân loại, chỉ là đã hôn mê rồi, đầu cúi sang một bên. Sess bóp trụ cổ nam nhân, khóe miệng cười.

Jaken nhìn đến biểu tình này của hần, lập tức quỳ xuống không ngừng đập đầu nói: “Thực xin lỗi Sesshoumaru sama!!!”

Mà ta co rúm mặt: “Ta chỉ về năm ngày...”

Tay Sess nắm chặt hơn, móng tay đã đâm vào trong cổ nam nhân.

“Ba ngày! Ba ngày nhất định sẽ về.”

Ba! Nam nhân rơi trên mặt đất, Sess xé rách một mảnh quần áo của hần để lau tay, sau đó xoay người bước đi.

(Tojikachan: Oh, Sess không muốn Đồng tỷ về kìa! JQ JQ!)

Bộ dáng uy hiếp người vẫn giống như trước, ta bắt đắ dĩ đi theo, vừa ngồi trên lưng A-un ngăn người vừa cắn thịt ngựa.

Ta không biết đang đi đâu, chỉ biết Sess đang đuổi giết Toutousai. Dù sao hần cũng định tìm tài liệu, lúc này trở về bên kia là vừa vặn. Chờ ta xử lý xong chuyện bên kia, rồi trở về bên này. Ít nhất một tuần có thể đến đây hai ngày, cũng sẽ không ngấy, cũng sẽ không vắng vẻ bên nào.

Buổi sáng ngày hôm sau, ta liền cười A-un đi tới bên cạnh miệng giếng, không biết vì sao miệng giếng lại bị cây cối bịt mắt, chỗ xuống được rất nhỏ. Địa chấn? Ta rất vất vả chui vào, toàn thân che kín linh lực nhảy giếng. Quả nhiên giống như đang xuyên không!

Ta đã đi hai ngày, nên thời hiện đại chắc chắn đang rất náo nhiệt! Nhưng không phải, hết thấy rất bình tĩnh. Khi ta vào nhà, mới biết Kagome đã ở nhà, nàng nhìn thấy ta liền lấp bắp kinh hãi, nắm chặt ta nói: “Tiểu Đồng, quả nhiên là cậu, Inuyasha nói ngày đó sau khi tớ hôn mê, có một cô gái đã cứu chúng ta, cũng nói nàng bị Sesshoumaru đuổi giết. Khi tớ trở lại, mới biết được người trong nhà phát hiện giày của cậu ở bên cạnh giếng, nên tớ đoán người bị truy chính là cậu. Không sao chứ? Sesshoumaru có làm gì cậu không?”

(Tojikachan: Edit mãi là nàng-ta rồi, giờ edit kiểu hiện đại lại thấy ngượng tay, tuy nữ chủ và Kagome là chị em họ nhưng ta edit thành cậu-tớ vì mấy chương sau nữ chủ không gọi Kag là chị nữa, vì tuổi nữ chủ vốn lớn hơn Kag, cho nên ngay bây giờ để xưng hô cậu-tớ cho tiện)

“Không sao, tớ tốt lắm. Nhưng miệng giếng tại sao lại bị biến thành thế kia?”

“Đều là tại Inuyasha, hần đột nhiên đẩy ta trở về, còn đoạt đi ngọc tứ hồn.”

Thì ra là tập bị bịt miệng giếng kia, trách không được bên kia một mảnh bừa bãi. Đang nghĩ, dì Higurasi nói: “A, Tiểu Đồng đã trở lại. Dì đã gọi điện thoại cho cha cháu, bọn họ đều nói cháu có thể bảo vệ tốt bản thân, bảo chúng ta không cần lo lắng, nhưng cháu thật sự không có sao chứ?”

Sau khi bị truy vấn một phen, xét tâm lý sợ hãi của bọn họ đối với Sesshoumaru, nên ta không dám nói cùng hần ở chung, chỉ nói quen biết rất nhiều bạn bè, hết thầy rất tốt.

Kagome giờ mới nhớ tới có hẹn, nhân tiện nói: “A! Tôi quên mất cuộc hẹn với bạn, đi trước...” Nói xong hỏi ta: “Tôi nghĩ không ra cách trở về, nếu cậu có thể lại trở về, giúp tôi giáo huấn Inuyasha.”

“Được” Ta gật đầu đáp ứng, nhìn Kagome lưu luyến không rời nhìn phương hướng giếng ăn xương mãi mới đi.

Nàng đi rồi, ta gọi điện thoại cho cha mẹ, sau đó bọn họ nói ngày làm thủ tục đã đến, muốn ta ngày mai đến trường. Vì ta hay đến bên kia nên cha mẹ chọn cho ta trường tư nhân quý tộc của Nhật Bản.

Trước tiên phải chuẩn bị đồ đi thời đại Chiến quốc, đường ăn cùng món điểm tâm ngọt ta chuẩn bị hai hộp lớn, còn cả mì ăn liền nữa. Bởi vì dì Higurasi có kinh nghiệm là Kagome, cho nên quá trình chuẩn bị rất thuận tay, trong nháy mắt một cái túi thật to đã xuất hiện tại trước mắt ta.

“Cám ơn dì!”

“Kỳ thực nếu không có việc gì làm, cháu có thể đến đó, nhưng phải cẩn thận, nơi đó không hòa bình giống nơi này.”

“Dì, nơi đó có một người mà ta thế nào cũng không thể quên.” Dám sao? Nghĩ lại cách hần uy hiếp ta mà sợ run cả người.

“Vậy sao, nhưng vì sao dì cảm thấy cháu đang sợ hãi.”

“Không... Không có, chỉ là có chút khó ở chung.”

“Vậy phải muốn cố lên nga!” Dì Higurasi vỗ đầu ta cổ vũ, sau đó đột nhiên nói: “A, quên lấy máy sấy ...”

Máy sấy? Lấy nó làm cái gì, bên kia không có điện a!

“Dì, bên kia không có điện...”

Dì Higurasi nói: “Kagome rõ ràng có cầm, dì nghĩ có thể có tác dụng khác.”

“Mẹ, chị mang máy sấy để làm vũ khí” Ở một bên Sota cầm máy chơi game nói.

Mọi người giật mình, ta nhìn không được cười to, thật sự là đáng yêu a!

33. Chương 33: Chuyển Trường

Kagome đi hẹn hò ! (Lời tác giả: Nghe được từ Sota!)

Giữa trưa, Kagome lại đột nhiên chạy về, điều này làm ta nhớ tới trong nguyên tác, nàng đứng là giữa chừng trở về.

Quả nhiên, trực tiếp nhảy vào trong giếng. Ta thấy nàng đang định nhảy vào, liền kêu lên: “Kagome, bảo Inuyasha dọn sạch miệng giếng, tớ cũng không muốn lại phải chen chúc với cái cây...” Con chưa nói xong nàng đã nhảy, thật sự là gấp gáp

Nhưng ta lập tức cảm thấy áp lực rất lớn , bởi vì Kagome không mang theo ba lô, nghĩa là khi ta đi sẽ phải mang theo hai cái ba lô nặng trĩu a!

Quả nhiên, dì Higurasi nói: “Kagome đi rồi sao, balo của con bé còn ở nhà, còn có hộp cấp cứu. Nếu bị thương thì làm sao bây giờ!”

“Vậy thì cháu mang hộ vậy”

“A, vậy thật cảm ơn cháu, tiểu đồng.”

Được rồi, hiện tại dĩ đã trực tiếp gọi ta tiểu đồng .

Ngày hôm sau, ta mặc quần đồng phục. Quả nhiên là trường học tư nhân quý tộc, chỗ nào cũng tràn đầy hai chữ ‘Hoa lệ’ a!

Làm ta ngoài ý muốn chính là, hiệu trưởng cực kỳ trẻ tuổi, hơn nữa là soái ca khó gặp.

Tóc đen mềm mại xinh đẹp, trên mũi cao thẳng xinh đẹp mang mắt kính màu tơ vàng. Cử chỉ thành thực nội liêm, áo sơ mi màu trắng không vết nhăn khiến ta cảm giác hẳn là người nghiêm cẩn cực cẩn thận (Tojikachan: nam xứng lên sàn a mọi người, vỗ tay!)

“Là học sinh Dịch Tiểu Đồng sao?” Thấy ta tiến vào, hai tay hắn cầm giáo án tùy ý đặt trên đùi, sau đó một đôi mắt xuyên qua thấu kính nhìn ta.

Ánh mắt nội liêm của hắn hình như có thể nhìn thấu người ta vậy, ta không thích cảm giác như vậy, thoáng tránh đi ánh mắt của hắn, gật đầu nói: “Đúng vậy!”

“Mời ngồi, tôi là hiệu trưởng Kyosai Illumi. Tư liệu của em, tôi đã thu được, tính đem em phân vào năm thứ hai, xin hỏi còn vấn đề nào không?” Thanh âm của hắn rất êm tai, có sự thành thực khiến thiếu nữ tâm động mê hoặc!

“Được!” Không biết vì sao, ta rõ ràng am hiểu đông dài nhưng đứng trước mặt hắn lại trở nên câu nệ, không dám nhiều lời. Kỳ quái, khi đối mặt với nam nhân lạnh lùng khốc như Sess, ta lại không có cảm giác như vậy. Chẳng lẽ, nguyên nhân là vì từ nhỏ nhìn hắn lớn lên sao?

“Đồng học, đồng học?”

Không tốt, thất thần . Ta vuốt vuốt đầu ngượng ngùng vội vàng cười nói: “Thực xin lỗi, thầy vừa mới nói cái gì?”

Hiệu trưởng Kyosai không tức giận, ngược lại mỉm cười nói: “Không có gì, tôi chỉ là muốn nói mấy ngày nữa em nên an bài tốt thời gian để vào lớp”

“Được, cảm ơn thầy. Như vậy, em có thể đi rồi sao?” Đối với hiệu trưởng, phải luôn khách khí, dù sao về sau sẽ đột nhiên vài ngày không đến lớp, hẳn sẽ không nhớ nổi người để mà làm khó!

Hiệu trưởng nói: “Có việc gì gấp sao? Nếu không có, vẫn nên làm quen trường học một chút, nếu không sẽ rất dễ bị lạc đường” Nói xong hắn lấy mắt kính xuống, hơn nữa cố ý vô tình hất mấy ngọn tóc trước trán không nghe lời.

Ta cảm giác được cổ họng có chút khô, nam nhân này cũng quá mê người. Động tác này tuy vô tình, nhưng cũng đã đủ làm nữ nhân cảm thấy ngẹn ngào. Hơn nữa, dung mạo của hắn rất tinh xảo, khiến ta có cảm giác hình như đã gặp qua ở đâu rồi.

Tìm tòi trí nhớ, tựa hồ chưa nhìn thấy qua người như vậy, nếu gặp qua nhất định sẽ nhớ kỹ .

“Dịch đồng học, đồng học! Đồng học Dịch Tiểu Đồng!”

Lại được những tiếng gọi đánh thức, phát giác bản thân lại thất thần, mặt đỏ lên ngượng ngùng cười nói: “Thực xin lỗi, thầy vừa nói cái gì sao?”

Hiệu trưởng Kyosai đã mang mắt kính lên, cười nói: “Lần đầu tiên, lần đầu tiên có cô gái ở trước mặt ta lại nhìn cái bàn mà ngẩn người.” Ngực khí của hắn vui đùa, nhưng là ta lại ngây ra , nói: “Thực xin lỗi” Một chút cũng không cảm thấy lời hắn nói là khoa trương, nếu đối là cô gái khác, sợ rằng sớm đã đắm chìm bên trong nụ cười của nam nhân này, hẳn quả thật có loại mị lực này.

Nhưng đại khái nhìn cha con Sess lại thêm Dạ ly lâu rồi, nên đối với soái ca vẫn có chút miễn dịch! Hiện tại nghĩ đến, cũng không biết nên cảm thấy may mắn hay là bị thương.

Cốc cốc cốc, có tiếng gõ cửa vội vã ở bên ngoài

“Mời vào.” Hiệu trưởng Kyosai nói xong, một nữ sinh mở cửa ra. Nàng mặc đồng phục, đi vào nói: “Hiệu trưởng, gọi em đến có chuyện gì sao?”

“Vị này là hội trưởng hội học sinh Kyosai Mina, cũng là em gái của tôi. Vị này mới chuyển đến, Dịch Tiểu Đồng, là đàn em lớp dưới của em, có thể mang Dịch đồng học đi tham quan trường sao?” Hiệu trưởng Kyosai cười nói.

Anh em nhà này thật đúng là người chuyên đoạt đôi mắt người ta a, tin tưởng vô luận đứng ở chỗ nào cũng sẽ luôn được người khác nhìn chăm chú.

“A! Em! Chị hình như gặp qua ở thì phải, ở đâu nhỉ?” Mina bắt đầu vắt óc suy nghĩ.

Ta thấy nàng nhớ vắt vẻo, liền nói: “Em tin là chúng ta lần đầu tiên gặp mặt...”

“Quên đi, chúng ta vẫn nên đi ra ngoài, đứng lâu ở đây cũng không tốt”

“Mina” Trong thanh âm của hiệu trưởng Kyosai mang theo sự trách cứ cùng bất đắc dĩ, mà Mina mặc kệ, lôi kéo ta chạy ra khỏi văn phòng hiệu trưởng.

Đây là chuyện gì? Cứ như là ở trong văn phòng hiệu trưởng sẽ có nguy hiểm vậy.

“Thật nguy hiểm thật nguy hiểm! Nói cho chị, thời gian em vừa ở văn phòng hiệu trưởng là bao lâu.” Nói xong đánh giá ta từ trên xuống dưới.

“Ước chừng khoảng 20 phút.”

“Cái gì?” Mina lộ ra biểu tình không thể tin được, sau đó kích động nắm tay ta nói: “Em là người duy nhất mà chị thấy, người duy nhất lần đầu tiên nhìn thấy tên kia còn có thể cùng hắc cô nam quả nữ ngọc cùng một chỗ 20 phút còn có thể bảo trì trấn định, quần áo cũng ăn mặc chỉnh tề!”

“A?” Không hiểu, hiệu trưởng kia xem ra không xấu, tuy ánh mắt có chút bức người nhưng cũng không phải độc xà mãnh thú a!

“Em không biết, lực sát thương của tên kia đối với con gái là 100%. Nhưng xem em vẫn không sao cả! Hiện tại hắc là xem như 99% !” Mina nói xong sang sảng nở nụ cười, nói: “Xem ra tên kia đang buồn bực !”

Ta run rẩy, nói: “Vậy... Vậy sao?” Thật khoa trương a!

“Em thực là thần tượng của chị a! Đúng rồi, vì sao em không thích anh trai chị, là vì có bạn trai suất khốc hơn cả hắc? Hay là hắc làm chuyện gì khiến em chán ghét? Hoặc là...” Mina rối rắm, xem ra nàng là thật không rõ ta vì sao không lộ vẻ háo sắc.

“Không có gì, em hôm nay không mang kính sát tròng.” Điểm ấy hắc được coi là bình thường!

“A?” Nhìn thấy biểu tình như muốn nuốt cả trứng gà của Mina, ta thật vắt vẻo nén cười .

“Vậy em về sau nếu có cơ hội gặp anh trai chị, không mang theo nó là được, chị sợ em sẽ trở thành người bị hại.” Mina vỗ vai ta nói.

Con người của hội trưởng hội học sinh không tệ, ta mỉm cười nói: “Đã biết, cảm ơn chị.”

Mina mang theo ta xem phòng học, sau đó là sân vận động, thậm chí ngay cả các thành viên hội học sinh đều giới thiệu một chút.

Trường học rất lớn, nếu đi hết trường thì ngay cả người có thể lực tốt như ta cũng cảm thấy chân đau nhức. Lại nhìn Mina, kính nể a! Mặt không đỏ sẫm, cao thủ a!

Thật vắt vẻo đào thoát khỏi tay nàng, sau đó chạy trên đường mưa rất nhiều thứ hữu dụng

Vốn là tính ba ngày nữa mới đi sang bên kia, nhưng ta vì làm việc quá nhanh nên hết thấy đã xong, chuẩn bị cũng tốt . Ta chờ không kịp , nên buổi tối công hai cái balo to dùng nhảy giếng.

O()o

Nào biết lại gặp phải tình huống xấu hổ này, bởi vì lưng mang hai balo to khủng bố, cho nên bị mắc kẹt ở giữa giếng, nửa vùi...

Làm sao bây giờ? Kêu to cứu mạng? Dì Higurasi bọn họ hẳn là đã nghỉ ngơi , lúc đi ta còn là để lại thư.

Thật vất vả đi thông, sau đó xuyên qua giếng đi lên, trên chân buộc một cái balo, trên tay cầm một cái balo. Chiến quốc bên kia cũng là trời tối, ta gắng ném một cái balo ra trước, sau đó mang balo còn lại ra khỏi giếng.

Nhắc chân nhảy ra, kết quả nghe được một tiếng hét...

Đất dưới chân sao lại mềm như vậy, đáng lẽ là cứng chứ? Cúi đầu, nhìn thấy một đôi chân, bộ phận thân thể còn lại toàn bộ bị vùi bên dưới balo. Nhưng cho dù là một đôi chân, ta cũng có thể biết được hấn là Jaken. Vội vàng nhảy xuống khỏi người hấn, sau đó cầm lên balo nói: “Không sao chứ?”

Jaken đã bị ép mỏng dính, thật vất vả phồng dậy nói: “Người muốn giết ta sao?”

“Ta làm sao mà biết người ngồi xổm bên cạnh giếng. Đúng rồi, người tới nơi này làm cái gì?”

“Ta làm sao mà biết, Sesshoumaru sama đột nhiên đến đây, sau đó bảo ta ngồi xổm bên cạnh giếng không được đi đâu. Chẳng lẽ ngài muốn ta chờ...” Lời còn chưa dứt, chỉ thấy một thanh âm lạnh lùng vang lên: “Jaken, câm miệng!”

“Vâng Sesshoumaru sama!” Jaken lập tức không dám nói nhiều.

Chẳng lẽ Sess đang đợi ta? Trong lòng mừng thầm, đột nhiên nghe Sess nói: “Nghe nói móng vuốt của rồng là cứng nhất, người có một con.”

Thì ra không phải là đón ta, mà là đón Xích Diễm. Ta lập tức nhảy ra sau, nói: “Đừng đánh chủ ý gì với Xích Diễm của ta, ta sẽ không để nó xuất ra cho người khảm. Hơn nữa, trên thế giới chẳng lẽ không còn thứ gì thích hợp để người làm đao sao? Người đi rút móng của hấn a, làm gì muốn khảm Xích Diễm...”

“Không để nó xuất ra phải không?”

“Tuyệt đối không được, nó là tuyệt chiêu của ta, không thể cho người.”

“Đi thôi!” Là Sess cũng không nói gì thêm, xoay người đi rồi.

Dễ dàng vậy, cứ thế buông tha sao? Ta gãi gãi đầu, theo lý Sess làm chuyện gì cũng sẽ không khinh địch như vậy, không chịu buông tha ới đúng a! Vậy thì chỉ có hai loại tình huống, thứ nhất là hấn không muốn để ta nghĩ rằng hấn ở đây là vì chờ ta, nên lấy Xích Diễm làm cớ. Thứ hai là hấn cho rằng không thể thành công chém móng vuốt của Xích Diễm trong tay ta, nên mới bỏ qua!

Nghĩ như thế nào, khả năng thứ hai lớn hơn một ít.

Có thể là bởi vì thất thần, ta không chú ý tới Sess đột nhiên dừng lại xoay người. Cho nên không đầu không đuôi đụng phải hấn, thẳng tắp chui vào lòng hấn.

O()o

Đại khái là vừa vắn đụng vào cơ bắp hấn, nên thật đau. Nhưng hành động yêu thương nhưng nhớ này hình như rất chủ động, ta hoàn toàn đơ ra.

Chờ Sess cử động, nhưng không biết hấn là cố ý hay là thật sự không muốn động, cho nên hấn không hề nhúc nhích. Ta hít một hơi, chậm rãi ngẩng đầu xoa cái mũi của mình, cười cười: “Thực xin lỗi, không chú ý...”

Hấn thật là cao, nhớ mấy trăm năm trước khi rời đi, hấn còn thấp hơn ta một ít, nhưng hiện tại ta lại chỉ tới ngực hấn.

“Mùi này...” Sess nhìn một phương hướng nói, đột nhiên nhắc lên vạt áo phần eo của ta trực tiếp bay đến phương hướng đó.

Ta buồn bực, đến khi nào thì hấn mới có thể ôn nhu chút a!

May mà đoạn đường không xa, hấn dừng trước cửa vào một sơn động nhìn vào trong. Ta cũng chú ý tới, sơn động này chẳng lẽ chính là nơi mà con nhện đã đem thân thể hiến cho lũ yêu quái? Hơn nữa khối khí thực tà ác, tuy đã qua rất nhiều năm nhưng vẫn làm người ta cảm giác được ghê tởm

34. Chương 34: Khiêu Khích

“Naraku!” Sess lạnh lùng nói.

“Eh?” Ta cảm giác được trong giọng nói của Sess lạnh như băng, tên kia lừa hấn, quả nhiên đã chọc phải lòng tự trọng của hấn.

“Đây là đâu? Có liên quan đến cái tên khoác da cừu sao?” Jaken nói.

“Nơi này có rất nhiều mùi yêu quái tạp toái cùng con người hỗn hợp cùng một chỗ, giống hương vị trên người tên kia, thì ra hấn chẳng qua là cái bán yêu.” Sess hừ lạnh một tiếng, xoay người nói: “Tốt nhất đừng ta gặp được hấn.”

“Rất ít thấy người chú ý tới người nào đó a!” Ta mỉm cười, có thể được Sess chú ý chẳng phải là một chuyện tốt.

Sess nói: “Không liên quan đến người.”

Một mình ta công hai cái bao lớn, đứng thẳng lưng nói: “Dù sao ta cũng tới, không liên quan cũng biến thành có liên quan, đi thôi! Jaken, gọi A-un đến, nặng chết đi!”

Jaken nói: “Ta tại sao phải nghe theo con người như người?”

“Lý do rất đơn giản, người có phải đã thề sẽ trung thành với Sesshoumaru, tuyệt đối sẽ không phản bội hấn?”

“Đúng!”

“Như vậy, nếu gặp được trưởng bối của hấn, có phải cũng nên tôn kính, hơn nữa thề sống chết nguyện trung thành?”

“Đúng!”

“Như vậy, ta là cô cô hấn, cũng chính là trưởng bối của hấn, lời nói của ta người có nghe không? Chẳng lẽ người muốn phản bội Sesshoumaru sao?” Ta chính sắc, cố ý biến biểu tình thành cực kỳ nghiêm túc.

Jaken mới đầu không tin: “Làm sao có thể!” Nhưng hấn nhìn Sess, thấy Sess chẳng những không mở miệng phản bác mà biểu tình giống như không có nghe đến, tiếp tục đi. Khoảng cách gần như vậy, Sess không có khả năng không nghe thấy, nên Jaken giật mình nói: “Chẳng lẽ là thật? Nhưng người rõ ràng là con người!”

“Không được sao, lập tức gọi A-un lại đây cho ta.”

“Vâng vâng!” Nhìn Jaken nghe lời chạy vội đi, ta cảm thấy mỹ mãn mỉm cười. Quả nhiên, sai khiến một tiểu yêu quái như vậy rất có cảm giác thành tựu a!

Chỉ chốc lát sau, A-un hai đầu bị dẫn đến, ta đặt balo ở trên lưng nó, nói: “Phiền toái người a, A-un, người phải mang balo, nhất định rất nặng đi!” Ta có chút đau lòng, vì thế ta tự công một cái balo, ngồi trên lưng A-un o()o (Toji: Đồng, người có chắc làm như thế A-un sẽ đỡ nặng???)

Nếu muốn truy đuổi Toutousai, thì thể lực và kỹ thuật phải kết hợp tốt, cái lão ngoan đồng kia công phụ chạy trốn thật đúng là không thể coi thường. Mới truy ra một nơi, khi đuổi tới nơi hấn đã cười lão người chạy mất rồi.

Vì thế Sess rất tức giận, tài liệu cũng không tìm, chuyên tâm truy lão nhân gia, mất mấy ngày, vốn là muốn quay về bên kia nhìn một cái, dù sao cũng mới chuyển trường, bỏ học là không tốt, nhưng nhìn mặt Sess, ta ngay cả nói cũng không dám nói hơn một câu, sợ bị bay lên trời giống Jaken!

Sess thậm chí ngồi trên A-un một đường mau chóng đuổi, hiện tại chúng ta đến nói sự khác nhau giữa A-un và trâu.

Trâu có bốn chân, nhưng không cứng bằng A-un.

Trâu có thể bay trên trời, nhưng không có tốc độ nhanh bằng A-un.

Trâu và A-un là đồng loại, nhưng trâu nó một cái đầu, còn A-un có hai cái đầu.

Tóm lại, dùng A-un để truy trâu Toutousai, chỉ cần nửa ngày là có thể đuổi tới nơi. Nhưng, tên kia lại đang cùng đám người Inuyasha liên hoan!

Ta ngồi đằng sau Sess, bị hấn hoàn toàn ngăn trở tầm mắt, khi hấn nhảy xuống, Kagome mới cả kinh kêu lên: “Tiểu đồng!”

Rốt cục gặp, ta công balo của Kagome chạy đến nói: “Dì bảo tớ mang balo đưa cho cậu.”

Toutousai nhìn thấy ta, cực kỳ ngạc nhiên, nói: “Người còn chưa chết sao?”

Câu này nghe thế nào cũng không phải câu hỏi ân cần thăm hỏi, ta lập tức cười trả lời: “Ngài lão nhân gia còn chưa chết, ta làm sao dám chết đâu, nhưng hãy tin là người rất nhanh sẽ gặp nguy hiểm, người muốn quan tài kiểu gì, gỗ hay là kim chúc.”

Kagome nói: “Tiểu đồng, trước khoan nói quan tài, cậu vì sao đi cùng Sesshoumaru?”

Ta bên này còn chưa trả lời, bên kia Toutousai đã tránh ở phía sau Inuyasha nói: “Người thật sự muốn ta làm kiếm cho người?”

Sess không trả lời, nhưng ánh mắt lại rất kiên quyết.

Toutousai nói: “Vậy thì người giết hấn, ta sẽ làm kiếm cho người?”

Tuy nhớ được tình tiết trong tác phẩm, nhưng tận mắt nhìn thấy lại cảm thấy tên Toutousai này thật đáng giận, rõ ràng là đang cố ý xúi giục anh em đánh nhau a!

Sess khốc nói: “Nghe thấy sao Inuyasha, hiện tại người liền vì danh đao của ta mà đi tìm chết đi!” Sau đó phi thân tiến lên, lấy một tay đối địch Inuyasha.

“Ách! Đánh rồi.” Ta không nói gì được gì.

“A, ông Myouga đâu?” Kagome nhìn vai mình không thấy Myouga, lúc này mới chú ý không biết khi nào hấn đã nhảy lên vai pháp sư Miroku.

“Ông Myouga đã nhảy sang chỗ khác, tức là nơi này không an toàn.” Kagome nói xong kéo ta: “Mau qua bên kia rồi nói!” Nhưng Toutousai đã giữ chặt Kagome đi trước một bước rồi.

“A!!! Lão ngoan đồng giáo hoạt.” Ta thân thủ muốn bắt lại hấn, đáng tiếc không thành công, không nghĩ tới bản sự chạy trốn chết của hấn còn giỏi hơn cả Myouga.

Ta chú ý tới trong những người này có một nữ nhân dung mạo xinh đẹp tuyệt trần, mi mày anh khí không giống thời đại này, quần áo ngắn gọn, trên lưng có một cái gì đó màu trắng to ùng bay đến. Nàng hấn là Sango, nữ tử như vậy khó trách Miroku sắc quỷ cuối cùng vẫn chỉ yêu nàng.

“A! Lại có thêm thiếu nữ làn da bóng loáng... Ông...” Ba! Ta chụp Myouga từ trên mặt đem xuống, run rẩy khóe miệng nói: “Chẳng lẽ người không nhận ra ta sao, Myouga.”

Myouga phòng lên, nói: “A, thì ra là là người.”

Kagome nói: “Thì ra hai người quen biết, người này là em gái ta, Dịch Tiểu Đồng.”

“Thì ra Kagome sama có em gái xinh đẹp như vậy, người lần trước cứu Inuyasha hấn chính là người, thật dũng cảm. Lần đầu gặp mặt, ta có thể hỏi một câu không?” Miroku mỗi lần nhìn thấy nữ nhân, liền nói những lời này.

Ta vừa muốn rời khỏi. Nhưng Miroku hình như đã quen, trực tiếp bắt lấy tay của ta chân thành ôn nhu nói: “Có thể sinh con cho ta không?” Nếu hấn đổi câu này thành ‘Có thể cùng ta đi xem phim không’ có lẽ ta sẽ đáp ứng, nhưng con lại không thể loạn sinh.

“Ta cự tuyệt!”

Miroku cực kỳ bi thương buông tay ra, nói: “Thật sự là đáng tiếc!”

Sango nói: “Xin chào, ta là Sango.”

“Xin chào, ta là Dịch Tiểu Đồng.” Đây mới là phương thức chào hỏi bình thường.

(Inuyasha đang kia rơi lệ: ta đang bị đánh, cầu xin các người chú ý đến ta một chút không được sao?

Sesshoumaru mặt không chút thay đổi: Độc Hoa Trảo!

Inuyasha tiếp tục khóc rống trong lòng...)

Chờ bên này làm quen xong rồi, Kagome mới chú ý tới Inuyasha căn bản không địch lại Sesshoumaru: “Làm sao bây giờ?”

“Tình hình xấu! Chuẩn mau!” Toutousai đột nhiên phun lửa trong miệng ra, Sess linh hoạt tránh được, Inuyasha chậm hơn nên trúng chiêu. May mắn quần áo hắn tránh được hỏa, nhưng mặt lại đen thui. Hắn vọt tới đánh Toutousai một quyền: “Người rút cuộc là đứng bên nào???”

Sess nói: “Toutousai, người thật sự không muốn làm kiếm cho ta?”

“Nói thật___ không nghĩ.” Toutousai quả thật có năng lực khiến người ta tức chết, hắn chỉ tay vào Thiên sinh nha bên hông Sesshoumaru nói: “Người chẳng phải đã có một cây đao do ta tạo ra sao, cũng làm từ răng nanh của phụ thân người mà thành, vì sao còn muốn thiết toái nha.”

“Cái chuôi đao này... chỉ là phế vật.” Nói xong yêu lực trên người đột nhiên tăng vọt, ta thầm kêu không tốt. Thiên sinh nha chính là sự bất mãn của hắn, hiện tại Toutousai lại nhắc tới, hắn nhất định tức giận.

“Ai nha nha tức giận!” Toutousai giờ lên chùy nói lớn: ” Hắn đang tức giận, chạy nhanh!!!”

Ta không nói gì, nào có người một bên ra chiêu một bên kêu chạy a... Nhưng các người chạy thì chạy, vì sao lại kéo ta theo. Cảm thấy sau cổ căng thẳng, định thần lại mới biết Inuyasha xóc ta lên cùng bọn họ chạy trời chết, nhưng nhìn góc độ của Sess bên kia thì tình huống này rất giống bắt cóc !

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: ta đang rối rắm có nên để Rin đi theo không...

35. Chương 35: Bắt Cóc

Ta rối rắm nửa ngày, cuối cùng hỏi Inuyasha: “Vì sao cũng kéo ta theo?” Ba người cười trên lưng trâu, có chút trật.

“Chẳng lẽ mặc kệ Sesshoumaru giết người? Nếu người muốn chết, ta lập tức sẽ ném người xuống!” Inuyasha cau kinh nói lớn.

Lúc này Kagome ba người ngồi Kirara chạy vội tới, Kagome nói: “Inuyasha, Tiểu Đồng là em gái ta, có chừng có mực một chút.”

“Em gái?” Inuyasha kỳ quái quay đầu nhìn ta, sau đó hừ một tiếng.

Biểu tình này là có ý gì, ta run rẩy khóe miệng hỏi: “Có ý kiến gì sao?”

“Không có, nếu người dịu dàng chút, có lẽ ta sẽ không ngạc nhiên chuyện hai người là chị em”

Ta mỉm cười, lập tức giờ chân đá mạnh.

“Aaa!” Hét thảm một tiếng, Inuyasha là một minh chứng cho nguyên lý sức hút của trái đất, trực tiếp ngã xuống chúi đầu vào đất.

“Thật là, đã bảo người có chừng có mực mà. Tiểu đồng đừng giận Inuyasha, hắn luôn như thế.” Kagome giải thích, giống như là cầu nhà mình chọc họa, chủ nhân xuất hiện giải thích tình huống rồi xin lỗi vậy. Ta xua tay nói: “Không sao, dù sao hắn cũng ngã không nhẹ.”

Đương nhiên không nhẹ, trâu này là đang bay giữa không trung, độ cao cao hơn mười tầng lầu, dù hắn là bán yêu, nhưng ngã cao như vậy chắc chắn sẽ cảm thấy choáng váng.

Mặt trời chiều đã chậm lặn xuống, tất cả mọi người mệt mỏi hạ xuống đất, đúng chỗ Inuyasha ngã, bắt đầu nhóm lửa.

Inuyasha nhảy dựng lên, nói lớn: “Người muốn giết người sao?”

Ta trực tiếp chạy đến bên cạnh Kagome nói: “Kagome, Inuyasha thật đáng sợ.” Đột nhiên phát hiện ra, Inuyasha có chút sợ Kagome, cho nên ta lười đấu với hắn, chỉ cần né đằng sau Kagome là được

“Inuyasha, ngồi xuống!”

Rầm! Vừa kiêu căng, Inuyasha đã ngoan ngoãn nằm dưới đất, đúng hơn là bẹp trên mặt đất.

“Ngươi! Ngươi! Nữ nhân kia!”

“Thật đáng sợ 5555555555...” Ta cầm lấy tay áo Kagome, nước mắt lưng tròng nói.

“Ngồi xuống!” Kagome cường hãn hô, Inuyasha hoàn toàn ngoan ngoãn .

Ta ngửa mặt lên trời cười dài, sau đó dặc ý nhìn Inuyasha, hắn hừ một tiếng, ủy khuất gục đầu sang một bên, giống như một con cẩu bị vứt bỏ vậy, thực đáng yêu.

Kagome nói: “Đã nói không được dọa Tiểu Đồng rồi mà, ăn mì không?”

“Ăn!” Inuyasha nếu có đuôi, hiện giờ nhất định sẽ vẫy đuôi chạy đến bên cạnh Kagome, nhìn hắn, ta nổi lên tâm tà ác, rất muốn khi dễ một chút nga!

Lúc này, Kagome hỏi Toutousai: “Nếu Sesshoumaru đã có một cây đao cường đại, vì sao còn muốn cướp thiết toái nha?”

“Đúng nha.” Miroku cũng nói.

“Thiên sinh nha là một cây đao không thể làm ai bị thương, nó là cây đao chữa trị. Khác Thiết Tái nha, thiết tái nha có thể giết trăm yêu quái một lúc, chủ nhân của nó phải có tâm từ bi, có thể huy một nhất cứu trị được trăm tính mạng.” Toutousai ngồi bên cạnh đồng lửa, ánh mắt nhìn Miroku đang nướng thịt, nói.

“Kiếm không thể giết người, chẳng trách Sesshoumaru lại không thích đao đó, nhìn kiểu gì hắn cũng không phải là yêu quái có tâm từ bi.” Miroku lên tiếng.

“Giống kẻ nào đó, cứu nàng mà nàng lại tỏ ra cực kỳ không tình nguyện.” Inuyasha ăn mì xong, liền quăng vào đồng rác, vỗ vỗ hai tay nói.

“Đã nói rồi ... Ta không...”

“A! Thịt!” Shippou nhìn Toutousai nuốt toàn bộ thịt xuống, lớn tiếng kêu lên.

“Ông Toutousai, ngươi làm sao có thể một mình ăn hết a?” Kagome hỏi.

“Có sao? Nào có?” Toutousai bắt đầu giả bộ hồ đồ, nhưng diễn quá kém. Mưa quyền lập tức trút xuống, ta nhìn cái đầu đầy u của hắn nói: “Ngươi đồng ý làm đao cho Sess Sess là xong mà.” Làm gì phải chịu tội a?

Toutousai đột nhiên ngẩng mạnh đầu nhìn ta, kinh ngạc nói: “A!, sao ngươi lại ở đây?!?”

“Ta luôn ở đây mà!” Cười trâu của ngươi nửa ngày trời, lại ngồi ở đây nửa ngày, giờ hắn mới phát hiện, chẳng lẽ sự tồn tại của ta yếu như vậy?

“Không tốt! Mau chạy!” Nói xong sừ một tiếng ngồi lên trâu.

“Ăn thịt xong đã muốn chạy.” Kagome hoàn toàn lạc đề , chỉ vào Toutousai lớn tiếng kêu lên.

Toutousai nói: “Không chạy sẽ mất mạng, các ngươi sao có thể kéo nàng theo? Tóm lại ta đi trước!” Nói xong cười ngầu chạy thẳng.

“Thật nhanh!” Mọi người kinh thán.

Nhưng mọi người còn chưa kịp khen xong tốc độ chạy trốn của hắn, đã thấy hắn nhanh như chớp chạy về.

“A! Trở lại rồi, cũng thật nhanh!” Kagome chỉ vào phương hướng Toutousai đột nhiên biến mất lại đột nhiên xuất hiện nói.

“Đằng sau hình như có người đuổi theo a!” Ta hảo tâm nhắc nhở .

“Sesshoumaru!” Mọi người lấp bắp kinh hãi, đại khái không nghĩ tới hắn đuổi đến đây nhanh như vậy.

Đúng là rất nhanh, bởi vì ta còn nhớ rõ, Sess hắn là vào sáng ngày hôm sau mới đuổi đến nơi, nhưng hiện tại trời còn không chưa tối hẳn, hắn đã đuổi tới nơi. Hơn nữa, trong tay áo bên trái tựa hồ cũng có thay đổi. Chẳng lẽ hắn dùng thời gian ngắn như vậy giết xong con rồng, sau đó lấy móng vuốt rồi đuổi theo ?

Đang nghĩ, một người một trâu đến nơi, Toutousai kêu lớn: “Đã nói rồi, vì sao lại dẫn nữ nhân kia về, nên mới không tránh được Sesshoumaru.” Con trâu kia rống một tiếng, hình như rất đồng ý.

“Tại sao?” Inuyasha nắm chặt tay, hỏi Toutousai.

Toutousai nhảy lên, nói lớn: “Quả nhiên là đủ ngu xuẩn, chẳng lẽ ngươi không nghĩ ra yêu đao mà nữ nhân kia mang mùi của Sesshoumaru sao?”

Inuyasha nhìn ta, lại nhìn luyện nha, nói: “Đúng là có chút, nhưng ta nghĩ là nàng bị Sesshoumaru bắt đi, nên trên người khó tránh khỏi sẽ mùi của hắn.”

“Thật là tên ngu ngốc! Yêu lực cường đại như vậy tỏa mạnh từ đao như vậy, ngươi lại không cảm giác được. Đao đó được làm ra từ răng nanh của Sesshoumaru, có yêu lực tương xứng với Sesshoumaru. Aiz, lấy trình độ của ngươi hiện tại, căn bản vô pháp hiểu thấu đạo chân chính lực lượng của thiết toái nha, giao trả cho ta để ta bẻ gãy nó luôn đi!” Toutousai xông lên định cướp đao của Inuyasha, nhưng lại bị hắn đánh đầu đầy cục u.

“Rốt cuộc là chuyện gì?” Trong ánh mắt Inuyasha nhìn ta có địch ý, mà Kagome nói: “Tiểu Đồng, Toutousai nói đúng sao? Vậy ngươi và Sesshoumaru rốt cuộc là...”

“Nói đến việc này có điểm phiền toái, tóm lại...” Ta là muốn giải thích , nhưng có người không có thời gian nhẫn nại chờ đợi.

“Lại đây!” Sess hừ lạnh một tiếng, một bàn tay đã biến thành sắc xanh nhạt. Không tốt, hắn muốn thả độc.

“Mọi người mau chạy hướng ngược gió!” Nói xong, chúng ta đều thần tốc chạy vội đến cái cây bên phải

Inuyasha thật dũng cảm đánh tan độc khí, nói: “Ta cũng không muốn vì chuyện thiết toái nha mà dây dưa với ngươi, kết thúc luôn ở đây!” Nói xong, hắn rút ra thiết toái nha, sau đó chém về hướng Sess

Nhưng lần này Sess sớm có chuẩn bị, một cái móng vuốt rồng chặn công kích của thiết toái nha

Sango nói: “Là móng vuốt rồng, cứng hơn rất nhiều so với yêu quái bình thường, hắn muốn dùng nó làm tấm chắn sao?”

Quả nhiên, móng vuốt rồng chẳng những có thể ngăn trở thiết toái nha, còn tăng thể công của Sess khiến Inuyasha không tấn công nổi. Nhưng ta hiểu, dù bị động đến mức nào thì người ta vẫn là nhân vật chính, cho nên rất có khả năng Sess sẽ bị Inuyasha đánh bị thương.

Sess lợi dụng móng vuốt rồng lần lượt đả kích thiết toái nha, mục tiêu của hắn ngay từ đầu không phải Inuyasha mà là thiết toái nha. Hắn muốn bẻ nó, hoặc là bắt buộc nó vứt bỏ chủ nhân hiện tại!

36. Chương 36: Danh Đao

Thiết toái nha truyền đến tiếng rền rĩ, Sess cũng không dừng tay, tựa hồ cái đao này mới là đối thủ của hắn. Cũng đúng, ở trong lòng Sess, người phụ thân cường đại kia luôn luôn là đối thủ của hắn, mà đối thủ này lại đem thanh đao cường đại nhất ột cái bán yêu, Sess sao có thể chịu được.

Đang nghĩ , đột nhiên nghe thấy Inuyasha nói: “Quản nó là tay rồng hay là cái gì, ta nhất định phải đánh nát nó!”

“Không hổ là danh đao thiết toái nha, tuy rằng tay rồng đánh tiến kết giới, nhưng vẫn không thể nhìn ra Phong thương.” Sess nhếch nhẹ khóe miệng, lạnh lùng nói.

“A! Sesshoumaru nhìn thấy phong thương sao?” Toutousai chậm rãi nói.

“Sớm đã thấy được.” Lần trước, ta kém chút bị chiêu này chém, đương nhiên biết.

“Tiểu Đồng, người làm sao có thể biết chuyện của Sesshoumaru, người chẳng phải là bị hắn bắt đi sao?” Kagome ở bên cạnh hỏi.

“À, kỳ thực không phải như thế. Ta là đi theo hắn , người bắt ta chính là Inuyasha.”

“Cái gì?” Mọi người kinh hãi, bộ dáng như muốn nói ‘người không muốn sống nữa hay sao mà đi theo Sesshoumaru’.

Ta run rẩy nói: “Nói đến chuyện này thì rất dài rất dài...” Những tám mươi năm a, sao có thể không dài. Hơn nữa bây giờ không phải lúc nói chuyện này, bên kia chiến đấu đang kịch liệt a. Ta trong đầu thì đang lo lắng Inuyasha linh ngộ phong thương làm Sess bị thương!

Lúc này Inuyasha đã biết mục tiêu của Sess là thiết toái nha, nên khi Sess công kích, hắn liền dùng thân thể của mình đi chống cự công kích.

Thiết toái nha liền im lặng, ta bắt đầu bất an.

Nhưng Sess cố tình muốn dẫn phát thiết toái nha phát ra phong thương, nói: “Thiết toái nha, nếu người còn không phát ra lực lượng, vậy thì cùng chủ nhân của người biến mất đi!” Sess dùng móng rồng bắt lấy thiết toái nha, một quyền đánh đi qua.

Thiết toái nha dù là danh đao, nhưng chỉ sợ cũng vô pháp đỡ nổi một quyền này của Sess. Nhưng Inuyasha cố gắng rút đao khỏi, nên đầu hắn phải chịu một quyền này.

“A!” Kagome sợ tới mức quát to một tiếng.

Rất có cốt khí, bộ dạng này cũng dám nhảy ra chắn. Nhưng mà, chắc chắn một quyền này dù là bán yêu, chỉ sợ cũng sẽ bị trọng thương. Huống hồ trong chảo của Sess có lượng độc lớn, Inuyasha trong nháy mắt liền bị mù.

Hồng бет! Hắn tựa hồ cảm giác được gió trong yêu khí, như vậy, chỉ cần hắn đánh ra phong thương, Sess không có vũ khí chống đỡ nhất định sẽ bị thương. Mà chỉ sợ không riêng thân thể, sau khi hắn biết hắn được cứu bởi thanh đao thiên sinh nha mà hắn vốn không muốn kia, lòng tự trọng chỉ sợ càng khó có thể khép lại.

Nhưng ta lại không thể ra tay cứu.

Lý do, lòng tự trọng của Sess rất lớn. Nhớ tới Naraku, Naraku chỉ lợi dụng Sess có một lần mà Sess một đường truy sát hắn không buông bỏ.

Inuyasha đột nhiên chém ra một đao, yêu khí tán loạn, nhiều đao vọt rỗng xông thẳng hướng Sess. Ta ở bên cạnh dặm chân hô: “Thiên sinh nha!”

Sess bị buộc lui ra phía sau, ước chừng là nghe được lời ta nói, nhưng vẫn do dự một chút, thẳng đến khi áo giáp trước ngực có vết rách mới rút ra thiên sinh nha, sử xuất ‘Thương Long phá’. Thương Long phá và phong thương đều là chiêu thức của Inu no Taishou, nếu đồng thời sử dụng, phạm vi vài dặm cơ hồ bị san bằng!

“A!” Bởi vì ta đứng gần nhất, nên cơ hồ bị cuốn vào uy lực của phong thương

Đột nhiên tay bị người bắt lấy, bên tai nghe được một thanh âm: “Ôm ta.” Thanh âm này ta rất quen thuộc, nên thuận tay ôm lấy hắn, sau đó hô một tiếng: “Thương Long phá!”

Lúc này uy lực thật lớn, ta nhìn thấy một con trâu bị quật bay, tiếp theo đó là một chấm màu đỏ bay theo, chắc chắn là Inuyasha. Sau đó ta bị mang theo bay lên, đến một rừng cây xa rồi ngừng lại.

Trên mặt có chút ẩm áp, ta sờ thấy đều là máu tươi. Tuy hắn rút ra Thiên sinh nha sử xuất Thương Long phá, nhưng vẫn bị thương.

“Bị thương thì không nên học người khác anh hùng cứu mỹ nhân!”

“Câm miệng!” Sess nói xong ngồi ở một bên nhắm mắt dưỡng thần.

Vết thương của yêu quái rất nhanh khỏi, mà Sess lại chỉ bị thương ở vai mà thôi. Nhưng hấn hiện tại có chút chật vật. Quần áo tuyết trắng hoa lệ giờ có chút bẩn, trên mặt cũng dính chút bụi. Nhìn bộ dáng hấn nhắm mắt lại, ta lại nhớ tới bộ dáng thua trận của hấn sau khi tỷ thí với Inu no Taishou.

“Ta lấy nước rửa mặt cho ngươi” Kỳ thực có thể nhìn thấy bộ dạng này của Sess là rất khó, nhưng chân thật như vậy, làm cho người ta cảm thấy thì ra hấn cũng không phải là mây bay luôn cao cao tại thượng

Đột nhiên thấy mình nhẹ nhàng thở ra, gần đây luôn cảm thấy Sess càng ngày càng xa, xa giống như mây chân trời vậy.

Nhưng khi nhìn hấn bị thương, được hấn bảo vệ trong thời điểm máu chốt, lại cảm thấy đoạn khoảng cách xa lạ kia lại không thấy, hấn vẫn là tiểu Sess trước đây.

Lấy ra khăn tay giặt sạch ở bờ sông, sau đó chạy trở về. Nhưng bên cạnh Sess cách đó không xa có một thân ảnh nho nhỏ, là một tiểu cô nương. Nàng mang một cái ống trúc đặt bên cạnh Sess, sau đó cẩn thận rời đi.

Nếu ta không đoán sai, nàng hấn là Rin

(Tojikachan: Rin a, đáng yêu xuất hiện)

“Xem ra ngươi rất được con người hoan nghênh a, tiểu cô nương người ta đưa nước đến.” Ta giơ khăn tay lên vốn định thay hấn lau mặt, nhưng Sess cầm lấy tự làm, rồi ném khăn tay sang một bên nói: “Nhàm chán.”

“Thiết Toái Nha đã chọn Inuyasha, mà ngươi có thể sử xuất Thương Long phá, chứng minh Thiên Sinh Nha cũng đã lựa chọn ngươi. Một người một cái, vậy là tốt mà.”

“Hừ!”

“Ta đã biết, ngươi chán ghét Thiên Sinh Nha vì nó không thể giết người, nhưng nó có thể cứu người a! Ta luôn cảm thấy cứu người tốt hơn so với giết người, phải không?”

“Lời nói của con người không thể tin.”

Ta run, thì ra Sess còn đang tức giận chuyện ta rời đi. Ta nhìn hấn, nói: “Ta đã giải thích rồi, phải làm thế nào ngươi mới hết giận?”

“Ai tức giận?”

“Ngươi! Trừ ngươi ra thì còn có ai? Hiện tại ngươi chỉ kém khắc lên trán hai chữ ‘Tức giận’ thôi, ngươi cũng biết là ta không muốn rời đi mà. Hơn nữa đã nói N lần, ngươi vẫn chưa hết giận, vậy thì chém ta luôn đi!” Đem cổ chìa về phía hấn, trong lòng biết rõ mỡ yêu sẽ không thật sự chém ta.

Sess quay mặt đi, không để ý ta.

Ta nóng nảy: “Ngươi muốn thế nào đây!”

Sess vẫn không lên tiếng, ta vừa vội vừa tức, nhìn khuôn mặt trắng của Sess, trong lòng vừa động, vươn người tới hôn lên một bên má của hấn, nói: “Xem như nụ hôn giải thích, được không?”

(Tojikachan: Ez! Hôn kìa!!! Nhưng lại là má, tiếc_)

Sess ngẩn ra, sau đó liếc ta một cái: “Ngu ngốc!” Rồi không nói gì, nhưng ánh mắt hấn rõ ràng nhu hòa rất nhiều.

Thì ra Sess vẫn giống hồi còn nhỏ, không chán ghét ta đến gần, chỉ là không quen mà thôi. Nói thế nào đây, hiện tại ở trong mắt ta, Sess lại biến thành hấn hồi còn nhỏ, kỳ quái đáng yêu.

Lại một lát sau, tiếng sần sật trong bụi cây vang lên, hình như có người đi tới. Ta cảnh giới, nhưng Sess lại nói: “Là cô gái kia”

“Nga!” Ta ngồi xuống, thấy quả nhiên là Rin, nàng mang theo đồ ăn đến. Trong nguyên tác, nàng là một tiểu hài tử cực kỳ đáng thương, cũng là nữ hài dũng cảm! Nàng nhìn thấy ta tựa hồ ngẩn ra, sau đó ngẩn ra nhìn ta.

“Đồ ăn người đưa, hần không thích ăn, nhưng vẫn rất cảm ơn.” Ta đi qua, sau đó giữ chặt lại nàng. Nếu lưu lại nàng, có lẽ có thể giúp nàng tránh khỏi bị sói cắn chết. Nhưng sau lưng truyền đến một thanh âm: “Sesshoumaru sama! Ngài ở đâu?” Thì ra là Jaken.

Ta vừa định trả lời, Rin lại thừa dịp bỏ ta ra chạy mất. Bất đắc dĩ nhìn bóng đánh nho nhỏ của nàng, chẳng lẽ ta còn sợ hơn thân là yêu quái Sess sao, vì sao yêu quái không dọa được nàng mà ta là con người lại dọa được! Hoặc là, Rin còn nhỏ tuổi đã biết Sess cường đại, bắt đầu chọn lựa lão công? Nghĩ nghĩ, ta đều rùng mình, ta thật sự là rất tà ác ! (Toji: Câu này đúng)

37. Chương 37: Cứu Trợ

Đại giới của tà ác, chính là Jaken nhìn ta nói: “Nha đầu người đang nghĩ cái gì, trên mặt tươi cười kỳ quái như vậy.”

“Không có gì?” Không thể nói bản thân đang YY một tiểu cô nương mấy tuổi và Sess đi, chần chẫn sẽ bị giết.

“Gọi A-un lại đây.” Sess đột nhiên mở miệng.

“Vâng, nhưng Sesshoumaru sama, ngài hình như bị thương, chẳng lẽ ngài đã không thể đứng lên sao...”

Ta vừa nghe lời này lập tức thấy thật đáng thương nhìn Jaken, tuy rằng hần là đang tỏ sự quan tâm, nhưng nói trắng ra như vậy sẽ bị...

“Ba!” Jaken bị một cục đá đánh trúng, trên đầu nhanh chóng trời lên một cục u lớn.

“Ta lập tức đi!” Jaken sợ hãi, quay đầu cuống quýt đào tẩu, vì không lưu ý nên kết quả lại đụng vào thân cây, trên đầu lại nhiều u hơn. Hần hiện tại rất giống nha hoàn thời cổ đại bị nhốt trong thâm trạch, sợ hãi cái song nha kế(?). Chẳng qua là một lớn một nhỏ, cái lớn là Sess đánh, còn có điểm đỏ, dường như sắp chảy máu. Cái bị cây đập nhỏ hơn chút, nhưng vỏ cây rất cứng nên đã chảy máu!

Nhìn thân ảnh hần trốn cũng giống như chạy vội, ta lại vui sướng cười to khi người gặp họa! Vừa cười vừa nói: “Hần còn đáng yêu hơn Dạ ly, đúng rồi Dạ Ly!” Bởi vì Sess luôn tức giận nên ta không để ý đến hời, hiện tại mới nhớ tới, định hỏi Dạ Ly đâu, nhưng Sess đột nhiên đứng lên nói: “Hần đã chết.”

Ta cả người sợ run một chút, sau đó giữ chặt Sess nói: “Không có khả năng, hần là yêu, vì sao sẽ chết?”

“Bán yêu mà thôi.” Sess lạnh lùng trả lời.

“Dù là bán yêu, hần cũng sẽ không thể dễ dàng chết như vậy, hần tại sao lại chết? Người nói cho ta!” Ta là người hơi vô tâm, nhưng đối với người thân, ta vô luận như thế nào cũng không dứt bỏ nổi. Giống Sess, giống Dạ Ly...

Sess ngừng lại, nói: “Nếu người muốn gặp hần, đến thôn Tận Cùng gần Thụ Hải, nhưng người sẽ chỉ nhìn thấy xác của Dạ Ly.”

Tâm mãnh rút, Sess sẽ không nói đùa với ta, nên ta không hoài nghi gì cả. Vậy phải thừa nhận thống khổ mất đi thân nhân! Gió rất lạnh, quật khóe mắt đau nhức, tay sờ sờ lại không có nước mắt.

“Ta thật kém cỏi, lại không rơi nước mắt vì Dạ Ly.” Ta cười nhạo bản thân, nhưng Sess lại đưa lưng về phía ta nói: “Hần không xứng.”

Hần rõ ràng rất bất mãn Dạ Ly, nhưng tại sao? Vì hần là bán yêu? Nhưng năm đó hần không hề chán ghét Dạ Ly như thế. Ta không tin hần vì chuyện Inuyasha nên mới lầy sang Dạ Ly, Sess không phải người hẹp hòi như thế.

Đang nghĩ, A-un được dẫn tới, Sess ngồi lên, sau đó quay đầu nói: “Giật mình làm cái gì, đi lên”

Ta mờ mịt đáp ứng một tiếng, sau đó ngồi bên cạnh hần nói: “Có phải sau khi ta đi đã phát sinh chuyện gì? Người nói cho ta...”

Sess mắt nhìn phía trước, hắn không muốn nói! Từ nhỏ đến lớn, chuyện hắn không muốn nói thì dù dùng đao đặt tại cổ cũng sẽ không nói một tiếng, ta thất vọng cúi đầu, chỉ có thể đến nơi Sess nói, có lẽ có thể hỏi ra cái gì cũng nên.

Đột nhiên trong không khí truyền đến mùi máu, mùi rất nồng ngay cả ta đều có thể ngửi thấy hướng chỉ là Sess. Hắn nhìn xuống phía dưới, sau đó vỗ A-un, nó liền hạ xuống mặt đất.

Phía trước có một thân ảnh nho nhỏ , Sess đi đến nói: “Mùi máu này...”

Ta không cần xem cũng biết nàng là Rin, không nghĩ tới nàng vẫn bị sói cắn chết! Sess đi đến bên cạnh Rin, sau đó nheo lại hai mắt, nói: “Thấy !”

Biết hắn nhất định thấy được sự giả của thế giới kia, thì ra là Thiên sinh nha muốn hắn cứu người, giống như trước kia thường xin Inu no Taishou cứu con người vậy.

Chỉ thấy Sess cầm lấy đao gạt vào không trung, sau đó khí sắc của Rin liền chậm rãi tốt lên, thậm chí có hô hấp. Jaken kinh ngạc nói: “Thật sự sống lại .”

Sess thu đao bước đi, cũng không biết hắn suy nghĩ cái gì?

Nhưng Rin đã tỉnh, ngơ ngác nhìn Sess, lại ngơ ngác nhìn ta. Ta cũng nhìn nàng, rồi rầm nghĩ, để nàng cùng đi hay là không đây. Để nàng cùng đi, chẳng khác nào tặng người mình dưỡng từ nhỏ đến lớn là Sess chấp tay tặng cho tiểu loli này , không để nàng cùng đi, chỗ này tựa hồ cũng không phải nơi ở tốt.

Quên đi, ta đi đường ta , tùy tiện nàng.

Rin liền giống như trong nguyên tác, theo đi lên, nhưng không phải là đi theo Sess mà là đi theo ta. Được rồi! Bước chân kia của Sess, nàng liền tính mọc thêm ba chân, cũng không theo kịp.

Thật vất vả đuổi theo Sess, ta chỉ vào Rin hỏi hắn: “Làm sao bây giờ?”

“Tùy tiện.” Sess thuận miệng trả lời ta.

Tùy tiện này làm khó ta , ta gãi gãi đầu nói: “Ta đâu biết làm sao bây giờ đâu?”

Sess đột nhiên nói: “Người từ trước không phải thích thu dưỡng động vật đáng yêu sao?”

“Nàng là con người, hơn nữa đi theo người rất nguy hiểm .” Không phải bị này bắt thì là bị kia bắt, hại Sess cũng nguy hiểm. Còn nữa, A-un lại phải chờ một người, dù chỉ là tiểu hài tử, cũng quá nặng !

“Vậy, người tên là gì.” Ta quả thật tìm không thấy đề tài nào khác.

“Rin.”

“Được rồi, Rin, người không có thân nhân đúng không!”

Rin gật gật đầu, vừa ăn Socola ta vừa cho vừa nói: “Không có.”

“Vậy...” Ta làm sao đuổi nàng đi được!

“Tùy tiện ném nàng tới thôn của con người.” Sess quay đầu liếc mắt một cái, sau đó lạnh lùng nói.

Sát khí, tuyệt đối là sát khí. Ta chú ý tới khi Sess quay đầu không phải nhìn ta, cũng không phải đang nhìn Rin, hắn nhìn chính là nửa khối socola trong tay Rin.

O()o

Ta sao lại quên mất Sess là khuyến yêu, lại yêu đồ ngọt. Cầu là động vật rất bảo vệ thức ăn của mình, hơn nữa lúc trước khi ta lấy socola cho hắn có thể son sắt là “Thứ này toàn bộ cho người, ăn rất ngon!”

Bây giờ, đồ ăn vốn của Sess hiện tại lại vào bụng Rin, nên hắn mới tức giận, cũng không để ta xử lý Rin mà là trực tiếp ném người!

Rin-chan, ta thực xin lỗi người. Nhưng ta thật sự không phải cố ý tách ra người và Sess, không nên chỉ vì một khối socola mà dẫn phát huyết án !

Tự trách tự trách, Rin vẫn chỉ là một tiểu hài tử, không thích hợp với thế giới yêu quái, vì thế ta quyết định đem nàng đến thôn bà Kaede, bà ấy nhất định có thể chiều cổ nàng tốt.

Vì thế ngày hôm sau, ta quyết định trước đưa Rin về thôn bà Kaede, rồi sau đó bay đến thôn gần thụ hải đi hỏi chuyện Dạ Ly. Chào Sess xong liền một mình xuất phát! Mặc dù có chút thất vọng Sess không chủ động yêu cầu đi theo như trước kia, người ta dù sao đã trưởng thành, không thể giống tiểu hài tử cả ngày đứng đằng sau trường bối tìm bảo hộ.

Nghĩ đến đây, nước mắt ào ào , có cảm giác con trưởng thành, có nàng dâu đã quên nường! Bà Kaede thật tốt bụng, vừa nghe ta nói xong liền thu dưỡng Rin. Mà ta ngay cơm cũng không lưu lại ăn liền chạy đến thôn mà Sess nói!

Tìm rất nhanh, bởi vì bên cạnh thụ hải chỉ có một thôn không lớn mà thôi.

Kỳ quái, một cái thôn vì sao mặc kệ không quan tâm có yêu quái tụ tập, chẳng lẽ bọn họ không sợ sao? Ta hạ A-un xuống, chậm rãi đi vào thôn, thế nhưng phát hiện chỗ kỳ quái của cái thôn này!

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: ta không nghĩ qua là để Rin đến chỗ bà Kaede

Nhưng về sau sẽ thường xuyên xuất hiện

Mọi người không cần lo lắng nàng sẽ đột nhiên mất tích...

38. Chương 38: Giải Ẩn

Ba mươi dặm tính từ chỗ Thụ hải, có hàng năm chướng khí lượn lờ, thêm một dặm nữa đó là một cái thôn, trước thôn có một cái cột khắc ba chữ ‘Thôn Vô Giới’ .

Tên kì quái, người càng quái!

Ta vừa đi vào, liền thấy hai nam nhân mang hai cái rổ to trên lưng, bọn họ vừa thấy ta lập tức lấp bắp kinh hãi, nói: “Người... Người vào bằng cách nào?”

Ta cũng sợ run một chút, hai người kia tuy diện mạo rất giống con người bình thường, nhưng vì sao một người có cái đuôi dài, một người có chân như chân ngựa? Bán yêu, lập tức hiểu được : “Ta, đi vào.”

“Làm sao có thể, kết giới kia ngăn cản con người và yêu quái thuần chủng đi vào.” Bán yêu có chân ngựa kinh ngạc nói.

Ta quay đầu nhìn nhìn, quả nhiên A-un đang ở bên ngoài quanh quẩn, giống như tìm không thấy ta đâu. Nhìn nhìn mình, thấy thế nào cũng không phải bán yêu, xác thực là nhân loại. Nhưng lập tức biết nguyên nhân , ta là nhân loại, nhưng trên lưng có luyện nha yêu đao, giống cái bán yêu!

“Đại ca, ta thấy nàng nhất định là bán yêu, hoặc được bán yêu nào đó đưa vào. Ta có thể cảm giác được, trên người nàng có cổ yêu khí.”

“Quả thật như thế, ai bảo người tới?” Nam nhân có cái đuôi hỏi ta.

Sess, nhưng vì sợ gây chuyện nên nói: “Trên đường gặp được một yêu quái.”

“Tóm lại, trước cùng ta đi gặp Đồng tiểu thư.”

Đồng tiểu thư? Cùng tên a!

Ta gật gật đầu lễ phép nói: “Vây phiền toái .”

Sau đó ta bị đưa vào trong thôn, đến một phòng chính giữa thôn.

Bên trong có một lão nhân đang ngồi, một đôi mắt màu đỏ liếc ta một cái khiến ta nhẹn không được rung mình. Nhưng bên cạnh ông ta, một nữ nhân khoảng hai mươi tuổi đoan trang ngồi ở đó. Nàng từ đầu đến chân giống con người, nhưng trên người lại ẩn ẩn có một tia yêu khí.

“Người là con người?” Nữ tử kia liếc ta một cái, nói.

Cầm thấy không thể gạt được nàng liền gạt đầu nói: “Phải!”

“Vì sao mang một yêu đao?”

“Bởi vì nó là đao của ta.”

Nữ tử nói: “Ta gọi Ngự sơn đồng tử, là trưởng thôn. Ngươi là con người vì sao lại đến thôn bán yêu này.”

“Ta là Dịch Tiểu Đồng, xin hỏi.”

“Ngươi nói ngươi tên gì?”

“Dịch Tiểu Đồng.” Đồng tử đột nhiên đứng lên, trên mặt tràn ngập kinh dị.

Chẳng lẽ cùng tên với ngươi là rất nghiêm trọng sao? Ta do dự gạt đầu, rất muốn nói tên này là cha mẹ đặt, không phải ta nên thỉnh không nên kích động như vậy. Nhưng nàng lại nở nụ cười, nói: “Thật sự có một nữ tử cầm yêu đao tên là Dịch Tiểu Đồng, ta vốn tưởng rằng trên đời không có chuyện khéo như vậy.”

“Cái gì khéo...”

“Đi theo ta.” Đồng tử kích động đột nhiên kéo ta, sau đó gần như chạy hướng thụ hải. Rất nhiều bán yêu trong thôn nhìn thấy đồng tử như thế, dọc theo đường đi tất cả mọi người đều giật mình, sau đó bỏ xuống các thứ đồ trong tay chạy theo.

Vì thế một hàng người cũng chạy tới, vì tất cả mọi người có thể chống cự lại chương khí nên cũng không có ai bị tụt lại phía sau.

Đi tới đi lui, ta liền nghĩ thấy một cổ độc khí, rất quen thuộc, rất giống mùi Độc Hoa Thảo của Sess. Loại độc này là năng lực trời sinh của khuyển tộc, người thường chỉ cần hít vào một ít sẽ chết đi. Nhưng vì ta nhiều năm ở cùng Sess, lại ăn thuốc có máu của Inu no Taishou vào để giải độc, cho nên đối với độc khí này, không cần linh lực bảo vệ ta vẫn có kháng tính.

Đứng ở dưới chân núi nhìn hướng về phía trước, chỉ thấy lưng chừng núi, bên trong đồng cây mấy vệt móng vuốt lớn khảm, mà trong đó có một bán yêu tóc đen hắc y bị dây leo cuốn lấy. Tuy đã bị núi đá che đi nửa thân thể, mặt cũng bị cây cối chắn đi, nhưng ta biết hẳn nhất định là Dạ Ly, hơn nữa người giết chết hẳn chính là —— Sess!

Trong lòng đau xót: “Hắn...”

“Hắn là phụ thân ta.” Đồng tử nói.

“A?” Kinh thán, lúc ta đi, Dạ Ly vẫn còn là đứa nhỏ choai choai, không nghĩ tới giờ đã có nữ nhi, lại là nữ nhi thành thực xinh đẹp.

Đồng tử nói: “Phụ thân gần trăm năm trước lập ra thôn này, hẳn dùng tâm huyết tạo ra kết giới thôn, mục đích là để bảo vệ mẫu thân và một số bán yêu.”

“Mẫu thân của ngươi là con người?” Nếu không, hẳn cũng không cần xuống núi lập ra thôn này.

Đồng tử nói: “Đúng vậy, mẫu thân là thị nữ trong cung con người, sau đó tới đây sinh sống cùng phụ thân. Sau khi sinh hạ ta, mẹ liền qua đời! Mà phụ thân chiếu cố ta nhiều năm, nhưng một yêu quái tóc bạch đột nhiên tìm đến, giết chết cha. Nhưng, trước khi chết, phụ thân có nói, đây là phong ấn, chỉ cần giải phóng trái tim hẳn liền có thể tỉnh lại. Nhưng hẳn nói nếu không có một nữ tử nhân loại cầm yêu đao, tên Dịch Tiểu Đồng đến cởi bỏ phong ấn này, bằng không bất luận kẻ nào cũng không được chạm vào phong ấn này, nếu không sẽ rất nguy hiểm.”

Thì ra là phong ấn, xem ra Sess vẫn để lại cho hẳn một đường sinh cơ.

“Được, ta cứu hẳn.” Nói xong rút ra luyện nha, thả ra một điện long đánh vào vệt móng vuốt của Sess.

Điện long lướt qua móng vuốt, tảng đá kia liền bị đập nát, tuy ta cho rằng điện long có thể đánh nát vệt móng vuốt này, nhưng không nghĩ tới dễ dàng như vậy. Vì Dạ Ly bị phong ấn ở trong núi, móng vuốt vừa vỡ, hẳn cũng không bị rơi xuống. Mảnh nhỏ móng vuốt kia rớt xuống dưới, ta đi qua nhẹ bóc lên một mảnh, phát hiện móng vuốt kia thì ra đã sớm bị đánh nát từ lâu, chỉ là bề ngoài không hiện ra.

Mỉm cười, phong ấn của Sess rất yếu, chỉ cần có người chạm vào một chút là có thể cởi bỏ, sao lại... Đột nhiên ngẩn ra, phong ấn này có thể kéo dài mấy trăm năm, rõ ràng Dạ Ly trước khi chết đã có bố trí sẵn, nghĩa là Dạ Ly hẳn không muốn tỉnh lại?

Bỗng nghe thấy ngọn núi rung động khác thường, ta vội vàng lui lại vài bước.

Đồng tử và thôn dân bán yêu kích động vạn phần hô: “Tĩnh! Thật sự tĩnh!”

Ầm một tiếng, bụi mù nổi lên bốn phía.

Một thân ảnh màu đen từ trong núi nhảy xuống, hất quơ quơ đầu, sau đó nâng lên ánh mắt nhìn qua. Đột nhiên bước nhanh chạy vội tới chỗ ta, bắt lấy tay của ta hô: “Đồng cô!” Xưng hô nhiều năm không nghe thấy a, lúc ấy tiểu Sess đánh chết cũng không gọi, chỉ có Dạ Ly nghe lời!

Nhưng tiểu chính thái năm đó hiện giờ đã trưởng thành một bán yêu thành thực, so với Inuyasha, tướng mạo hẳn càng giống một cái thực nam. Hơn nữa tay cũng lớn, ta run rẩy khóe miệng nói: “Đau!”

“Đau?” Dạ Ly cúi đầu nhìn lại, sau đó đỏ mặt thu tay nói: “Ta chỉ là rất kích động, không nghĩ tới người thật sự quay về cứu ta.”

“Đâu phải chỉ có ta mới cứu được, chỉ cần một người chạm nhẹ là có thể giải phong ấn mà, Sess Sess cần bản không hạ sát thủ với người...”

“Phụ thân, vị cô nương này nói thật sao?” Đồng tử lấp bắp kinh hãi hỏi.

“Phải.” Dạ Ly nhìn liếc Đồng tử một cái, trong con ngươi hiện lên một tia ôn nhu sau đó trầm giọng gật đầu nói.

“Vì sao?” Đồng tử khó hiểu, một đám bán yêu cũng không hiểu.

“Bởi vì thời gian của yêu quái thời gian quá dài, rất tịch mịch, ta không cần thừa nhận.”

“Các người trước ngừng một chút, sau khi ta đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, có thể giải thích cho ta nghe không.” Táo bạo, tại sao Sess muốn giết Dạ Ly, vì sao Dạ Ly muốn ngủ say, sẽ không phải liên quan đến ta người nhiều năm không gặp đi!

Cảm giác của ta thật chuẩn, Dạ Ly nhìn thoáng qua ta, nói: “Đồng tử, chuẩn bị một phòng cho cha, đừng tới quấy rầy.”

Đồng tử thấy phụ thân tỉnh lại, tràn ngập vui mừng, cũng không hỏi tiếp, vội chuẩn bị một phòng mời chúng ta đi vào.

Mặt đối mặt ngồi, ta buông luyến nha nói: “Có chuyện gì mau nói.”

39. Chương 39: Bức Họa

Dạ Ly nhìn ta, lại khôi phục bộ dáng niên thiếu ngượng ngùng, ngáp ngừng thật lâu mới lấp bắp nói: “Đồng cô đi rồi, ta... cùng thị nữ trong cung kia thành thân, còn sinh Đồng tử.”

“Thị nữ trong cung?” Sao lại cảm thấy trong lời nói của hắn có ý là ta quen biết thị nữ này vậy.

“Là thị nữ giống Đồng di như đức kia, người gặp nàng lúc người biến mất.”

Đồng! Ta gục, không nghĩ tới kiếp trước của kiếp trước của lại là thê tử của Dạ Ly. Dừng xong 2 phút khôi phục lại khóe miệng run rẩy, nói: “Như vậy, tại sao người và Sess Sess...”

Dạ Ly trầm mặc một lúc lâu, mới nói: “Chỉ vì ta ngăn trở Sesshoumaru sama động thủ với nàng, cho nên hẳn tức giận truy sát chúng ta. Sau đó ta trốn đến đây, dụng tâm huyết tạo kết giới này, khiến hẳn không thể tìm được chúng ta.”

Lý do Sess muốn giết cung nữ kia, ta đại khái có thể lý giải, bởi vì sau khi tiếp xúc với nàng, ta liền biến mất. Có lẽ Sess cho rằng nàng là nguyên nhân làm ta mất tích, cho nên mới động thủ. Lúc ấy Dạ Ly chạy tới ngăn cản, cũng có thể lý giải. Chỉ là, chuyện xảy ra sau đó lại không thể lý giải!

“Người vì nàng mà đổi đầu với Sess Sess?” Từ trước đến nay, Dạ Ly rất nghe lời Sess, rất ít phản bác, đột nhiên lại chống lại Sess vì một nữ tử, nhất kiến chung tình cũng tiến triển quá nhanh đi!

Dạ Ly đột nhiên cắn chặt răng, nói: “Đồng, người chẳng lẽ không biết...”

“Cái gì?” Ta cảm thấy sắc mặt hắn khác thường, lòng cũng đoán được một ít. Nhưng lúc trước ta rõ ràng cảm thấy cảm tình của hắn đối với ta người thân, làm sao có thể biến thành như vậy.

“Mãi cho đến khi ta đuổi tới, nhìn thấy thân ảnh của người biến mất ở không trung, ta mới hiểu được tâm ý của bản thân. Đồng!”

“Thương Long phá!” Thanh âm trầm thấp, ba điện long chạy khắp nơi. Ta vội vã tránh, mà phòng vừa mới ngồi lại bị đánh trúng, phá thành mảnh nhỏ.

“Phụ thân!” Đồng tử chạy vội tới đứng phía sau Dạ Ly.

Mà người đứng đối diện Dạ ly, đúng là Sess. Kết giới của Dạ Ly có thể che ánh mắt yêu quái, nhưng nếu biết vị trí, thì chỉ cần là yêu quái có yêu lực mạnh hơn hắn là có thể vọt vào trong kết giới. Sess đương nhiên làm được, năm đó đều có thể xông vào hướng chỉ hiện tại.

Đồng tử nhận ra yêu quái này chính là tên năm đó đã giết chết phụ thân, liền nói lớn: “Người còn muốn làm cái gì?”

Sess chỉ nhìn cha và con gái một cái, nói với ta: “Đi!”

Xong rồi?

Cường đại yêu quái đại nhân, ta thật sự không biết trong lòng người rốt cuộc suy nghĩ cái gì. Nhưng ta vẫn gật gật đầu, nói: “Được!” Nói xong cố đuổi kịp hắn.

“Đồng!” Dạ Ly đuổi kịp hai bước.

“Câm miệng! Người không xứng gọi tên của nàng. Đừng để ta nhìn thấy người, nếu không ta sẽ giết người!” Sess tiếp tục đi.

Ta quay đầu nhìn Dạ Ly, hắn kỳ thực là người đa cảm. Hắn không giống Sess, có thể nhẫn được trăm năm ngàn năm tịch mịch.

“Tạm biệt! Chiều cổ tốt Đồng tử, nàng chờ người đã lâu.” Nói xong đi theo Sess ra khỏi kết giới.

Đi đã thật lâu, ta ngồi trên lưng A-un nói: “Kỳ thực người không thể trách Dạ Ly, hắn...”

“Không được nhắc tới hắn trước mặt ta!” Sess lạnh lùng nói.

Ta cảm thấy buồn cười, nói: “Mồ yêu không phải luôn rất hận ta sao, vì sao còn muốn vì chuyện Dạ Ly lấy thị nữ giống hệt ta kia, mà cho rằng là vũ nhục ta nên mới giết hắn. Nhưng vì sao còn bảo ta đi phá kết giới của hắn, là vì hắn lưu lại một lý do có thể sống sót? Nhưng người vì sao đem ta đi, chẳng lẽ lại muốn đem lý do này phá đi, khiến hắn sống không bằng chết? Nhưng, ta cảm thấy Sess Sess sẽ không làm thế với Dạ Ly. Người kỳ thực là muốn...”

“Dông dài!” Sess kịp thời nói hai chữ, chặn lại một chuỗi lời nói nhảm sau đó.

Được rồi! Ta sẽ không dông dài, nhưng Sess vẫn là Sess, ta cười to đến mức miệng có thể đứt vừa một quả táo. Đột nhiên Jaken ở bên cạnh nói: “Người vô duyên vô cớ cười cái gì?”

“Ai cần người lo!” Đột nhiên nghĩ đến một chuyện, tính toán thời gian ở đây đã vài ngày, vừa mới chuyển trường đã chậm trễ vài ngày, có phải sẽ bị trừ điểm không a!

Cuộc sống hai bên đều phải bận tâm, nếu không cha mẹ sẽ lo lắng. Nghĩ đến đây, ta lại mở miệng nói: “Ta phải đi về vài ngày.”

“Tùy!”

Hắn đồng ý, Sess lại đồng ý, thật khó có được.

Mang tâm tình siêu cấp khoái trá, ta thu thập các thứ, đem những thứ hữu dụng đặt trên lưng A-un, rồi lại cảm thấy hần là nên mang chút quà về. Ở thôn, hái chút thực vật thiên nhiên sạch, rồi vào rừng vừa đi vừa hái chút nấm non tươi.

Quà này thật tốt, ở hiện đại rất khó tìm được đồ ăn sạch sẽ như thế này.

“Ta đã trở về!” Ta hô, sau đó vác balo vào phòng.

Dì Higurasi nói: “Trở về đúng lúc, vừa rồi trường học gọi điện thoại tới bảo cháu đi báo cáo.”

“Vậy sao a, cháu đi thay quần áo ngay đây.” Thật sự là bận rộn a, vừa mới trở về liền có chuyện phải làm. Mang ra rau quả, ta nói: “Buổi tối có thể dùng chúng để ăn lẩu a!”

“A, Tiểu Đồng thật là biết chọn rau a!” Dì Higurasi mở ra nhìn vào, chờ ta ra khỏi phòng, nàng đã thu thập xong rồi nói: “Cái này coi như làm quà tặng cho hiệu trưởng đi, mấy ngày nay hần từng tự mình tới nơi này tìm người đi học, mang cả đồng phục đến, thật là hiệu trưởng đầy trách nhiệm.” Dì Higurasi đem tới một cái túi nilon.

“Được!” Ta chưa kịp xem quà bên trong là gì đã phi ra cửa.

Hiện tại đã gần giữa trưa, bởi vì mặc đồng phục trường học nên rất dễ dàng vào được cổng trường. Vào lúc này, nếu không phải học sinh của trường thì rất khó vào cổng.

Nhưng do nàg không biết được phân vào lớp nào, nên trực tiếp đi tới văn phòng hiệu trưởng, dù sao còn có quà muốn đưa.

Gõ gõ cửa, bên trong không có đáp lại. Chắc người không ở, đang chuẩn bị đi lại nghe đằng sau có người nói: “A, Dịch đồng học hết bệnh rồi sao?”

Không quay đầu cũng biết sau lưng là hiệu trưởng đại nhân, ta quay lại nói: “A?”

“Gia gia của em nói em bị bệnh phong thấp, đang nằm viện, đã khỏe lên rồi sao?” Nói xong, xuân phong như thổi qua mặt hần vậy, hần cười mở cửa ra

Phong thấp! Run rẩy khoé miệng, sao lại quên mất dặn dò gia gia không nên đem bệnh tật kỳ kỳ quái quái đổ lên người mình.

Ta theo phía sau hần đi vào, rất có lễ phép nói: “Đây là quà em muốn tặng thầy, đa tạ thầy mấy ngày hôm trước tự mình đến nhà đưa em đồng phục.”

Kyosai kinh ngạc, nhưng vẫn cười nhận lấy, nói: “Cám ơn, có thể mở ra sao?”

“Đương nhiên có thể.” Tuy ta không biết nó là cái gì.

Nhưng khi hần mở ra, chúng ta hai người đều sợ run, sau đó ta ngậy ra ! Nhìn trời than thở, Dì Higurasi a, dì bảo ta cho hần cái gì vậy, món thập cẩm rau a!

“Đúng là một món quà thiên nhiên a, có thể cảm thấy bản thân được vây lấy bởi thiên nhiên” Kyosai tùy ý đem chúng đặt ở trong ngăn kéo.

Ta hết chỗ nói rồi, ánh mắt không dám nhìn hiệu trưởng đại nhân, mắt nhìn xung quanh găng lơ đi không khí xấu hổ. Đột nhiên, nhìn thấy một bức họa cổ trên tường.

Trong lúc nhất thời ta mở to hai mắt, bức tranh này thật đẹp.

Một thiếu nữ mặc trang phục pháp sư đứng dưới tàng cây anh đào, hoa đào bay lượn đầy trời, rõ ràng là hình ảnh rất mỹ lệ, cổ tình bên hông thiếu nữ này có một thanh kiếm, khiến bức tranh mang mấy phần anh khí. Trọng yếu nhất là, nhân vật trong bức tranh này, là ta!

40. Chương 40: Cãi Nhau

Chỉ chỉ mặt mình, nói: “Ta?”

Kyosai nói: “A, chú ý tới . Đây là của tổ tiên lưu lại, dời dời truyền xuống dưới. Mấy ngày hôm trước, sau khi thầy nhìn thấy em, luôn cảm thấy quen thuộc, sau lại nhìn bức họa mới nhớ tới thì ra em thật giống thiếu nữ trong bức tranh. Nhưng rất lạ, trên đời lại có người giống nhau như vậy, cơ hồ giống nhau như đúc.”

Ta đồ, người này rõ ràng chính là ta. Nhưng bức họa này sao lại là tranh của tổ tiên hử , Kyosai Kyosai... Đến gần bức tranh cẩn thận nhìn nhìn, phía dưới có chữ ký, ghi là “Kyosai Kiyomitsu”.

Ta vỗ tay một tiếng: “A!”

“Sao vậy?” Hiệu trưởng Kyosai hỏi.

“Không, không có gì.” Thế sự thật sự là kỳ quái a, hiệu trưởng Kyosai thì ra là hậu đại của vị họa sĩ kia. Trách không được khi nhìn thấy hử luôn cảm thấy đã gặp qua ở đâu, nếu tháo xuống mắt kính, hử thật giống thiếu niên kia.

Kyosai nhìn bức họa nói: “Tổ tiên thầy, Kyosai Kiyomitsu là họa sĩ có tiếng thời ấy, tác phẩm của cụ không nhiều, hơn phân nửa đã phân tán các nơi. Chỉ có một bức tranh này, cụ luôn giữ ở bên người, thầy nghĩ thiếu nữ này nhất định có quan hệ mật thiết với cụ.”

Ta chờ ra, lúc đó ta chỉ là thuần tay cứu người, không có ý khác. Ta cũng không nghĩ muốn lừa gạt họa sĩ thiếu niên thuần khiết Chiến quốc!

“Từ nhỏ thầy đã nhìn thấy bức tranh này, khi nhìn thấy em liền có cảm giác như đang nhìn thấy người trong bức tranh bước ra vậy. Vô luận là dung mạo hay là khí chất đều giống hệt như vậy, nhưng hoàn toàn không có khả năng này đúng không” Ánh mắt của Kyosai giống như có thể nhìn thấu ta vậy, ta sợ tới mức vội vàng xoa tay, nói: “Đúng vậy đúng vậy, ta không có khả năng xuất hiện từ mấy trăm năm trước.”

“Có lẽ tổ tiên của chúng ta có quen biết?” Kyosai nhẹ nâng khóe miệng, gương mặt tràn ngập mỉa mai.

Ta lui lại một bước, cuống quýt gật đầu nói: “Có lẽ vậy, em hiện tại có thể đến lớp sao?”

Kyosai cười lên tiếng, nói: “Hiện tại đã là giữa trưa, muốn đi thì cũng phải chờ đến buổi chiều. Đến lúc đó, thầy sẽ mang em đến lớp, không nên lo lắng.”

Gãi gãi đầu, nói: “Vậy sao, vậy cảm ơn thầy.”

“Em có muốn cùng ăn cơm trưa không?” Kyosai đột nhiên mở miệng hỏi, một hiệu trưởng muốn hẹn với học sinh cùng nhau ăn cơm trưa, hình như hơi kỳ dị.

Nhưng nàng vì vội vã đến, nên không mang theo cơm hộp.

“Ăn lẩu được không, không thể bỏ lỡ nguyên liệu nấu ăn mà em mang đến.” Hử rất tùy ý, dù là với bằng hữu cũng đối thoại như vậy.

“Được rồi!” Có người mời ăn thì là món gì cũng tốt, nhưng ăn lẩu ở đâu, không lẽ ở văn phòng hiệu trưởng?

Kyosai cầm lấy nguyên liệu, nói: “Đi theo ta.” Hử nói xong ấn một nút bên cạnh, hình như là nút của cửa thang máy, thì ra là có tầng năm. Nói cách khác, trừ bỏ từ lầu một đến lầu ba đều là văn phòng viên chức, còn hai tầng còn lại là không gian tư nhân của hiệu trưởng? Đây là trường học tư nhân, nên rất có khả năng này.

Theo hử vào thang máy đến tầng năm, cửa mở ra ta liền thấy được một không gian tương đương thoải mái. Bên trong có sofa, tivi, phòng bếp, đồ giải trí đều đầy đủ!

“Đây là nhà thầy?” Vị hiệu trưởng này sẽ không phải ăn ở tại trường học đấy chứ?

“Không, chẳng qua từ trước đến nay thầy thích đồ ăn tự làm, nên an bày phòng này.” Hử bỏ đi áo khoác, thay tạp dề chậm rãi đi vào phòng bếp, nói: “Em nếu cảm thấy chán, có thể vào phòng bên cạnh, hi vọng em có thể thích.”

Không nghĩ tới hiệu trưởng Kyosai thoát nhìn cực có uy nghiêm lại là nam nhân tốt giỏi việc nhà... Ta thật sự không giúp được gì trong việc nấu ăn, ở nhà luôn luôn được cha mẹ sủng ái, đến thời kỳ Chiến quốc luôn luôn có yêu quái Hà chiếu cổ ta, nấu ăn cái gì đều thành mây bay.

Đi đến phòng Kyosai nói, mở cửa ra, không khỏi chấn động.

Bên trong là gian phòng vẽ tranh, chung quanh là thế giới tràn ngập màu sắc. Ta không hiểu hội họa, nhưng lại cảm thấy bức tranh của hắn thật âm áp, nhìn chúng ta thấy như có cổ dòng nước ấm vây quanh vậy. Nhưng, bức tranh của hắn phần lớn là phong cảnh, mây chân trời và sông biển, đất và cây xanh. Nhân vật rất ít, chỉ có hai hoặc ba bức là có người. Một bức tranh vẽ trẻ em Châu Phi, một bức là tự họa.

Còn có một bức chưa vẽ xong, tò mò vén màn màu trắng lên xem, thì ra là vẽ lại bức tranh mà Kyosai Kiyomitsuta vẽ sai. Nhưng cảnh sắc của bức tranh đầy đủ, chỉ thiếu ngũ quan của người. Chưa vẽ xong, ta nghĩ như vậy.

“Không biết vì sao thầy bắt không được nét thần của nhân vật trong bức tranh, nên thầy nghĩ thầy vĩnh viễn cũng không đạt được thành tựu tổ tiên.” Kyosai không biết khi nào đã đứng ở phía sau ta, hắn tựa ở cửa nói.

“Bức tranh rất đẹp!” Ta thừa nhận nếu đem hai bức tranh để cùng một chỗ, ta chắc chắn không thể nhận ra bức nào là của hắn, bức nào là của tổ tiên hắn.

“Thầy không rõ tổ tiên dùng tâm tình gì khi vẽ thiếu nữ, thầy đã nghĩ đủ loại quan hệ giữa bọn họ, dùng rất nhiều loại tâm tình đi bắt chước, đáng tiếc lại không có cách nào hoàn thành bức tranh này.” Kyosai đi vào, khẽ chạm vào tác phẩm chưa hoàn thành của mình, trên mặt tựa hồ có mê mang.

Có thể nhìn ra hắn là người cực kỳ yêu thích vẽ tranh, trên người cũng có khí chất của người làm nghệ thuật. Ta vạn phần khâm phục, dù ta có học vẽ hơn một ngàn năm, loại khí chất này ta cũng luyện không ra, vì thế nói: “Tại sao muốn bắt chước tổ tiên, bản thân vẽ những bức tranh mình thích là tốt rồi. Thầy vẽ nhiều như vậy, chẳng lẽ đều là bắt chước người khác sao?”

“Không, chỉ có một bức này. Có thể nói nó đại biểu cho sự biến chuyển của tổ tiên trong hội họa, cũng là bức tuyệt vời nhất của cụ. Nhất là thiếu nữ này, thần thái này của nàng, thầy chưa từng thấy bất kỳ ai có được. Giống như thần thái này xuất hiện trên gương mặt nàng khi nàng đối mặt với những thời khắc tốt đẹp nhất trong đời, dù chỉ trong nháy mắt, nhưng làm cho người ta khắc sâu trong trí nhớ.”

Mặt đỏ, nói: “Có... Có khoa trương thế sao?”

Kyosai nghiêm mặt nói: “Không phải khoa trương, là sự thật.”

Khi hắn nghiêm mặt thật sự có chút lực áp bách, bất tự giác ta đem ánh mắt chuyển dời, nói: “Vậy sao, vậy thầy hãy cố gắng lên.”

“Thực xin lỗi, lẩu đã chuẩn bị tốt, cùng đến ăn đi!” Kyosai có lẽ cảm thấy đã dọa đến ta, nên vội vàng ôn hòa nói.

“Thật nhanh a!” Đi ra ngoài, quả nhiên đã chuẩn bị tốt.

Kyosai thân sĩ kéo ghế dựa ra mời ta ngồi xuống, sau đó nói: “Là nguyên liệu nấu ăn của em rất tốt, lúc rửa, thầy thấy một chút vật chất hóa học cũng không có, hoàn toàn là nguyên liệu thiên nhiên, không biết người nhà của em lấy ở đâu, rất khó có được.”

Chiến quốc mấy trăm năm trước, câu này nhất định không thể nói ra với người. Ta vừa mới cầm lấy chiếc đũa, cửa thang máy liền mở ra, Kyosai Mina xuất hiện trước cửa. Nàng nhìn thấy ta, lắp bắp kinh hãi, sau đó cười nói: “A, anh trai mời Tiểu Đồng ăn lẩu lại không gọi ta.” Nói xong đã chạy tới ngồi xuống, giành trước ăn một ngụm nói: “Ăn ngon.”

Kyosai nhíu nhíu mày nói: “Em vẫn là lớp trên, như thế này quá thất lễ.”

Ta cảm thấy buồn cười, không biết lúc nào quan hệ của bản thân và nàng tốt như vậy, trực tiếp gọi tên của ta. Nhưng ta rất thương thức tính cách của Mina, hoàn toàn không giống đại tiểu thư kiêu căng.

Mina ăn ăn, đột nhiên nhìn về phía ta nói: “Thật sự là càng nhìn càng giống... Hay em chính là người trong bức tranh kia?”

“Khụ khụ...” Ta lập tức nghẹn. Kyosai đưa ta một chén nước nói: “Mina.”

“Thực xin lỗi thực xin lỗi, em không nên làm người mẫu mà anh chờ mong từ lâu bị thương.” Mina vội vàng xoa tay.

“Người... người mẫu...” Ta mặc danh kỳ diệu lặp lại.

“Thực xin lỗi, không nên nghe Mina nói bừa.” Kyosai cười nói.

“Em mới không có nói bậy, ngày đó sau khi anh trai nhìn thấy em, trở về nhà liền mang bức họa của tổ tiên ra. Sau đó không có ngày nào đêm nào là không vẽ tranh, nhưng bức tranh vẫn không hoàn thành. Vì thế chị đề xuất, chờ em đến rồi liền làm người mẫu sống cho anh trai, nhất định có thể hoàn thành bức tranh.” Mina vỗ vai ta nói.

Là thế này sao, nhưng ta này người mẫu thật đúng là lợi hại, hai lần làm cách nhau mấy trăm năm.

“Thầy không phủ nhận ý kiến nhờ Dịch đồng học, đương nhiên nếu có thể, sau khi tan học em có thể bỏ thời gian làm người mẫu cho thầy được không? Nếu em cảm thấy phiền toái, vậy coi như thầy chưa nói gì” Kyosai quả nhiên là người nghiêm cẩn, sau khi hấn đưa ra câu hỏi liền mang vẻ mặt chờ mong nhìn về phía ta, tựa hồ đang chờ ta trả lời.

Thật sự là không có thời gian, nhưng cự tuyệt sao? Mina đã bắt lấy tay của ta nói: “Làm ơn, đừng nhìn bộ dáng lạnh nhạt của anh trai, kỳ thực rất để ý bức tranh, nếu bức tranh không tốt, hấn sẽ luôn buồn bực.” Mina nói cực kì nghiêm túc, mà Kyosai ho nhẹ một tiếng, cảm thấy em gái nói câu đó hình như quảng mắt mặt mũi hiệu trưởng

Bản thân ta làm chuyện gì đều hơi lỗ mãng, nên siêu thích người nghiêm cẩn, vì thế gật gật đầu nói: “Được, em hi vọng là sẽ giúp được thầy.”

“Đa tạ em” Trên mặt Kyosai lộ ra vẻ vui mừng, thật sự khó gặp. Gương mặt vốn đã mị hoặc giờ lại thêm nụ cười vui mừng như vậy, lực sát thương tương đương 300% ! Ta không cẩn thận bị điện giật một chút, tim loạn đập.

Quyết định, về sau vẫn nên ít tiếp xúc với vị hiệu trưởng này, không tốt với trái tim!

Mina cũng cười nói: “Vậy cảm ơn em đến dùng bữa”

“Mina, nguyên liệu nấu ăn là Dịch đồng học mang đến.”

“Vậy sao, thật sự rất ngon.” Mina lấy đồ uống cho ta, nói: “Như vậy chị - hội trưởng hội học sinh hoan nghênh em gia nhập Trường học Ngân Hoa, cộng ly.”

“Cộng ly” Ta rất ít có bằng hữu là nữ, bởi vì ở thế giới cũ luôn thích trốn đi đọc tiểu thuyết, không cùng ai nói chuyện với nhau. Đi đến thế giới này, không có thời gian đọc tiểu thuyết, luôn vì tính mạng mình mà dốc sức. Đến thời kỳ Chiến quốc, cả ngày sinh hoạt trong thế giới yêu quái, so với tiểu thuyết còn phần kích vạn phần! Hiện tại Mina thân mật với ta, trong lòng cảm thấy thập phần cao hứng.

Ăn xong cơm, Mina kéo ta đi.

“Còn phải thu dọn đã...”

“Không cần, một mình anh trai vốn thích ôm lấy mọi việc. Chúng ta đi thôi, tạm biệt!” Mina phát phát tay, cứng rắn lôi kéo ta vào thang máy nói: “Chị đưa em đi đến lớp, nhưng em phải chuẩn bị tâm lý, đó là một lớp khó nhằn, em ngoan ngoãn như vậy chỉ sợ bị khi dễ. Nhưng em không cần lo lắng, hết thầy có chị đây. Nếu quả có người khi dễ em, em đến tìm chị là được.”

Ngoan ngoãn? Ta? Run rẩy khoé miệng, thật sự không hiểu, bản thân rõ ràng không phải ngoan ngoãn gì, nhưng vừa nhìn thấy Kyosai liền mặc danh kỳ diệu biến thành như vậy. Nhưng rất nhanh liền hiểu, lúc hiệu trưởng vào lớp kiểm tra, toàn bộ nữ nhân vốn được xưng là ma vương toàn bộ biến thành tiểu cừu, một đám thẹn thùng vô hạn nhìn đi nhìn lại hiệu trưởng đại nhân, nên ta lập tức hiểu, vị này có thể chất làm cho người ta an tĩnh lại.

Nhưng lớp này thật sự khiến ta thật không biết nói gì, về phần lý do vì sao Kyosai phân ta ở trong này, ta càng không rõ lắm. Năm thứ hai có bảy lớp, nếu tính về thành tích, lớp này là lớp kém nhất trong ban. Không riêng thế, còn có một vài học sinh thành tích không sai nhưng lại cực kỳ bất hảo cũng ở trong này.

Vừa đi vào, ta liền hiểu ở đây xem như vô pháp học tập, bên này bắn đạn cát, bên kia học trang điểm, giáo viên cứ nói nói nói, hoàn toàn không xem phía dưới học sinh đang làm cái gì.

Đương nhiên, nơi này sẽ không nhảy ra ông bà nào đó đến nhắc nhở bọn họ, nên ta chỉ có thể chịu tap âm bốn phía để nghe giảng bài.

Ở thế giới cũ của ta, ta đã tốt nghiệp đại học, nhưng trải qua gần trăm năm, ta đã trả lại hết cho thầy. Hơn nữa ngành học ở Nhật Bản khác với Trung Quốc, điểm ấy thật là làm cho người ta rối rắm.

Thật vất vả nhẩn nại xong, ta thật sự không có tinh lực đi làm người mẫu gì đó, vì thế cáo lỗi với Mina rồi chạy vội về nhà nghỉ ngơi. Nhẩn nại cũng cần thể lực phi thường cường đại, so với giết mười tên yêu quái còn mệt hơn.

Lúc trở về phát hiện Kagome đã trở lại, nhưng mặt rất đen, cực kỳ đen.

“Kagome, người đã trở lại?” Ta đã lược đi chữ chị, sống đã gần một trăm năm, thực không muốn gọi một tiểu nha đầu là chị.

“Ừ!”

“Cãi nhau với Inuyasha?” Ta trực tiếp nói đến trọng điểm, chỉ thấy con mèo trong tay Kagome đang liu liếm móng vuốt, thật vất vả mới chạy thoát

“Inuyasha là tên ngu ngốc!” Kagome nói lớn.

“Nguyên nhân?”

“Hắn hoài nghi tớ cùng yêu quái lang tộc, Inuyasha ngu ngốc!” Kagome thấy trong phòng không có người mới nói.

“Thì ra là như vậy, hắn đang ghen. Vậy cậu hắn là cao hứng a, bởi vì hắn để ý cậu mới có thể như thế, tuy rằng này nhóm khuyến yêu đều rất cẩn thận, kỳ quái, khẩu thị tâm phi, mặt danh kỳ diệu...”

“Thật nhiều từ ngữ a...” Kagome kinh thán, sau đó đột nhiên nói: “Tớ còn chưa hỏi cậu, rốt cuộc cậu có quan hệ gì với Sesshoumaru?”

“Quan hệ thì thật ra có, nhưng cậu nói ra chuyện đã xảy ra với Inuyasha trước đã, rồi tớ mới nói” Cảm thấy bản thân cần sửa sang lại một chút, nếu không thật không biết nói như thế nào.

Thì ra, nguyên tác đã tiến hành đến đoạn gặp yêu lang tộc Kouga, bởi vì Kouga bảo vệ Kagome mới bị thương, mà Kouga lại trước mặt mọi người nói thích Kagome nên mới bán yêu ghen tị, hoài nghi Kagome và Kouga, cho nên Kagome mới phát giận cưỡi Kirara chạy trở về nhà.

Inuyasha dầm chua tất cả mọi người xem nguyên tác đều biết, nên ta an ủi Kagome nói: “Thỉnh nén bi thương, ai bảo chúng ta quen biết bộ tộc keo kiệt đó”

Sửa sang lại tốt lắm, ta liền kể chuyện của mình ra cho nàng nghe. Đương nhiên bỏ qua chuyện trao đổi linh hồn, ta đem hết thấy trách nhiệm giao cho kim cương long đáng chết kia, ai bảo nó lúc trước phạm sai lầm, nên lại sai một lần cũng thật bình thường.

“A! Cậu nói cậu là cô cô của Sesshoumaru?” Thanh âm cường đại lan khắp, ngay cả nhóm chim bên ngoài đang chuẩn bị trở về nhà nghỉ ngơi đều bị kinh bay tán loạn!

41. Chương 41: Đấu Quỷ

Che lỗ tai, thanh âm của Kagome quả nhiên có tính uy hiếp, đừng nói Inuyasha, ngay cả ta cũng phải dựng ngón tay cái lên. Loại lực bộc phát này, ta vô pháp đạt tới.

Khẽ gạt đầu, sợ nàng lại bộc phát một lần, lỗ tai chắc chắn chịu không nổi.

Kagome nói: “Trách không được sau khi hắn thả ra mấy cái điện long kia liền cứu cậu đem đi, hại chúng ta chật vật, còn có còn có, cả một đám giống hệt như vừa bỏ ra hầm than vậy. Tóc của tớ, trở về làm bảo dưỡng mới thẳng tắp lại.”

“A, không nghĩ tới Thương Long phá hấn đã luyện đến trình độ này, có Inuyasha bảo vệ nhưng các người vẫn bị thương. Nhưng vẫn còn kém xa cha hấn, Inu no Taishou không cần vung đao cũng có thể thả ra Thương Long phá.”

“Cha Inuyasha thật lợi hại a.”

“Đúng nha, cậu không thấy Inuyasha là một bán yêu nhưng vẫn rất lợi hại . Di truyền thật cường đại a, cho nên...” Cậu tiếp theo muốn nói là, về sau các người có con cho dù chỉ có một phần ba huyết thống yêu quái cũng có thể cực kỳ lợi hại . Nhưng lại lo lắng hiện tại Kagome đang giận Inuyasha, nên vẫn không nên nói.

Buổi tối hai người tách ra ngủ, nửa đêm đột nhiên cảm giác được yêu khí bắt đầu khởi động. Ta khác với Kagome, sinh hoạt ở thế giới yêu quái đã nhiều năm, cho nên đối với yêu khí tương đối mẫn cảm. Ngồi dậy, cảm giác được yêu khí đến từ phòng Kagome. Mở cửa, nường ánh trăng, thấy Inuyasha ngồi trên mặt đất nhìn Kagome, thấy ta mở cửa lập tức hoảng, loạn lên tìm nơi trốn. Nhưng đồng hồ báo thức của Kagome đúng lúc này lại vang lên, hấn chớp lấy đồng hồ báo thức rồi giờ nắm đấm hướng về phía ta dọa rồi trực tiếp nhảy ra cửa sổ!

Ta bật cười, tiếng cười bình tĩnh Kagome, nằng nhu ánh mắt nói: “Cậu sao còn chưa ngủ?”

“Inuyasha hơi giống anh trai hấn, kỳ quái đáng yêu.” Nói xong chỉ chỉ dấu chân trên đất, sau đó nói: “Ngủ ngon.” Sau đó lui ra ngoài đóng cửa lại.

Quả nhiên, ngày hôm sau Kagome liền thu thập các thứ trở lại thời đại Chiến quốc. Nhìn thấy nằng đi ta cũng gấp, nhưng cũng không thể mới học được một ngày ở trường đã nghỉ đi, nhất là đã đáp ứng hiệu trưởng đại nhân làm người mẫu rồi, nếu như hấn không liên lạc được với ta, thì phải giải thích thế nào?

Cứ như vậy, hai ngày sau, ta cực kỳ chịu khó chạy đến văn phòng hiệu trưởng để hấn vẽ bức tranh. Nhưng Kyosai là người cực kỳ khách khí, buổi chiều còn muốn đích thân đưa ta trở lại thần miếu Higurashi!

Nhưng hai ngày liên tục, ta liền thu thập các thứ chuẩn bị nhảy giếng đến Chiến quốc . Theo lý vốn không nên sốt ruột như thế , bởi vì ta không phải là Kagome, không cần đi tìm ngọc tứ hồn gì đó, nhưng Sess đã đợi ta (Lời tác giả: đại khái giờ chắc vẫn đang đợi!) nhiều năm như vậy, cảm thấy hấn là nên bồi hấn nhiều hơn mới đúng.

Với gia gia, lần này ta không quên nói cho gia gia ngàn vạn không nên gán cho ta bệnh tật kỳ quái gì đó . Gia gia vuốt râu đáp ứng nói: “Được, ông sẽ nghĩ tốt một lý do.”

Cách nói này càng làm cho người ta sợ, ta run rẩy khoe miệng, đầy lo lắng nhảy vào trong giếng.

Nhưng Sess không ở bên cạnh giếng chờ ta. Biết ngay từ đầu là thế mà, Kagome còn có Inuyasha nhớ thương, đón đưa suốt ngày, còn ta? Tuy không phải là người yêu, nhưng tốt xấu cũng là trưởng bối, hấn nên tôn trọng ta mới đúng

Cười A-un đi tìm Sess, hấn hấn là chưa đi xa. Nhưng quái lạ, người này không biết đi đâu, có vẻ như sau khi mang A-un đến đây, hấn liền đi khỏi

Hấn đi đâu, làm cái gì? Mờ mịt !

Cười A-un tìm hồi lâu, mặt trời đã xuống núi, mắt thấy trời đã tối hấn. Vẫn nên nghỉ ngơi một chút, ta hạ A-un xuống đất.

Đột nhiên nhìn thấy trong rừng có ánh lửa, liền đi đến. Từ xa đã thấy một hàng bốn người cùng một tiểu yêu quái, đúng là nhóm Kagome.

Thật khéo, ta vỗ vỗ A-un nói: “Người đến bên kia đi, thay ta tìm Sess Sess xem hấn ở đâu.” A-un là yêu quái, nếu không phải chờ ta thì nó sẽ bay được cao hơn.

Miroku và Sango hình như nhận ra có người đi đến, rất nhanh đứng lên, nhìn thấy là ta liền cười nói: “Thì ra là Đồng tiểu thư.”

“Tiểu đồng, lại đây, sao lại ở chỗ này?” Kagome đứng lên hỏi.

“Tên kia không biết chạy đi đâu , ta tìm không thấy, vừa vặn đụng tới các người.” Ta vừa ngồi xuống liền nhìn thấy bộ dạng Inuyasha rất kỳ quái. Tóc màu đen, hình thái con người. Ngẩng đầu nhìn ánh trăng, trăng non!

“A, hắn biến thành con người, chẳng trách ta không cảm giác được yêu lực từ hắn. Nhìn thật bình thường a!” Bộ dạng này nếu cùng Kagome hẹn hò thì sẽ rất giống một đôi tình nhân, nếu hẹn hò trông bộ dạng bán yêu, hắn sẽ bị cho là quái vật

“Nhìn cái gì, tốt nhất đừng có nói cho ai chuyện này, nếu không...”

“Ngồi xuống!” Những lời này không phải là Kagome nói mà là ta, còn bắt chước tiếng của Kagome. Inuyasha hoảng sợ, theo bản năng lui lại mấy bước.

Hắn bây giờ cũng thật đáng yêu, ta nhìn Kagome nói: “Ta cảm thấy bộ dáng con người thích hợp với hắn hơn, hơn nữa rất giống mẹ hắn. Hắn giờ so với bộ dáng bán yêu còn thuận mắt hơn.”

“Vậy sao? Ta cũng cảm thấy Inuyasha trong bộ dáng con người cũng được.” Kagome gật đầu, mà Inuyasha ở bên cạnh bắt được trọng điểm.

“Người từng gặp qua mẹ của ta?”

Ta không trả lời hắn mà là hỏi Kagome: “Cậu chưa nói cho bọn họ sao?”

“Chưa có cơ hội nói.”

Xem ra Kagome bề bộn nhiều việc , vì thế ta tính toán tự giới thiệu nói: “Là thế này, kỳ thực mấy trăm năm trước...”

“Tà khí... Một cỗ cường đại tà khí.” Miroku đứng lên nói.

Sango nhanh chóng cầm lấy phi lai cốt, nhìn chăm chăm một phương hướng. Ta vốn miễn cảm với yêu khí nhưng hiện tại nếu bọn họ không nói, ta cũng không chú ý, ta thật không đáng là pháp sư a. Quả nhiên, một lão nhân thấp bé chậm rãi đi ra rừng rậm, trên cổ hắn treo đầy đầu lâu tiểu hài tử, trong tay cầm một thanh trường kiếm.

Trên người hắn tản ra tà khí dày đặc, chủ yếu chính là thanh kiếm kia. Trực giác nói cho ta, cảnh tượng này ta biết. Chỉ cần cố nhớ lại một chút liền rõ ràng , nam nhân này hắn là người tạo ra tà đao, tên hắn hoàn toàn quên . Mà trong tay hắn , hắn chính là thanh kiếm mà Sess bảo hắn tạo ra: Đấu Quỷ.

Miroku đứng phía trước: “Người là ai?”

Nam tử kia nói: “Ta là Kajinbo, đây là thanh kiếm Đấu Quỷ mà ta tạo ra, nó nói muốn tìm Inuyasha báo thù. Người hắn chính là Inuyasha, vì nó nói muốn giết người.”

“Người từng đắc tội thanh kiếm này hả?” Miroku hỏi.

“Đương nhiên không!”

Kajinbo nói: “Thanh kiếm Đấu Quỷ này được làm ra từ răng nanh của Quỷ Ngộ Tâm, chịu chết đi Inuyasha!”

Ta nhìn Inuyasha, quả nhiên thấy bên hông hắn không có thiết toái nha. Ta hỏi Kagome: “Đao đâu?”

“Bị Toutousai mang đi tu bổ.” Đang nói, bầu trời truyền đến một tiếng rống, một con trâu từ trên trời hạ xuống chắn phía trước Inuyasha. Toutousai nói với Inuyasha lai lịch của Kajinbo, thì ra hắn là đệ tử của Toutousai, vì luyện đao nên giết hơn mười tiểu hài tử loài người, cho nên bị Toutousai đuổi ra sư môn.

Bên kia, Inuyasha và Kajinbi bắt đầu đánh nhau. Nhưng hiện giờ Inuyasha căn bản không phải đối thủ của hắn. Mà Sango và Miroku đã bại, phi lai cốt của Sango bị đánh gãy làm hai nửa. Hiện tại ngoài Inuyasha ra, bọn họ đã không còn năng lực đấu với Kajinbo.

Rút ra luyện nha, trước khi mặt trời mọc, ít nhất phải giúp Inuyasha một tay. Kỳ thực chính là muốn thử đấu với thanh kiếm kia rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại.

“Không nên, Tiểu Đồng!” Kagome không thuộc hệ cận chiến, nên rất khẩn trương kéo ta lại

“Không sao, ta cũng không thể nhìn tỷ phu tương lai bị chém thành tám khối.” Cố ý đùa Kagome, nháy mắt mặt nàng đỏ bừng bất động. Mà bên kia Inuyasha hét lớn: “Người đang...đang nói bậy bạ gì đó?” Mặt cũng hồng toàn bộ.

Hai vị này thật ngây thơ, ta cười nói: “A, các người thực thẹn thùng a!”

Inuyasha đúng là thẹn thùng, mới bị gọi một câu “tỷ phu” lập tức thạch hóa, ngay cả Đấu Quỷ thần đang bỏ tới sau lưng cũng không để ý. Ta tiến lên dùng luyện nha chém hướng Đấu Quỷ, hai đao va chạm mạnh phát ra tiếng chói tai.

Tà khí của Đấu Quỷ truyền sang luyện nha, trực tiếp phủ mạnh vào mặt. Thật lợi hại, ta vội vã lui ra sau vài bước. Hai tay cầm chặt đao liên tục tiến công Đấu Quỷ. Mục tiêu của ta căn bản không phải Kajinbo, vì hắn chỉ là một con rối. Cho dù chưa xem nguyên tác, ta cũng cảm thấy hiện tại nếu không có Đấu Quỷ bảo vệ, Kajinbo chỉ sợ sớm đã bị khảm thành mười mười.

Một bên Toutousai nói với Inuyasha: “A, kiếm đao quả nhiên rất lợi hại! Inuyasha, người hẳn là nên học tập kiếm đao từ nàng, tốt hơn nhiều so với chém lung tung giết lung tung.”

Ta run rẩy khoe miệng, Inuyasha không giống Sess, Inuyasha có tính cách cực kỳ nóng nảy, hẳn hẳn nài học tập ta mới là lạ.

Quả nhiên, Inuyasha dậm chân nói: “Ai cần học tập nàng!.” Sau đó nhảy lại đây đây ta ra: “Tránh ra! Ta đến!”

“Kể ngay cả thanh kiếm đều không đối phó được mới không cần đến!”

“Người nói cái gì?” Inuyasha nói lớn.

“Kagome, Inuyasha thật đáng sợ...” Ta cản trụ Đấu Quỷ, quay đầu nhìn Kagome.

Inuyasha hoảng sợ, vội vàng rút lui cổ nhìn Kagome.

Ta cười thầm, nhân cơ hội bức lui Đấu Quỷ hai bước.

Toutousai lại nói: “Dù nói thế nào thì nàng cũng là sư phụ kiếm đao của Sesshoumaru, người học tập kiếm đao của nàng cũng không mất mặt.”

“CÁI GÌ?” Tất cả mọi người kinh ngạc đồng loạt nhìn ta.

Ta ngượng ngùng, thu đao lui lại nói: “Đến người.” Thay hẳn chống đỡ trong chốc lát, mặt trời đang chậm rãi mọc, ta cũng muốn công thành lui thân.

Nhưng tà khí của Đấu Quỷ thật làm cho người ta lo lắng, dù Sess có thể thu phục nó, nhưng nếu ngày sau Đấu Quỷ tách khỏi Sess thì nhất định nó sẽ trở thành một tai họa không nhỏ.

Mặt trời hoàn toàn mọc lên, Inuyasha khôi phục yêu lực. Thiết toái nha được rút ra, nhưng đột nhiên Inuyasha lão đảo, hét: “Uy! Toutousai! Người đã làm gì Thiết Toái Nha? Nó rất nặng!”

Bên này, mọi người đều nhìn Toutousai, hẳn lại giả ngu gãi gãi đầu nói: “A a a, làm gì sao, quên.”

Mọi người ngã, lão ngoan đồng này còn dám giả bộ!

Inuyasha mang theo trọng đao chiến đấu với Đấu Quỷ, nhưng hai người mới chém hơn mười chiêu, Kajinbo đã không thể chống cự lại được tà khí của Đấu Quỷ, bị nó nuốt.

Lần này chỉ còn lại Đấu Quỷ cắm trên mặt đất, tà khí sôi trào. Toutousai nói: “Tà khí của thanh kiếm này quá cường đại, không biết là người nào nhờ hắn tạo ra. Tóm lại, trước tiên...” Hắn muốn tiêu hủy, nhưng vừa vươn tay đã bị Đấu Quỷ văng ra. Toutousai lui ra phía sau nói: “Thật lợi hại.”

“Tránh ra, ta muốn chém đứt nó” Sau đó rút đao chém hướng Đấu Quỷ, nhưng bả đao kia chẳng hề mảy may.

“Không gãy...” Inuyasha quay đầu nhìn về phía Toutousai, đi đến bên cạnh hắn, thở hổn hển nói: “Nói mau, đao của ta rốt cuộc sao lại thế này?”

Ta nhìn hấn một mỗi, thấy buồn cười, là một bán yêu mà lại bị một thanh đao làm ệt mỗi như vậy, thật bị thương thay cho hấn. Nhưng Inuyasha đại khái tức điên rồi, hấn cười đến rút gân: “Toutousai, sẽ không phải là người muốn ta rèn luyện thân thể đi?”

“Đúng là như thế.” Toutousai nói xong, rất nhanh, trên đầu liền dài lên một cái cục u.

Bọn họ bắt đầu nghĩ cách đối phó Đầu Quỷ, Toutousai đề nghị đào tẩu, bởi vì hấn cho rằng người yêu cầu tạo ra tà đao này nhất định cực kỳ lợi hại. Mà Miroku lại muốn tìm người khổng chế nó, nhưng ta lại xen vào nói: “Vậy cũng phải mất vài năm, các người có thể làm sao?” Không thể nghĩ ngờ, bọn họ không thể.

Mà Inuyasha lại không muốn đi, nên chỉ có ở lại chỗ này. Ta cũng định lưu lại, dù sao Sess sẽ chủ động tìm đến ‘Đao’, không phải tìm ta...

Trước quyết tâm bị thương, hung hăng trừng mắt nhìn Đầu Quỷ, không chịu nổi người còn quan trọng hơn ta, sớm muộn gì cũng phải cho người ném mùi khở!

Kết quả, một ngày sau, tất cả mọi người vẫn lo lắng chuyện Đầu Quỷ, nhưng Inuyasha lại đột nhiên chuyển mắt nhìn ta, nói: “Uy, người rốt cuộc có quan hệ gì với tên kia?”

Tên kia chần chẫn là chỉ Sesshoumaru! Ta mỉm cười nói: “Nếu ta nói ta là sư phụ của hấn, người có bái ta làm thầy không?”

“Sẽ không!” Inuyasha phát điên nói.

“Kỳ thực ta là cô cô của hấn, tuy chưa bao giờ được tôn trọng.” Ta rõ ràng nói thật, tại sao mọi người dùng ánh mắt kinh ngạc lại nghi hoặc nhìn ta?

“Gạt người, Kagome, em gái người có phải kẻ mạnh miệng không?.” Inuyasha chỉ vào mũi ta hỏi Kagome, ta ủy khuất nói: “Inuyasha, hấn khi dễ ta...”

“Ngồi xuống!” Kagome mở ra miệng vàng, cẩu cẩu nhà nàng lập tức ngã ngựa.

Ta cười trộm, nghe thấy Kagome nói: “Tiểu Đồng không nói sai.” Vì thế nàng và ta kể lại chuyện của ta cho bọn họ nghe. Nếu không có Kagome, có lẽ bọn họ sẽ không tin, trước mặt đã có một người bạn xuyên qua thời không, vậy thì còn có cái gì không thể tin.

“Thật thần kỳ, chẳng trách Sesshoumaru vốn chán ghét nhân loại lại không hề giết chết người.” Miroku nói.

“Vậy Đồng tiểu thư ở bên cạnh hấn chẳng phải là rất đáng thương sao.” Lời này là Sango nói.

Ta dùng sức gật gật đầu nói: “Đâu chỉ đáng thương, mà là cực kỳ đáng thương, tên kia căn bản không hiểu tôn lão yêu ầu!” Đang nói, đột nhiên bầu trời mây đen dày đặc, ta lập tức che miệng nói: “Thật sự là ban ngày không thể nói xấu người, buổi tối không thể nói xấu quỷ, giữa ngày không thể nói xấu yêu quái a...” Bọn họ còn chưa hiểu lời ta nói có ý gì, chỉ thấy giữa đám mây xuất hiện một con thú hai đầu, một cái đầu trong đó phun ra một đạo sấm sét đánh vào thanh Đầu Quỷ. Sess nhảy xuống từ trên con thú xuống, liếc chúng ta một cái rồi trực tiếp đi đến bên cạnh Đầu Quỷ.

Bi kịch, đối với việc ta trở về, ngài không thể mở tôn khẩu nói một câu sao?

“Sesshoumaru! Người tới làm cái gì?” Inuyasha không lập tức rút ra đao, ta nghĩ chần chẫn là sợ một chết.

“Ta là vì thanh đao mà đến, không liên quan đến người.” Nói xong, liền vươn tay hướng Đầu Quỷ.

Toutousai lên tiếng: “Sesshoumaru, tốt nhất người không nên đụng vào thanh kiếm kia, dù yêu lực của người rất lợi hại, nhưng cũng khó chống lại tà khí của nó.”

Sess nhẹ nhếch khóe miệng nói: “Người nghĩ ta là ai?.” Nói xong, nắm chặt lấy Đầu Quỷ trong tay, ban đầu Đầu Quỷ còn giãy giụa, nhưng sau lại bị yêu khí của Sess ngăn chặn, tà khí liền chậm rãi biến mất.

42. Chương 42: Khi Dễ Em Trai

Chúng kinh!

Toutousai đổ mồ hôi: “Quả nhiên không hổ là Sesshoumaru, yêu lực thật đáng sợ.”

Sess rút Đấu Quỷ lên, nhìn lướt qua Inuyasha sau đó nhìn ta, nói: “Lại đây!”

Rốt cục chú ý tới sự tồn tại của ta sao? Ta quay đầu đi, làm bộ như không nghe thấy. Bảo ta đi thì ta phải sao, rõ ràng ta mới là trưởng bối.

“Ta không muốn phải nhắc lại lần nữa, lại đây!”

Ta run rẩy khoe miệng nói: “Từ hôm nay trở đi, ta quyết định cùng nhóm Inuyasha thu thập mảnh ngọc tứ hồn.”

“A?” Kagome dám người ngạc nhiên, sau đó đáng thương nhìn Inuyasha, hắn lại cười lớn nhìn Sess: “Sesshoumaru nghe rõ chưa, nhanh cầm của kiếm ghê của người mà tránh ra đi!”

Ta có điểm đáng thương Inuyasha, người nói như vậy là khiêu khích Sess rồi.

Sess nhếch khóe miệng, cười đến thập phần tàn khốc nói: “Inuyasha, rút đao đi!”

Kagome nhìn nhìn ta, miễn cưỡng cười nói: “Như vậy được không?”

“Được hay không, ta cũng sẽ không đi theo hắn.” Vừa mới tới đã trực tiếp vung đao, chẳng lẽ hắn không lo lắng ta sẽ có nguy hiểm sao. Dù có thể tự tin rằng ta sẽ không có nguy hiểm, nhưng cũng nên bảo ta tránh rồi mới rút kiếm. Chuyện trước chuyện sau dồn lại, ta không biết tại sao liền tức giận.

Hỏi: Chúng ta tức giận, kẻ không hay ho chính là ai?

Đáp: Inuyasha.

Hắn cùng với Thiết Toái Nha đánh lên cũng thua, hướng chỉ hiện tại hắn còn không nâng nổi đao. Hai người qua mấy chiêu, Sess liền nhận ra, nói: “Thiết toái nha hình như nặng chút.”

“Đâu chỉ nặng chút!!!” Inuyasha gần như hét lên

“Nếu nặng, thì đừng có cầm!” Nói xong, thiết toái nha liền rơi khỏi tay Inuyasha

Kagome đột nhiên kêu: “Không tốt, thiết toái nha dùng để khống chế máu yêu quái của Inuyasha, nếu hiện tại bị sinh mệnh uy hiếp, hắn sẽ biến thành yêu quái!” Sau đó hét lớn: “Inuyasha, nhặt lên thiết toái nha!”

Nhưng Inuyasha lại không muốn cầm thanh đao nặng nghìn tấn kia, nên lấy tay không đấu với Sess. Nhưng hành động như vậy không thể nghi ngờ là tự sát, chỉ sau mấy chiêu, hắn liền bị đẩy vào tình thế nguy nan. Trong tuyệt cảnh, yêu lực trên người Inuyasha đột nhiên bạo tăng, ta cũng lấp bắp kinh hãi.

“Không tốt, mặt của Inuyasha...” Kagome chấn động.

“Chạy mau!” Toutousai lại hét câu cửa miệng này, liền phun ra một ngụm hỏa. Ngọn lửa này cơ hồ làm cháy một mảng đất, Sess đứng dậy né tránh, mà Kagome nói: “Ngồi xuống!” Sau đó mọi người nhanh chóng kéo Inuyasha đi mất.

Vốn định theo bọn họ, nhưng đột nhiên tóc bị kéo lại

“A!” Một bàn tay đè lại đầu, tiếp theo bị kéo vào lòng. Sess lạnh lùng nói: “Còn muốn chạy?”

“Buông ra, tóc sẽ đứt!!!..” Hắn lại dám kéo tóc của ta mạnh như thế, thật sự rất thô bạo .

Sess buông ta ra, đặt Đấu Quỷ bên hông, nói: “Tùy.”

“Sess Sess, ta là cô cô của người, không phải thuộc hạ, bảo ta theo ta liền theo a? Người không thể ôn nhu chút sao, chẳng lẽ không biết nữ hài tử vốn yếu ớt sao? Ta rất bị thương, cảm thấy bản thân luôn là nhất sương tình nguyện, đi theo người đi tới đi lui ngay cả một lý do cũng không có. Ta...” Đang ngẩng đầu tranh cãi ầm ĩ, đột nhiên thất lưng bị kéo nhanh, Sess đột nhiên cúi đầu hôn nhẹ vào má ta!

Lập tức thạch hóa, đây là ý gì?

“Giống người lần trước.”

Lần trước, lần trước... Lần trước hình như là nụ hôn giải thích.

Ta thật dễ mềm lòng a, chỉ một câu nói là toàn bộ tức giận đều bay hết, cảm giác tượng bị sung điện đường như, cao hứng phần chân đuối kịp nói: “Người hần là nên học thẳng thắn chút, lo lắng thì nói là lo lắng, sao cứ phải luôn lạnh như băng, người khác sẽ đoán không ra trong lòng ngươi suy nghĩ gì. Sess Sess, ta đang nói ngươi có nghe hay không?”

“Đồng dài!” Sess đột nhiên nâng ta ngồi lên A-un, sau đó đi đằng trước.

Jaken đã đi tới, thở dốc nói: “Sesshoumaru sama, ngài đi quá nhanh... Người nữ nhân kia, sao lại ở đây???”

“Ta thích, ngươi làm gì được ta!” Từ trước đến nay ta tức giận cũng nhanh mà hết giận cũng nhanh.

“Sesshoumaru sama, chúng ta hiện tại đi đâu?” Jaken hỏi.

“Thụ hải.”

“Thụ hải? Ta không có bị thương a, ngươi bị thương sao?” Ở trong ấn tượng của ta, chỉ có khi bị thương mới đi tìm cổ thụ kia.

“Hắn không làm ta bị thương”

“VẬY ĐI ĐẾN ĐÓ LÀM GÌ?” Kỳ quái.

“Tìm Phác Tiên Ông.” Hôm nay Sess trả lời rất nhanh, nhưng ta lại chưa từng nghe qua tên này, liền kỳ quái hỏi: “Phác Tiên Ông là ai?”

Sess nhẹ nhàng hạ xuống đất, khoe miệng tựa hồ đang cười, nhưng thanh âm lại rất bình thường nói: “Khỏa thụ đó”

Không thể nào, thì ra cổ thụ có tên, lại là tên rất có tiên khí. Nhiều năm như vậy, ta lại hoàn toàn không biết, thật sự là vong ân phụ nghĩa. Nhưng, thụ hải kia chẳng phải là rất gần thôn của Dạ ly sao? Ta luôn cảm thấy bản thân hần nên cách hần xa một ít, nhưng...

“Nếu hần lại xuất hiện, ta sẽ giết hần.”

Run rẩy khoe miệng, rõ ràng đã muốn buông tha hần rồi, lại giận dữ. Một đường đi rất chậm, cực kỳ chậm. Không hiểu vì sao lại đi chậm? Bất quá, gần đây bởi vì ăn mì ăn liền ăn đến buồn nôn, vì thế ta học cách nấu ăn mới, khi nấu nước, ta đem rau, nấm đã thái xong bỏ vào. Khi mang nồi ra, bên trong có đồ ăn, ăn cũng rất thơm. Jaken rất thích, thường xuyên ầm ĩ đòi muốn ăn.

Sess không ăn, nhưng nếu là sôcôla thì hần ăn một viên. Nhưng hần không mang theo, chỉ khi ta lấy ra đưa hần, hần mới ăn.

Khi đến chỗ thụ hải, đã hy sinh N khỏa sôcôla, N bát mì ăn liền. Lần sau quyết định không mang theo mì ăn liền nữa, phải mang đồ ăn khác thôi.

“Ta biết ngài sớm muộn gì sẽ đến.” Cổ thụ mở to mắt nói.

“Ta tới để hỏi chuyện bá đạo kia và tên bán yêu kia.” Sess đứng trước mặt cổ thụ, nói.

Cổ thụ nói thiết toái nha dùng để phong ấn máu yêu quái, hơn nữa nói cho hần nếu Inuyasha biến thành yêu quái, thì tâm con người sẽ mất đi, lý trí sẽ mất không chế!

“Vậy sao? Thì ra hần vẫn là bán yêu.” Sess nói xong, xoay người liền đi, nhưng cổ thụ lại nói với ta: “Đồng tiểu thư, Dạ ly đã đến.”

“Hần nói cái gì?” Ta vội vã hỏi.

“Hần nói cảm ơn các người đã bồi hần rất nhiều năm, từ nay hần sẽ tiếp tục ở lại thôn, nếu ngài muốn có thể đi tìm hần. Hần sẽ luôn luôn đợi...”

“Hần muốn chết sao?” Sess đột nhiên lên tiếng ngăn cản cổ thụ nói tiếp: “Đi!”

Khi đi ra khỏi rừng, ta hỏi: “Ta hần là nên cùng hần nói rõ ràng.”

“Cái gì?”

“Ta chỉ coi hấn như em trai, nhiều nhất chỉ là bạn bè, không nên tiếp tục chờ đợi.” Hơn nữa hấn rất yếu ớt, cứ tiếp tục chờ như thế thì chỉ sợ không thể chịu đựng được trăm năm ngàn năm tịch mịch.

Sess hừ nói: “Đã gọi người là Đồng cô thì không thể có tâm tư quá phận nào khác.”

“Nhưng tình yêu vốn rất lạ mà, hơn nữa, nhiều năm như vậy đây là lần đầu tiên được người thích...” Nghĩ nghĩ, quả thật như thế, không biết nên thấy đáng buồn hay là đáng tiếc a!

“Ồ? Người muốn được người thích sao?”

“Đương nhiên, ta lớn như vậy rồi nhưng ngay cả thích cũng chưa nói qua, chịu thiệt a! Trước kia khi ở trong núi, có rất nhiều yêu quái suất khí lại xinh đẹp, lúc ấy không hiểu sao ta không bắt một cái để yêu đương a? Sess Sess, người nói, bộ dạng ta có phải rất không được người thích?” Buồn bực, nhiều hảo nam nhân như vậy ta lại không chú ý, nàng thật quá trì độn!

“Đồng dài!” Sess lạnh như băng nói một câu, đột nhiên nhảy lên bay đi.

Có việc gấp? Ta gìm cương A-un, nó cũng bay lên không đuổi theo Sess.

Đột nhiên trong không khí truyền đến mùi huyết tinh, nồng đến mức cả ta đều có thể ngửi đến, nhất định là rất nhiều người chết. Mà Sess thẳng tắp bay đến nguồn phát ra mùi. Jaken ở bên cạnh ta nói: “Là thổ phỉ đến sao?” Đang nói, ta đã nhìn thấy tình cảnh phía trước.

Một đám thi thể trên đất, nhìn quần áo hấn là thổ phỉ. Bên cạnh còn có xác của một yêu quái, đã bị phanh thây.

Mà chính giữa đám thi thể, một yêu quái mặc y phục hồng, trên móng vuốt nhuộm đầy máu tươi.

Đúng vậy, cảm giác cho thấy hấn là yêu quái, không phải bán yêu, nhưng tên yêu đó lại là Inuyasha. Là hấn giết mọi người, khi nhìn thấy Sess thì hấn lại nhe răng cười tà.

“Ngay cả tâm cũng mất đi sao?” Sess rút đao, mắt nhìn chằm chằm Inuyasha.

Bên kia, nhóm Kagome tụ cùng một chỗ, sợ hãi nhìn Inuyasha.

Ta cười hướng bọn họ phát phát tay, ý là không cần lo lắng. Nhưng vẻ lo lắng trên mặt nhóm Kagome không hề tiêu bớt, bởi vì Inuyasha đã phi thân đánh về phía Sess. Hấn tay không đối đầu với Đầu Quỷ, tuy thật anh dũng lấy tay chặn đao, nhưng bàn tay cũng da tróc thịt bong.

“A! Inuyasha!” Kagome kinh hô, ta co rúm khóe miệng, Sess thật sự là đủ ngoan, tuy đã thủ hạ lưu tình, nhưng vẫn cố ý đả thương thân thể Inuyasha, ta bắt đầu cảm thấy cảm tình giữa anh em bọn họ là thuộc loại ngược luyến tình thâm ! (Tojikachan: Câu này chí lí, chí lí!!!)

Thu hồi Đầu Quỷ, Sess ném ra một quyền, Inuyasha lập tức bị bay ra ngoài. Một quyền này rất nặng, thực tiếp đánh hấn mất đi ý thức. Kagome mặc kệ nguy hiểm, nhào vào trên người Inuyasha hô: “Không được giết hấn! Tiểu Đồng! Mau bảo Sesshoumaru dừng tay!”

“Đặt Thiết Toái Nha vào tay hấn, che lại yêu lực” Sess xoay người, định đi khỏi.

Kagome ngăn ra: “Người không giết hấn sao?”

Miroku cũng lên tiếng: “Người chỉ cần vung một kiếm là có thể giết hấn, vì sao không động thủ?”

Sess lãnh đạm nói “Cho dù muốn động thủ, thì phải là lúc thần trí hấn thanh tỉnh.” Nói xong liền bước đi thẳng.

Ta hướng bọn họ phát phát tay nói: “Hấn là đang giận, kỳ thực chỉ là muốn đến ngăn cản Inuyasha yêu hóa. Cho nên mọi người không cần lo lắng, chúng ta đi ...”

“Đồng!” Thanh âm không độ của Sess từ sau lưng truyền đến, ta sợ run, đây là lần đầu tiên hấn kêu tên của ta, nhưng chữ ‘cô’ đâu, bị ăn?

Bất đắc dĩ vỗ vỗ A-un, dắt nó vào trong rừng

Khi dễ em trai xong rồi, tiếp theo nên làm gì? Bụng có chút đói, nhưng vừa nhìn mì ăn liền lại không thấy thèm ăn. Thà rằng bị đói, cũng không muốn ăn cơm chiều.

Đến một nơi tương đối tránh gió, Sess ngồi xuống. Ý là, hắn quyết định muốn ở đây nghỉ ngơi. Ta nhảy xuống A-un, Jaken nhặt củi đốt lửa, Hắn thúc dục: “Đến lúc ăn cơm”

“Người là yêu quái, sao lại thích ăn đồ ăn con người thế?”

“Dông dài! Nhanh lấy ra đi.”

Ta mang ra một cốc mì ăn liền đưa cho hắn: “Tự người làm.”

“Sao chỉ có một cốc? Phần của người đâu?”

“Ta không muốn ăn.” Mang sôcôla ra, ta cắn một miếng rồi ngồi bên cạnh Sess cho hắn một miếng.

Bởi vì trời còn sớm, ta chưa muốn nghỉ ngơi, ngồi cạnh hắn ngắm trời cũng không sai, cảnh sắc thiên nhiên này rất khó có ở hiện đại

Sess liếc ta một cái cũng không nói gì, nhắm lại hai mắt. Ta quen nhìn người khác ngủ là mình cũng sẽ buồn ngủ, vì thế cũng không trải chiếu ra cứ thế dựa vào hắn mà ngủ. Một đêm này, ta ngủ rất sâu, bởi vì thân thể Sess vừa ấm áp vừa thoải mái. Nhưng sáng hôm sau, tư thế ngồi biến thành nằm, nằm ở trên đùi Sess.

Ta vươn thắt lưng, nói: “Buổi sáng tốt lành!” Ta đứng lên tập thể dục, rồi cầm bàn chải đánh răng và khăn đến bên cạnh dòng suối. Xong xuôi, thấy Sess chuẩn bị đi, ta chưa kịp hỏi hôm nay muốn đi đâu, đã nghe thấy hắn nói: “Jaken, người và A-un ở đây, đừng đi đâu.”

“Vâng, Sesshoumaru sama.” Jaken đáp ứng.

Ý của hắn là muốn cùng ta đi sao? Chậm rãi theo phía sau hắn, đột nhiên cảm thấy giống như đang đi hẹn hò vậy, không khỏi cười ra tiếng.

“Cười cái gì?” Hôm nay tâm tình Sess nhất định rất tốt, rất ít khi thấy hắn chủ động nói chuyện.

“Không có gì, chỉ là cảm thấy chúng ta giống như đôi vợ chồng để con ở nhà để đi hẹn hò vậy.” Jaken và A-un là con, mà ta cùng với hắn là cha mẹ luôn thoát không xong bọn nhỏ dây dưa. Thật vất vả mới tìm được thời gian rảnh rỗi ra ngoài hưởng tuần trăng mật, tuy một đi trước một đi sau có chút kỳ quái, nhưng vẫn cảm thấy rất giống.

Sess đột nhiên đứng định, suýt chút nữa ta va phải lưng hắn. Thật vất vả đứng vững, cẩn thận nhìn hắn có gì định nói.

“Im miệng”

“Ta vẫn luôn yên tĩnh a, đã rất ít nói chuyện . Ta sợ nếu không nói gì thì sẽ chán chết.”

“Không phải người luôn cùng Jaken âm ỉ một đường sao?”

“Thì ra người nghe thấy, ta còn tưởng rằng người đã làm được chuyện phong bế thánh lực, hoàn toàn không để ý chúng ta đâu! Sess Sess, nam nhân khóc một ít đúng là hấp dẫn người, nhưng nếu rất khóc thì sẽ thành dọa người . Hơn nữa, trước mặt trưởng bối thì không cần trang, có cái gì cứ nói ra a! Tỷ như người rõ ràng là muốn đi cứu Inuyasha, nhưng cái gì cũng không nói cứ thế lao đến, người ta còn tưởng rằng người muốn giết hắn, cứ thế này sẽ không có được sự tôn kính của em trai, cũng chọc hắn hận người...”

“Dông dài!”

“Ta biết ta rất dong dài, nhưng đều là vì tốt cho người... A! Sao đột nhiên dừng lại.” Ta nhu nhu cái mũi, lần này thật sự va phải.

Sess cũng không quay đầu lại: “Đến nơi”

Ta thò đầu ra nhìn, thấy dưới chân núi là một thành cực kỳ phồn hoa, ngay cả con kiến cũng cực kỳ lớn. Sess chờ ta nhìn thấy thành rồi xoay người định đi, ta giữ chặt hắn hỏi: “Người dẫn ta đến đây làm gì?”

“Ở đó có đồ ăn của con người.”

“Thì ra người thấy tôi hôm qua ta không ăn cơm, nên sợ ta đói mới mang ta tới nơi này?” Ta tít mắt cười, thì ra Sess quan tâm ta như thế, thật là đáng yêu.

Sess không nói gì, nhưng nhìn biểu tình của hắn là ta biết, ta nói đúng.

Ta vui vẻ rất đặc ý cười cười, rồi nắm tay kéo hắn nói: “Còn nhớ trước kia chúng ta cùng nhau đi dạo phố không, bây giờ cùng đi đi. Đã qua nhiều năm như vậy, hắn là có thêm rất nhiều món ăn ... Còn có, thành này lớn như thế, chúng ta còn có thể tìm một chỗ tắm rửa nghỉ ngơi. Rồi mua...” Sờ sờ túi trên người: “Không mang tiền.” Lần trước trở về bên kia không có thời gian đi làm tiền.

43. Chương 43: Tàn Sát Hàng Loạt Dân Trong Thành

“Cho người” Sess lấy trong áo ra một viên Trân Châu, to bằng lòng bàn tay vậy. Trân Châu lớn như vậy rất khó gặp, hắn là giá trị rất nhiều tiền. Nhưng hắn chưa bao giờ mang những thứ của con người, sao giờ lại có?

“Từ đâu đến vậy?” Hắn là không ai sẽ cho hắn mấy thứ này a!

“Trên người đạo tặc.” Sess nhàn nhạt nói, lại hại cảm ta kém chút nữa là rơi trên đất. Lấy tính cách của hắn, liền tính người khác hai tay cầm kính dâng cho hắn, hắn cũng lười nhận, hưởng chỉ là bản thân động thủ lấy. Ta cầm Trân Châu đùa nghịch trong tay, nhìn nhìn, cười nói: “Thứ này là món quà thứ hai người đưa ta, cho nên ta không bán đi, lúc về sẽ gia công làm thành vòng cổ.”

Thân mình Sess hơi run một chút, nói: “Quà thứ hai?”

“À, quà thứ nhất là răng sữa của người...” Đã làm thành Luyện Nha, tùy thời mang theo bên người, cảm giác cực kỳ an toàn.

Ta đi phía trước cùng hắn vào thành, đúng hơn là kéo hắn vào thành. Nhưng Sess cũng không phản kháng, chậm rãi đi bên cạnh ta, tựa hồ đối xung quanh làm như không thấy. Dù là thời kỳ chiến loạn, nên thành này cũng xem như thập phần phồn hoa, nhìn rất nhiều đồ ăn ngon lại không mua được, sờ sờ bụng, đúng là chịu tội.

Sess cũng không nhìn ta, lại nói: “Nếu người thích, lần sau cho người cái khác, bán nó đi!”

“Không nên a.” Ta nhìn khắp, tìm người có thể xuống tay kiếm chút.

Trùng hợp, một chiếc xe ngựa đi qua, mà trên xe ngựa đó có võ sĩ trông rất giàu. Ta mỉm cười, là nó!

Trước nên cách Sess vài bước, để cho người khác nhìn ra là bọn họ không quen biết nhau. (Lời tác giả: Đồng chí, có nhìn thấy quần áo của người không, trang phục tình lý đó.)

Chậm rãi đến gần xe ngựa, định ngã dưới chân võ sĩ kia. Nếu là nam nhân, hắn sẽ rất ôn nhu nâng ta dậy, đến lúc đó liền nhân cơ hội cướp đi túi tiền, hết thấy rất hoàn mỹ.

Nhưng không dự đoán được, võ sĩ này lại trực tiếp xuất đao bổ về phía cổ ta.

Thật muốn khóc, chẳng lẽ trông ta không điềm đạm đáng yêu sao, lại đi trực tiếp động thủ giết người. May mà ta không yếu đến mức không tránh được một đao này, nhẹ xoay người một cái tránh đi. Xe ngựa kia cũng ngừng lại, lập tức ta bị vài tên võ sĩ vây quanh.

Tình huống này, chẳng lẽ ta phải chịu đói bụng đánh nhau với họ?

Gãi gãi đầu, sau đó rũ mắt nhỏ giọng: “Thực xin lỗi, ta không phải cố ý trượt chân. Xin hãy tha thứ, ta không có ý cản trở các người” Như vậy hắn là không cần đánh nhau, ta lễ phép như vậy cơ mà.

Nhưng đối phương lại trầm giọng nói lớn: “Kẻ nào phải gian tế tới hại thành chủ đại nhân!?”

Thành chủ? Thì ra người ngồi trong xe ngựa chính là thành chủ, chẳng trách bọn họ kích động như vậy. Ta gờ lên hai tay nói: “Ta thật sự không phải cố ý, cho nên... Không phải gian tế cũng không phải địch nhân.”

“Đường cái bằng phẳng, người lại đột nhiên trượt chân, làm gì có ai tin?” Võ sĩ cầm chặt trường đao, nói lớn.

Ta nhìn nhìn đường cái, quả nhiên bằng phẳng, vì thế quay đầu nhìn thoáng qua Sess đang run khoé miệng, nói: “Bởi vì ta đói đi không nổi, cho nên mới ngã sấp xuống...”

Cúi đầu, thật sự rất mất mặt.

Trong xe ngựa đột nhiên truyền đến tiếng cười, một thanh âm cực kỳ dễ nghe vang lên: “Nếu đã như vậy, ta mời người ăn cơm?”

Có cơm ăn đương nhiên là tốt, nhưng tại sao sau lưng lãnh khí đột nhiên tăng lên. Nhịn không được rung mình, vội vàng xua tay nói: “Không cần... Không sao, không cần đâu, cảm ơn.”

Nhưng màn xe ngựa xốc lên, một nam tử mặc trang phục màu lam nhô đầu ra. Tóc hắc đen như thác nước, lại mềm mại phiêu dật. Nhịn không được bội phục hắc, tóc như vậy cho dù mỗi ngày đi làm bảo dưỡng cũng khó có a! Hâm mộ a! Trong mắt ta đây sao, thấy hắc cầm quạt xếp, dung mạo kia lại càng suất đến mức thiên địa khó chứa.

Xuyên qua quả nhiên tuyệt a, có thể gặp được nhiều nam nhân suất khốc như vậy. Nhưng hắc chỉ liếc ta một cái rồi nhìn Sess đang đứng sau ta.

Chính xác, tuy Sess luôn không nói gì, nhưng sự tồn tại của hắc không bao giờ nhạt.

“Nhưng mời cả bạn của người cùng nhau đến không phải cũng tốt sao?” Thành chủ mỉm cười với Sess, tươi cười rất sâu.

Ta lui lại đến bên cạnh Sess, nói: “Không cần, cảm ơn!”

Sess đã bắt đầu đi tiếp, không có khả năng hắc muốn dây dưa với con người. Nhưng thành chủ kia đột nhiên vẫy tay, chúng võ sĩ mạnh mẽ lập tức che trước mặt chúng ta, muốn dùng bạo lực lưu chúng ta lại. Sess nheo lại mắt: “Tránh ra”

Đám võ sĩ kia hắc là có kinh nghiệm chiến trận, đối mặt với lãnh khí của Sess cũng không lui ra sau, nếu tiếp tục như vậy, nhất định Hỏa Tinh sẽ chạm vào địa cầu, ta vội vã nói: “Được, ta đồng ý.”

Thành chủ cười nói: “Tại hạ là Kuroda, mời hai vị vào thành.”

Có người mời ăn cơm đương nhiên là tốt, nhưng nếu bên người còn có Sess thì lại cực kỳ không tốt. Nhưng vì phòng ngừa đánh nhau bên đường, chỉ có thể đi theo bọn họ. Nếu vị bên cạnh thật sự nổi điên, thì những người chung quanh chỉ sợ sẽ gặp phải tao ương.

Thành này được xây ở giữa sườn núi, rất có khí phách.

Không nghĩ tới một nam nhân bề ngoài nho nhã lại có thể cai trị một cái thành phần hoa như vậy, thật ngoài ý muốn. Có lẽ vì đã có người phân phó trước, nên sau khi chúng ta vào thành đã an bày tốt.

Người vừa ngồi xuống, Kuroda liền vẫy tay, một nhóm vũ nữ đi lên.

Ta cũng không thích vũ điệu cổ của Nhật Bản, vì cảm thấy điệu vũ quá mức theo đuổi mỹ cảm mà mất tự nhiên, giống như muốn chụp ảnh vậy, dừng rồi lại động, động được tí lại dừng! Nhưng yến hội rất hoàn mỹ, ta căn bản không có thời gian xem múa, chỉ cúi đầu ăn.

Kurod chỉ mỉm cười, một lát sau, múa xong rồi, hắc gọi vũ cơ ngồi xuống, hầu hạ bên cạnh Sess. Nhưng Sess căn bản ngay cả mí mắt cũng không động, vũ nữ kia nâng chén rượu nửa ngày cũng không được hắc liếc một cái. Kuroda bưng chén rượu nói: “Thì ra hai vị là người yêu, nên vị tiên sinh này mới đối Vũ cơ tuyệt sắc làm như không thấy sao?”

“Khụ!” Ta vừa mới uống lên chén nước trà, giờ thì toàn bộ nước văng lên.

Vội vàng xua tay nói: “Không! Không phải!”

Kuroda vẫy vẫy tay, chỉ thấy đằng sau bình phong, một mỹ nhân tuyệt sắc đi ra. Dung mạo của nàng kiều mị, từng bước đi đều làm cho người ta cảm giác mỹ miều. Nhưng ta lại nhúu nhúu mày, tuy rằng rất yếu, nhưng rõ ràng cảm giác được yêu khí trên người nàng.

“Đây là thị thiếp của ta-Minaco, hai vị này là khách quý của ta, rót rượu cho họ.” Kuroda chỉ chúng ta, sau đó bảo mỹ nữ Minaco kia đến bên cạnh chúng ta.

Một mỹ nữ yêu quái vì sao lại ở trong thành con người, nàng có mục đích gì? Ta nhíu mày, nói: “Ta không uống rượu.”

“Hắn cũng không thể.” Khi mỹ nữ định đi đến bên cạnh Sess, ta cũng vội vàng mở miệng nói.

Có thể thấy được, khi Minaco đến gần Sess, Minaco cực kỳ do dự, hình như đang sợ hãi gì đó.

“Thì ra tiên sinh sẽ không uống rượu, Minaco, nàng trở về đi!” Kuroda hướng Minaco vẫy tay, sau đó chậm rãi nói: “Thành này tuy không to lớn như các nơi khác, nhưng cũng là tâm huyết của ta, do một tay ta làm ra, nếu tiên sinh không ngại, có thể lưu lại không?”

Thì ra hắn nhìn trúng Sess, nên mới muốn lưu hắn lại làm quân dưới trướng phục vụ hắn. Hắn thật tinh mắt a. Đang nghĩ, lại nghe thấy hắn nói tiếp: “Ta đã chuẩn bị cho hai người một địa vị tốt, điều kiện thì chính người đề ra, cái gì cũng được. Cho dù người muốn Minaco, cũng được.”

Sess hơi cứng lại, hắn không nhìn Kuroda mà là nhìn Minaco. Ta run rẩy, quả nhiên nam nhân luôn không có khả năng miễn dịch đối với nữ nhân xinh đẹp. Mà Minaco lại nói: “Xin đừng, đại nhân Kuroda đối với đại nhân...”

Kuroda xua tay cười nói: “Nhân phẩm của vị tiên sinh này chẳng lẽ không xứng với nàng sao?”

“Không phải vậy, mà là trong thân thể Minaco đã đựng đựng đời sau của đại nhân Kuroda, cho nên xin đừng...” Minaco cúi đầu, vẻ mặt ưu thương.

“Nàng...” Mặt Kuroda biến đổi, vội vàng nói: “Thực xin lỗi tiên sinh, nếu...”

“Không cần.” Ta đứng lên nói: “Đa tạ thành chủ mời chúng ta ăn cơm, nhưng vị cô nương này nếu đã không đồng ý thì thỉnh không nên miễn cưỡng nàng, hơn nữa, cho dù nàng đồng ý, ta cũng không cho phép hắn muốn một nữ nhân mà trong lòng nàng có người khác.”

Kuroda run một chút, có hứng thú nhìn ta nói: “Từ xưa, nữ tử nên ôn nhu thuận theo mới nhận được yêu thương, cô nương tựa hồ rất cứng rắn.”

“Đa tạ thành chủ chỉ giáo, ta sẽ học tập. Chúng ta đi thôi...” Xoay người nhưng Kuroda lại lên tiếng: “Khoan!” Chỉ một câu nói của hắn, lập tức đã có người chặn chúng ta.

Không thể không nói, Kuroda là một thành chủ trẻ tuổi đầy hứa hẹn, tại thời loạn thế này, hắn cũng có thể xây dựng lên giang sơn riêng ình. Nhưng hiện tại ta đã ăn no uống, nên ta càng không lưu thủ đối với thuộc hạ của hắn. Ta lập tức ra tay, ba gã võ sĩ kia bị một chiêu của ta bức lui mấy bước.

Kuroda chấn động, hắn là hắn không nghĩ tới ta lại lợi hại như thế. Hắn đi xuống, ra lệnh ngừng công kích, nói: “Ta không nghĩ tới cô nương này cũng có công phu lợi hại như vậy, kỳ thực ta không muốn là khó các người, chỉ là gần đây trong thành gặp phải đại họa, vì bảo vệ người dân trong thành nên ta mới muốn lưu lại hai người để giúp ta.”

“Đại họa gì?” Nhìn vẻ mặt hắn, ta biết người này không nói dối, nên ta dừng lại, hỏi.

“Mời ngồi, hãy nghe ta nói hết mọi chuyện.” Kuroda vươn tay ý mời ta ngồi xuống, ngữ khí và vẻ mặt khác hẳn ban nãy rất lớn. Ta ngồi bên cạnh Sess, sau đó nói: “Mời nói”

Thì ra bên cạnh Ngự thành này còn có thành Quỷ Vực, thành chủ sớm đã có tâm thôn tính Ngự thành, nhưng đấu tranh lâu rồi cũng không thành công. Gần đây, chủ thành Quỷ Vực không biết mời một yêu quái từ đâu đến, có thể khống chế binh sĩ con người biến thành con rối, không biết đau không biết sợ hãi, công vô bất khác.

Sau mấy trận giao chiến, Kuroda bại lui, mà thành chủ Quỷ Vực hạ cảnh cáo, nếu trong ba ngày mà không đầu hàng, liền tàn sát hàng loạt dân trong thành để vào. Mà ngày mai, là kỳ hạn cuối cùng!

“Nếu là như thế, vì sao không đem thành giao ra.” Nếu đã đánh không lại thì nên đầu hàng, miễn cho bọn họ tàn sát hàng loạt dân trong thành.

“Không thể, thành này là do thành chủ Kuroda sở kiến, vô luận là binh dân hay là binh sĩ đều có quan hệ với gia tộc Kuroda, nếu bọn họ vào thành, chỉ sợ cũng sẽ không dễ dàng buông tha cho những người này.” Lần này không phải là Kuroda trả lời mà là một võ sĩ lớn tuổi hồi đáp.

Nói cách khác, cho dù đầu hàng thì dân chúng cũng không tránh được cái chết, cho nên mới tình nguyện hợp lại chống trả.

“Được, chúng ta có thể lưu lại hỗ trợ, nhưng có điều kiện.” Ta vỗ tay một tiếng.

“Điều kiện gì?” Kuroda nói.

“Thứ nhất, chuẩn bị cho ta mười cây kim diệp. Thứ hai, phải luôn để tiểu thư Minaco bên cạnh người. Thứ ba, ngày mai, các người không được ra khỏi thành.” Rốt cục có tiền, mười cây kim diệp này cũng đủ để ta mua nhiều thứ cần dùng.

“Mười cây quá ít, ta sẽ dâng hai mươi cây. Về phần Minaco, nàng đã dựng dục đời sau của ta nên ta sẽ luôn để nàng trong cung của ta. Về phần điều thứ ba, hai vị có thể đối phó với hơn một ngàn binh sĩ sao? Cho nên...” Kuroda hẳn là cảm thấy ta đang thổi phồng nên mới lo lắng nói.

Ta xua tay nói: “Ta không muốn có ngộ thương, tin tưởng ta.” Kỳ thực nàng không muốn thêm phiền toái, chỉ có chút kỳ quái, vì sao thân là yêu quái, Minaco lại ở bên cạnh Kuroda.

Nếu ta muốn giúp thì Sess nhất định sẽ lưu lại, nhưng nếu để hấn ra tay, thì càng nhiều con người cùng phe sẽ càng là phiền toái.

Kuroda bán tín bán nghi, nhưng vẫn an bài nơi nghỉ ngơi cho chúng ta. Khi hấn hỏi tên chúng ta, ta chỉ nói: “Ta là Dịch Tiểu Đồng, hấn là Sesshoumaru.”

“Sesshoumaru?” Minaco kinh hô một tiếng, khi thấy Kuroda đang nhìn nàng thì lập tức cúi đầu.

Nàng nhất định là có nghe qua tên Sesshoumaru, cũng khó trách, bạch khuyến tộc ở yêu giới cực kỳ có tiếng, huống chi là tộc trưởng đương nhiệm Sesshoumaru.

Kuroda an bài hai phòng gần nhau cho chúng ta, ta tắm rửa, sau đó mặc quần áo đi vào phòng Sess, sau đó đơ một chút. Bên trong có hai mỹ nữ đang trải giường chiếu cho Sess!

“Ta có nên về phòng của ta?”

“Dông dài.” Sess nheo lại mắt, hai mỹ nữ sợ hãi, lập tức hành lễ lui ra ngoài.

Ta ngồi quỳ ở trước mặt Sess, nhỏ giọng hỏi: “Nói thật đi, có phải người quen biết Minaco?”

Sess lãnh đạm nói: “Tiểu yêu quái trong núi của Bạch Khuyến tộc”

“Là yêu quái gì?” Trong núi cũng chỉ có thuộc hạ của khuyến tộc.

Sess nói: “Đào yêu.”

“Vây, nàng vì thích Kuroda nên mới lưu lại sao?”

“Người tự hỏi nàng.” Sess đột nhiên phất tay, một cánh cửa bay ra ngoài. Mà đào yêu Minaco đang quỳ gối ở cửa, nàng hành lễ nói: “Đào yêu Minaco bái kiến thiếu chủ.”

“Nói cho ta vì sao người ở đây?”

“Thiếp thân một năm trước ở trong núi gặp được đại nhân Kuroda đang săn thú, vừa nhìn thấy hấn, thiếp thân liền không muốn rời hấn đi, nên mới đi theo hấn xuống núi.” Ngụ ý rất rõ ràng, nàng là thích Kuroda nên mới cùng hấn xuống núi. Nhưng, Kuroda tựa hồ chỉ để nàng làm thiếp thị bình thường mà thôi.

Đột nhiên cảm thấy nàng thật đáng thương, rõ ràng là yêu quái nhưng lại vâng lời đứng ở bên cạnh Kuroda. Nhưng chuyện tình yêu thật sự rất khó nói, ta chưa bao giờ thể nghiệm qua nên ta vô pháp lí giải.

“Người thật sự hoài thai con của hấn?” Ta hỏi

“Vâng.”

Lại một cái bán yêu sinh ra , ta nhìn thoáng qua Sess, hần không tiếng động.

“Thiếp thân đến để đa tạ hai vị đã đồng ý giúp Ngự thành, yêu quái kia rất lợi hại, thiếu chủ xin hãy cẩn thận.” Minaco lại cúi đầu hành lễ, sau đó chậm rãi lui ra.

Nhưng cánh cửa bị phá kia thì làm sao bây giờ? Ta run rẩy khoe miệng, nói: “Vào phòng ta ngủ đi, giống như trước kia vậy.”

“Nhàm chán.” Tuy Sess nói như thế, nhưng vẫn đi theo đến phòng ta. Hần rất ít nằm xuống nghỉ ngơi, hiện tại cũng như thế, ở bên cạnh ngồi xuống nhắm lại hai mắt.

Ta nằm ở trong chăn, nói: “Người như vậy thật sự thoải mái sao?”

“ ... ”

Run rẩy khoe miệng, cầm lấy chăn đi đến bên cạnh hần, nói: “Trước kia ta luôn ôm người ngủ ...” Nói thì nói vậy, nhưng nhìn Sess ta lại ghen. Hần bây giờ, ôm ta ngủ còn có thể, ta lại chỉ có thể ôm một cái cánh tay để ngủ.

44. Chương 44: Sứ Giả Của Gió

Ta giữ chặt một bàn tay của hần ngủ , nhưng ban đầu chỉ là nằm bên cạnh người ta, nhưng khi tỉnh lại, phát hiện nàng nằm lên tay hần. Ta ngẩng đầu, vẻ mặt có lỗi nói: “Xin lỗi, có bị tê không?”

“Không sao.” Sess tiếp tục ngồi nghiêm chỉnh, khiến ta có chút ngượng ngùng.

Lúc này, ngoài cửa có người lên tiếng: “Xin hỏi, Dịch tiểu thư đã tỉnh rồi sao, thành chủ mời hai vị đến nhà chính để thương lượng đại sự.” Là thanh âm nữ tử, sau khi nàng ta nói xong liền định kéo cửa ra.

Nhưng Sess đột nhiên vươn tay, trường tiên dài trực tiếp phá cửa, đánh bay thị nữ. Nàng ta hét thảm một tiếng, rồi không thấy lên tiếng nữa. Ta đoán, nếu không đánh ở vị trí trái tim thì hần là hôn mê, không khỏi ngồi dậy hỏi: “Sao người lại đánh nàng?”

Sess liếc ta một cái, không nói gì.

Chẳng lẽ là do ta, nhìn lại người mình, vì tối hôm qua sau khi tắm, ta thay đổi áo ngủ. Áo ngủ Nhật Bản không có nút thắt , cho nên sau một đêm vật áo đã bị trượt ra, cái bụng gần như bại lộ. Nhưng bên trong có mặc bra, cũng không thể coi là lộ hết.

Dù là lộ hết, nhưng đối phương cũng là nữ tử. Ta lạnh nhạt lôi kéo quần áo nói: “Nàng là nữ...” Còn chưa nói xong, Sess đã nhíu lại mắt, ta vội nói: “Được rồi được rồi, chỉ cần không đánh chết người ta là được.”

Ta nhìn nhìn bên ngoài, vật hi sinh đáng thương. Nhu nhu ánh mắt, đi đến một bên bắt đầu thay quần áo. Cũng giống như trước giống nhau, Sess từ trước đến nay rất có phong độ quân tử, chưa bao giờ nhìn về phía bên này. Hơn nữa, từ nhỏ đã quen rồi, lúc đầu là vì trêu hần, nhưng thấy hần hoàn toàn không thèm để ý, liền bắt đầu chẳng kiêng dè hần . Chỉ cần không quá bại lộ , hần là không sao. Dù sao ở hiện đại, mặc áo tắm ở bờ biển cũng rất bình thường .

Mặc xong rồi, hai người cùng nhau đi đến phía trước, dọc theo đường đi thấy rất nhiều người đi tới đi lui, xem ra cực kỳ kích động. Đi đến chính điện, tất cả mọi người đã mặc vào khôi giáp, ngay cả Kuroda cũng vậy. Ngày hôm qua hần tao nhã, lúc này mặc áo giáp lại càng anh khí.

Hần nhìn thấy chúng ta đã đến liền mỉm cười nói: “Buổi sáng thật sự là thất lễ , quấy rầy hai vị nghỉ ngơi.” Hần tươi cười thâm ý, khiến ta nhịn không được run rẩy khoe miệng. Khẳng định là hiểu lầm ta và Sess. Điều này bảo ta trả lời kiểu gì, không có vấn đề gì? Vậy chẳng phải là gián tiếp thừa nhận?

Hơi hơi rút , nói: “Mặc như vậy, chẳng lẽ là?”

“Đúng vậy, bên ngoài chúng đã vây quanh.” Mặt Kuroda trầm xuống nói.

“Vậy, trước lấy tiền rồi sau làm việc.” Vươn tay đòi tiền. Đánh xong là đi luôn, nếu còn ở chỗ này, khẳng định Sess sẽ cuồng bạo mà giết người.

Kuroda gọi người đưa tới kim diệp, ta vui mừng nhận lấy. Tiên không cần nhiều, đủ sống là được: “Cảm ơn.” Mang theo vàng lá đi ra ngoài, Kuroda lại gọi lại nói: “Thật sự không cần hỗ trợ sao?”

“Không cần.” Nếu là đối phó với con người thì có lẽ sẽ cần, nhưng lần này kẻ muốn đối phó là yêu quái nên không cần.

Đi ra khỏi thành, thấy bốn phía đã vây đầy ‘Thi thể’! Sess đứng ở nơi đó lên tiếng: “Mùi người chết.” Ta nhíu mày: “Có thể không chế nhiều thi thể như vậy, thật lợi hại.”

Sess vươn roi: “Không cần người động thủ.”

Từ trước đến nay, nếu là con người thì ta ra tay, là yêu quái thì Sess động thủ, nên ta lui ra phía sau: “Ừ.”

Nhưng Sess tích cực như vậy lại lại là lần đầu tiên, ta có chút kỳ quái. Sau khi xử lý toàn bộ thi thể, một nữ tử chậm rãi đi tới, nói: “Không nghĩ tới đại yêu quái Sesshoumaru lại bảo vệ con người.”

Trên đầu nữ tử có hai lông chim, mặc một bộ kimono ngắn gọn xinh đẹp. Ta chỉ cần nhìn qua là đoán ra thân phận nữ nhân này, thân phận của Naraku, Kagura.

Lúc ấy cảm thấy Kagura kỳ thực là nữ nhân đặc biệt, thứ nàng muốn chỉ là tự do mà thôi. Nhưng nếu không phải bị Naraku bắt được trái tim, chỉ sợ nàng sẽ chỉ là gió, nhẹ nhàng lướt qua người, không hề mang theo bất cứ vướng bận gì.

Nàng huy cây quạt trong tay, hô: “Vũ điệu cái chết.” Đám thi thể vốn bị Sess đánh tan giờ lại đứng lên, tình huống này thật quỷ dị.

Sess rút đao, nhẹ vung lên, đám thi thể liền biến thành vụn mảnh, nếu lần này lại có thể đứng được thì Kagura sẽ không còn là yêu quái mà là tiên.

Kagura biết không địch lại được nên lui ra phía sau từng bước, nàng đột nhiên vờ một quái vật dị hình bên cạnh, nói: “Trường Giác, phục vụ với Sesshoumaru sama mấy chiêu, ta xin cáo lui.”

“Không phải người muốn tấn công vào thành sao, vì sao dễ dàng buông tha như vậy?” Rất kỳ quái, dù nàng không muốn địch với Sess, nhưng cũng không cần lui bước dễ như thế chứ.

“Tùy các người đoán.” Nói xong nàng liền rút lông chim bay đi mất.

Thật tiêu sái a, thật không biết bản thân vì sao không thể giống nàng. Có lẽ, ta còn có vướng bận. Nhìn nhìn Sess, đã thấy hắn đã trực tiếp vung tay, yêu quái tên Trường Giác bỗng một tiếng liền bị chém thành hai nửa.

“Mùi chán ghét.” Sess thu lại Đẩu Quỷ, sau đó trực tiếp bước đi.

Ta theo đi lên: “A, người nói Kagura vì sao phải giúp thành Cửu Quỷ đả kích Kuroda?”

“Xem ra người thật sự trì độn”

“Cái gì?”

“Bên kia đã không còn người sống.”

Ta giật mình, ý của hắn chính là người của thành Cửu Quỷ toàn bộ chết sạch, bên kia đã trở thành tòa thành không người. Kagura vì sao phải làm như vậy, tuy nàng ta khiến người khác cảm thấy rất có hảo cảm, nhưng tâm ngoan thủ lạt giết sạch người trong thành như vậy, ta lại cảm thấy nàng quá tàn nhẫn.

Tuy sinh hoạt tại thời kỳ Chiến quốc rất lâu, đối với chuyện này cũng đã quen, nhưng là một thành con người a, ta quay đầu lại mặt run rẩy vài cái.

“Vì sao dừng lại.” Sess hỏi ta.

“Ta muốn đến xem.” Bọn họ sẽ không vô duyên vô cớ giết người của một tòa thành, khẳng định có mục đích khác. Quay đầu thấy người của Kuroda đã đi ra, nhưng bọn họ không đến gần, có lẽ là đã nhận ra Sess không phải con người. Ta gật gật hướng bọn họ, dù sao vàng đã tới tay, địch nhân cũng đã tiêu diệt, hai bên không ai thiếu nợ nhau.

Đi hướng thành Cửu Quỷ, nhưng Sess lại nói: “Cùng đi.”

Hắn là ở đó rất nguy hiểm, nếu không hắn sẽ không chủ động muốn đi cùng ta.

Nhưng đi mãi, ta mới phát hiện. Vì sao ta một đường chạy chậm đi theo đằng sau người ta, vừa mới cách nhau mấy chục bước, nhưng sau đó lại cách rất xa hắn. Trong nguyên tác, rõ ràng Sess luôn chậm rãi tiêu sái, thậm chí ngay cả Rin đều có thể đuổi kịp. Nhưng vì sao ta lại không theo kịp a?

Đi thật lâu, mới hiểu vì sao. Bởi vì Sess cứ đi được chốc lát rồi lại thả chậm cước bộ, chờ ta đuổi đến nơi rồi mới tiếp tục đi.

Cứ như vậy đi đến cửa thành Cửu Quỷ, vừa định bước qua cửa liền cảm giác được không khí lạ. Sess lên tiếng: “Có kết giới.”

Kết giới? Naraku ở trong này bố trí kết giới, chẳng lẽ đây chính là thành mà hắn trốn sao?

Sess chậm rãi tiêu sái vào thành: “Ở chỗ này chờ ta?”

Chuyện chờ đợi có chút khó, sau khi ta ngồi tại chỗ vẽ N cái hình, Sess mới đi ra. Ta ngênh đón hỏi: “Bên trong là cái gì vậy, người có bị thương không?”

Sess liếc ta một cái, khoe miệng lại khê nhấc lên, nhưng tốc độ quá nhanh, thoạt nhìn giống như trên mặt run rẩy một chút vậy. Hoàn toàn không rõ là ý gì, là muốn giết người, hay là đã giết qua.

“Bên trong đều là một vài yêu quái tạp chủng, có thể là được người khác nuôi dưỡng, chỉ là quá mức tồi.”

Hiện tại đã biết rõ, nguyên nhân muốn chiếm thành Kuroda là vì nơi này quá tồi. Mà lý do chiếm thành Cửu Quỷ là để nuôi dưỡng đám yêu quái đó. Naraku là kẻ chuyên thu thập yêu quái, để tu bổ thân thể hoặc đối phó với nhóm Inuyasha, điều ấy cũng không kỳ quái.

“Vậy bọn chúng?”

“Vô lễ với ta, toàn bộ giết.” Một câu nói nhàn nhạt, ta lại nhu nhu đầu. Một tên giết người cả một thành, một tên giết yêu cả một thành, đều đủ ngoan cường.

Chuyện muốn giải quyết đã làm tốt, Sess chê ta đi quá chậm nên một tay nắm thắt lưng ta bay vút lên không trung. Đến nơi A-un và Jaken chờ, Jaken đang giận nhìn thấy chúng ta liền cười nói: “Sesshoumaru sama! Hai người rốt cục đã trở lại.”

Sess đặt ta lên lưng A-un, nói: “Đi.”

Jaken kéo A-un, nhưng nó vẫn không nhúc nhích. Đột nhiên bốn phía tiếng gió mạnh mẽ, chỉ chốc lát sau Kagura xuất hiện.

Ta nhảy xuống đi đến bên cạnh Sess “Người muốn làm gì?”

Kagura vươn tay nói: “Các người hắn cũng biết đây là cái gì?”

Chỉ thấy trong lòng bàn tay nàng có hai mảnh ngọc nhỏ, không biết vì sao bên trong có phiếm sắc đen nhạt. Nếu ta không đoán sai, thì đó là mảnh nhỏ ngọc tứ hồn

Sess không hề nhìn mấy thứ đó, bởi vì hắn đã là một cái yêu quái cường đại, không cần mấy thứ này.

“Ta muốn cùng người làm một giao dịch, nếu người có thể thực hiện, ta sẽ giao chúng cho người.” Hình như Kagura đã nhìn lầm Sess.

Rốt cục Sess cũng liếc chúng một cái: “Cái gì?”

“Giết Naraku, giúp ta thoát khỏi hắn. Người nhất định có thể giết chết Naraku. Đương nhiên, trên người hắn cũng có những mảnh ngọc khác, nếu người muốn thì toàn bộ người cứ lấy.” Kagura nói trực tiếp.

“Người muốn phản bội hắn?” Sess thanh lãnh nói.

“Hừ, ta vốn không cam tâm tình nguyện đi theo hắn. Thế nào, Sesshoumaru, có đồng ý không?” Trong mắt Kagura tựa hồ hiện lên một tia bất đắc dĩ, tiếp tục hỏi.

Nàng có lẽ là một yêu quái đáng thương, nhưng Sess lại lạnh lùng nói: “Ta không có hứng thú với mảnh ngọc tứ hồn, nếu người muốn tự do thì tại sao không lợi dụng chúng để giết chết hẳn?”

“Người sợ Naraku?”

“Ta không có nghĩa vụ giúp người.”

“Đồ nhất gan, bộ dạng này cũng xứng làm nam nhân sao?” Kagura tức tối hét lớn.

Nàng nhất định đang khó thở, bởi vì Sess đã đánh nát hy vọng lớn nhất của nàng.

Ta gơ tay lên, nói: “Ta có thể chen vào một câu không? Sứ giả của gió- Kagura phải không, cá nhân ta cảm thấy nếu người muốn cứu người khác cứu người thì có thể nói câu ”làm ơn“. Nếu người muốn hợp tác, như vậy thì nhất định phải tìm được thứ đối phương muốn. Nếu hai phương đều không có khả năng, thì người không nên nghĩ rằng người khác sẽ làm thánh mẫu chạy tới giúp người. Nếu muốn được trợ giúp, thì trước hết hãy nghĩ một chút người có bằng hữu đáng giá hy sinh hết thảy cho người hay không. Sess Sess, hẳn và người không có quan hệ gì.” Cho nên hẳn mới nói, hẳn không có nghĩa vụ phải giúp nàng.

“Người... Ta nhìn lầm người!” Kagura tức giận bay đi mất.

Ta nhìn phương hướng nàng đi, nói: “Kỳ thực bị người uy hiếp cũng thật thảm.” Trên mạng truyền nhau, Sess có hảo cảm với vị Kagura này.

“Không liên quan đến ta, nhưng Naraku đã lộ ra hành tung của hẳn.” Hẳn nhìn phương xa, nói: “Trong gió truyền đến truyền đến mùi của hẳn, đang phân tán sự chú ý của người khác sao?” Hẳn hừ một tiếng, rồi không nói tiếp.

Mà ta thì hết chỗ nói rồi, nhóm yêu quái bọn họ có khứu giác thật là lợi hại, nhưng thân là con người, ta lại chỉ có thể nhìn phương hướng mà hẳn vừa nhìn mà thở dài.

“Đang ngốc cái gì?”

“Không có gì.” Theo đi lên, ta không ngồi trên lưng A-un nữa mà là đi bên cạnh Sess. Ở Chiến quốc, yêu quái rất nhiều, muốn hai ngày yên tĩnh là rất khó.

Thật vất vả kéo thân mình nặng nề về tới hiện đại, thật vất vả đến lớp năm thứ hai đáng sợ kia, kết quả vừa mở cửa lớp đã bị sách giáo khoa bay tới va phải.

Run rẩy khoe miệng, nhặt lên sách giáo khoa thấy bên trên viết “Yamaguchi Takano”. Vừa định hỏi là sách giáo khoa của ai, liền cảm thấy sách trong tay bị giật mạnh đi, một thiếu niên tóc đỏ choẹt, đáng người mạnh mẽ đứng trước mặt.

“Ngu ngốc!”

Đánh người còn mắng chữ người ‘Ngu ngốc’, ta nhu nhu đầu rồi run rẩy khoe miệng nói: “Không cần khách khí.” Coi như hẳn đang nói cảm ơn đi, cũng không muốn vừa tới trường học đã cùng người đánh nhau.

Yamaguchi quay đầu: “Cô là ngu ngốc sao?”

Nam nhân này có phải chỉ biết nói ngu ngốc không, ta không để ý hẳn, về chỗ ngồi của mình. Kết quả phát hiện, hẳn ngồi sau ta.

Tiết 1 bắt đầu, thầy giáo bắt đầu điểm danh. Sau đó khi điểm đến tên của ta lập tức ‘Có’ một tiếng. Thầy giáo kỳ quái, nói: “Dịch đồng học, chứng yêu đương tinh thần mất cân đối của em khỏi hẳn rồi sao?”

Quyển sách trên tay ta nháy mắt rơi trên mặt đất, trong lòng than thở nói: “Ông a, rốt cuộc thế này là thế nào a!”

“Vâng!” Xấu hổ vô cùng, toàn bộ lớp học cười vang thành một đoàn.

Sau lưng lại truyền đến một tiếng nhỏ: “Ngu ngốc!”

Quả thật là ngu ngốc, đã nói cho ông là không nên nói ra mấy tên bệnh kỳ quái, ông lại trực tiếp nói là ta thất tình, rõ ràng ngay cả thích, ta cũng chưa được ném thử qua.

Thật vất vả chống đến giữa trưa, lên sân thượng hít chút không khí trong lành. Kết quả vừa lên, đã thấy một đồng thiếu niên ngồi ở chỗ kia hút thuốc !

Đang há miệng định hít mấy ngụm không khí trong lành, kết quả lại hít phải mấy ngụm khói. Ta ho khan vài tiếng quay đầu định đi, nhưng một tên tóc vàng đột nhiên kéo ta lại, trực tiếp đá cửa đóng lại.

Muốn làm gì? Muốn cùng ta hút thuốc?

“Cô muốn mặt báo sao?” Tóc vàng là đồng học cùng lớp, ta chỉ nhớ rõ hần họ Kenichi.

“Tôi không có!” Xua tay nói.

Kenichi lạnh lùng nói: “Gạt người, cô luôn một bộ học sinh tốt, luôn đi cùng với hội trưởng hội học sinh kia!” Tay hần khí lực rất lớn, nắm chặt lấy cánh tay ta

“Ngu ngốc! Nếu cô dám đem chuyện hôm nay nói ra, cẩn thận kéo tôi khiến cho cô vĩnh viễn không có bạn trai!” Yamaguchi dúm đầu mẩu thuốc lá lên đất rồi nói.

45. Chương 45: Khai Phòng

Rất rõ ràng, mấy người này là đầu gấu.

Ta vẫn nên ra tay, hay là nhẫn nại đây? Ra tay, đánh vài người này không đủ, sau đó nhất định ta sẽ nổi danh ở trường học.

Kết quả nổi danh chính là, việc giả bộ tiểu bạch sẽ hỏng. Cái gọi là mũi tên bắn chết chim đầu đàn, đến lúc đó sẽ có N chuyện tình tìm đến cửa, ngay cả thời gian đi Chiến quốc gặp Sess sẽ không có thời gian.

Vì thế đành phải tỏ ra nhu nhược, lắc đầu nói: “Sẽ không, tôi tuyệt đối sẽ không nói ra ngoài, thả tôi được không.” Phải khách khí, khách khí đến mức ta cũng nhận không được thấy bản thân đáng thương

Dịch Tiểu Đồng liền lộ ra khuôn mặt loli đáng yêu, cười rộ lên lộ hai má lúm đồng tiền, hai mắt đầy nước rưng rưng, không tin các người không trúng tên. Nhưng ta sai lầm rồi, bởi vì quá coi thường lực miễn dịch của bọn người kia. Yamaguchi lại không mở miệng bảo chúng cho ta ra ngoài, ngược lại đi tới nâng mặt ta lên, nói: “Nhìn kỹ thì cũng đáng yêu đấy chứ, chỉ bằng tôi làm bạn trai của cô?”

“Không nên...” Ta vội vã lắc đầu.

“Không là cô vừa vận thất tình, còn bị bệnh gì đó? Nhưng nếu có tôi làm bạn trai, thì hần là có thể bình phục!”

“Không cần...” Tiếp tục lắc đầu, tuy Tóc Hồng đẹp trai, nhưng giữa ta và hần tuyệt đối không có cái gọi là cảm giác sét đánh, cho nên vẫn là quên đi.

“Thật sự không cần?” Yamaguchi cúi đầu, mang khuôn mặt tiến gần ta, hỏi.

Dùng sức gạt đầu, mùi khói thật nồng, rất muốn ho khan!

“Vậy thì cởi hết quần áo của cô ta, ngay cả quần lót cũng cởi!” Hần nói xong rồi ngồi lại chỗ, mà mấy tên còn lại thật sự động thủ, nháy mắt, áo đồng phục đã bị cởi ra.

Kenichi cười nói: “Bề ngoài thì giống loli, không nghĩ tới bên trong lại rất có dáng.” Hần nhìn chằm chằm ngực của ta, ta không nói được gì hỏi ông trời, nam hài này cũng quá trực tiếp.

“Tôi đồng ý.” Không phải chỉ là bạn trai sao, từ nhỏ đến lớn còn chưa quen với bạn trai nào, cũng nên ném thử xem sao. Hơn nữa, tin chắc chắn đối phương cũng chỉ là chơi đùa, chẳng phải nghiêm cần .

Yamaguchi hất đầu, Kenichi ném áo khoác cho ta. Ta vội vã mặc vào, nói vội: “Vậy thì tôi đi trước.”

“Khoan! Nếu đã là người yêu, thì chúng ta nên cùng nhau xuống.” Yamaguchi đột nhiên đi tới ôm lấy vai ta rồi mở cửa đi xuống thang lầu.

Tư thế này thật sự không dễ đi đường, ta đi bước nhỏ, sợ ngã xuống thang lầu, sẽ rất xấu mặt . Vốn tưởng rằng đi tới nơi có người, hắn sẽ buông ta ra! Ai ngờ, hắn cứ ôm ta rêu rao khắp nơi, khiến tất cả mọi người nhìn chăm chăm. Hắn không thèm để ý nói: “Nhìn cái gì, chưa thấy qua người ta yêu đương sao?”

Đúng vậy, tất cả mọi người nhìn thấy, nhưng mọi người lại dùng ánh mắt hèn mọn nhìn ta, cứ như là người bị hiếp bức là ta vậy! Nhìn thế nào thì ta cũng là người bị hại mà!

Đang nghĩ, một thân ảnh xuất hiện trước mặt chúng ta, là Mina. Nàng nhìn ta, hỏi: “Tiểu Đồng, hắn thật là bạn trai em?” Nàng hỏi xong bình tĩnh nhìn ta, tựa hồ chỉ cần ta nói không là nàng sẽ động thủ đả đảo tiểu tử này.

Bả vai bỗng đau, bên tai có người nói nhỏ: “Nếu cô dám nói không, thì trên mạng sẽ có hình nude của cô.”

5555555555 hình nude khẳng định không có, nhưng ta lại đoán được vài cái đầu heo, rồi động tay động chân dùng máy tính chuyển đầu heo thành đầu ta a!

Chậm rãi gật gật đầu, sau đó cắn răng cúi đầu. Hồng bét, tay đã run lên, thật muốn đánh người a! Nhưng nghe thấy Mina thở dài nói: “Chị chỉ là muốn nói cho em, tuy người này là người nổi nghiệp của gia tộc Yamaguchi, nhưng hắn muốn có bao nhiêu bạn gái liền có bấy nhiêu, chị sợ em sẽ thương tâm. Nhưng nếu hắn dám khi dễ em thì lập tức tới tìm chị.” Nói xong cho ta một cái mỉm cười cổ vũ rồi xoay người đi.

Bạn tốt! Mất ta đây sao, vô luận là ai nói có tình bạn là chuyện tốt, ta cũng không tin, nhưng hôm nay thì tin rồi, bởi vì Mina khẳng định có thể trở thành bạn tốt của ta.

Đột nhiên nhận ra Mina là bạn tốt, ta cảm giác dưới gốc cây tốt đẹp kia không biết khi nào thì lại mọc lên sinh vật béo phệ, không cần nói cũng biết đó là Yamaguchi - kẻ chuyên làm cho người ta vừa thấy đã ghét.

Hắn liếc ta một cái, sau đó co rúm khóe miệng: “Cô cười cái gì?”

“Thế giới thật tốt đẹp.” Tình bạn thật kỳ diệu.

“Có phải khi biết tôi là người thừa kế gia tộc Yamaguchi nên mới cảm thấy có được bảo vật? Vậy thì thật xin lỗi, chơi đùa thì được, nhưng nữ nhân như cô thì làm không nổi vợ của tôi .”

“Khụ!” Ta không nghĩ tới bị nước miếng của mình sặc đến, sau đó ngẩng đầu vẻ thật bất đắc dĩ nói: “Thật là tiếc a!”

“Vậy tại sao tôi không nhìn ra cô tiếc nuối?” Yamaguchi đột nhiên đứng lại ở cửa lớp nhú mày hỏi.

Người đoán đúng rồi, sức quan sát rất tốt!

Đang tán thưởng trong nội tâm thì hắn mở cửa, lại cảm thấy hắn căn bản không có sức quan sát gì. Bị nhiều người nhìn chăm chăm như vậy chẳng lẽ không có một chút cảm giác gì sao? Ta chịu không nổi bị người nhìn chăm chú , lập tức cúi đầu ngồi lại chỗ ngồi của mình nghiêm cẩn nghe giảng, làm học sinh ngoan ngoãn.

Buổi chiều, vị này không làm khó ta , kỳ thực cũng không cần, bởi vì lúc này toàn bộ ban đều biết ta là bạn gái hắn. Bởi vì trong thời gian nghỉ ngơi, ta bị một đồng nữ sinh thi nhau kéo ta vào toilet hỏi ta cùng một vấn đề .

Phần lớn là, người và hắn kết giao đã bao lâu.

Trầm mặc! Mở miệng trả lời biểu hiện là không sợ hãi , bởi vì khí thế của đối phương làm ta sợ hãi.

Còn có người hỏi, Yamaguchi-kun rốt cuộc coi trọng người chỗ nào nhất.

Trầm mặc! Ta giống nữ xứng, ngự tử mặt loli sao, vì sao cảm thấy càng ngày càng giống a. Đương nhiên, bị khinh bỉ là bình thường , đang nghe lời nói làm cho người ta nhàm chán, sau khi chuông vào lớp vang 1 giây cuối cùng, ta mới chạy vào lớp.

Hoàn hảo, không có phần tử bất hảo, ném rau xanh vào người ta, hay nước bắn gì đó. Không hổ là trường học quý tộc có tiếng, các học sinh rất có phong phạm quý tộc.

“Sau khi tan học, đến nhà của tôi, hay là tìm nơi khác thoải mái hơn?” Yamaguchi không hề để ý thầy giáo đang giảng bài đằng trước, cứ thế kéo tóc của ta trực tiếp hỏi.

Đánh nhau, đương nhiên nên tìm nơi không ai quấy rầy, ta lo lắng một chút rồi nói: “Đương nhiên là nơi thoải mái, yên tĩnh.”

Yamaguchi ngẩn ra, không nghĩ tới cô ta thật sự trả lời hần. Chẳng qua hần rất nhanh trấn định lại vừa cười hỏi: “Vậy cô thích một người, hay là nhiều người?”

Ta đánh giá Yamaguchi từ trên xuống dưới, vóc dáng thân cao, nhưng gầy. Gầy như vậy thì đánh kiểu gì, vạn nhất chỉ một quyền là té xỉu, vậy thì thật là nhàm chán a!

“Tùy”

“Không nghĩ tới cô thật lợi hại, sau giờ học nói với thầy giáo là chúng ta có việc phải làm, thế là được” Yamaguchi nói xong, thầy giáo ho nhẹ một tiếng mới hồi phục tinh thần lại tiếp tục lên lớp.

Hôm nay vốn là ta trực nhật, nhưng chỉ một câu nói của Yamaguchi, ta liền được nghỉ lao động chân tay, sửa thành lao động trí óc !

Bởi vì cùng Yamaguchi đi từ lớp đến cổng trường mất tinh thần tương đối nhiều, di động nhận được tin nhắn, ta lấy ra xem, là hiệu trưởng Kyosai, hần hỏi ta hôm nay có rảnh hay không, có thể đến phòng vẽ tranh của hần không? Đương nhiên là không rảnh, hôm nay đã hẹn tốt đi đánh nhau, vì thế ta trả lời thư.

Cứ như vậy bị Yamaguchi mang ra xe riêng, đương nhiên đồng hành còn có Kenichi bọn họ. Nhật Bản Đông Kinh có một cái phố, bên trong là các hàng quán to nhỏ, có đúng hạn thu phí cũng có ngày nghỉ. Ta bị mang vào một nhà hàng tương đối xa hoa, mà Yamaguchi ngồi ở quầy bar, khi bồi bàn tiểu thư hỏi thì hần nhìn nhìn ta nói: “Ba giờ sau có thể chứ?”

Ba giờ sau? Ta quên đi tính toán, vài cái tên này còn rất trẻ, đánh nhau thì chỉ sợ phải cần thời gian rất lâu để nghỉ ngơi ở đây. Vì thế, ta dè dặt cẩn trọng nói: “Vẫn là cả đêm đi, tôi sợ...” Lời tiếp theo còn chưa nói, phía sau ba nam nhân đã thi nhau huyết sáo.

Bồi bàn tiểu thư liếc ta một cái, sau đó nói: “Như vậy, các vị muốn phòng như thế nào phục vụ?”

“Đương nhiên phải ăn no trước mới có khí lực.” Yamaguchi hướng về phía ta cười, sau đó chọn rất nhiều đồ ăn. Đếm đếm, hần là lên một vạn!

Kể có tiền ra tay quả nhiên hào sảng. Ta hâm mộ trong lòng, nhất là đối với món pizza mà hần chọn kia. Nếu không ăn, chỉ sợ ngay cả tâm tình đánh nhau ta cũng không có.

Đây là một gian phòng, có một giường cực kỳ lớn. Cả gian phòng đều là sắc phấn hồng, cực kỳ chói mắt.

“Ngồi...” Yamaguchi bỏ đi áo khoác nói với ta.

Trong phòng không có sofa hay ghế dựa, ta liền trực tiếp ngồi trên giường.

“Chưa bao giờ thử qua?” Yamaguchi phát hiện ta cực kỳ tò mò nhìn chung quanh, cho nên mở miệng hỏi.

Gật gật đầu nói: “Ừ, lần đầu tiên.”

“Vậy trước kia nơi cô và bạn trai làm ở đâu?” Kenichi ngồi bên cạnh ta nhẹ nhàng kháp một chút quần áo của ta hỏi.

Bạn trai? Lắc lắc đầu nói: “Kỳ thực tôi không có bạn trai” Yamaguchi đang uống nước trong tủ lạnh, nghe ta nói như vậy liền phun nước ra, cười to: “Cô đang đùa phải không, không có bạn trai, vậy thì cái chứng yêu đương gì đó là thế nào?”

Ta ở Nhật Bản hiện đại cũng không lâu, nếu nói dài thì vẫn ở thời kỳ Chiến quốc mới gọi là dài, khi đó nữ nhân còn chưa cởi mở như vậy, làm gì nói được chuyện yêu đương. Tuy ta lớn như vậy nhưng thật chưa yêu bao giờ, không có bạn trai thật sự là kỳ quái sao? Ta mặt đỏ hồng, nói: “Vì tôi xa nhà, gia gia nói dối để giúp tôi thôi”

Yamaguchi nói: “Nếu cô nói thật, vậy lần đầu tiên của cô là cùng ai làm?”

Kenichi cũng gần sát ta nói: “Thật là kỳ quái, chưa có bạn trai bao giờ còn lớn mật như vậy, nhất định là rất có kinh nghiệm , nói đi, là ai? Chúng ta sẽ không nói đi ra ngoài , thậm chí tôi có thể nói cho cô biết lần đầu tiên của tôi là cùng ai nữa cơ?” Nam sinh khác vừa nghe liền cười to, nói: “Ai chẳng biết lần đầu tiên của cậu là cùng với gia sư tại nhà, một nữ nhân đã hơn ba mươi tuổi, cậu còn không biết xấu hổ mà còn nói ra.”

Kenichi cũng không yếu thế: “Hừ, mấy người còn không biết chỗ tốt của nữ nhân thành thực...” Sau đó hắn nói một đồng nữ nhân thành thực có chỗ tốt gì, đương nhiên còn dẫn theo một ít tiết mục “vàng” ngắn. Ta lần đầu tiên nghe đến mấy cái này, mặt đã sớm đỏ hồng .

Đang nghĩ định hiện tại động thủ, mà Yamaguchi lại chú ý tới cái gì đột nhiên nói: “Cô sẽ không phải là lần đầu tiên đi...”

Học máu... Đây cũng có thể nhìn ra, ta nhìn nhìn toàn thân, không có một chỗ nào biểu hiện ra là bản thân vẫn là xử nữ a! Không đúng, dựa theo tư tưởng của người Trung Quốc, xử nữ tuổi này là thật bình thường a! Nghĩ lạnh nhạt, nói: “Đúng thì thế nào?”

Kenichi bọn họ cũng sợ run: “Lần đầu tiên?”

Bọn họ nhìn ta như thể phát hiện đại lục mới vậy, sau đó nói: “Thật lợi hại, lần đầu tiên cũng dám thử 5P.”

“...” Ta không tính toán thử 5P, ta là đến đánh người, nhưng thử ta mong muốn sao giờ còn chưa tới. Đang nghĩ, có người gõ cửa.

Nhìn pizza nóng hằm hập tiến vào, ta nhin không được nhảy xuống cầm một cái ăn. Vừa ăn vừa nói: “Có thể chờ... tôi ăn no rồi nói.”

Kenichi nói: “Đương nhiên có thể.”

Một bên Yamaguchi nói: “Cô nếu hối hận thì giờ còn kịp, lần đầu tiên tốt nhất không nên kịch liệt như vậy.”

“Không sao, tôi rất lợi hại ...” Oa, ăn ngon thật! Ăn đồ ăn thời chiến quốc đã lâu lắm , cơm Tây cái gì đều nhanh thành mây bay .

Chỉ chốc lát sau, nửa khối pizza bị tiêu diệt . Ta liếm liếm ngón tay, cười nói: “No rồi!”

Kenichi nuốt nuốt nước miếng, kéo qua ngón tay ta đặt ở miệng hắn hút nói: “Chúng ta cũng có thể bắt đầu rồi!”

“Ừ, có thể bắt đầu, ai trước đến?” Ta vốn là thiện ý hỏi một câu, nhưng bốn gã thiếu niên lại sợ run một chút. Kenichi bọn họ nhất tề nhìn về phía Yamaguchi, mà Yamaguchi có chút rối rắm nhìn nhìn ta, nói: “Bởi vì cô là lần đầu tiên, nên vẫn là tôi đến trước, bọn họ rất thô bạo , sợ cô bị thương...”

Bởi vì ăn thật no, ta đứng lên hoạt động hai cái, sau đó ngoắc ngón tay nói: “Đến đây đi!”

Lần này đến phiên Yamaguchi do dự , nhưng bị nhóm Kenichi đẩy mãi mới chậm rãi đến gần ta, còn rất ôn nhu nói: “Đừng sợ hãi.” Nói xong đưa tay nhẹ nhàng đáp lên vai ta.

Bắt đầu chiến đấu, ta ăn no có khí lực, lập tức bắt lấy tay hắn dùng sức nhấn hắn ngã xuống một cái. Yamaguchi kinh nghi, bị trực tiếp ấn nằm xuống. Kenichi bọn họ cũng sợ run một chút: “Thì ra cô thích lên trước...”

O()o

“Đúng vậy, rất thích!” Dẫm chân lên ‘thị thể’ của Yamaguchi, một cái đá khiến Kenichi bị ngã ở trên giường. Sau đó ta thuận tay thu thập hai mái tóc đủ màu đủ dạng kia .

Lúc này Yamaguchi đứng lên, không nghĩ tới sức chịu đựng của hắn lớn như vậy.

“Cô làm gì vậy?”

“Đánh người a, ở trường học tôi sợ mấy người kêu thảm thiết sẽ đưa tới sói, không đúng, là đưa tới người. Nhưng nơi này thì khác, mấy người sẽ bị đánh cho thật thích, tin tưởng tôi...” Đá tới, nhưng Yamaguchi lại

né được. Nhưng thà không né còn hơn, bởi vì chiêu tiếp theo là thuận phách, chân qua đầu hẳn trực tiếp đá xuống, Yamaguchi lại nằm bẹp trên đất.

Lần này hẳn đại khái phải nằm chốc lát, ta vỗ vỗ tay nói: “Bởi vì mấy người mời tôi ăn pizza nên tôi thủ hạ lưu tình, mấy người cứ ở trong này chậm rãi ngoạn BL (boy love), tôi phải đi về ăn cơm chiều ... À, hình như vẫn còn no, xem ra nên chạy về nhà.” Nếu không, dĩ Higurasi nhất định sẽ hỏi ta cùng ăn với ai.

Đây là lần đầu tiên ta đánh người ở thế giới này, đáng giá kỷ niệm a. Vừa chạy vừa nhìn ảnh chụp, trong lòng một trận thích thú. Thế này thì về sau ta sẽ không bị khi dễ, toàn bộ người trong ban cũng sẽ yên tĩnh.

Ngày hôm sau, khi ta bước vào lớp, tất cả mọi người mang ánh mắt ‘có sắc’ nhìn ta.

Mặc danh kỳ diệu!

Chú ý thấy kẻ duy nhất không dùng loại ánh mắt này nhìn ta là bốn kẻ ngày hôm qua bị đả kích, nhưng hôm nay nhìn bọn hắn, lại cảm thấy vui vẻ, mặt xanh tím sưng vù, ngày hôm qua ta ra tay nặng đến vậy sao?

“Ngay bây giờ lên sân thượng.” Yamaguchi đột nhiên đứng thẳng nói lớn.

“Được.” Ta đi phía sau hắn, thuận theo đi lên sân thượng, kết quả, vừa lên đến nơi hắn đã trực tiếp quay đầu đánh một quyền, bị ta tránh được.

“Đem ảnh chụp ngày hôm qua lấy ra.”

“Ảnh chụp gì, à, cậu đang nói ảnh chụp bốn người song song nằm ở trên giường, không mặc gì, rất giống đang chơi BL sao?” Vừa nói vừa nhìn sắc mặt bọn hắn, thật phần khích, có thể so với phép biến hóa 72 phép của Tôn Ngộ Không vậy.

“Có!” Bốn người bốn miệng đồng thanh quát.

“Tôi sẽ phát tán chúng lên mạng, nếu mấy người bắt lợi với tôi hoặc làm ra chuyện quá đáng, thì tôi sẽ...”

“Phát ra đi!” Bốn người lại bốn miệng đồng thanh quát.

“Thông minh, cho nên a, khi tôi đến đọc sách thì trong phòng học phải yên tĩnh. Mấy người không thể đi đầu nháo, người khác nháo thì tôi mặc kệ. Thứ hai, đừng tìm tôi gây phiền toái, như vậy rất đơn giản đúng không!” Ta nói xong liền mở cửa sân thượng nói: “Tốt lắm, chúng ta có thể trở về.”

Tuy bốn người bị chụp ảnh BL cực kỳ phẫn nộ, nhưng bởi vì yêu cầu ta đưa ra cũng không quá mức, nên chỉ nhìn nhau, rồi đáp ứng.

Một ngày yên tĩnh cứ như vậy mà triển khai!

Buổi tối khi tan học, ta lại nhận được tin nhắn của Kyosai, hắn hỏi hôm nay có rảnh không, nên thừa dịp mọi người không chú ý liền chui vào văn phòng hiệu trưởng. Hắn nhìn thấy ta đến, cực kỳ cao hứng, nói: “Thật sự là rất khó, không nghĩ tới em đã có bạn trai còn có thời gian đến đây.”

Run rẩy khoe miệng, nói: “Chuyện đã đáp ứng thầy thì em nhất định phải làm được.”

Chúng ta lên lầu, Kyosai bắt đầu vừa vẽ vừa nhìn ta, một lát sau đột nhiên buông bút vẽ, mang chén trà sữa đặt ở trên tay ta nói: “Chuyện của em, thầy đã nghe Mina nói, hiện tại thầy lấy thân phận bạn bè muốn nói cho em một chuyện.” Hắn ngồi đối diện ta, tiếp tục nói: “Em có biết vì sao thành tích học tập Yamaguchi tốt nhưng lại bị phân ở lớp có thành tích không bằng không?”

Thành tích học tập của hắn tốt lắm sao? Lắc lắc đầu, ta chỉ mới chuyển đến, không biết là bình thường.

“Bởi vì hắn từng khiến một nữ sinh có thai, trường đã phạt hắn từ ban 1 chuyển xuống ban 7.”

“Oa, thật là lợi hại!” Sau khi thốt ra, đã thấy Kyosai nhú nhú mày, lập tức sửa lời nói: “Không phải em nói hắn lợi hại về cái kia, em là nói...” Hình như ta đúng là nói hắn rất lợi hại về cái kia, tuổi nhỏ như vậy mà đã làm nữ sinh lớn bụng, chính xác mà nói thì nữ sinh hắn là cũng không dễ có thai a.

“Đối với những nữ hài mà nói thì hẳn là người rất hấp dẫn, nhưng cũng giống như đang hút độc vậy.” Kyosai cũng không nói rõ ràng, bởi vì hẳn từ trước đến nay luôn ổn trọng thâm trầm, nếu không phải ta là người mẫu của hẳn, thì những lời này cũng sẽ không thể nghe được. Hẳn thật tốt với ta, thoáng cảm động: “Em sẽ chú ý.” Nhưng ta chú ý cái gì? Run rẩy khoe miệng, lời này tựa hồ như muốn nói ta phải chú ý không được cùng hẳn hoài thai tiểu hài tử vậy

o()o

“Vậy là tốt rồi!” Kyosai mỉm cười, ta lập tức cảm thấy mùa xuân hoa lại nở. Tay khẽ run lên, chén trà sữa kia rơi xuống.

“Nóng!” Soái ca, chẳng lẽ người không biết lực sát thương nụ cười của ngài rất cao sao, không có chuyện gì sao lại cười tươi như vậy cho người khác xem.

“Không sao chứ?” Kyosai buông bút vẽ vừa cầm xuống, vội vàng cầm lên tay của ta, phát hiện cũng không có vết phỏng mới nói: “Dùng nước trong rửa một chút, thầy đi lấy quần áo Mina cho em mặc.” Nói xong kéo ta vào phòng bếp, sau đó mới đi lấy quần áo.

Nhưng sau khi ta rửa xong mới phát hiện thứ hẳn lấy không phải quần áo Mina, mà là của hẳn.

“Quần áo của Mina đã dọn đi rồi, nên chỉ có thể ủy khuất em mặc của quần áo của tôi. Đồng phục của em cứ giao cho thầy, rất nhanh sẽ khô.” Nói xong, hẳn đưa áo sơ mi của hẳn cho ta.

“Không sao.” Run lấy bối, cũng không rõ ràng.

Kyosai cười nói: “Vẫn nên thay đồ đi, thời gian lâu, vết trà sữa sẽ rất khó tẩy sạch.”

Ta vốn không có mấy thời gian, nên chỉ có thể gật gật đầu nói: “Được.” Vì thế vào toilet thay áo sơ mi của Kyosai.

Hẳn cười, cầm áo và váy của ta đi vào, nói: “Em ngồi xuống đi, rất nhanh quần áo sẽ khô.”

Thật sao, ta chỉ ngồi hơn mười phút là thấy hẳn đi ra, trên tay cầm quần áo khô đi ra, chỗ dính trà sữa đã hoàn toàn sạch sẽ.

“Thật lợi hại, thầy làm thế nào vậy?”

Kyosai đưa ngón tay đặt ở môi, cười nói: “Bí mật”

Mê hoặc a, nam nhân này thật hiếm khi bình thường, trái tim lại bắt đầu đập! Vội vàng lấy đến quần áo “Cám ơn thầy!” Đổi xong quần áo, thời gian cũng không còn sớm, ta phải về nhà.

Nhưng Kyosai lại nói trời đã gần tối, vì thế liền yêu cầu đưa ta trở về.

Không từ chối được, ta tới cổng trường đứng đợi, 2 phút sau Kyosai lái xe đến. Hẳn biết thần miếu Higurashi, nên trực tiếp đưa đến dưới chân núi. Ta lễ phép mời hẳn lên chơi, nhưng hẳn từ chối, cười nói: “Bài vở và bài tập rất quan trọng, lần sau nếu có chuyện gì muốn nghỉ thì có thể trực tiếp xin phép ta, không cần dùng lý do kỳ quái, biết không?”

“Vâng!” Thân ái gia gia a, ta mặt đỏ.

Trở về nhà, ngày hôm sau thấy Kagome cũng đã trở lại, nàng cũng đã đi qua trường học, hơn nữa đang chuẩn bị để đi luôn. Ta nhớ lại, thấy chưa lần nào cùng đi đến Chiến quốc với nàng, nên cũng công theo balo: “Như vậy thì cùng đi đi!” Lúc đi ta còn nói với gia gia: “Gia gia trực tiếp gọi điện thoại cho hiệu trưởng của ta là được, không cần lại nghĩ ra bệnh kỳ quái gì đó”

Gia gia gật đầu nói: “Tốt lắm, cháu yên tâm.”

Kagome vừa đi vừa nói: “Mỗi lần đều nói như vậy, lần trước lại nói là tớ bị chứng bệnh kinh tế mất cân đối”

Ta tiếp lời nói: “Lý do cho tớ càng đáng sợ, là chứng thất tình mất tình thần gì gì đó, khiến các đồng học đều cho rằng tớ là tên ngốc thất tình...”

Hai người cứ như vậy vừa liệt ra các loại chứng bệnh vừa nhảy giềng, vừa đến bên kia ta liền cảm giác được hai cổ yêu khí rất quen.

Một cổ là Inuyasha, một cái khác thì hơi giống Kagura.

Chẳng lẽ là Naraku tìm tới? Bởi vì ta đã ở trong câu chuyện, nên mọi chuyện ta đều có chút lạ lẫm. Kagome là pháp sư cũng có một chút cảm giác: “Tớ muốn đi tìm Inuyasha, hình như hần gặp phải phiền phức.”

“A...” Người đã chạy ra, ta chỉ có thể theo sau. Chạy chạy, đột nhiên một nhánh cây đột nhiên bắt được thất lưng Kagome nâng nàng lên.

Chính là yêu khí này, ta ngẩng đầu thấy một nam tử phi thường tuấn mỹ, trong mắt đầy kích động, vẻ mặt hần có chút điên cuồng nhìn Kagome: “Chính là nữ nhân này! Ta muốn có được nàng!”

Nhện quỷ! Ta nhìn hần, hiểu ra trên người hần vì sao có yêu lực giống Naraku.

“Buông Kagome ra!” Inuyasha chém đứt cái tay kia của hần, nhưng rất nhanh nó lại được kết hợp lại.

Ta nâng Kagome dậy, nói: “Đi!” Nhện quỷ cố gắng bắt lấy Kagome, tuy hần yêu Kikyo, nhưng Kagome cũng là kiếp sau của Kikyou.

Chưa bao giờ thấy qua yêu quái thích bị khảm như vậy. Chém lại ghép, ghép lại rồi bị khảm. Rồi hần lại thành hỏa nam, còn cả gương mặt yêu nghiệt kia nữa, ta nhìn không được mặt đỏ hồng. Inuyasha quả nhiên là tâm ngoan thủ lạt a, nam tử như vậy mà hần nói khảm liền khảm, thật là...

Nhìn quỷ nhện mà ta run rẩy khoé miệng, thời đại này thật sự là kỳ quái!

Về Phong Thương, Inuyasha hiện tại đã nắm giữ, nói động thủ liền động thủ, hơn nữa còn uy lực mười phần. Hần đang trưởng thành, thật là làm cho người ta kinh ngạc.

Chả trách sau này Sess có vài phần tôn trọng hần, quả thật hần là đứa em trai có thực lực

Mọi người bởi vì cái yêu quái tên Onigumo đột nhiên mất tích mà cực kỳ lo lắng, bởi vì hần luôn muốn bắt Kagome, cho nên Inuyasha muốn nàng trở lại thế giới hiện đại.

Nhưng Kagome lại muốn biết rõ sao lại thế này, vì thế cùng bà Kaede và ta đi đến nơi Nhện Quỷ chết. Bởi vì bọn họ cho rằng dấu ấn con nhện sau lưng Onigumo rất có khả năng liên quan đến nhện quỷ!

“Cẩn thận!” Ta cảm thấy được trong động có cổ yêu khí, vội vàng ngăn trở hai người. Nhưng Onigumo đã đi từ trong động ra, nói lớn: “Ta đã biết, ta đã nhớ ra nữ nhân mà ta muốn là Kikyo” Sau đó hần thấy được Kagome: “Vì sao người giống nàng? Vì sao?”

Bà Kaede lên tiếng: “Đi mau! Kagome!” Nói xong liền bắn ra một mũi tên.

Kagome thấy Onigumo vươn tay định tấn công bà Kaede liền nói lớn: “Bà Kaede! Tiểu Đồng! Chạy mau!”

Phân thân của Naraku xác thực rất khó đối phó, nhất là vị Onigumo này, cái tay kia của hần cùng chưởng khí trên người đều làm cho người ta cảm thấy ghê tởm. Nhiều năm kinh nghiệm, ta biết những yêu quái ghê tởm đều cực kỳ đáng sợ. Nhìn hần vươn tay hướng về phía Kagome, ta rút ra luyện nha, hô: “Thương Long phá!” Điện long đánh về phía Onigumo, mà lúc này bầu trời có người kêu lên: “Tán hồn thiết... A!!!”

Run rẩy khoé miệng, đây là hiểu lầm, ai bảo người đột nhiên nhảy ra chắn đường.

Inuyasha nhảy dựng lên, chỉ vào cái đầu đen xì dựng đứng của mình mà hét lên với ta: “Người muốn giết ta sao!?”

Cảm thấy yêu lực trên người Onigumo đang tăng lên, ta nói lớn: “Inuyasha, cẩn thận hần!”

“Địch nhân của ngươi là hần!” Dời đi mục tiêu, ta và bà Kaede lui lại mấy bước, vẫn nên tránh xa nhóm yêu quái đang đánh nhau nếu không muốn bị khảm lấy hay bị bắn máu tung tóe lên người

Lại một lần nhìn thấy nam nhân không ngừng biến thành từng khối, rồi lại hợp lại!

Ta rất cực nhớ ra nguyên tác, hơn nữa cũng thấy được, mỗi lần Onigumo sống lại, các khối thịt đều tập trung vào hình con nhện trên lưng hần mà đến hợp lại. Chuyện này bị Miroku nhận ra, hần đúng là người

cực kỳ cẩn thận. Nhưng tuy hấn nhận ra được, nhưng một đao cuối cùng của Inuyasha lại bị Kagura phá hỏng. Inuyasha cũng không còn cơ hội chém khối thịt có hình con nhện nữa. Mà trùng độc từ trên trời cũng bay tới, mang theo khối thịt có hình con nhện đi mất.

Inuyasha nhanh chóng đuổi theo, Miroku cũng đi theo

Ta vốn cũng muốn đi cùng bọn họ, nhưng đột nhiên nghe được trong rừng cây truyền đến một tiếng kêu. Là A-un, nó ở đó có nghĩa là Sess đã tìm tới. Ta xoay người, nói: “Xin lỗi, ta phải đi trước, Kagome nhớ cẩn thận!” Vẫy tay hướng họ, sau đó chạy vào rừng cây.

Quả nhiên, Sess đứng ở nơi đó lên tiếng: “Phân thân của Naraku?”

“Ừ, nhưng Inuyasha đã đuổi theo.”

“Vậy thì chúng ta đi thôi!”

Ta theo đi lên, đi được chốc lát, đột nhiên Sess đứng lại quay đầu nói: “Trên người người có mùi nam nhân, là ai?”

Mùi nam nhân? Ta chợt ngẩn ra, vừa rồi không hề tiếp xúc với Miroku và Inuyasha, chẳng lẽ là do ngày hôm qua ta mặc quần áo của Kyosai. Đã qua một ngày, hơn nữa ta còn tắm rửa, hấn vẫn có thể ngửi ra sao? Ta nâng tay lên ngửi ngửi, mùi gì cũng không có a!

“Là ai?” Sess lại hỏi một câu, rất ít khi thấy hấn không có tính nhẩn nại như vậy, vì thế ta vội nói: “Là hiệu trưởng trường học của ta, ngày đó quần áo của ta bị bẩn, hấn lấy quần áo của hấn đưa cho ta mặc...”

“Vậy sao?” Sess tiếp tục đi, mà Jaken vốn không ra tiếng lại lên tiếng: “Các người nơi đó cởi mở đến mức đó sao, nữ nhân có thể tùy tiện mặc quần áo nam nhân sao?”

“Không phải là tùy tiện, là vì quần áo bẩn!”

“Hấn chiếu cố người như vậy, chẳng lẽ hấn là chồng tương lai của người?”

Mặt đỏ, hiệu trưởng Kyosai quả thật là nam nhân tốt, nhưng ta cũng chưa bao giờ nghĩ đến chuyện kết giao. Lúc này Jaken vừa nói như vậy, ta lại ngẫm nghĩ. Nhưng ta lập tức phủ định ý nghĩ này, bởi vì người ta ưu tú như vậy, chỉ sợ sớm đã có bạn gái. Nữ hài tử Nhật Bản rất lợi hại, một khi các nàng đã nhìn trúng nam nhân tốt thì sẽ không bao giờ khách khí với người khác, trực tiếp xông đến đoạt trước.

“Mới không phải.”

“Vậy tại sao mặt người đỏ?” Jaken lại nhìn ra, ta sờ sờ mặt mình, nói: “Ta chỉ là đột nhiên cảm thấy, kỳ thực hấn cũng là nam nhân tốt lắm... A! Đau đau đau!” Vì sao rõ ràng Sess đang đi bình thường lại đột nhiên đứng lại, ta liền bị đụng phải.

“Jaken!”

“Có!” Jaken vội vàng nói, nhưng Sess đột nhiên nhát tay áo, Jaken biến thành sao bay vào bờ dòng sông nhỏ bên cạnh.

Khụ! Ta lập tức lui ra sau, trực giác cho thấy Sess đang rất tức giận.

“Người muốn gả cho hấn?”

Đột nhiên bị hấn hỏi như vậy, ta lại cảm thấy có chút buồn cười, thì ra hấn cho là thật sao? Ta vội vàng vung loạn hai tay nói: “Tuy hấn là soái ca tốt bụng, nhưng ta còn nhỏ, vẫn còn là học sinh trung học, sao có thể lập gia đình sớm như thế. Tuy sống ở đây vài chục năm, nhưng mà... ta ngay cả bạn trai đều không có, lại càng không muốn nói kết cái gì hôn, vẫn sớm vẫn sớm!”

“Vậy sao?” Sess xoay người đi tiếp, đột nhiên lại nói: “Người coi như là người Bạch Khuyển tộc, nếu xuất giá thì phải thông tri khuyển tộc biết, hiểu chưa?”

“Hiểu rồi, nói như vậy thì Sess Sess người vẫn coi ta là thân nhân của người đi, đúng không đúng không?” Cao hứng a, tuy biết đánh chết hấn, hấn cũng sẽ không thừa nhận. Quả nhiên, mỗ yêu hừ một tiếng, nhưng cước bộ lại nhanh hơn bình thường.

Vụng trộm cười nhanh chóng đuối theo, ở dưới ánh trăng, hai cái bóng dáng in trên đất thật dài, mang cảm giác rất hài hòa. Bởi vì chỉ nhìn bóng mà ngẩn người, hoàn toàn quên mình đang đi trong rừng cây, hậu quả là vấp phải cục đá, té lăn trên đất.

Ngực bị ấn về một chút, cũng không cảm thấy đau. Định đứng dậy, đã thấy Jaken đáng thương đang bẹp dí ở đó, mắt đều là sao. Ta lấy tay vỗ vỗ mặt hắn “Còn sống không, Jaken?” Tiểu gia hỏa này đúng là thật không hay ho a .

“Nhìn đường.” Thanh âm của Sess có chút bất đắc dĩ, đứng lại nhìn một người một yêu ngã lăn thành một đoàn trên đất.

46. Chương 46: Trở Về

“Vâng!” Ta nhắc tay nói.

Jaken lập tức nhảy dựng lên, xoa xoa gáy phàn nàn: “Đau! Người tại sao không nhìn đường! Áp ta đau quá, người nên giảm béo đi, một đồng thịt mềm, tuy thật thoải mái...” Nói xong hắn còn giật giật tay tựa hồ đang hiểu ra cái gì!

Ta lập tức cứng người, bởi vì nơi vừa bị ta áp hình như là ngực. Hắn nói thịt mềm thật thoải mái , chẳng lẽ là... Cúi đầu nhìn ngực mình, ta ngốc nhéo một chút, đúng là mềm! Đúng là thoải mái!

Jaken cũng phục hồi tinh thần lại, nháy một đôi mắt đầy sao ngẩng đầu nói: “Hay là, vừa rồi là...” Lời còn chưa dứt, hắn đã hóa thành sao bay đi ...

Tuy bị yêu quái chiếm tiện nghi có chút buồn bực, nhưng Sess đã giúp ta báo thù. Ta đứng lên vỗ vỗ đất trên người nói: “Kỳ thực hắn cũng không cố ý ...” Lời nói của ta cũng chỉ được một nửa, bị Sess trừng một cái lập tức nuốt trở về.

Trong lòng rơi lệ, vì cái gì ta là trưởng bối mà lại sợ hắn a!

“Về sau cẩn thận.”

“Được.” Học bộ dáng Jaken gật đầu lên tiếng trả lời, Sess mới tiếp tục đi.

Khi Jaken đuối đến nơi, hắn cũng không ngốc đi nhắc lại chuyện vừa rồi, chỉ chán ghét liếc ta một cái, tiếp tục đuối theo.

Cũng không thể trách ta a, ta mới là người chịu thiệt cơ mà!

Gần đây, rau dại đã ăn chán miệng, hôm nay quyết định bắt mấy con cá ăn. Hơn nữa ở sông nhỏ thời cổ đại có cực kỳ nhiều cá, ta cởi giày cùng Jaken lội xuống sông.

Sess ngồi ở bờ sông, một bên phơi ánh mặt trời một bên nhìn chúng ta bắt cá.

“Oa, nước sông ấm thật thoải mái, Sess Sess muốn xuống dưới không.” Cao hứng hưởng Sess vẫy tay, nhưng hắn căn bản không để ý ta.

Biểu hiện bình thường, ta đập nước sông, nói: “Thật muốn dùng thử Thương Long phá một lần.”

Jaken tắc nói: “Người là ngu ngốc sao, dùng xong chiêu đó thì tất cả cá trong sông chín hết.”

“Vậy thì chẳng phải là tiện sao?”

“Cũng đúng a”

“Ha ha... Chọc người chơi thôi, nếu chúng nó đều chín, thối tuyệt không thơm. Chúng ta cũng không có nhiều gia vị làm cá nướng a.” Nhìn Jaken há miệng như muốn nuốt sống ta, ta cực kỳ cao hứng.

Đột nhiên, Sess đứng lên đi hướng ngược dòng sông.

Hắn đương nhiên sẽ không bỏ lại chúng ta, nên nhất định là hắn có việc tạm dời đi. Bởi vì nước sông rất thoải mái, nên ta cũng không để ý, tiếp tục nghịch nước, nhìn Jaken cố gắng bắt cá. Nhưng bản lĩnh bắt cá của hắn đúng là kém cỏi, hơn nửa ngày rồi nhưng ngay cả cái đuôi cá cũng chưa đụng tới nổi.

Nhưng vì sao nước sông càng ngày càng lạnh? Có cả yêu khí nhàn nhạt bay. Ta trực tiếp lội ngược sông hướng Sess đi, chỉ thấy nơi đó nước sông đã kết băng lạnh, một nữ tử yêu mị đang đứng ở trên lớp băng, hình như ta đã gặp qua ở đâu rồi, Thời gian cũng không dài lắm nên ta rất nhanh nhận ra, nàng là Toran tộc mèo rừng.

Nghe thấy nàng nói với Sess: “Đã lâu không gặp, Sesshoumaru.”

“Người còn chưa chết sao?” Sess nhàn nhạt nói. Không hổ là Sess Sess, phương thức chào hỏi thật sự đặc biệt, nhưng Toran chỉ cười nói: “Làm sao có thể, hôm nay ta đến là để kết thúc với người”

“Người đã thua, năm mươi năm trước.”

“Vậy sao? Nhưng hôm nay khác với năm mươi năm trước, chủ nhân của ta đang chờ người.”

Theo ta được biết, năm đó tộc trưởng tộc mèo rừng đã bị Inu no Taishou giết chết, nên hiện tại tình tiết trong tác phẩm hẳn là bọn họ muốn cứu tộc trưởng, nên dụ Sess và Inuyasha đến. Nghĩ đến năm mươi năm trước không bởi ở bên Sess, trong lòng ta cảm thấy có lỗi.

“Chủ nhân của các người?”

“Đúng vậy, cha của người đã chết, vĩnh viễn sẽ không sống lại, nhưng chủ nhân của ta có thể sống lại .”

“Vậy thì sao?” Những lời này là ta hỏi.

Toran hẳn cũng nhận ra ta, hơi ngần ra rồi nói: “Đương nhiên, là tìm các người báo thù.”

“Như vậy, ngay bây giờ ta sẽ đoạn tuyệt huyết mạch của các người.” Sess một chữ một chữ nói, khiến ta thể nghiệm một phen cái gì gọi là cảm giác siêu khốc.

“Thật gấp gáp a, nhưng ta không nghĩ đánh ở đây, nếu muốn đánh thì đến tòa thành của bọn ta, chúng ta sẽ ở đó chờ người! Cáo từ !” Nói xong gió lạnh nổi lên, công kích hướng chúng ta. Sess phóng thích yêu lực trên người, băng liền tan rồi biến mất .

Nước sông khôi phục bình thường, lúc này Jaken giơ hai con cá chạy tới: “Ta bắt được rồi , có cá ăn!”

Run rẩy khoe miệng, nếu hẳn đến sớm tí nữa thì tốt rồi, hai con cá kia vừa vặn có thể uy mèo! Ta cũng không muốn ngăn cản cũng không muốn đi thay đổi tình tiết trong tác phẩm, bởi vì Sess thập phần cường đại, căn bản không cần lo lắng. Huống hồ, ta không phải Rin, ta có thể bảo vệ tốt bản thân.

“Jaken, tộc mèo rừng xuất hiện”

“Sao ạ?.” Jaken lập tức ném cá xuống, nói: “Vậy chúng ta...”

Sess không nói gì cứ thế xoay người bước đi, còn Jaken quay đầu nói: “Uy, Tiểu Đồng, người tốt nhất ngồi ở đây, tộc mèo rừng không giống những yêu quái khác”

“Vì sao?”

“Bọn chúng rất lợi hại!” Jaken có chút phát điên nói lớn.

“Sợ cái gì, cũng không phải ta chưa đánh qua, đi nhanh đi nhanh, Sess Sess đã đi rất xa .” Nói xong chỉ chỉ đằng trước, rồi nhảy lên lưng A-un.

Jaken quả nhiên quay đầu lại nói lớn: “Sesshoumaru sama ! Xin chờ ta một chút!” Rồi hai chân ngắn tí điên cuồng chạy.

Cuối cùng, hẳn vẫn lên lưng A-un, bởi vì hẳn cũng giống tam vô pháp đuổi kịp cước bộ của Sess. Jaken tựa hồ rất lo lắng, nói: “Sesshoumaru sama sẽ không tính một mình đấu với bọn họ đấy chứ, như vậy thì rất đáng sợ.”

“Còn có ta” Tên Jaken này hình như luôn bỏ qua ta.

“Người là con người yếu đuối, căn bản không đáng giá nhắc tới!”

“Người nói cái gì?” Ta kéo kéo mặt Jaken hỏi.

“Người nhất nhỏ ều, con...người... không đáng giá nhắc tới...” Bị kéo mặt thế nhưng còn có thể nói được, thật đúng là cái miệng đáng yêu.

Đột nhiên thấy đằng trước có một người đang quỳ, không đúng, là yêu quái người tròn tròn miệng Barbie. Jaken lên tiếng: “Hắn chẳng phải là...”

“Ai a?” Ta quả thật không biết hắn, chỉ cảm thấy tựa hồ hắn không có ác ý. Khi Sess đi qua hắn, hắn còn hành lễ: “Sesshoumaru sama!”

Sess không nói không rằng cứ thế đi tiếp, A-un cứ thế nõi đuôi theo. Ta thấy hắn cúi đầu nói: “Xin hãy cho Royakan giúp Sesshoumaru sama một tay.”

Thì ra hắn chính là yêu quái há mồm là có thể phun ra thiết nhiều sói, chẳng trách ta thấy có hảo cảm với hắn. Sess ở đằng xa thuận miệng phiêu ra một câu: “Không cần”

Royakan khẩn cầu: “Xin đừng! Sesshoumaru sama! Ta muốn đi theo trợ giúp ngài!” Nước trong hai mắt to bắt đầu rớt xuống rầm rầm.

Hình ảnh này thật vui, ta cực lực nhin xuống không bật cười, nói: “Cho hắn đi theo cũng được mà.”

Sess đứng lại lạnh lùng nói: “Royakan, trước khi ta động thủ giết, lập tức biến!”

“A!” Royakan khóc càng hung, ta hoài nghi chỉ cần mấy phút nữa thôi là nơi này biến thành sông. Vốn định nói giúp hắn, nhưng nhìn Sess là biết nói cũng nói vô ích, chỉ có thể hướng hắn vẫy tay: “Tạm biệt, lang yêu đáng yêu...” Đột nhiên cảm thấy sau lưng có luồng yêu lực đang biến hóa, vội vàng cầm miệng, về sau tuyệt đối không thể nói hai chữ đáng yêu với yêu quái hay nhân loại, nếu không rất có thể họ sẽ biến thành tử thi.

Đang nghĩ, ba người đã đến một ngọn núi, Sess đứng định bắt động.

Ta nhảy xuống nói: “A-un, ngoan ngoãn ở đây chờ chúng ta.”

A-un...

Tiếng kêu của nó lại khiến ta nghĩ tới trâu của Toutousai!

“Nơi này hắn là có kết giới bảo hộ, mùi miêu yêu đến đây liền biến mất”

“Để ta mở kết giới!” Khác với thiết toái nha đỏ của Inuyasha, phương pháp của ta có điểm đáng sợ. Inuyasha hoặc người khác sau khi mở ra kết giới, kết giới có thể được sửa lại hoàn hảo. Nhưng kết giới nếu bị ta mở ra, thì không có khả năng sửa được.

Trừ phi người bố kết giới không phải người không phải yêu mà là thần!

Sess lui lại vài bước, ta triệu ra Xích Diễm: “Phá giới!”

Thần long phá giới, đương nhiên phải là thần mới có thể sửa! Bởi vì biết điểm ấy, nên ta rất ít dùng nó phá tan kết giới những lúc không cần thiết, ai biết là yêu quái hoặc nhân loại nào vì bảo vệ thứ gì đó mà bố kết giới, một khi bị ta giải, biết đâu bọn họ sẽ thảm.

Điều này năm đó Inu no Taishou đã nói với ta, ở điểm này, hắn quả thật rất minh quân.

“Đang nghĩ cái gì?” Sess đột nhiên hỏi ta.

“Chỉ là nhớ tới cha của ngươi, nhớ năm đó khi ta đụng tới kết giới nào là liền không lưu tình phá giải. Một ngày Inu no Taishou nói với ta, người ta bày ra kết giới thường để bảo vệ ai hoặc vật quan trọng nào đó. Cho nên, nếu như đối phương không phải địch nhân của ngươi thì không nên hủy diệt thành quả của bọn họ. Sau khi nghe những lời này, về sau ta không còn tự tiện đi phá kết giới của người khác.”

“Nhàm chán!”

“Ta cho rằng lời nói này rất có đạo lý a, lúc ấy ta cũng có thứ phải bảo vệ, cho nên đã cảm động lắm.” Khi đó Sess còn nhỏ, chứ cường đại được như bây giờ.

Lần này Sess không nói gì, chỉ chậm rãi tiêu sái đi ngã tư đường không người, hẳn là đang dựa vào mùi tìm người muốn tìm.

Đột nhiên hắn quay hướng khác, ta cũng chạy chậm đuổi kịp.

Đứng trước là mấy phòng ốc, tuy có cảm giác rõ ràng đối diện có cái gì đó nhưng lại không nhìn thấy. Nhưng Sess của chúng ta là ai? Sesshomaru sama lạnh lùng cường đại a, hẳn cũng không quản đối diện là ai cứ thể trực tiếp ra chiêu Thương Long phá, phòng ốc lập tức nổ tung, sau đó là những tiếng kêu thảm thiết vang lên.

“Người các ngươi muốn chờ không phải là Sesshoumaru đấy chứ, tại sao hắn lại xuất hiện ở đây?” Mấy người Inuyasha ở bên cạnh nói.

“A, con lớn nhất của cậu yêu đã đến rồi, bọn ta chờ người ở lâu dài!” Trên nóc nhà, Karan nói xong liền cùng các miêu yêu nhanh chóng chạy mất.

“Sesshoumaru! Vì sao người tới nơi này?” Inuyasha lớn tiếng hỏi.

Ta khụ xong rồi, xua xua tay đuổi đi tro bụi nói: “Vì sao mỗi lần gặp được bọn họ, ta đều phải khụ một hồi...” Rồi chào hỏi Miroku và Sango: “Chào buổi tối.”

“Đồng tiểu thư, chào buổi tối.” Miroku vội vàng vẫy tay cười nói, còn Sango hơi gật đầu hướng ta.

“Vì sao cả người cũng tới?” Những lời này là Inuyasha hỏi, chỉ có hắn mới có thể ở trước mặt Sess cường đại còn có thể kiêu ngạo nói chuyện như thế.

“Câm miệng! Inuyasha! Đó là chuyện của ta! Tại sao người xuất hiện ở đây?” Sess đang tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng. Mặc dù trong nguyên tác, ta biết được lý do hắn tức giận, nhưng tự mình cảm thấy được mới biết được, kỳ thực hắn đối với tên em trai này luôn vẫn có sự chờ mong. Nếu không, cũng sẽ không tức giận lớn như vậy, giống như phụ thân cảm thấy thất vọng và tức giận với con trai vậy.

“Đương nhiên là tới cứu Kagome! Cô ấy bị đám miêu yêu đó bắt đi!” Inuyasha nắm chặt tay nói.

“Ai nha, người lại để Kagome lâm vào nguy hiểm? Thật sự là buồn cười, xem ra không thể giao Kagome cho người rồi. Anh rể của ta nhất định phải có năng lực bảo vệ chị, người không xứng!” Đả kích này đủ đại đi! Sess hẳn là hết giận thôi? Nhìn thoáng qua Inuyasha, hắn quả nhiên ừ ừ, nói lớn: “Ai... Ai muốn làm của anh rể người.”

“Ta đi tìm người khác là được.” Bộ dáng hắn thật đáng yêu, rất muốn sờ lỗ tai của hắn, nhìn qua rất giống Sess hồi còn nhỏ a! Trong lòng có chút ngứa, sau khi Sess lớn lên liền không cho ta chạm vào lỗ tai hắn nữa, thật sự là đáng tiếc a!

“Không cần phải nói chuyện với tên bán yêu vô dụng đó! Đi!” Sess đi phía trước dẫn đường, nhưng cơn tức giận của hắn đúng là rất lớn, vì hắn dẫm thẳng lên người Jaken đi qua.

“Các người!” Inuyasha ở đằng sau tức giận, nhưng lại không biết nói kiểu gì. Hiện tại hắn nhất định đang rất buồn bực đi!

“Năm đó...” Ta biết chuyện năm đó, nhưng vẫn hi vọng Sess nói ra.

Hắn một lúc sau mới nói: “Năm mươi năm trước, tộc mèo rừng góc đầu trở lại, mà hắn lại bị phong ấn, đúng là tên bán yêu vô dụng.”

“Kỳ thực, Inuyasha cũng rất bắt mắt dĩ a, dù sao kẻ phong ấn hắn chính là cô gái hắn thích. Hơn nữa, bọn họ là do trùng bầy người khác.” Dù sao vẫn là người trong nhà, vẫn nên thay hắn nói chuyện

“Ngu xuẩn!”

“Sess Sess, bây giờ người còn chưa yêu mến người nào, cho nên mới nghĩ như vậy, chờ người một ngày nào đó biết thích thì người sẽ hiểu và thông cảm cho hắn” Ta đã cảm giác được trên đỉnh đầu ta có cái vòng lóe sáng lóe sáng, bên trên có khắc bốn chữ to, thánh mẫu quang hoàn!

“Vậy là người từng yêu?” Đột nhiên Sess khơi mào khoe miệng hỏi.

Hồng rồi, hần đang cười! Vì sao ta lại cảm thấy căng thẳng? Vội vàng lui lại vài bước, loạn xua tay nói: “Không... Không có...”

“Thực xin lỗi, quý rầy hai vị ở đây nói chuyện yêu đương.” Thanh âm của Toran vang lên, sau đó ta mới phát hiện đang bị bao vây.

Nói chuyện yêu đương? Ta và Sess? Thỉnh tha ta đi, nếu muốn cùng Sess yêu đương, thì không có thể xác và tinh thần cường đại là không có khả năng, nếu không thì không bị gõ chết thì cũng bị hù chết! Vừa mới, ta đã bị nụ cười của hần dọa cho hít thở không thông!

Sess lại rất lạnh nhạt nói: “Không phải là người nói chủ nhân các người muốn gặp ta sao, sao lại né tránh?”

“Chúng ta phải vạn toàn chuẩn bị tiếp đãi chứ, ta có thể làm đối thủ của người đến khi chủ nhân hoàn toàn sống lại” Toran mỉm cười khiến ta đột nhiên có loại ảo giác, nữ nhân như vậy và Sess rất xứng thành một đôi...

Ta lại cảm thấy không thích hợp cho lắm, bởi vì hai vị này vừa nói được mấy câu liền đối chọi gay gắt, nếu lấy nhau thì khẳng định ba ngày một trận nhỏ năm ngày một trận lớn.

“Loại yêu quái này cứ giao cho ta là được!” Jaken chạy đi lên, trực tiếp dùng gậy đầu người phun lửa. Đối phó với băng quả thật nên dùng lửa, nhưng cũng phải nhìn yêu lực hai bên lớn nhỏ như thế nào!

Toran cầm băng tiễn đánh lại đây. Một bên Sess rút đao nhẹ huy một cái, trong nháy mắt băng bị phá, hần quay đầu liếc ta một cái, ta vội vã cười nói: “Giao tập binh cho ta, người chuyên tâm đi chơi.”

Sess quay đầu, rút kiếm chém hướng Toran.

Bọn họ bên kia ta không cần lo lắng, nhưng dùng luyện nha khảm con mèo nhỏ lại có chút kỳ quái. Càng nghe bọn chúng kêu nhao nhao lên, ta thật sự cảm thấy bản thân đang ngược đãi động vật!

47. Chương 47: Ủng Hộ

Huy nhẹ luyện nha, một đao đánh thẳng ót bọn họ. Một đường đánh xuống, nhóm mèo con kêu meo meo ngã xuống đất, hai móng ôm đầu. Ta nhìn nhìn đầu bọn nó, lập tức ta nghĩ tới chữ số 8. Hình cơ bản là như vậy, một cái đầu to, trên đỉnh là một dấu phẩy đặc biệt thú vị. Bên kia, Jaken cũng thể hiện thần uy, mấy con mèo nhỏ bị hần thiêu hủy rất nhiều lông, bị làm cho chạy tán loạn.

Dư quang khóe mắt nhìn Sess bên kia, bên điện bên băng đánh nhau tán loạn. Bây giờ Toran lợi hại hơn năm rất nhiều, băng thương trong tay nàng ta đã có thể chống trọi với kiếm khí của Sess.

Rầm rầm oanh!

Một chỗ khác đột nhiên dấy lên ánh lửa, hần là Inuyasha bọn họ nháo ra động tĩnh. Anh em nhà này quả nhiên là cực phẩm, ngay cả đánh nhau cũng giống nhau như vậy. Nhìn nhìn xung quanh, nếu cuộc chiến đấu này chấm dứt, cũng không thể sống được ở đây, toàn bộ thôn cơ hồ bị hủy hết.

Lúc này, Toran quăng băng tiễn về phía Sess “Thời gian đã đến, xin cáo lui trước.”

Sess đánh nát băng tiễn, nhìn hướng Toran rời đi,捏 lại mắt. Biểu tình này, ta thay Toran lau mồ hôi, con mèo nhỏ a, về sau người nhất định sẽ không được an ổn.

Sess không chút nghĩ ngợi, trực tiếp đuổi theo. Động tác của hần rất nhanh, ta sợ bị lạc mất hần nên nhanh chóng sử dụng phong chú theo đi lên. Jaken hét lớn ở đằng sau: “Chờ một chút!”

Bảo ta chờ kiêu gì, với tốc độ của Sess, ta phải miễn cưỡng lắm mới có thể đuổi kịp. Lướt qua vài ngôi nhà liền nhìn thấy hài cốt của một miêu yêu to lớn ngồi ở đó. Tuy rằng là hài cốt, nhưng vẫn rất dễ dàng nhận ra, bởi vì thân hình lớn thể này quả thật rất ít gặp, ta nhíu mày nói với Sess: “Là tộc trưởng tộc mèo rừng...”

Sess cắt ngang: “Chỉ là vong linh!” Rồi vươn trảo quạt ngang hài cốt.

Xung quanh hài cốt của miêu yêu có bố trí kết giới, mấy trăm năm trước, Inu no Taishou cũng phải mất rất lớn yêu lực mới đánh tan được kết giới của nó, giết được tên yêu quái này.

“Chỉ là kết giới” Sess nhàn nhạt nói.

Toran cười to: “Kết giới của tộc trưởng đại nhân, các người vô pháp phá nổi.”

Hài cốt kia đột nhiên động đậy, nuốt trọn mảnh ngọc tứ hồn. Sau đó yêu lực của hắn đột nhiên tăng mạnh, hai mắt thả ra u lam quang.

Ta vốn muốn dùng Xích Diễm mở kết giới, nhưng bên trong chính là nhóm Kagome, còn có rất nhiều thôn dân.

“Máu, cho ta máu!” Tên yêu quái to lớn kia vươn miêu trảo định bắt nhóm Kagome.

Miroku vốn định mở ra hang gió, nhưng lại bị yêu hồn chặn trụ, toàn thân tê liệt không thể động đậy.

Đúng lúc này, một tiếng hét lớn vang lên: “Kagome!” Inuyasha giơ lên thiết toái nha đỏ bỏ về phía kết giới, nhanh chóng đứng trước mặt Kagome: “Kagome không sao chứ!”

“Inuyasha!”

“Các người chạy mau, nơi này giao cho ta.”

“Được”

Ta kinh thán, tâm lý của hai người kia quả nhiên đều cực kỳ cường đại. Dưới tình huống như vậy mà vẫn có thể mất qua mây lại. Dù có là lần đầu tiên nhìn thấy bọn họ, cũng có thể nhìn ra đối thoại này rõ ràng là rất giống tình lữ, có thể hoàn toàn không nhìn người khác, thậm chí ngay cả hung hiểm cũng không để ý.

Yêu đương, thật sự có thể khiến người ta trở nên nhiệt huyết như thế sao?

Vì sao nhiều năm như vậy, ta không tìm được một người như thế?

“Thiết Toái Nha...” Sess nói gần như lẩm bẩm, tựa hồ hàm chứa vô hạn oán niệm.

“Có thể đánh vỡ kết giới, hắn đang trưởng thành a!” Quả nhiên thiếu niên đang yêu là vô địch, Sess, người cũng phải cổ lên a.

Nhưng bên kia đang trầm thiết lại biến thành diễn tình tay ba, bởi vì Kouga đột nhiên chen vào, ôm lấy Kagome. Lỗ tai của Inuyasha hoàn toàn dựng thẳng, nếu có thêm cái đuôi, ta tin tưởng nhất định cũng dựng đứng lên giống Sess hồi còn nhỏ vậy.

“Ngu ngốc!” Sess không nhìn bọn họ nữa, kinh ngạc vừa rồi cũng bị thay thế bằng khinh thường.

Nhưng con mèo to kia cũng không chờ bọn hắn diễn xong, bàn tay to lập tức duỗi ra động thủ. Kagome mang hết thôn dân đi, nhưng một đám con mèo nhỏ ngăn cản. Ta không lo lắng, bởi vì nhóm Kouga đang bảo vệ nàng. Nhưng đám mèo con kia cũng thật khó đối phó.

Con mèo lớn bị nhất kích của Inuyasha đánh xuống mặt đất, ta cảm giác được mặt ta đang rút. Nhưng thấy Sess đang nhìn Inuyasha chiến đấu, ta nhẹ giọng nói: “Nếu không hỗ trợ, hắn sẽ bị giết đó...”

“Ai muốn trợ giúp hắn!” Nhưng Sess vẫn rút ra Đẩu Quỷ xông đến. Là Thương Long phá, hơn nữa lúc chém lại cực chuẩn, ta nhìn không được nhắm hai mắt lại. Tính cách chẳng phân biệt địch ta của Sess quả nhiên thập phần đáng sợ, nói động thủ liền động thủ, ngay cả em trai cũng bị cuốn đi vào, nhưng cuối cùng vẫn là người bị điện giật nhẹ nhất.

Hắn nhảy dựng lên, hét lớn: “Người làm cái gì?”

“Tránh ra! Ta không muốn nhìn thấy người!”

Tiết mục anh em cãi nhau lại trình diễn, vì cái gì mỗi lần gặp mặt đều phải đánh một lần mới hả dạ a?.

Hiện tại ta mới biết vì sao Inu no Taishou đem áo lửa cho Inuyasha, là vì hắn có dự kiến trước, biết được em trai nhất định sẽ bị anh trai ngược, cho nên mới cho hắn vài thứ bảo vệ, nếu không thì chắc chắn Inuyasha đã chết từ lâu rồi.

Jaken đuổi theo hô hào: “Uy người xem đủ chưa, vì sao không hỗ trợ?!”

“Hỗ trợ ai?” Hỗ trợ thì nhất định là giúp Sess, nhưng hiện tại hẳn rõ ràng là ở đang khi dễ em trai, nếu ta giúp thì biến thành giết người rồi còn gì.

“Vậy tên kia...” Jaken chỉ chỉ con mèo lớn.

Hắn quả nhiên đã đứng dậy được, rồi nổi cơn khát vọng linh hồn mà giết chết ba thuộc hạ, hút cạn năng lượng của họ, thành công khôi phục hình dạng cũ trước kia

Ta rút ra luyện nha, hẳn thật sự quá lớn so với ta? Nghĩ nghĩ, nhắm ngay một cái chân của hắn, chém thẳng đao xuống.

Con người khác với yêu quái, con người chơi với giữa không trung thì không thể mượn không khí để sử dụng, cho nên ta ngoan ngoãn đứng ở trên đất để khảm chân yêu quái, chiêu này vẫn cực chuẩn, con mèo to ăn đau lập tức vươn móng vuốt định chop ta.

Ta nhanh chóng lùi lại, nhưng hẳn chop tới mang theo gió rất lớn, thổi bay ta trong không trung mãi mới dừng lại. Ai bảo thân hình to lớn thì động tác sẽ chậm? Con mèo to kia rõ ràng cực kỳ nhanh.

Lần thứ hai hắn công kích, đột nhiên Sess vọt tới đỡ cự chưởng của con mèo to kia: “Mau tránh!”

Từ bao giờ ta thành người luôn bị bảo vệ? Nhưng ta vẫn lui lại mấy bước, ngoan ngoãn đứng ở một bên thừa thời cơ tấn công. Lúc trước con mèo to dù sao cũng đã từng khiến Inu no Taishou biến nguyên hình để đánh nhau, dù hiện tại yêu lực còn chưa hoàn toàn khôi phục nhưng cũng không thể coi thường, nhưng hai anh em nhà này lại hoàn toàn không có ý thức hợp tác, chắc chắn khả năng chiến thắng sẽ khó khăn hơn.

Quả nhiên, phong thương của Inuyasha không dùng được, mà động tác của Sess tuy có sức công phá lớn nhưng hẳn vẫn bị đánh trúng một chưởng rơi xuống.

“Sesshoumaru sama! Ngài... Không... Không...” Ta cầm lấy trượng đầu người kéo Jaken lại, đặt một ngón tay bên miệng nói: “Hắn đang tức giận, vẫn nên tránh xa một chút”

Sess quả thật rất tức giận, ánh mắt lập tức biến thành màu đỏ, gió mang yêu khí nổi lên cuộn cuộn. Xem ra hẳn muốn biến thân, hiện tại, hẳn đã có thể cùng con mèo to đấu một trận, nhưng ba chân thì hình như có điểm không quá hài hòa. Đang nghĩ, đột nhiên yêu khí quanh người Sess ngừng lại, hắn nói nhỏ: “Thiên sinh nha.”

Đột nhiên vỗ tay một cái, giờ mới nhớ tới miêu yêu kia vốn là vong linh, không hiểu sao ta lại quên mất tình tiết cơ chứ, nếu sớm nhớ ra để nhắc nhở hắn, miễn cho tức giận đến muốn biến thân.

Sess thật thông minh, hơn nữa hẳn vẫn luôn tôn kính Inu no Taishou. Mặc dù có chút vi phạm ý nguyện của cha, nhưng vào thời khắc mấu chốt hẳn vẫn không làm cha thất vọng. Thiên sinh nha được hắn rút ra chém, Thiên Sinh nha quả nhiên là thanh kiếm xinh đẹp khéo léo, dưới ánh trăng, nó ánh lên nhiều tinh quang cực kỳ xinh đẹp.

Trước kia Inu no Taishou rất ít dùng thiên sinh nha, sau khi Sess nhận nó thì lại càng ít dùng, cho nên số lần ta nhìn thấy nó cũng cực ít. Bây giờ được nhìn thấy thật thỏa mãn, con mèo to kia gầm rú, rất nhiều linh hồn thoát khỏi thân thể hắn. Sess thu đao lạnh lùng nói: “Hiện tại là chuyện của thiết toái nha.”

“Khoan! Người làm cái gì?!” Inuyasha còn chưa nói xong, con mèo to kia đã bắt đầu biến thành một khối hải cốt, hẳn quát to một tiếng: “Phong thương!” Mỗ miêu yêu trực tiếp ngã xuống đất.

Nhưng ba tên yêu quái đầu lĩnh của tộc mèo rừng kia lại sống lại, Toran mừng rỡ, lại không hiểu tại sao lại thế này.

“Ai nha nha, Sess Sess lại dùng thiên sinh nha cứu bọn họ, thật ngạc nhiên a!” Kỳ thực ta đã sớm biết sẽ thế, nhưng vẫn trên chọc hắn. Nhìn thấy Sess đi đã xa, ta nói với Toran.

“Là hắn cứu chúng ta? Làm sao có thể?” Toran không thể tin nổi.

“Sess cũng không keo kiệt như các người vậy, cho nên về sau đừng hẳn gây phiền toái a.” Vừa đi ta vừa nói, rồi nhanh chóng đuổi theo Sess

Đương nhiên, giống nguyên tác, tộc mèo rừng quyết định về tộc, mà thôn cũng khôi phục bình thường. Hết thấy công lao, Sess đương nhiên sẽ không đi lính, vì thế ta liền điệu thấp đi theo hắn đi đến chỗ A-un đang đứng.

“Sess Sess, tư vị cứu người thế nào?”

“Dông dài!”

“So với giết người vẫn tốt hơn”

“Dông dài!”

“Năm đó hai người chúng ta còn kém cỏi, bị nhốt trong rãnh núi, kém chút nữa là ta bị ngạt chết...”

“Á!!!”

Đang nói, không hiểu sao Jaken lại bị đánh bay, đang bối rối không rõ, đột nhiên một bàn tay ôm ta vào lòng, sau đó một đôi môi lạnh mềm đến gần, nhưng chỉ chạm khoe miệng ta rồi rời đi luôn.

Ý gì? Ta cương: “Giải thích? Nhưng hình như ngươi không làm chuyện gì có lỗi với ta a, cảm ơn? Hình như ta cũng không có làm chuyện gì khiến ngươi cao hứng. Tức giận? Vậy cũng không cần hôn môi a...” Tuy nụ hôn đầu tiên của ta đã sớm cho tiểu Sess, nhưng lúc đó là vô ý, hôn không có lý do vẫn là lần đầu tiên.

“Đi thôi!” Sess ở phía trước thấp giọng nói.

Vậy thì đi thôi, tuy không nghĩ ra, nhưng cũng không phải là lần đầu tiên hôn, hơn nữa nếu Sess không muốn nói thì hỏi cũng như không. Ta mơ mơ hồ hồ đi theo, ấn môi tiếp tục nghĩ. Không lâu sau, Jaken đuổi kịp, hắn không dám hỏi Sess vì sao đánh bay hắn đi, nhưng vẫn nho nhỏ thương cảm

Thương cảm? Ta đột nhiên nhớ đến câu nói trước khi Sess hôn ta, chẳng lẽ...

Ta đi đến bên cạnh hắn, chủ động kéo tay Sess nói: “Đã lâu không tay trong tay đi đường”

Sess cũng không cự tuyệt, chúng ta cùng nhau đi tiếp. Ta hơi ghé vào hắn, dùng thanh âm nhỏ nhất có thể lên tiếng: “Kỳ thực, ngươi nhớ tới lần chúng ta bị nhốt phải không. Cho nên, ngươi cảm thấy lưu luyến hương vị, mới hôn ta... giống như hồi đó vậy.”

Sess hơi ngẩn ra, cúi đầu hỏi: “Sao ngươi biết?”

“Bởi vì ta cũng thế a” Lắc lắc tay, kỳ thực tâm tư của Sess cũng không khó đoán, chỉ cần dùng tâm thì nhất định sẽ hiểu được! Yên lặng hồi lâu, đang lúc ta thưởng thức phong cảnh thì đột nhiên Sess đứng lại nói: “Nếu giống nhau, vậy thì ngươi hình như còn có chuyện chưa làm?”

Chuyện gì? Ta ngẩng đầu kinh ngạc nhìn Sess, ánh mắt hắn dừng ở môi ta, ta lập tức co rúm khoe miệng nói: “Không nên a!”

Sess nheo lại hai mắt: “Ngươi nói gì?”

Ta quay đầu nhìn thoáng qua Jaken, hắn cũng đang nhìn chúng ta, hắn là cũng đang cảm thấy không khí kỳ quái. Ta mở miệng nói: “A-un, ngươi đi trước chờ chúng ta...”

Đúng vậy, Jaken đang ngồi trên lưng A-un, cho nên hắn bị nó trực tiếp mang bay.

Ta rất nghiêm cẩn ngăn đầu, tuy trước kia đã ăn đậu hủ của Sess N lần, nhưng lúc này không hiểu sao lại thấy kỳ quái a! Mũi chân đã kiễng lên, nhưng ta vẫn lui lui nói: “Nhưng chuyện này ...” Vì sao đang nhớ quá khứ giờ lại biến thành hôn tới hôn lui, không hiểu, đầu óc đã gần như loạn

Sess lạnh lùng nói: “Hay là ngươi đã quên?”

“Đương nhiên không, nhưng Sess Sess ngươi đã trưởng thành, hắn là biết hôn môi không nên tùy tiện như vậy.” Không có biện pháp, đành sử dụng ngữ khí giáo huấn tiểu Sess hồi trước.

“Ồ? Nhưng năm đó ngươi cũng nói, giữa thân nhân là có thể.”

Ta ghen! Không nghĩ tới nhiều năm như vậy rồi mà Sess vẫn còn nhớ rõ như vậy. Đúng là ta từng nói qua câu này, lại không chỉ một lần. Trong lòng khóc rống, ta như tráng sĩ tự chặt cổ tay nói: “Được.” Cũng không phải là không hôn qua, ai sợ ai chứ!

“Người rất cao...”

Sess hơi khuynh thân về phía ta.

“Mắt người cứ mở như vậy, ta không hôn được, nhắm lại đi.”

Sess co rúm khóe miệng, nhắm mắt lại.

“Người...” Gần quá, vốn định nói như vậy, nhưng ma xui quỷ khiến, không biết là do ta tiến đầu về phía trước hay là Sess cử động, tóm lại môi chúng ta lại chạm vào cùng một chỗ. Chạm vào cùng một chỗ còn chưa tính, còn bị nhẹ nhàng hút.

Nhưng lần này lại không dời ra luôn. Vừa cử động, mới phát hiện gáy ta có một bàn tay đặt ở đó không biết từ lúc nào.

Thời gian, hình như hơi dài!

Đến khi cảm thấy hơi khó hô hấp, Sess mới buông tay ra. Khi hần ngẩng đầu lên, ta chú ý thấy miệng hần hàm chứa ý cười. Run lấy bối, hần muốn giết ai? Nhưng nụ cười này có điểm ôn hòa, không giống muốn giết người a!

Cuối cùng, một ngày này không ai chết. Mà thẳng đến khi mặt trời sắp xuống núi ta mới giật mình nhận ra, rõ ràng là ta bị hần ăn đậu hủ.

“A!” Đột nhiên kêu to chỉ vào Sess, nhưng nghĩ nghĩ, khi hần còn nhỏ ta cũng như thế, hiện tại hần chỉ là trả thù lại mà thôi. Nghĩ đến đây, lại ngồi trở lại lưng A-un, nhưng lại cảm thấy không đúng, đứng lên nắm tay, hồi hần còn nhỏ, mỗi lần ta ăn đậu hủ của hần chỉ giống như chuồn chuồn lướt nước, đâu có giống lúc chiều, thời gian dài như vậy. Cứ như vậy, ngồi xuống đứng lên vài lần, ép buộc sắp một giờ, ta cũng chán nản mà bỏ qua.

Mặt trời lặn hần, khóe miệng Sess lại nhẹ cười. Đương nhiên, vẫn không có ai chết!

48. Chương 48: Âm Dao

Hôm nay thật nhàm chán, bởi vì Sess đột nhiên bảo ta chờ ở đây, sau đó mang Jaken rời khỏi. Ta nghĩ hần là đi ăn gì đó đi, còn tới nơi rất xa. Về phần đi đâu thì ta không hỏi, nếu hỏi thì người ta cũng chỉ là nói một câu: Hừ!

Trước kia Sess một ngày là ăn, bây giờ thì hần có thể hơn mười ngày hoặc một tháng mới ăn. Đôi khi đi đại lục, tới Trung Quốc kiếm đồ ăn. Bởi vì ở nơi đó núi đá hiểm trở, có rất nhiều vật kỳ dị, nhưng không khí mỏng manh, nguy hiểm dị thường, không thích hợp cho con người đi.

Ngồi nửa ngày, ta cảm thấy thật sự ngồi không yên, vì thế tính toán đi dạo.

Ta ra khỏi rừng, thấy mấy nam nhân nâng một cỗ kiệu trên đầu đang cấp tốc chạy.

Kiệu Nhật Bản Chiến quốc khác với Trung Quốc, kiệu Trung Quốc thì người ta nâng ở ngang thắt lưng, còn kiệu Nhật Bản thì nâng bằng đỉnh đầu. Nhìn giống hình tam giác, mà người thì ở bên trong, thấy thế nào cũng không thể thoải mái.

Bọn họ nhìn thấy ta cũng ngăn ra, một người đằng trước ra hiệu dừng lại, hỏi ta: “Tiểu thư, ở gần đây có pháp sư nào không?”

“Ở gần đây?” Nhìn nhìn xung quanh, ngay cả thôn trang cũng không có, càng đừng nói là pháp sư, ta lắc đầu nói: “Ta không rõ.” Nói xong định đi tiếp, nhưng đột nhiên cảm thấy sự tà ác truyền ra từ trong kiệu, vì thế ta đứng lại, nói: “Chờ một chút, ta chính là pháp sư.”

Hơi thở tà ác này cũng không có sát khí, ngược lại có một cảm xúc thập phần bất đắc dĩ.

Những người đó vừa nghe thấy thế liền ngừng lại: “Thì ra ngài chính là pháp sư đại nhân.” Bọn họ vừa buông cổ kiệu vừa nói: “Vị đại nhân Soma này nửa tháng trước đi thành Âm Dao, sau khi trở về liền rất lạ.” Nói xong vén màn kiệu lên.

Ta còn tưởng rằng bên trong sẽ có thứ gì đó kỳ quái nhảy ra, kết quả, bên trong là một đại soái ca điển hình. Trừ bỏ sắc mặt hơi tái nhợt, trên mắt có bóng ma hơi nhiều, cũng không nhìn ra có gì không đúng. Hơn nữa cổ tà khí trên người hắn cũng không nặng lắm, hẳn là bị u linh gì đó dính vào thân, hoặc vừa chiến đấu với thứ gì đó hắc ám.

“Trông hắn rất bình thường, trừ bỏ trên người có chút tà khí.” Rất có thể là bị nhiễm bệnh, hẳn là đi xem thầy thuốc chứ không phải là gặp pháp sư.

“Pháp sư đại nhân, kỳ thực đại nhân Soma sau khi trở về, không riêng thân à cả tướng dung đều dần thay đổi, thậm chí người trong nhà là ai cũng quên” Mấy người khiêng kiệu giải thích.

Không thể nào, sao lại có loại chuyện này? Ta đi lên phía trước, thấy Soma cũng chậm mở hai mắt. Hắn nhìn ta : “Người là ai? Ta đang ở nơi nào?”

Ta nào biết đây là nơi nào, đành nói: “Ta là Dịch Tiểu Đồng, còn người?”

“Âm Dao” Soma nhàn nhạt đáp.

Âm Dao? Âm Dao! ! ! Ta đột nhiên nhớ ra, Âm Dao không phải là bị Naraku bám thân, sau lại bị Naraku đoạt đi dung mạo và thân thể? Vậy vị trước mắt này chính là... Naraku sama?

Nhưng trên người hắn trừ bỏ tà khí ra, không hề có yêu khí.

“Lại nữa, sau khi Soma đại nhân trở về, luôn luôn nói mình là Âm Dao đại nhân. Nhưng Âm Dao đại nhân luôn ở trong thành thành, không đi ra ngoài bao giờ.” Họ giải thích.

Nói như vậy, nam nhân trước mắt này chẳng lẽ là bị đổi hồn? Thì ra hai chúng ta giống nhau. Ta ho nhẹ nói: “Soma đại nhân của các người khi ở trong thành đã xảy ra chuyện gì, hoặc là gặp phải tình thế nguy hiểm không?”

Họ đồng thanh trả lời: “Có.” Một người trả lời tương đối lưu loát: “Soma đại nhân và Âm Dao ở trong thành bị yêu quái tập kích, rất vất vả trở về nhà lại càng ngày càng suy yếu, vốn dĩ đại nhân đã yếu... Ai ngờ sau khi tỉnh lại lại biến thành như vậy.”

Ta cảm thấy trong mắt Soma đại nhân có vô số lời muốn nói, nhưng lại không thể nói ra miệng. Vì thế ta đành nói: “Các người có thể đi chỗ khác một chút không, ta muốn khu trừ tà khí cho Soma đại nhân. ”

Các tùy tùng nhìn nhau, hẳn là cảm thấy ta sẽ không làm gì một người nam nhân o()o, vì thế liền tránh đi .

“Người thật tên là Âm đao? Thành chủ Âm đao?”

“Người tin tưởng ta?” Trên mặt Soma lộ ra một tia kinh hãi.

Lần này thì ta sợ run, nhìn vẻ mặt của hắn là ta biết ta đã đoán đúng, hắn thật là Âm Dao, cũng chính là linh hồn có thân thể bị Naraku phó thân.

“Người làm sao có thể vào thân thể Soma đại nhân?”

“Ta cũng không rõ ràng lắm, ta đang nằm bệnh, đột nhiên có một ngày bị một cổ khí lớn đẩy ra ngoài cơ thể. Ở không trung du phiêu đảng, sau đó không biết vì sao lúc tỉnh lại liền bị mọi người gọi là Soma.” Hắn có chút bất đắc dĩ nói, càng ngày càng kích động.

“Vậy người có chỗ nào không thoải mái không?”

“Không có.”

“Chúc mừng người, sống lại .” Vươn tay, nhưng lại phát giác hiện tại là thời đại Chiến quốc, người ta sẽ không bắt tay . Vì thế ngưng ngưng thu tay về, nói: “Sao vậy, mắt húng sao?”

“Như vậy cơ thể của ta?”

“Âm đao, ta tin lời người nói, như vậy người hẳn là nên tin tưởng ta một lần?”

Âm đao ngăn ra, sau đó gật gật đầu.

Ta vươn tay che miệng thẩu đi lên nói: “Ngàn vạn không nên nhắc lại chuyện thành Âm Đao, chuyện này sẽ chỉ mang đến cho người họa sát thân lần thứ hai, từ hôm nay trở đi người sẽ lấy thân phận Soma mà sống.”

Âm Đao run một chút, muốn vứt bỏ bản thân chẳng phải là chuyện dễ dàng. Điểm ấy ta hoàn toàn hiểu, vì thế ta an ủi: “Đây là cơ hội sống lần thứ hai mà trời xanh ban cho người, nếu người buông tha sẽ bị trời phạt.”

Võ sĩ Nhật Bản Chiến quốc là người kỳ quái mâu thuẫn, bọn họ có võ lực, suốt ngày giết người. Nhưng lại tin phật, tin vận mệnh. Nên Âm Đao do dự một chút rồi nói: “Nhưng thân phận mới này cũng không dễ dàng, nhất là...” Hắn thở dài.

“Yên tâm, ta sẽ giúp người, chỉ là linh hồn chuyển hoá thôi mà dung mạo cũng có thể biến sao? Đây là dung mạo trước kia của người?”

“Đúng vậy, bởi vì dung mạo của Soma đã bị yêu quái cắn nát.”

Ta run rẩy, nói như vậy, trước mắt ta, có một người đang ngồi có dung mạo giống Naraku như đúc? Mỉm cười an ủi một chút hắn nói: “Ta sẽ giúp người, dù sao hiện tại ta cũng không có việc gì.” Ta nắm lấy tay Âm Đao, không vì cái gì khác, chỉ là để tiêu trừ tà khí trên người hắn. Nhưng Âm Đao sợ run một chút, khuôn mặt tái nhợt trong nháy mắt đỏ lên.

Ta hết chỗ nói, không nghĩ tới hắn là người thẹn thùng như thế. Vội vàng thu tay lại, giải thích: “Ta chỉ là muốn tiêu trừ tà khí trên người người.”

Rồi ta gọi vài tên tùy tùng kia lại: “Hắn không sao, do bị yêu quái gây thương tích mới đưa dung mạo này cho hắn, trí nhớ mơ hồ là vì ngã bị thương. Ta sẽ cùng các người về, trên người hắn còn có tà khí chưa tiêu trừ.” Các tùy tùng rất cao hứng, dẫn ta cùng nhau trở về thành bọn họ.

Âm Đao vẫn dựa trên tường, thấy bốn bề vắng lặng liền nói: “Tuy cơ hội này rất khó có được, nhưng ta vẫn không muốn lưu lại.”

“Vì sao?” Thật là người quật cường, đã nói như vậy rồi, còn định làm gì?

Nhưng ta lập tức hiểu vì sao, bởi vì bên ngoài hành lang vang lên một đồng tiếng bước chân. Nghe ra là bước chân nữ tử, mà không chỉ một người. Kimono Nhật Bản rất đẹp, chỉ là đối với nữ tử mà nói thì đi đường thật sự rất khó khăn, chỉ có thể từng bước nhỏ một mà đi. Nhưng người đừng tưởng rằng các nàng đi rất chậm, các nàng đi cực kỳ nhanh a. Họ kéo cửa ra, sau đó ta cảm thấy được trước mắt hoa tươi vờn quanh, sắc thái sắc sỡ!

Trong nháy mắt kém chút tưởng rằng bản thân đang ở nữ nhi quốc, thật lợi hại a!

Ngàn vạn không nên xem nhẹ khí lực của nữ nhân, ta-người chịu quá nhiều năm rèn luyện thể nhưng hiện tại lại bị chen chúc vào góc tường, vừa tránh vừa tìm chỗ bám trên đất!

Lúc này một đám nữ nhân ân cần thăm hỏi nháo nhác, Âm Đao liền lên tiếng: “Yên lặng”

Nháy mắt liền yên tĩnh, Âm Đao nói tiếp: “Các người đi ra ngoài, để pháp sư đại nhân tiêu trừ tà khí cho ta.”

Một nữ tử cực kỳ xinh đẹp chậm rãi nói: “Nhưng dung mạo cũ của Soma đại nhân đã làm thần thiếp cực kỳ lo lắng, dung mạo hiện tại càng không có nữ tử nào không động tâm, muốn chúng thần tin tưởng thế nào...” Chữ ‘tin’ của nàng kéo thật dài, sau đó nhìn ta.

“Câm miệng! Không được vũ nhục pháp sư đại nhân! Lui ra ngoài!” Mặt của Âm Đao đại nhân vốn thiên về hình tượng lãnh mạc, giờ giận tái mặt nói chuyện quả nhiên khiến chúng nữ nhân im miệng, không tình nguyện đi ra ngoài.

Khi các nàng ra khỏi phòng, ta chậm rãi đếm đếm, một, hai, ba, bốn, năm... tổng cộng bảy nữ nhân.

Miệng đã mở thành chữ O, rồi nói nhỏ: “Oa, Nam nhân các người thật giỏi, nhất là người trong có địa vị cao luôn có nhiều nữ nhân xinh đẹp xinh đẹp như vậy.” Quay đầu nhìn Âm đao, hần suốt ngày bị bệnh có thể chiếu cố nhiều nữ nhân như vậy sao? Đó là một nghi vấn!

Âm đao lại nói: “Ta... Ta khi còn nhỏ thân nhiều tật bệnh, nên chưa bao giờ chạm qua nữ tử.” Lúc nói những lời này, mặt hần ứng đỏ.

Tha mạng a! Dùng khuôn mặt Naraku để đỏ mặt, còn hồn nhiên như vậy, chịu không nổi a! Ngẫm lại, quả thật hần cũng đủ đáng thương, từ một người chưa bao giờ tiếp xúc với nữ tử biến thành một người có được nhiều nữ tử như vậy trong thành, những ngày về sau sẽ thật là...

“Chậm rãi học tập đi!” Ta vỗ vỗ vai hần.

Âm Đao mặt lại đỏ, lắp bắp: “Ta... ta sẽ tận lực...”

Sau khi ăn qua một chút cơm cùng hần, ta cảm thấy cần phải trở về: “Ta phải đi về, người phải hảo hảo sống sót, nhớ, vĩnh viễn không nên quay về thành Âm Đao”

“Chờ một chút, ngài có thể lưu lại vài ngày không.” Hần nói xong, ta hơi rung một chút, lại nghe thấy hần nói tiếp: “Chỉ là sợ ngày sau sẽ có chuyện ngoài ý muốn phát sinh.”

“Sẽ không, ta đã tham thử qua, linh hồn của người cùng thân thể đã hoàn toàn kết hợp, hần là không có việc gì.” Chỉ cần này dung mạo không đi gần Naraku, kia hần là không quan trọng.

“Vậy về sau người có thể đến đây không?”

“Có rảnh ta sẽ tới.” Ta đứng lên đi ra, quay đầu nói: “Nhớ quý trọng cơ hội này.”

Đi ra khỏi thành rồi, ta vẫn đang kinh thán, không nghĩ tới ta có thể gặp được Âm Đao, thật là kỳ tích. Chẳng qua, mỹ nhân này hơn cũng không quá xấu, nghĩ đến đây ta mỉm cười, đúng là khổ cái kia Âm Đao. Nhưng cho dù hần thanh thuần, cũng chỉ sợ sớm muộn gì cũng sẽ bị đám nữ nhân kia dạy hư! Cá nhân ta cho rằng, nam nhân đối với loại chuyện này luôn rất dễ dàng!

Vì sao Sess còn chưa trở về, chẳng lẽ là đã xảy ra chuyện gì? Vén vén đợi đã một ngày cũng không thấy trở về, ta càng ngày càng lo lắng. Nghĩ nghĩ lại thấy hần là không sao, hần là yêu quái thấp phần lợi hại, nếu quả có nguy hiểm thì chỉ khi gặp được Naraku.

Nhưng theo nguyên tắc, hiện tại Naraku còn chưa thể làm Sess bị thương.

Đang nghĩ, ta cảm thấy một dòng khí kỳ quái ở trong không khí bắt đầu khởi động. Quay đầu, thấy một nam tử chậm rãi đi trên đường, hần chỉ là đi ngang qua. Mà mặt bên của hần trông thật quen.

Là Âm Đao! Sao hần lại ở đây, chẳng lẽ là bị đám nữ nhân kia làm phiền nên mới ra ngoài sao?

Ta cơ hồ cười đến bụng đau, hô: “Thiếu chủ Âm Đao, chờ một chút!”

Hần chậm rãi đứng lại, sau đó quay đầu nhìn ta, tựa hồ ngần ra.

Cõ lẽ hần không nghĩ tới ở đây nhìn thấy ta, vì thế ta cười nói: “Sao lại đi ra, có phải bị nữ nhân nào làm phiền?”

“Sao người lại biết?” Âm Đao hí mắt cười nói.

Không hiểu sao khí tràng của hần hoàn toàn thay đổi, nhưng hần vẫn thừa nhận có liên quan đến nữ nhân, vốn là muốn cười, nhưng lại thấy rất quá đáng, người ta đang phiền lòng! Nên ta vụng trộm véo mu bàn tay một chút nhin cười xuống, nói: “Nhưng người trốn tránh cũng không phải biện pháp.”

“Đúng vậy! Ta cũng cảm thấy như vậy” Âm Đao đột nhiên hỏi ta: “Người đang đợi người?”

Hần cũng đã nhìn ra ta đã đợi hai ngày, vì thế gật gật đầu nói: “Nữ nhân phiền toái, nam nhân cũng giống thế, rất phiền toái.”

“Ồ? Cảm tình của con người vốn rất phức tạp, rất nhàm chán.” Đột nhiên hần xoay người chậm rãi tiêu sái.

Cứ thế đi rồi? Ta nghe thấy trong giọng nói của hắn không có thất vọng hay cảm xúc phản đối, nhưng câu nói “phức tạp nhàm chán” là có ý tứ gì? Chẳng lẽ bị thương!

Đuổi kịp hai bước vỗ nhẹ vai hắn, nói: “Uy, cởi mở chút! Con người đâu có phức tạp lắm, cũng không nhàm chán. Ngược lại, là người không biết thể nghiệm đủ loại cảm tình thú vị, nếu có được cảm giác đó, chắc hẳn người sẽ không cảm thấy nhàm chán” Nhất định là hắn cảm thấy khó chịu với thân thể mới, giống ta trước kia.

Âm Dao đột nhiên đứng định, xoay người nhếch môi mỉm cười nói: “Không nghĩ tới người lại thú vị như vậy, một pháp sư đặc biệt.”

Ngày ấy sau khi cùng Âm Dao trở về, hắn vẫn luôn suy yếu, ta cũng chưa nhìn thấy hắn cười thoải mái như thế, hiện tại mới nhìn ra quả nhiên là soái ca, cười lộ lên rất hấp dẫn ánh mắt người khác. Nhưng hoàn hảo, hắn không giống Kyosai, vừa cười là có thể đoạt đi nửa hồn phách của người. Nhưng nụ cười của hắn lại làm cho người ta thấy — rất lạnh, lạnh từ chân đến đầu!

Mọi người đều nói khóc ca phải nói cực ít mới là khóc ca, nhưng hiện tại ta có thể nói cho các người, có người cười cũng có thể khiến người cảm thấy lạnh khóc cùng cực, ví dụ là vị Âm Dao thiếu chủ này.

“Ách... Vậy sao?” Chậm lui ra sau từng bước, ta cảm thấy hắn không dễ gần như ta nghĩ, theo bản năng duy trì khoảng cách.

Thiếu chủ Âm Dao lại đến gần từng bước, nói: “Nếu như rảnh, không bằng cùng ta vào thành uống chén trà nóng.”

Không biết khi nào thì Sess trở về, nhưng có nên đi theo hắn không? Ta lại đùa nói: “Người không sợ nữ nhân bên cạnh người sẽ ăn người luôn?”

“Ăn luôn? Khẩu vị của các nàng không lớn đến thế.” Hắn lại cười cười, ta lại lui về phía sau mấy bước.

“Nhưng ta không biết khi nào nào thì hắn trở về, vẫn không nên đi đâu quá xa.” Ta có chút kỳ quái, vì sao ta không thể thấy tự nhiên giống ngày hôm qua a. Đột nhiên một thanh âm lạnh lùng pha chút lo lắng vang lên sau lưng: “Lui xuống!”

49. Chương 49: Naraku

Theo bản năng, ta trực tiếp nằm úp sấp về đằng trước.

Nhưng khi ngã xuống rồi, đầu óc còn đang bay lộn, có phải ta bị điện hạ Sesshomaru hạ bùa gì hay không, mà còn nghe lời hơn cả Inuyasha.

Nhoáng lên một cái, ta cảm thấy không đúng, ta nằm sấp xuống, còn Âm Dao? Vội vàng nói: “Khoan!” Không còn kịp rồi, chỉ nghe ầm một tiếng, kiếm khí của Sess tựa hồ đã chém trúng người.

Thiếu chủ Âm Dao thật vất vả sống lại lại biến thành người chết, ta than nhẹ. Nhưng lại cảm giác yêu lực xung quanh bắt đầu khởi động. Ta lắp bắp kinh hãi, lập tức đứng dậy lùi ra phía sau mấy bước. Mới phát hiện bụng Âm Dao đã bị khám khai, nhưng hắn vẫn cười đứng đó.

“Naraku, người muốn làm cái gì?” Sess đi tới, kiếm chĩa vào Âm Dao hỏi.

A! Ta cơ hồ nghe thấy thanh âm cảm mình rơi xuống trên đất, rồi run run hỏi: “Na... Naraku?”

“Sesshoumaru sama! Đã lâu không thấy” Âm Dao, không! Là Naraku! Trong thân thể hắn, một xúc tu vươn ra kết hợp miệng vết thương lại.

Chả trách ta lại cảm thấy sợ hãi hắn, thì ra là bởi vì hắn căn bản không phải Âm Dao mà là đại BOSS trong toàn bộ Inuyasha, Naraku sama.

Nghĩ đến vừa rồi còn vỗ vai hắn, còn cùng người ta tâm sự, nhưng ta vẫn còn sống, thật là khó tin. Nhịn không được rung mình một cái, lại lùi về sau mấy bước.

Nhưng Sess không sợ, tiếp tục tung ra kiếm khí.

Quanh thân Naraku đột nhiên trào ra một đoàn bạch quang, kiếm khí của Sess bị văng ra ngoài, mấy cái cây bị lảnh đủ.

Nếu Sess truyền bá chiêu này rộng rãi, vậy thì cái cửa gì đó sẽ không cần phải phát minh, chiêu của hắn thật sự là phương pháp chặt cây nhanh nhất hữu hiệu nhất. Ta đang YY chuyện chặt cây, lại nghe thấy Naraku nói: “Sesshoumaru sama, không nên sốt ruột, chúng ta sẽ rất nhanh gặp mặt.” Nói xong, hắn bay lên không biến mất, mà Sess cũng không đuổi theo.

Hắn thu kiếm lại, mắt trừng ta, rất sắc bén, ta sợ tới mức không dám nhìn hắn, chỉ dám nhìn mấy cái cây bên cạnh. (Cây: Chúng ta đâu có trêu ai chọc ai!!!)

“Vì sao tên bán yêu kia lại ở đây?”

Tên bán yêu là chỉ Naraku, đầu ta quay vòng vòng, cũng không thể nói kỳ thực người ta chỉ là đi ngang qua, kết quả ta lại gọi lại hắn đi! Không biết vì sao, ta biết hắn khẳng định sẽ tức giận, vì thế nói: “Ta làm sao mà biết hắn... sẽ đến”

“Đi tắm rửa!” Đột nhiên Sess xoay người lạnh lùng nói.

Ta nhìn nhìn mình, không có bị ngã bấn vào đâu, nói: “Không quá bấn mà”

“Đều dính mùi của kẻ khác”

Biết mùi của người rất tốt! Ta đành đi lấy đồ cần dùng ở trên lưng A-un, rồi đi đến sông nhỏ gần đó. Nước có chút lạnh, ta thả Xích Diễm bơi vào trong nước một vòng, là có thể nhảy xuống tắm.

Những con cá dưới nước không quen nước đột nhiên nóng lên, đều bơi cả lên gần mặt nước. Hoàn hảo Xích Diễm chỉ bơi một vòng, nếu không cá sẽ chín hết. Tắm xong, khi chuẩn bị mặc quần áo vào, lại phát hiện không thấy quần áo đâu

Không lẽ bị gió thổi bay rồi? Nhưng vừa rồi cũng không có gió lớn như vậy a! Bị dã thú ngậm đi rồi? Sao quần lót cũng ngậm đi. Như vậy chỉ có một khả năng, là con người. Ta nhìn quanh tìm con người, kết quả, sau một tảng đá ta phát hiện ra một bóng dáng, ta bất đắc dĩ kêu lên: “Uy, người trộm quần áo của ta làm gì?”

Một thiếu niên đi ra, hắn ôm quần áo của ta, không dám nhìn hướng ta, nhắm mắt lại nói: “Ta biết người là thiên nữ hạ phàm, cho nên ta cảm thiên y của người, người sẽ không về được, cho nên mời kết hôn với ta đi!”

Ta nhú mi, ngụp xuống giữa sông lấy một hòn đá nhỏ lên, thiếu niên kia còn trên bờ nhìn xung quanh, ta bắn hòn đá kia về hướng hắn, đập trúng trán của thiếu niên, xem ra hắn không phải là võ sĩ, vì hắn trực tiếp té xỉu.

Ta thấy hắn bất động, liền đi lên mặc quần áo, quay đầu đá đá hắn: “Uy, người không chết đấy chứ?”

Thiếu niên kia tỉnh lại, thấy ta đã mặc xong quần áo liền uể oải nói: “Thiên nữ muốn về thiên đình, ta không cướp được thiên y.”

Thiếu niên chẳng phải là đẹp trai điên đảo gì, nhưng cũng coi như là suất khí, ta run rẩy khoe miệng: “Ta không phải là thiên nữ, hình như người đã nghe thần thoại quá nhiều?”

“Người không phải là thiên nữ, nhưng ta đã nhìn lên...” Nói xong, mặt hắn đã đỏ bừng một mảnh.

Ta giữ chặt quần áo của hắn, hung tợn nói: “Nói! Người đã nhìn thấy gì?”

“... Bả... Bả...”

“Bả cái gì?”

“Bả vai trắng...” Thiếu niên gần như bốc cháy, trực tiếp hôn mê.

Bả vai thì không to tát lắm, nhưng ta sợ hắn còn nhìn đến thứ gì khác, ta vung vài cái bạt tay đánh cho hắn tỉnh lại, nói: “Còn gì nữa, gì nữa?”

“Không thấy được” Thiếu niên ôm mặt sưng vù, tỉnh táo lại trả lời.

Ta nhẹ nhàng thở ra, rồi đứng lên phúi phúi quần áo: “Người đi đi!”

Thiếu niên nói lớn: “Cô nương, không phải là ta không muốn phụ trách, chỉ là... chỉ là trong thôn của ta đã bị yêu quái chiếm lĩnh, ta không thể làm người bị liên lụy. Nếu người là thiên nữ, thì có thể giúp chúng ta đánh đuổi yêu quái kia, không nghĩ tới cô nương chỉ là con người.”

“Vì sao yêu quái muốn chiếm thôn của các người?”

“Yêu quái kia thích ở thôn của chúng ta, cũng bắt thôn dân gieo trồng một ít được thảo cho hần. Từ đó về sau, thôn nhân đều là nô lệ của hần. Nếu không theo, hần liền giết người!”

“Được thảo?” Chẳng lẽ là Jinenji? Bán yêu trồng thảo được đó? Ta thấy nên xin chút thảo được giải độc của trùng độc, chắc chắn sẽ có lúc cần sử dụng. Nhưng mà hần buộc thôn dân giúp hần trồng được liệu sao, có chút không giống.

“Ta cùng người đi xem đã, tuy ta không phải thiên nữ nhưng ta là pháp sư.”

“Pháp sư? Thật tốt quá!” Thiếu niên kích động giữ chặt tay của ta, rồi nói: “Nhưng yêu quái kia rất lợi hại, ta sợ...”

“Ta còn không sợ thì người sợ cái gì, đi thôi!” Ta lôi kéo hần: “Đi!”

“Phía đông... Yêu... Yêu quái...” Thiếu niên chỉ vào phía đông, hoảng sợ tránh sau lưng ta.

Hần không nhìn lầm, đúng là yêu quái. Nhưng ta biết yêu quái này.

“Hần nhìn thấy gì?”

Không nghĩ tới khi Sess đến, câu đầu tiên lại là câu này, ta cười nói: “Hần, cái gì cũng không thấy”

Sess vừa định xoay người, ta nghĩ câu tiếp theo của hần nhất định là ‘Đi’! Ta nhanh chóng dành trước nói: “Ta đến thôn bọn họ xem một chút, nghe nói có yêu quái làm ác.”

“Tùy tiện”

Nhìn thấy Sess đi về hướng thôn, thiếu niên ló đầu ra nói: “Hần là yêu quái phải không, thật đáng sợ, còn có yêu quái hai đầu đằng sau, còn có một hà đồng.”

“Thôi, theo phương diện nào đó mà nói thì hần quả thật rất đáng sợ.” Ta lôi kéo thiếu niên đi, phát giác chúng ta dường như đang theo dõi Sess vậy, một đường đi theo phía sau hần.

Thôn rất nhỏ, nhưng đồng ruộng đất bốn phía quanh thôn rất phì nhiêu.

Chúng ta vừa mới đi vào thôn, Sess liền đứng lại.

Thiếu niên kia nói lớn: “Là hần! Hần tới!” Rồi hốt hoảng lui lại mấy bước.

Quả nhiên, một cỗ yêu khí phát ra từ trong thôn, nhưng lại xen lẫn một lực lượng kỳ lạ khác. Rất cường đại, loại cảm giác này trước kia ta đã gặp qua, tựa hồ là từ ngọc tứ hồn trên người Kagome. Nhưng ngọc trên người nàng rất tinh thuần, còn lực lượng từ trong thôn phát ra lại không được như thế, nó mang theo một cỗ tà khí.

“Không được đụng vào được thảo của ta! Mau rút ra khỏi thôn!”

“Được thảo tiên nhân” Sess nhìn tên yêu quái kia nói.

“Tiên nhân? Hần không phải là yêu quái?”

“Hần hiện tại không khác gì yêu quái” Sess động thủ rút kiếm.

Gặp được yêu quái là hần ra tay, nhìn thấy con người là ta ra tay. Kiếm khí bắt đầu khởi động, lão nhân thấp bé đang bay trên không trung nhanh chóng xoay người đi hướng ta, cần tới!

Mặt nhện không được run rẩy, vị lão nhân gia này, ngài muốn mài răng dài ra hay sao mà lại đi cắn người. Ta giờ chân định đá lại, rõ ràng tốc độ đã rất nhanh, nhưng lão ngoan đồng kia lại lập tức chuyển phương hướng, lần này là hướng Sess cần tới.

Sess cầm Đầu Quỷ bỏ về phía miệng của lão nhân kia. Nhưng ai cũng không nghĩ tới, lão ngoan đồng này lại há mồm cắn Đầu Quỷ, cắn chặt không chịu buông miệng. Sess nhú mày, vung tay mạnh ở không trung vài lần, lão cũng không chịu buông ra. Ta nghĩ nếu Sess không bị đứt tay thì hẳn nhất định sẽ trực tiếp dùng nắm đấm hất văng lão ra, đáng tiếc hẳn không có.

Hắn không có nhưng ta có, ta vung tay đấm một quyền, lão nhân bị văng ra.

Lão nhân bay qua bay lại N vòng mới dừng lại, rồi cười ha ha.

Hắn có chứng cuồng bị ngược sao? Bị đánh mà còn cười to.

Sess hơi rung thân một chút, đột nhiên nắm lên tay của ta.

Ngay sau đó ta cũng sợ run, một bàn tay vốn bình thường lúc này đã biến thành móng heo, phải làm cho người ta muốn cắn một ngụm. Ta đương nhiên sẽ không béo như vậy, nên chỉ có thể kết luận đây là trứng độc. Nhưng vì sao lại tuyệt không đau, thậm chí ngay cả cảm giác cũng không có

Ta quay đầu nhìn lão nhân kia: “Mau giúp ta giải độc!”

“Ha ha ha! Người bị trúng loại độc béo mà ta đặc chế, đầu tiên là tay, sau đó là thân thể. Cứ thế, người sẽ biến thành một đại mập mạp, ngay cả đi đường cũng đi không xong, càng không có ai thích. Ha ha!” Lão nhân cười đến xuân hoa xán lạn, lần đầu tiên ta nổi lên ý muốn chặt người từng mảnh.

Trầm mặc hồi lâu, toàn bộ cánh tay đã phì lên. Ta không chút nghĩ ngợi rút ra luyện nha, nhưng cánh tay rất nặng, nâng không nổi, thân thể ta kém chút là ngã sấp xuống.

Thiếu niên đi tới đỡ lấy ta: “Không cần lo lắng, vô luận người biến thành bộ dáng gì, ta sẽ luôn... A!!!”

Sess vung mạnh tay, thiếu niên liền bị hất bay ra ngoài, Sess liếc ta một cái: “Vốn đã đủ xấu”

Lần này ta thật sự ngã, rơi lệ đầy mặt: “Ta biết ta không phong hoa tuyết đại được như mẹ người, nhưng người cũng không thể để ta tiếp tục xấu đi chứ!”

“Được!” Sess ra tay, cấp tốc vung đao về phía thảo dược tiên nhân.

“Người giết ta cũng vô dụng, độc này chỉ có ta mới có thể giải.” Lão nhân cười đến đáng đánh đòn.

Đầu tiên hẳn là nên cảm giác xem nơi giấu mảnh ngọc tứ hồn, bằng không, hẳn tác quái như vậy, liên tính đả bại, ta cũng biến thành đại mập mạp. Bởi vì sợ hãi, ta thật sự nghiêm cẩn đi cảm giác nơi giấu mảnh ngọc tứ hồn.

Ta không có bản sự cảm nhận được nó như Kagome, dù sao ta không phải là Kikyou chuyển thế. Nhưng linh lực của ta có khả năng cảm nhận được nơi bắt nguồn năng lượng của đối phương. Tóc trên đầu lão nhân này được buộc lại như đuôi ngựa, nơi đó phát ra năng lượng giống ngọc tứ hồn.

“Trên đầu! Cắt tóc của hắn xuống!” Lúc hô lên, phát hiện nửa người mình đã phì lên.

5555555 ta không muốn thành người tàn tật, ta không muốn biến thành tiểu béo, nhất là loại phì phì cự quạ không xong này

Xích! Sess rất tiêu sái cắt tóc lão nhân, bắt lấy mảnh ngọc tứ hồn, lui ra phía sau mấy bước.

Thảo dược tiên nhân khôi phục bình thường, nhu nhu đầu nói: “Đầu này kém chút không có.”

Sess lên tiếng: “Giải độc cho nàng.”

Thảo dược tiên nhân đi đến bên cạnh ta, trêu chọc: “Nửa bên nào mới là chân chính người?”

Ta một nửa thân mình mập mạp, một nửa vẫn là bộ dáng cũ. Trừu khố miệng nói lớn: “Người nói xem? Mau giúp ta giải, nếu không ta sẽ nhổ hết râu của người!”

“Nữ nhân đã man như vậy mà người cũng muốn sao?” Thảo dược tiên nhân quay đầu hỏi Sess.

“Đừng có đông dài!” Sess lạnh như băng nói, tay định rút kiếm, thảo dược tiên nhân sợ hãi rút lui, rồi lấy tay bấn thứ gì đó hướng ta.

Cảm giác gì cũng không có, chỉ thấy thân mình chậm rãi xẹp đi xuống.

Rốt cục không lại biến phí, nước mắt ta kém chút chảy xuống. Sau khi bình thường trở lại, ta lập tức rút ra luyện nha, dùng nó làm gậy bóng chày, coi thảo dược tiên nhân như bóng chày, một quật đánh bay hẳn đi xa tít.

Ta được thể nghiệm một tay đánh bay người, khấp khấp da tay phải nói: “Hi vọng da không bị làm sao, tên hỗn đản thảo dược tiên nhân này”

Ước chừng 15 phút sau, thảo dược tiên nhân mới trở về “Nha đầu dã man này, sao lại đánh người như thế hả?”

Ta huy huy luyện nha: “Dù sao luyện nha không bao giờ bị trúng độc.”

“Tóm lại, bản tiên cảm ơn các người đã giúp ta thoát khỏi sự khống chế của mảnh ngọc tứ hồn, nhưng mục đích chính của ta là để cảnh cáo người, nếu tiếp tục dã man như thế, cẩn thận không ai dám cười.”

Thiếu niên không biết khi nào đã đi tới nói: “Ai nói không ai dám, ta... A!!!” Thiếu niên không biết lại bị Sess đánh bay. Ta đứng lên nói: “Thảo dược tiên nhân, người biết trồng thảo dược, như vậy giúp ta làm chút giải dược trùng độc và loại dược giải dược hầu hết các loại độc thường gặp, coi như báo đáp.”

“Không”

“Sess Sess, nhét mảnh ngọc tứ hồn vào đầu óc hẳn đi, khiến hẳn hoàn toàn biến thành tên phát cuồng!” Ta cười lạnh, ta không tin thảo dược tiên nhân không sợ.

Quả nhiên lão nhân ôm chặt đầu la lên: “Được được, ta đưa người là được!” Rồi mang theo chúng ta đến một cái phòng nhỏ, lấy ra giải dược: “Không nghĩ tới tà khí của mảnh ngọc tứ hồn nặng như vậy, không biết từ đâu rơi xuống đầu ta, khiến tính cách của ta hoàn toàn thay đổi.”

Ta lấy mảnh ngọc tứ hồn trong tay Sess, tuy đã biết năng lực khủng bố của ngọc tứ hồn, nhưng vẫn không thể tin nổi một cái mảnh nhỏ như thế lại có thể khống chế cả tiên nhân.

“Người hẳn là pháp sư, vì mảnh ngọc tứ hồn đến trong tay của người liên tinh thuần rất nhiều.” Thảo dược tiên nhân mang dược đặt vào trong tay ta nói: “Chỉ cần một loại dược này, hầu hết yêu độc đều có thể giải, nhưng phải xem lượng độc trúng phải là bao nhiêu.” Hẳn nói cho ta cách dùng, ta đều nhất nhất nhớ kỹ.

Ta bỏ ngọc vào trong hộp nhỏ mới mua, dự định dùng để cất những thứ đồ nhỏ linh tinh. Không nghĩ tới, hiện tại lại dùng để đặt thứ quan trọng như ngọc tứ hồn.

“Các người đến đây là vì gần đây yêu lực nơi này xuất hiện?” Thảo dược tiên nhân hỏi.

Ta chẳng phải, nhưng Sess thì không chắc. Ta quay đầu nhìn hẳn, nghe thấy hẳn nói: “Ở nơi nào?”

“Hẳn là thành Âm Dao, nhưng gần đây, nơi đó đột nhiên bị kết giới che lại. Mảnh ngọc trên đầu ta chính là bị yêu khí đó ảnh hưởng, bị ô nhiễm.” Thảo dược tiên nhân vuốt râu chậm rãi nói.

Thành Âm Dao? Vậy chẳng phải là Naraku sao!

50. Chương 50: Công Thành

Sess xoay người: “Đi!” Thật là, hẳn chỉ biết nói câu này, ta vẫy vẫy tay hướng thảo dược tiên nhân: “Tạm biệt!”

“Nhớ cẩn thận, yêu khí ở đó rất cường đại.” Thảo dược tiên nhân mở miệng nói.

Không nghĩ tới tiểu lão đầu này rất hảo tâm, dù sao người ta là thảo dược tiên nhân, ta vẫn phải lễ phép nói: “Cảm ơn!”

“Ta vẫn cho rằng, tiểu nha đầu người béo thì tốt hơn”

Hẳn không nói được câu nào tốt hơn hay sao! Ta lập tức nghĩ tới cảnh tượng bị dọa vừa rồi, lập tức rút đao ra quát: “Lên Sao Hoả đi!” Thảo dược tiên nhân hét to một tiếng, lại hóa thành sao băng bay!

Hắn có chỉ phương hướng rõ ràng, nhưng hai chúng ta đến đó quanh quẩn vài vòng cũng không phát hiện ra thành nào. Tin tưởng nhất định là do kết giới, cho nên mới làm Sess không tìm ra được manh mối gì. Càng kỳ quái chính là, thôn dân gần đó ai cũng nói phụ cận quả thật có tòa thành đột nhiên biến mất không thấy, nhưng lại tên là thành Kuro. (Toji: Trong bản convert là “thành nhân gặp”, ta chịu không biết hỏi bác goog kiểu gì nữa, tha cho ta nhe các nàng~)

Thành Kuro cùng thành Âm Dao có quan hệ gì? Ta thấy thật có lỗi với bản thân, thời gian quá dài nên hoàn toàn quên chi tiết.

“Hẳn là bị kết giới bảo vệ, nếu ta tìm được nơi khả nghi thì sẽ thả Xích Diễm. Nếu người tìm được, nhớ bảo Jaken nói cho ta biết.” Chỉ cần ta mở ra kết giới, Sess nhất định có thể thông qua gió gửi được mùi yêu quái. Nếu hắn tìm được, thì chắc chắn sẽ đi vào luôn, khẳng định sẽ không thông tri cho ta biết.

Sess hừ một tiếng, hai người liền tách ra tìm thành.

Một cái thành lớn như vậy lại không có người nào nhớ được nơi cụ thể, có phải do kết giới không mà lại có thể thay đổi trí nhớ của người ta.

Mọi người đều nói Long tộc là yêu quái có cảm giác linh mẫn nhất đối với yêu lực, dù là một tia yêu khí, bọn họ cũng có thể cảm nhận được. Ta vỗ tay một cái, sao lại quên mất chuyện này chứ! Ta triệu hồi Xích Diễm, hỏi: “Người có cảm giác được yêu khí chung quanh không?”

“Có” Xích Diễm bay ở không trung nói: “Khuyến yêu cường đại, một tiểu yêu yêu lực rất yếu, luyện nha trên người người, còn có một cỗ yêu khí nhân nhật như có như không của bán yêu.”

“Ở đâu?” Hắn là tòa thành Naraku, ta hưng phấn hỏi.

“Bên cạnh người”

“...” Ta ho nhẹ một tiếng: “Chúng ta mở nó ra.”

“Được!” Xích Diễm bay vọt ở không trung, hướng về phía kết giới.

Một cái động to lộ ra, cảnh vật núi rừng lập tức bị thay đổi. Một tòa thành xuất hiện trước mắt, ta đánh cái vang chỉ, nói: “Chính là nơi này.” Yêu khí nặng như vậy, Sess hẳn là cảm giác được.

Ta bước một bước vào, rồi nhìn nhìn chung quanh. Cũng không định đi vào, vì ta làm sao mà đối phó được với đại BOSS Naraku được, căn bản chỉ là nhân si nói mộng, vẫn nên chờ Sess cùng nhau mới ổn. Nhưng đột nhiên không biết thứ gì đó bay ra từ tòa thành trực tiếp cuốn lấy thất lưng ta.

Ta không kịp rút ra luyện nha chém thì đã bị lôi vào một cái phòng kín.

Trong phòng, mọi thứ đổ nát, cứ như bị cái gì đó phá tan tành, ta hoài nghi phòng này dùng để chụp phim võ hiệp, coi bốn cô nương là thân kim cương sao? Đúng vậy, ta không phải là thân kim cương, cho nên khi bị vút mạnh trên mặt đất, ta khụ ra hai ngụm máu lớn. Ta nhanh chóng dùng luyện nha chém đứt các xúc tua cuốn quanh mình. Chướng khí trào ra, ta che lại mũi lui về phía sau mấy bước.

Ta nhìn thấy thứ gì đó tà ác từ chỗ sâu cuối phòng, ta không dám đến gần, thỉnh mọi người tha thứ ta nhất gan, nơi kiểu này không phải là nơi con người có thể xông loạn, ta thân ở trong này đã rất khó sống. Nơi này, chướng khí rất dày, nếu là người thường đi vào thì chỉ sợ hô hấp một ngụm thôi là mất mạng ngay.

Mặc kệ thảo dược tiên nhân có gạt người hay không, ta lấy ngay được của hắn ăn vào, nếu không đoán sai thì vừa rồi ta đã hít vào một ít chướng khí, phải ăn ngay giải được phòng chống.

Vốn định ra khỏi phòng, nhưng không hiểu sao đi thế nào cũng không ra được, rõ ràng cửa ở trước mắt, vì sao lại như vậy?

Nhất định là Naraku đã dùng ảo thuật, ta nắm chặt tay nghiến răng: “Lại đến!” Triệu ra Xích Diễm, dùng thân long khí mở ra ảo thuật. Ảo thuật bị đánh vỡ, nhưng bên ngoài lại có vô số yêu quái bay tới bay lui, nếu ta đi ra nơi này thì rất có khả năng bị biến thành đồ ăn của yêu quái.

Sess hẳn là đã tới, nhưng vì sao không cảm giác được yêu lực của hắn. Yêu lực nơi này rất rối loạn, làm người ta không thể phân biệt rõ ràng.

Lại phóng Xích Diễm, ta hoài nghi mình có năng lực này hay không. Muốn thả Xích Diễm phải cần rất lớn linh lực, ban nãy ta đã thả Xích Diễm hai lần, số linh lực còn lại trong ta không nhiều lắm.

Ta còn nhớ được nơi đánh nhau của Sess và Naraku là ở gần nơi này, chẳng qua lúc ấy là vì cứu Rin nên hắn mới đi theo Naraku vào. Nhưng hiện tại, hình như là muốn tới cứu ta. Ta quyết định đi về phía đại trạch, chỗ đó hẳn là có thể cảm giác được yêu lực của Sess. Trong nguyên tác, ý định của Naraku hình như là muốn nuốt Sess.

Đột nhiên nghe thấy có người nói chuyện, thanh âm tựa hồ rất xa, lại tựa hồ rất gần.

Ta sợ run một chút, vội ngừng lại.

Không đoán sai, bởi vì Naraku là phần lớn yêu quái mà tạo thành, cho nên ta cảm giác được rất nhiều lốc xoáy yêu lực. Ta nghe thấy Naraku nói: “Người hắn cũng biết, cô gái kia nếu ra bên ngoài, thì rất dễ bị yêu quái mà ta nuôi xé từng mảnh nhỏ, cho nên...”

“Ta nói rồi, Naraku, ta tới không phải là để cứu Đồng, người hắn là biết rồi. Mà nàng cũng không phải là người cần ai cứu.” Sess lạnh lùng nói.

Quả thật, hiện tại, ta có thể dễ dàng chạy thoát, nhưng Sess người không thể có chút lương tâm, quan tâm chút đến ta - con người nhỏ bé yếu đuối? Nhưng theo phương diện nào đó mà nói thì Sess vẫn là tin tưởng ta, nên ta không thể để hắn thất vọng. Dù sao ta cũng là cô cô, bị tiểu bối tới cứu thì mất mặt quá.

Nghĩ đến đây, ta rút ra luyện nha, che đi yêu lực của nó, phòng bị Naraku phát hiện.

“Như vậy, Sesshoumaru sama là tới giết ta?” Nói xong, khuôn mặt hoàn mỹ của Âm Dao thiếu chủ đột nhiên bị tách ra, biến thành rất nhiều yêu quái hỗn tạp. Nhìn thấy cảnh này, ta cảm thấy có chút run rẩy, nếu quả có nữ nhân cùng Naraku cùng một chỗ, vậy thì chuyện phòng the ... Khụ...

“Đúng” Sess cũng không khách khí, rút ra Đấu Quỷ nhìn Naraku. Dù sao Sess sẽ không có nguy hiểm, ta không cần lo lắng. Ta thật ra rất muốn cho hắn một đao vào lưng Naraku, nếu có trúng phải trái tim thì mọi chuyện sẽ kết thúc. Có lẽ có rất nhiều người cảm thấy kỳ thực Naraku cũng rất đáng thương, bởi vì chẳng qua hắn chỉ muốn có được người mình yêu, nhưng lại không biết phải làm như thế nào mới có được mà thôi. Nhưng khi tận mắt nhìn thấy hắn, ta lại chỉ cảm giác được sự sợ hãi, khủng bố...mà thôi. Nếu mà ai có cảm tình với hắn bộ dạng hiện giờ, thì ta chắc chắn sẽ rất sùng bái người đó.

Như vậy liền thay đổi tình tiết trong tác phẩm đi, lúc này Naraku còn chưa phân liệt tổ hợp mạnh, có lẽ trái tim con nhện vẫn ở lưng hắn, chỉ cần nhắm ngay nơi đó mà đâm xuống, có lẽ có thể giết chết hắn.

Cẩn chặt rằng, nhìn Naraku dùng ‘thế công’ đánh về phía Sess (Lời tác giả: thỉnh mọi người không nên hiểu sai hai chữ ‘thế công’ này, tuy chính ta cũng đang đắm chìm vào BL), các xúc tua bị Sess khảm thành từng khối rơi xuống đất.

Đang lúc hai người một kẻ khảm một kẻ kính dâng thịt mình, ngoạn bắt diệc nhạc hồ, đột nhiên thân thể Naraku hơi khựng lại, hắn nói: “Có người xông vào, Kagura, người đi xem là ai”

Không cần nghĩ, nhất định là Inuyasha cũng ngửi được mùi Naraku mà chạy đến.

Một trận gió nhẹ nổi lên, Kagura đã bay ra ngoài.

Naraku lên tiếng: “Sesshoumaru sama, hiện tại ta không có nhiều thời gian chơi với người, một thân yêu lực hùng hậu hoàn mỹ của người lập tức sẽ thuộc về Naraku ta” Lập tức vô số nhục đoàn bay về phía Sess.

Ta cực kỳ căo lỗ, bởi vì nghe thấy Naraku nói như thế, lập tức đầu óc của ta xuất hiện YY: người hoàn mỹ như vậy, lập tức sẽ thuộc về ta... Sau đó là hình vẽ hai lão nam ôm ấp cùng một chỗ. Trên mạng có rất nhiều đồng nhân về Naraku và Sess, lúc ấy ta cũng có đọc, cho nên khi thấy Naraku lộ nửa thân trên, tuy nửa thân dưới loạn thất bát tao vô cùng thô thảm, nhưng là chỉ nhìn một cách đơn thuần nửa trên cũng coi như hoàn mỹ. Hai sói ca như vậy đứng ở một chỗ, rất khó tránh khỏi làm người ta hiểu sai.

Nhưng may mắn là yêu quái này không có khả năng nhìn thấu nhân tâm, nếu không thì rất có khả năng sẽ trở thành người thứ nhất bị Sess chém chết. Mà Naraku, chỉ có thể sắp xếp thứ hai.

Mắt thấy thân thể của Naraku vây quanh Sess bao vây kín, mà Sess vẫn không nhúc nhích, ta hiểu hẳn muốn làm gì, vị đại nhân này nhất định là muốn nhìn năng lực đích thực của Naraku.

Đám thịt lập tức bám vào Sess, xúc tua khác của Naraku cũng chen vào, hẳn cười to nói: “Người rất cực thuộc về ta!”

Ta nhất thời không nhịn được run rẩy. Nhưng cơ hội ở ngay trước mắt, ta cầm luyện nha nhắm ngay lưng Naraku, không một chút thanh âm sử xuất Thương Long phá. Ai mà ngờ được, Inuyasha không biết từ đâu chui ra hét lớn: “Naraku!!!” Rồi xử suất phong thương.

Thương Long phá và phong thương vốn là chiêu thức của Inu no Taishou, nếu chúng đồng thời công kích một người, lực đạo sẽ rất lớn, lập tức phá tan thân thể của Naraku

Nhưng ta cực kỳ muốn đánh chết Inuyasha, phong thương của hắn làm Thương Long phá chệch mất phương hướng.

“Hắc, người chưa chết sao?” Inuyasha nhìn ta trong phòng nói: “Xem ra vết thương không nhẹ, tốt nhất cứ trốn ở bên trong đừng có đi ra.”

“Hỗn đản! Sớm không đến trễ không đến! Cố tình lại đến lúc này!” Ta đang muốn giáo huấn Inuyasha một chút, đột nhiên nghe thấy Jaken nói lớn: “Đồng! Người còn làm cái gì! Mau tới cứu Sesshoumaru sama!”

Ta nhú may, gầy gầy tóc nói: “Đùa giỡn cái gì, vì sao ta phải cứu hắn?”

Jaken giơ chân nói: “Tuy Sesshoumaru sama nói không cứu người, nhưng hiện tại ngài đang gặp nguy hiểm, làm sao người có thể mặc kệ?”

Nhìn thoáng qua đồng thịt trên đất, ta nói: “Nếu cần ta ra tay, hắn sẽ không phải là Sesshoumaru” Nếu không xem nguyên tác thì có lẽ hiện tại ta đã ra tay cứu, ta nói câu đó bất quá chỉ là học người ta khóc giống trong tivi thôi!

“Inuyasha, cho người tiến vào là ta tính sai.” Naraku dùng mấy căn xúc tua chống đỡ. Ta có chút buồn bực, nhìn khuôn mặt giống Âm Dao, ta lại không muốn khảm. Nhưng Inuyasha không để ý mấy chuyện đó, một đao lại một đao chém vào Naraku.

Đúng lúc này, Sess đột nhiên phá tan đồng thịt bị Naraku vây quanh ra, khẽ nhếch khóe miệng... Đúng vậy, hắn đang cười, còn nhàn nhạt nói: “Naraku, người đúng là luôn khiến người ta cười chết người, chỉ bằng thứ hỗn tạp này thôi mà muốn nuốt Sesshoumaru ta sao?”

Inuyasha đại thiếu gia nhảy đến hét: “Sesshoumaru! Tránh ra!”

“Hắn là con mồi của ta” Sess lạnh lùng nói.

Ta nhìn Naraku đang hợp thể, cực kỳ bắt mắt dĩ nhiên bọn họ: “Hai vị, Naraku lớn như vậy, các người muốn ăn thể nào cũng được, trước đừng tranh nhau, ai cũng có phần.”

“Đã nói rồi! Không được coi ta như cầu.” Inuyasha lớn tiếng kháng nghị, xem ra gần đây hắn luôn bị Kagome coi như cầu mà dưỡng. Ta sợ đắc tội Sess, nên nói rất nhỏ: “Người vốn chính là cầu” Mà ta quên mất một chuyện, đó là Sess và Inuyasha đều có lỗi tại cầu, cực kỳ thính a!

“Lui lại!” Sess nói với ta.

Ta lui lại mấy bước: “Mời!” Thật là có sức sống a, so với bọn họ, ta tựa hồ già đi rất nhiều tuổi, bởi vì ta đang mệt, không muốn động thủ.

Naraku đã hoàn thành hợp thể, rồi tấn công Sess và Inuyasha. Hai anh em phản ứng rất nhanh, khảm thân thể Naraku thành từng đoạn, mà nhất chiêu của Sess khiến hắn trọng thương.

Bỗng nhiên hắn thả chướng khí ra, trùng độc cùng Naraku bay lên.

Sess tỏa sát khí: “Ngu ngốc! Còn muốn chạy sao?” Lập tức hai mắt hắn biến hồng, hẳn là muốn biến thân.

Tiếng của Naraku từ không trung truyền đến: “Sesshoumaru sama, nếu người bỏ ra tâm để truy đuổi ta, chỉ bằng chú ý một chút cô gái bên cạnh người đi, nàng sẽ chết a...”

Ta ngẩn ra, vì sao hắn lại nói như vậy. Nhưng đúng lúc này, một cổ kính phong đột nhiên từ sau đầu vọt tới. Ta nhanh chóng tránh sang bên cạnh, không nghĩ tới vũ khí kia có thể tự thay đổi phương hướng! Ta cảm giác được tay phải đau xót, máu tươi từ mu bàn tay nhỏ giọt rơi xuống.

“A!” Lui ra sau mấy bước, nhìn thấy kẻ tung vũ khí lại là thiếu niên nhân loại. Hơn nữa, vũ khí kia, chẳng lẽ là Kohaku? Đau quá, so với cú ngã lúc trước còn đau hơn.

Một thân ảnh trắng lướt nhanh qua ta, tay hắn kháp cổ Kohaku nhắc lên không trung.

“Sesshoumaru! Dừng tay! Không được hại Kohaku!” Inuyasha quát lớn

Quả nhiên là hắn, tuy rằng không có Rin, nhưng hắn vẫn bị an bày đến chọc giận Sess. Nếu không phải ta trốn nhanh thì vết hầu của ta đã bị cắt đứt rồi. Sờ sờ cổ mình, phát hiện tay trái đã nhiễm đầy máu hồng của mình, cổ cũng bị nhiễm.

Vết thương không nhẹ, ta vội vã lấy ra bình nhỏ trong balo, trong đó chứa nước mắt của cỗ thụ phác tiên ông, ta đổ ra một ít xoa lên miệng vết thương của mình. Inuyasha nóng nảy nhìn ta: “Hắn là em trai Sango! Mau bảo Sesshoumaru dừng tay!”

“Bình tĩnh bình tĩnh, hắn sẽ không trúng kế của Naraku đi giết một người muốn chết đâu” Vừa dứt lời, Sess đã ném Kohaku, đi đến bên cạnh ta “Có đi đường được không?”

“Có thể” Cẩn rằng cố đứng lên, cho dù có nước mắt cỗ thụ, nhưng vết thương rất nặng, ta nghĩ, nếu đang ở hiện đại, nhất định phải khâu mười mũi khâu đi! Sess ôm ta vào lòng, yêu lực bắt đầu khởi động bay lên không trung, thanh âm Inuyasha kêu tên Kohaku càng ngày càng xa.

51. Chương 51: Thăm Bệnh

Nằm ở trên giường bệnh viện, cánh tay phải đã được khẩn cấp xử lý, quả nhiên là phải khâu, nhưng không khoa trương như ta nghĩ, chỉ khâu tám mũi. Nhưng bởi vì miệng vết thương tận xương, nên phải dưỡng mấy ngày mới có thể tốt lên. Nhưng bác sĩ luôn tra hỏi, trước khi đến bệnh viện đã dùng thuốc gì để cầm máu, là thuốc gì có hiệu quả tốt như vậy.

Ta nghĩ đến thuốc quý của tổ quốc, Vân Nam bạch dược...

Tuy bác sĩ cứ khẳng định là không có khả năng, nhưng vẫn cho người mua Vân Nam bạch dược về để nghiên cứu. Vì sợ hắn lại hỏi ta, nên đêm đó ta liền ra viện. Dù sao nằm viện hay nằm nhà đều giống nhau.

Nằm ở trên giường, ta nhớ đến hôm trước, Sess trực tiếp mang ta đến bên cạnh giếng, rồi đuổi tay ra, ta rơi vào trong. Hắn có thể chủ động đưa ta trở về đương nhiên là chuyện tốt, nhưng lại dùng phương thức thô bạo như thế, nào giống phương thức đối đãi với một bệnh nhân, dù vết thương của ta đã tốt lên nhiều, sau khi tỉnh lại, khí lực đã mất rất lớn, miệng vết thương lại rách ra. Vì thế, sau khi dì Higurasi nhìn thấy, liền nhanh chóng mang ta đến bệnh viện.

Lần này gia gia có hắn nguyên nhân bệnh rõ ràng, đi gọi điện thoại, nói ta bị tai nạn xe cộ bị thương tay, nên trong khoảng thời gian ngắn không thể đến trường học.

Nhưng thật vất vả mới trở về, chỉ tay bị thương chứ không phải thính giác và thị giác bị thương, cùng lắm thì không cần viết chữ, nhưng vẫn có thể nghe giảng. Vì thế ta quyết định, ngày mai nhất định phải quay về trường học.

Không nghĩ tới, buổi tối, thân là hiệu trưởng Kyosai liền tự mình đến thăm bệnh. Ta đang đùa nghịch mảnh ngọc tứ hồn, nghĩ chờ Kagome trở về là giao cho nàng.

Đột nhiên nghe thấy dì Higurasi gọi: “Tiểu Đồng, hiệu trưởng Kyosai đến thăm cháu, cháu xuống dưới đi!”

Ta vừa định thu dọn một chút rồi mới xuống, vừa mở cửa ra đã thấy Kyosai đứng ở trước cửa, hắn cũng ngẩn ra, nhưng rất nhanh cười nói: “Thầy nghĩ em bị thương nên không tiện đi xuống, nên thầy lên đây, không biết có thể đi vào không?”

Ở Nhật Bản, vô luận là phòng nam hài hay nữ hài, đều không thích người ngoài vào, ta gãi gãi đầu nói: “Đương nhiên có thể” Ta nghiêng thân nhường đường, Kyosai đi vào.

Không biết vì sao, phòng vốn rất rộng, nhưng hần vừa đi vào lập tức hẹp đi rất nhiều. Càng thêm buồn bực chính là, ghế dựa nhỏ kia nhìn thế nào cũng không thể ngồi thoải mái, vì thế ta nói: “Thầy có thể ngồi trên giường”

“À? Vậy, cảm ơn .” Kyosai mỉm cười, hần của ta lại bay mất.

“Thực xin lỗi, không có đồ chiêu đãi tốt, mời dùng chút điểm tâm” Di Higurasi mang trà và điểm tâm xuống bàn, rồi cho ta một nụ cười cực độ thâm ý, nói: “Hai người từ từ nói chuyện, tôi đi ra ngoài.”

“Cảm ơn.” Kyosai đứng lên, lễ phép chào.

Bởi vì trong cốt vẫn là người Trung Quốc, nên ta không có tri thức về lễ tiết của Nhật Bản, nhưng nhìn thấy mỗi tiếng nói, cử động của Kyosai, tự giác thấy hần là nên đi học tập một chút, nếu không thì quá thất lễ. Thật là kỳ quái, vì sao trước kia không có ý nghĩ này a?

“Vết thương của em đã đỡ hơn chưa?” Kyosai nhìn cánh tay phải của ta, hỏi, tuy cách cái kính, nhưng ta vẫn cảm giác được con người của hần rất sâu rất sâu.

“Ai nha, chỉ là bị chút vết thương nhẹ, ngày mai là có thể lên lớp rồi. Đương nhiên, nếu thầy không để ý vẽ ta giống như vẽ Venus, thì chúng ta có thể thử một lần.” Ta cảm thấy không khí có chút trầm trọng , cho nên nhanh chóng chọn một ngữ điệu tương đối thoải mái

Kyosai quả nhiên cười nói: “Em thật sự là rất bướng bỉnh , làm sao có thể xảy ra tai nạn xe cộ ? Lúc bị đâm rất sợ hãi. phải không?” Ánh mắt của hần vẫn không rời cánh tay của ta, cho dù trên mặt tươi cười, nhưng thoát nhìn cũng không tự nhiên.

Trực giác, không, cảm giác nói cho ta, hần đang lo lắng vết thương của ta, hơn nữa, không phải là lấy thân phận hiệu trưởng. Ta chậm rãi ngồi xuống, tận lực để mình thả lỏng, cười nói: “Em... không chú ý tới hần xuất hiện ở phía sau, tốc độ lại rất nhanh, cho nên...cứ như vậy”

“Thật sợ ý a!” Kyosai hơi đùa nghịch cái chén trong tay, nói.

Run rẩy khoé miệng, ta quả thật có chút sợ ý. Đầu óc không biết bị cái gì làm cho điên, đột nhiên nhớ tới một chuyện, đó là trước kia, lúc ta xin phép không thấy hần không đến, vì sao lần này lại tới.

“Hiệu trưởng...”

“Gọi tên của thầy đi, nơi này cũng không phải là trường học”

Ách... Ta hơi khựng lại, rồi nói tiếp: “Hiệu trưởng Kyosai... Không phải, thầy giáo?” Vấn đề xưng hô thật rối rắm .

Kyosai lại cười nói: “Em cứ tự nhiên một chút”

Đây là nhà của ta hay là nhà của hần a, ta run rẩy một chút: “Hiệu trưởng Kyosai, vì sao lần này thầy lại đến thăm em.” Không là đường thứ, mà là lần này.

Kyosai cười nói: “Bởi vì, trước kia khi gia gia của em xin phép cho em nghỉ vì bệnh, thầy lại không có thời gian tới thăm”

Ta ở ghế tựa kém chút ngã xuống, may mà năng lực thích ứng rất lớn nên mới ngồi ổn lại ngay, nói: “Vậy... Vậy sao? Ha ha...” Mặt đều mất hết !

Hai người còn nói chút về vết thương của ta còn có chuyện học tập, rồi Kyosai tính muốn đi, ta đứng lên đưa tiễn. Nhưng hần đột nhiên nói: “Trên người em có thương tích, không nên xuống lầu, sáng ngày mai thầy sẽ tới đón em”

“Đón em?”

“Đúng vậy, em bị thương làm sao có thể chịu nổi xe bus, hơn nữa...” Cảm thấy hần có một số việc chưa nói, ta định hỏi thì hần lại giành trước: “Ngày mai em sẽ biết, nếu là em thì hần là không quan trọng”

“Vâng!” Đây là ý gì, nhìn Kyosai từ thang lầu đi xuống, ta nghĩ nửa ngày cũng không rõ hẳn che dấu chuyện gì. Nhưng chắc chắn không khiếp sợ bằng lúc gặp Naraku, cho nên ta liền lạnh nhạt .

Ngày hôm sau hẳn quả nhiên đến, Kagome cũng vừa về đang chuẩn bị cho kiểm tra, cho nên Kagome cũng đi nhờ xe một đoạn đường. Ta cũng sợ run, kiểm tra a! Từ lúc lên xe, ta bắt đầu nghĩ đến chuyện kiểm tra, mà Kyosai nói: “Nếu như em lo lắng thì tối sau khi tan học đến văn phòng thầy, thầy sẽ bổ túc cho em”

“Em sao có thể không biết xấu hổ?” Thật là ngượng ngùng, chuyện bức tranh ta đã không cho hẳn cơ hội vẽ, còn phải giúp ta học bổ túc.

“Không sao.” Hẳn quay đầu cười, rồi dừng xe trước cửa trường học.

“Chúng ta có nên ngừng xe ở đoạn vừa rồi?” Hiện tại là lúc số người đến trường nhiều nhất, vô số học sinh đi qua chúng ta, nếu hiện tại ta đi xuống xe của hiệu trưởng đại nhân, thì chắc chắn sẽ bị vô số mắt đao bắn chết.

Nhưng Kyosai lại nói: “Không sao, xuống ở đây đi.” Hẳn xuống xe, rồi mở ra ta cửa xe bên xe.

Sau đó rất nhiều học sinh đứng lại nhìn xe, ào ào bàn tán.

Ta thu hồi lời nói tối hôm qua, ta thà đụng tới Naraku còn hơn là phải đối mặt với tình huống này.

Nhưng kỳ quái, cực kỳ kỳ quái, bọn họ bàn tán xong liền đi tiếp, không ai chạy tới tiếp tục bàn tán. Không giống a, mấy nữ sinh mê luyến hiệu trưởng đâu dễ dàng bỏ qua như vậy a, ta đang thấy kỳ quái thì thấy Mina đi tới, nhìn thấy ta liền run một chút, rồi cười nói: “Vậy là được rồi, về sau không cần tránh. Nhưng em bị thương, vẫn nên đi lên lầu nghỉ ngơi một chút, ăn chút điểm tâm sáng rồi hãy lên lớp.” Nói xong lôi kéo ta đi.

Cái gì và cái gì? Nhìn thoáng qua Kyosai, hẳn cười nói: “Ta đi đỗ xe.”

Bị Mina mặc danh kỳ diệu kéo lên lầu ba, nàng pha trà, ta uống một ngụm, là hồng trà, vị không sai. Ta nhớ lại điều mà Mina vừa mới nói, lại hỏi: “Mina, vừa nãy chị vừa nói gì, về sau không cần lại tránh cái gì?”

Mina cười nói: “Đó là nói cho bọn họ nghe, chị cho em xem cái này.” Nói xong nàng đi vào phòng trong, chốc lát sau đi ra mang theo mấy ảnh chụp.

Ta cầm lấy đây xem, rồi sợ run. Trong ảnh chụp là cảnh ta lên xe của Kyosai ở cổng trường, còn có ảnh cùng nhau đi ra văn phòng hiệu trưởng. Không biết là ai chụp, rõ ràng là hai người không có quan hệ đặc biệt gì, vì sao ở trong ảnh lại thấy tràn ngập mờ ám.

Run rẩy khoe miệng: “Đây là?”

“Oa, em thật trấn định a. Chẳng lẽ là anh trai đã nói chuyện này cho em, nhưng anh ấy bảo chị nói mà.” Mina nâng má nói.

“Hiệu trưởng không nói gì với ta cả, nhưng... rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Ta chỉ ảnh chụp, không hiểu gì cả.

“Mấy ngày trước, có người đem những ảnh chụp này dán lên bảng thông báo, chắc em cũng đoán được kết quả . Đám nữ sinh như điên lên vọt vào lớp em tìm em a, sau đó lại có người biết được địa chỉ nhà em. Sau khi anh trai biết chuyện, sợ em xảy ra chuyện, cho nên tuyên bố qua radio của trường hai người là người yêu.” Mina bình tĩnh nói xong mọi chuyện, hồng trà trong tay ta lập tức rơi xuống đất, ta nhìn Kyosai vừa mới đi vào, lắp bắp nói: “Cám... Cám ơn!”

Kyosai nhìn thấy ta liền mỉm cười “Không sao, em mới là người bị làm khó, về sau phải thường đến đây chơi rồi.”

“Được!” Ai nha, không đúng. Mấy ngày hôm trước, hình như ta vẫn là bạn gái Yamaguchi, vậy chẳng phải là rất lộn xộn sao.

“Không đúng, lúc trước hình như ta đang cùng tên Yamaguchi yêu đương a!”

Mina nghe xong liền cười ha ha, Kyosai lại nói: “Ảnh chụp này do chính Yamaguchi dán lên, khắp nơi trong trường học đều có camera theo dõi, chụp được ảnh hắn cùng ba tên nam sinh cùng lớp làm. Tuy chị rất kỳ quái vì sao bọn họ làm vậy, nhưng...”

“Là bọn hắn?” Ta run rẩy khoe miệng: “Nếu đã như vậy, Mina có thể giúp một chuyện không?” Ta biết học sinh bình thường thì không thể tùy tiện sử dụng thiết bị trường học, hiệu trưởng đương nhiên làm được, nhưng Mina vẫn thân với ta hơn.

“Chuyện gì?”

“Copy ảnh chụp trong di động của em ra, dán lên bảng thông báo” Các người bắt nạt thì đừng trách ta bắt nạt!

“Ảnh chụp gì?” Mina cầm di động của ta xem, rồi mặt hơi hơi đỏ lên, cười to một tiếng, nói: “Em... em chụp...”

Gật gật đầu, hình như có điểm quá mức vì mặt ta không hề đỏ lên tí nào.

“Trông em rất thanh thuần, không nghĩ tới lại... nhưng chị thích, chị đi giúp em dán lên ngay.” Nói xong, cũng không chờ uống xong trà liền chạy ra ngoài.

Ta vốn tưởng rằng Kyosai sẽ hỏi ta chuyện ảnh chụp trong di động của ta, đang nghĩ phải trả lời như thế nào, nhưng hắn lại không hỏi gì, chỉ vào trong phòng khác, chốc lát sau mang ra một bức tranh

“Bức tranh đã xong rồi sao?” Ta kinh hỉ hỏi.

Kyosai nói: “Thầy cảm thấy vẫn không có thần vận giống bức tranh của tổ tiên”

Ta cầm lấy xem, nhìn thấy một thiếu nữ mặc đồng phục ngồi ở ghế tựa ngoảnh đầu cười. Nói thật, dù không đẹp bằng bức họa thiếu nữ dưới cây anh đào kia, nhưng cũng rất đẹp, ít nhất so với ta bản nhân còn đẹp hơn.

“Rất đẹp, em không biết khi mình cười rộ lên lại được như vậy.” Bởi vì bận quá, nên thời gian chiếu gương không nhiều.

“Không, nụ cười của em hắn là đẹp hơn mới đúng” Kyosai nói thật tự nhiên, nhưng lại làm người nghe nhin không được trong lòng phát điên, đại ca, người có biết cách nói như vậy rất dễ làm cho người ta hiểu lầm không! May mà ta cũng không cho rằng sóai ca người muốn người bình thường như ta làm bạn gái, nên chỉ tìm đập nhanh một chút liền bình tĩnh.

“Còn có cảm giác thần bí này nữa, tổ tiên nắm chắc rất khá, nhưng thầy lại không sờ được một phần.” Kyosai ngồi rất gần ta, dùng ánh mắt như đang nhìn sinh vật lạ nhìn ta, thật sự làm cho người ta chịu không nổi, tim lại bùm bùm nhảy, ta vội vã đứng lên: “Đã đến giờ lên lớp, em phải quay về lớp học rồi” Nói xong không dám lại nhìn vị yêu nghiệt kia, gần như vọt vào thang máy

Thật đáng sợ a, về sau không nên gặp nam nhân này nhiều mới được. Rõ ràng lần gặp đầu tiên ta đã cảnh cáo bản thân, vì sao còn kéo gần quan hệ aaaa? Sớm biết thế thì đã không chuyển trường đến đây học, hoặc là sớm hơn nữa đã không nên đáp ứng tổ tiên hắn để hắn vẽ tranh mới đúng.

Ta vào lớp, nhưng trong lớp không có ai, đang kỳ quái, thì mọi người mới lục lục đi vào, huyền não cả lên: “Không ngờ Yamaguchi-kun bọn họ...” Lúc này tổ bốn người Yamaguchi đi đến.

Hắn vừa thấy ta liền đi nhanh tới, kéo cổ áo ta gần giọng: “Là cô dán lên!?”

Đau quá! Động tác mạnh như vậy rất dễ động đến miệng vết thương. Ta nhú nhú mày, một thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên “Mời cậu buông cô ấy ra, Yamaguchi đồng học.”

Yamaguchi ngán ra, rồi đẩy ta vào ghế.

Phía sau lưng đau, nhưng cánh tay bị khâu càng đau hơn. Cấn chặt răng, trên trán đã xuất hiện mồ hôi. Yamaguchi quay đầu lại nói: “Thế nào, muốn bảo vệ bạn gái sao?”

Người tới đúng là Kyosai, hắn đẩy mắt kính lên nói: “Tiết học này, tôi đến dạy thay, Yamaguchi đồng học, mời ngồi xuống.” Rồi hắn liếc ta một cái, lại nhìn cánh tay bị thương của ta, môi định động nhưng lại không nói gì, chỉ đi lên bục giảng nói: “Lên lớp, các vị đồng học, hãy lấy sách giáo khoa ra.”

Yamaguchi sẽ không khi dễ ta, nhưng lại phải đối mặt với vị hiệu trưởng mị lực và áp lực này, ta không dám ngẩng đầu trong cả tiết.

Thật vất vả đến lúc tan học, hắn lại chủ động đưa ta về nhà. Ngồi ở trên xe, ta hỏi: “Yamaguchi kia... gia thế của hắn...”

“Gia tộc Kyosai cũng không kém gia tộc Yamaguchi, em yên tâm.” Thanh âm của Kyosai rất ổn, làm cho người ta cảm thấy rất an tâm. Ta gật gật đầu, im lặng đợi hắn đưa ta về tới thần miếu Higurashi.

“Hẹn ngày mai gặp”

“Buổi tối tốt lành” Ta rút cục học xong lễ tối thiểu.

Kyosai mỉm cười, rồi lái xe đi mất.

Mở cửa lên lầu buông cặp sách, di Higurasi ở dưới tầng hỏi: “Có phải là hiệu trưởng đưa cháu trở về?”

“Vâng.” Vừa muốn mở cửa phòng, đã thấy một thân ảnh to từ trong phòng tắm lao tới, phía sau còn có một thân ảnh bé khác

Trong nháy mắt, ta đơ ra, người chạy vội xuất ra đúng là Inuyasha, mà hiện tại hắn chẳng mặc cái gì cả, chỉ có cái khăn trắng cầm trong tay, nhưng lại không che được chỗ cần che. Mà người còn lại cũng không mặc gì nhưng không sao, vì hắn còn nhỏ. Nhưng một lúc mà nhìn đến hai nam lỏa... Ta còn muốn lập gia đình à!

52. Chương 52: Mùi

“Á!!!!!!!!!!”

Một chuỗi cao âm từ trong phòng Kagome truyền ra! Lại một nữ hài không cần lập gia đình xuất hiện. Ta đi về phía phòng mình, lại thấy cửa phòng lại đang để mở.

Ta nhớ được lúc ta đi có đóng cửa, chẳng lẽ di Higurasi giúp ta mở ra để cho thông thoáng. Nhưng hiện tại đã là buổi tối, nàng hắn là đã sớm đóng cửa.

Ta buông cặp sách, ta vừa định mở cửa sổ liền thấy Inuyasha chỉ mặc quần chạy vào phòng, hình như đang tìm kiếm cái gì đó, loại vẻ mặt này khiến ta nghĩ tới tình cảnh chính quy phu quân tới bắt gian, mặt rút...: “Tìm cái gì vậy?”

“Không nhầm được, là mùi của cái tên kia”

Tên nào? Chẳng lẽ hắn biết Kyosai? Ta nghĩ, lại cảm thấy không có khả năng.

“Là Sesshoumaru, vừa rồi ta ngửi thấy mùi của hắn, ngay tại phòng này, nhưng đột nhiên lại tiêu thất.”

Sess? Ta khựng lại, rồi lao xuống lầu chạy đến bên giếng. Làm gì có ai, nhất định là Inuyasha đã nhầm.

Chậm rãi đi trở về, chợt nghe thấy gia gia nói: “Gần đây người trẻ tuổi thật không lễ phép, nhìn thấy lão nhân gia nhưng một câu cũng không chào, cứ thế mà đi”

“Trẻ như vậy rồi mà vẫn có người đến thần miếu à?” Thần miếu này cứ đến ngày hội là có người đến cầu phúc, nhưng chỉ có ban ngày, còn ban đêm thì không có ai.

Gia gia nói: “Đúng vậy, nhưng ăn mặc lại toàn đồ trắng, ngay cả tóc cũng màu trắng, dù trốn ở đâu cũng nhìn ra. Nhưng tên kia chạy rất nhanh, chớp mắt liền không thấy đâu”

Run, ta tiếp tục run, ta lại run! Không cần hỏi, gia gia biết Inuyasha nên không thể có chuyện không nhận ra, còn chuyện tóc bạc bạch y còn chuyện mùi mà Inuyasha nói, vậy thì chắc chắn người tới là Sess. Nhưng

sao hấn có thể xuyên qua đến đây, lại vào phòng ta, chẳng lẽ là vì muốn xem vết thương của ta có đỡ hay không?

Tim nhảy không ngừng, Sota ở bên cạnh hỏi: “Gia gia, có phải ông nói sai cái gì không? Vì sao chị mặt chị đột nhiên thiêu cháy?”

“Ta nào biết...” Họ vẫn đang nói, ta đã chạy vội vào phòng, rồi nhanh chóng thu thập các đồ dùng.

Rất muốn gặp hấn, rất muốn hỏi hấn vì sao lại đến thế giới này?

Chạy xuống tầng một, gia gia hỏi: “Đã trẻ thế này rồi cháu còn đi đâu?”

Ta vội vàng đeo giày vào, nói: “Cháu phải về bên kia, gia gia giúp cháu xin nghỉ phép.” Về phần lý do xin phép là gì thì tùy tiện, dù nói cái gì cũng được. Ta chỉ kém dùng phong chú để lao ra phòng, rồi nhảy xuống giếng. Khi lên đến nơi, ta nhìn thấy dưới ánh trăng, một thiếu niên tóc bạch ngồi cạnh gốc cây to nghỉ ngơi, một yêu quái song đầu và một tiểu yêu ngủ ở bên cạnh.

Thiếu niên đã mở hai mắt nhìn hướng ta, tựa hồ đã sớm biết ta đã đến.

Ta ném balo sang một bên, ta nhanh chóng lủi vào lòng Sess, cọ cọ đủ, cười nói: “Là vì lo lắng vết thương của ta nên mới qua bên kia sao?”

Sess ngẩn ra, rồi nhìn ánh trăng không lên tiếng.

Ta hiểu, không lên tiếng chính là cam chịu, vì thế ta cười càng vui “Cám ơn người, không nghĩ tới Sess Sess quan tâm ta như vậy, ta rất kích động, rất cảm động, rất muốn khóc... Nhưng đây là chuyện cao hứng, không thể khóc. Nhưng lần sau đến, người có thể giống Inuyasha thản nhiên vào đi, người một nhà dì Higurasi đều tốt lắm, sẽ không làm người bị thương... Ách, không phải! Là sẽ hoan nghênh người, người nên vào bằng cửa vào a, nhảy vào cửa sổ là chuyện Inuyasha làm, Sess Sess khóc như vậy, không hợp...”

Sess đột nhiên đứng lên: “Mùi...”

“Mùi?” Vì sao khi nói chuyện, hấn luôn nói nửa câu a, ta gấp đến độ vội vàng ngửi ngửi mình, ta vừa tắm mà, vì sao Sess lại nhíu mày nói hai chữ đó. Nhưng ngửi nửa ngày, kiểm tra cả lòng bàn chân, hết thấy đều rất sạch sẽ, không có khả năng có mùi đặc thù a? Đang hoài nghi lại nghe thấy Sess nói: “Phòng người có mùi nam nhân kia”

Nam nhân kia? Ta lập tức hiểu, lần trước do mặc quần áo của Kyosai nên bị Sess ngửi được mùi của hấn, càng không cần nói ngày hôm qua Kyosai ngồi trong phòng ta lâu như vậy, hấn chỉ cần vừa vào phòng liền ngửi được, cho nên mới chạy về đây?

“Hấn tới thăm ta, bởi vì biết ta bị thương.” Giải thích quá nhiều cũng vô dụng

“Thăm?” Sess quay đầu lại, ở dưới ánh trăng lộ ra tươi cười thập phần xinh đẹp.

Nhưng tươi cười này lại khiến ta như bị điện giật, nhanh chóng vọt đến A-un nấp sau nó, đương nhiên cùng ta trốn một chỗ còn có Jaken vừa mới bị bình tĩnh.

Nhìn không thấy nhìn không thấy, ta đang tự thôi miên thì Sess đột nhiên duỗi tay ra, ta liền bị nhắc lên.

“Đã lâu không thấy, có chuyện gì sao?”

Sess run khoé miệng, đặt ta ở trên lưng A-un nói: “Đi”

Cứ thế đi rồi? Nhưng ngẫm lại thấy cũng đúng, Sess cũng không bắt quái giống ta, không đi thì làm gì? Nhưng đi tới đi lui ta phát giác không đúng, vền vẹn một ngày, trừ bỏ buổi tối lúc ta nghỉ ngơi, ban ngày luôn luôn nói chuyện với hấn. Trước kia ta nói mười câu thì hấn có hừ một tiếng, hoặc là làm gì đó tỏ vẻ hấn đang nghe. Nhưng hôm nay, trăm câu cũng không có được một cái đáp lại.

Điều này cho thấy, hấn đang tức giận.

Ta ngồi tổng kết một chút xem lý do hấn tức giận là gì, kết quả cho thấy, trừ bỏ cái độc chiếm dục của nhóm cầu cầu ra thì ta thật không thể nghĩ được lý do khác. Vì thế ta nói: “Kỳ thực ta chỉ coi hấn là thầy giáo, hơn nữa, người ta cũng không thể có ý gì với ta, người tốt như vậy hấn là sớm đã có bạn gái. Không

đúng, vì sao đã có bạn gái rồi còn tuyên bố ta là bạn gái hử ở trường học a? Chẳng lẽ, hử còn độc thân? Vậy thì chẳng phải là kim cương cấp vương?” Ách, ta lầm bầm lầu bầu, nhưng lại hoàn toàn quên lỗ tai của mỗ yêu cực kỳ linh mẫn, đột nhiên hử đứng lại, chờ A-un đi đến bên cạnh hử, hử mới nói: “Sau bạn gái thì làm gì?”

Sess biết bạn gái là ý gì, nghĩ nghĩ, trước kia quả thật chưa nói với hử sau bạn gái thì làm gì, vì thế nói: “Chính là kết hôn sinh đứa nhỏ.” Án theo con người mà nói thì đúng là thế.

“Người muốn cùng hử kết hôn?” Sess nhìn thẳng ta hỏi.

Kết hôn cái gì a, vẫn còn quá sớm, ta vội vã lắc đầu nói: “Đương nhiên không” Nhưng nếu hử thổ lộ với ta, ta lại không dám cam đoan có thể làm như không thấy một người nam nhân như vậy, dù sao thì đối với nữ nhân chưa yêu bao giờ mà nói thì hử là người cực độ mê hoặc.

Jaken rốt cục nghe hiểu, hử ở bên cạnh ta nói: “Tuổi thọ của con người rất ngắn, người vẫn nên trở về mà đi kết hôn sinh con đi, nơi này không thích hợp người... Á!!!” Jaken đáng thương lại bay.

Run rẩy khoé miệng: “Sess Sess, người đang tức giận sao? Kỳ thực cũng không cần tức giận a, vô luận là yêu quái hay là người thì vẫn phải kết hôn, tỷ như người. Ngày nào đó bỗng nhiên gặp được một yêu quái khiến người tâm động, sau đó chạy tới cầu hôn nàng. Sau đó, tân nương kia nhất định không thích bên cạnh người có một nữ nhân khác đi theo. Cho nên a, đến lúc đó chúng ta phải tách ra. Hơn nữa, nếu ta gặp được nam nhân khiến ta tâm động, hử cũng sẽ không thích ta ở cùng người, dù chúng ta là quan hệ thân thích, nhưng vẫn không có cùng huyết thống.” Nhưng càng nói, trong lòng ta lại cực kỳ khó chịu, vô luận là tình huống nào khiến ta và Sess tách ra, đều khiến ta không cách nào chịu nổi.

“Câm miệng!” Sess lạnh lùng nói.

Ta ngồi trên lưng A-un, cắn môi nói nhỏ: “Nhưng đó là sự thật”

“Sẽ không gặp được.” Sess lãnh đạm nói.

Lại chỉ nói nửa câu, ta nhẫn nại chờ Sess nói tiếp, mãi mới nghe thấy hử nói tiếp: “Sẽ không gặp được yêu quái nào khiến ta tâm động” Những lời này, hử nói cực kỳ kiên định, ta nghe thấy thế, lập tức cao hứng cực kỳ: “Vậy, ta cũng sẽ cố gắng không gặp người nào khiến ta động nhân!”

“Được” Sess dừng lại ở bờ sông. Giờ cũng đã gần giữa trưa.

Ta lấy socola trong balo ra, rồi đưa đến bên miệng Sess: “Ngọt lắm, trước khi Jaken trở về, người mau ăn đi. Lần này ta mua rất nhiều, kém chút nữa là hết sạch tiền tiêu vặt”

Sess do dự một chút, rồi cắn một miếng. Lúc hử cắn sôcôla, đầu lưỡi vô tình chạm vào ngón tay của ta, ta hơi giật mình, lập tức rút về đến, nhưng đột nhiên hử lại nắm lại, đặt ngón tay dính sôcôla của ta vào trong miệng hử hút.

Đầu ta lập tức nổ mạnh, tuy ta biết rõ cầu cầu có thói quen liếm đồ ăn, nhưng vì sao lại liếm ngón tay ta, rất mờ ám. Sess đã buông tay của ta được nửa ngày, nhưng mặt ta vẫn còn đang đỏ cháy, nhìn nhìn mỗ yêu đang lạnh nhạt ngồi ở một bên, lần đầu tiên ta có ý muốn bạo lực với hử.

Nhưng rất nhanh ý muốn này bay đi, bởi vì hử rất cường, ta thật sự không dám xuống tay. Sớm biết thế thì lúc hử còn nhỏ nên ngược đãi hử chục lần, đỡ cho hiện tại phải chịu ủy khuất!

Rối rắm rất lâu, ta ngồi xuống nhóm lửa nấu nước nấu mì tôm.

Nàng thuộc tính hỏa cho nên bật lửa và diêm ta không phải mang đi.

“Jaken”

“Vâng Sesshoumaru sama, ngài có gì muốn phân phó ạ?” Jaken vừa mới chạy về liền nghe thấy tiếng Sess gọi, lập tức đáp lại

“Cười A-un đến chỗ thụ hải, lấy chút nước mắt, nếu hử không cho, thì nói với hử, rất nhanh cánh rừng sẽ chỉ còn lại một cây là hử.” Hử nhìn trời, chậm rãi nói ra những lời nói làm cho người ta đau đầu.

Ta trong lòng yên lặng vẽ chữ thập, cổ thụ đáng thương xin hãy ngủ yên đi!

Jaken nhìn nhìn mì ăn liền trong tay ta, rồi “Vâng!” một tiếng, khóc lao đi.

Đói bụng thì hẳn là làm việc không tốt, ta gọi lại hẳn: “Jaken, đón lấy!” Ta ném hộp mì về phía hẳn: “Đổ nước sôi vào là có thể ăn.”

“Ừh!!!” Lần này, Jaken khóc cảm động lao vội.

“Lần sau cho hẳn ăn xong hăng sai hẳn đi a, đói bụng sẽ rất dễ ngã a.” Ta thổi thổi mì ăn liền trong tay, lần này ta có thay đổi khẩu vị, vẫn chưa biết hương vị như thế nào. Đột nhiên ta nhớ tới mì ăn liền của Trung Quốc, nhất là hăng chua cay, ăn vào rất ngon. Mì ăn liền của Nhật Bản lại lấy vị nhẹ là chính, dù thêm bao nhiêu gia vị vào cũng không ngon bằng bản Trung Quốc.

Sess không nói gì, điều này cũng trong dự kiến của ta. Vừa ăn mấy ngụm, Sess đột nhiên lên tiếng: “Có người”

Nói xong, chỉ chốc lát sau ta cũng nghe thấy tiếng bước chân của khoảng ba người đang đi hướng chúng ta.

Ta rất ít nhìn thấy con người, nên lập tức buông mì xuống nhìn hướng người tới. Ta cũng hiểu, ở thời loạn này, phản ứng kiểu bình tĩnh chờ đợi người tới mà không phải là sợ hãi người tới là rất không bình thường, ai bảo, bên cạnh ta có một yêu quái không bình thường đang ngồi, cho nên trên cơ bản, trừ tên yêu quái Naraku tâm cơ kia ra, ta thật không biết có thứ gì có thể khiến ta cảm thấy sợ hãi.

Ba con người, ba võ sĩ toàn thân là máu xuất hiện trước mặt chúng ta

Nhất định là người chiến bại hoặc là đào binh, ở niên đại này chuyện đó rất bình thường. Bọn họ nhìn thấy chúng ta liền lập tức chạy vào kiếm bên hông, võ sĩ đi đầu trầm giọng hỏi: “Người là con người hay là yêu quái!” Hẳn nhìn Sess đang ngồi ở một bên, nhưng vị kia ngay cả mí mắt cũng không nâng một chút, ta vội vã vươn tay nói: “Ta là người!”

Võ sĩ trẻ tuổi nhẹ nhàng thở ra, buông tay khỏi đao, nói: “Không biết chúng ta có thể mượn chút lửa này nướng được không?” Hẳn chỉ vào lọn rừng trong tay một võ sĩ khác.

Xôn xao! Tuy mặt ngoài, ta vẫn bình thường, nhưng nước miếng trong lòng đã chảy N dặm. Vội vàng gật đầu nói: “Có thể có thể, đương nhiên có thể” Nói như thế nào a, con người của ta tuy rằng rất thích ăn thịt, nhưng lại không muốn động thủ đi giết, vì luôn cảm thấy động vật đáng yêu nên mãi không hạ thủ được. Nhưng nếu đã chết rồi thì ta đây chỉ có thể nói tiếng thực xin lỗi lọn rừng, rồi nhìn chăm chăm thịt nó mà chảy nước miếng.

Bọn họ ngồi xuống, võ sĩ dùng tay lột bỏ da rồi nói: “Tay của chúng tôi bẩn, không biết tiểu thư có thể giúp chúng tôi đặt lên lửa không?”

“Được được, ta có mang theo gia vị, có thể rắc lên” Ta đều chuẩn bị tốt các thứ, trừ bỏ dùng để nướng nấm và cá thịt thì chưa cần dùng nhiều để nướng quá thứ gì. Còn có cả đao dùng để thái này nọ cũng có mang, ta thái thịt rồi cầm muối vãi lên. Đại khái đã đủ phân bốn người, ta lên tiếng hỏi: “Thế này có đủ không?”

“Được rồi, để ta tách thịt ra xiên vào cây.” Võ sĩ động thủ, lấy mấy nhánh cây gọt thành mũi nhọn, rồi xiên thịt vào. Trong nháy mắt, một cái lọn rừng liền thành thịt vụn.

Trên ngọn lửa, thịt tách tách vang, chỉ chốc lát sau đã bốc lên mùi thịt nướng thơm lừng.

Cô lồ... (Toji: tiếng bụng đói kêu)

Võ sĩ mặt đen vỗ vỗ bụng mình, có chút ngượng ngùng nói: “Đói bụng đã một ngày.”

Nếu muốn ăn thịt rừng của người ta thì cũng nên cống hiến chút gì đó. Vì thế ta mang mì của mình qua, nói: “Ta mới ăn mấy ngụm thôi, không biết người có để tâm không?”

Ta bao hộp mì bằng hộp sắt, nên bọn họ cũng không thấy lạ lắm với hộp mì vốn bằng giấy. Võ sĩ mặt đen đen nhìn võ sĩ đứng đầu, thấy hẳn gật đầu mới nhận lấy: “Cảm ơn...”

Ba! Mì mà ta định đưa lập tức bay ra ngoài, đánh vào trên cây, đổ hết.

Không cần hỏi, nhất định là Sess làm.

Ta ha ha cười: “Không sao, ta lấy cho người hộp khác.” Thấy võ sĩ đứng đầu nhìn về phía Sess, không nghĩ tới động tác nhanh như vậy mà hắn cũng nhận ra, xem ra người này không đơn giản. Ta lại lấy ra một hộp khác trong balo, nó đã được đặt sẵn trong một hộp sắt. Mấy thứ này ta không chuẩn bị thiếu, không sợ làm rơi một hai cái hộp.

Dù sao nước sôi đã được chuẩn bị tốt, ta úp tốt rồi đưa cho hắn, lúc này Sess không hề động thủ. Vì thế ta mới hiểu được, hộp mì vừa rồi là thứ ta đã ăn qua nên hắn mới như thế, mặt ta không khỏi rút, người ta còn không để ý, người để ý cái gì a?

Trừ bỏ võ sĩ đứng đầu, hai võ sĩ khác đều ăn mấy ngụm. Nhưng vì hộp mì rất nhỏ, cho nên chỉ mấy ngụm liền hết. Đang do dự có nên úp tiếp mì cho họ không, thì võ sĩ đứng đầu lên tiếng: “Có vẻ như thịt đã nướng xong.”

53. Chương 53: Ăn Thịt

Ta cầm dao nhỏ thái thịt, vì không thể dùng dao của bọn họ a, dao đó đều từng giết người, dính rất nhiều máu. Nhưng bọn họ lại không cần, họ lấy dao của mình để thái, ta ngăn cản: “Khoan, để ta làm là được, rất nhanh thôi.”

Bọn họ nhìn nhau, chắc là thấy ta cũng thành thạo việc này, nên đều đồng ý để ta làm.

Oa, thịt ăn rất ngon!

Vì ta cho gia vị rất tốt, nên ba võ sĩ lưu lạc kia cũng được ăn ngon. Võ sĩ mặt đen vừa ăn vừa nói: “Chưa bao giờ ăn qua thịt lợn rừng thơm như vậy.”

“Mấy ngày nay các người đều ăn thịt lợn rừng sao?” Mặt ta lập tức tràn ngập sao lấp lánh, thật hâm mộ!

“Núi quá lớn, chúng ta đi loanh quanh mấy ngày cũng không tìm được đường ra.” Võ sĩ đứng đầu cẩn thận nói.

Bởi vì ta luôn đi theo Sess, cho nên chưa từng bị lạc đường. Nếu chỉ có mình ta, chỉ sợ cũng phải loanh quanh tìm đường trong núi mấy ngày liền giống họ, đến lúc đó chỉ sợ sẽ trở thành dã nhân.

Ta hảo tâm chỉ đường: “Đi về phía đó, khoảng nửa ngày hẳn có thể ra ngoài.” Nếu bay được thì chỉ cần mất khoảng một giờ.

Võ sĩ đứng đầu hỏi: “Xin hỏi, bên ngoài là lãnh địa của ai?”

Vấn đề này làm khó ta, sau khi Naraku mất tích, Sess liền đi tìm nơi hắn trốn. Ta từng hỏi hắn vì sao trước kia luôn truy Inuyasha, hiện tại lại thay đổi mục tiêu. Lúc ấy Sess hơi ngừng một chút, rồi lạnh lùng nói: “Đối với kẻ trêu đùa sự tôn nghiêm của ta, tuyệt đối ta sẽ không cho phép hắn sống trên đời!” Ta lập tức trầm mặc, bởi vì hình như người trêu đùa Sess nhiều nhất chính là ta!

Đương nhiên, ta không ngốc đến mức đi nhắc nhở hắn.

“Chuyện đó ta cũng không rõ ràng.” Đây là nói thật, núi này quá lớn, hơn nữa Nhật Bản dù nhỏ nhưng lại có rất nhiều lãnh địa, ta lại dốt lịch sử Nhật Bản, nên hầu như không biết gì cả.

“Vậy sao, cũng không có gì” Võ sĩ đứng đầu ngồi khoanh chân nhắm mắt dưỡng thần.

Nam nhân thời đại này khi nghỉ ngơi đều là ngồi nhắm mắt? Một tay còn cầm dao? Mặt ta rút... Ta mang đệm trải bên cạnh Sess, rồi nằm xuống, dắt lông của khô giáp của hắn lên người làm chăn. Lúc quay đầu, hình như thấy ba võ sĩ kia lộ ra vẻ mặt hiểu rõ, không rõ bọn họ hiểu rõ cái gì.

Sáng sớm hôm sau, trong tai truyền đến tiếng đao kiếm, ta rất miễn cảm với loại thanh âm này, giống như kiểu học sinh nghe được chuông vào lớp, hay sáng sớm nghe được đồng hồ báo thức vậy. Mạnh mẽ to mắt ngồi dậy, nhưng không lấy dao ngay, bởi vì có Sess tại bên người rồi, ta còn sợ cái gì?

Thì ra ba võ sĩ kia đang thu dọn các thứ, thấy ta tỉnh liền nói: “Tiểu thư, cảm ơn người.”

“Tạm biệt.” Ta phát phát tay.

“Tại hạ Uesugi Kenshin.” Nói xong xoay người bước đi.

Ta ngẩng ra ước chừng nửa ngày, lập tức quay đầu giữ chặt lấy tay Sess : “Hắn nói hắn là Uesugi Kenshin! Là Uesugi Kenshin!”

“Vậy thì sao?”

“Là chiến thần a! Chiến thần Nhật Bản Chiến quốc Uesugi Kenshin!” Không nghĩ tới lại được gặp hắn, ta kích động nhảy loạn. Rồi lại dậm chân: “Ai nha! Quên mất xin ký tên! Tiếc quá!”

Sess lạnh lùng: “Nhàm chán!”

Chuyện này đối với đúng là nhàm chán, ta nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy không tất yếu phải kích động như vậy, nên hạ cảm xúc, đến bờ sông rửa sạch mặt, đánh răng. Về phần điểm tâm, ngóm lửa làm nóng một chút thịt còn thừa từ tối hôm qua là được, vị vẫn rất ngon

“Không nghĩ tới thịt lợn rừng ngon như vậy! Người thử một chút đi, ăn ngon lắm.” Vươn tay đưa cho Sess một miếng, thịt đã chạm đến miệng của hắn cho nên hắn chỉ có thể nhẹ cắn vào.

“Ăn ngon không?”

Không có đáp lại. Trong dự kiến.

Đột nhiên Sess lên tiếng: “Người muốn ký tên cũng có thể, nhưng với điều kiện hắn không biến thành người chết.”

“Hả?” Ta lập tức tỉnh tâm nghe, sao đó nghe được tiếng người đánh nhau cách đây không xa, chẳng lẽ là chiến thần đại nhân gặp phải nguy hiểm?

Cứu a!

Uesugi Kenshin vừa suất lại chung thân không cười được người đời sau coi là nam nhân tuyệt vời, ta cũng không ngoại lệ. Vì thế ta lập tức lấy khăn lau sạch tay, xông lên “Giao cho ta!”

“Đối phương có hơn một ngàn người”

Ta mới đi được mấy bước, nghe thế lập tức ngừng lại, run rẩy khóe miệng cười nói: “Số lượng cũng thật nhiều.”

Sess tựa hồ rất thích nhìn ta khó xử, nên hắn không giúp, cứ thế đi tiếp. Ta vừa đi vừa nghĩ phải làm thế nào, nếu phóng Xích Diễm thì một ngàn người liền biến thành một ngàn tượng than . Nếu giao cho Sess, thì một ngàn người lập tức sẽ biến thành một ngàn thi thể. Rồi rầm!

Ta vô thức đi sau Sess, không nghĩ tới hắn trực tiếp đi về phía chiến trường kia.

Một ngàn người ngựa vây quanh ba người, ba người kia cũng đã bị thương. Dù như thế, nhưng trên mặt ba người lại không hề lộ ra sự cầu xin, chỉ thế thôi cũng đủ thấy chiến thần tuyệt đối không phải hư ngôn.

Làm sao bây giờ? Ta còn đang lo lắng, nhưng lại hoàn toàn quên bên cạnh có một yêu quái cực kỳ kiêu ngạo. Hắn không hề ngừng bước chân, lạnh lùng trầm giọng: “Tránh ra!”

Đúng vậy, ý của hắn là hơn một ngàn người kia đang chắn đường đi của hắn .

Có người nào ở trước mặt một ngàn quân nhân nói như vậy sao? Đương nhiên không có, cho nên Sess không phải người, mà là yêu quái! Ta không biết nói gì nhìn trời, bị một ngàn người nhìn chăm chú, cảm giác cũng không tốt lắm, lại còn tràn ngập địch ý.

“Hai vị mau rời đi! Bọn họ là vì truy ta mà đến, không thể liên lụy đến các người!” Uesugi Kenshin nói lớn, trong thanh âm lại tràn ngập hoảng hốt.

Người này quả nhiên không xấu, đối mặt với ngàn địch nhân mà mày cũng không nhăn, còn vì sự an nguy của hai người chúng ta mà sốt ruột. Rõ ràng là nam nhân tốt, vì sao lại chung thân không cưới a, thật đáng tiếc . Ta thấy Sess nâng tay muốn xuất ra trường tiên, liền vội vàng kéo lại tay hắn , vội nói: “Để ta đến!”

Sess cúi đầu nhìn ta, cũng không nói gì.

Ta khụ một tiếng: “Thôi, chỉ là muốn thử xem thể lực của ta thế nào, nếu đánh không lại thì người len”

“Lãng phí thời gian.”

“Đã lâu không xuất mồ hôi.” Ta rút đao, lúc này mới nhớ tới vết thương của mình vẫn chưa khỏi hẳn.

“Còn muốn xuất mồ hôi sao?” Không nghĩ tới Sess còn có thể nói ra lời châm chọc ra, ta thu lại tay nói: “Cùng lắm thì chúng ta cùng xuất mồ hôi, không cần vũ khí.” Nếu Sess dùng vũ khí thì bọn họ chết chắc rồi, cơm trưa của ta cũng đừng có ăn nổi.

Chúng ta cứ coi như ở nơi không người mà nói những lời này, nên đương nhiên đám người đông thể mạnh cực kỳ khó chịu, đầu lĩnh la lớn: “Động thủ! Nam thì giết! Nữ thì bắt về dâng lên Takeda sama!”

Thôi xong rồi, ta ấn đầu nói: “Đồng chí, người thật là... Câu nói sau kia thật sự đòi mạng a!” Ta vừa dứt lời, Sess đã đánh bay người nọ. Thật sự là, còn bay xa hơn Jaken. Nếu mệnh tốt còn sống, chắc chắn nếu hẳn muốn trở về thì phải mất vài ngày.

“Giết!!!” Dù sao một ngàn người này sẽ không chỉ có một người đi đầu, cho nên một cái bay thì một cái khác kêu to mọi người vọt lên.

Năm đối ngàn, nhưng bên chiếm thượng phong lại là chúng ta. Tuy rằng kiếm đao của ta không tệ, nhưng quyền cước cũng coi như chấp nhận được. Ta dùng tay chân đánh người thành heo, rồi nhảy đến bên cạnh Uesugi Kenshin, cười nói: “Kenshin sama, lát sau có thể xin ngài giúp một chuyện không?”

Uesugi Kenshin nhìn tay bị thương của ta, hai mắt to ngậy người nói: “Tiểu thư có thân thủ như vậy mà còn bị thương, xem ra người làm người bị thương rất lợi hại.” Hắn giơ tay chém xuống, chém ngã một người.

“Đúng là rất lợi hại, rất lợi hại!” Vừa nói xong, lập tức cảm giác được sau lưng lạnh run, vội vàng sửa miệng nói lớn: “Đương nhiên không lợi hại bằng hắc” ‘hắc’ ở đây đương nhiên là chỉ Sess, hắn chán ghét Naraku như vậy, ta lại khen Naraku lợi hại, không tức giận mới là lạ.

Uesugi Kenshin biết rõ ta là cố ý, nên cười nói: “Chúng ta được các người trợ giúp, thật đúng là được thần trợ.” Hắn cười rất hào sảng, quả thực có phong độ đại tướng

Tuy rằng những năm gần đây ta cũng coi như quen biết rất nhiều nam tử, nhưng hào sảng đến thế này thì lại chỉ có một mình Uesugi Kenshin. Sess quá mức thành thực và lạnh lùng, luôn làm cho người ta cảm thấy cho dù gần đến mức nào, cũng vẫn cảm thấy có chút xa cách. Kyosai quá mức yêu nghiệt và văn nhả, hai người cực độ khác nhau, luôn làm cho người ta cảm thấy áp lực quá lớn khi cùng hắn ở chung. Chỉ có Uesugi Kenshin là rất dễ dàng kéo gần khoảng cách, tuy thời gian ở chung rất ngắn, nhưng ta lại cảm thấy chúng ta chắc chắn sẽ trở thành bằng hữu.

“Người nói đúng.” Ta cười với hắn, lại giơ chân đá bay hai địch nhân.

Nhưng dù sao năm đối ngàn thật sự có chút khó khăn. Đột nhiên, Uesugi Kenshin ở sau lưng ta nói lớn: “Cẩn thận!”

Vừa quay đầu lại, ta đã thấy Uesugi Kenshin che cho ta, một mũi tên đang cắm sâu vào lưng hắn.

Mặt ta rút, tay đỡ lấy hắn: “Người... không sao chứ!” Không sao mới là lạ, mũi tên cắm sâu như vậy cơ mà! Rất muốn nói kỳ thực người không tất yếu phải làm như vậy, bởi vì quần áo của ta không phải vải bình thường, đao kiếm bình thường không thể chém rách, trừ phi đối phương có tu vi nội lực giống ta. Nhưng nói vậy chẳng khác nào tỏ vẻ không cảm kích sao? Đang do dự thì người ta đã ngã xuống.

Địch quân nhìn thấy Uesugi Kenshin bị thương, lớn tiếng hoan hô, nhưng cũng biết nếu đánh tiếp thì bọn chúng cũng không có phần thắng, cho nên kẻ đứng đầu hô lớn: “Lui lại!”

Đám người đã đi xa, máu của Uesugi Kenshin cũng đã nhiễm đỏ áo. Một mũi tên này, đã làm hắn bị thương nặng như vậy!

“Ngu ngốc!” Suy nghĩ nửa ngày chỉ nói ra hai chữ.

“Thiếu chủ!” Võ sĩ mặt đen với người kia xông đến, nước mắt lập tức xuất hiện.

Uesugi Kenshin cố gắng mở hai mắt, cười nói: “Xem ra, chuyện đáp ứng tiểu thư đã không thể làm được, thực xin lỗi. Xin tiểu thư hãy đem hai thuộc hạ của ta về thành Echigo. Nếu như có kiếp sau, ta chắc chắn sẽ báo đáp ân tình.” Hắn đã dần yếu đi, mặt ta rút lợi hại hơn, không nghĩ tới ta lại cải biến lịch sử Nhật Bản. Takeda Shingen, ta rất xin lỗi người, khiến người mất đi một địch nhân lợi hại! Không đúng, hiện tại không phải là lúc nghĩ mấy thứ này.

“Chúc các người, trăm năm hợp hảo...” Hắn nói xong, ánh mắt chậm rãi nhắm lại.

Trăm năm hợp hảo? Không lẽ hắn nói ta và Sess sao, quay đầu nhìn nhìn vị lạnh nhạt không giống người kia, miệng lập tức nở nụ cười. Ba! Ta ném thi thể của Uesugi Kenshin cho võ sĩ mặt đen, lập tức trên mặt hắn tràn ngập vẻ không tin và tức giận. Đương nhiên rồi, bởi vì người mà ta ném chính là thi thể của ân nhân.

Ta đi đến bên cạnh Sess, cười nhìn thiên sinh nha ở thất lưng hắn: “Sess Sess...” Ta cố ý nói cho thật ngọt, liền nhận ra mình quả thật không thích hợp làm nũng, rất buồn nôn. Trên mặt Sess hơi co rúm một chút, ta ho nhẹ một tiếng: “Cái kia... Cầu xin người, cứu hắn được không?”

“Tại sao?” Sess không động dậy, không hề nhìn thi thể bên kia lấy một lần.

Những gì chúng ta nói này giờ, võ sĩ mặt đen bọn họ nghe thấy hết, cũng ném thi thể Uesugi Kenshin sang một bên (Chiến thần: ta đâu có trêu ai chọc ai!?), vội chạy lên quỳ xuống: “Không lẽ vị tiên sinh này có thể cứu thiếu chủ của chúng tôi sao? Xin ngài hãy cứu lấy Kenshin sama, thành Echigo mà không có thiếu chủ thì sẽ bị Takeda thôn tính, đến lúc đó thành Echigo sẽ bị nhiễm huyết!”

“Đâu có liên quan đến ta?” Sess hừ lạnh, nâng chân muốn đi.

Ta giữ chặt tay hắn, nói: “Sess Sess, nói như thế nào thì hắn cũng đã thay ta chịu tên mà chết”

“Ồ? Ta thế nào lại không biết người đã yếu đến mức chết vì một mũi tên bình thường?”

“Nhưng là sẽ đau... Người biết mà, tay của ta vốn đã bị thương, sau lưng nếu lại bị chém thì nhất định sẽ đau đến hai ngày không đứng dậy được... Không đúng! Lạc đề mất rồi! Tóm lại, người này không thể chết được?”

“Tại sao?” Sess lạnh lùng trầm giọng.

Không biết tại sao Sess lại tức giận như thế, ta sợ hãi lập tức trả lời theo bản năng “Bởi vì ta muốn hắn ký tên!”

“Tránh ra!” Mặt Sess hơi rút, rồi cảm thiên sinh nha.

“Rõ! Sesshoumaru sama! Xin mời!” Ta học ngữ khí của Jaken, nhanh đẹp đường sang một bên, nhường đường cho Sess.

Hắn rút ra thiên sinh nha, hơi nheo lại đôi mắt màu vàng xinh đẹp. Hai võ sĩ kia không biết Sess muốn làm cái gì, nhưng thấy ta bất động, bọn họ cũng không dám động. Quả nhiên người thế nào thì sẽ mang theo binh thể ấy, thuộc hạ của chiến thần cũng đều có khí chất giống chủ nhân.

Đang nghĩ, thiên sinh nha ở trên không trung đã bổ xuống, vung một đường cơ bản. Uesugi Kenshin vốn đã thành thi thể đột nhiên cử động, mũi tên trên lưng cũng bị bắn ra ngoài. Hai võ sĩ kia kinh hãi, nha chóng đỡ lấy Uesugi Kenshin, kích động lên tiếng: “Thiếu chủ có hô hấp, thật sự thật sự cảm ơn hai vị.” Rồi không ngừng thi lễ.

Sess thu lại kiếm: “Nhanh!” Ý của hắn là bảo ta mau xin ký tên.

Ta ngồi xổm xuống, thấy Uesugi Kenshin mở mắt, hắn hơi ngáy ra một chút: “Rõ ràng ta đã chết đi, chẳng lẽ là hai vị đã cứu ta?”

“Người cứu người chính là Sess Sess, ah, hắn tên là Sesshoumaru!” Thiên sinh nha quả nhiên là đồ tốt, chẳng những khiến người ta khỏi tử hồi sinh, mà ngay cả vết thương trên người cũng không thấy.

Uesugi Kenshin rất có lễ phép nói: “Rất cảm ơn ngài” Đương nhiên, được đáp lại chính là cái lưng lạnh lùng của Sess.

“Có thể ký tên cho ta không?” Ta tìm trong balo cả nửa ngày vẫn không tìm thấy giấy trắng, chỉ có thể đem sách giáo khoa ra, đương nhiên còn có bút.

Uesugi Kenshin không hiểu gì, nhưng vẫn đáp ứng: “Được.” Rồi cầm bút ký tên mình lên.

Võ sĩ mặt đen hơi lo lắng lên tiếng: “Không biết đây là chú pháp gì?”

“Không phải, ta chỉ là muốn Uesugi Kenshin ký tên mà thôi.” Đồng chí, người thật là suy nghĩ quá nhiều, ta vầy vầy tay hướng hẳn: “Chúng tôi phải đi rồi, cảm ơn người đã thay ta chẵn tên.”

“Tên...” Uesugi Kenshin vội vàng hỏi.

“Dịch Tiểu Đồng, tạm biệt, chiến thần.” Vừa đi sau Sess vừa nhìn bản ký tên của chiến thần, cảm động-ing! Uesugi Kenshin không hổ là võ tướng tài danh thời Chiến quốc, chữ viết quá đẹp!

Đang cao hứng, đột nhiên nghe được đằng sau có tiếng bước chân, quay đầu lại thấy ba người bọn họ theo đi lên. Uesugi Kenshin cười nói: “Nếu chúng ta đều muốn ra khỏi núi, chi bằng đi cùng nhau, ý hai người thế nào?”

Ta vừa định gật đầu, đột nhiên cảm lạnh bị Sess nâng lên, ta liền bị kéo vào trong lòng hắn. Trừng mắt nhìn, đây là ý gì?.

54. Chương 54: Phương Hướng

Người còn đang ngây ra, cả người đã bị đẩy ngã ra sau, cách mặt đất mấy tấc, kế tiếp...

Kế tiếp ta dù có dùng đầu óc của cả hai kiếp cũng sẽ không thể nghĩ tới hẳn lại có thể ở trước mặt ba võ sĩ hôn ta, nhưng lại là nụ hôn dài!

Người rơi xuống đất, đầu ta liền nổ mạnh .

Trong tai tựa hồ nghe được thanh âm của Kenshin: “Hình như chúng tôi đã quấy rầy hai vị, chúng tôi vẫn nên đi trước một bước.”

“Àh, bye bye...” Ta mất hồn mất vía vô thức phát phát tay, toàn bộ đầu óc đang phát sốt, giống như đang ở trong nước sôi, nhanh chín...

“Đi thôi!” Sess cất bước đi, ta vẫn ngây người đi theo sau hắn. Hắn đi rất chậm, chậm đến mức ta cũng có thể đuổi kịp. Đột nhiên, ta tỉnh lại, vừa rồi tại sao ta lại bị hôn? Tuyệt đối không phải vì hoài niệm, cũng không phải là giải thích, không có gì lấy cớ, càng nghĩ đầu óc ta càng loạn.

“Vì sao?” Ta dừng lại hỏi.

Sess không nói gì, tiếp tục đi.

“Vì sao?” Ta đề cao thanh âm hỏi lại.

Hắn vẫn không nói gì, ta chạy đến trước mặt hắn, giang tay ra hai bên chặn đường rồi ngẩng đầu nói: “Lần này ta không thể giả bộ hồ đồ , nụ hôn này rốt cuộc là vì sao?”

Sess dừng lại, nhìn ta rất lâu mới nói: “Nếu đi theo ta thì là của ta, bọn chúng không xứng dùng ánh mắt đó nhìn người.”

Đây là lý do gì, ta gần như nhảy dựng lên: “Vậy thì người cũng không nên dùng phương thức này chứng minh giữa chúng ta có quan hệ a, người làm vậy rất dễ làm cho người ta hiểu lầm!”

“Nhàm chán!”

“Không phải là nhàm chán, điều này sao có thể là nhàm chán, ta... ta...” Tức giận, thật sự tức giận. Sess sao có thể như vậy, ta cố gắng hít sâu mấy cái, rồi xoay người nói: “Ta! Về nhà!” Nếu nói không thông thì ta đi luôn, làm gì phải ở đây bị khinh bỉ.

Nhưng lúc xoay người lại bị Sess giữ chặt —— tóc.

“Đau! Đau! Đau! Người mau buông tay!” Ta đâu có dạy hắc đối đãi nữ nhân như vậy, quá bạo lực!

“Đi gặp hắc?” Sess nheo lại hai mắt hỏi.

Ta rất vất vả giải thoát tóc của mình từ trong tay hắc: “Ai?”

“Nam nhân đi thăm bệnh người”

“Ta gặp hắc làm cái gì? Ta trở về là vì tức giận! Trốn trong phòng ai cũng không gặp!”

“Ồ? Vậy thì về đi!”

Ta học máu, nếu hắc nói như vậy thì còn lâu ta mới quay về .

“Bảo ta về thì ta về sao? Ta không đi nữa!” Không đi thì nên làm cái gì? Loanh quanh ba vòng rồi cuối cùng quyết định, lần này cũng không giải thích nguyên nhân, trực tiếp xoay người bước đi.

Bởi vì đường đi tương phản với đường đi của Sess, hắc đột nhiên bay tới trước mặt ta, nhú mào nói: “Người đi đâu?”

“Hừ, lúc người hôn ta cũng không thềm nói một tiếng, sao ta phải nói cho người biết ta đi đâu?”

“Thì ra là thế.” Khẩu khí của Sess giống như là vừa mới biết được nguyên nhân, ta liền ngồi bệt lên đất, tức giận đến mức muốn bắt tỉnh.

“Chỉ có làm như vậy bọn chúng mới biến mất, chỉ thế thôi.” Sess thật sự có bản lĩnh khiến người tức giận mà chết không đền mạng, ta chỉ vào hắc giận dữ nói: “Ta thật sự muốn giao bạn trai!!!”

“Nhàm chán! Đi!” Nói xong nhấc ta lên bay đi.

Vì để bản thân không bị tức chết, ta quyết định kệ hắc đi, dù sao có một số việc không nói thông được với hắc. Yêu quái khuyến tộc đều có ham muốn chiếm hữu rất mạnh, ta có nên đi hoài nghi hắc có đối ta có tâm tư gì đặc thù không! Hắc là sẽ không bị giết đi, vì thế ta ngừng đầu nhìn hắc: “Sess Sess, ta muốn hỏi người một chuyện, không phải người yêu ta đấy chứ? Không phải là kiểu thân nhân, mà là kiểu nam nhân đối với nữ nhân... A!!!” Ta bị ném xuống đất, ăn một ngụm bụi.

“Nhàm chán!” Sess chỉ bật ra hai chữ, rồi biến mất không thấy đâu!

Đi đâu vậy a, kỳ quái, ta tức thành như vậy mà vẫn không bỏ đi, mà hắc... Vỗ vỗ bụi trên người, chuẩn bị về nhà!

Nhưng ta cũng có chút hồ đồ, rốt cuộc tình thân và tình yêu có gì bất đồng?

Có phải, phải thử một lần mới biết được? Ta không rõ, vấn đề này hắc Sess cũng không biết . Nhưng có người khẳng định biết, Kyosai!

Nhưng nơi này cách thôn quá xa, phải trở về thế nào a! A-un thì bị Jaken cười đi rồi, nếu dùng linh lực vận phong chú trở về, chỉ sợ một chết khiếp vẫn chưa tới nơi. Ta bắt đầu nghĩ đến đám yêu quái biết bay ở nơi này, lập tức đi xung quanh tìm tòi.

Yêu quái ở núi này đều ở nơi tận cùng rừng rậm có chướng khí, ta đi vào được nửa ngày, kết quả không có một yêu quái nào có thể làm tọa kỵ. Bi thiết...

Đành phải dùng hai cái đùi mà đi thôi! Ta vác balo và luyện nha, từng bước một dùng một ngày rốt cục ra được tòa núi lớn này, sau đó nhìn thấy một thôn trang.

Kích động, rốt cục nhìn thấy người.

Vài bước chạy vội đi qua, thấy một đám người đi ra từ trong thôn. Có thể thấy được bọn họ là muốn tiễn người, bởi vì người dẫn đầu phía trước là một thanh niên thân cao lực lớn cùng một thiếu nữ xinh đẹp, nam tử đã vẫy tay, nói: “Tạm biệt. Nhất định ta sẽ công thành danh toại” Hắc vừa chuyển đầu liền nhìn thấy ta đằng sau, hơi kinh hãi hỏi: “Là người hay quỷ?”

Bộ dạng hiện tại của ta nhất định rất đáng sợ, ngay cả quỷ cũng giống . Ta run rẩy khoe miệng “Ta là người”

“Có chuyện gì sao?” Thanh niên hỏi, đồng thời che thiếu nữ ở sau lưng.

“Ta muốn hỏi một chút, Đông quốc hẳn là hướng kia?.” Đi lâu nên hơi mù phương hướng.

“Người đi đến đó làm gì?” Thiếu nữ ở sau hẳn nghiêng mặt ra nói.

“Nương nhờ họ hàng.” Giải thích như vậy hẳn là sẽ không bị hoài nghi, bởi vì giờ là thời chiến loạn, thê ly tử tán là bình thường.

Thanh niên chỉ một phương hướng rồi nói: “Đi khoảng ba ngày, hẳn là có thể đến nơi.”

Ba ngày... Ta cơ hồ có kích động nhảy lên giết người. Nhưng thiếu nữ kia lại nói: “Chúng ta cũng phải đi thành Echigo cũng hướng đó, Goku, nếu đã cùng đường, chi bằng để vị cô nương này cùng nhau đi?”

Bình thường, nữ tử sẽ không gọi tên nam tử, lại dựa vào gần như vậy, xem ra hai người này là vợ chồng

Nam tử tên Goku gật đầu: “Người là nữ tử xuất môn không tiện lắm, vậy thì cùng đi đi!” Nói xong chỉ chỉ con ngựa gầy bên cạnh: “Hai người cùng ngồi một ngựa đi, đi bộ thì mệt mỏi lắm”

Xuất môn gặp quý nhân a, ta giờ mới biết tác dụng của lễ nghi: “Cám ơn!”

Bất quá, nữ tử Nhật Bản căn bản không phải là cưỡi ngựa mà là ngồi ngựa. Vì trang phục không thích hợp cưỡi a! Mà ta lại là thật sự cưỡi, xem ra rất giống ta cưỡi ngựa dẫn theo một người đi. Dù dây cương là do Goku cầm đi phía trước.

“Không biết hai người đến Echigo làm gì?”

“Goku đưa ta về nhà mẹ đẻ ở Echigo.” Thiếu nữ đỏ mặt, nói: “Ta tên là Sakura, không biết tiểu thư tên gì?”

“Dịch Tiểu Đồng, cứ gọi ta là Tiểu Đồng.” Thì ra là về nhà mẹ, xem ra kết hôn không lâu, nếu không trên mặt cũng không đỏ ửng như vậy. Nhưng rõ ràng nhìn Sakura còn rất trẻ, nhiều nhất cũng chỉ hơn ta hai, ba tuổi mà thôi, thế nhưng đã lập gia đình!

Nhưng có vẻ Goku rất yêu thương vợ mới cưới, vì chỉ mới đi được mấy dặm hẳn đã nói: “Nếu mệt mỏi rồi, thì nên xuống dưới nghỉ ngơi.” Nhìn bộ dáng cao lớn thô kệch của hẳn, thế nhưng lại thận trọng như thế. Hẳn nâng tay giúp vợ xuống dưới, rồi dùng quần áo trong bao trải ra tảng đá ven đường, ta cũng cảm ơn ngồi xuống, ăn đồ bọn họ mời.

Hai vợ chồng đều là người tốt a! Ôn nhu như vậy, Sess sẽ không bao giờ được như thế, chỉ có Kyosai mới là người thận trọng

Nếu hẳn có thể làm bạn trai của ta hẳn là chuyện cực kỳ may mắn đi! Đáng tiếc, đó là chuyện không thể.

“Tiểu Đồng tiểu thư, mời uống nước.” Sakura mang cốc nước đưa cho ta.

“Gọi ta tiểu đồng là được rồi, không cần khách khí như vậy.” Ta cũng không quen kính ngữ của Nhật Bản, nên thường xuyên xem nhẹ.

Sakura cười nói: “Vậy Tiểu Đồng năm nay bao nhiêu tuổi?”

“Mười lăm” Nói đến tuổi ta liền nhớ đến trường học, nói đến trường học lại nhớ đến chuyện kiểm tra, không biết là không tham gia thì có bị trừ điểm không, có phải bị lưu ban không a!

Sakura cười nói: “Vậy đã có chồng chưa?”

Thời chiến quốc, người ta cực kỳ chú ý chuyện môn đăng hộ đối, cho nên nữ tử rất sớm đã đính thân. Ta lắc lắc đầu: “Vẫn chưa có.”

Sakura ngăn ra: “Nhất định là người nhà bị phân tán” Ở tuổi này trong thời chiến loạn, nếu nữ tử không sớm tìm nam tử bảo hộ, chỉ sợ sẽ phải chịu bi thảm.

Ta gật gù đầu, rồi chuyển đề tài: “Nhà mẹ đẻ người làm nghề gì?”

“Bán vải vóc qua ngày.” Sakura mặc dù đang nói chuyện với ta, nhưng ánh mắt lại nhìn chồng nhà mình, đầy ôn nhu.

Đột nhiên cảm giác mình chính là ngọn đèn, muốn bao nhiêu sáng liền có bấy nhiêu sáng. Đang do dự có nên đi khỏi hay không, lại nghe thấy Goku nói: “Có thể đi rồi sao?”

“Có thể.” Sakura đứng lên, đưa tay muốn đỡ ta dậy.

Trông ta rất yếu đuối sao, sau lưng ta có đao mà! Hai người chúng ta lại tiếp tục ngồi lên ngựa, Goku như trước ở đằng trước yên lặng dẫn ngựa.

Ta nhớ thành Echigo là địa bàn của Kenshin, không biết có thể nhìn thấy hắn không?

“Đến thành Echigo rồi, Tiểu Đồng có thể cùng đội ngũ thương nhân cùng đi đông quốc, vì nếu đi một mình sẽ rất không an toàn.”

“Ừ, ta đã biết.” Nỗi buồn duy nhất của ta chính là không có công cụ đi đường, cái khác có thể không nhìn. Xem ra, đến thành chỉ cần mua con ngựa là có thể tự đi trở về.

“Phía trước chính là thành Echigo” Goku chỉ đằng trước.

Hiện tại đã gần tối, đi cả một ngày mới nhìn thấy thành, thật sự là chậm! Ta bắt đầu bội phục Goku, đi bộ lâu như vậy nhưng vẫn không mệt, nếu là ta thì chỉ sợ đã sớm ôm chân thống khổ.

Trong đầu đang nghĩ tìm một chỗ nghỉ ngơi, đầu tiên muốn tắm rửa một cái. Đang nghĩ, liền thấy phía trước trong rừng cây có mười mấy con ngựa chạy ra, một đám người gào thét vọng tới: “Có nữ nhân! Lần này gặp may mắn!”

Chịu thua, ta còn không chưa tắm đã phải đi đánh nhau. Không ngờ ngay bên ngoài thành Echigo lại có thổ phỉ, thực là khiến người ta không thể tưởng được.

“Á!!!” Sakura cũng biết thổ phỉ đáng sợ, nàng sợ tới mức hét to một tiếng ôm chầm lấy ta.

Hình như ngại ôm sai người, hắn là nàng nên ôm lão công nàng chứ! Goku tiến lên hai bước, nói: “Chúng tôi chỉ là người bình thường, không có nhiều tiền, có thể thả chúng tôi đi không?” Tuy hắn nói như vậy, nhưng vẫn biết rõ đám thổ phỉ kia sẽ không dễ dàng buông tha bọn họ, cho nên đã chuẩn bị muốn liều mạng.

“Hắc hắc, hai nữ nhân này đều cực kỳ xinh đẹp, thả đi thì rất đáng tiếc, hôm nay chúng ta muốn họ, có thể vui thú vài ngày.”

“Không!”

Ta ở thời kỳ Chiến quốc ngay người đã lâu, cũng đã gặp qua những nữ tử bị bọn thổ phỉ hoặc quân đội cường gian, tình cảnh thê thảm và khủng bố đó đều không phải chuyện có thể chấp nhận nổi. Ta rất hiểu vì sao Sakura lại sợ hãi, vì thế vỗ vỗ nàng an ủi: “Không nên sợ hãi, ta có thể đối phó bọn họ.” Ta thả người nhảy xuống ngựa nói với bọn thổ phỉ: “Không muốn chết thì biến ngay!”

Từ trước đến nay, bọn thổ phỉ luôn quen cường thế bức người, chúng sợ ta mới là lạ. Cho nên chúng cười lớn vươn tay định chộp ta...

Ta nhanh chóng nhảy sang bên cạnh, nhưng sau cổ lại bị Goku túm lấy hô: “Chạy mau!”

Mặt rút, ta bắt lấy tay Goku, đẩy hắn về phía sau: “Người mang theo Sakura chạy mau mới đúng.” Tay trái muốn đi rút đao. Nhưng luyện nha còn chưa có ra khỏi vỏ, đã thấy nhóm thổ phỉ bốn phía đột nhiên hét lớn, rồi lần lượt ngã xuống. Đường nhiên ta sẽ không cho rằng bản thân mình có khả năng này, đao còn chưa rút ra người đã chết, cho nên chắc chắn là có người đã cứu chúng ta, lại là người cực kỳ quen, Sess!

Lần đầu tiên được cứu nhưng lại không muốn cảm kích người cứu, Goku lui hai bước dè dặt cẩn trọng nói: “Cám ơn ngài đã cứu chúng ta”

Sess đương nhiên sẽ không để ý đến hắn, hắn đi đến sau ta đứng định.

Không để ý, ta hừ một tiếng. Người cho rằng chỉ người biết hừ thôi sao! Ta thu đao lại, cầm lấy dây cương của con ngựa chuẩn bị lên. Nhưng đột nhiên ‘xích’ một tiếng, ngựa bay ra ngoài, dây cương bị chém làm hai đoạn!

“Người làm gì vậy!?” Ta nổi giận! Quay đầu lớn tiếng nhìn Sess.

“Không phải người rất thích ăn thịt sao?” Sess hỏi lại, khiến ta nhất thời không biết phát tiết ra đâu, chỉ biết tức giận chỉ ngón tay vào Sess, không nói được câu nào.

Sakura đi tới kéo tay của ta hỏi: “Tiểu đồng, hai người quen biết?”

“Phải, ta là cô cô của hắn.” Lời này là nói với Sakura, cũng là nói với Sess.

Sakura nhìn nhìn chúng ta: “Không giống, nhưng vị tiên sinh này đã cứu chúng ta, hắn là phải cảm ơn mới đúng.”

“Nếu không phải tại hắn đột nhiên biến mất, ta cũng sẽ không bị tập kích!”

“Quên đi, vợ chồng nào cũng có lúc cãi nhau, người vẫn nên làm lành với hắn đi thôi!” Sakura một bộ ‘ta hiểu mà, người không cần giải thích’

Ta run rẩy khoe miệng, rốt cuộc chúng ta có điểm nào giống vợ chồng ? Ta đang muốn biện giải, đã thấy A-un bay xuống dưới.

“Yêu quái!” Sakura nhanh chóng chạy đến bên cạnh Goku, nhào vào lòng hắn.

“Không cần sợ, nó sẽ không đả thương người.” Ta cảm động a, rốt cục nhìn thấy A-un, ta cơ hồ đã muốn ném Jaken ra rồi kị A-un về nhà. Nhưng Sess lại bắt lấy ta, đặt lên lưng A-un: “Đi!”

Lại ‘đi’, ta đang định kéo dây cương của A-un chạy lấy người. Nhưng Jaken quát lớn: “Người này ngu ngốc nữ nhân, khiến người ta chửa ngược chạy xuôi, vừa rồi gặp được nhóm Inuyasha, hỏi người ở đâu, hắn nói không gặp người. Kết quả, bị đánh rất thảm, nếu không phải cái nữ nhân Kagome kia nói ra Naraku đi về phía nào làm trao đổi, thì hắn đã trở thành vong hồn dưới đao của Sesshoumaru sama rồi”

Tuy giọng nói của hắn không rõ, nhưng ta vẫn có thể nghe ra . Sess là tới tìm ta, nhưng lại bởi vì tâm tình không tốt nên mới chạy đi ngược Inuyasha rồi mới đi tìm ta. Hiện tại hắn là đang đuổi theo Naraku. Tâm không hiểu sao lại vui vẻ lên, chắc chắn là vì có người cũng bị ngược giống mình cho nên mới cảm giác được an ủi, mới thả lỏng tâm tình.

Giờ mới nhớ tới vẫn chưa nói tạm biệt với Sakura và Goku, nhưng khi quay đầu thì mới hay chúng ta đã đi xa N dặm. Mà ta ngồi trên lưng A-un, mà Sess ở đằng trước dẫn đường. Tuy hắn không nắm dây cương, nhưng vẫn khiến ta nhớ tới Sakura và Goku.

55. Chương 55: Tắm Rửa

Nước mắt cổ thụ lại một lần nữa được giao đến trong tay ta, Jaken nói phải mất khá nhiều thời gian, phác tiên ông mới cho.

Cũng không biết là có nháo hay không, ta cảm thấy quá trình đi ‘xin’ nước mắt diễn ra rất bình tĩnh, nháo cũng nháo qua, tức cũng tức qua, dù cảm thấy kỳ quái đến thế nào, ta cũng vô pháp thay đổi tính cách của nhà khuyến tộc, cho nên chỉ có thể chịu đựng, mắt nhắm mắt mở.

Trong nguyên tác, rõ ràng Inuyasha có hai nữ nhân trong lòng, nhưng khi Kagome được Kouga thổ lộ, hắn lại rất tức giận, không tin Kagome! Huống chi, hắn lại chỉ có một nửa là khuyến yêu. Nếu đổi thành Sess - đại yêu quái khuyến tộc chính thống, nói một không ai dám nói hai lời- thì nếu ta thật là bạn gái của hắn, thì chỉ sợ ngay cả liếc nam nhân khác một cái cũng đều là lỗi!

Đối với thân nhân còn như thế, may mà ta không phải là bạn gái, ta vỗ vỗ ngực nghĩ như thế.

(Toji: Lầm to!!! Sess sama nhắm trúng chị làm bạn lữ rồi!!!)

Nhưng mà, nhưng nhưng mà, ta lại luôn cảm thấy ta và Sess bây giờ lại hơi khác với trước kia, về phần nguyên nhân, trời biết a! Rất vất vả rồi Sess xin ‘nghỉ phép’, ta chạy như bay về hiện đại.

Tuy rằng đã là giữa trưa, nhưng ta vẫn tùy tiện thay quần áo rồi phi thẳng đến trường học. Hiện tại, nhu cầu cấp bách là xin Kyosai hỗ trợ, nếu không ta sẽ ngày càng mơ hồ chuyện giới tuyến giữa tình yêu và tình thân.

Đến khi tới trường học ta mới biết, hôm nay là chủ nhật!

Ta quỳ khóc om sòm ở trước cổng trường: “Ta đâu có dễ dàng đến được trường a!!! Sao lại là ngày chủ nhật!!! Trời ạ!!!”

“Ha ha!!!” Sau lưng có tiếng cười truyền đến, nhìn lại thì ra là hiệu trưởng đại nhân Kyosai, nhất thời kích động nhảy dựng lên nắm lấy tay hắn, nước mắt lưng tròng: “Gặp được thầy thật sự là quá tốt!”

Kyosai ho nhẹ một tiếng: “Đi vào trước rồi nói sau.” Rồi hắn gọi bảo vệ cửa mở cổng, chúng ta liền cùng nhau đến phòng vẽ tranh của hắn.

Nhìn chén trà mà hắn rót cho ta, ta khẩn cấp hỏi: “Thật ra, em tới là để thỉnh giáo thầy một việc.”

“Ồ, mời nói.” Kyosai ngồi đối diện ta, hai chân thon dài đều đều đập cùng một chỗ, đẹp đẽ rất giống bức tranh.

Lúc này, ta mới phát hiện bản thân rất ích kỷ, chỉ nghĩ đến chuyện của mình, hoàn toàn mặc kệ đối phương có rảnh nhàn hay không. Vì thế ho nhẹ lúng túng: “Thực xin lỗi, xin hỏi bây giờ ngài có thời gian không?”

Kyosai đột nhiên nở nụ cười, nói: “Xem ra chuyện này đối với em rất trọng yếu, cho nên mới vội như vậy. Nhưng không sao, thầy vốn chỉ là đến vẽ tranh, nếu có thêm người mẫu thì tốt, chỉ bằng vừa vẽ vừa tán gẫu.”

“Hình như em đã quấy rầy đến thầy rồi.” Ta lúng túng ngại ngùng

“Sẽ không” Hắn nói xong liền đi mở ra cửa phòng vẽ tranh, rồi cởi áo khoác ra treo lên giá. Đây là một chuỗi động tác hắn thường làm trước khi vẽ tranh, thậm chí ngay cả điện thoại cũng sẽ tắt đi, cực kỳ chuyên tâm. Ta thấy hắn tắt di động, ta cũng lấy điện thoại ra tắt đi, rồi nói: “Em ngồi hay là đứng?”

“Không sao cả, chỉ cần tự nhiên là tốt rồi.” Kyosai chú ý nhất chính là biểu tình của người mẫu, còn tư thế và thân hình không quan trọng lắm, nhưng hắn luôn nói không bắt nổi biểu tình của ta.

Vậy thì ngồi xuống, ta xoay xoay chén trà trong tay nhìn hắn chuẩn bị tốt, cảm thấy hắn là có thể hỏi, vì thế nói: “Thực ra em muốn hỏi một chút, tình thân cùng tình yêu có bất đồng gì?”

Cạch! Bút vẽ trong tay Kyosai hình như suýt nữa rơi, hắn nhíu nhíu mày cầm chắc lại bút rồi nói: “Tình thân và tình yêu?”

“Vâng.” Ta dùng sức gật đầu, mắt chờ mong nhìn hắn

Kyosai bắt đầu điều chỉnh lại sắc mặt, nói: “Có lẽ là ham muốn chiếm hữu, bởi vì tình thân là hi vọng thân nhân có thể hạnh phúc, mà tình yêu lại là muốn độc chiếm đối phương.”

Có thể sao? Sess đối với ta là tình yêu? Đương nhiên không đúng, hồi còn nhỏ hắn đã có tật xấu độc chiếm dục này. Vì thế nói: “Vậy, nếu đối phương vốn là người có cái độc chiếm dục rất mạnh thì sao, có thể có chút lẫn lộn không rõ?”

Kyosai nâng mắt nhìn ta, khoe miệng khẽ nâng lên: “Có lẽ có khả năng.”

“Vậy thì phải theo phương diện gì mới nhìn ra được, hắn là yêu... Không đúng, hắn đối với người này là tình yêu hay là tình thân?”

“Đại khái, là thân thể đi!” Ánh mắt Kyosai trở nên thâm thúy, nhất thời ta có chút mặt đỏ tim đập

“Thân thể?” Từ thân thể mà nhìn sao? Ta nghĩ, hình như cũng không có loại cảm giác này a!

“Nếu em yêu một người, thì sẽ sinh ra khát vọng đối với thân thể đối phương”

Kyosai đã nói rất rõ ràng, ta nhẹ nhàng thở ra. Bởi vì, vô luận là hồi còn nhỏ hay là hiện tại, ta chưa bao giờ nghĩ muốn ‘áp đảo’ hắn. Mà về phần Sess thì càng không thể, hắn hoàn toàn không có hứng thú đối với thân thể ta, điều này có thể nhìn ra trong chuyện khi ta mặc quần áo, hắn không thèm nhìn lại đây.

“May mắn...”

“Cái gì may mắn?”

“Không không... Vậy có khả năng trước làm thân nhân hơn bảy mươi năm, lại đột nhiên chuyển biến thành tình yêu?” Ta nháy hai mắt hỏi Kyosai, điểm này tựa hồ cũng trọng yếu.

“Chẳng lẽ, em đang nói gia gia?” Kyosai mỉm cười nói: “Vậy mà thầy nghĩ em tới tìm thầy hỏi về vấn đề cảm tình của bản thân”

Trên mặt ta nhanh chóng đỏ bừng, vội vàng phủ nhận: “Đương nhiên không phải.” Người nói là gia gia thì là gia gia đi, mặc dù có chút xin lỗi lão nhân gia, nhưng cũng chỉ có thể để ông công tiếng xấu.

“Đương nhiên là có khả năng.” Kyosai cho ta một đáp án khiến người sợ hãi, ta ngây ra một giây, rồi vội vàng hỏi: “Vì sao?”

“Có lẽ là vì tịch mịch, có lẽ là vì một ánh mắt, một câu nói. Có lẽ là vì, kiếp trước ngoảnh đầu nhìn lại cười, duyên phận thiên định.” Kyosai chậm rãi đi tới, nhìn thẳng vào mắt ta, nói ra những lời này.

Mặt đỏ, tim đập, chén trà đổ.

“Xin lỗi! Em đi lau ngay!” Kết quả bởi vì nhảy dựng lên giải thích mà va mạnh vào ngực hắn. Không nghĩ tới một Kyosai vẫn tĩnh lại có cơ bắp rắn chắc, hắn xoa nhẹ ngực “Không sao”

“Xin lỗi, em không bị thương chứ?” Kyosai nói giọng lo lắng, rồi dùng một bàn tay nâng lên cầm ta nhìn chăm chú vào cái trán của ta.

Ách... Tư thế này có chút mờ ám, ta có chút kích động, mắt dao động không ngừng.

“Chỉ có chút hồng, hắn là không có bị thương. Em rất không cẩn thận, tay vốn đã bị thương, còn không chú ý như vậy”

“Xin lỗi...” Cảm thấy trong giọng nói của hắn có ý trách cứ, ta nhanh chóng quên bég tiền căn hậu quả, lập tức rít xin lỗi.

“Tiểu ngu ngốc, em nên xin lỗi chính thân thể của em.” Ngón tay của Kyosai nhẹ gõ cái trán của ta một cái, rồi buông ra

“Hi” Có chút ngượng ngùng xoa xoa cái trán của mình, ta cười nói: “Hoàn toàn không sao cả, vẫn còn tốt hơn lần va phải tảng đá.”

“Em... va phải tảng đá?” Kyosai hơi lấp bắp kinh hãi hỏi.

Cẩn thận nghĩ nghĩ, đầu chỉ là tảng đá, ngay cả ngọn núi đá cũng đã va quá! Nhưng vẫn hàm súc gật gật đầu.

Hai hàng lông mày của Kyosai lập tức nhíu lại, rồi nói: “Thầy luôn cảm thấy em có rất nhiều chuyện muốn giấu không thể nói ra, nhưng thầy không nghĩ tới lại là chuyện nguy hiểm đến thế”

“Cũng không hẳn như thế...” Hiệu trưởng đại nhân tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng, ta hít một sâu, tay chân lúng túng. Kết quả, chén trà bị hất văng ra.

Choang! Cái chén bị hất về phía đèn bàn bên cạnh, đèn bàn bị văng mạnh đến thủy tinh cầu trang sức bên cạnh, thủy tinh cầu rơi xuống đất, sàn bị đập thành cái hố, thủy tinh cầu bị vỡ làm hai nửa.

“Ách...” Ta gãi gãi đầu: “Cái kia... em còn có chuyện rất quan trọng, bye bye, không cần tiền...” Rồi thần tốc biến mất khỏi phòng vẽ tranh của Kyosai, lúc chạy đến thang máy, rõ ràng nghe thấy tiếng hắn thở dài, ta nghĩ thôi xong rồi, nàng có bị tố cáo lên toà án không a! (Toji: Nữ chủ nghĩ quá nhiều!!!)

Đêm đó, ta về ngay thời kỳ Chiến quốc, vì sợ bị toà án triệu đi, trở thành tội phạm vị thành niên phá hư vật phẩm đắt tiền của hắn. Ngồi trên lưng A-un, ta bắt đầu tính toán, chén trà kia là hàng tiêu chuẩn, hoa văn và kiểu dáng như thế chắc chắn không bán ở chợ, cho nên... xem ra cực kỳ sang trọng đắt tiền.

Đèn bàn kia, xem ra vẫn là cái lỗi thời!

Thủy tinh cầu kia nghe nói là vật mà pháp sư Âu Châu Gypsy nổi danh từng dùng quá, được Mina trả rất nhiều tiền mua cho anh trai nàng, nghe nói giá mấy vạn —— Mĩ kim.

Sàn kia... so sánh với những thứ kia, có thể không nhìn. Nhưng nếu trọn bộ phải thay thế, thì đem ta bán cũng không sai biệt lắm trả được.

Khóc a, nhiều tiền như vậy... ta làm thế nào mới có thể trả hết! Sớm biết thế thì đã không đến hỏi hân vấn đề tình yêu gì đó, không đúng, phải nói là đã biết rõ Kyosai là nhân vật cấp bậc yêu nghiệt, vì sao còn đi chọc hân, thậm chí còn tâm hoảng ý loạn không lý do, đây chẳng phải là tự đi tìm ngược sao!

Nhìn con số thiên văn phải trả, ta rối rắm !

Tay ôm cái trán, thẳng đến khi A-un chạy tới bên cạnh Sess, ta vẫn rối rắm như cũ.

“...” Sess tựa hồ ngừng một chút, rồi gọi: “Tiểu đồng!”

“Hi! Ta yêu tiền không bao giờ thiếu...”

Sess khoe miệng hơi co rúm một chút: “Người nợ tiền người ta?”

Vừa nghe lời này, ta liền ử rữ: “Ừ.”

“ Bao nhiêu?”

“Rất nhiều.”

“Một cô gái trẻ tuổi sao lại nợ tiền người ta?” Jaken nói.

“Bởi vì ta đánh vỡ rất nhiều thứ đất tiền nhà bọn họ, phải bồi thường, rất phiền toái...” Nói xong thở dài, đầu chỉ phiền toái a!

“Thì ra người vừa mới sầu mi khổ kiểm là vì chuyện này?” Sess nhàn nhạt nói.

“Đúng vậy đúng vậy, ta đi đâu kiếm được đồng tiền đó a!” Chẳng lẽ ta phải đi làm công? Bên này đi theo Sess đã rất khó dành thời gian cho bên kia, còn làm việc, còn học tập, nếu ta biết phân thân thì tốt rồi.

Nghĩ nghĩ, đột nhiên A-un dừng lại, ngẩng đầu lên không thấy Sess ssâu, không khỏi ngạc nhiên hỏi: “Sess Sess đâu?”

“Sesshoumaru sama bảo chúng ta chờ ở chỗ này, ngài đi một lúc rồi sẽ trở lại...” Vừa nói xong, Sess đã trở lại, trong tay còn cầm theo một cái túi to.

Đang nghĩ trong đó là cái gì thì hân vung tay một cái ném nó xuống đất nói: “Đủ không?”

Túi rơi xuống đất, mắt ta sáng ngời phát hiện bên trong chính là vàng bạc châu báu, còn có mấy cuộn tranh

“Đây là cái gì?” Kinh ngạc!

“Tiền!”

“Ta biết là tiền, ta là hỏi ở đâu ra?”

“Đằng trước.”

Sớm đã biết Sess luôn tích chữ như vàng, ta hỏi thế nào cũng đại khái chỉ cho ta một, hai chữ. Vì thế ta nhảy xuống lưng A-un, rồi nhặt hết lên rồi đi về đằng trước. Sau hơn trăm bước thấy có cái sơn động, cửa động còn có một tên thổ phỉ đang nằm sóng soài ở đó.

Ta đứng ở cửa động nhìn vào bên trong, quả nhiên nhìn thấy khoảng mười tên thổ phỉ hân là đang nghỉ ngơi thì bị đánh cướp, . Một đám mặt mũi bầm dập, té xỉu, trên tay còn cầm mấy khóa Trân Châu. Quay đầu nhìn Sess, Sess đang nhìn gió chân trời.

(Toji: *khóc* hình tượng Sess của ta!!!)

Dùng sức run rẩy một chút, cuối cùng ta hiểu đám thổ phỉ kia vì sao vẫn còn sống, đó là bởi vì có người đoạt đồ của họ, đuổi lý trước, nên mới để lại mạng họ.

Lúc này tên thổ phỉ ở cửa tỉnh lại, đột nhiên giữ chặt chân ta thều thào: “Đồ vật... trả lại cho bọn ta...” Bởi vì ta có tật giật mình nên giật nảy mình, cuối cùng dùng chân đá văng hân ra, nhanh chóng chạy lên lưng A-un nói lớn: “Chạy mau! Cần thận có người nhìn thấy!”

Khuôn mặt tuấn tú của Sess vặn vẹo một chút, nhưng vẫn nhẹ nhàng ngồi lên lưng A-un, ngồi bên cạnh ta, A-un kêu một tiếng, rồi bay vút lên không trung. Vì thế, đại yêu quái - kẻ cướp đoạt đồ vật của con người - đảo mắt liền không thấy đâu

Đằng trước có sông nhỏ rất trong suốt, ta dỡ ra tài bảo lên mặt đất bắt đầu xem kỹ. Kết quả nghĩ tới một chuyện, nếu mang mấy thứ này đến hiện đại thì chúng đều được cho là cổ vật, vậy thì ta chẳng phải là kẻ dám bán vật phẩm cổ quý hiếm của đất nước? Đến lúc đó, nếu không bị quan binh cổ đại bắt được thì cũng bị cảnh sát hiện đại gõ cổ. Không được, những thứ này không thể đem đi cầm hay bán đi. Ta đặt chúng ở một bên, bắt đầu lật xem các cuốn tranh.

Ngoài ý muốn, trong bốn năm cuốn tranh lại có một bức tranh tượng phật của Kyosai Kiyomitsu. Ta có biết nhân vật này cho nên cố ý đọc một ít tư liệu về hắn, biết được tác phẩm ban đầu Kyosai Kiyomitsu đều là tượng phật, sau đó mới sửa lại phong cách, nhưng tác phẩm của giai đoạn đầu lại rất ít lưu truyền cho đến nay.

“Chính là bức tranh này, có nó hẳn là được hắn bỏ qua...” Ta ôm bức tranh cảm tạ trời xanh.

“Chỉ là một bức tranh mà cao hứng đến vậy sao, ngay cả mặt cũng biến thành mèo” Jaken chỉ chỉ mặt ta, hừ nhẹ một tiếng.

Mặt? Ta lấy gương tùy thân nhìn nhìn, mặt hơi bẩn. Bức tranh này cũng không biết là từng bị để ở đâu mà vừa nhắc lên đã có một đồng tro bụi bốc lên.

“Ai nha, đúng là bẩn như mèo, ta đi rửa...” Chạy vội tới bờ sông, nhúng tay xuống thử độ ấm của nước, đang giữa trưa cho nên có chút ấm áp. Rửa mặt xong rồi tắm luôn cũng tốt, ta bắt đầu cởi quần áo.

Ta luôn coi Jaken giống như sủng vật, A-un thì vốn là sủng vật. Về phần Sess, hẳn đối với nữ nhân không có hứng thú, ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn một cái. Cho nên ta rất yên tâm cởi quần áo, vừa mới cởi xong áo khoác, đột nhiên nghe thấy Jaken hét lên một tiếng bay mất, nhìn trình độ bay của hắn thì hẳn là mất khoảng ba năm mới trở lại được.

“Kỳ thực ta chỉ coi Jaken là sủng vật, người căn bản không cần đánh bay hắn.”

“Sủng vật?” Sess đột nhiên xoay người nhìn ta, rồi nheo lại hai mắt, khóe miệng nhếch lên một độ cong cực độ nguy hiểm.

Ta cảm giác được toàn thân nổi da gà đều nhảy dựng lên, không hiểu sao lại cảm thấy rất lạnh. Ta lập tức lui ra sau mấy bước: “Ta biết coi hắn làm sủng vật là hơi quá, về sau ta không thể nữa.” Không nghĩ tới Sess bảo vệ thuộc hạ như thế, người khác coi Jaken làm sủng vật cũng không được.

Nhưng Sess lại đứng lên tới gần ta, không cúi đầu, chỉ là buông ánh mắt xuống: “Vậy còn ta? Người coi ta thành cái gì?”

“Người thành... đương nhiên là Sess Sess.” Mắt hắn có chút xảo quyết, vừa vặn nhìn thấy phía trên bra. Ta lấy tay muốn che đi, nhưng một bàn tay lại bị Sess bắt lấy, tay hắn có điểm cực nóng, ánh mắt cũng vậy. Ta hoàn toàn lí giải vì... hắn đang tức giận!

“Cũng là sủng vật? Cho nên người không cố kỵ bị ta nhìn thấy thân thể, phải không?” Sess hơi nghiêng thân xuống, giờ ta mới nhớ tới đối phương là nam nhân, lại là nam nhân thân thể khỏe mạnh, tâm lý hẳn là cũng là khỏe mạnh trưởng thành. Ta hơi có chút quần bách, mặt gần như thiêu cháy, tim không ngừng nhảy dựng lên...

56. Chương 56: Đội Bảy Người

“Đương nhiên không phải!”

“Tim của người đập rất nhanh!” Sess kéo tay của ta đến gần hắn, tay của hắn đã đến gần ngực ta, tiến một chút nữa đụng tới ‘núi cao’. Ta sợ tới mức vội vàng dừng lại động tác, lắp bắp: “Ta chỉ là cảm thấy... cảm thấy... bị người nhìn không sao cả, cho nên mới...”

Sess ngẩn ra, rồi hơi nghiêng đầu sang bên trái: “Vậy sao?” Ngữ khí phóng hoãn, tựa hồ không còn tức giận. Ta nhẹ nhàng thở ra, dùng sức gật đầu: “Đúng vậy đúng vậy! Tuyệt đối đúng vậy!”

Sess nhẹ nhàng buông tay ta ra, ta nhanh chóng lui vào giữa sông nhỏ.

Không đúng a, rốt cuộc là ai có vấn đề, là ta hay là Sess. Vì sao ở trong anime, rõ ràng Sess là một đại yêu quái lãnh đạm trầm mặc, sao ở đây lại biến thành nam nhân mang tâm sâu như tìm kim đáy biển, nói giận liền giận, lại đột nhiên bình thường, quái lạ!

Đang lúc ta oán thầm, thì đột nhiên Sess ném quần áo cho ta: “Mặc vào.”

Ta còn chưa tắm xong đâu? Nhưng vẫn đành phải mặc vào, thấy hắc phi thân vào rừng sâu, bên đó hình như có ngôi nhà, vừa rồi lúc bay ở trên không ta có nhìn thấy.

Hắn định làm cái gì? Giết người, cướp bóc, hay là...

Vội vàng mặc quần áo rồi đuổi theo, kết quả Sess lại phát tay áo nói: “Có độc khí, đừng đi theo”

Chướng khí thì vô pháp làm khó ta, nhưng hắc lại nói độc khí, cũng chính là có độc hại đến ta. Ta quả nhiên không đuổi kịp, bởi vì ta rất sớm đã xác định, khi xuyên qua không nên mang theo tâm niệm ‘bản thân là nữ chủ nên không chết được’, cho nên luôn cẩn thận bảo vệ tính mạng mình.

Chờ a chờ a, lấy tốc độ của Sess hắc là đã xử lý kẻ cần xử lý, ta nhanh chóng đi tới. Lần này hơi chậm chút, bởi vì người nọ giờ một thứ giống pháo ném về phía Sess. Thứ này khẳng định có độc, ta nhanh chóng che mũi lui về phía sau ba bước.

Nhưng người kia đã chú ý tới ta, nhanh chóng quay lại ném pháo về phía ta. Nhưng hắc còn chưa mở chốt pháo ra, đã thảm kêu một tiếng, thân thể bị chém thành hai nửa.

Vỗ vỗ ngực thở phào, giờ mới nhớ tới trông hắc quen quen, bất chợt vỗ tay một cái, hắc không phải là một thành viên của nhóm bảy người sao? Hình như tên là Cốt Độc?

Ta cũng nhớ mang máng được là hình như Sess cứu...

“Kagome!” Vọt vào phòng, nhìn thấy nhóm Kagome đang nằm ở đó, tựa hồ đều trúng độc.

Ta nhớ đến trên người mình có thảo dược, thảo dược tiên nhân không phải đã nói có thể giải các loại độc sao? Ta đem dược cho nhóm Kagome ăn, chỉ chốc lát sau Kagome đã có thể nói chuyện: “Cám ơn người, Tiểu Đồng, giúp ta cảm ơn Sesshoumaru, là hắc đã cứu chúng ta.”

“Ừ, người nghỉ ngơi một chút, ta nghe nói độc của người này rất lợi hại, cũng không biết dược của tên hỗn đản thảo dược tiên nhân kia có thể giải được độc của các người hay không...” Đang nói, đã thấy một hồng ảnh đánh tới, hắc nhìn thấy Kagome bị ngã xuống liền hét lên với Sess: “Người làm cái gì?”

“Inuyasha, là Sesshoumaru đã cứu chúng ta...” Kagome suy yếu nói, Inuyasha nghe xong sợ run một chút, cũng không cảm ơn, chỉ hừ một tiếng.

Sess lên tiếng: “Naraku ở đâu?”

Lúc này Inuyasha lại ngoan ngoãn trả lời: “Ta cũng không biết, theo như chúng ta biết, hắc hắc là ở gần đây”

“Gần đây? Nơi này gần bạch linh sơn?” Naraku trốn vào bạch linh sơn, được một tầng nhân khi sinh tiền có tu hành rất cao bảo vệ, cho nên những thứ có yêu khí tà khí vô pháp tiến vào, đương nhiên cũng sẽ không có ai nghĩ đến hắc sẽ trốn ở đó.

Đó chính là ví dụ điển hình cho chuyện ‘nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn’, Naraku vận dụng chiến thuật này thật lợi hại!

“Vậy là đủ rồi.” Sess xoay người nói: “Người còn muốn đứng tới khi nào?” Những lời này là nói với ta, ta lại buồn bực, không hiểu sao lại cảm thấy khẩu khí này giống như đang nói với tiểu hài tử mà không phải là đang nói với trưởng bối a? Quên đi, dù sao chỉ có trời mới biết trong lòng Sess rốt cuộc suy nghĩ cái gì, cứ đuổi kịp hắc đã! Ta khoát tay áo hướng nhóm Kagome, người ta là nữ chủ, vạn năm tiểu cường, không cần ta tốn công lo lắng.

Sess vừa đi vừa nói: “Người biết Naraku ở đâu”

“Người làm sao mà biết...” Ta lỗ miệng nói lộ ra , đành cười nói: “Ta chỉ là nghĩ tới một ngọn núi Trung Quốc .”

“Cái gì?”

“Nơi hung hiểm nhất kỳ thực chính là nơi an toàn nhất, cho nên...”

“Nơi hung hiểm nhất kỳ thực chính là nơi an toàn nhất sao? Nếu là Naraku, thì vô cùng có khả năng đó. Đi thôi!”

Ta ngay cả hỏi cũng không cần hỏi, xác định vững chắc là phải đi bạch linh sơn . Nhưng vừa đến chân núi, A-un và Jaken đã gần như ngắt đi, toàn thân phát run không dám về phía trước.

Xem ra, đã đến gần kết giới. Sess thử thử, rồi nói: “Kết giới thần thánh sao?” Rồi không lại cử động. Xem ra, cường kết giới như vậy, ngay cả Sess cũng không dễ dàng đi thử.

“Ta đi coi trộm một chút” Chiếm vị trí của Rin, đi vào tình tiết trong tác phẩm thôi. Lúc trước Rin chỉ là đi theo Kohaku vào, rồi phát hiện bên trong có yêu quái cho nên Sess mới xác định được Naraku đang tránh ở bên trong kết giới.

“Khoan!” Sess vừa mới nói hai chữ, ta đã ở bên trong kết giới. Ta hướng hẳn phát phát tay cười nói: “Không sao.” Trừ phi tình tiết trong tác phẩm có biến.

‘Tình tiết trong tác phẩm có biến’ ý là, ta không thể dừng lại a, bởi vì nếu không nhìn thấy yêu quái thì không thể xác định Naraku đang trốn ở bên trong.

Dè dặt cẩn trọng vào núi, vẫn không cảm giác được một tia tà khí.

Đi vào trong động, tầm mắt lập tức tối sầm xuống. Đồng thời, tà khí dày đặc vọt tới. Quả nhiên, tình tiết trong tác phẩm không thay đổi, đám yêu quái vẫn trốn ở chỗ này.

Hình như ta bị phát hiện , làm sao bây giờ?

Đột nhiên nghe được phía sau có người nói: “Người là con người sao lại tùy tiện vào đây?” Ta quay đầu lại, nhìn thấy một tiểu nam hài mười mấy tuổi đã đi tới, quần áo có chút giống Sango.

“Người là Kohaku?”

Hắn gật gù đầu: “Người biết ta? Tóm lại đi nhanh đi, không thể ở nơi này lâu. Chúng sẽ không động thủ, người đi mau.”

“Ừ.” Ta xoay người bay nhanh chạy đi ra ngoài, rồi ngửa mặt lên trời cảm tạ Yumiko sensei, tình tiết trong tác phẩm vẫn không thay đổi a.

Một đường chạy trở về, nhìn thấy Sess mới nhẹ nhàng thở ra, rồi nói với hắn: “Sess Sess, người đoán ta nhìn thấy gì?”

“Cái gì?” Sess nhàn nhạt hỏi.

“Rất nhiều rất nhiều yêu quái, còn có Kohaku, nhưng hắn đã cứu ta.” Ân của người ta thì phải nhớ , Oán của người ta cũng nhất định phải nhớ được.

“Naraku, để xem người còn có thể trốn đi nơi nào?” Sess đi lên vài bước, rồi nhảy vực. Ta cười A-un: “Đi theo.” A-un mang theo Jaken cùng nhảy xuống, nhưng kết giới càng ngày càng dày, A-un và Jaken đều có chút yếu.

Đến chỗ cầu treo, Sess định đi qua . Nhưng đột nhiên hắn nhìn chăm chú một phía, nhảy ra ngoài. Phía đó, một đạo màu trắng quang mang đột nhiên bay ra từ trong rừng cây, bay thẳng về phía Sess. Hắn lấy ra đầu quỷ thần quạt ngang, đạo màu trắng liền bị cản về. Kế tiếp, trong rừng cây xuất hiện một người. Thật xinh đẹp, là nam hay là nữ?

Nhưng nghe thanh âm của hắn, ta biết hắn nhất định là nam , là xà cốt trong đội bảy người. Nhưng, vì sao bên trong hắn mặc khôi giáp, bên ngoài mặc là kimono của nữ nhân, còn có một đôi chân thon dài mảnh

khánh? Nhưng vẫn giống nguyên tác, ta thích hẳn. Nếu hẳn phải hẳn thuộc nhóm bảy người thì chắc hẳn hẳn sẽ là thần tượng a.

“Xin chào” Nhìn xà cốt nhìn về phía ta, ta liền vẫy tay hướng hẳn đánh cái tiếp đón. Hẳn cũng hướng ta vẫy tay! Sâu sắc vinh hạnh a, mặt ta cao hứng đến phát sốt.

Nhưng tay xà cốt lập tức có thêm một vết máu dài, là do kiếm khí của Sess ban tặng. Hẳn vội vã giải thích: “Ai nha, không nên tức giận a. Ta chỉ là lễ phép chào hỏi, kỳ thực ta thích nam nhân hơn, nhất là giống Inuyasha vừa đáng yêu vừa xinh đẹp . Người cũng là cái soái ca, nhưng lạnh lùng quá. Mùa hè thì tốt, nhưng nếu là mùa đông thì thật sự làm cho người ta chịu không nổi.”

O()o

Xà cốt người là mặc tới đi? Trong lòng ta nói thầm, nhưng lại càng cảm thấy xà cốt thật đáng yêu. Vì ta vốn thích loại hình này, loại kiểu ‘chỉ mới gặp qua một người nhưng lập tức đã có hảo cảm, dễ gần’. Ta hướng hẳn vẫy tay, nhưng xà cốt lại nói: “Không nên a, ta cũng không muốn bị thương thêm vài cái lỗ hổng... A!” Hẳn như phát điên vọt tới đi , đối phó với kiếm khí của Sess.

Run rẩy khoe miệng buong tay, nhưng đao của xà cốt nhanh chóng bay về phía ta, kếm chút nữa đã cắm ở lên người ta và Jaken. Thật là một cây đao đáng sợ: “Ta thích...” Vừa mới nói hai chữ, đã thấy Sess quay đầu liếc ta, nheo lại hai mắt, ta vội vàng nói rõ: “Bỏ đao kia, ta thích là đao...”

Sess hừ một tiếng, tiếp tục truy xà cốt.

“Nơi này rất nguy hiểm, chúng ta hãy đi trước.” Nói xong Jaken lôi kéo góc áo của ta chạy hướng cầu treo

Không nên a, ta còn muốn nhìn hai người đánh nhau a! Vừa chạy vừa quay đầu, lại cảm thấy dưới chân bị vướng thứ gì đó, oành một tiếng ngã ở trên cầu.

“Jaken, sao lại đột nhiên dừng lại làm gì, kếm chút nữa là ngã xuống.” Ta đứng lên nổi giận, nhưng Jaken chỉ vào phía trước lấp bắp: “Bên kia, bên kia...”

Bên kia lại tới một người nữa, tóc hẳn mọc thẳng, mắt hung ác. Vũ khí trong tay giống bàn tay sói bằng sắt. Người này, là thụ cốt!

“Hổng bét!” Người đang ở cầu treo lại gặp phải địch nhân, hiện tại không hổng bét thì khi nào mới hổng bét?

“Giết các người!” Thụ cốt vốn là cái ma vương giết người, gặp cái liền muốn giết người.

Tránh trái tránh phải, Jaken đột nhiên hô: “Trượng đầu người...”

“Không nên!” Đây là cầu gỗ.

Không thấy thụ cốt đâu, nhưng cầu cũng bị hổng không ít.

Cạch cạch oành! Cầu bị vũ khí của thụ cốt phá hư đã chịu tàn phá không chịu nổi, sao có thể chịu được sức nặng của chúng ta, rất nhanh cảm thấy dưới chân nhẹ bồng, ta kêu to một tiếng.

Mắt thấy bên trên có thân ảnh màu trắng tới gần, nhưng bị xà cốt ở đằng sau cuốn lấy nên không có biện pháp tới cứu ta .

Khẩn cấp sử xuất phong chú, nhưng đột nhiên cảm thấy dưới chân căng thẳng, cả người bị thụ cốt bắt lấy nhẩy vào trong sông phía dưới.

Nước sông bị ập vào trong miệng, ta bị mạnh mẽ hít vào đại lượng nước, nháy mắt hôn mê.

Chờ khi tỉnh lại, nhìn thấy mình đang bị một nam nhân ôm đi đường . Mà bộ dáng của hẳn cực kỳ ôn hòa, không giống thụ cốt vừa muốn giết ta.

“Người...” Ta không là Rin, không nên coi ta là tiểu hài tử.

“Yên tâm, ta sẽ không giết người, chỉ là muốn mang người đi một chỗ.”

“Nga.” Hắc là mang ta quay về thôn, trong lúc nhất thời ta mê mang . Tuy là cùng một người, nhưng trên cảm giác lại thấy bất đồng.

Cứ như vậy bị đưa đến thôn, tìm được nhóm trẻ con trước kia đã ở cùng hắc. Bọn họ đi lên hỏi: “Người là đại phu thụ cốt?”

“Đúng vậy, xin chào, ta dẫn theo một người chơi cùng mọi người.” Nói xong chỉ ta nói: “Tên là?” Quay đầu lại, ý tứ là hắc cũng không biết ta gọi là gì.

“Dịch tiểu đồng.”

“Gọi nàng là chị.”

“Chào chị.” Vài cái tiểu hài tử chào ta.

“Xin chào.” Đang nói, thấy vài thôn dân cười ngựa chạy lại đây, trong đó, một cái lão nhân nói: “Người là thụ cốt đại phu? Tuy thật xấu hổ, nhưng chúng ta không thể lưu lại người của đội bảy người, cho nên mời người đi nhanh đi!”

“A!” Thụ cốt đột nhiên ra tay, người nọ liền bị giết.

Quả nhiên, hắc vẫn là thụ cốt. Bởi vì lúc trước ta không thể cảm giác được yêu lực của hắc, cho nên không biết hắc có thiện ý hay là ác ý! Nhưng hiện tại đã biết rồi. Rút ra luyện nha che trước mặt bọn họ nói: “Khoan, người muốn giết sạch bọn họ sao?”

Thụ cốt liếc ta: “Muốn chết sao?”

“Không thể, tiểu cô nương giao cho ta .” Nói chuyện dĩ nhiên là xà cốt, trang phục của hắc không biết khi nào thì bị xé rách , lộ ra xương quai xanh xinh đẹp cùng cánh tay tuyết trắng nhưng thập phần hữu lực. Trước sắc nữ một chút, rồi mới nói: “Không phải người chỉ có hứng thú với nam nhân thôi sao?”

“Có người mới có thể bắt được cái nam nhân lãnh khốc kia, tuy hắc không đáng yêu bằng Inuyasha, nhưng cũng rất tuần tú a.”

“Sai lầm rồi, người mới là tuần tú đâu!” Kém một chút là đi khinh bạc hắc, nhưng vẫn sợ đao trong tay hắc, cho nên buông tha.

Xà cốt đặt đao tại trên cổ ta, rồi nói: “Thụ cốt, tuy không biết người đang xảy ra chuyện gì, động thủ đi!”

Chỉ mấy chiêu, thụ cốt đã xử lý xong mấy người ngồi trên lưng ngựa, ta không dám cử động. Thực lực của đội bảy người, ta cũng không quá rõ ràng, hơn nữa xà cốt quả nhiên chỉ thích nam nhân, đao đặt tại trên cổ ta đã cắt vào da thịt, máu tươi chảy xuống dưới.

Thụ cốt vốn là muốn động thủ đối với mấy tiểu hài tử, nhưng do một nhân cách khác khiến hắc không làm được. Đúng là cơ hội tốt, ta thấy xà cốt truy hắc nói: “Vì sao không động thủ?” Ta một tay đè lại cánh tay hắc hướng về phía trước nhảy, thành công thoát. Rồi sử xuất Thương Long phá tập kích thụ cốt, hắc bị điện của ta biến thành màu đen, rồi hét lên với ta: “Ta muốn giết người!!!”

“Vậy người đến a!” Nói xong chạy hướng ngược lại với bạch linh sơn, chỉ cần đi xa khỏi kết giới của bạch linh sơn thì Sess có thể dễ dàng thu dọn bọn chúng, nếu ở trong kết giới thì hắc sẽ yếu đi nhiều.

Nhưng đao xà cốt cũng không cho phép ta làm như vậy, mấy đao vung đến, ta bị bức trở lại

Hắc là sắp được gặp Sess, đang nghĩ, phía trước một cái thân ảnh trắng nhạt xuất hiện. Sau lưng nổi lên một trận kinh phong, không cần quay đầu cũng biết kẻ tập kích ta chính là thụ cốt, ta vội vàng lấy luyện nha chống đỡ.

Nhưng bọn họ không phải yêu quái mà là người, hơn nữa chiêu thức rất kỳ quái, nhất thời ta bị đè ép xuống dưới. Xà cốt lúc này lại bay tới một đao, bả đao kia khi ném ra căn bản không biết sẽ đi hướng nơi nào, cho nên không có một chút lưu ý, phía sau lưng bị chém một chút. May mắn bởi vì có da cổ thụ da dẹt thành quần áo, cho nên chỉ là bị vết thương nhẹ.

Lúc này Sess đã đi đến, tiếp được đao xà cốt đao.

57. Chương 57: Giấu

Ta thấy trên đầu có một đạo bạch quang bay qua, khi định thần lại thì quang đó đã cắm ở trước ngực thụ cốt. Nhưng nơi trí mạng của bọn chúng là cổ, nhất chiêu này cơ hồ chỉ khiến thụ cốt thấy đau thôi. Thế nhưng ta lại đem hắn thành người bình thường, cho rằng trúng một đạo như vậy hắn là phải chết, nhưng tận mắt thấy hắn đột nhiên giữ chặt ta chạy hướng kết giới, vừa chạy vừa gầm lớn: “Ta nhất định phải giết ngươi!!!” Giờ mới nhớ ra chúng không phải người

“Khoan, tuy ngươi chạy rất nhanh, nhưng đấu quỷ thần là một tà đạo, ngươi sẽ rất khổ ...” Mới nói xong, mặt người nào đó đã đầy hắc khí, hô hấp bất ổn. Nhưng rất nhanh hắn đã mỉm cười: “Kết giới này quả nhiên rất hữu dụng.”

Ta ngẩn ra, giờ mới phát giác bản thân đã ở trong kết giới, vì tà khí của đấu quỷ bị tinh lọc, biến thành một cây đao bình thường. Hối hận a, sớm biết thế thì ta đã động thủ, làm gì chờ đấu quỷ giúp. Nhưng vô luận là người đang sống hay người đã chết sống lại, ta không có nỗi ác tâm đi hạ thủ.

Hít vào một hơi, ta tiếp tục giả bộ đáng thương, rồi gục, thụ cốt dừng lại, kéo thắt lưng ta, định lôi đi. Ta nhanh chóng vùng dậy, miệng nói: “Xin lỗi nhé!” Ta nhanh chóng rút Luyện nha ra khỏi vỏ, cổ thụ cốt liền bị khảm một lỗ hồng to đùng, đầu hiển nhiên không rơi xuống.

Cứ nghĩ sẽ ăn may, đánh rớt xuống ngọc tứ hồn, chỉ tiếc ta không phải là Kagome, vô pháp biết được chính xác vị trí của mảnh ngọc, dù có thể cảm giác được nguồn, nhưng không chắc chắn sẽ chuẩn xác.

Cho nên một đạo này tuy đâm thủng cổ hắn, nhưng cổ tình mảnh ngọc tứ hồn lại vẫn bám trên người thụ cốt

Khóc! Ta đâu dễ dàng gì lấy được dũng khí chém hắn, thế nhưng không thành công.

Nhưng thụ cốt đã không thể cử động, miệng vết thương trên cổ dù có thể khôi phục lại nhưng cũng không thể làm được trong khoảng thời gian ngắn. Đúng lúc này, một pháp sư rất giống Kagome đến gần, rồi ngồi quỳ bên cạnh thụ cốt. Ta nghĩ, nàng hẳn là Kikyou !

Thụ cốt đã khôi phục lại thành đại phu thiện lương, luôn miệng nói bản thân có sai. Sess cũng đã đi tới, đứng ở phía sau ta lẳng lặng nhìn. Thụ cốt cầu xin Kikyo lấy đi mảnh tứ hồn trên cổ, nhưng Kikyou do dự mãi, không nhúc nhích.

Nhưng một thanh xà đao đổ ập đến, trực tiếp chặt đầu thụ cốt, mang đi mảnh ngọc tứ hồn, mặc dù ở trong nguyên tác ta đã xem đoạn này, nhưng vừa rồi nhập thần nghe thụ cốt nói, nên hoàn toàn quên mất chuyện này. Thôi quên đi, tình tiết trong tác phẩm cường đại như thế, nhân vật chính lại vĩ đại như thế, vì phối hợp giúp nhân vật chính trưởng thành, tùy tiện bọn họ nháo đi thôi!

Sess rút ra đấu quỷ thần, xoay người đi hướng ngoài kết giới, bởi vì linh lực trong kết giới quả thật đã làm khó hắn. Đường nhiên là đi theo sau hắn, đột nhiên xà đao hướng Sess bay tới, chỉ tiếc hắn đã sớm biết đến, huy đao một cái là đao kia liền bay. Nhưng ngay sau đó, mấy khóa đạn pháo ném xuống, Sess và ta cấp tốc tránh ra, tránh khỏi bị trúng.

Nhưng một đạo bạch quang từ trên đất thoát ra, chúng ta ở không trung không thể mượn điểm tựa nào, đành phải cố gắng bảo vệ chỗ yếu nhất, nghe thấy ‘xích’ một tiếng. Xà đao xé cắt quần áo của ta, dây lưng ba lô cũng bị tước đoạn. Vốn tưởng rằng cảm và mặt cũng sẽ hoàn toàn bị cắt ra, nhưng may mắn có đấu quỷ thần đánh bay xà đao ra ngoài.

Rầm rầm oanh!!! Lại mấy khóa đạn pháo bị ném tới, thân thể đột nhiên bị Sess ôm lấy, nhảy vài cái đã ra khỏi kết giới hoàn toàn.

Vừa mới đáp xuống đất, quần áo của Sess đã phi ở trên người ta, che lại cảnh xuân. Cơ thể của ta run run không ngừng. Quan trọng là rất xấu hổ, xà cốt đao đã cắt hết quần áo của ta, ngay cả dây bra cũng bị cắt đứt. Nhịn thế nào nổi.

Nắm chặt nắm đấm, ta nhìn trời nói: “Dám đánh lén, lần này ta chắc chắn phải lấy lại công đạo ình, không giáo huấn xà cốt là không được, vốn ghét thích hắn, không nghĩ tới hắn kém chút nữa là giết chết ta, thù này nữ nhân nào cũng không thể quên được, nhất định phải báo thù!!!” Vừa oán giận vừa cởi quần áo xuống,

mặc áo của Sess lên người, dùng quần áo mình làm dây lưng buộc chặt, cầm luyện nha lên bước đi về hướng đường cũ.

Nhưng sau cổ trực tiếp bị nắm lấy, thanh âm lạnh như băng của Sess vang lên: “Làm cái gì?”

“Đương nhiên là đi giáo huấn xà cốt , hần làm hại ta kém chút nữa là không gả ra được!” Hung hăng dậm chân đi tiếp, nhưng đột nhiên quần áo đang bị tuột xuống, sắp thoát ly cơ thể ta .

Vội vàng dùng giấy giũa, thuận thế ngồi dưới đất.

Tay Sess vừa buông, quần áo liền tuột xuống đến bắp vai ta, may mà ta giữ lại trước ngực , nếu không cảnh xuân lại bị tiết ra ngoài .

“Thế này người còn muốn đi sao?”

“Không muốn” Lại mặc tốt áo, ta đứng lên nói: “Ta vào thôn gần nhất mượn bộ quần áo.”

“Ta đi, trên người người không có mảnh ngọc tứ hồn hần là không có nguy hiểm, ta rất nhanh trở lại.” Sess duỗi tay ra ném ta vào bên trong bụi cỏ lau, cỏ lau cao lớn bao phủ ta hết, người khác căn bản không thể nhận ra nơi này có người đang trốn.

Đáng thương bộ quần áo thụ linh vì ta mà dột a, vải sau lưng có dính máu, xem ra sau lưng ta cũng bị thương, trách không được có chút đau. Đột nhiên nghĩ, vừa mới chỉ ăn thuốc bao con nhộng, còn không có kiểm tra bị thương hay không. Ta vội cởi bỏ quần áo của Sess, nhìn từ trên xuống dưới, lấy tay sờ sờ.

Không thể không thừa nhận, xà cốt đao thật đặc biệt, tuy thập phần hung hiểm nhưng trừ bỏ một chút vết thương nhỏ ở bụng, còn lại làn da vẫn lành lặn như trước. Vừa định tìm nước mắt cổ thụ để lau, mới nhớ ra balo bị rơi ra mất rồi, đâu còn nước mắt cổ thụ nữa. Đương nhiên, còn cả đồ dùng sinh hoạt hàng ngày, thậm chí còn vài miếng băng vệ sinh, toàn bộ mất hết .

Vừa thở dài, đã bị quần áo từ trên trời bay xuống bao trùm lấy người.

Ách, Sess đã trở lại sao? Nhìn thấy ta nhìn cái bụng của mình mà ngẩn người, có phải cho rằng ta rất tự kỷ? Run rẩy khoé miệng, chậm rãi mặc quần áo hần mang đến vào. Nhưng bên trong không mặc bra, luôn cảm thấy không thoải mái. Ta đứng tại chỗ nhảy hai cái, vẫn cảm thấy bên trong trống rỗng, không dễ chịu chút nào.

Đi vài bước chợt nghe thấy Sess nói: “Kết giới không ổn định, đã xảy ra chuyện gì!”

Quả nhiên như hần nói, kết giới trở nên thập phần không ổn định, chẳng những vậy, mà năng lực thánh khiết kia cũng đang dao động. Ta vỗ tay một cái, cười nói: “Xà cốt, xem ra lần này tỷ tỷ có thể lột da rắn của người, tuy bộ dạng người đáng yêu, nhưng hành vi thật sự là...”

“Câm miệng, đi!”

“Vâng!”

Sess dẫn đường còn ta ở phía sau theo sát, vốn tưởng rằng sẽ đến đó sớm, nhưng nửa đường thấy Kikyô đang chậm chậm đi vào trung tâm kết giới, tuy kết giới đã xóa, nhưng tựa hồ linh lực trong thân thể vẫn rất yếu ớt.

“Cứ tiếp tục như vậy, nàng sẽ chết .”

“Xem ra đã sắp chết rồi .” Rốt cục Jaken mới đuổi đến nơi, nói.

“Người mù sao? Nàng ta đã là người đã chết, chỉ sợ ở đội bảy người cũng đang biến mất!” Mắt và mũi của Sess vẫn rất sâu sắc như trước.

Đang nói, Sess đột nhiên ngừng lại: “Naraku!”

“Cái gì?” Đang muốn hỏi Naraku ở đâu, Sess đã đột nhiên biến mất. Vốn chúng ta đã đi qua Kikyô rất xa, nhưng phương hướng hần đi đúng là phía nàng ấy.

“Sesshoumaru sama! Nữ nhân kia tuy so với Tiểu Đồng thoát nhìn thuận mắt hơn, nhưng vẫn là người chết... A!!!” Ta thừa nhận ta xuống tay hơi ác độc chút, nhưng câu này của hắn nghe rất đả thương người, càng thương tâm!

Nhưng lần đầu tiên đá bay mỡ yêu, ta vẫn cảm thấy rất dễ làm, cơ bản không uống khí lực gì. Nhưng chắc chắn còn cơ hội đá bay hắn nữa! Nhưng với điều kiện là Sess cho ta cơ hội này.

Vốn là muốn đi tìm xà cốt, nhưng núi này to như thế, bảo ta đi nơi nào tìm? Tìm nửa ngày không có kết quả, vẫn là đi chỗ Sess đi, vừa vặn thấy hắn đi hướng ta, đằng sau còn có Inuyasha mặt bị thương giận dữ.

Hắn lại làm gì Inuyasha sao, vì sao hắn lại bị thương? (Lời tác giả: thời gian lâu quá, nên tiểu đồng gần như đã quên hết tình tiết trong tác phẩm, thỉnh mọi người tha thứ.) hay là... ta lại bắt đầu phát huy ảo tưởng của hủ nữ bắt đầu YY .

Inuyasha lại hét lớn: “Vì sao không cứu nàng?!” Rồi lập tức rút đao.

Nhưng Sess lại không như trước kia cũng rút đao tấn công, điều này làm khiến ta càng nghi ngờ, hẳn nhất định đã làm gì đó xấu xa với Inuyasha. Nhưng khi nghe thấy Inuyasha nói như thế, ta mới hiểu lý do hẳn là Kikyou.

“Người không cứu được cô ta là người, Inuyasha. Còn ta, hiện tại không có thời gian chơi với người, người hẳn là nên đi tìm Naraku báo thù, mà không phải tùy tiện chỉ điểm một người để phóng thích phần nộ trong lòng!” Sess nói xong liếc ta một cái, cái gì cũng không nói, cứ thế đi tiếp.

Rất muốn nói với Inuyasha một tiếng nén bị thương, hơn nữa Kikyou cũng chưa chết. Nhưng lại thấy hắn là kẻ giống nam nhân chân đứng hai thuyền, cho nên cũng không thêm an ủi nữa, cứ để hắn tiếp tục rồi rầm đi thôi!

“Còn muốn tiếp tục tìm Naraku sao?” Nhìn Sess, hẳn Naraku đã trở thành đại tâm bệnh của hắn.

“Ừ.”

“Ồ, vậy tiếp tục tìm thôi!”

Sess đột nhiên dừng lại nhìn liếc ta một cái, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng lại không nói tiếp tục đi. Rất ít thấy Sess do dự, ta không khỏi lắp bắp kinh hãi, nói: “Sess Sess, người có chuyện gì muốn nói sao?”

“Nếu là người, ta không có.”

“A?”

“Bởi vì người không yếu ớt.”

Câu nói còn lại là, sẽ không giống những người khác bị giết chết sao? Sess, thì ra cũng sẽ lo lắng!

Ta ở phía sau ôm lấy hắn, lần này là rất cảm động ôm lấy, nói: “Sess Sess, lúc này ta cảm thấy người cách ta rất gần, duỗi tay ra là có thể chạm đến. Con người của ta rất kỳ quái, chỉ cần người thoáng một câu nói hoặc là một động tác tỏ vẻ đang quan tâm ta, ta đã cực kỳ vui vẻ, sẽ cảm thấy người vĩnh viễn sẽ không rời ta đi. Nhưng chỉ cần người không thêm nhìn ta, ta sẽ cảm thấy người cách ta rất xa, giống như lập tức sẽ biến mất ở trước mặt ta vậy. Đây là vì sao, có lẽ ta...” Còn chưa nói hết, ta đã bị Sess nuốt xuống, một bàn tay của hắn gắp gao ôm lấy thắt lưng ta, miệng hút thật sâu hút, ta không có chỗ trốn nào có thể trốn.

Nụ hôn này rất bá đạo, mang sự đoạt lấy, nhưng cũng rất ôn nhu, không hề lỗ mãng.

Mới đầu, ta cảm thấy lực toàn thân cũng bị hút đi, thân mình chậm rãi nhuyển xuống. Nhưng không biết khi nào ngực chợt lạnh, còn bị thứ cứng rắn nào đó dùng sức cọ. Nơi đó vốn cực kỳ yếu ớt, đau đến mức thân mình ta rụt một chút. Khóe mắt dư quang đảo qua xuống phía dưới, phát hiện bộ kimono xinh đẹp đã bị cởi xuống thắt lưng, toàn bộ nửa người trên xích lô lộ ra. Vì như thế, khô giáp của Sess mới có thể làm ta đau.

Đây là tình huống gì? Chẳng lẽ ta vừa mới mất trí nhớ? Không nhớ rõ khi nào thì từ đứng biến thành nằm trên bụi cỏ, không biết khi nào thì quần áo bị cởi một nửa xuống? Rõ ràng nhớ được, tay của Sess luôn không buông ra, chúng ta chỉ hôn môi, sau đó... trí nhớ trống rỗng!

Đang lúc hỗn loạn, cảm giác được một bàn tay của Sess đã phủ lên một bên ‘địa cầu’ của ta, nhẹ nhàng vuốt ve còn định tiếp tục trượt xuống phía dưới. Mắt thấy toàn bộ áo đã bị cởi xuống dưới phần eo, quần lót hình gấu nhỏ đáng thương gần như lộ hết ra.

Không khỏi kêu to một tiếng, bám lấy vai Sess run run nói: “Khoan đã...Sess Sess...”

Sess ngẩng đầu lên, mặt bất mãn và —— phần nộ! ! !

Nhưng người bị khinh bạc rõ ràng chính là ta a, hơn nữa... Trời ạ, vết ‘dấu tây’ gì đó hắc là đã in lại rồi! Ta sống chết bám chặt lấy bộ kimono đáng giận của mình, lấy tay đè lại nó rồi hỏi: “Đây là... chúng ta đang làm gì?” Ta đương nhiên không phải là tiểu bạch, dù chưa ăn thịt heo thì cũng đã xem qua heo chạy a! Vấn đề là nhân vật không đúng, cảnh tượng không đúng, thân phận cũng không đúng...

Nhân vật thì là một người một yêu, đại quần chúng mắt sáng như tuyết đều rõ Sess-chan của chúng ta rất chán ghét con người. Cho nên chưa bao giờ có thể tưởng tượng nổi hắc sẽ có quan hệ mờ ám kiểu này với con người. Hơn nữa, người đó lại là ta. Hiện tại chính là thân phận không đúng, ta là trưởng bối từ nhỏ nhìn hắc lớn lên, tiểu tử này cũng dám đề? Rõ ràng là muốn loạn luân, hoặc là cho tới bây giờ hắc vẫn không hề coi ta là trưởng bối? (Toji: Đâu có loạn luân, làm gì có quan hệ huyết thống đâu!!!)

Về phần cảnh tượng, nơi này là bạch linh sơn a, ngọn núi vốn cực kì thánh khiết hiện tại lại là nơi yêu quái thường lui tới, vừa rồi còn có một đám ở trên đầu bay qua. Mà trên đất, còn có thi thể yêu quái lẻ loi nằm ở đó.

Tại tình huống này lại làm loại chuyện này, bảo người ta làm sao bây giờ? Không đúng, vấn đề hiện tại hắc là không phải chuyện này, trọng yếu nhất là tình huống hiện tại của chúng ta, giải thích như thế nào đây?

Ta nháy nháy mắt chờ tên yêu quái - suýt chút nữa OOOX trưởng bối của hắc - nói chuyện, nhưng hắc lại đứng lên, hừ một tiếng rồi chạy lấy người...

Ta: (_)

Mắt thấy Sess biến mất, ta thể nhưng nhẹ nhàng thở ra, bắt đầu chậm rãi sửa sang lại quần áo. Nhưng vừa sửa sang vừa hậu tri hậu giác phát hiện thân thể của mình có chút phản ứng.

Ta: o()o

Này nên làm thế nào cho phải? Phía dưới... Khụ... Không nói mọi người cũng biết phản ứng kiểu này là chuyện gì xảy ra. Tóm lại, nếu ta không kịp thời tỉnh lại, Sess lại tích cực một chút, hiện tại ta đã từ nữ hài biến thành nữ nhân.

Ta vẫn ngồi dưới đất, không rõ vì sao lại phản ứng lại hắc như thế. Nhưng trong đầu đột nhiên hoa lệ lệ nghĩ đến một chuyện, Kyosai từng nói, nếu yêu đối phương thì sẽ có hứng thú đối với thân thể người đó! Chẳng lẽ Sess thích ta? Ta hắc là cao hứng, cần phải...

Trừ bỏ cao hứng ra, ta tựa hồ không thể tưởng được sau khi biết tin tức này, ta còn có chút ý nghĩ phản đối. Chỉ là, có khả năng này sao? Nhất định phải hỏi rõ ràng, vì thế ta đứng lên muốn đuổi theo, lại đột nhiên phát hiện sau khi trải qua một phen ‘nỗ lực’ của Sess, hai cái đùi của ta tựa hồ gần như nhũn ra.

58. Chương 58: Thích

Ba bước hai bước khẩn cấp chạy, rốt cục đuổi kịp Sess. Vừa thấy bóng dáng của hắc, trái tim của ta lập tức không ngừng đập, rất bất ổn, khi ta gần như hoài nghi mình bị bệnh tim thì Sess mở miệng nói chuyện

“Quá chậm”

Rất chậm sao? Ta đã đi rất nhanh rồi. Không đúng, hiện tại không phải lúc nói chuyện này, ta dùng sức gõ một cái vào ngực để tìm bình tĩnh lại, sau đó giữ chặt Sess nói: “Để sau, người vừa mới...” Muốn truy cứu trách nhiệm? Tựa hồ không tất yếu, ta sửa lại miệng, trực tiếp hỏi: “Người thích ta sao?”

Ta cầm chặt lấy ống tay áo không của Sess, hắc không tránh, nhưng cũng không nói chuyện.

“Vậy... đổi cách nói, người muốn cưới ta làm vợ của người?”

“Được!”

Đã kích quá lớn, dù da mặt ta rất dày nhưng cũng không khỏi cứng đờ người, lập tức hôn mê bất tỉnh!

Trước khi ngã xuống, mơ hồ nghe thấy tiếng Jaken đi tới hỏi: “Sao đột nhiên lại hôn mê?”

Tại sao hôn mê? Những lời này người hấn là nên đi hỏi chủ nhân của người a! Vấn đề đại sự như vậy... thế mà hấn lại trả lời nhanh chóng như vậy, chẳng phải ta biến thành cầu hôn, và đối phương đáp ứng rồi!?

Cho dù là đang hôn mê, nhưng trong đầu ta vẫn đang cực kỳ rối rắm, thẳng đến khi ngủ liền thở dài một hơi.

Thán khí xong rồi, đột nhiên phát hiện ta không nằm một mình, mà là bị người ôm vào trong ngực thoải mái ngủ.

Sess không ôm ta ngủ kiểu này bao giờ, nếu nam nhân khác muốn ôm thì cũng phải là khi Sess không ở. Mạnh mở hai mắt, đối diện là đôi mắt vàng tỏa sáng. Người ta hay nói, mắt của cầu hay sáng lên trong đêm, mà Sess... Khụ, không cần hỏi, tứ phía tối như thế, chỉ có thể nhìn thấy ánh mắt của hấn, trừ bỏ Sess thì ta nghĩ không ra còn ai khác.

Nhưng vì sao hấn lại ôm ta ngủ... Tiếp tục rối rắm...

“Tĩnh?”

“Ừ!” Thẹn thùng, sao lại cảm giác giống vợ chồng đêm tân hôn a?

“Tiếp tục ngủ đi, trời chưa sáng.”

Đúng là chưa sáng, nhưng nếu tiếp tục tư thế này, tim ta sẽ đập mỗi giây hơn trăm lần, sẽ bạo mạch máu. Vội vàng dơ tay nêu ý kiến: “Ta đến chỗ A-un ngủ.”

“Từ nay về sau, người chỉ có thể ngủ bên cạnh ta.” Ngủ tốc của Sess nhanh hơn, nhưng không lạnh. Bình thường khi ngủ tốc của hấn nhanh, nếu không phải tức giận muốn giết người thì là lạnh như băng dọa người.

“Vì sao?”

“Ta đáp ứng cưới người.”

Ngủ tốc của hấn vẫn nhanh như vậy, không có một tia do dự, ta tiếp tục rối rắm, cứ cảm thấy đây là kết quả của việc ta bức hôn.

“Kỳ thực, hai người khi kết hôn là phải thích lẫn nhau. Hơn nữa, ta chỉ là hỏi tâm ý của người... không phải là muốn người thật sự cưới ta...”

“Người muốn đổi ý.” Lần này không chỉ ngủ tốc nhanh, mà thanh âm cũng lạnh.

Khóc, ta căn bản là không đáp ứng giả, tại sao lại nói là đổi ý a!

“Không phải vậy, Sess Sess, có phải người nhầm lẫn giữa tình thân và tình yêu không? Hay là, bởi vì không muốn ta rời đi cho nên mới muốn lấy ta? Như vậy là không đúng. Sẽ có một ngày, nếu người giống cha người gặp được một người, biết cái gì là tình yêu thật sự, người cũng sẽ giống cha người, vứt bỏ vợ để sống với người đó.”

“Sẽ không!”

“Vậy... ý của người chính là thích ta nên mới muốn cùng ta...” kết hôn?

Sess lại trầm mặc, ta lại buồn bực. Ta đứng lên nói với hấn: “Thôi, vô luận người sẽ diện không chịu nói hay là do nguyên nhân khác, tất cả mọi người vẫn cần có thời gian bình tĩnh một chút, ta đi về trước.” Thật sự muốn bình tĩnh lại, nếu không thì không riêng gì tâm tình Sess, ngay cả ta cũng vô pháp rõ ràng.

Kêu A-un, ném Jaken đang ngủ mơ mơ màng màng sang một bên, ta cười nó chạy lấy người.

Sess không ngăn cản ta, hấn là tâm tình cũng muốn bình tâm một chút.

Đi tới đi lui, đột nhiên một cổ yêu khí quen thuộc tới gần, rất cường đại, rất lạnh như băng. Không thể nào! Người này rõ ràng đã bị Inu no Taishou và Yue hợp lực phong ấn , vì sao lại xuất hiện ở đây? Đột nhiên nhớ tới, cả bộ Inuyasha, chuyện gì cũng dính tới ngọc tứ hồn, chẳng lẽ có liên quan đến nó?

Quả thật là nàng ta, như vậy thì ta chỉ có một lựa chọn, chính là chạy!

Ta kéo dây cương A-un, nhưng thân thể đột nhiên chết lặng , cả người ngã xuống A-un, rơi xuống dưới. Ta lập tức nhắm mắt, hiện tại ta cách mặt đất rất cao , nếu ngã xuống, không chết thì cũng trọng thương!

Nhưng đợi một lúc lâu cũng không cảm giác thấy đau, mà lại cảm giác bị người ôm ở trong tay. Mở mắt ra, mặt ta trực tiếp run rẩy, dung mạo cùng thân hình này, liền tính qua vài chục năm nữa, ta vẫn nhớ được rành mạch như cũ, đúng là Huy Nguyệt!

Nàng cười yêu mị, nói: “Đã lâu không thấy .”

“Hi, gặp nhau không bằng không gặp, chi bằng người buông ta ra trước, hai nữ nhân ôm ấp như vậy... tựa hồ không tốt lắm.” Chơi bách hợp sao?

Đáng tiếc đối phương không buông ta ra, mà là ôm bay đi, lạnh lùng nói: “Từ trước đến nay, người luôn ở cùng con trai của Inu no Taishou sao?”

“Không phải luôn luôn.” Nữ nhân này muốn làm cái gì? Ta bắt đầu thấy bất an.

“Đừng có gạt ta!” Nàng bay vào một tòa thành trong không trung, đặt ta lên một cái giường, rồi vươn tay vẽ lên không trung một cái gì đó, lập tức một cái gương liền hiện ra, hình ảnh trong gương là Sess, hình như hần đang tìm người, chính xác là đang tìm ta. Nếu ta đoán không sai, hần đã nghĩ thấy yêu khí của nữ nhân này .

“Ta có thể dùng cái gương này để truy tung tất cả những ai ta muốn truy tung, ngày hôm qua các người cùng một chỗ, ta đã nhìn thấy được, sao phải giấu diếm.” Huy Nguyệt ngồi bên cạnh ta, lấy tay vuốt gương mặt ta nói.

Hiện tại trời đã sáng, như vậy, chuyện ngày hôm qua... chẳng phải chuyện Sess ôm ta làm... Nháy mắt, mặt đỏ bừng, rõ ràng là xâm phạm quyền riêng tư!

“Da của người thật trắng, rất co dãn, cũng rất yếu ớt , chỉ chạm nhẹ vào là hư mất.”

Xích! Da mặt bên trái của ta bị móng tay của nàng xé rách, máu ẩm thuận theo ngón tay nàng nhỏ xuống.

Ta đau đến cắn răng một cái, cau mày không biết nàng muốn làm cái gì.

“Đại khái là vì rất yếu ớt , cho nên đám nam nhân mới thích đi, Inu no Taishou thế nhưng bỏ Yue và ta, đi thích nữ nhân con người, hiện tại con hần cũng thế, thật sự là đáng tiếc! Vốn là ta hận Yue , nhưng sau khi ta tỉnh lại, lại biết được nàng cũng bị từ bỏ, liền bắt đầu hận nữ nhân nhân loại. Năm đó, ta yêu Inu no Taishou như vậy, nhưng hần căn bản không liếc ta lấy một cái. Vốn, ta muốn giết hần và Yue, rồi chuyển sang con hần, nào biết lại bị bọn chúng phong ấn .” Nàng thở dài, tiếp tục nhìn Sess trong gương, cười nói: “Bất quá, Sesshoumaru cũng rất giống cha hần”

“Người muốn làm cái gì?” Mơ hồ cảm giác được bất an, ta vội vàng hỏi. Nhưng đúng lúc này, Huy Nguyệt lại biến thành ta, ngay cả miệng vết thương trên mặt cũng giống nhau như đúc. Nàng lấy chút máu của ta quệt lên mặt mình, cười nói: “Thế này là ta có thể vĩnh viễn ở bên hần, còn người thì ở bên cạnh mà xem kịch vui đi! Sẽ rất phấn khích nhaa, người có thể học tập một chút, chờ chuyện tốt của ta và hần hoàn thành rồi, ta sẽ tìm vai nam yêu đến hầu hạ người, con rồi đáng yêu của ta.” Nàng nói xong, thân thể ta lập tức liền mất đi sự điều khiển, thuận theo gật gật đầu, nghe lệnh của nàng mà đi vào bên trong một cái kết giới, khi khloe mắt nhìn đến gương, bên trong ta lại nhìn thấy mình biến thành Huy Nguyệt!.

Đây là thân thể trao đổi, hay là biến hóa? Ta hoàn toàn không rõ, càng không rõ vì sao mình bị biến thành con rối của nàng ta, trừ bỏ ý nghĩ thanh tỉnh, cái gì cũng không phải của mình.

Sợ hãi, khẩn trương, vì ta nhìn thấy Huy Nguyệt trong hình dáng của mình bắt đầu bỏ đi quần áo, một tầng lại một tầng , cuối cùng ngay cả nội y cũng không lưu lại. Rồi nàng thổi một hơi, lập tức một nam yêu xuất hiện, hần hung mãnh bổ nhào vào trên người huy nguyệt, bắt đầu tề tề...

Nữ nhân này có khuynh hướng tự ngược sao? Đang nghĩ, đã thấy cửa bị Thương Long phá tung, một thân ảnh màu trắng xông vào.

Ta muốn nhắm mắt, tình cảnh này rất quý dị, thật sự không muốn tiếp tục nhìn, nhưng đột nhiên nhớ tới, mắt không nghe mình nữa.

Sess thập phần tức giận, trực tiếp một kiếm giết chết nam yêu kia. Hắn nhìn ‘ta’ đang nằm ở trên giường lồi kéo chăn muốn che khuất thân thể, nói: “Về sau không được chạy loạn.”

Hắn không nhận ra, không phải cái mũi của khuyến tộc rất linh mãnh sao? Chẳng lẽ do ta và Huy Nguyệt đã đổi thân thể? Nhưng vì sao gò má vẫn cảm thấy đau! Huy nguyệt vốn cũng không bị thương, cho nên hiện tại ta dám khẳng định, đây là ảo thuật. Như vậy, Sess sợ dĩ không nhận ra ta, đại khái là vì Huy Nguyệt đã quệt máu của ta lên mặt nàng.

“Ta... Ta cảm thấy rất nóng... Ta...” Huy Nguyệt vẫn nằm đó, sau đó dùng giọng giống ta phát ra tiếng rên rỉ.

Đời mạng a, ta chưa từng phát ra loại thanh âm này bao giờ, thật sự là rất dọa người!

Bây giờ mới biết, Sess Sess thân ái không còn là tiểu hài tử nữa mà là một người nam nhân, khi Huy Nguyệt tới gần, cặp đồng tử màu vàng của hắn lại ánh lên tia mê mang. Hình tượng Sess trong lòng từ nhỏ đến trong nguyên tác... rằng rắc một tiếng vỡ vụn, ngay cả bụi cũng không thừa. Nhất là khi hắn ôm chặt ‘Ta’ chậm rãi nằm xuống, ta cơ hồ muốn bị phần kêu thảm thiết tận trời.

Rõ ràng chỉ là xấu hổ và giận dữ, vì sao nước mắt lại chảy xuống dưới.

Nhìn nữ nhân giống mình như đúc cùng Sess triền miên, tư vị này thật sự không dễ chịu. Mắt thấy quần áo Sess đã bị cởi một nửa, ta không khỏi muốn mắng to kimono Nhật Bản sao lại dễ cởi như vậy! Không tốt! Sess cũng bị nữ nhân kia ép. Nhưng ta bên này vẫn không tài nào cử động, nước mắt dâng lên chảy ra.

Đột nhiên, hai thân thể đang ôm nhau còn kém hợp hai thành một đột nhiên tách ra. Huy Nguyệt ôm ngực trái, chỗ đó đã bị độc thảo đâm thủng thành một cái洞 lớn.

Rốt cục, Sess nhận ra, không thể cùng nữ nhân nhân loại làm loại chuyện này, nhưng cũng không cần phải giết ‘ta’ a!

“Tại sao?”

“Nàng đang rơi lệ, người không phải nàng.” Sess đứng lên, đồng thời cầm quần áo mặc vào. Tuy rằng chỉ có một bàn tay, nhưng tốc độ rất nhanh, ta bội phục!

Huy Nguyệt biết mình thất bại, cười nói: “Sao người biết ta không phải nàng?”

“Tiếng và mùi.”

“Ta lấy máu của nàng bôi lên người, còn che lại mùi, tiếng nói cũng không kém a.” Điểm ấy ta thừa nhận, bằng không khi Sess vừa vào đã phát hiện ra rồi.

“Khi ta làm chuyện này với nàng, tiếng tim đập của nàng nhanh hơn người. Hơn nữa, hương vị trên người cũng không giống.” Sess nhún vai nói, rồi rút ra Đẩu Quỷ, mắt lộ hung quang.

Bên này, ta hoa hoa lệ lệ cứng ngắc, tim đập đúng là nhanh, nhưng vì sao hương vị lại bất đồng, rốt cuộc là hương vị chỗ nào a... Phát điên!

Bên kia đã bắt đầu triền đấu, nhưng kỳ quái là Sess cũng không hạ sát thủ.

Huy Nguyệt cười nói: “Ngu xuẩn, biết rõ là giả nhưng vẫn còn thủ hạ lưu tình, quả thực là rất giống Inu no Taishou.”

“Nàng ở đâu?” Hai chữ của Sess chứng minh, chẳng phải hắn thủ hạ lưu tình mà là muốn hỏi ra ta đang ở đâu. Nhưng nếu hắn đã ngửi được mùi nước mắt của ta, vì sao lại không tìm thấy người, chẳng lẽ là do kết giới tạo thành?

Đang suy nghĩ không biết có nên khóc thêm để hẳn tìm được kết giới cứu mình không, nhưng khi nhìn thấy cử động của Huy Nguyệt, ta lại cương tại chỗ, đừng nói là nước mắt, ngay cả hô hấp cũng ngừng.

Nàng ta ngồi xuống, sau đó quỳ rũ cười nói: “Nàng sẽ không ôn nhu được thể này với người phải không, chỉ cần người phục vụ ta đêm nay, để ta mang thai con của người, như vậy, ta có thể để nàng ta an toàn rời đi. Thân thể này... người cũng muốn phải không, người thích nơi này... hay là nơi này... Hoặc là nơi này?” ‘Ta’ đã hoàn toàn biến dạng, hơn nữa thật sự rất mê hoặc. Vốn đã rất khiến nam nhân mơ màng liên miên, nhưng nàng thể nhưng còn mở ra hai chân thon dài, ba điểm trọng yếu đều lộ, lại lộ hoàn toàn.

Hình tượng của ta a! Rất muốn đóng hai mắt giả chết, nhưng chết tiết yêu thuật, mí mắt không chịu nghe ta!

Lần này không cần nghĩ, nước mắt cũng đã ào ào chảy. Tuy rằng trước kia Sess có xem qua ta thay quần áo, nhưng chưa bao giờ xích lõa bại lộ đến mức này! Quan trọng nhất, vì sao Sess nắm Đẩu Quỷ còn nắm thật chặt, không thấy đâm ra. Chẳng lẽ ngài muốn cùng nữ nhân kia OOX? Không nên a! Liên tính là muốn cũng không nên cùng nàng, nhưng cũng không thể cùng ta... Không đúng! Ý nghĩ của ta chạy đến nhanh mà bay cũng nhanh, đầu óc hoàn toàn hỗn loạn.

“Vô sỉ!” Sess rốt cục mở miệng.

“Thích thì nói là thích, tuy đúng là lớn mật chút, nhưng chẳng phải người đã nhìn hồi lâu đấy sao?” Huy Nguyệt khẽ liếm ngón tay, phát ra tiếng khiến ta nhớ đến trước kia khi đi công tác ở phòng bên cạnh phòng tình lữ trong khách sạn không có cách âm, nửa đêm nghe nam nhân cùng nữ nhân ‘làm việc’ phát ra tiếng cũng giống thế.

Nhưng đối với Sess, những lời này ta cũng muốn hỏi, nếu đã thấy người ta vô sỉ, vì sao không lập tức nói ngay từ đầu! Sess, có phải người có tiềm chất phúc hắc a! Nhìn đủ mới nói? Nổi giận! Nhìn cái gì không tốt lại đi nhìn nơi đó... Nước mắt tiếp tục chảy!

“Là nam nhân thì không nên do dự, Inu no Taishou chưa bao giờ do dự.”

Giật mình! Chẳng lẽ Inu no Taishou có JQ với nàng ta? Chỉ sợ đúng thế, nam nhân Nhật Bản từ trước đến nay đều là những kẻ theo chủ nghĩa ‘thịt béo đến miệng không ăn sẽ bị người cười’, cho nên bình thường sẽ luôn ăn can mật tịnh rồi mới ‘anh hùng’.

“Sesshoumaru, người lại đây...” Huy Nguyệt vươn một bàn tay hướng Sess, rồi hạ tay xuống, nhưng vì sao lại di chuyển đến giữa hai chân? Ta muốn điên rồi, thật sự điên rồi!

Cảm giác trong cơ thể có gì đó bắt đầu khởi động, lớn tiếng kêu lên: “Xích Diễm, thiêu nàng cho ta!”

Oanh! Xích Diễm được kêu lên, phá tan kết giới của Huy Nguyệt hướng nàng phóng đến.

Huy Nguyệt chấn động, vội vàng tránh. Nhưng Sess đột nhiên di động đến sau lưng nàng ta, một đao lập tức chặt xuống. Lưng Huy Nguyệt lập tức bị chém một vết thương rất sâu, nếu là con người thì sớm đã chết mất rồi.

“Vì sao? Người làm sao có thể động thủ với nữ nhân người thích?”

59. Chương 59: Rối Rắm

“Người không phải nàng.” Sess thả ra Thương Long phá, Huy Nguyệt nhanh chóng dùng yêu lực ngăn trở.

Ta bối vì dùng hết linh lực phá kết giới của Huy Nguyệt, cho nên ta chỉ có thể nằm sấp ở tại chỗ, không cử động nổi. Mắt thấy hai người đang triển đánh, Sess tựa hồ quay đầu liếc ta một cái, sau đó xoay người dùng hết sát chiêu hướng Huy Nguyệt.

Nhưng dù sao Huy Nguyệt cũng là yêu quái từng khiến hai đại yêu quái kết hợp mới có thể phong ấn, liên tính hiện tại năng lượng của Sess không yếu hơn cha hắn, nhưng cũng thiết yếu có Yue thứ hai giúp hắn mới được.

Hiện tại có thể đứng bên cạnh hắn chỉ có ta, ta cường chống đỡ đứng lên, mà lúc này khôi giáp của Sess bị mũi tên của Huy Nguyệt đánh nát, cắm ở trước ngực Sess.

Ta hoảng hốt che miệng, Sess từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ chịu vết thương nghiêm trọng đến vậy. Nhưng ngay cả vậy, hắn cũng không nhăn mặt chút, lấy tay rút mũi tên ra. Máu tươi phun ra văng khắp nơi, tay chân và đầu óc của ta lạnh như băng, nhưng bất lực, thân mình lại yếu đuối ngã xuống.

Cắn chặt răng, khi cảm giác miệng đã tràn ngập máu tươi, rốt cục đứng lên. Rút ra luyện nha trên lưng, thả người nhảy lên bổ tới.

Hai đối một, ta không tin ta thua nàng về kiếm đạo.

Bởi vì trước kia ta cùng Sess thường xuyên cùng một chỗ luyện kiếm đạo, cho nên phối hợp rất tốt. Huy Nguyệt bị buộc lui ra sau mấy bước, nàng là đại yêu quái, đã cảm giác được trên hai thanh đao đều có yêu lực tương đương cường đại, không dám dễ dàng đụng chạm, như thế chúng ta lại chiếm tiện nghi.

Nhưng muốn khiến nàng ta bị thương, tựa hồ đã không còn cơ hội. Hai bên lại đều bị thương, tình thế xem như tạm lắng nửa cân. Nhưng không đúng a, là yêu lực của nàng yếu bớt, hay là chúng ta bên này khí cường? Nhưng đánh đánh ta rốt cục mình bạch.

Năng lực của Sess là yêu lực, mà năng lượng của ta lại là linh lực, có thể nói là thiên địch của yêu quái. Linh lực của ta không những làm Huy Nguyệt yếu đi mà còn lấy sang cả Sess.

Nghĩ đến đó, ta ném luyện nha sang một bên, dùng tay không đánh.

Lần này, Huy Nguyệt lui nhanh hơn, lui đến bên cạnh căn phòng trên không trung. Nàng đột nhiên vươn tay đem yêu lực toàn bộ tập trung vào bàn tay, ta cảm giác được yêu lực biến hóa, không rõ vì sao ở khi trọng yếu lại làm như thế, chẳng lẽ nàng ta không sợ bị chém sao? Vừa nghĩ đến đây, đao của Sess đã chém cánh tay trái của Huy Nguyệt. Yêu lực của nàng ta bị phá trừ.

Nhưng cùng lúc đó, bàn tay của nàng phun ra lốc xoáy yêu khí thổi mạnh ta từ không trung lâu các xuống.

Nàng đắc ý cười to nói: “Sesshoumaru! Nàng nếu từ nơi này ngã xuống hẳn phải chết, người lựa chọn cứu nàng hay là bỏ cánh tay này của người?!”

Ngàn vạn không nên a, ngài chỉ còn có một cánh tay!

Dưới tình thế cấp bách, ta nhanh chóng vận khởi phong chú, bay vọt đến bên trên Huy Nguyệt.

“Chết cười! Người cho rằng nữ nhân bên người ta dễ dàng chết như vậy sao?” Sess đột nhiên tràn độc khí, Huy Nguyệt vội bỏ ra tay hắn, lui lại mấy bước.

Cơ hội tốt! Ta vận khởi toàn thân linh lực triệu hồi Xích Diễm, thành bại chính là lúc này!

Oanh một tiếng! Xích Diễm đánh trúng Huy Nguyệt, thân thể xinh đẹp của nàng ta hoa lệ bay! Thật tốt quá, thành công! Ta vừa muốn hoan hô, liền cảm thấy trước ngực một mảnh lạnh như băng, cúi đầu mới thấy một mũi tên bằng xương đang cắm sâu vào giữa ngực. Kỳ quái chính là ta lại không cảm thấy sợ hãi, chỉ là nhìn Sess, rồi thân thể dần rơi xuống.

Cảm giác được người ôm vào trong ngực, chậm rãi hạ xuống. Suy yếu chỉ vào ngực mình nói: “Không nên sợ, có thiên sinh nha...” Nếu chết rồi thì người lại cứu ta.

“Câm miệng!”

“Động thủ đi” Cảm giác được hô hấp càng ngày càng rút, liên tính hắn không động thủ thì cũng không kiên trì được bao lâu.

Sess thả ta nằm xuống cỏ, tay cầm mũi tên xương, nhưng hắn do dự không nhúc nhích, mày gắt gao nhăn ở một chỗ.

“Sess Sess...” Chết một hồi rồi lại sống lại, sau khi tỉnh lại thì không có vết sẹo nữa, thật tốt! Nhưng ta biết, Sess không muốn mạo hiểm! Đang nghĩ, chỉ thấy Sess đột nhiên nâng tay, mũi tên xương kia bị hắn rút mạnh, bay ra khỏi ngực ta.

“A!” Ta đau đến kêu to, ý thức bắt đầu mơ hồ. Trong lòng lại dậm chân, hận Sess sao không nói trước. Nhưng ta lại không có khí lực nói chuyện, ngay cả một ngụm không khí cũng chưa hút vào đã dần ngắt đi. Trong tai nghe được Sess vội vàng kêu gọi: “Tiểu đồng! Tiểu đồng! Đáng giận!”

Khi ta tỉnh lại, hẳn là sau khi Sess dùng thời sinh nha bổ hướng ta, nhưng khi mở to mắt lại phát hiện người đang ở trên giường bệnh viện. Vợ chồng Dịch Tiểu Minh đang đứng ở trước giường ta, trên mặt tràn đầy lo lắng.

“Ba... Mẹ...” Giọng nói thật đáng sợ, ta giật nảy mình.

“Tiểu Đồng! Tiểu Đồng tỉnh!” Bọn họ vội vàng đến gần: “Thật tốt quá, con đã choáng váng hôn mê ba ngày, rốt cục đã tỉnh lại!”

“Vết thương?” Ta còn nhớ rõ mình bị trọng thương, trở về đây thế nào cũng không biết.

“Bác sĩ nói không có vấn đề gì, chieh là bị thương phần mềm, phải chăm sóc tốt thân thể.” Dịch Tiểu Minh ôn nhu nói, Hậu Đằng Tinh vỗ vỗ lưng của nàng nói: “Tỉnh rồi thì không sao nữa.” Đang nói, bên ngoài dì Higurasi đi đến, nói: “Dì có nấu canh, khi Tiểu Đồng tỉnh lại... A, đã tỉnh rồi sao, thật cảm ơn trời đất!” Nàng buông canh xuống, rồi nói: “Hôm kia khi cháu bị anh trai Inuyasha mang về, dì còn tưởng rằng... May mà kịp đưa đến bệnh viện.”

Là Sess đưa ta trở về? Vì sao không trực tiếp giết rồi cứu? Hiện tại khen ngược, đau muốn chết!

“Tiểu Đồng, chúng ta đã nghe dì Higurasi nói qua chuyện của con, tuy rằng không biết nguyên nhân, nhưng mẹ cùng với cha con đã thương lượng, chờ con khỏe hẳn sẽ theo chúng ta trở về, không thể lại làm loại chuyện nguy hiểm này nữa.” Dịch Tiểu Minh nhìn thẳng ánh mắt ta chờ đáp án.

“Không thể! Đau đau đau!” Ta không thể đi về, huống chi hiện tại chuyện với Sess còn chưa giải quyết.

“Tiểu Đồng...”

“Tiểu Minh, không nên ép đứa nhỏ, để con bé suy nghĩ kĩ.” Hậu Đằng Tinh giữ chặt Dịch Tiểu Minh an ủi.

“Vậy con phải nhớ, ngàn vạn phải nghĩ kĩ.”

“Vâng!” Ta gật đầu, cảm thấy bản thân có chút ích kỷ, làm cho bọn họ lo lắng vì ta như vậy. Trong lòng ấm áp, cảm giác có thân nhân thật tốt.

Cứ như vậy ở trong bệnh viện hỗn loạn nằm hai ngày, Kyosai và Mina đều đến thăm ta. Nhưng bọn họ cũng không hỏi gì thêm, chỉ là chúc cho ta sớm ngày xuất viện.

Lại qua vài ngày, ta được xuất viện. Ngồi ở ghế dài trong sân bệnh viện phơi nắng, không biết hiện tại Sess thế nào, có thể vì lo lắng cho ta mà cảm xúc táo bạo? Vậy thì Jaken sẽ không hay ho, nghĩ nghĩ nỗ lực cười.

“Bị thương đến mức này cũng có thể cười được sao?” Thanh âm này là Kyosai, hẳn ngồi bên cạnh ta, nói: “Em thật là một cô bé luôn làm cho người ta phải quan tâm.”

“Thực xin lỗi!” Cúi đầu giải thích, câu này là lời nói thật.

“Nói cho thầy, vì sao lại bị vết thương nghiêm trọng như vậy?”

“Tai nạn xe cộ...” Không đến ba tháng lại xảy ra hai lần tai nạn xe cộ, có phải ta rất không hay ho a!

“Tiểu Đồng, thầy có thể gọi em như vậy không?” Kyosai quay đầu nhìn ta hỏi.

“Đương nhiên có thể.” Đây cũng không phải trường học.

“Bác sĩ chủ trị cho em là bạn học của thầy, thầy vừa mới ở chỗ hẳn. Theo lời hẳn nói, vết thương ở ngực em rất giống vết thương bị kiếm trực tiếp xuyên vào, rất ít có tai nạn xe cộ có thể tạo thành vết thương như vậy. Lần trước cánh tay cũng giống nhau, nhưng người nhà của em và em đều nói là do tai nạn xe cộ, bọn họ cũng rất kỳ quái. Nói cho thầy, rốt cuộc em đang làm chuyện gì nguy hiểm, khiến một thân đều là vết thương!” Kyosai có chút kích động, hai mắt vốn luôn lạnh nhạt giờ nhìn thẳng ta, tựa hồ muốn từ nơi đó được đến cái gì.

“Là... là tai nạn xe cộ, tuy rằng rất kỳ quái, nhưng kỳ thực em là người rất không hay ho...”

Phanh! Ta còn chưa nói xong, một quyền của Kyosai đã đánh lên ghế dài, hấn nhăm mắt hít sâu mấy hơi: “Thực xin lỗi...” Sau đó đứng lên bước đi.

Tuy rằng biết gạt người là không đúng, nhưng nói thật mà có người tin mới là lạ! Bất quá, hôm nay tựa hồ ta đã chọc Kyosai tức giận, chờ xuất viện nhất định phải giải thích với hắn mới được.

Vì thế, khi ta xuất viện vốn muốn đi thời đại Chiến quốc gặp Sess, nhưng cảm thấy cần phải đem chuyện bên này xử lý tốt đã. Tuy rằng vợ chồng Dịch Tiểu Minh bị ta mãnh liệt xin ở lại Đông Kinh, cũng hưởng bọn họ cam đoan tuyệt đối sẽ không lại chịu thương nặng như vậy, bọn họ mới lưu luyến không rời trở về. Kế tiếp đó là Kyosai, phải xử lý tốt quan hệ với lãnh đạo, nếu không thì về sau làm sao yên tâm ở trường học a!

Vừa đến cửa cổng đã thấy Kyosai đứng ở nơi đó, nhìn thấy ta liền cười nói: “Gia gia nói em hôm nay sẽ đến trường học, quả thế, miệng vết thương không còn đau sao?”

Không nghĩ tới thái độ của hắn vẫn ôn nhu trước sau như một, ta nhẹ nhàng thở ra, cúi đầu nói: “Thực xin lỗi, em không cố tình lừa thầy, nhưng là có một số việc không tiện nói, cho nên...”

“Không sao, em muốn uống chén trà trước khi lên lớp không?”

“Không tốt lắm...” Rất nhiều người đang nhìn!

Nhưng tựa hồ Kyosai hoàn toàn không để ý, cầm cặp trong tay ta đi đến phòng vẽ tranh. Cảm giác bị vô số mũi tên vô hình ở sau lưng bay nhanh hướng ta đâm tới, ta vội vàng đến gần Kyosai tìm kiếm bảo hộ, toàn bộ trường học, hắn là lớn nhất, để xem các người có thể làm gì!

Chúng ta đến phòng vẽ tranh ngồi xuống, ta phát hiện trên tường treo ít nhất có ba bức tranh của ta, không khỏi ngẩn ra nói: “Khi nào thì hoàn thành ba bức?”

“Gần đây” Kyosai đem chén trà giao đến trong tay ta, nói: “Thích không?”

“Rất đẹp” Kỳ thực ta cũng có bức họa muốn giao cho hắn, nhưng lại không mang về. Cúi đầu nhìn đến trà lại nghĩ tới lúc trước chọc họa, mặt đỏ lên nói: “Thực xin lỗi.”

“Không phải là em đã nói rồi sao?” Kyosai cười nói.

“Không phải lần này, là lần trước em làm hỏng rất nhiều thứ... nhưng em sẽ bồi thường, nhưng cần một chút thời gian...” Chờ lần sau đem bức tranh giao cho hắn, như vậy hắn là có thể hết nợ.

“Thì ra là vì chuyện này, không sao cả, cũng không phải là đồ gì quý trọng.” Kyosai nhẹ nhàng băng quơ nói xong, ta lại hoa lệ lệ ngây ea, chúng còn không quý trọng thì cái gì mới được coi là quý trọng!?

Đột nhiên, có người gõ cửa.

Ta vốn tưởng rằng là Mina, nhưng Kyosai lại nhíu mày nói: “Sao lại có người đến phòng vẽ tranh.” Nói xong đi qua mở cửa, sau đó ta nhìn thấy Yamaguchi đi đến. Hắn liếc ta một cái, sau đó nói: “Uy! Nữ nhân, cô hãy nói cho hắn, chuyện cô bị thương không liên quan gì đến tôi!”

Có ý tứ gì, ta nhìn nhìn Yamaguchi lại nhìn nhìn Kyosai, không hiểu gì cả.

Kyosai lạnh lùng nói: “Mời cậu đi ra ngoài.”

“Còn có, tôi cùng với cô ta không có phát sinh bất cứ quan hệ gì hết, tin đồn tôi cướp đi thân xử nữ của cô ta hoàn toàn là nhầm lẫn. Làm sao tôi có thể có hứng thú với loại nữ nhân thích mất tích kia chứ, hiệu trưởng đại nhân, mời ngài không nên đem chuyện này tình toàn bộ tính ở trên đầu tôi. Uy nữ nhân, vô luận cô là viện trợ giao tế cũng tốt, cùng bạn trai trước thối cũng tốt, tôi sẽ không phụ trách chuyện phá thân của cô!”

Cái gì cái gì a! Sao hắn lại ở trước mặt hiệu trưởng nói mấy câu làm cho người ta mặt đỏ chứ, ta nhin không nổi nữa, ném chén trà trong tay về phía hắn nói lớn: “Cậu mới phá thân! Lão nương bây giờ vẫn còn là xử nữ!” Rõ ràng là giải hiểu lầm, vì sao hai nam nhân kia đều kinh ngạc nhìn ta.

Cảm giác được trên đầu đã bắt đầu bốc hơi nước , mặt cháy đến mức có thể sử dụng để rèn thiếc , ta vội cúi đầu, vừa rồi người miệng thô không phải ta, thỉnh không cần để ý. (Tojikacha: Tiểu Đồng, người thật là không biết bắt lấy trọng điểm.)

Kyosai ho nhẹ, nói: “Mời cậu đi ra ngoài, đây là chuyện của chúng tôi.”

“Được, tôi đi, nhưng hiệu trưởng đại nhân, có phải ngài có bệnh gì không, yêu nhau lâu như vậy rồi nhưng bạn gái vẫn là xử nữ...”

Àm, cái gáy của ta cũng bắt đầu bốc hơi nước .

“Mời đi ra ngoài!”

“Được được, tôi đi ra ngoài, chỉ mong về sau cô cách xa tôi một chút.” Nói xong, Yamaguchi mở cửa đi thẳng, trong phòng chỉ còn lại có ta cùng với Kyosai, không khí lập tức xấu hổ.

“Thực xin lỗi, em lại làm vỡ cái chén của thầy...” Nợ lại gia tăng rồi.

“Không sao cả, chỉ là đồ vật mà thôi. Tiểu Đồng, em... hiện tại không có bạn trai sao?” Kyosai dùng ngón tay gõ nhẹ vài cái vào mặt bàn, mới chậm rãi hỏi.

Lắc đầu, không tính Sess, người ta đâu có thổ lộ với ta!

“Vậy trước kia...”

“Trước kia?”

“Chẳng lẽ, em chưa từng có bạn trai?”

Mặt vừa khôi phục bình thường giờ lại đỏ: “Không có, rất kỳ quái...” Cả hai kiếp đều không có, đúng là rất kỳ quái , rốt cuộc ta đắc tội nguyệt lão đại nhân chỗ nào.

“Không, thầy chỉ là muốn hỏi em, có đồng ý trở thành bạn gái chân chính của tôi?” Kyosai bỏ kính xuống, ánh mắt hàm chứa chờ mong nhìn ta.

“A?” Ta nghe lầm sao? Nhất định, nhất định là nghe lầm !

“Làm bạn gái của tôi.”

Lần này là đúng vậy, nhưng ta hoảng sợ, vội xua tay: “Em... em làm sao có thể...”

“Đương nhiên có thể, từ lần đầu tiên nhìn thấy em, tôi đã có cảm giác này. Khi người ấy đi tới, đó sẽ là bạn đời duy nhất của tôi. Dần dần, trên người em tỏa ra khí chất thần bí, đối người đối vật luôn ôn nhu, luôn luôn khiến tôi mê muội thật sâu. Tôi vốn muốn chờ, chờ em ra trường. Nhưng đã xảy ra rất nhiều chuyện, khiến tôi cảm thấy nếu hiện tại không nắm chặt lấy em thì rất có khả năng em sẽ biến mất bất cứ lúc nào. Tôi phải bảo vệ em, sẽ không để chịu bất cứ tổn thương nào, Tiểu Đồng đáp ứng tôi.” Kyosai có chút kích động, hấn thổ lộ khiến ta hoàn toàn vụng về , tâm hư vinh nho nhỏ kém chút liền nhảy ra đáp ứng yêu cầu của hắn.

60. Chương 60: Kết Tóc

Nếu hiện tại người trước mắt đổi thành Sess, thì ta sẽ làm thế nào? Không đúng, hiện tại không là lúc nhớ đến Sess a!

“Em có thể nghĩ kĩ, muốn tôi đưa em vào lớp sao?”

“Không... Không cần .” Ta đứng lên chạy vội, nhưng Kyosai lại nói: “Thương thể của em còn chưa tốt hẳn, đi chậm một chút.” Thanh âm Kyosai có chút dồn dập, nhưng ta nghe xong còn chạy hung hơn.

Trời ạ! Lần đầu tiên có người thổ lộ với ta, khẩn trương khẩn trương!

Nhưng ta chỉ dùng nửa buổi sáng đã nghĩ kĩ rõ ràng (Đồng: Thầy giáo giảng cái gì hoàn toàn không có nghe!), ta muốn cự tuyệt . Tuy rằng cự tuyệt một nam nhân tốt như vậy sẽ bị thiên lôi đánh, nhưng vẫn tốt hơn bị Sess đánh, Sess vẫn luôn bá đạo như vậy, thậm chí có thể đuổi đến thế giới này giết người!

Mặt khác, không biết vì sao, gần đây trong lòng luôn nhớ đến ánh mắt của Sess ngày ấy nhìn ta. Tuy rằng hắn không thổ lộ với ta, nhưng trong lòng đại khái có thể minh bạch . Ta có thể cự tuyệt Kyosai, nhưng lại vô luận như thế nào cũng không cự tuyệt được Sess.

Đến lúc tan học, ta chủ động đến văn phòng của Kyosai. Hắn mỉm cười: “Rất khó có lúc em chủ động tới nơi này, nhưng...”

“Thực xin lỗi.” Ta cúi đầu chín mươi độ, nói: “Bởi vì nhiều nguyên nhân cho nên em không thể trở thành bạn gái của thầy, xin hãy tha thứ.” Cúi đầu không dám ngẩng lên, nhưng nghe Kyosai thở dài chậm rãi nói: “Kỳ thực tôi đã sớm đoán được sẽ như vậy, nhưng tôi sẽ không buông tay.” Nhìn thấy một đôi giày da đi đến trước mặt ta, một cái bàn tay to vuốt đầu ta nói: “Tôi đưa em trở về, đừng cự tuyệt tôi, cũng đừng nói gì cả, nếu không tâm tình của tôi sẽ kém đi.”

Ta đứng ở trước cửa thần miếu Higurashi nhìn hắn lái xe đi, ta cũng không muốn mình có thể nói cái gì đó khiến tình hình loạn thêm.

Tóm lại, Chiến quốc bên kia phải xử lý một chút. Ta đã sớm thu thập đồ lên lưng, dẫn theo cả hòm thuốc, rồi nói với dì Higurasi: “Cháu qua bên kia.”

“Trên đường cẩn thận.”

“Vâng.” Đi đến đó rồi thì phải nói như thế nào? Ngồi ở bên cạnh giếng vẽ vẽ lên đất nửa giờ, mới nhảy vào...

Vừa đến bên kia, liền cảm thấy sau lưng căng thẳng, sau đó cả người bị nhấc ra khỏi giếng.

Gặp mặt quá nhanh, còn chưa nghĩ kĩ nên nói cái gì, đột nhiên Sess đã đứng ở trước mặt ta, ta run rẩy lắp bắp “Đã lâu không thấy...”

“...” Sess không nói gì, xoay người đặt ta lên lưng A-un rồi bước đi.

Trầm mặc!

Sao mà ngay cả lúc trầm mặc, tim cũng sẽ đập gia tốc a? Vuốt vuốt trái tim, sẽ không phải là sinh bệnh chứ?

“Vết thương, còn chưa tốt sao?” Sess đột nhiên nói chuyện, ta cảm giác như trời giáng đánh một tiếng sấm, ta sợ tới mức kém chút ngã xuống lưng A-un. Ổn ổn thân hình, rồi vỗ ngực nói: “Không sao rồi, hoàn toàn...” Vỗ hơi mạnh, đau quá.

Sess lúc này có chút bất đắc dĩ, hắn đến gần A-un, rồi nắm lấy cổ áo Jaken ném đi. Bình thường, động tác này của hắn đại biểu cho chuyện hắn sẽ làm gì đó với ta, ta lấy một bàn tay giấu ngực, tay kia thì che miệng, nói: “Người làm cái gì?”

Sess chỉ có một bàn tay, hắn chọn phương pháp nhanh nhất, xịch một tiếng, xé ra quần áo trước ngực ta.

Không hay ho! Đây chính là đồ ta mới mua , tuy không quá đắt, nhưng cũng không thể cứ như vậy hủy hoại a! Thậm chí, hắn còn xé cả băng vải trước ngực ta, nhưng bởi vì ta nhanh tay che lại, nên không bị nhìn thấy hết, nhưng vị trí ở giữa lại bị xem thấy hết .

Vì sao gần đây Sess rất tích cực phá hư quần áo của ta? Đang nghi ngờ, đã thấy hắn lấy ra một cái ống trúc, đổ một nửa bình lên miệng vết thương trước ngực ta. Nếu ta không đoán sai thì đây là nước mắt của cỗ thụ phác tiên ông, lần này nhất định hắn khóc đến thống khoái , nếu không cũng sẽ không có nhiều nước như vậy.

Miệng vết thương được đổ nước mắt, ta run rẩy khoé miệng nói: “Ta chỉ mang theo một bộ quần áo.” Đồ ta vừa mang đến chỉ có nội y, mà quần áo thụ linh dệt đã bị phá hủy hoàn toàn.

“Trong balo của người có.” Sess ném ống trúc cho ta, sau đó nhìn nhìn ba lô trên lưng A-un.

Ta mở ra, thấy bên trong có hai bộ quần áo, một bộ kimono màu trắng cực kỳ xinh đẹp trang trí hình hoa anh đào, một bộ khác là trang phục vụ nữ. Vuốt lên nó, toàn bộ là do thụ linh dệt.

“Khỏa lão thụ kia hẳn sẽ nhanh mọc lại da?” Trong lòng thập phần cảm kích Sess, ta cầm lấy kimono muốn tìm một chỗ kín để mặc vào. Nhưng Sess vẫn đứng ở đó, đầu cũng lười quay về. Ta ngại ngần đi đến phía sau A-un, chậm rãi cởi quần áo thay.

Do hiệu quả nước mắt cổ thụ, nên miệng vết thương đã không cần băng bó, chỉ cần động tác không quá lớn, hẳn là sẽ không vỡ ra.

“Đi thôi!” Đợi đến khi Jaken chạy về, ánh mắt Jaken tràn ngập ai oán lắm lắm: “Vì sao mỗi lần Tiểu Đồng thay quần áo, ta đều bị ném đi, Sesshoumaru sama thật sự là...”

“Thế nào?” Tâm tình Sess xem ra tốt lắm, trước kia thì sẽ làm như không nghe thấy, hiện tại lại mở miệng hỏi.

“Thực xin lỗi Sesshoumaru sama, ta không cố ý! Thực xin lỗi!!!” Jaken quỳ gối ở trên lưng A-un liên tục đập đầu.

Vốn đang rối rắm chuyện ta và Sess, nhưng khi nhìn thấy bộ dáng Jaken liền nhin không được bật cười. Sau đó vừa nhìn mặt trời đang lặn vừa nghĩ, dù sao cứ thế này cũng không sai, vì sao cứ phải muốn làm rõ ràng đâu! Bất quá đi tới đi lui lại cảm thấy không đúng, rõ ràng Sess đang truy Naraku, mà lúc này lại luôn đi thẳng hướng tây, chẳng lẽ hẳn muốn về Tây quốc?

“Chúng ta đi đâu?”

“Thánh địa Bạch khuyến tộc.”

“Hả?” Nhớ được trước kia từng đã nghe người của khuyến tộc nói, thánh địa của bạch khuyến tộc trừ mỗi đại tộc trưởng cùng với thế tử ra thì không ai có thể đến, hơn nữa hiện tại chúng ta ba yêu quá một con người, cứ như vậy mà đi?

Bạch khuyến sơn!

Một tòa thánh địa được năng lực của bạch khuyến tộc nâng lên không trung, bên trong có các di vật của các tộc trưởng cùng với chúc phúc với tử tôn.

Đương nhiên, trừ bỏ Sess ra thì không có người nào có thể nhìn thấy. Cho nên ta biết, toàn bộ là vì do Sess đột nhiên dắt tay của ta, vì thế mới có thể nhìn đến lâu các giữa bầu trời.

Hắn nói với Jaken và A-un: “Không phải tộc nhân không được đến gần, bằng không sẽ hóa tro bụi.”

Sau đó ném ta lên lưng hắn, rồi thả người lên biển thành một đại cầu bay về phía không trung. Chúng ta biết, cho dù Sess biến thành hình người cũng có thân cao 1m90. (Lời tác giả: có tư liệu!) huống chi là biến thành nguyên hình, ta đoán sau một trăm tám mươi năm nữa, hẳn sẽ có thể bằng Inu no Taishou, cho đến lúc này đừng nói Inuyasha, cho dù là Naraku cũng sẽ bị giết chỉ bằng một chiêu.

Nghĩ, chúng ta đã dừng trong kết giới của bạch khuyến sơn, Sess lại biến trở về hình người.

Nơi này tuy rằng là nơi thần thánh, nhưng là lại đầy thi cốt. Bọn họ có quy luật xếp hàng hai bên, ở giữa lộ ra một con đường màu trắng được trải bằng tơ.

Kỳ quái chính là, tuy đầy thi cốt, nhưng khi đến gần sau lại không cảm thấy đáng sợ, ngược lại lại cảm thấy cực kỳ tường hòa cùng yên tĩnh.

“Đó là?”

“Thi cốt của các vợ chồng tộc trưởng Bạch khuyến tộc các đời, trước khi chết bọn họ sẽ đến nơi này, sau đó yên tĩnh rời đi.”

“Thì ra là thế, nhưng những thi cốt đó tuyệt không đáng sợ.”

“Điều đó chứng minh bọn họ đã tiếp nhận người.”

“Đương nhiên, ta đâu có ác ý gì với các ngươi. Đúng rồi, thi cốt của Inu no Taishou hẳn là không ở trong này đi?” Hình như ta đã hỏi Sess chuyện hẳn không thích nghe, hẳn có tức giận không a!

Nhưng biểu tình của hẳn không có biến hóa gì, cánh tay cầm lấy tay của ta cũng không buông ra nói: “Đúng vậy, nhưng hẳn đem một bộ phận của thân thể lưu tại nơi này.”

Ta cũng không hỏi hẳn để lại cái gì, nhưng nhìn ánh mắt sùng kính của hẳn, là hiểu những thứ được để ở nơi này nhất định là cực kỳ thần thánh đối với Sess và khuyến tộc.

“Vì sao mang ta tới nơi này?” Nếu là nơi quan trọng của bạch khuyến tộc, ta là một con người, tựa hồ không nên xuất hiện ở nơi này.

Sess không nói gì, bước chân đột nhiên ngừng lại.

Ta thấy phía trước có một khối tảng đá rất lớn, mặt trên có khắc rất nhiều hoa văn. Sess không nói gì, vươn móng vuốt để lại trên tảng đá một cái hoa ngân, chiều sâu sâu hơn các hoa ngân khác rất nhiều.

Vừa mới hẳn tựa hồ dùng toàn lực, nhưng lại chỉ làm cho tảng đá này xuất hiện một hoa ngân, có thể thấy được tảng đá này không phải tảng đá bình thường.

“Dùng hết toàn lực ấn lên, ngươi hẳn là có thể.” Sess lui lại mấy bước, để ta đem hết toàn lực ấn vào.

Tuy rằng không biết là ý gì, nhưng hẳn nếu đã bảo thì ta chỉ có thể nghe theo, bởi vì nhìn vẻ mặt hẳn rất nghiêm cẩn, chỉ sợ không nghe theo là sẽ trực tiếp bị đẩy ra bạch khuyến sơn.

Hít sâu một hơi, đặt luyện nha ở trên lưng. Sau đó rút đao bổ vào tảng đá. Chiêu thức rút đao này cơ hồ là có quán tính mạnh nhất của kiếm đạo Nhật Bản của ta, có lực đao lớn nhất.

Khách xích một tiếng, mặt trên xuất hiện một đạo dấu vết không sâu cũng không tính nông, vừa vặn chồng lên một chỗ với dấu vết Sess vừa để lại. Hẳn gạt đầu tỏ vẻ vừa lòng, sau đó nhìn về phía bên cạnh nói: “Đây là phụ thân và mẫu thân lưu lại.”

“Oa, năng lượng của Yue không kém Inu no Taishou chút nào. Không hổ là công chúa bạch khuyến tộc!”

“Đi vào.”

“Nơi nào?”

Tảng đá kia lập tức bị tách ra hai nửa, lộ ra một con đường.

Ta đi theo Sess tiến vào, chỉ đi vài bước, liền thấy được một khu thạch thất. Chính giữa có một tảng đá đỏ tươi, phía dưới là một cái chậu hoa mỹ, đại khái là dùng để đựng các cống phẩm. Sess bắt lấy tay của ta đặt lên tảng đá, cảm giác được ngón tay đau xót, máu của ta chảy ra. Mà Sess sau khi thả tay ta ra, cũng cắt một ít ngón tay.

“Trước khi lấy máu thì nên nói một câu, rất đau , Á! Lần này lại cắt tóc, kiểu tóc của ta!” Toàn bộ hồng mắt , sao Sess lại thô bạo như vậy. Đang muốn bạo khiêu, lại phát hiện hẳn cũng cắt một ngọn tóc xuống, hai loại tóc đen trắng hỗn cùng một chỗ ném vào cái chậu.

Thì ra, thứ này là dùng để trang trí tóc !

Trước mắt đột nhiên sáng ngời, bên trong xuất hiện một cái vòng hắc bạch, mà hai mảnh thạch nhỏ đỏ như máu ở bên trong. Sess lấy ra, nhìn cổ tay của ta, sau đó đại khái cảm thấy quá lớn. Sau đó liền đem chúng đeo vào cổ ta.

Ta bình thường không thích mang theo vật phẩm trang sức gì, nhưng thứ Sess cho ta thì lại khác, ta thích sờ sờ , nói: “Cảm giác giống như không mang gì cả vậy, tốt lắm. Bất quá, vì sao là hắc bạch ?”

“Là tóc.” Cổ tay của Sess đeo một cái vòng giống cái của ta như đúc, nói: “Bên trong tảng đá là năng lực bảo vệ của bạch khuyến tộc, nó có thể bảo vệ ngươi.”

“Nói như vậy, thứ này là bảo vật , cảm ơn ngươi.” Có thứ bảo vệ đương nhiên tốt lắm, nhưng lại là của bạch khuyến tộc...

“Lại đây.” Sess dắt tay của ta, sau đó đi tới một cái giường bằng đá, nói: “Đêm nay lưu lại.”

“Ừ... Hả?” Lưu lại thì có thể, nhưng vì sao phải tay trong tay nằm xuống?

“Đây là quy củ của bạch khuyến tộc, người kết tóc xong phải ngủ lại một đêm, trên giường làm lễ kết hợp. Nhưng thân thể người có thương tích, ngày sau làm tiếp, nhưng tối nay thì phải lưu lại.” Sess lạnh nhạt nằm xuống, một bàn tay lại đặt tại trên người ta, như là sợ người chạy mất.

Ta phân tích lời này thấy không đúng, giãy giụa ngồi dậy nói: “Sess Sess, cái gì là người kết tóc?”

Hôm nay Sess lại không ‘hỏi mười câu đáp một câu’, hần hồi đáp: “Vừa rồi đem tóc của người và ta đặt ở bên trong cái vòng, đó là kết tóc.”

“Nhưng vì sao chúng ta chạy đến tận đây kết tóc?” Đây mới là trọng điểm, không chỉ kết tóc mà còn phải nằm ở ngủ trên giường một đêm.

Sess nhú nhú mày nói: “Đây là nghi thức.”

“Rốt cuộc là nghi thức gì a?” Có chút phát điên, cảm giác không ổn.

Quả nhiên, Sess khơi mào khoe miệng nói: “Nghi thức tộc trưởng thành hôn”

Đông! Ta lập tức ngã từ trên giường xuống.

Nghi thức thành hôn... có nghĩa là những động tác vừa rồi...chính là ta mơ mơ hồ hồ giả mình đi mà không biết gì? Lên đến giường rồi mới biết được hôm nay thì ra là ngày mình kết hôn!!!

“Sess Sess, người rõ ràng là lừa hôn! Khi nào thì ta nói muốn giả cho người? Không đúng! Hần là nói người chừng nào thì cầu hôn ta? Hôn cũng chưa cầu, ngay cả thổ lộ cũng đều giảm đi, trực tiếp liền kết hôn, nào có người nào như vậy? Còn nữa, ta cũng không nghĩ tới muốn kết hôn... Ngô ngô...” Lời đang nói bị môi hần đột nhiên áp đi lên đè ép trở về, chỉ nghe thanh âm trầm thấp của Sess ở trên mặt truyền đến: “Đã chậm.”

“Không chậm, hôn lễ còn chưa hoàn thành...”

“Người muốn hiện tại hoàn thành sao?” Sess làm tư thế muốn hủy đi quần áo trên người ta, ta vội lấy hai tay nắm chặt quần áo, lắc đầu liên tục: “Không... Không nên!”

“Ngủ.”

Hần đưa ta nằm lại giường đá, sau đó đè lại, ngủ!

Nhưng ta vẫn buồn bực, giường đá này là nơi các tộc trưởng bạch khuyến tộc cưới lão bà đầu đêm, chúng ta ngủ ở trong này có phải không tốt lắm? Trọng yếu nhất là, cái gì mà về sau làm tiếp? Nằm khoảng một giờ, không ngủ được.

Chuyện này còn kích động hơn cả chuyện Kyosai thổ lộ với ta, vốn là muốn trở về hỏi rõ ràng ý của Sess rồi mới quyết định mình nên làm sao bây giờ. Nhưng Sess thật sự rất tích cực, lập tức đã biến ta thành phụ nữ có chồng, còn mang theo lễ vật của bạch khuyến tộc, thực khiến người rơi lệ đầy mặt.

“Đừng phí công nghĩ cách rời khỏi ta, lễ vật của bạch khuyến tộc vừa bảo vệ đồng thời cũng là nguyên rửa, chỉ cần mang theo cả đời không lấy xuống, cũng không phản bội đối phương, nếu không sẽ chết.” Sess tựa hồ không có nói sai, nhưng ta lại cảm giác được vật phẩm đáng yêu trên cổ kia trở nên thập phần đáng sợ. Nghĩ nghĩ, lại nói: “Cha người còn cùng với Izayoi có Inuyasha.”

61. Chương 61: Nhìn Trộm

“Nhưng hần cũng không hề quên mẹ, hơn nữa, nữ nhân kia và Inuyasha cả đời cũng không thể đi vào nơi này. Vô pháp được bạch khuyến tộc thừa nhận.” Sess xoay người lại, cực kỳ tự nhiên nhìn ta.

Hần! Ta được tiếp nhận rồi, có nên cảm động rơi nước mắt một chút?

Đêm nay, ta thế nhưng không có nửa điểm phản kháng, chỉ là nằm, ngủ. Sess thì nằm nhắm mắt lại, cũng không biết có ngủ hay không, kỳ quái chính là càng nhìn hần ngủ, mặt ta càng đỏ, tim đập càng nhanh, chỉ có thể nhắm mắt lại, nhưng trong đầu lại toàn hình ảnh của hần.

Ta trúng độc sao? Rối rắm một hồi, thế nhưng chậm rãi đi vào giấc ngủ.

Ngủ ngủ, bỗng cảm thấy có chút lạnh, tỉnh lại phát hiện thì ra là Sess dậy cho nên mới cảm thấy lạnh. Vội ngồi dậy, đúng lúc Sess quay đầu, ta hoảng sợ vội vàng chuyển mắt sang hướng khác. Trái tim cũng sắp nhảy ra ngoài, tay nhanh chóng đè lại ngực, đừng nhảy nữa!

“Phía sau có ôn tuyền, nếu thích người có thể đi.” Nói xong, Sess tiêu sái đi thẳng.

Thì ra Sess còn nhớ rõ ta thích ngâm mình trong ôn tuyền a, hắn vừa nói xong, ta liền chuyển hướng ra phía sau giường, phát hiện nơi đó có một cửa động, không lớn, nhưng có thể để một người đi qua. Không nghĩ tới bạch khuyến tộc đều đã chuẩn bị đầy đủ, phía trước là động phòng, sau đó lại ngâm ôn tuyền, nơi này chẳng lẽ chính là thánh địa tuần trăng mật trong truyền thuyết?

Ta vốn luôn vì hôn nhân này mà rối rắm, muốn nói với Sess mình vẫn còn nhỏ, thành hôn gì đó thì vài năm nữa hẵng nói, hơn nữa gia đình hai bên còn chưa gặp mà? Nhưng chỉ sợ vừa nói xong, không biết hậu quả sẽ thế nào nữa.

Sess rất kỳ quái, nhưng nếu hắn đã quyết định chuyện gì thì rất khó thay đổi. Chỉ là, khi nào thì hắn quyết định muốn kết hôn ta? Không nên cho rằng vì hắn thấy được thân thể của người nên mới muốn phụ trách, nếu Sess là người như vậy thì sau khi thấy thân thể Kagura, hắn đã muốn phụ trách.

Ta cởi quần áo đi vào trong nước, thật thoải mái, trong nháy mắt, ta quên đi phiền não trong lòng, tắm bồn quả nhiên là chuyện luôn khiến nhân sinh vui nhất a.

Nhắm mắt lại, dựa vào tảng đá ấm áp, chà lau ngực và cổ. Đột nhiên cảm thấy sau lưng tựa hồ có một bàn tay, mở mắt ra, hai tay của mình đều ở phía trước, như vậy cái tay kia là...

Quay đầu, nhìn thấy Sess.

“Á!” Không chỉ như thế, hắn... một kiện quần áo cũng không mặc.

Hồi Sess còn nhỏ, ta có thấy qua vài lần hắn không mặc quần áo, nhưng lớn lên rồi thì cơ bản chưa thấy qua. Tuy rằng nước hơi mờ, nhưng quả thật có thể nhìn thấy. Ta đây biết, hình như nước này càng ngày càng trong, làm cho người ta gần như phát điên.

Hai tay ôm ngực lui ra sau mấy bước, mặt như bị hỏa thiêu, lắp bắp: “Người... Người...chẳng phải người vừa đi ra ngoài?”

Sess dựa vào tảng đá, dù bị cụt tay nhưng cũng không hề giảm bớt phong thái yêu nghiệt kia. Hắn vươn tay ra, lấy một thứ gì đó ở trên bờ, ta nhìn thấy đó là vài cành cây quả đỏ tươi, cho tới bây giờ cũng chưa thấy qua.

“Đây là?”

“Quả Phong, con người hay yêu quái đều có thể ăn được. Đối với con người thì nó là trân phẩm khó gặp.” Sess đưa trái cây lên trước mặt ta.

“Bữa sáng?” Ta nhận lấy, hiểu ra hắn vừa mới đi ra ngoài để kiếm đồ ăn giúp ta.

“Ừ”

Dùng một bàn tay ôm ngực, nói: “Ta có thể tự làm...” Kỳ thực không cần người đi ra ngoài, sau đó lại không tiếng động đứng ở sau lưng người ta còn cởi sạch quần áo. Vụng trộm liếc hắn một cái, đáng người tương đương rắn chắc, nhìn rất có sức dân, nếu được hắn ôm vào trong ngực thì nhất định sẽ có cảm giác rất an toàn!

Mặt đỏ, ta đang nghĩ cái gì a! Vội vàng cúi đầu ăn trái cây, vị thơm ngọt tràn ngập trong miệng, cảm thấy khắp cả người thư sướng. Nhưng khi nuốt xuống, lại cảm thấy cả người nóng lên, nhiệt độ cơ thể tựa hồ đã vượt qua độ ấm của ôn tuyền. Thân mình hơi ngã về phía trước, bảo đảm bộ ngực không bị lộ ra mặt nước mới nói: “Có chút nóng...”

“Nó có thể tăng cường thể chất, người bị thương, cần tắm bổ mạnh.” Một đôi đồng tử màu vàng nhìn xuyên qua nhiệt khí ôn tuyền tựa hồ có chút mơ hồ, ta lau lau mồ hôi trên trán, nói: “Ta muốn đi ra ngoài.”

“Nước ôn tuyền có thể gia tăng khí lực, lại đây.” Sess thân thủ kéo, ôm ta vào trong lòng, ta đang nóng chịu không nổi nữa. Bởi vì đánh sâu vào quá lớn, đầu óc hỗn loạn như vừa uống rượu vậy, thế nhưng không trốn không tránh ngồi trong lòng Sess, còn hỏi: “Sess Sess, người phải nói thật, là lúc nào yêu ta... Ách... Chính là có ý muốn cưới ta” Thân thể hần rất nóng, ta bất tự giác về hơi di động thân thể về phía trước.

Tay hần ôm chặt lấy ta, sau đó hơi cúi đầu ở cổ ta nhẹ nhàng thở khí, nói: “Người có nói nếu muốn vĩnh viễn ở cùng nhau thì phải kết hôn giống con người.”

“Khi nào thì?” Trước kia, ta nói nhiều câu lảm, cho nên hoàn toàn không nhớ rõ.

Cầm của Sess đã chạm đến bờ vai ta, ta nhìn không được run lên, thân thể càng ngày càng nóng.

“Sau khi tắm ở lệ tuyền.”

Lệ tuyền? À, không phải là khi hần muốn nước mắt của cổ thụ phác tiên ông, mà là khi ta tìm được hần còn cùng tắm rửa ở lệ tuyền! Sớm như vậy sao, vậy chẳng phải là ta sẽ thành tội phạm dụ dỗ trẻ con a! Run rẩy khoe miệng: “Có phải quá sớm chút, khi đó người chỉ mới lớn như vậy...” Ta ở trong lòng hần so tiểu Sess lớn nhỏ, sau đó đột nhiên lại nghĩ đến cái gì liền cười nói: “Lúc ấy còn ngoài ý muốn đụng phải tiểu Đậu Đậu của người...” Sao bỗng nhiên cảm thấy cánh tay đang ôm ở bên hông ta nắm thật chặt? Còn chưa phản ứng lại đây, thanh âm lạnh lùng của Sess đã vang lên bên tai ta: “Tiểu Đậu Đậu? Người chần chẫn?”

Chắc chắn, lúc ấy có đụng phải, rất nhỏ a! Nhưng hiện tại nói ra có phải sẽ khiến lòng tự trọng của người nào đó bị thương? Ta không dám nói gì, trong lòng vẫn đang suy nghĩ tình huống lúc đó. Đột nhiên tay bị người nắm giữ, sau đó bị cưỡng kéo xuống phía dưới.

Chỉ cảm thấy ngón tay đụng tới một vật cứng rắn cực nóng, trong đầu phân tích một chút vị trí của nó, lập tức liền biết nó là cái gì. Vội vàng muốn rút tay về, nhưng Sess cầm quá chặt, thế nào cũng không rút được tay về. Thân thể cũng không dám cử động, vì chỉ cần di động về phía trước nửa phần, thì càng thêm xấu hổ.

“Người còn chần chẫn sao?” Tiếng nói của Sess trở nên trầm thấp mỉa mai, ta vội vã dùng sức lắc đầu, lại lắc đầu, kết quả đầu bị lắc đến gần hôn mê, tay vẫn còn bị cưỡng ấn ở đó.

“Sess... Sess Sess, buông ta ra...” Rất mờ ám, nếu dưới nước có cái động thì ta nhất định sẽ chui xuống!

“Cái gì?”

“Tay...” Không buông ra còn chưa tính, vì sao còn cử động. Đỉnh đầu ta đã bắt đầu bốc hơi nước, lúng túng muốn đứng lên đào tẩu.

Nhưng tay Sess thủ không chịu buông tha, hại ta không thể đứng thẳng, nửa người trước ghé vào trên bờ.

Tư thế này rất quỷ dị, vội vàng muốn đứng lên, thừa dịp Sess còn không chưa thấy rõ tình huống. Nhưng đã chậm, Sess quả nhiên buông ra tay ta ôm lấy thắt lưng ta.

Ta lại ngoan ngoãn nằm sắp xuống, nhưng lỗ tai lại nghe được hơi thở của Sess có chút không đều, hô hấp trầm trọng.

“Không nên nhìn... Tránh...” Không cử động được, ta càng giãy giụa thì cánh tay sau lưng ôm càng chặt. Bởi vì vết thương còn chưa lành, chỉ tránh vài cái, khí lực của ta liền hết sạch, chỉ có thể nằm sắp ở đó thở dốc. Nếu hiện tại Sess ra tay, chỉ sợ ngay cả khí lực kêu to cũng không có.

Sess thấy ta dừng lại, tay hần từ trên lưng trượt xuống dưới đến hông, lại đến... Nơi đó bởi vì quá mức mất cảm cho nên ta lập tức rút về phía trước, từ trong nước vọt ra bên ngoài, nắm lấy quần áo không biết của ai che trước ngực, thở dốc từng ngụm từng ngụm...

Sess nửa ngồi ở trong nước, hần thu hồi tay nhẹ nhàng cầm quyền, nói: “Nếu không phải người đang bị thương, hiện tại đã là người của ta.”

“Chuyện đó...để sau... ta còn chưa chuẩn bị tốt...”

Sess nheo lại đồng tử vàng óng ánh, sau đó đột nhiên đi lên kéo quần áo của ta.

“Miệng vết thương nứt ra rồi.”

Quần áo bị kéo ra, quả nhiên nhìn thấy vết thương trước ngực đang chảy máu. Sess quang thân mình đi vào trong động, lấy ống trúc đựng nước mắt đến, đổ nước mắt lên ngực ta : “Động tác quá lớn”

O()o

Ta ôm ngực: “Nếu không lớn, ta đã bị người ăn sạch.”

Sess nghe xong, khoe miệng nhẹ nhàng kéo lên, đây vẫn là lần đầu tiên ta cảm thấy hân cười cực kỳ đẹp mắt, không hề chứa nửa phần sát khí, có phải nên nói thật sự may mắn ? Hân cầm quần áo khoác lên bờ vai ta, rồi nói: “Thời gian đã không còn sớm , bọn họ hẳn đã đến.”

“Ai?”

“Các trưởng lão Bạch khuyến tộc.” Sess nói xong cũng mặc quần áo vào, ta buồn bực , vì sao các trưởng lão của bạch khuyến tộc đến đây? Đang nghĩ, người đã bị Sess kéo: “Đi thôi!” Nói xong ôm lấy thắt lưng ta đi ra thánh địa bạch khuyến tộc.

Chúng ta vừa đứng trên mặt đất, đã phát hiện quả nhiên bốn phía có hơn mười nam tử cùng một nữ tử. Bọn họ thấy Sess tới, toàn bộ đi lên hành lễ: “Tộc trưởng đại nhân, chúc mừng ngài... Xin hỏi, vì sao phu nhân lại là con người?” Một khuyến yêu trung niên đi đầu đột nhiên nhú mày hỏi Sess.

“Có ý kiến?” Sess không đáp, hỏi lại, thanh âm lạnh như băng đủ có thể mang tới giá rét

“Không có ạ, chỉ là vì sự thuần khiết của huyết thống, xin tộc trưởng đại nhân hãy cùng con gái của ta - Tuyết Cơ kết hôn, con của hai người sẽ trở thành tộc trưởng đời sau.” Bạch khuyến yêu trung niên chỉ nữ yêu bạch khuyến bên cạnh, bộ dáng yêu mị của nàng khiến ta nhớ đến Yue. Nhưng mẹ của Sess có khí chất cao quý của nữ vương trời sinh cao cao tại thượng, mà nữ yêu này không có.

“Vớ vẩn!” Sess kéo tay của ta, đi thẳng, bạch khuyến yêu trung niên lại quỳ trên mặt đất nói: “Tộc trưởng đại nhân, Ngân Bạch xin ngài hãy vì sự thịnh vượng của bạch khuyến tộc...”

“Bạch khuyến bộ tộc cũng có quy định, người có thể vào thánh địa bạch khuyến tộc, được tổ tiên chúc phúc chính là nữ chủ của bạch khuyến tộc. Và con của nàng và tộc trưởng sẽ là tộc trưởng đời kế tiếp. Các người muốn phản kháng sao?” Thanh âm của Sess lại thấp xuống mấy độ, ta gãi gãi tóc, xem ra hân rất nghiêm cẩn , mà Ngân Bạch trước mặt hân tựa hồ cũng nghiêm cẩn .

“Nhưng...”

“Câm miệng!”

“Sesshoumaru sama, xin hãy tha thứ sự vô lễ của cha ta. Tuyết Cơ không hề có dã tâm muốn cùng phu nhân đoạt vị trí nữ chủ, chỉ cầu tài cán vì bạch khuyến tộc sinh ra một đại yêu quái, xin ngài...”

Ta nghĩ tới Huy Nguyệt vừa đào tẩu vài ngày trước giờ lại thêm Tuyết Cơ, nhin không được hỏi một câu: “Sess Sess, ‘cái đó’ của người rất lợi hại sao, vì sao ai cũng muốn sinh đứa nhỏ cho người ?” Nghi vấn.

“Người cũng câm miệng.” Sess nhú nhú mày, nói với bọn họ: “Đừng nhiều lời! Cút ngay!”

“Tộc trưởng đại nhân, trên người phu nhân có mùi máu, tựa hồ sắp tới không thể hầu hạ ngài, chi bằng để Tuyết Cơ đi theo ngài, chiếu cố ngài được không?” Ngân Bạch phủ phục trên mặt đất, vội vàng hỏi.

“Tránh ra! Nếu không ta sẽ giết người!” Sess đi đến bên cạnh Jaken và A-un, ném ta lên lưng A-un, tiêu sái đi đằng trước.

Ta nhìn thoáng qua Tuyết Cơ, quả nhiên là tiểu mỹ nhân, nhưng trong ánh mắt lại hiện lên một tia ai oán. Hân là nàng rất thích Sess! Nhìn nhìn Sess, hân quả thật quá mức ưu tú , vô luận là huyết thống hay là nhân cách, đều khiến nhóm nữ yêu mê mẩn

“Phu nhân đại nhân...” Đột nhiên Jaken cực kỳ kỳ quái mở miệng nói bên cạnh ta.

Hân vừa nói xong, ta kém chút rơi xuống đất. Thật vất vả ổn định run rẩy khoe miệng nói: “Mời ngài vẫn gọi ta là Tiểu Đồng, người gọi ta như vậy, thật sự ta chịu không nổi.”

“Tiểu Đồng, nữ yêu kia vẫn đi theo.” Jaken chỉ chỉ thân ảnh cách đó không xa

Ta đã sớm cảm giác phía sau có cổ yêu khí, nhưng không nghĩ rằng sẽ là nàng, càng không nghĩ tới nàng không né không giấu mà là đi theo cách vài chục bước, không nhanh không chậm đi theo.

Vì sao Sess không cự tuyệt hay giết nàng, trong lòng ta cảm thấy ê ẩm: “Người quen biết Tuyết Cơ?”

“Gặp qua hai lần.” Sess ở phía trước cố ý vô tình trả lời.

“Ồ? Chỉ gặp qua hai lần mà thân quen như vậy!” Chà xát thủ, oán niệm thăng lên.

“Không thích?”

Vô nghĩa! Làm gì có nữ nhân nào muốn phía sau tân lang của mình có cái đuôi xinh đẹp như vậy chứ, ta hất đầu sang một bên, nghĩ một đằng nói một lẻo: “Tùy người.”

Sess dừng lại nhú mày, sau đó đột nhiên rút ra đầu quỷ thần.

Sẽ không phải hấn muốn động thủ giết người đấy chứ! Đang nghĩ, chỉ thấy hấn ở vùng một kiếm vào không trung, một mảnh nọc độc xuất hiện trước mặt Tuyết Cơ. Sess thu kiếm, nhảy lên lưng A-un vỗ một tiếng

A-un kêu một tiếng, phóng người lên hướng chạy như bay về phía trước.

“Ít nhất hãy nói cho ta chúng ta đang đi đâu?” Ta giữ chặt ống tay áo của Sess hỏi.

“Vừa rồi thiên sinh nha rất âm ỉ, hấn là ở gần đây.”

“A? Á!” A-un đột nhiên cấp tốc rút xuống, khi ta hoài nghi kiểu tóc của mình đã biến thành đầu con nhím, A-un mới ngừng lại.

Sess nhảy xuống A-un nói: “Mùi này...”

Ta cũng chậm chậm nhảy xuống, nghĩ Sess rốt cuộc có thích hợp làm lão công hay không, hấn chẳng ôn nhu chút nào. Đang nghĩ, đột nhiên Sess che ở trước mặt ta, tay đặt tại đầu quỷ, mặt đề phòng nhìn hướng bên trong. Hấn nhìn chăm chăm một thân ảnh màu đỏ ở phía trước nói: “Quả nhiên là người sao, Inuyasha, vì sao từng vân nha lại ở trên tay người? Không lẽ kiếm của cha lại một lần lựa chọn người sao?”

Người phía trước là Inuyasha, mà một bàn tay của hấn bị một thanh kiếm vươn xức tua cuốn lấy, điều này làm cho ta lập tức nghĩ tới kịch bản, nhớ tới thiên hạ bá đạo chi kiếm. Chẳng lẽ kiếm trong tay hấn chính là Tùng Vân Nha trong truyền thuyết, mà nó xuất hiện tựa hồ gợi lên rất nhiều chuyện cũ.

Inuyasha la lớn: “Cái loại chuyện này làm sao ta biết! Nếu người muốn thanh kiếm này, thì tự tới mà lấy!”

“Đương nhiên!” Hấn cũng không lập tức công kích, nói với ta: “Trốn đi!”

62. Chương 62: Cánh Tay

Ta là rõ sự lợi hại của Tùng Vân Nha, cho nên mang theo Jaken tránh ở đằng sau núi đá

Hai anh em kia vẫn giống như trước, gặp mặt liền đánh nhau, bắt quá lần này bởi vì có Tùng Vân Nha tham dự, cho nên tình huống trở nên cực kỳ quái dị.

Nó khổng lồ được Inuyasha, trong nháy mắt bức lui Sess. Dưới tình thế cấp bách, Sess nhanh chóng rút Thiết Toái Nha bên hông Inuyasha, đánh ra Phong Thương.

Inuyasha tuy không bị thương, nhưng tâm trí đã loạn, nghe được Tùng Vân Nha kêu gào cần máu, ánh mắt liền nhìn hướng chúng ta. Ta nhanh chóng rút ra Luyện Nha “Thương Long Phá!” Điện long được xông ra, đột nhiên phát hiện vốn chỉ có một cái long lại biến thành hai cái, điện lực cũng tăng lên đánh lui Inuyasha và Tùng Vân Nha.

Ta giật nảy mình, ăn kích thích? Sao lực lượng của ta tăng nhanh như vậy! Đột nhiên bên tai nghe được tiếng của Kagome: “Ngồi xuống!” Thời cơ vừa vặn tốt, không có ai bị thương, hai tiếng ‘ngồi xuống’ phát ra sau, Tùng Vân Nha liền bay, Inuyasha và Kagome hai người ngã vào cùng nhau.

Nhưng hai cổ lực lượng tranh đấu lại kém chút thối bại ta.

Đang đấu với sức gió, chợt nghe thanh âm của Sess ầm ầm bay tới: “Chờ ta trở lại.”

“Ừ... không đúng! Người đi đâu?!” Hỏi xong liền hiểu, đương nhiên phải đi truy Tùng Vân Nha. Bất quá, hận khí của Tùng Vân Nha quá nặng, nếu không, Sess sử dụng nó cũng không tệ. (Lời tác giả: Bởi vì người nào đó không xem kỹ anime Inuyasha, cho nên không biết rõ lắm sẽ xảy ra chuyện gì!) trọng yếu nhất là cái tay kia, lần này nhất định phải cầm lại. Nghĩ đến đây, ta bắt đầu nghĩ cảnh tượng ngay lúc đó, sau đó đem mục tiêu chuyển dời đến A-un tốc độ rất nhanh. Nó bỗng dưng hắt xì, trừng bốn mắt con mắt vô tội nhìn ta.

Vỗ vỗ lưng nó ta nói: “Sau này, toàn bộ dựa vào người .”

Lúc này Inuyasha cũng đi truy Tùng Vân Nha, hắc hắc Myouga, cha hắc hắc là người như thế nào. Myouga trả lời: “Ngài ấy là một yêu quái hiền lành”

“Là một yêu quái rất mạnh, cũng là kẻ hoa tâm.” Lời này là ta nói cho Inuyasha nghe , thấy rõ ràng lỗ tai hắc giật giật.

“So với ta hiện tại thì sao?”

“Mạnh hơn nhiều lắm, thậm chí so với Sesshoumaru còn mạnh hơn.”

Inuyasha nghe xong câu nói của ta liền không nói gì nữa, sau đó phi thân mà đi. Quả nhiên tiểu nam hài kia còn đang suy nghĩ cha mình, tuy rằng hắc hắc nói không để ý, nhưng trong lòng vẫn còn quan tâm .

Kagome cùng ta, hai đứa bị vứt bỏ phải ngồi ở một bên, sau khi nàng tỉnh lại, câu nói đầu tiên là: “Inuyasha đâu?”

“Truy Tùng Vân Nha.”

Sango cùng Miroku lại đây, sau đó bọn họ bắt đầu giúp đỡ Kagome nhặt lên các hạt linh ngôn. Kagome tiếp nhận: “Cảm ơn.”

“Xem ra đã không ai có thể ngăn cản Inuyasha .” Sango nói xong, mọi người không nói gì.

Bọn họ bắt đầu bàn luận lai lịch của Tùng Vân Nha, nói là trước khi Inu no Taishou chết, không thấy hắc hắc nói giao thanh kiếm này cho ai, xử lý như thế nào, cho nên mới bị phong ấn lên. Rồi bắt đầu nói đến ba thanh kiếm khổng lồ chế thiên địa nhân, mà ba thanh kiếm kia cùng bị Inu no Taishou có được . Lực lượng như vậy, cường đại như vậy khiến tất cả mọi người đều hít một ngụm khí lạnh.

Nhưng trong trí nhớ của ta, Inu no Taishou kỳ thực xem như là một yêu quái ôn nhu. Cũng không giống Sess lạnh lùng kiêu ngạo, cũng không giống Inuyasha hay kích động.

“Tiểu Đồng sama, người có biện pháp khổng lồ chế Tùng Vân Nha không?” Toutousai đột nhiên hỏi ta đang gần người.

Ta nghĩ nghĩ một chút, năm đó quả thật không có nói đến chuyện này, vì thế lắc lắc đầu : “Không có.” Nếu sớm nghĩ đến tình hình trước mắt, liền tính dùng ma, ta cũng sẽ moi chuyện Tùng Vân Nha hỏi cho ra.

“Tóm lại, chúng ta nên đi tìm Inuyasha.”

“Ừ.” Ta cũng phải tìm Sess.

Mọi người chỉ thoáng nghỉ ngơi một chút, liền cười tọa kỵ bay trên trời . Sau đó mọi người đồng thời cảm giác được một cỗ âm khí, kết quả khi nhìn xuống thì thấy, một tòa thành tràn ngập người chết.

Nhược điểm của người chết là lửa, đúng hợp ý ta. Nhưng bầu trời đột nhiên âm u lên, thiên lôi ầm ầm, chỉ chớp lát sau liền nổi lên bão, tuy rằng không lớn, nhưng không thể nghĩ ngờ rằng tình hình này bất lợi đối với chúng ta.

Miroku bắt đầu tính toán, ước chừng một người sẽ phải đối phó với một trăm người.

“Vậy phải cố lên thôi! Ta xuất phát trước.” Quay đầu nói: “Jaken, cố lên.”

“Vâng, Tiểu Đồng sama!” Jaken bởi vì sợ hãi nên toàn thân không ngừng run.

Bất quá, mấy thứ này vừa chém là tái sinh ngay, chỉ có thể dùng hỏa thiêu mới có thể chặt đứt tà khí. Nghĩ đến đây, ta bảo A-un bay lên, ta ngồi trên lưng nó triệu ra Xích Diễm.

Mưa nhỏ không hề làm uy lực của Xích Diễm giảm bớt, chỉ bay một vòng qua không trung, đám quỷ quái binh lính liền giảm đi không ít. Miroku và Sango cười Kirara rớt xuống, cười nói: “Tiểu Đồng sama quả nhiên rất lợi hại!”

“Đâu có đâu có, chỉ là ta rất am hiểu nghịch lửa.” Nói xong mỉm cười, tiếp tục lấy linh lực chỉ huy Xích Diễm bay lượn.

Nhưng để thao túng Xích Diễm phải tiêu hao linh lực rất lớn, chỉ trong chốc lát ta liền mệt mỏi. Nhưng ta nghĩ, hiện tại số lượng địch nhân ít nhất cũng giảm đi bảy tám phần, trong núi này chỉ có một bộ phận yêu quái nhỏ đang ngăn cản Inuyasha và Sess.

Đột nhiên, trên bầu trời rơi xuống thứ gì đó, ta thân thủ tiếp nhận, thì ra là Thiên Sinh Nha. Run rẩy khoe miệng, quả nhiên giống tình tiết trong tác phẩm, bị tạc xuất ra. Vậy ta có phải cũng giống như tình tiết trong tác phẩm là bị bắt? Đang nghĩ, một cánh tay quỷ đã nắm chặt sau cổ ta.

“Đau quá!” Nắm chặt thì có thể, nhưng không thể ôn nhu chút sao.

Kagome chạy tới dùng mũi tên muốn bắn con quỷ kia, nhưng nàng cũng bị bắt. Được rồi, hai người đều bị bắt, sau đó sẽ là Takemaru.

Tốc độ của quỷ rất nhanh, lại không có ai ngăn cản, cho nên rất nhanh đã vào được trong thành gặp Takemaru giờ đã trở nên người không ra người quỷ không ra quỷ.

“A! Đã lâu không thấy!” Ta đứng dậy bắt đầu làm quen, sau đó nhìn tay trái của hắn, đó là thứ của Sess nhà ta.

“Là người?” Takemaru đứng lên, trong ánh mắt tràn ngập hận ý.

Mà thanh âm của Tùng Vân Nha vang lên: “Giết! Tất cả bọn chúng đều giống Izayoi. Giết chúng, để xem hai anh em kia sẽ thế nào, thật rất muốn xem một lần!”

“Người là biến thái sao? Chỉ là một thanh kiếm cái gì cũng không dám nói, chỉ có thể ở bên người chủ nhân, hiện tại lại muốn giết con hắn, người không biết là người rất buồn cười sao!” Ta theo bản năng nhấc tay, bởi vì mũi kiếm của Takemaru đã đâm đến gần

Kagome lấy xuống vỏ kiếm, nói lớn “Người muốn làm cái gì?! Mau buông ra! Á!!!” Takemaru vung tay lên, Kagome liền bị đánh bay ra ngoài, may mà hắn không dùng hết toàn lực, cho nên không có bị thương.

“Nhiều năm không thấy, Takemaru người thật sự là càng ngày càng xấu, ngay cả nữ nhân cũng đánh!” So với năm đó thân là con người, hắn hiện tại thật đáng sợ.

“Giết! Đoạt Thiên Sinh Nha!”

“Chạy mau! Tiểu Đồng!” Kagome thật vất vả hít thở, liền đến kêu ta.

Sess rất nhanh sẽ tới, nếu hai chúng ta liên thủ, có lẽ có thể lấy được cánh tay kia. Ta rút ra Luyện Nha, hô: “Thương Long Phá!”

“Người... thế nhưng lại biết chiêu thức của hắn!” Takemaru huy động Tùng Vân Nha, đánh tan được Thương Long Phá. Đúng lúc này Sess đã đến nơi, hắn bổ đao về phía Tùng Vân Nha. Sau đó liếc bọn ta, nói: “Đi mau! Các người ở đây chỉ biết vướng bận!”

“Ta...” Ta hắn là sẽ không vướng bận!

“Đi mau!” Sess híp lại hai mắt, ta lập tức liền nghĩ đến hắn có chủ nghĩa đại nam tử rất sâu, không cho phép ta tham gia cuộc chiến của hắn. Thôi! Bảo đi thì đi vậy, ta để Thiên Sinh Nha lên mặt đất nói: “Thứ của người vĩnh viễn là của người.” Nói xong liền cùng Kagome nhanh chóng rời khỏi

Vừa đi vừa hối hận, dạy Sess cái gì không dạy, lại đi dạy cái gì mà nam phải chiều cổ nữ, phải bảo vệ vợ. Trước kia ta còn có thân phận trưởng bối, hiện tại thì ngang hàng, rõ ràng thái độ của hắn cường ngạnh rất nhiều. Chẳng lẽ cả đời này ta bị ép? Không được! Ta muốn phản kích!

“Tiểu Đồng! Làm gì vậy! Chạy mau!”

“A?” Ta lại bay mất thần chí, chờ hồn bay trở về thân thể mới phát hiện Kagome đang bị quỷ khắp trụ cổ. Run rẩy khoé miệng, ở tình huống nguy hiểm như thế mà vẫn thất thần thì trên đời đại khái chỉ có một mình ta, trong tay còn cầm Luyện Nha, không chút nghĩ ngợi bỏ ra một đao, con quỷ kia liền bị khảm thành hai nửa, chờ nó ngã xuống đất ta mới nhớ tới mình hình như đoạt mất công lao anh hùng cứu mỹ nhân của Inuyasha.

“Tiểu Đồng, không nghĩ tới người rất lợi hại!”

“Nào có nữ nhân nào có khí lực như ngươi hả!” Tiếng của Inuyasha ở phía dưới vang lên, ta cực kỳ buồn bực lạnh lùng nói: “Nào có nam nhân chạy chậm như ngươi, nếu trễ thêm chút là Tùng Vân Nha sẽ bị Sess Sess xử lý luôn!”

“Kagome các người đi trước, ta đi một chút sẽ trở lại.” Nói xong Inuyasha một chân đã đạp ở trên bậc thềm, xem ra hấn cực kỳ sốt ruột.

Kagome gật gật đầu: “Được!” Sau đó lôi kéo ta chạy xuống.

Này, đúng vậy, gần đây không hiểu sao ta hay thất thần.

Mới vừa đi ra khỏi thành đuổi theo nhóm Sango, đã thấy thành đằng sau đã xảy ra biến hóa. Xem ra Takemru lại đi lĩnh một lần tiện lợi, hấn cũng là tên đáng thương, bị một nữ nhân phá hỏng cả đời, thẳng đến cuối cùng vẫn còn yêu nàng.

“Tùng Vân Nha tên kia, đã mở ra cửa minh giới.” Vô đao đột nhiên nói.

Rất lạnh! Từ đáy lòng dâng lên thấy lạnh cả người, ta ôm lấy cánh tay, toàn thân run rẩy. Phải trấn định lại, bởi vì nếu muốn từ bên trong thu hồi cánh tay của Sess không hề dễ dàng. Tuy rằng đã chuẩn bị tốt, nhưng cũng phải cần lực lượng tương đối lớn.

Lúc này kịp thời chống đỡ bằng kết giới, mọi người tránh ở bên trong kết giới, hấn khí được giảm bớt đi chút. Mắt thấy Sess và Inuyasha vọt tới chỗ Tùng Vân Nha, bất quá anh em nhà này thật sự là khắc trời sinh, ngay cả khi đối phó cùng địch nhân cũng thế, đồng một đao tây một đao, không có chuyện gì liền đánh nhau hai quyền, thật là loạn thất bát tao a!

Kagome rốt cục nhìn không được, nàng lao ra kết giới lớn tiếng kêu nói Inuyasha và Sess hãy hợp tác. Tuy rằng cách rất xa, nhưng ta vẫn nhìn thấy lỗ tai hấn run lấy lấy, hiển nhiên, hấn không đồng ý! Mà Sess, căn bản là không thèm nghe.

Cực giỏi! Rất muốn thử xem khi ta đứng trong nguy hiểm, hấn có cứu ta giống Inuyasha cứu Kagome hay không, nhưng rõ ràng không cần thử, bởi vì khi Ngục Long Phá đến gần, hấn đột nhiên đẩy Inuyasha ra, bảo vệ hấn.

“Á!!” Mặc dù ở trong nguyên tác, ta cảm thấy bộ dạng này của hấn thật có tình vị, nhưng trong hiện thực đột nhiên nhìn thấy tân mắt như thế, thì lại cảm thấy đáng sợ. Nếu không phải là uy lực của Ngục Long Phá giảm bớt, chỉ sợ Sess sẽ đứt tay đứt chân. Hoàn hảo, Thiên Sinh Nha kịp thời mở ra kết giới bảo vệ hấn.

“Sesshoumaru sama! Ngài không sao thật quá tốt!” Jaken mặt nước mắt.

“Đương nhiên hấn sẽ không sao.” Nhẹ nhàng thở ra, nhưng lại nghe Jaken nói: “Vì sao ngươi không đi hỗ trợ?”

“Nơi này hiện tại là minh giới, nếu ta đi ra ngoài dùng linh lực bảo trì thanh tỉnh đã rất khó, căn bản là không thể giúp hấn cái gì, tương phản, khi bọn họ đánh nhau còn bị vướng chân vướng tay.” Ta vỗ vỗ A-un, chỉ cần thời cơ vừa xuất hiện thì ta sẽ hành động, hấn là sẽ thành công đi!

Đang nghĩ, Inuyasha đã lớn tiếng kêu gào hấn có thứ phải bảo vệ. Ta nhìn Sess, hấn cũng có đi! Thấy hấn nhìn hướng ta, ta da mặt dày hướng hấn vẫy vẫy tay. Mồ yêu hừ một tiếng: “Sesshoumaru ta không có thứ gì phải bảo vệ!”

Ngã! Hấn cố ý, nhất định là cố ý!

Bất quá Thương Long phá phá lưu hai cổ lực lượng thăng hướng Tùng Vân Nha, thời cơ đến! Ta lập tức lao tới kêu lên: “A-un!”

Ta nhảy lên lưng nó, phóng hướng trung tâm gió lốc. Khi tiếp cận gió lốc, ta triệu ra Xích Diễm, nó ở không trung xoay một vòng, cấp tốc vọt vào dòng miệng long ngâm trụ cánh tay của Sess rồi bay về. Mà lúc này cổ lốc xoáy kia đến gần, Xích Diễm vừa vận quần quanh ta và A-un, bảo vệ chúng ta không bị ngã xuống

“Á!” Hai lượng xung đột rất lớn, chúng ta bị đẩy rời xa mấy thước mới dừng lại. Xích Diễm hóa thân mà đi, ta mặt xám mày tro cùng với A-un bị chống vó, đương nhiên còn có cánh tay bị đứt kia của Sess.

Cảm động, Sess rất cực có thể cáo biệt với hình tượng cụt tay.

Đột nhiên một bạch ảnh bay tới trước mặt ta “Ngu xuẩn! Vì sao lại làm chuyện nguy hiểm như vậy!”

“Đương nhiên là... tặng cho người!” Ta vười giờ cánh tay lên, khó khăn lắm mới lấy được , hắc hắc là sẽ cao hứng đi!

“Hừ!” Nhưng Sess lại không thèm nhìn tới một cái.

Đột nhiên không gian sáng bừng, ảnh của Inu no Taishou xuất hiện tại trước mặt.

“Sesshoumaru, Inuyasha, các người đều đã tìm được đáp án, đã không còn chuyện gì muốn các người đi làm.” Chỉ để lại một câu nói, hắn liền biến mất, nhưng Sess lại hừ: “Nhàm chán!” Sau đó quay đầu khó chịu tiêu sái bước đi.

Hướng nhóm Kagome vẫy vẫy tay, sau đó ôm lấy một cánh tay của Sess đuổi kịp hắn. Trời rất nóng, tay sẽ không bị hỏng đấy chứ? Bất quá vuốt cánh tay lạnh lẽo, hắn là được bảo vệ cho nên mới như thế.

“Sess Sess, ta biết bởi vì Inuyasha chém tay người nên người cho rằng đó là sỉ nhục, cho nên muốn vứt bỏ. Nhưng chỉ một cánh tay thì không tiện bằng hai cái, giống như ăn cơm , người phải cần một tay cầm chén một tay cầm đũa ... Đúng rồi! Người là yêu quái không cần bát. Vậy tỷ như, song đao... Thiên Sinh Nha lại không thể khảm người, tựa hồ vô dụng... Tóm lại có rất nhiều chỗ không tiện, người mang theo đi, Inuyasha dùng chính là kiếm của cha người, cho nên người tính thua ở trong tay Inu no Taishou, cũng không có gì mất mặt ...”

“Câm miệng!” Tiếng của Sess cực lạnh, thậm chí có chút phiền.

“Sess Sess, ta biết ta vì cánh tay này mà đi vào chỗ nguy hiểm là không đúng. Nhưng mà...” Lý do, ông trời xin hãy ban cho ta một cái lý do.

“Nhưng mà... người ta muốn người dùng hai tay đến ôm ta!” Thượng đế a, thỉnh ngài giờ đang đi ngủ, không nghe được câu nói buồn nôn của ta!

Khách! Sess dừng lại, hình như đang nghĩ nghĩ. Nhìn hắn, ta và Jaken không dám phát ra một điểm thanh âm, thẳng đến khi hắn đột nhiên vươn tay nói: “Đưa ta!”

63. Chương 63: Tuyệt Cơ

OY thành công! Ta cười hề hề đưa cánh tay cho hắn, hắn đặt nó ở bên trong tay áo. Đồng thời, ta mơ hồ bắt được một nhược điểm nho nhỏ của Sess, hắn muốn ôm ta. Là nữ nhân, đây là chuyện đáng giá kiêu ngạo, cho nên ta nho nhỏ tự mãn một chút.

Thân thể của yêu quái thật tốt, tự động ghép lại cực nhanh, chỉ dùng không đến vài phút, đã thấy Sess dùng sức nắm tay nói: “Một đoạn thời gian sau mới có thể hoàn toàn khôi phục... Bất quá...” Hắn nheo lại hai mắt nhìn nhìn ta, nhưng ta vẫn hiểu được ý của hắn: bất quá vẫn dư dả dùng để ôm người!

O()o

“Tìm Naraku đi!” Ta nhanh chóng quay mặt đi, giả bộ như không hiểu.

Sess lại nói: “Về sau không có ta cho phép, không được nhảy vào chỗ nguy hiểm, có - hiểu - không?”

“Vâng!” Ta nhớ rõ là đã dạy hắn phải tôn trọng nữ giới , sao lại dạy dỗ ra chủ nghĩa đại nam tử thế này

Đi tới đi lui, liền thấy phía trước có một nữ tử đang đứng, đúng là Tuyết Cơ. Nàng trực tiếp quỳ xuống, nói: “Hoan nghênh Sesshoumaru sama cùng phu nhân trở về.”

Thật đúng là rất ít có người bái ta, nao nao.

Ngẩng đầu nhìn trời, đột nhiên thấy một con ngựa ở trên trời bay qua. Ngựa, vì sao lại bay ở trên trời? Lập tức nghĩ tới Hakutoushi, con ngựa kia tựa hồ đang đi tìm chủ nhân. Bất quá, tọa kỵ trông bình thường như vậy ta rất thích a, còn A-un hai đầu thì ta vô pháp cười đến thành trấn con người.

“A, Sess Sess, có thể bắt con ngựa trên kia không?”

“Mùi của Naraku!”

Không nói gì, vì sao hắn không thể nói ra một tiếng ‘được’ a, sau đó giúp ta đoạt ngựa đến, mà là lập tức nhớ đến Hakutoushi. Hắn đột nhiên vung Đấu Quỷ, nhưng lại bị con ngựa cảnh giác, bay vọt đi.

“A? Tốc độ rất nhanh!” Sess nói xong, đột nhiên nhảy lên không trung, chém về phía con ngựa kia.

Quả nhiên là Hakutoushi, một tiểu chính thái tiêu chuẩn. Từ lúc xem nguyên tác đã cảm thấy rất quái lạ, Naraku là đang thực hiện sự nghiệp gây dựng hậu cung của hắn sao, cho xuất trường trừ bỏ mỹ nữ thì chính là chính thái xinh đẹp. Đường nhiên cũng có kẻ đáng sợ, bất quá rất nhanh đã bị chém. Quả nhiên, người ta thường không hạ thủ với những người xinh đẹp.

Rất nhanh, ta đã biết mình sai lầm rồi. Bởi vì Hakutoushi bị Thương Long phá của Sess chém đi một bàn tay, chính thái đáng thương lập tức biến thành Sess của ngày hôm qua Sess - cụt một tay không trọn vẹn.

Kết giới xuất hiện, Hakutoushi tránh ở bên trong kết giới lên tiếng: “Người là Sesshoumaru?”

Sess không trả lời, sau khi biết vô pháp xé rách kết giới, hắn thu tay nói: “Naraku đang ở đâu?”

“Thật cáo lỗi, ta cũng không biết tên kia ở đâu, vậy cáo từ.” Nói xong, bay về phía không trung, trực tiếp ngồi lên long chim mà Kagura bay tới để rời đi.

“Người nguyện ý đi theo ta hay theo hắn?” Sess không nhìn con ngựa đang dậm chân, xoay người tùy ý hỏi.

Con ngựa kia hí lên một tiếng, sau đó dưới ánh mắt chờ mong của ta, nó đi theo Sess diện hạ.

Thật tốt quá, ta chạy tới, trên đường trực tiếp không nhìn Tuyết Cơ. Cảm giác có chút ngưng ngững, nhưng từ khi có tọa kỵ riêng, ta đã sớm quên nàng, quên không còn một mảnh. Nhưng vừa đưa tay, con ngựa kia lại phun lửa ra từ mũi, vội vàng rút tay về “Thật hung dữ.”

“Từ nay về sau, người là của nàng.” Sess tiêu sái nói một câu, sau đó con ngựa kia liền đến gần ta.

“Viêm Đề, tên của nó.” Sess vừa đi vừa nói, đồng thời cũng không nhìn Tuyết Cơ.

Hai chúng ta có phải đã hơi quá đáng? Bất quá, hi vọng thượng đế tiếp tục đang nghỉ ngơi, bởi vì ta cảm thấy như vậy lại rất hưởng thụ.

Nhảy lên lưng Viêm Đề, hỏi nó: “Lửa trên chân người có thể thu hồi không?”

Viêm Đề nhẹ nhàng một bước, lửa ở bốn chân liền biến mất, trừ bỏ đồng tử là màu đỏ nhìn có chút kỳ quái, thì bề ngoài rất giống con ngựa bình thường. Vỗ vỗ đầu của nó, trong lòng siêu cấp thích. Nó cũng là quạ mà Sess đưa ta a, lòng có một tia nhỏ nhỏ nhảy nhót.

Nhưng cao hứng không đến hai ngày, ta lại bắt đầu buồn bực.

Bởi vì Tuyết Cơ luôn yên lặng đi theo, thậm chí còn thay chúng ta chuẩn bị đồ ăn. Vốn định không nhìn nàng thì sau vài ngày nàng sẽ đi khỏi, nhưng nàng ta lại không để ý. Ta có chút buồn bực, Sess nhà ta Sess đúng là rất dễ bị kích động, nếu nàng ở đây thì sao ta có thể yên tâm trở về hiện đại a! Vạn nhất, không lưu ý một cái là nàng ăn mất tịnh Sess, thì ta biết đi đâu mua thuốc chữa hối hận đây!

“Kỳ quái, Tiểu Đồng, Tiểu Đồng sama, dạo này người rất lạ. Trước kia, người luôn sốt ruột muốn đi về, đến trường, kiểm tra gì gì đó...” Jaken tựa hồ nghĩ đến cái gì liền hỏi cái đó, lập tức đã hỏi đến trọng tâm.

Nhìn nhìn Tuyết Cơ đang đứng một bên, lại nhìn nhìn Sess đang ngồi một bên, ta đi đến bên cạnh hần nói nhỏ: “Làm sao bây giờ?”

Sess hoàn toàn không để ý, nói: “Tùy tiện nàng ta.” Đột nhiên lại nói: “Người không tin ta?”

“Là ta không tin nàng, vạn nhất nàng nhịn không được bắt nạt người, thì ta làm sao bây giờ?” Ta ngồi xuống, nhìn phong cảnh trước mắt, than nhẹ.

Sess khoe miệng rút rút, không nói gì nữa.

Kỳ thực ta cũng rất ích kỷ, đầu tiên phải muốn chứng minh cho nàng xem, ai mới là tân nương của Sess, ai mới là người mà hần muốn thân, cho nên ta rất thuận theo tự nhiên ngồi bên cạnh Sess.

“Jaken, mang A-un đi ăn cỏ.” Bước đầu tiên: đuổi Jaken.

“Bên này có cỏ.” Jaken chỉ chỉ.

“Nhanh đi.” Lần này là Sess mở miệng, Jaken không dám không theo, nắm dây lưng của A-un lập tức bay đi. Nhìn thân ảnh họ biến mất, ta cắn chặt răng ôm lấy cổ Sess, đứng dậy ngồi ở trên đùi hần. Ta sợ run một chút, kế tiếp nên làm gì? Ta chưa bao giờ thử qua, cho nên ta không hiểu phải làm gì tiếp theo. Hướng Sess xin giúp đỡ, lại thấy miệng hần nhắc lên mỉm cười, nhưng lại không có tính toán đáp lại.

Mặt đỏ lên, ánh mắt nhìn sang một bên nói nhẹ: “Ôm ta” Đây là hạn độ lớn nhất, để Tuyết Cơ nhìn chúng ta ôm nhau, có lẽ nàng sẽ thoái nhượng.

“Người không hối hận.” Sess đột nhiên nhìn thẳng ta.

“Không.” Nhưng ta lại quên một chuyện, chính là ở trong tiếng Nhật, ‘ôm’ này hoàn toàn bất đồng với ‘ôm’ trong tiếng Trung. Tiếng Trung chỉ là ý đúng mặt chữ, tiếng Nhật thì có một tầng ý nghĩa sâu hơn. Đến khi ta trực tiếp bị Sess ấn trên mặt đất, ta mới nhớ ra chuyện đó, mới hiểu mình vừa mới trắng trợn câu dẫn Sess.

“Khoan!”

“Là người yêu cầu.” Thanh âm của Sess có chút bất mãn.

“Có người ở!”

“Nàng đi rồi.”

Mục đích đạt tới, ta rất cao hứng, nhưng nguy cơ thất thân lại đặt tại trước mắt.

“Đây là rừng, ít nhất nên tìm chỗ thoải mái, phải có giường, có...”

“Chờ không kịp.”

“Nhưng mà...” Vặn vẹo thân thể muốn chạy trốn, vết thương trước ngực cơ bản đã tốt lên nhiều, ít nhất sẽ không dễ dàng bị vỡ rạn trước mắt đã không thể dùng bị thương làm cớ.

“Không nên động, bằng không...” Hần không nói tiếp, nhưng ta thật sự không dám động.

Nghênh diện tới là hôn như mưa rền gió dữ, bên tai đột nhiên vang lên tiếng bước chân nhỏ, ta thở hào hển nhắc nhở: “Jaken bọn họ... bọn họ... đã trở lại!” Jaken sama ta yêu người!!!

Sess bất mãn đứng lên, rồi nói: “Lần sau, người đừng hòng chạy trốn!”

Hô hấp hô hấp... Ta vỗ ngực nhảy lên, mặt đỏ đến mức có thể nướng khoai lang. Không trả lời hần, một mình chạy hướng bờ sông rửa mặt.

Nước sông trong vắt, ta vừa đưa tay vào trong nước liền thấy trên mặt nước hiện lên bóng của mình đang cười nói: “Dịch Tiểu Đồng, người biết rõ sớm muộn người cũng là của hần, vì sao không đem thân thể cho hần?”

“Bởi vì... ta không muốn qua loa như vậy” Không biết vì sao ta lại trả lời, rõ ràng trong lòng ả thấy không nên trả lời. Cũng không tự chủ được, ta lại trả lời, hơn nữa thân thể lại không tự chủ được ngả hướng

trong sông. Loại tình huống này chỉ có một yêu quái có thể làm được, chính là Huy Nguyệt. Nhưng rất kỳ quái, vì sao ta không cảm giác được yêu khí của nàng!

Ảnh giữa sông lên tiếng: “Trở về nhìn xem, nam nhân mà ngươi không nắm chắc tốt giờ đang cùng người khác cùng một chỗ. Hẳn phản bội ngươi, ngươi sẽ làm gì?”

“Được!” Ta máy móc quay đầu, sau đó đi về hướng Sess đang ngồi.

Sess vẫn đang ở đó, nhưng bên cạnh hẳn lại có một nữ nhân. Bọn họ cơ hồ là xích lỏng, cái gì cũng không có mặc. Không chỉ như thế, bọn họ còn ôm nhau, triền triền miên miên rất nhanh sẽ nằm trên mặt đất. Mà nữ nhân kia, là Tuyết Cơ.

Vì sao? Hẳn làm sao có thể...

Tâm giống như bị đao đâm mạnh vào, đau quá, muốn xoay người, nhưng thân thể lại hoàn toàn không nghe sai sử. Cứ thế ta nhìn bọn họ ngã vào bụi cỏ, sau đó mỗi một tiếng rên rỉ truyền vào trong tai.

“Không cần... Không cần...”

“Đau lòng sao, vậy thì giao thân thể cho ta, ta sẽ giúp ngươi có được hẳn”

Đột nhiên, tim giống như bị khập mạnh làm cho tỉnh táo lại. Vì sao ta phải nhờ người khác giúp ta có được Sess, hẳn căn bản sẽ không cùng Tuyết Cơ lăn cùng một chỗ, đây là ảo giác, nhất định là ảo giác do Huy Nguyệt chế tạo ra! Ta dùng sức cắn răng, muốn lập tức tỉnh táo lại.

“Vì sao phải giãy giụa? Chỉ cần ngươi thuận theo ta thì ta có thể giúp ngươi cùng hẳn cùng một chỗ, nhưng nếu ngươi cự tuyệt, vậy thì vĩnh viễn rời hẳn đi!” Thanh âm cực kỳ phần nộ, mà lúc này mới là thanh âm chân chính của Huy Nguyệt. Ta kinh hãi, hét lớn: “Sess Sess!” Lúc này ta đã thanh tỉnh, nhưng nhìn thấy vẫn là bên cạnh sông nhỏ, quả nhiên vẫn là ảo giác, nhưng vì sao ý thức của ta lại đang chậm rãi bị lấy ra.

“Ta dùng sinh mệnh của ta làm chú dẫn, nguyện rửa ngươi vĩnh viễn quên Sesshoumaru. Hơn nữa vĩnh viễn quên đi thân phận của mình, bị vĩnh cửu chôn vùi!” Thanh âm vừa dứt, cơ thể của ta bị trôi dạt vào không gian màu trắng.

Không, ta không muốn quên Sess, quên bản thân cũng không sao cả! Nhưng cổ lực lượng kia quá cường đại, lớn đến mức ta vô pháp phản kháng. Hai giọt nước mắt từ trong mắt rơi xuống, ta chán ghét rơi lệ, cho nên Sess ngươi nhất định phải tìm được ta, không được làm ta tiếp tục khóc!

Phân cách tuyến “nữ chủ mất trí nhớ”

Chậm rãi mở to mắt, đây là nơi nào? Vì sao lại có màn trướng, vì sao lại có sập thước? Ta nhớ là mình đang ở trong phòng xem hoạt hình, hôm nay hình như là chương một của bộ Inuyasha!

Nhưng sao chỉ trong chốc lát, ta lại có mặt ở trong tòa thành cổ đại Nhật Bản thế này. Cửa đột nhiên bị kéo ra, sau đó có hai nữ nhân mặc kimono quỳ trên mặt đất, nói: “Công chúa, ngài đã tỉnh”

Hai mỹ nữ, còn ăn mặc kỳ quái như vậy, là đang quay phim sao? Ta nhìn quanh tìm camera, kết quả tựa hồ không có chỗ nào có thể giấu được một người quay phim và mấy thứ máy móc to đùng. Phòng của Nhật Bản luôn ngắn gọn, vừa nhìn là hiểu ngay.

“Các người là?” Tóm lại trước tiên nên hỏi tình huống.

“Nô tì là Nazi, nàng là Kazi, chúng nô tì phụ trách chiếu cổ công chúa điện hạ.” Hai người song song quỳ xuống, sau đó bắt đầu đi tới chải tóc cho ta.

“Các người có phải đã nhận sai người rồi không, ta không phải công chúa gì đó. Đây là đang quay phim sao, tóc của các người thật dài a, là nối tóc sao?” Nói xong liền đưa tay kéo kéo tóc của các nàng, kết quả phát hiện rất chắc, là tóc dài chân chính.

O()o

“Thực xin lỗi!”

“Không sao ạ, chỉ cần công chúa thích” Nazi rất có lễ phép trả lời, nhưng ta lại buồn bực. Không chỉ thái độ của các nàng và tóc và quần áo không phải là giả, mà nàng lại lưu loát nói tiếng Nhật, có thể thuần thục nói tiếng ngoại ngữ khác ngoài tiếng mẹ đẻ ra, là chuyện trước đây đánh chết cũng không dám nghĩ.

Chẳng lẽ, đây là xuyên qua trong truyền thuyết? Như vậy là mặc hết hay là hồn mặc? Khi nào thì mặc, vì sao ngay cả nhắc nhở cũng không có.

Đang lúc ta rối rắm, liền nghe bên ngoài có người nói: “Tướng quân và phu nhân đã đến”

Tiếp theo, một nam nhân dáng người khôi ngô, có chút tóc bạc hoa phục, khí thế của hắn mười phần ngồi ở trước mặt ta, sau đó nhìn từ trên xuống dưới như đang nhìn một sự vật rất đáng ngạc nhiên. Mà một nữ tử thân hoa phục, thuận từng ngồi ở bên cạnh hắn, mặc dù đang nhìn ta nhưng cũng không tính toán nói chuyện.

Đột nhiên hiểu ra, nam nhân này tuyệt đối không phải phụ thân ta, cho nên rất có thể ta mặc. Đang nghĩ, chợt nghe hắn nói: “Người quả nhiên rất giống Yumi, nhưng chỉ là về bề ngoài. Vô luận người là loại người nào, nếu đã được cứu trở về, làm như vậy để báo đáp đi, hãy làm con gái chúng ta đi!”

“A?”

“Tiểu thư, vì con gái chúng ta luôn bệnh nặng ở giường, vô pháp tận hiếu đạo, nhìn thấy người là một nữ hài khỏe mạnh, có thể làm con gái chúng ta không? Nếu người có cha mẹ, chúng ta sẽ đón vào thành, thế nào?” Phu nhân nhìn phu quân một cái, rồi chậm rãi nói.

Run rẩy khoé miệng, ta đâu biết bọn họ là ai a, sao có thể nhận bọn họ làm cha mẹ. Nhưng ta rút cuộc xuyên thủng vào thời đại kiểu gì, tuy rằng xác định là Nhật Bản

“Xin hỏi, đây là đâu, các người là?”

“Người không biết đây là Hỏa Quốc sao? Ta là thành chủ nơi này, từ hôm nay trở đi, người liền làm con gái của ta, gọi là Yumi đi!” Tướng quân tựa hồ như đang đem một thứ quý báu ban thưởng cho người khác vậy, điểm ấy khiến ta cực kỳ khó chịu, nhưng hiện thời mình đang ở dị quốc, đầu tiên phải biết rõ ràng tình huống, đó không phải là lựa chọn tốt nhất của tất cả nữ xuyên qua sao!

Nghĩ đến đây, ta gật gật đầu nói: “Ta đã biết, như vậy, từ giờ trở đi ngài sẽ là cha ta sao?” Ta có phải hơi quá bình tĩnh chút? Rất kỳ quái vì sao ta lại không quá mức kích động, chẳng lẽ là bởi vì đã đọc rất nhiều văn xuyên không sao?

“Tốt lắm, nàng lưu lại giúp Yumi chuẩn bị hết thảy, ta đi ra ngoài có việc”

“Vâng, tướng quân đại nhân.” Phu nhân ngồi lại, sau đó rất quy củ ngồi đối diện ta, lông mi đen, môi đỏ sẫm. Thật không rõ người Nhật Bản sao lại thích trang điểm như thế, thật là quá dọa người.

Nàng nhìn ta rất lâu mới nói: “Từ hôm nay trở đi, người hãy ở trong này làm công chúa, có yêu cầu gì thì cứ đề suất.”

64. Chương 64: Đại Gả

Bọn họ thật sự đem ta trở thành con gái sao, vì sao một người lạnh như băng, một người kỳ quái. Hơn nữa, vì sao gặp được một người giống hệt con gái bọn họ, bọn họ liền kéo đến làm con gái, hẳn là có nguyên nhân gì đi!

“Có thể!” Tóm lại trước hết ngồi ngốc yên tĩnh đã, chậm rãi nghĩ biện pháp trở về.

Nói với ta mấy câu, vị phu nhân kia liền đi.

Vì thế, ta ngây người ở cái tòa thành mặc danh kỳ diệu bình bình đạm đạm này hai ngày. Trong hai ngày này, ta thám thính được nơi mình ở xem như là khuê phòng trong khuê phòng, trừ bỏ vài hầu gái cùng võ sĩ canh gác, ta cơ hồ không nhìn thấy người nào khác.

Càng kỳ quái chính là, ta là hồn mặc, thân thể này căn bản không phải vốn thân thể của ta. Nhưng càng kỳ quái chính là, vì sao ta lại cảm thấy đây mới là dung mạo của ta? Đang ngẩn người nhìn cái ao, đột nhiên có nữ quan ở phía sau lên tiếng: “Công chúa điện hạ, tướng quân phu nhân đến.”

‘Cha mẹ’ kia không hề hỏi đến tên chân chính của ta, hoàn toàn chứng minh rằng bọn họ không hề coi ta là con gái, mà chỉ là đang coi ta là công chúa Yumi.

Tướng quân phu nhân đi đến: “Yumi, Shibata đại nhân đã phái người đến thúc giục, cho nên ngày mai người chuẩn bị các thứ đi gả vào Đông Thành đi!”

“A?” Lập gia đình, cũng quá nhanh đi!

“Đúng thế”

“Ta có thể nói không đồng ý không?”

“Không thể, trừ phi người muốn chết. Tướng quân sẽ phái người bảo vệ người đi vào Đông Thành, ta đã lệnh cho họ chờ ở bên ngoài, sáng mai các người liền xuất phát đi!” Phu nhân nghiêm giọng nói xong, rồi đứng lên đi ra ngoài, từ đầu đến cuối đều không hề nhìn thẳng ta.

Ấn đầu, ai bảo xuyên qua là tốt, ta vừa mới đến hai ngày, đã gặp phải cha mẹ đáng sợ, giờ lại lập tức bị tổng xuất thành đi kết hôn. Càng nghĩ, nguyên lai bọn họ từ đi nhật được ta đã bắt đầu tính toán muốn ta thay Yumi gả đi ra ngoài, nếu ta không đoán sai, thì cái tên Shibata kia nhất định cực kém, cho nên mới tìm ta làm thế thân đi!

Ta đuổi thị nữ đi, cảm thấy tâm tình cần yên lặng một chút. Ta đã hiểu, nơi này là thời đại Nhật Bản Chiến quốc, ta là một nữ tử nếu muốn chạy trốn, thì chỉ chuyện sinh sống cũng đã thập phần khó khăn, không bằng, liền đến Shib gia, về phần cùng một cái xa lạ nam tử động phòng cái gì... Phát điên, điều này sao có thể làm được!

Đêm nay ánh trăng thập phần sáng tỏ, ta tướng môn kéo ra ngồi ở chỗ kia nhìn ánh trăng, nghĩ bản thân vì sao sẽ đến đến nơi đây. Đột nhiên nghe được rất xa dưới tàng cây có nam nhân nói chuyện, nếu sở đoán không sai, bọn họ muốn đưa ta đi vào đông thành hộ vệ.

Chỉ nghe một cái lạnh lạnh thanh âm nói: “Nghe nói tốt đẹp công chúa bị cứu sau khi trở về bị trọng thương, trước ngực còn có đáng sợ miệng vết thương đâu! Chính là, không biết gả sau khi đi qua cái kia sài Điền đại nhân có thể hay không đối xử tử tế nàng.”

“Việc này nguyên do còn không phải bởi vì sài Điền đại nhân, nếu không là hấn đối yêu quái nhóm giết chóc nhiều lắm, lại cấm trong thành nhân loại cùng yêu quái có điều tiếp xúc, bằng không tất phản trọng hình. Kia yêu quái làm sao có thể xâm nhập trong thành cướp đi tốt đẹp công chúa.” Một cái thô cuồng thanh âm nói.

Yêu quái? Ta rút trừu khoé miệng, không phải đâu, Chiến quốc thời đại còn có yêu quái, các người làm nơi này là Inuyasha thế giới sao? Nhưng là tốt đẹp công chúa nguyên lai là bị đoạt đi rồi, mà không là vì sài Điền đại nhân như thế nào không tốt mới có thể tìm thay gả, nghĩ đến phụ mẫu nàng nhất định thực vội, cố tình ta cũng không phải bọn họ nữ nhi! Liền tính bộ dạng lại tượng, cũng sẽ có chỗ nào bất đồng đi, tỷ như nói trước ngực vết sẹo. Ta lúc trước nhìn đến khi cũng hoảng sợ, lại không biết thân thể này đã xảy ra cái gì, thế nhưng bị như vậy nghiêm trọng thương.

Chỉ nghe cái kia lạnh lạnh thanh âm nói tiếp: “Vễn vẹn bị yêu quái cướp đi hai ba thiên, công chúa chỉ sợ đã bị yêu quái đập hư , thậm chí khả năng hoàn toàn quái vật. Nếu gả đi vào đông thành, ta sợ nàng sống không quá sang năm.”

Trong lòng run lên, nguyên lai cái kia sài điền thế nhưng như thế hận yêu quái, liền thê tử của chính mình cũng không buông tha.

“Câm miệng, lời này không muốn cho người khác nghe được.” Một cái trầm ổn thanh âm nói.

Lạnh lạnh thanh âm không phục nói: “Đại ca, ta chỉ là nói thật. Không biết Shibata đại nhân vì sao hận yêu quái như thế, hiện tại ngay cả vị hôn thê cũng bị dính vào.”

“Nghe nói tổ tiên của Shibata đại nhân trước khi chết có báo cho hậu đại, không thể thân cận với yêu quái, nhất là nữ tử, người mà bị yêu quái đoạt đi thể xác và tinh thần phải giết không tha.” Thanh âm thô cuồng nhẹ nhàng nói.

“Công chúa điện hạ, xin hãy tha thứ.” Thanh âm trầm ổn tựa hồ phát hiện ra ta, dưới ánh trăng, một thân ảnh cao lớn quỳ một gối xuống.

Chưa bao giờ bị nam nhân quỳ quá, trong lòng ta rối loạn. Vốn là muốn đứng lên chạy mất, nhưng bất đắc dĩ, thân hoa phục này nặng đến mức ngay cả đi đường bình thường cũng đều rất khó khăn. Vì thế ta giả bộ một phen cao quý, vững vàng ngồi vươn tay nói: “Xin hãy đứng lên”

Dưới bóng cây có ba nam nhân bước ra, một ột thấp một bình thường. Lúc này, ba người đều thấp đầu, tựa hồ đã biết đến cuộc nói chuyện vừa rồi đã bị ta nghe thấy.

Nhưng ta không để ý, dù sao người họ nói cũng không phải là ta. Về phần chuyện ngày mai, ta còn phải nhờ bọn họ, nếu lại có yêu quái đột kích, thì ta biết làm sao bây giờ, còn phải dựa vào người ta bảo hộ.

Tuy rằng, nếu quả có Sesshoumaru hoặc Inuyasha hay các yêu quý mỹ hình xuất hiện, ta nghĩ có nên trực tiếp để cho bọn họ ôm đi luôn không! Nhưng nếu là yêu quái, thì sao có thể đều là mỹ hình, vạn nhất nếu nhảy ra kẻ không nhìn ra hình người thì ta đây làm sao bây giờ? Tuy rằng xem anime thích mấy yêu quái kia, nhưng nếu là đặt ở bản thân trên người thì hoàn toàn không được.

“Ngày mai, còn phải nhờ chiếu cố nhiều hơn.” Ta khách khí gật đầu, sau đó nhu thuận đóng cửa lại. Lúc xoay người, ta nghe được thanh âm nam nhân lạnh lạnh nói: “Đại ca, vị công chúa này tựa hồ cũng không tệ.”

Không tệ? Ta run rẩy khoé miệng, là vì có việc phải nhờ các người nên mới không tệ!

Ngày hôm sau, sáng sớm ta đã bị kéo tới chuẩn bị.

Từ miệng thị nữ, ta đã biết người phụ trách hộ tống ta chính là ba anh em Sheichi, là những nhân vật khá lợi hại ở trong thành này tuyển ra. Đại ca Sheichi Shou, là cao thủ kiếm đạo khó gặp trong thành.

Nhật Bản có tập tục đưa thân, một hàng mấy trăm người ly khai thành.

Ta ngồi ở trên xe ngựa chậm chậm đi, còn đang lo lắng có nên đào tẩu hay không. Đột nhiên có cảm giác kỳ quái, điềm xấu, lốc xoáy âm u càng ngày càng tới gần, dừng lại ở sau xe ngựa cách không xa, chỉ là luôn luôn đi theo, không tới gần.

Muốn cảnh cáo bọn họ, nhưng lấy lý do gì đây, chỉ là cảm thấy tâm lý không thoải mái sao?

Đằng sau lốc xoáy liên tục theo vài dặm đường xa, thẳng đến khi bọn họ dừng lại nghỉ ngơi. Nhưng ta không cần xuống xe ngựa, nếu muốn thứ gì thì đều có người đưa lên đến. Đẩy ra rèm ngựa, xung quanh xe ngựa thấy các võ sĩ vây quanh thành một vòng tròn.

Bên trong là nhóm thị nữ, các nàng đem thùng đồ ăn uống đưa lên xe, ta bắt đầu phiền não. Ăn uống thì có thể, nhưng cái xe này thật là có chút làm cho người ta chịu không nổi. Nhật Bản kimono vốn là rất phiền toái, phải thế nào mới cử động mà để đầu không bị chạm vào đỉnh xe, lại có thể bảo trì thân mình cân bằng à? Đó là yêu cầu cao, ta vất vả làm xong, đã đổ đầy mồ hôi.

Lấy ra khăn tay xoa xoa cái trán, rõ là ép buộc người mà. Có người đưa nước lên, ta vươn tay ra định rửa tay, thị nữ sợ run một chút, ta kỳ quái hỏi: “Có gì không đúng sao?”

“Không có, đây là nước uống của công chúa.”

“...” Không phải kim bồn là dùng để rửa tay sao, tuy bát này quả thật nhỏ chút. Đang lúc ta đỏ mặt, đột nhiên bên ngoài đám võ sĩ hét lớn: “Có yêu quái! Mọi người mau bảo vệ công chúa!”

Không biết vì sao, lốc xoáy kia vốn ngoan ngoãn ngồi ở bên ngoài, lúc này đột nhiên nhảy vào trong đám người. Ta ngẩn ra, đẩy màn ra nhìn lại, thấy không trung bay một đoàn hắc khí, sau đó bên trong xuất hiện đại quái vật thân người mặt thú, hân hét lớn một tiếng, một chuồng đánh ra, có rất nhiều người bị chụp bay.

Đây là BUG sao? Vì sao lại xuất hiện người khổng lồ như vậy, đừng nói là cao thủ kiếm đạo, chỉ sợ ngay cả gây vết thương cũng rất khó a!

Vốn tưởng rằng các võ sĩ sẽ sợ hãi tránh ra, nhưng bọn họ không hề để ý sống chết của bản thân, vác theo đao xông lên nhằm vào yêu quái.

Ba ba! Vài người bị đánh, phun máu tươi bay.

Cảm thấy xe ngựa rung chuyển, Sheichi Shou hét lớn: “Mang công chúa đi trước!” Rồi rút ra đao vọt đi lên.

Những người này có phải cho rằng bản thân có 9 cái mạng không a, chẳng lẽ không biết cứ xông lên như thế thì kết cục chỉ có chết sao? Trong lòng rút rút, lập tức cảm thấy xe ngựa rung động, chẳng qua động tác lần này rất nhanh.

Nhưng dù nhanh nữa thì cũng không nhanh bằng yêu quái kia, lòng bàn tay hần đột nhiên phun ra một đạo màu đen đánh về phía xe ngựa của ta. Ta vén màn nhìn thấy thế, vội vàng tránh né. Tên kia lại tấn công đến

Vừa nhẹ nhàng thở ra, đã cảm thấy xe ngựa bị nghiền về phía trước, cả người ta theo quán tính bị ngã ra xe ngựa. Vốn tưởng rằng ta sẽ cực kì chật vật, nhưng ngoài ý muốn là thân thể này lại như vô ý thức thả người ở không trung rồi hạ nhẹ nhàng xuống mặt đất. Mà con ngựa kia lại thẫn, bị đánh lừng lẩy hy sinh.

“Công chúa điện hạ!” Anh em Sheichi đột nhiên vây quanh lại đây, hình thành tam giác bảo vệ ta ở giữa.

“Công chúa Yumi, hôm nay ta sẽ không để ngươi thoát! Theo ta trở về!” Quái vật kia mở miệng, trong miệng còn tỏa ra khí đen.

Ta run rẩy khoe miệng, muốn ngửa mặt lên trời thở dài. Là gì có xuyên qua nữ nào bị thương hơn ta chứ?

“Ta không cần.” Cùng loại quái vật này OOX, còn không bằng bị giết chết, có lẽ còn có thể mặc trở về a!

Ba! Người thấp nhất trong anh em Sheichi bị đánh bay, hần không kịp rút đao ra.

“Khoan!” Chưa từng nghĩ tới mạng người không đáng giá tiền như thế, ta thật sợ. Ta nghe thấy Sheichi Shou nói lớn: “Công chúa điện hạ, chúng tôi tấn công, ngài hãy nghĩ biện pháp trốn vào rừng rậm! Shibata đại nhân sẽ đến đón ngài, chỉ cần...” Hần còn chưa nói xong, tên quái vật kia đã tấn công, hần hét lớn: “Chạy mau!”

Ta miễn cưỡng đứng lên, tuy rằng rất muốn đại nhân đại nghĩa nói mấy câu rằng muốn cùng sống cùng chết, nhưng chân lại lựa chọn đào tẩu. Nhưng bộ quần áo này thật sự có khả năng làm cho người ta ghen hòng, vừa chạy vài bước đã bị té xuống mặt đất.

Mặt run lên, biết quái vật kia đã đuổi tới. Cảm giác được thất lưng căng thẳng, xuyên qua một hồi, soái ca còn chưa gặp được đã bị quái vật ăn luôn. Đúng lúc này, một tiếng hét thảm của quái vật truyền đến, ta lui ra phía sau vài bước.

Mở to mắt, thấy trên trán hần có một mũi tên cắm sâu. Ta nhìn hướng phóng tên tới, phát hiện một vị soái ca cười ngựa đến!

Đại thần xuyên qua quả nhiên không khinh người a, vô cùng cảm kích.

“Đáng giận! Ta hỏi lại một lần nữa, ngươi có về với ta không?”

“Không!” Không có soái ca đã không cần, càng miễn bàn đã có soái ca.

“Vậy thì ta sẽ giết ngươi!” Quái vật hét lớn, một cánh tay thô to đánh hướng ta.

“Công chúa! Mau tránh ra!” Bên tai nghe được một tiếng thét kinh hãi, còn chưa kịp phản ứng lại, người đã bị đẩy ra. Sau đó một bóng đen áp ở trên người ta, một thứ chất lỏng ấm áp chảy lên mặt ta. Đây là cái gì, ta giơ tay ra, đã thấy là đây tay là máu đỏ tươi. Là máu của ai, chắc chắn không phải ta. Đang nghi hoặc, bóng đen trên người đã miễn cưỡng chống đỡ đứng lên, trầm giọng “Chạy mau!”

Là Sheichi Shou, một người bộ dạng bình thường, lại dùng sinh mệnh bảo vệ ta.

Trong lòng ngực nóng quá, tựa hồ có cái gì muốn nhảy ra.

“A!” Ta đau đến kêu to, nhắm lại hai mắt. Thế giới tựa hồ ở giờ khắc này yên tĩnh, hai mắt ta hoa lên, trước mặt toàn một màu đỏ, rốt cuộc chịu không nổi nhan sắc này đánh sâu vào, ta ngã xuống mặt đất ngất đi.

Lúc tỉnh lại, phát hiện mình đang ở trong mạn trường, bên ngoài có một nam nhân đang đứng, đúng là nam tử dùng tên cứu ta. Hắn nắm một thanh đao vô sĩ, tựa hồ đã đứng ở đó lâu rồi. Thấy ta tỉnh lại, thở ra, nhưng không nói chuyện.

Nhưng người có thể đứng trong phòng công chúa khi công chúa đang nghỉ ngơi chỉ có thể là Shibata. Ta tìm hỏi: “Shibata đại nhân?”

“Đúng”

“Sheichi đâu? Hắn không sao chứ?” Trong lòng run rẩy, không sao mới là lạ, vết thương nghiêm trọng như vậy

“Đã chống đỡ qua được đêm nay.”

“Ta muốn đi gặp hắn” Ta nhắc chân lên định đứng dậy, nhưng lập tức lưỡi đao lạnh như băng lại đặt lên cổ ta.

“Trả lời ta, công chúa Yumi, người rốt cuộc có bị quái vật kia làm bản thân thể không, nếu là người nói, ta sẽ tin tưởng.”

“...” Không nghĩ tới nam nhân này lại trực tiếp hỏi vị hôn thê vấn đề này.

“Nói mau.”

“Đồng chí, không đúng, đại nhân, ngài có nghĩ tới điều này hay không, nếu bị quái vật hình thể kiểu đó làm bản, liệu ta còn có thể giống như không sao mà đi tới đi lui không, vóc người kia không hề thích hợp!” Nâng nâng đầu, quái vật kia không kém Gozila là bao, ta và hắn hai hình thể khác biệt như vậy, nếu muốn OOXX, vậy thì đó là chuyện rất khó khăn.

Shibata ngăn ra: “Ta tin tưởng người.” Sau đó thu hồi đao: “Từ ngày mai, người sẽ là phu nhân của ta, cho nên ta sẽ ban thưởng người đã cứu người Sheichi, còn mời danh y trị thương cho hắn. Công chúa vẫn nên nghỉ ngơi, ta nghĩ người hẳn là đã mệt chết đi mới đúng.”

“Chờ một chút, quái vật kia...” Nghĩ đến tình hình vừa rồi, tay của ta lại nhịn không được run lên. Kỳ quái chính là, ta không sợ quái vật kia, mà là sợ hắn đến đã thương người.

“Chẳng lẽ công chúa không nhớ rõ sao? Khi quái vật kia làm người bị thương, có thần long đột nhiên xuất hiện cứu người. Theo lời âm dương sư nói, đó là thần thủ hộ nhân loại mà tồn tại, cho nên cũng không có nguy hiểm.”

“A?” Ta còn được mang theo lễ vật xuyên qua ? Rồi rầm-ing.

“Tóm lại, ngài nghỉ ngơi đi, ngày mai còn có nghi thức phải thực hiện.” Nói đến đây, ngữ khí lại có chút ôn nhu. Nhìn hắn đi ra ngoài, ta ngã lên gối, trong lòng nghĩ phải gặp Sheichi một lần mới được, phải làm rõ ràng chuyện... Nghĩ nghĩ thế nhưng đang ngủ!

65. Chương 65: Đã Lớn

Ngủ thì ngủ, còn nằm mơ.

Nằm mơ thì mơ thôi, vì sao lại có thanh âm vang lên hỏi: “Chẳng lẽ người thật sự có thể quên hắn?”

“Là ai?” Ta mơ mơ màng màng hỏi một câu, sau đó nhìn thấy một con rồng lửa ở trước mặt bay qua. Nó là con rồng đã cứu ta sao, vì sao hắn muốn hỏi ta vì sao quên, ta rốt cuộc đã quên ai?

Đang nghĩ, trong lửa đỏ bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, hắn mặc rất hoa lệ, hình như là quần áo dày cùng khôi giáp, đầu tóc dài màu bạc. Thân ảnh ấy khiến ta nhớ tới Sesshoumaru, vì thế rất đáng đánh đòn nghĩ, không lẽ người mà ta quên chính là nhân vật trong hoạt hình?! Lại nói, Inuyasha là hoạt hình mà ta thích nhất, làm sao có thể quên a?

Nhưng vì sao, nhìn thấy Sesshoumaru lại có chút thương cảm, có chút không muốn xa rời, tim lại đập thình thịch.

“Vì sao lại quên ta, vì sao?” Thân ảnh màu trắng mơ hồ đột nhiên xoay người, sau đó đến gần ta, càng ép càng gần. Muốn lui lại không được, mà tay hắn lại nắm chặt cổ ta, trầm giọng “Mau nhớ ra!”

“A!” Ta cả kinh quát to một tiếng bật dậy, vỗ vỗ ngực nghĩ, mộng cái gì không tốt lại đi một thấy bị Sesshoumaru kháp cổ. Nhưng rõ ràng là mộng, vì sao cổ lại đau. Chẳng lẽ bị quỷ kháp? Vội vàng đứng dậy nhìn vào gương. Vốn tưởng rằng sẽ sưng đỏ nhưng lại không thấy lạ gì, chỉ chú ý tới nơi đó có một cái vòng cổ hắc bạch kết vào nhau không rõ chất liệu. Thân thủ chạm đến, cảm thấy thập phần thoải mái.

Đang lưu luyến sờ sờ vòng cổ, đột nhiên một nữ nhân ở ngoài cửa nói: “Công chúa điện hạ, chúng tôi đến vì ngài đổi mới lễ phục.”

Đúng vậy, hôm nay là ngày kết hôn .

Bất quá, từ ‘kết hôn’ này đối ta mà nói vì sao quen thuộc như thế. Đương nhiên không phải từ ngữ này quen thuộc, mà là dường như ta đã từng kết hôn vậy. Giật mình, đã thấy vài nữ nhân đi vào, cũng không cần ta cho phép liền bắt đầu đổi quần áo của ta.

Đến khi thay đổi được một nửa, các nàng cảm thấy vòng trên cổ không thích hợp, vì thế có thị nữ muốn lấy xuống để đổi thành vàng ròng , nhưng tay nàng vừa đụng tới, đã hét thảm một tiếng ngã văng ra ngoài. Ta nhìn thấy tay của nàng đã trở nên tối đen, chỉ chốc lát sau biến thành tro bụi bay đi.

“Yêu thuật!” Nhóm thị nữ kêu to tránh ra, mà Shibata vốn đang ở bên ngoài nghe thấy liền đi vào hỏi: “Vì sao lại âm ỉ thế?” Sau đó hắn cũng nhìn thấy cánh tay kia hóa thành tro bụi, lập tức chấn động. Vội hỏi chuyện gì xảy ra, nhóm thị nữ luống cuống hoảng sợ đáp lại.

Rất kỳ quái, vì sao phát sinh ở trước mặt ta chuyện đáng sợ như vậy mà ta còn có thể lạnh nhạt. Hơn nữa còn biết vòng cổ kia chính là đang bảo vệ ta, mà hắc khí trên nó tựa hồ là kết giới nào đó. Một bên vuốt nó một bên muốn cười, bởi vì nếu sớm biết uy lực của nó, thì ta đã không còn phải sầu lo chuyện đồng giường cộng chằm với nam nhân kia. Hiện giờ thì tốt rồi, liên tính ta đồng ý thì cũng chỉ sợ hắn không dám tới gần ta.

“Không cần âm ỉ, hôn lễ tiếp tục. Xin công chúa mau chóng đổi quần áo, tân khách đang đợi.” Nói xong lệnh hai thị nữ đưa người bị thương ra ngoài, sau đó hắn cũng xoay người đi mất.

Nhóm thị nữ đã không dám đến gần, ta thật vất vả tự mặc quần áo. Đột nhiên cảm giác lốc xoáy ngày hôm qua đang đến gần thành, là nó! Vội vàng gọi thị nữ: “Yêu quái tới! Mau đi gọi người!”

Thị nữ hoảng sợ, vội vàng chạy ra ngoài. Nhưng không còn kịp rồi, ta nghe thấy tiếng hét thảm, thị nữ kia đã chết trong tay quái vật kia. Ta đặt hai tay lên cổ, yên lặng nhớ kỹ, nếu là người ngày hôm qua bảo vệ ta, như vậy, xin tiếp tục bảo vệ ta, ta không muốn bị nó nuốt luôn!

Đang nghĩ, nóc nhà đã bị lật mạnh lên. Ta cầm lấy cổ cầu nguyện, đừng hỏi ta vì sao không chạy, người mặc thân quần áo này rồi thử chạy xem đi!

“Công chúa! Ta muốn hủy người!”

NND người không nên vừa thấy mặt đã nói mấy câu tối như thế chứ, hủy thế nào, là hủy thế này hay là hủy thế kia? Đang sợ hãi không nói được gì, đột nhiên nghe thấy đằng sau quái vật có người la lên: “Ta chỉ chờ ngươi đến thôi! Chuẩn bị!” Đó là tiếng của Shibata, chẳng lẽ hắn vì muốn dẫn quái vật ra, nên mới an bày để ta cùng với vài thị nữ một mình ở trong này sao? Đúng là nam nhân lãnh huyết a, ta cũng không cảm thấy thương tâm, bất quá là vì công chúa chân chính mà cảm khái một chút.

Tựa hồ Shibata đã mời rất nhiều vị âm dương sư trừ ma, bởi vì hi vọng trong thành không có yêu quái, cho nên âm dương sư và hòa thượng tất nhiên là không thiếu được. Bọn họ niệm chú ngữ, tên quái kia lập tức không thể nhúc nhích. Ta nhân cơ hội chạy đi. Nghe thấy Shibata hét lớn: “Đưa công chúa đến tân phòng!”

Nhóm thị nữ cùng các võ sĩ ào ào tới gần ta, nhanh chóng đưa ta đến một căn phòng.

Tân phòng này cũng không quá xa, hơn nữa bố trí tương đương hoa lệ. Bởi vì chạy quá nhanh, cho nên quần áo và kiểu tóc toàn bộ hỏng mất. Nhóm thị nữ thay ta bỏ đi áo khoác, tản ra tóc tính toán một lần nữa trang điểm. Xem thái độ của bọn họ, tựa hồ đã quen cảnh chiến đấu với yêu quái rồi

Đột nhiên, lược trong tay thị nữ đột nhiên rơi xuống đất. Ở Nhật Bản, nữ nhân thập phần trân quý lược, nàng kích động đến như vậy, chẳng lẽ yêu quái vào được? Mạnh mẽ quay đầu, thấy một nam tử bạch y tóc bạc đứng ở phía sau ta, một đôi con ngươi màu vàng nhìn chăm chăm ta, tựa hồ ẩn ẩn tức giận.

“Xin hỏi...” Thị nữ vừa nói hai chữ, đột nhiên tay phải của nam tử kia đột nhiên vươn ra một cái trường tiên, huy động vài cái, toàn bộ thị nữ đã bị quăng ra ngoài cửa. Sau đó cánh cửa kia tự động đóng sầm lại, giống như là chạy bằng điện.

Ta hoảng sợ, không phải vì hấn đánh thị nữ đi, mà là giữa trán nam nhân kia có dấu ấn trắng khuyết, mà quần áo kia, thần thái thanh lãnh kia, tựa hồ ta đã gặp qua ở đâu. Nhượng nhượng hỏi một câu: “Sesshoumaru?”

Bạch y nam tử hơi kinh ngạc: “Nhớ lại ta rồi sao?”

Quả nhiên là Sesshoumaru sama, chẳng lẽ ta xuyên qua đến anime Inuyasha? Trách không được tần suất yêu quái xuất hiện cao như thế. Đang lúc đầu óc hỗn loạn, đã nghe Sess lạnh lùng nói: “Người muốn kết hôn cùng ai?”

“Ách... Kỳ thực, ta là bị bắt đến thay thế, ta cũng chỉ gặp người kia ba lần, ta đang lo lắng nên trốn đi đâu, hay là nhẫn nại vài ngày...” Vì sao lại cảm thấy hấn đang tức giận, ta lui lui về sau cọ cọ thân thể, cảnh giác nhìn Sess.

Con người thanh lãnh của hấn đột nhiên tiến đến trước mặt ta, khi ta còn chưa phản ứng lại được đã bị hấn ôm vào trong ngực.

Đây là có chuyện gì? Không phải Sesshoumaru rất chán ghét con người sao? Tuy rằng sau đó lại có Rin-chan đi theo, chẳng lẽ thân thể này là Rin?

“Xin hỏi, ta là ai?”

“Tiểu Đồng.”

“Đúng vậy, tên đúng vậy, nhưng vì sao người... Ngô...” Bị hôn, lại là vì sao? Nhưng nụ hôn này một điểm cũng không làm ta có cảm giác chán ghét, ngược lại lại cảm thấy đương nhiên, thậm chí ngay cả ý muốn né tránh cũng không có.

Cứ như vậy triền miên một hồi lâu, ta cảm thấy ngực mình sẽ nổ mạnh.

Đúng là ta thích Sesshoumaru, nhưng cũng không thể bỏ đoạn yêu đương mà nhảy đến đoạn lên giường trước thể này. Vội vàng đẩy hấn ra “Đợi chút, vì sao chúng ta...”

“Người là thê tử của ta”

Hấn nói rất kiên quyết, sau đó nâng cổ tay lên, có vòng tay giống hệt vòng cổ của ta. Thì ra ta mặc thành thê tử của Sess. Đương nhiên Sess sẽ không nói dối hay nói đùa, hướng hồ thân thể này vì hấn ôm ấp mà nóng lên, thậm chí còn có phản ứng vi diệu. Có phải đã chứng minh, nguyên bản thân thể này cũng đã bị hấn có được.

Sess hôn chậm rãi dừng ở trên mặt, trên cổ, ta có điểm ý loạn tình mê. Thân mình càng ngày càng nhuyễn, ngã dần về phía sau nằm lên giường.

Bên ngoài tựa hồ truyền đến tiếng gào, có vô số linh lực đang công kích đến. Bởi vì đầu óc còn chút thanh tỉnh, ta thở dốc: “Bên ngoài... người tới ...”

“Ta đã dựng kết giới, bọn họ không xông vào được.” Sess xé mở quần áo của ta, sau đó bắt đầu hôn vào vị trí mười tám cấm.

Ta càng thêm kỳ quái chính là ta lại không muốn trốn cũng không muốn né. Dù sao cũng đã là thê tử nhà người ta, cứ theo hấn đi! Hướng hồ mỗi lần hấn hôn từng chỗ trên thân thể ta, đầu óc ta lại xuất hiện hình ảnh kỳ quái.

Một tiểu bạch cầu xinh đẹp đáng yêu, ta đang cùng hắn tắm rửa, nhưng lại đụng đến nơi không nên đụng đến. Đúng, chính là nơi này...

O()o

Nhìn tay mình, kém chút ta đã chém nó luôn. Vì cái gì tốt không học, lại đi chủ động chạm vào nơi không nên chạm nhất ở trên người nam nhân

“Đúng... Đúng... Thực xin lỗi, Ách... Ta...” Cảm thấy Sess trên người đột nhiên ngừng lại, nheo lại mắt nhìn ta. Ta sợ hãi vội vàng giải thích: “Ta cảm thấy thân thể có chút ngứa... cho nên...” Muốn nâng tay gãi, ngoài ý muốn đụng tới nơi đó của người, chính là như thế.

Ngàn vạn không nên cho rằng thê tử mình biến thành một dâm phụ a, nội tâm ta rơi lệ. Nhưng xuyên qua có thể cùng Sess phát sinh chuyện mây mưa, cũng rất không tệ a! Đang lúc thất thần nghiêm trọng, đột nhiên trước ngực bị trác một chút “Chỗ này?”

Chỗ này cái gì? Hồi tưởng lời ta vừa nói, tựa hồ là chuyện ngứa. Vì thế mắc cỡ đỏ mặt dùng sức lắc lắc đầu, không phải nơi đó, ai ngứa ở đó chứ. Sau đó lại cảm thấy bên kia cũng bị trác một chút: “Chỗ này?”

“Không phải... nơi đó...” Càng làm càng ngứa, ta theo bản năng cứng lại thân thể, ai biết phía dưới vừa vặn lộ ra lỗ hồng.

Sess trực tiếp ngồi ngay ngắn, hai tay bắt lấy y phục tân nương nhẹ nhàng lôi kéo. Vốn đã có một nửa đã rách, hiện tại lại bị hắn xả, chỉnh kiện quần áo liền an tường bay sang một bên chung thân nghĩ ngợi.

“Á!” Tuy rằng thân thể này có thể đã là thê tử có danh có thực của Sess, nhưng thân là linh hồn ta vẫn là nữ hài đáng thương chưa hiểu chuyện, vội vàng muốn kẹp chặt hai chân, sợ hắn nhìn thấy

Nhưng Sess lại cực không thông tình lý cũng không ôn nhu, rất trực tiếp dùng sức đè ép ta xuống.

“Người!”

“Nếu người muốn bị những người bên ngoài nghe được rõ ràng, có thể kêu lớn tiếng chút” Ánh mắt xinh đẹp của Sess nheo lại, ta sợ tới mức không dám cao thanh quát to. Đành phải nói nhỏ đi: “Không phải người nói có kết giới!”

“Chỉ là không cho bọn chúng vào quấy rầy”

“Vậy cũng không nên ở nơi này... Á! Chậm lại!” Nơi mẫn cảm của thân thể này là lưng bàn chân, Sess chỉ dùng ngón tay nhẹ nhàng lướt qua, cả người liền run rẩy.

Vốn tưởng rằng nói như vậy, hắn sẽ dừng lại, nhưng ta lại không biết nam nhân đều ác độc, nam yêu cũng thế. Hắn càng nhẹ nhàng ma sát, cuối cùng còn thổi nhẹ một hơi lên mặt ta.

Đòi mạng! Người có cần gọi cảm như vậy không!

Ta gần như giật bắn lên, thân mình cố gắng lui về phía sau.

“Chuẩn bị tốt chưa?”

“Cái gì...” Hơi thở còn mạnh hơn trâu, ta tựa hồ không nghe rõ câu nói của hắn, ta mê man hỏi lại một câu. Thế nhưng phát hiện, thanh âm muốn bao nhiêu khàn khàn là có bấy nhiêu khàn khàn, muốn bao nhiêu mê người là có bấy nhiêu mê người. Người này không phải ta, đáng sợ! Đang lúc lại muốn thất thần tám trăm dặm, đột nhiên dưới thân xảy ra dị triệu. Mổ cứng rắn tuyệt đối không phải của ta xông tới.

Khi ta vừa mới phân tích xuất xứ và lai lịch của nó, một trận đau đớn khiến ta có cảm giác muốn thiên thứ đó của tất cả nam nhân và cả nam yêu.

“Á!! Người là kẻ đại lừa đảo!” Nước mắt ào ào chảy xuống, không nghĩ tới thì ra Sess lại là kẻ lừa đảo, rõ ràng hắn nói ta là thê tử của hắn, nhưng ta bị đau như vậy, nếu ta đoán đúng thì thân thể này vẫn còn là xử nữ!

“Im miệng!”

“Kẻ lừa đảo kẻ lừa đảo! Ta rõ ràng chưa từng cùng người... Á!! Không được động, đại kẻ lừa đảo! A! Đã nói...” Còn chưa nói xong đã bị Sess ăn vào trong miệng hắn, ta buồn bực, rốt cục giờ mới hiểu lời nói của nam nhân trên giường là không thể tin được.

Nửa giờ sau! (Tiểu Đồng: Đừng hỏi ta vì sao lại tính chuẩn như vậy, khóc! Đây gần như là ta đếm từng giây một! Ai nói loại chuyện này thư thái? Kẻ lừa đảo, đều là kẻ lừa đảo!)

Ta vô lực thở dốc: “Có... Có thể dừng sao?”

“Cũng sắp” Sess khẽ mở khóe miệng, nở nụ cười! Điều này làm cho ta đột nhiên nghĩ đến khung cảnh huyết tinh, vì thế không dám hỏi .

Một giờ sau! (Tiểu Đồng: đã chết lặng , thanh âm bên ngoài cũng đã yên tĩnh, đêm dài nhân tĩnh, không nên làm ra động tĩnh lớn như vậy! Vì sao, tư thế còn phải đổi tới đổi lui a, để ta nằm là rất tốt , ai bảo ta là tiểu thụ trời sinh)

“Có...có thể... dừng sao?”

“Người nói xem?” Sess một lần nữa áp lên, không cần hỏi, còn sớm!

Một giờ rưỡi sau! (Tiểu Đồng: trạng thái nửa hôn mê, cổ họng đã bị khàn đến không nói được nữa. Đau cái gì đã sớm không cảm giác , nhưng mỡ yêu lại càng ngày càng hưng phấn, ta cực kỳ buồn bực. Nếu có kiếp sau, vì tự thân an toàn mà nghĩ, tuyệt đối không thể gả cho yêu quái, sẽ bị một nhọc mà chết. Một giờ rưỡi vừa rồi, người ta không hề đình chỉ quá. Tuy rằng, ta cái gì cũng không cần làm, nhưng bị đánh tới đánh lui, điểm ấy cũng cực kỳ mất thể lực)

“... Ừm... Ta...”

“Nhấn nài một chút...” Sắc mặt Sess có chút phiếm hồng, một giọt mồ hôi rơi lên người ta, khiến ta rung mình một cái. Nuốt nuốt nước miếng, cổ nhân nói ‘tú sắc khả bữa’ đại khái chính là thế này đi! Xem ở nhân gia như thế nỗ lực phân thượng, nhấn liền nhấn đi! Dù sao này O cũng O , X cũng X , nhịn nữa nhấn liền trôi qua!. (Toji: ta không hiểu ‘tú sắc khả bữa’ là ý gì, ai giúp với T^T)

N giờ sau! (Tiểu Đồng: đã vô pháp rảnh nhàn tính thời gian , yêu quái này rốt cuộc là ăn cái gì lớn lên , này cũng quá mạnh chút. Đã bao lâu rồi, chẳng những không ngừng mà còn càng ngày càng nhanh. Người đang đánh thử sao? Còn đánh chuẩn như vậy! Bất quá, khụ! Nơi đó của ta tựa hồ có chút cảm giác, về phần là cảm giác gì ta cũng không rõ, chỉ cảm thấy không khí mỏng manh, có loại hưng phấn ‘leo núi lập tức sẽ đến đỉnh núi’!)

66. Chương 66: Phi Điều

“... Mau... Mau...” Dừng lại, nếu không ta không biết ta sẽ ra sao nữa.

“Yêu cầu này có thể đáp ứng.” Sess nở nụ cười, chỉ tiếc ta mơ mơ màng màng không thấy rõ, gào to trong bụng, ý của ta không phải thế, không phải là mau động... mà là mau dừng lại... Nhưng tiếng trong bụng hắn không nghe được, tốc độ tựa như xe lửa tăng tốc, nói đi lên liền lên rồi.

Một trận rền rĩ, mọi người đoán không sai, thanh âm kia là của ta.

Dù bị quái vật truy, ta cũng không phát ra thanh âm đáng sợ này a, cảm khái một chút, đột nhiên đã bị mỡ yêu đưa lên đỉnh núi.

Trực tiếp nằm ngay đơ, không cử động nổi.

Ngay trong nháy mắt, tựa hồ ký ức biến mất đột nhiên trở lại trong đầu. Ta hiện tại mới biết vì sao ta bị ăn mà không muốn phản kháng, bởi vì cảm giác. Tuy rằng ta quên hắn, nhưng cảm giác lại không thay đổi. Vì thế, ta thật sự trở thành thể tử của hắn, ta không cảm thấy hạnh phúc, chỉ cảm thấy mình đáng đánh đòn. Ngày về sau, thật sự có chút khó qua.

Con người đều là sau kết hôn là bắt đầu tổ kiến một gia đình, sau đó chậm rãi qua ngày. Nếu mâu thuẫn, liên náo âm lên, nếu không lành liền ly hôn đại cát. Nhưng với ta và Sess, ly hôn là không có khả năng. Cảm tình một trăm năm, không phải nói tách ra là có thể tách ra.

Đột nhiên nghĩ tới cái gì, nhưng đã không còn năng lực tĩnh lại.

Nặng nề ngủ vụn vụn một ngày, lúc tỉnh lại cảm thấy cực kỳ âm áp. Ngẩng đầu thấy Sess đã biến thành một đại cầu, vây quanh ta vào lòng, gối đầu là lưng bàn chân người, chần là cái đuôi của người ta, thân thể của mình, trống trơn gì cũng không có mặc.

O()o

“Tĩnh?” Đại bạch cầu nói xong liền biến thành con người, nhưng cũng là xích lôa...

Ta vội vã sờ cái mũi, sợ vì vị yêu nghiệt kia mà chảy máu mũi. Hoàn hảo, vừa thở dài nhẹ nhõm một hơi, đột nhiên nghĩ tới: “Huy Nguyệt đâu?”

“Đã chết, một khắc khi người nhớ ra ta, nàng phải trả giá đại giới cho thuật xóa trí nhớ của nàng ta” Sess bắt đầu mặc quần áo.

Ta vội vã muốn nhặt quần áo lên để mặc, nhưng lại phát hiện trừ bỏ tay áo bởi vì hơi dơ chút bị nhóm thị nữ cởi ra, cơ hồ toàn bộ quần áo đã bị Sess hủy diệt. Ủy khuất cầm quần áo mặc lại, sau đó tìm đai lưng đeo vào. Ta không rõ lắm cách đeo đai lưng của kimono Nhật Bản, khi Sess đã mặc xong hơn nửa ngày ta mới đeo tốt.

Chạm đến cái trán, lại phát hiện ra không ít mồ hôi, suy sụp ngồi xuống, lại thấy không còn chút khí lực để đứng lên.

“Đêm qua, người đã vô tri vô giác dùng hết lực lượng của mình để đấu với Huy Nguyệt, lại là lần đầu giao đấu, cho nên mới mệt mỏi, rất bình thường.” Vị Sess chậm rì rì nói, tựa hồ tối hôm qua khi dễ ta là chuyện không liên quan đến hắn. Ta kém chút nữa là cắn phải đầu lưỡi, chỉ ngón tay vào hắn “Người còn nói... ta giao... Không đúng! Tóm lại còn không đều là tại người! Đột nhiên nói kết hôn, ta đã rất chấn kinh rồi, thế nhưng ở lúc ta hoàn toàn không biết chuyện lại đẩy ngã ta, nói như thế nào thì ta cũng là trưởng bối của người, người...”

“Trường bối? Từ tối hôm qua đã không phải rồi” Sess nheo lại ánh mắt mỉm cười, ta bị hung hăng điện một chút, ngã xuống đất không dậy nổi.

“Chuyện nên giải quyết đã giải quyết, chúng ta có thể đi rồi.” Nói xong, hắn đứng lên mở kết giới.

Lúc này ta mới nhớ tới trận phong hoa tuyết nguyệt cả đêm qua đã bị những người bên ngoài kia nghe hết rành mạch, vội vàng muốn giữ chặt hắn. Nhưng hai cái đùi kia giống như là không phải của ta, mềm nhũn nửa quỳ ở trước mặt Sess. Hắn thân thủ kéo ta “Lại đây!” Sau đó dùng một bàn tay ôm ta đi ra phía ngoài.

Một bàn tay cũng có thể ôm công chúa? Chẳng lẽ ta nhỏ bé như vậy sao? Nhìn thấy bàn tay Sess nâng hai chân ta, khuỷu tay chống thắt lưng ta, không khỏi nghĩ đến tình cảnh đêm qua, không biết tìm được lão công yêu quái là may mắn hay là bất hạnh! Tuy nghĩ như vậy, nhưng ta vẫn là vô lực ngã vào trong lòng hắn, thấp giọng thở dốc.

Không nghĩ tới, bên ngoài đã vây đầy hòa thượng, âm dương sư, thậm chí còn có vô số võ sĩ. Ta chú ý tới Sheichi Shou ngày ấy vì cứu ta mà bị trọng thương, hắn thấy chúng ta xuất ra liền bị phần, nói lớn: “Sheichi Shou ta không bảo vệ công chúa tốt, xin hãy tha thứ!”

“Yêu quái! Mau thả công chúa Yumi ra!” Hai mắt Shibata đỏ đậm, có thể thấy được cả đêm không ngủ.

Ta lập tức nghĩ đến, ngày hôm qua chúng ta tựa hồ dùng tân phòng mà hắn chuẩn bị để động phòng, nhưng lại lưu lại vị chủ rể cùng những người khác ở bên ngoài ngồi góc tường gác đêm, thật sự là khổ bọn họ! Mặt ta đỏ bừng, vội mặt vào lòng Sess không dám lộ ra.

“Công chúa Yumi, người!” Shibata thập phần phẫn nộ. Sheichi hét: “Yêu quái! Mau thả công chúa ra! Nếu không ta sẽ giết người!” Rồi lập tức rút đao. Hắn đang bị thương, còn có thể rút đao sao, có thể duy trì sống sót đã không tệ! Ta nhanh xoay người nhìn, thấy sau lưng hắn đang phun máu ra.

Mùi máu tươi thật nặng, ta nhúu nhúu mày, định hô hấn dừng lại. Nhưng đột nhiên, một đạo lục sắc sáng rọi xuyên qua ngực hấn.

“Á!” Ta hoang mang nhìn Sess, sao lại đột nhiên ra tay giết người, vô luận thế nào thì người ta cũng là ân nhân cứu mạng của ta!

“Sheichi điện hạ!”

“Đại ca!” Vô số tiếng kinh hô truyền đến, Sess đột nhiên rút thiên sinh nha ra. Ta mới hiểu ra “Cám ơn.”

“Im miệng, ta không muốn thiếu nhân tình” Nói xong, huy thiên sinh nha vào không trung, sau đó hấn tiêu sái thu đao xoay người bước đi.

“Đứng lại! Giết người mà còn muốn đi sao? Di ngôn của tổ tiên quả nhiên không sai, công chúa Yumi người đã bị yêu quái làm ô nhiễm thần trí không về được. Người đâu! Dùng mũi tên giết chết chúng!” Sheichi huy tay, chúng cung tiễn thủ lập tức căng dây cung. Tình cảnh này lập tức khiến ta nghĩ tới tình cảnh cha của Sess đi cướp Izayoi, quả nhiên cũng là di truyền? Đang nghĩ, đột nhiên phía sau đình chỉ động tác.

“Sheichi điện hạ, ngài thế nào rồi?” Nhìn Sheichi chậm rãi đứng lên, mọi người đều kinh ngạc.

Ta biết Sess sẽ không giải thích, vì thế cười nói: “Hấn đã không sao rồi, vị yêu quái này đã cứu hấn!”

Sheichi phát hiện hấn chẳng những sống lại, mà ngay cả vết thương cũng tốt, nhưng vẫn giống nhau như vô sĩ đang phát điên lớn tiếng hét: “Không! Ta tình nguyện chết cũng không cần yêu quái cứu! Mau trả lại công chúa đây! Bằng không đừng trách ta không khách khí!”

Run rẩy khoe miệng: “Kỳ thực ta không phải công chúa Yumi”

“Cái gì? Người cho rằng nói những lời này là có người sẽ tin sao? Chỉ sợ là yêu quái này đã dùng pháp thuật gì đó với người, hoặc là người đã bị hấn mê hoặc đi!” Sheichi nói chuyện không chút lưu tình.

Nhưng ta nhìn nhìn Sess, cảm hấn bén nhọn, vẻ mặt hấn đậm mạc lại chấp nhất, cười nói: “Người nói đúng, ta cũng không biết có phải đã trúng pháp thuật gì của hấn không, cho nên mới không muốn rời hấn đi.” Sess hơi cúi đầu nhìn ta, mặt ta không tự chủ được đỏ lên, này có tính là trắng trợn thổ lộ không a!

“Im miệng! Người nói người không phải công chúa Yumi, vậy thì công chúa chân chính ở nơi nào?” Sheichi giống như bị chọc tới chỗ đau mà trầm giọng, lúc này Sess búng tay một cái.

Chỉ thấy trên trời có một con ngựa bốn vó là lửa bay đến, trên đó có một nữ tử đang ngồi, dung mạo có chút giống ta, nhưng cũng không giống kiếp trước của kiếp trước của ta, chỉ là khuôn mặt và miệng có chút giống giống mà thôi.

Viêm Đề mới hạ xuống, nữ tử kia liền xuống ngựa, nhìn thấy Sess liền nhẹ nhàng quỳ gối nói: “Sesshoumaru sama”

Nếu người vừa mới cùng lão công trở thành chân chính vợ chồng, sau đó trước mặt liền có một nữ tử mỹ mạo tựa hồ rất thân quen với lão công người, người sẽ nghĩ thế nào? Dấu đỏ ửng trên mặt ta trực tiếp biến mất, định xuống dưới, nhưng nghĩ lại lại thấy không nên, liền dừng lại, ôm lấy hấn chặt hơn nói: “Phu quân, người này là ai?”

“Yumi” Sess run rẩy khoe miệng, sau đó đặt ta ngồi trên lưng Viêm Đề nói: “Đi thôi!” Những lời này rất quen thuộc, rất tri kỷ.

“Sesshoumaru sama!” Yumi đuổi theo hô.

Nhưng Sess không để ý, trực tiếp nhảy lên lưng Viêm Đề, Viêm Đề hí một tiếng, phóng người lên. Người phía dưới càng ngày càng nhỏ, ta thở dài: “Đáng tiếc...”

“Cái gì?”

“Lúc ta không ở, công chúa Yumi có phải ở cạnh người rất lâu?”

“Vậy sao?”

Giận, phải không?

“Sao người gặp được nàng?” Nhẹ nhàng ở trong lòng Sess vẽ vẽ, trong tivi, nữ tử đều câu dẫn tình nhân như thế!

“...” Sess đột nhiên cúi đầu, lạnh lùng nói: “Người hướng ai học?”

Xong rồi, chết rồi. Run rẩy khoe miệng, tính toán giả bộ hồ đồ nói: “Cái gì hướng ai học?”

Sess quả nhiên không lên tiếng, nhìn ta một cái liền cầm lấy tay của ta đột ngột phóng người lên.

“Á!” Vì sao biến thân còn mang theo ta, tốc độ của Viêm Đề rất nhanh, còn biến thân làm gì? Nhưng rất nhanh ta biết hẳn định làm gì, hẳn đưa ta đến một cánh đồng hoa dại vàng óng ánh, trực tiếp đẩy nhẹ ta xuống rồi áp lên.

O()o

“Ta... Ta còn chưa khỏe lại, có thể nghỉ ngơi vài ngày không?” Tội nghiệp hỏi.

“Không thể, đây là do người gieo gió gặt bão.” Tiếng của Sess rất mạnh cứng rắn, dùng thành ngữ rất khá. Sau đó, ta liền cảm thấy ba ngày sau cũng không thể cử động nửa bước.

Sau đó, Sess thập phần ôn nhu nói hẳn gặp được Yumi như thế nào. Thì ra khi Yumi chạy ra khỏi động yêu quái vừa vặn gặp được Sess, lúc ấy Sess cảm ứng được Xích Diễm đi tìm ta mới nhìn thấy nàng, bởi vì nàng hơi giống, lại bị yêu quái truy, cho nên mới bảo vệ nàng.

Kết quả, ở trên đường nghe được công chúa Yumi lập gia đình. Mà công chúa Yumi chân chính rõ ràng đang ở bên cạnh hẳn, cho nên mới nghĩ người nọ có thể là ta, vì thế liền đuổi theo đến đây.

“Vậy người làm sao mà biết Sheichi là vì cứu ta mà bị thương?”

“Trên người người có mùi máu của hẳn, hơn nữa vết thương của hẳn là ở lưng”

“Vậy chúng ta đi đâu bây giờ?” Đi không nổi nên chỉ có hỏi hai chân, mà hiện tại hai chân ta là Sess.

“Nơi ở của con người”

Không nghĩ tới hẳn trả lời như vậy, trên đỉnh đầu hiện N dấu chấm hỏi. Sess tựa hồ biết ta hỏi, vì thế hỏi đáp: “Hiện tại người cần tắm rửa thay quần áo”

“Nga!” Cảm động, thì ra hẳn sẵn sóc như vậy, ta ghé vào trong lòng hẳn có chút choáng váng buồn ngủ.

Không lâu sau, chúng ta đến một thôn trang.

Nơi này là một cái thôn hòa bình, thấy có người lạ đến tuy tò mò nhưng không có địch ý. Bởi vì ta thật sự rất yếu mệt rồi, cho nên Sess liền mở miệng hỏi một trang hán mang chúng ta đến nhà của hẳn, hơn nữa còn lấy Trần Châu làm đáp tạ. Hỏi hẳn Trần Châu là lấy từ đâu, hẳn cực kỳ lạnh nhạt nói: “Nó vốn là ở trên cổ tay người, sau lại rơi mất.” Nói xong lấy ra từ trong tay áo hơn mười khóa Trần Châu giống nhau như đúc

“Đây là của hồi môn, bị chúng ta lấy.” Chính xác hẳn là Sess lấy mới đúng, bất quá như vậy cũng không sao.

Trang hán có một thê tử tướng mạo thanh tú cùng hai tiểu nam hài bướng bỉnh, một đứa khoảng tám chín tuổi, một đứa chỉ khoảng bốn năm tuổi, ở trong sân nhà đuổi đuổi nháo nháo, chờ ta tắm xong đi ra ngồi ở hành lang hít không khí, bọn họ còn dùng tay nhỏ bé đẩy bùn đất hướng ta huy huy.

Ta cũng vươn tay, nói với mỗ yêu vừa ăn đậu hủ của ta làm ta kém chút té xỉu trong thùng nước tắm: “Bọn họ thật đáng yêu!”

Sess ngồi bên cạnh ta, chỉ hừ một tiếng, nhưng lại dùng đôi kim đồng liếc đôi nam hài kia.

Tóm lại, hình cảnh này thật sự rất hài hòa. Ta có chút kích động muốn khóc, như vậy chúng ta mới chân chân chính chính giống một đôi vợ chồng a!

Đang nghĩ, thê tử trang hán đã lấy đồ ăn đến. Thả chúng ở trước mặt ta cười nói: “Thân thể phu nhân không khỏe, cho nên ta làm con gà nấu canh, ăn nhiều chút.”

Bởi vì lúc tối, bọn họ luôn tò mò nhìn Sess đang ôm ta, cho nên ta liền lấy cơ thân thể mình có bệnh. Bất quá, quả thật là bị bệnh, nhưng nguyên nhân cũng là do mỗi yêu vừa ác vừa xinh đẹp kia. Thê tử trang hán thấy ta vừa ăn canh vừa nhìn Sess, liền đến gần nói bên tai ta: “Vị kia của ngươi thật khá, rất giống tiên nhân.”

Hắn không phải tiên nhân mà là yêu nhân*, khụ... Là yêu quái! Ta ngượng ngùng gật gật đầu, thừa nhận mình là thê tử của người ta.

Toji: yêu nhân là chỉ người nam nhưng lại chọn nhân vật nữ trong game!

“Tân hôn đi?”

“Vâng”

“Nhìn ngươi mệt thế này, hẳn lại yêu thương ngươi đến mức đi đường đều ôm, có phải đã có?” Nói xong cúi đầu, nhìn bụng ta. Bởi vì vừa thay trang phục cũ của nàng, cũng không rộng lắm, thế nào cũng nhìn không ra nơi đó có dấu hiệu to lên, sao nàng lại suy ra đến ?

Mặt đỏ lên, vội vàng lắc đầu nói: “Không có” Đương nhiên không thể nhanh như vậy, mới tối hôm qua... Ách, lại thêm hôm nay tổng cộng mới... bao nhiêu lần? Đang đếm bằng ngón tay, đã thấy Sess đột nhiên đứng lên đi đến đằng sau nam hài lớn nhất: “Sai rồi”

Tiểu nam hài thấy trên người Sess có đao, tưởng là võ sĩ chuyên nghiệp. Đứa nhỏ ở độ tuổi này đúng là lúc muốn tập võ, nhìn thấy có người chỉ điểm đã cười lộ ra răng nanh đáng yêu, bên kia lại mọc thiếu hai cái, bộ dáng buồn cười đáng yêu. Hắn buông nhánh cây xuống, hỏi Sess: “Như thế này sao?”

Sess nói: “Cổ tay dùng sức, áp xuống dưới”

Hai nam hài nghe thế, liền làm theo, lần này tư thế rất có dáng.

“Hắn nhất định sẽ là người cha tốt” Thê tử của trang hán quay đầu nhìn trượng phu đang chế cùi, sắc mặt đỏ lên nói.

Người cha tốt sao? Không đúng có được hay không, chúng ta mới vừa ‘cái kia’, sao có thể nhanh như vậy. Máy bay tăng tốc cũng không có khả năng nhanh như vậy a!

Đang suy nghĩ, đột nhiên nghe thấy Sess nhìn chân trời nói: “Vào trong phòng đi.”

“Cái gì?” Hai tiểu nam hài nghiêng đầu hỏi, nhưng lại bị Sess trừng sợ tới mức vội vàng chạy đến bên cạnh mẫu thân. Thân thể ta tuy rằng suy yếu, nhưng cũng cảm giác được nơi đó tựa hồ đang có tà khí bay đến.

67. Chương 67: Tảo Mộ

“Có chuyện gì vậy? Tiên sinh?” Trang hán chạy tới hỏi.

“Đi vào” Sess nói xong liền rút ra Đầu Quỷ.

Trang hán thấy hắn đằng đằng sát khí cực kỳ đáng sợ, liền lui về sau che chở người nhà đưa họ về phòng.

Ta vịn tay hành lang đứng lên, vừa định mở miệng liền thấy Sess nói: “Ngươi cũng đi vào”

Run rẩy khoe miệng, được rồi, ta cũng là động vật cần bảo vệ. Chậm rãi đi chân vào phòng, ngồi xuống kéo cửa lại. Nhưng vợ chồng cùng hai đứa trẻ không biết đã xảy ra chuyện gì, cho nên phá một lỗ nhỏ trên cửa giấy nhà mình nhìn ra ngoài.

Ta cũng nhìn qua khe cửa, thấy vô số phi điều hình thù quái dị từ bốn phương tám hướng bay đến, trên người chúng nó có lửa, bay đến bên trên những căn nhà, phun lửa vào trong. Đám người bị cháy chạy cuống cuống ra, nhưng lập tức bị chúng ăn.

Hai nam hài sớm đã bị dọa choáng váng, sắp sửa khóc ra. Ta đưa ngón tay dựng thẳng ở trước mặt chúng, nói: “Đừng khóc nha, bằng không bị chúng nó nghe thấy sẽ đến đây ăn thịt mọi người đó.”

Tiểu hài tử bị dọa, ta vừa nói xong, bọn họ liền lập tức ngậm miệng.

Nghe thấy Sess nói thầm: “Trên người chúng có mùi Naraku” Vừa nghe câu này ta liền hiểu được, tình tiết trong tác phẩm lại có mặt, Sess thân ái của chúng ta sẽ gạt ta sang một bên để đi truy địch nhân của hắn rồi. Khóc...

Nhưng ta còn chưa kịp khóc, chợt nghe trang hán kia nói: “Vài thứ kia chính là quái đản gần đây luôn đi hút máu của con người, phu nhân mau gọi tiên sinh trở về, nếu không hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.”

“Sau khi ta gọi hắn về mới là nghiêm trọng.” Thấy trang hán cùng với thê tử hán nhú nhú mày, tựa hồ hoàn toàn không đồng ý. Vì thế ta giải thích với họ: “Hắn không sợ đám yêu quái kia”

“Vô sĩ mà.” Trang hán thở dài, tựa hồ hiểu lầm Sess là vô sĩ dũng cảm mạnh mẽ. Bọn họ có kiêu ngạo của bọn họ, những người là nông nhân thì không hiểu được. Hiện tại ánh mắt của họ cho ta cảm giác như vậy, không khỏi run rẩy khoé miệng.

Sess huy nhẹ Đầu Quỷ, một đồng chim chóc lập tức chết. Chúng nó tựa hồ còn có đầu linh, Sess rất dễ dàng nhận ra, nhảy lên khảm mạnh một đao, hỏa điều kia liền bị phân thành hai. Sau đó hắn đứng định hơi quay về hướng bên này, nói với bên trong: “Chờ ta ở đây!” Nói xong thu hồi Đầu Quỷ, vọt người bay mất.

Thôn dân thấy đám hỏa điều tan tác, cho nên toàn bộ chạy đi cứu hỏa. Bởi vì Sess bảo vệ rất tốt, cho nên nhà trang hán không bị dính chút lửa nào. Trang hán an ủi thê tử, rồi giúp đỡ người khác đi dập lửa.

Ta ngồi ở trước cửa, thê tử trang hán nói: “Vị kia của người quả nhiên phi phạm, ngay cả yêu quái cũng có thể đánh chết. Bất quá, chẳng lẽ hắn muốn đuổi theo đám yêu điều kia sao? Như vậy sẽ rất nguy hiểm.” Nàng có chút lo lắng nhìn ta, ta cười nhẹ, từ trước đến nay Sess luôn chơi với nguy hiểm, căn bản không thêm để ý.

“Không có vấn đề gì, hắn sẽ bảo vệ tốt bản thân.”

“Cũng đúng, dù có không nghĩ cho bản thân đi nữa, thì cũng phải nghĩ cho đứa nhỏ chưa xuất thế.” Thê tử trang hán cười, hiển nhiên không tin lời phủ nhận vừa rồi của ta.

“Ta không có, không có khả năng nhanh đến thế, chúng ta... vừa mới trở thành vợ chồng.” Kém chút liền bật thốt lên ‘ngày hôm qua’.

“Nhưng các người tựa hồ rất quen thuộc thân thiết, còn tưởng rằng ở chung ít nhất đã một năm.” Thê tử trang hán cười vừa thu thập vừa nói.

Giờ ta mới nhớ tới người cổ đại kết hôn chẳng phải vì yêu, cho nên cảm tình đều bồi dưỡng sau khi kết hôn, cho nên thấy ta và Sess thân mật như vậy, bọn họ nhất định nghĩ là vợ chồng già. Nghĩ đến ba chữ kia ta lại cảm thấy có chút ngọt mật, mặt gần như phát sốt lấp bắp: “Chúng ta... quen biết từ nhỏ”

“Thì ra là thanh mai trúc mã, trách không được.” Thê tử trang hán cuối cùng mới tin, nhưng đề tài lại không thay đổi, nhẹ giọng nói: “Vậy người cũng phải cẩn thận mới phải, phải lúc thành hôn mới dễ dàng có thai. Anh trai cả của ta sau ba tháng thành hôn mới có, anh thứ hai qua vài năm mới sinh. Các người lại hay đi lại, nguy hiểm trùng trùng, vạn nhất xảy ra chuyện gì thì làm sao bây giờ, phải cẩn thận mọi chuyện”

“Không thể nào...” Ta hoàn toàn ngẩn ra, ta hoàn toàn không nghĩ tới chuyện kia, khi người ta nhắc đến ta chỉ giải thích. Hiện tại nghe thấy thê tử trang hán nói, mới nhớ ra, dựa theo trình độ cái kia của Sess, chỉ sợ rất nhanh sẽ có một cục cưng giống Inuyasha xuất thế.

Vậy phải làm sao bây giờ, ta sốt ruột đến đổ mồ hôi lạnh. Ở cổ đại thì tốt rồi, nhưng nếu ở hiện đại, làm mẹ tuổi này... bảo ta lên lớp kiểu gì a!

Ầm!

Không được, ta phải nhanh chóng nghĩ biện pháp. Trở về mua bao cao su, nhưng cũng phải cần Sess nguyện ý mang a! Bảo không được, hắn lại khó chịu, vậy thì tiệm thuốc kia sẽ bị phá hỏng mất. Vẫn là nên nghĩ biện pháp trên người mình thôi, nhất định không thể làm mẹ sớm như vậy.

Nắm chặt tay quyết định, thấy Sess đã trở lại, phía sau hắn có viêm đề đi theo, bộ dáng cực kỳ giống con ngựa bình thường, hỏa diễm trên chân cũng đã tắt. Vừa thấy đầu sở gậy nên đã đến, ta rống nanh cắn vang

lên tiếng khách khách, nếu không phải tại hấn quá mức chủ động , thì ta cũng không lo lắng đến mức như vậy .

“Lại đây.” Tay Sess duỗi ra đưa ta lên lưng viêm đề, thê tử trang hán hỏi: “Đi nhanh như vậy sao?”

“Ừ, vậy tạm biệt .” Ta vẫy vẫy tay hướng thê tử trang hán, nàng mang theo hai hài tử hướng chúng ta vẫy tay lại.

Thôi! Mặc dù có phiền toái chút, nhưng có hai hài tử tựa hồ cũng không tệ.

Sess đi rất nhanh, viêm đề cũng rất nhanh. Khi đến một ngọn núi lửa, Sess dừng lại. Nơi đó, Jaken cùng A-un đang chờ đợi.

“Chính là chỗ này sao?” Sess nhìn về một tảng đá nói chuyện, mà người đứng nơi đó đúng là sứ giả của gió - Kagura. Nàng nhìn nhìn ta, rồi nói: “Đúng, chẳng qua muốn đi qua lại rất nguy hiểm.”

“Nhiều chuyện!” Sess đi đầu đi vào, đằng sau là chúng ta ba yêu một nhân.

“Vậy thì... chúc hết thấy thuận lợi.” Kagura nói xong cười gió mà đi.

Ta biết nàng nhất định sẽ giám thị gần đây, dù sao nàng ta cũng muốn xác nhận Sess có thể giết chết Naraku hay không. Ta cũng không chán ghét nàng, sau khi Sess bị rất nhiều nữ tử háo sắc vây quanh, ta thật ra rất thương thức nàng tiêu sái. Thật sự rất giống gió, chỉ tiếc là gió không có trái tim.

“Chúng ta đi làm gì?”

“Nghe nói thế giới kia có mảnh ngọc tứ hồn.”

“Cho nên chúng ta đi tảo mộ Inu no Taishou ?”

“Đúng”

“Thật đúng là hiếu thuận a.” Ta vỗ tay nói, nhưng Sess lại hơi run rẩy khoé miệng: “Im miệng”

“Vâng.” Ta học khẩu khí của Jaken.

“Đừng âm ỉ.”

“A?”

“Không nói người, là Thiên sinh nha.”

Ta nhìn hướng hông hấn, Thiên sinh nha quả nhiên đang hô hấp . Nó là thanh đao của thế giới kia, cho nên đối với thế giới kia có phản ứng. Cửa động càng ngày càng hẹp, ta xuống viêm đề, mà Sess lại vươn một bàn tay tiếp tục ôm ta.

“Thiếu gia Sesshoumaru, tuy rằng tiểu đồng phu nhân là con người thật yếu đuối, nhưng ngài cũng không nên sủng nàng như vậy .” Jaken nói, trong giọng nói còn có chút ghen tị.

“Im miệng.” Sess căn bản không nghe câu nói của Jaken, tiếp tục bước đi.

Đi ước chừng được hơn mười thước, đằng trước có một đôi tượng đá.

“Đây là ngư đầu mã diện trong truyền thuyết ?” Ta không nghĩ nói chuyện ở thế giới kia, cho nên chỉ dùng truyền thuyết để biểu thị.

“À?” Sess vừa mới nói một chữ, liền có tiếng hỏi: “Muốn đi qua sao? Không muốn đi qua sao?”

Jaken hoảng sợ, tránh ở sau Sess mới dám lớn tiếng “Đương nhiên là muốn đi qua, nếu không sao phải tới nơi này.”

Hai tòa tượng đá đột nhiên chuyển động, cầm vũ khí to vĩ đại đến gần. Sess buông ta ra, rồi nói: “Tránh đi”

“Vâng!” Sao càng ngày ta càng cảm thấy bản thân giống động vật cần bảo vệ a? Quả nhiên là tại chủ nghĩa đại nam tử của Sess sao! Từ sau khi ta bị bức hôn, hấn liền hoàn toàn không để ý kiến của ta, vô luận là con người hay là yêu quái, hấn đều chắn ở phía trước không để ta ra tay.

Bất quá, hiện tại muốn cho ta ra tay cũng không có khả năng, vì không có khí lực a!

Người đá vốn bị Sess đánh ngã giờ lại đứng lên, đứng lên lại bị đá đảo. Bọn họ lên tiếng: “Vô dụng, chúng ta không sợ đao của thế giới này.”

Sess rất thông minh, hẳn buông Đầu Quỷ trực tiếp rút ra Thời sinh nha. Thanh đao sáng rọi mãnh liệt, trong nháy mắt cửa liên mở ra, người đầu mã diện cũng quỳ xuống nói: “Ngài có thể đi qua, ngài có được thanh đao của thế giới kia, có thể giết chúng ta, cho nên ngài có thể thông qua.”

“Không làm vô vị tranh đấu? Tính các người thông minh.” Sess thu hồi hai thanh đao, sau đó đi đến trước mặt ta ôm lấy ta.

“Vì sao không để ta ở lại.” Quái, theo tính cách của hắn, bên kia hẳn là rất nguy hiểm, nhưng vì sao vẫn muốn dẫn ta theo?

“Người nghĩ rằng cái mũi của ta vô dụng sao, nữ nhân kia chưa hề rời đi.” Sess lạnh lùng nhìn về một góc, đối với hắn mà nói, chỉ cần là phân thân của Naraku thì dù là ai cũng đều không an toàn.

“Hơn nữa, người nên đi gặp hắn một lần.” ‘Hắn’ này hẳn là chỉ Inu no Taishou, ta gật gật đầu nói: “Lý do này có thể, nhưng khi ta gặp lại hắn thì nên nói gì đây? Hi tỷ phụ đã lâu không gặp, hiện tại ta bị hạ một bậc, biến thành con dâu của người...”

“Im miệng”

“Kỳ thực ta cũng rất bất đắc dĩ, nếu muốn trách thì trách con của người đi! Có lẽ, ta giáo dục có chút thất bại. Như vậy, cuối cùng ngài vẫn nên đi tìm Yue, dù sao cũng là do nàng bảo ta chiếu cố Sess Sess”

“Im miệng.”

“Ta cũng muốn im miệng, nhưng vẫn còn rất nhiều chỗ muốn tố cáo a...”

Một đường đi, ta vẫn cảm thấy nội tâm rất rối rắm, đi một đường bị nói ‘im lặng’ một đường, mà miệng ta vẫn không im lại.

Đột nhiên hắn lên tiếng: “Đi xuống!”

“Á!” Khóc! Liên tính ta Rô-dô chút, người cũng không nên để ta rơi cao xuống như vậy a. Lại còn dùng ném.

Nhưng lại cảm thấy dưới thân mềm nhũn, phát giác bản thân không ngã xuống mà là ngã lên người người nào đó. Quay đầu nhìn, thì ra là Kagome. Ta vội ngồi dậy, thấy dưới chân là một bộ xương khô hình chim đang bay.

“Thực xin lỗi, có đè nặng lên người không?” Kéo Kagome dậy, trong lòng lại nói thầm: “Sess Sess quả nhiên đủ ngoan, ngay cả nữ chủ đều dám động”

“Không sao... Tiểu Đồng, người sao lại ở đây, chẳng lẽ Sesshoumaru...” Nàng ngẩng đầu nhìn thấy Sess, run rẩy khoe miệng: “Quả nhiên...”

Sess nhìn chăm chú vào bộ xương của phụ thân sau khi chết. Rồi nhảy vào cửa động mà Bảo Tiên Quỷ đang làm ổ, một quyền đánh ngã Inuyasha xuống đất.

“Inuyasha!” Kagome hét hoảng la lên, dù nàng biết Sess sẽ không giết Inuyasha, nhưng ngay cả như vậy, quyền này cũng rất nặng.

Miroku và Sango đến nơi vẫy tay chào ta, rồi cùng nhau đi vào động. Kagome chạy hướng Inuyasha, còn Sess rút Đầu Quỷ nói: “Không được đi ra ngoài.” Những lời này hiển nhiên là nói với ta. Vì thế ta gật gật đầu, hẳn bay lên không đứng đối diện Naraku.

Không cần hỏi Kagome, ta cũng biết đây là tình tiết trong tác phẩm, vì tìm kiếm mảnh ngọc cuối cùng của ngọc tứ hồn cho nên mới đi đến thế giới này. Bảo tiên quỷ, kẻ từng dùng Trần Châu đen cho Inuyasha, giờ đang dùng thân thể của chính mình để bảo vệ mảnh ngọc tứ hồn kia. Nhưng do Kagome và Inuyasha công kích, khiến Naraku thấy được trình độ hổng của thân thể Bảo Tiên Quỷ. Hắn xuất hiện, còn chiếm được mảnh nhỏ cuối cùng của ngọc tứ hồn

Naraku nhìn Sess hừ một tiếng, ngữ khí tương đối lỗ mãng. Sess cũng hừ một tiếng, ngữ khí cũng lạnh như băng.

“Tên ti tiện.” Sess mở miệng không chút lưu tình, rất dễ dàng đoán được, hẳn là bởi vì Naraku đứng ở trước mộ phụ thân, cảm thấy tên kia căn bản không xứng!

Naraku cười nói: “Là vì bảo vệ em trai nên mới tới sao, đúng là một người anh đủ tư chất.”

“Nhảm chán!” Sess hừ.

Bên này, Bảo Tiên Quỷ đột nhiên nói: “Tiểu quỷ, ngươi còn có khả năng chiến đấu nữa không?”

Inuyasha vội vàng quay đầu mạnh giọng: “Đương nhiên!”

Ta run rẩy khoé miệng, kịch tình vẫn không đổi, bất quá ta càng để ý Sess bên này chiến đấu. Hẳn thả người bay qua, một kiếm chém vào kết giới của Naraku nhưng nó không chút biến hóa.

Là lúc nên ra tay, ta ở cửa động tính toán triệu hồi Xích Diễm. Nhưng lại nghe thấy Sess lạnh lùng nói: “Đừng làm chuyện dư thừa”

Cạch, ta nằm sấp! Vì sao ta vừa mới đứng lên, hẳn đã biết được ý đồ của ta?!!

“Ha ha ha! Người đang lo lắng ột con người sao, vậy thì...” Nói xong thân thể của hắn chủ động đi ra khỏi kết giới.

Hồng bét, hẳn muốn dùng chướng khí.

Rút ra luyện nha, cắm nó ở trước cửa. Sess đã trưởng thành một đại yêu quái, cho nên yêu lực của luyện nha hẳn là có thể ngăn trở đám chướng khí kia.

“Chẳng lẽ ngươi không quan sự sống chết của những người bên trong sao?” Naraku cười âm hiểm.

“Ngu xuẩn!”

“Vì muốn khảm thống khoái, cho nên ngay cả tính mạng của cô ta, ngươi cũng không quan sao?”

Sess thể nhưng nở nụ cười, hơn nữa còn cười đến cực kỳ nguy hiểm! Ta ấn đầu, trong lòng nghĩ, Naraku, người sắp thảm. Tuy rằng Sess không thể mở ra kết giới, nhưng khảm vẫn là thống khoái. Chỉ là ta bên này, Luyện Nha tuy rằng chặn được chướng khí, nhưng tất cả mọi người bắt đầu hô hấp khó khăn.

“Tránh ra!” Lúc này Inuyasha cầm theo Thiết Toái Nha đến, một thân thương đứng trước chướng khí, quyết định muốn đánh tan chúng.

“Chẳng lẽ so với chuyện làm đảo điên cường, ngươi càng muốn bảo vệ đồng bạn sao?”

“Ta chỉ muốn làm chuyện mà ta cho là đúng.” Hắn trực tiếp bỏ ra phong thương, nhưng bên trong lại có cả kim cương thạch.

“Thật lãng phí, đó là kim cương a!” Ta thấy rớt xuống rất nhiều mảnh kim cương thạch liền ngồi xuống nhặt: “Có chúng nó, tiền tiêu vật năm nay liền được giải quyết”

Kagome cười nói: “Tiểu Đồng ngươi thật là...”

Đột nhiên nghe thấy Sess lên tiếng: “Ngay cả năng lực mở ra kết giới mà cũng không có sao, vậy thì để Sesshoumaru ta cho ngươi nhất kích cuối cùng.” Thương Long phá lốc xoáy xông thẳng hướng Naraku.

68. Chương 68: Gặp Gia Đình

Khách... Naraku lại một lần nữa bị biến thành mảnh nhỏ.

Nhìn đám mảnh nhỏ ta quát thẳng tới, tuy rằng hẳn là yêu quái, nhưng khuôn mặt kia vẫn rất đẹp mắt, nhìn nó bị bỏ ra thật đúng là có chút đáng sợ.

Sau đó, Kagome cầm mũi tên của Kikyo bắn ra ngoài. Kỳ thực ta cùng với Kagome đều là bị liên lụy, đều không có cừu hận gì quá lớn, cho nên khi Kagome đối mặt với Naraku, cũng vô pháp nhìn được mặt tối trong nội tâm của nàng, đương nhiên trừ bỏ chuyện Inuyasha ra.

Hết thấy đều đã xong, Naraku chạy trốn, mà Inuyasha cũng học xong chiêu kim cương thương phá, nói thật, chuyện này đối với ta và Sess thật đúng là không công bằng. Ta ngã thân về phía sau, vốn định ngồi ở hải cốt của Inu no Taishou nghỉ ngơi một chút, đột nhiên đất dưới chân bị vỡ, cả người ngã xuống phía dưới

Đau đau đau! Ta chịu đau nhanh chóng đứng lên, phát hiện mình đang nằm ở nơi từng phong ấn Thiết Toái Nha. Bốn phía có chút tối, nhưng kỳ quái là vì sao chỉ có một mình ta ở đây, ta nhớ được rõ ràng trước khi rơi xuống Sess cũng nhảy xuống.

“Không phải nghi hoặc, ta đã gọi Sesshoumaru ra ngoài.” Thanh âm là này là của Inu no Taishou, ta nhìn bốn phía, nhưng không nhìn thấy linh hồn của hắn.

Inu no Taishou nói tiếp: “Ta đã đợi mấy trăm năm, rốt cục mới nhìn thấy được Sesshoumaru có được tâm ôn nhu”

“Đó là ảo giác, Sess Sess nếu có thể ôn nhu, thì mặt trời sẽ mọc phía tây.” Ta khoát tay áo tỏ vẻ hoàn toàn không đồng ý câu nói của hắn.

“Tiểu Đồng, ta biết nhất thanh nhị sở chuyện vừa xảy ra ở nơi này, nếu ngươi đã trở thành thê tử của hắn, vậy thì nên vì hắn làm chút chuyện. Ngươi có bằng lòng hay không? Trở thành lực lượng mới của hắn không?” Những lời này của Inu no Taishou hoàn toàn gợi lên hứng thú của ta.

Chuyện vừa rồi khiến ta càng ngày càng cảm thấy, Yumiko Takahashi-sensei quả nhiên là thân mẹ của Inuyasha, làm Thiết Toái nha muốn cường bao nhiêu là có bấy nhiêu. Nhưng còn Sess a, Đẩu Quỷ tuy rằng lợi hại, nhưng dù sao vẫn là nanh vuốt của quỷ, không có gì đặc biệt.

“Vậy ngươi bảo ta phải làm như thế nào?” Nếu là vì Sess gia tăng lực lượng, vậy thì ta nguyện ý!

“Trở thành thứ trói buộc Tùng Vân nha.”

“Tùng vân nha.” Đáy lòng run lên, thanh đao này quá lợi hại, cần hai con trai của hắn liên thủ mới có thể kháng lại. Nhưng mà: “Chẳng phải Tùng Vân nha đã có thứ khác làm trói buộc rồi sao?”

“Nó không giữ được lâu, ngươi cũng biết vì sao chỉ có yêu quái mới có thể cầm Tùng Vân nha.”

“Vì chấp niệm và dục vọng của con người luôn rất cao, cho nên nếu bị con người cầm trong tay, chắc chắn sẽ trở thành binh khí diệt thế.” Đây là kết luận mà ta có được sau khi nghĩ kỹ về thiên hạ bá đạo chi kiếm.

“Đúng vậy. Nhưng mà, cũng chỉ có con người hoặc yêu quái có dục vọng cường đại mới có thể trói buộc nó.”

“Vậy vì sao sẽ là ta?”

“Ngươi yêu Sesshoumaru, thậm chí có tình yêu sâu đậm với hắn, cho nên ta muốn ngươi dùng chấp niệm này để chịu đựng đến khi Tùng Vân Nha thuận theo, từ đây trở thành lực lượng để bảo vệ người ngươi muốn bảo vệ, hắn cần loại lực lượng này”

“Vậy thì ta phải làm như thế nào?”

“Cầm chắc lấy nó, tin tưởng chấp niệm của bản thân...” Inu no Taishou nói xong, nơi vốn để Thiết Toái nha giờ xuất hiện Tùng vân nha. Ta đi đến gần, trong đầu lặp đi lặp lại chấp niệm của mình, Sess! Sau đó vươn tay cầm lấy.

Cảm giác thấy một trận điện giật toàn thân, thanh âm của Tùng Vân Nha vang lên trong đầu: “Một cô gái nhân loại mà cũng muốn có được ta sao, si tâm vọng tưởng!” Nháy mắt, không khí chung quanh đổ ập về phía ta.

Thân thể ta vốn đang suy yếu, suýt nữa bị gió quật đi, vội vàng lấy hai tay nắm chặt lấy thanh kiếm, giọng kiên định: “Có phải si tâm vọng tưởng hay không thì cũng phải thử một lần mới biết được.” Inu no Taishou cũng không nói gì nữa, chỉ để ta nắm giữ, nắm giữ hắn là không buông tay!

gió xung quanh càng ngày càng mạnh, hàn khí đến từ địa ngục lại đánh hướng ta. Trời biết Sess có bao nhiêu sao khát vọng lực lượng mới, cho nên nếu có thể nhìn thấy hắc cao hứng, vậy thì mấy thứ này ta đều có thể chịu được.

Cứ như vậy, thể xác và tinh thần đều chịu sức gió cùng âm khí dày vò, thanh âm của Tùng Vân nha bắt đầu dao động: “Inu no Taishou! Vì sao lại giao ta cho con người!”

“Câm miệng cho ta chuyên tâm chút! Người không biết người nói chuyện khiến ta phân tâm sao?” Tùng vân nha quá âm ỉ, nghe ngụ ý hình như nó rất thích đi theo Inu no Taishou, mà không phải là ta! Rõ ràng, thanh âm của nó là cái giọng nam, chẳng lẽ hai người nam nam luyện... Trời ạ, thất thần nghiêm trọng! Bất quá, lại giúp ta giảm bớt đau đớn ở cánh tay và thân thể.

“Đáng giận! Đáng giận! Rõ ràng là con người! Tại sao lại có được năng lực cường đại như vậy! Tại sao!?”

“Đã nói người không được âm ỉ!” Ta cố gắng giữ thăng bằng, mạnh tay rút kiếm. Tùng vân nha liền bị ta rút ra, nhưng cùng lúc đó ta cũng bị lực gió thổi trúng liên tục ngã lăn lộn mấy vòng mới đứng thẳng được.

“Tiểu Đồng, từ hôm nay trở đi Tùng vân nha là của người. Coi như nó là vật mừng hôn lễ của các người.” Thanh âm Inu no Taishou khoáng trá truyền ra đến, ta dùng Tùng vân nha chống đỡ, thân thể đã lung lay sắp đổ.

“Không phải... Không phải của Sess sao?”

“Của người chính là của hắc, của hắc chính là của người. Đi đi!”

Rõ ràng đã sắp hôn mê, nghe được câu nói của hắc sau liền bị trực tiếp đẩy ra ngoài. Cũng không biết bay xa mấy dặm, cách một tiếng thảng tấp rơi vào trong lòng ấm áp của người nào đó.

“Nữ nhân ngu ngốc, vì sao lại đáp ứng yêu cầu của hắc.” Thanh âm của Sess ở bên tai vang lên, ta thoải mái ôm lấy hắc, nói: “Ta rất muốn tắm nước ấm”

“Ngu ngốc...” Phía dưới lời nói ta nghe không được, nhưng có Sess ôm ta căn bản không có chuyện gì đáng lo lắng.

Tỉnh lại sau mới phát hiện mình sai lầm rồi, Sess ôm ta mới cần lo lắng.

Ta đang tắm nước ấm tắm không sai, nhưng là vì sao lại bị hắc ôm vào trong ngực tắm. Không chỉ như thế, vì sao cổ thụ phác tiên ông ở một bên nhắm mắt rơi lệ, mà lệ chảy ra lại nóng hổi hổi như thế?

“Hắc là đang thương tâm hay là đang phẫn nộ?” Ta rối rắm một chút hỏi.

“Không biết.” Sess thấy ta tỉnh lại liền đem hai cánh tay từ phía sau ôm lại gần hơn.

“Nơi này đã rất nóng.”

“Người mất máu quá nhiều, sẽ bị lạnh.”

“Ah! Bất quá, Tùng Vân Nha...”

“Có nhớ trước kia ta đã từng nói với người, không được để bản thân nhảy vào nguy hiểm.”

Thanh âm có chút lạnh, ta có chút sợ hãi. Bất quá với tình huống hiện tại của ta, không tin người có thể làm gì được ta. Vì thế an tâm nói: “Ừ.”

“Nhưng người lại tái phạm.”

“Ta cũng không có biện pháp.”

“Nhớ kỹ trừng phạt này, chờ người trở về từ thế giới của người, ta sẽ nhất định đòi lại.”

Ngắn ra, sao lại muốn ta trở về? Quay đầu nhìn Sess, thấy trong mắt hắc không hề có vui vẻ, hắc nói: “Hiện tại toàn thân người bị kiếm khí của Tùng vân nha gây thương tích, tuy rằng miệng vết thương không sâu, nhưng nếu ở bên cạnh ta, ta vô pháp cam đoan sẽ không động thủ với người, cho nên trở về đi!”

“...” Hai tay ôm ngực, mặt đỏ lừ lên, liên tục gật đầu nói: “Ừ, ta đã biết rồi”

“Người rất muốn trở về sao?” Sess thấy ta gật đầu liên tục như vậy, hân cũng rối rắm.

“Không phải, ta chỉ là muốn trở về dưỡng tốt thân thể.” Đột nhiên nghĩ đến Dịch Tiểu Minh và Hậu Đằng Tinh, xem ra phải nói rõ ràng cho bọn họ chuyện của mình thôi, dù sao người cũng đã gả đi ra ngoài.

Sau khi tắm nước mát cổ thụ, mồ cổ thụ bị thương gọi lại ta: “Tiểu Đồng tiểu thư, xin hãy bảo trọng thân thể, về sau không nên lại bị thương.”

“Biết... đã biết...” Âm thầm lau mồ hôi, phác tiên ông quả thật rất đáng thương.

Sess ôm ta thả xuống giếng liền xoay người về thế giới Chiến quốc. Hân đối với nơi này thật sự là không chút tò mò, cũng đúng, từ trước đến nay Sess luôn đăm đăm, nếu không phải bị chạm đến vấn đề mặt mũi, thì hân sẽ không hứng thú đối với bất cứ chuyện gì hết.

Vừa kéo cửa đi vào, thấy Dịch Tiểu Minh đã ở, nhưng không thấy Hậu Đằng Tinh. Nàng thấy ta trở về liền vui vẻ, sau đó nói lớn: “Cho dù muốn ở bên kia lâu hơn, nhưng cũng nên trở về nói một tiếng, có biết mọi người rất lo lắng không?”

“Thực xin lỗi...” Cúi đầu nhận sai, là ta không đúng, là tại Sess dọa ta, ngay cả nhớ nhà cũng quên.

“Vết thương của con...” Dịch Tiểu Minh ghen lời, dì Higurasi ở bên cạnh tiếp lời: “Thật là... vì sao Tiểu Đồng và Kagome mỗi lần trở về đều bị thương khắp nơi?” Hai mẫu thân đều hay sủng người thân lên trời, nhưng bầu trời này cũng quá rộng, khó tránh khỏi sẽ bị thương.

Ta lắc lắc vạt áo ngồi ở đằng trước các nàng, thấy gia gia cùng Souta không ở, liền buồn bực bỏ lại một viên bom. Tận lực phóng nhẹ giọng nói: “Mẹ, dì Higurasi, kỳ thực con trở về là muốn nói ọi người, con...” Chưa nói xong, chợt nghe bên ngoài có tiếng người nói: “Xin hỏi, Tiểu Đồng có ở nhà không?”

Thanh âm này, là hiệu trưởng Kyosai.

Dì Higurasi vội vàng lên tiếng, sau đó mở cửa, cười nói: “Là hiệu trưởng Kyosai, mời vào. Tiểu Đồng vừa trở về, chỉ là nhìn con bé mà không sợ mới lạ.” Nói xong nghiêng người để người tiến vào.

Kyosai quả nhiên hoảng sợ, nhưng không phải bởi vết thương của ta mà là quần áo và Luyện nha. Hân lấp bắp kinh hãi: “Rất giống...”

Ta ngẩn ra, sau đó cúi đầu phát hiện quần áo của mình là trang phục pháp sư. Run rẩy khoe miệng, phải giải thích thế nào đây. Ngẩng đầu nhìn Dịch Tiểu Minh, nghĩ ra một kế: “Đúng vậy, em cũng hoảng sợ, thì ra người trong tranh kia có thể tổ tiên của em. Không lâu, mẹ tìm được thanh đao của tổ tiên, cho nên em COS một chút, thế nào?”

“Căn bản chính là cùng một người...” Kyosai nghe thấy ta nói thế liền sợ run một chút, sau đó nói: “Lại bị thương sao?”

“Vâng, em hơi bất cẩn.”

“Tiểu Đồng, lúc cháu không ở hiệu trưởng chung quanh vội vã tìm cháu, thậm chí gọi điện thoại cho Tiểu Minh, sợ cháu xảy ra chuyện gì.” Dì Higurasi bưng lên trà, đặt ở trước mặt Kyosai.

“Cám ơn thầy.” Rất có lễ phép cúi đầu, nghĩ đến lúc trước nói chuyện với hân, xem ra là thật, chỉ là hiện tại ta đã không tư cách suy nghĩ này đó. Nếu lại nghĩ, thì đó là hồng hạnh vượt tường, sẽ bị Sess phân thân.

“Không, không có gì.” Kyosai lắc lắc nhẹ chén trà, đột nhiên nói: “Không biết vì sao, luôn cảm thấy lần này em cải biến rất nhiều.”

Thật sâu sắc, không hổ là nghệ thuật gia! Nhưng mà ta chỗ nào không giống? Nhìn nhìn, không có gì thay đổi a, trừ bỏ chỗ bị Sess phá hủy o()o

“Hiệu trưởng, Tiểu Đồng đa tạ ngài chiếu cố.” Dịch Tiểu Minh cúi đầu, sau đó lại kéo tầm mắt Kyosai qua trò chuyện, sau đó lấy cớ ta bị thương cần nghỉ ngơi để đuổi khéo khách, đưa ta lên lầu mà Kyosai cũng đi trở về.

Bất quá, sau khi ta tắm xong trở lại phòng, Dịch tiểu minh đi đến nhìn ta một cái rồi nói: “Có người trong lòng rồi?”

“Mẹ làm sao mà biết?” Ta buột miệng rồi lập tức che miệng, đây là không đánh đã khai .

Dịch tiểu minh đột nhiên cười nói: “Tâm ý của Kyosai mẹ đương nhiên là đoán ra , một người nam nhân như vậy mà con còn biểu hiện không yên lòng luôn thất thần, chứng minh là trong lòng con đã có người.” Nàng chỉ chỉ trái tim của ta, sau đó nói: “Là ai, là người người trăm phương nghìn kế muốn đi gặp sao?”

Ta gật gật đầu: “Đúng vậy, con... kỳ thực...”

Đột nhiên cửa phòng mở, ta ẩn đầu, chuyện kết hôn lại không nói được ra . Hậu đẳng tinh đi tới, hần cười nói: “Không nghĩ tới... Tiểu Đồng trở về đã lâu chưa?”

“Mới chốc lát...”

“Anh ngồi xuống, Tiểu Đồng có chuyện muốn nói.” Dịch Tiểu Minh hần là cảm thấy chuyện ta muốn nói nhất định là thập phần trọng yếu, cho nên liền vỗ vỗ chỗ bên cạnh ý bảo Hậu đẳng tinh ngồi xuống.

Ta hít vào một hơi, lại cố lấy dũng khí lần nữa.

Tục ngữ nói đúng, không nên cứ lại lần nữa . Nhưng đây là lần thứ mấy , tính tính, đã ba lần rồi! Nhưng lúc này cửa sổ lại mở, không phải là bị gió quạt mở . Nhìn bóng người đứng phía trước cửa sổ, ta hoàn toàn hỗn loạn trong gió !

Chỉ vừa mới tách ra không lâu, vì sao hần lại đến đây, nhưng lại là nhảy cửa sổ vào , nhìn nhìn Sess, lại nhìn cha mẹ đang bị hần đánh giá. Nếu là người khác, nhìn đến nam nhân ăn mặc, sẽ sợ tới mức chạy trốn, hoặc là hai mắt đăm đăm. Bất quá hoàn hảo, bọn họ bất đồng.

Ta chợt ngẩn ra, không biết làm thế nào mới tốt, ngay cả giới thiệu cũng quên .

Thấy Sess mắt nhắm thẳng nam duy nhất trong phòng, Hậu đẳng tinh, sau đó nheo lại hai mắt. Cảm giác được không khí chung quanh đột nhiên lạnh xuống dưới, vội vàng nói: “Đó là ba ta!”

“Àh?” Sess tiêu sái từ bên ngoài đi vào, ta lập tức có ý muốn đánh bất tỉnh mình

“Vị này là?” Hậu đẳng tinh nhường đường để Sess đi vào, trong mắt tựa hồ có... thưởng thức !

“Hần là Sesshoumaru, là...” Mặt đỏ , không nói được nữa.

“Nàng là thê tử của ta, xin hãy tha thứ bay giờ mới nói với các người” Kính ngữ, Sess thể nhưng dùng kính ngữ. Ta lui về phía sau ba bước, cảm giác bản thân hôm nay bị lạc vào một cái vòng lẩn quẩn, muốn đi ra ngoài cũng rất khó, hơn nữa lại là nơi đáng sợ.

“Ồ?” Hậu đẳng tinh không biết lúc nào đã học xong biểu tình của Sess, mỉm cười nhìn ta. Ta đánh một cái sỉ tác, sau đó khẽ gật đầu.

“Quá sớm .” Dịch tiểu minh đột nhiên lên tiếng, nhưng nhìn nhìn Sess lại nói: “Tuy rằng là yêu quái, nhưng cũng không sai, con gái của ta thật tinh mắt.” Nói xong còn sờ sờ cằm.

Đột nhiên nghĩ đến chuyện gì: “Không đúng, người nói Tiểu Đồng là thê tử của người, đã kết hôn ?”

“Đúng vậy.” Sess lên tiếng trả lời.

“Nên làm đều làm?”

“... Đúng vậy.”

“Vậy Tiểu Đồng, người tính toán sinh con lúc 15 tuổi sao?”

Đánh một cái sỉ tác, lắc đầu nói: “Còn quá sớm”

“Cái gì?” Sess đột nhiên trầm giọng nói hai chữ, ta trực tiếp cúi đầu nói: “Nhưng ta tuổi còn nhỏ, chuyện sinh con vẫn quá sớm...”

69. Chương 69: Kế Hoạch Sinh Con

Dịch Tiểu Minh rất trực tiếp, cười nói: “Các người có thể nói cho chúng ta biết một chút, khi nào thì kết hôn?”

“Mấy trăm năm trước, thời đại Chiến quốc.” Ta nhắc tay trả lời.

“Có chứng không?”

O()o

“Không có.”

“Vậy thì, con gái, chúc mừng con, có thể nghĩ đến Kyosai...”

Dịch tiểu minh cười nói xong, ta nhìn ngay Sess, vì rất có thể hắn sẽ lập tức ra tay giết người. Nhưng Sess chỉ nheo lại ánh mắt: “Tiểu đồng đã là người của ta, ai dám chạm vào nàng, giết chết.”

Thật khách khí, mắt ta lập tức tràn ngập sao. Tuy rằng hắn nói muốn giết người... Nhưng dù sao cũng không hề động thủ với mẫu thân của ta, quả nhiên vẫn nhẫn nại. Dịch Tiểu Minh tán thưởng: “Quả nhiên là đại yêu quái kiêu ngạo, Tiểu Đồng, khổ con rồi, có nam nhân này làm chồng, rất có khả năng con sẽ bị áp cả đời.”

Ta hít vào một hơi thật sâu, nói: “Yên tâm, con sẽ nghĩ biện pháp phản áp đảo.”

“Người đã không sao, vậy ta đi.” Sess quả nhiên là đến thăm ta, bất quá, tựa hồ từ sau khi trở về tâm tình của ta ngoài ý muốn đè nén, thế nhưng quên trên người còn có vết thương.

Sess nói đi là đi, một cái chớp mắt liền ra cửa sổ. Dịch tiểu minh nói: “Đối với lựa chọn của con, chúng ta tin tưởng, nhưng một yêu quái một con người, hai người...”

“Chúng con đã rất may mắn, trước kia ở chung gần trăm năm, về sau còn có vài chục năm. Tuy rằng con sẽ già sẽ chết, cho nên con muốn thừa dịp khi còn sống, bồi ở bên cạnh hắn.” Không phải là ta chưa do dự, tình yêu mà không thể cùng nhau đến già có nên đi ném thử hay không. Nhưng mà, hết thấy bắt đầu thì rất khó chấm dứt. Bề ngoài của Sess lạnh lùng nhưng nội tâm lại rất chấp nhất.

“Vậy được rồi! Con trước nghỉ ngơi, chúng ta đi ra ngoài.” vợ chồng Dịch tiểu minh tay nắm đi ra ngoài, ta nằm ở trên giường muốn ngủ một giấc. Thật vất vả trở về, không thư thư phục phục nghỉ ngơi một chút mới là kẻ ngốc. Nhưng trời biết vì sao, vừa nhắm mắt lại liền cảm thấy toàn thân không thích hợp. Đệm này không thoải mái, rất cứng. Giường này cũng không đủ ấm áp, gối đầu này... Tóm lại, không phải Sess thì rất không thoải mái a!

Mới tách ra không lâu, ta lại có chút nhớ hắn.

Thật vất vả nghỉ ngơi ở thế giới này vài ngày, thân thể cũng chậm chậm khôi phục. Đương nhiên trường học ta có đi, hơn nữa còn tham gia thi lại. Bất quá, bởi vì trước kia có một đoạn trí nhớ, cuộc thi này luôn cũng không khó, cố gắng thi lại vẫn qua được.

Ta trực tiếp nói với Kyosai là bản thân có bạn trai, cũng xin hắn tha thứ. Kyosai đẩy đẩy mắt kính, cười khổ nói: “Xin hãy cho tôi tiêu hóa một đoạn thời gian, dù sao tôi vẫn không có thói quen bị cô gái cự tuyệt.” Đương nhiên là nói đùa, nhưng nghe Mina nói, anh trai cô có một đoạn thời gian luôn ở trong phòng vẽ tranh, cơ hồ đến mất ăn mất ngủ.

Ta không phải thánh mẫu, không thể đáp lại hắn. Ta thật ra cũng thích cuộc sống có một đám soái ca xung quanh, bất đắc dĩ là cái mũi của Sess cùng nhân loại cấu tạo bất đồng. Vạn nhất bị hắn ngửi ra cái gì, thì hắn sẽ trừng phạt ta rất nghiêm trọng.

Quan trọng nhất một chuyện, Dịch Tiểu Minh vụng trộm mang ta đi bệnh viện, lấy một đồng thuốc tránh thai, cũng rất phương tiện, không có tác dụng phụ quá lớn. Nàng quả nhiên là mẹ ruột của ta a, hiểu được Sess là người dù cho ta nói sống nói chết cũng sẽ không đeo ‘áo mưa’.

Kế hoạch ưu sinh ưu dục được Dịch Tiểu Minh sửa soạn từ đầu đến đuôi, nói nếu muốn sinh cũng phải chờ tốt nghiệp trung học . Điểm ấy rất giống ý ta, vì thế mang thuốc theo tiêu sái chuẩn bị đi đoàn tụ với lão công.

(Thuốc được đóng gói bằng giấy, nếu Sess hỏi thì tính toán nói là thuốc bổ o()o)

Sess đang đợi ta, vừa đến bên này liền cảm giác được một cỗ yêu lực cường đại ở trên đầu xoay quanh. Ta vươn tay ra, Sess đã kéo ta đi lên, trực tiếp đặt trên người viêm đề , cũng không nói gì cả.

Hít không khí, sáng khoái: “Vẫn là bên này không khí tốt, người cũng tốt.” Mở to miệng ngây ngô cười, nhiều ngày trôi qua như vậy , ta không tin người không nhớ ta!

“Jaken đâu?” Sao lại không nhìn thấy Jaken và A-un?

“Sáng mai đi tìm hân.”

“Ồ!” Run rẩy khoe miệng, trong lòng rất muốn hỏi một câu, sáng mai, vậy tối hôm nay? Chúng ta ở bốn phía quanh quần hồi lâu, ta ngồi trên lưng viêm đề đi theo Sess. Còn ở mấy cái chợ ở gần đây đi hai vòng, còn mua vài thứ đồ.

Sess thật sự là càng ngày càng nhân tính hóa , cảm động-ing.

Về phần tối hôm nay làm gì, đáp án rất nhanh có . Tối hôm nay ở thôn của Kikyô, ở căn phòng cách không xa. Nơi đó đã bị thu thập xong , thậm chí còn có cả chăn.

“Đây là...”

“Ta bảo Rin làm cho.” Sess nói xong kéo cửa ra, sau đó không tiếng động ngồi ở một bên.

Ở nơi của con người chuẩn bị tốt phòng, sau đó còn trải giường giành cho hai người, có nghĩa là... Ta cười thầm trong lòng , Sess vẫn nghĩ đến chuyện này, chỉ là mỡ yêu rất rối loạn, đánh chết cũng không nói ra.

Người đã không nói, vậy đừng trách ta động thủ áp đảo người. Trong lòng cảm quyền, sau đó đi đến bên cạnh hân ngồi quỳ xuống, dựa thân mình vào trước ngực hân. Bên trong có trái tim yêu quái trái tim có quy luật nhảy lên, khiến ta cảm nhận được thân thể chủ nhân của nó rất khỏe mạnh.

“Sess Sess, ta nhớ người a! Người có nhớ ta không vậy, có mơ thấy ta hay không. Khi nhớ ta có nhớ gì khác không, là ta trước kia, hay là... ta gần đây?” Đưa miệng tới gần hân, sau đó nhận ra không lên nổi, thì ra bả vai bị một bàn tay của hân đè lại.

Ách, còn làm bộ đứng đắn. Không phục, ta lại lên, dùng sức lên. Lên không được, ta bỏ ra quần áo lại xông lên tiếp.

Thanh âm lạnh lùng của Sess vang lên lúc ta phấn đấu xông lên: “Thành thật chút”

Ta thu hồi thân thể làm trạng thái ủy khuất, nói: “Được!” Nhưng lại thừa dịp hân không chú ý nhanh chóng nghênh diện hôn hân, nhưng không nghĩ tới mất lực quá lớn, khiến Sess bị đẩy ngã xuống. Trong lòng mừng như điên, áp đảo thành công. Sau đó không khách khí ngồi lên người hân: “Đánh lén thành công!”

“Người... Muốn chết!” Nói xong hai tay hân đột nhiên tiến vào hai cánh tay áo rộng của ta, nhẹ nhàng đưa ta lên giường. Giường rất êm, không đau, nhưng người đột nhiên áp đi lên lại nặng rất nhiều, ta cơ hồ trong nháy mắt vô pháp hô hấp. Sau đó, quần áo bị Sess rất nhẹ nhàng cởi xuống, lần này không xé, bởi vì hân thoát nhìn rất hưởng thụ đi cỡi. Chỉ là khổ ta, một bên giãy giụa , một bên tự trách mình quá coi thường yêu quái.

Đêm nay rất đơn giản, chính là áp đảo bất thành bị phản áp, sau đó thở hổn hển trực tiếp mệt đến ngủ mê man.

Lại phức tạp mà nói, chính là theo Sess, hân vốn là muốn chuẩn bị giường để ta nghỉ ngơi, kết quả ta lại đem thịt đưa đến miệng người ta, không ăn mới là lạ. Cho nên, đêm nay tuyệt đối sẽ không khinh nhiều ta.

Xét thấy Sess ở trận chiến tranh này có ưu thế cường đại, buổi sáng ngày thứ ba cuối cùng rời khỏi giường. Bất quá, hai ngày này ta lại chú ý tới, thì ra Sess cũng thật ôn nhu, chỉ là ngoài miệng không nói. Vì hân không để ta đói chết. Lúc ta tỉnh lại, đồ ăn có, nước có...ngay cả nước tắm cũng có.

Cảm khái bản thân tìm được một lão công tốt, buổi sáng liền mắt đầy sao nhìn Sess. Hắn bị nhìn phiền: “Đi ra ngoài!”

Đúng vậy, ở trong phòng bị khi dễ lâu như vậy, không đi ra phơi nắng thì toàn thân ta sẽ mọc nấm. Nghĩ đến đây mặc quần áo vào nói với hắn: “Ừ, ta ở bên ngoài đi dạo, người không cần đi theo.”

Đi đến trước thôn, thấy bà Kaede cùng Rin, sau đó vào trong rừng cây muốn tìm chút đồ ăn. Kết quả cánh rừng này trừ bỏ hoa thì vẫn là hoa, dù sao cũng tới hái hoa thì đi học làm lăng hoa như thế nào đi!

Đột nhiên nghe thấy tiếng thiền tụng, chẳng lẽ là nhóm pháp sư Miroku đã trở lại? Vừa nhắc đầu đã thấy rất nhiều hòa thượng đứng ở cách đó không xa. Lão hòa thượng đi đầu xem ra pháp lực rất cao, cách xa như thế nhưng vẫn cảm giác được thần lực trên người hắn.

“Người... nhanh chóng cách nơi này xa, nơi này có mùi yêu quái.” Lão hòa thượng lớn tiếng nói.

“Yêu quái?” Ta quay đầu, phương hướng hắn nhìn đúng là nơi viêm đề đang đứng. Nhớ trong tiểu thuyết võ hiệp có viết, khó nói chuyện nhất chính là hòa thượng cùng đạo sĩ. Cho nên ta tương đối khách khí: “Ta không sao, xin yên tâm.” Nói xong xoay người bước đi.

“Ungai-sama, sao lại thế này?”

“Không có chuyện gì thì chúng ta đi thôi!”

Nghe được bọn họ nói chuyện, Unkai sama là tên hòa thượng, vậy chẳng phải là hòa thượng vì cứu Rin mà đánh nhau với Sesshoumaru? Nghĩ nghĩ, ta đã ngồi lên lưng viêm đề, nàng là người lớn, hắn là sẽ không bị quỷ gì đó bắt cóc đi! Đang nghĩ, thấy phía dưới có một thân ảnh nho nhỏ đang chạy, đằng sau hắn chẳng phải chính là A-un? Ta hạ Viêm đề xuống: “Sao vậy?”

“Tiểu đồng phu nhân, ta đang tìm Rin! Vừa mới ta đến thôn, bị nàng quần quít lấy muốn dẫn đi gặp Sesshoumaru sama, kết quả nàng lại mất tích.” Jaken một bên lau mồ hôi một bên nói: “Lúc ấy ta nghe được tiếng sáo, hình như bị Quỷ âm vực mang đi.”

“Mang đi?” Kỳ thực ta có thể đối phó Quỷ âm vực, miễn cho Sess và hắn đụng phải nhau. Tuy rằng tình hình ngay lúc đó thật khốc, nhưng vì Rin nên Sess đánh nhau với người khác, ta thoáng có chút ghen tuông.

“Đúng vậy, tính mạng của Rin là Sesshoumaru sấm cứu, nếu Rin xảy ra chuyện gì thì ta làm sao bây giờ?” Jaken có chút lo lắng.

“Chúng ta đi tìm thôi!” Ta nhanh chóng lôi kéo Jaken đi hướng Rin biến mất.

Để Jaken tìm, nhất định hắn sẽ không tìm thấy, ta cười trên lưng viêm đề bắt đầu tìm kiếm sơn động. Kỳ thực cũng không muốn đi, nhưng nghĩ đến nếu trở về... Đều là vận động, ở bên ngoài cũng là vận động. So với việc bị Sess khi dễ ngay cả giường cũng không xuống được, còn không bằng đi giết yêu quái.

Cứ như vậy quyết định tốt lắm, vì thế ta ở trên trời cẩn thận đi tìm sơn động. Trên núi quả nhiên có một cái động, tuy rằng tình hình trong anime ta sớm quên, nhưng anime và truyện bình thường đều có một điểm tương đồng, chính là trùng hợp. Ta tin, nó có khả năng chính là sơn động mà Ri bị nhốt. Mới từ bầu trời nhảy xuống, liền nhìn thấy một con quỷ song giác từ bên trong động đi ra, chậm rãi đi hướng bãi cỏ trước động.

Hắn chỉ sợ là trùng kế, ngay lúc ấy một đám hòa thượng cũng đi ra từ bên trong. Hắn trực tiếp phát tay hướng ta nói: “Mau tránh đi.”

“Được.” Ta lui lại mấy bước, đi vào sơn động. Quả nhiên có rất nhiều trẻ con, trong đó một đứa chính là Rin.

Rin nhìn thấy ta đến liền lập tức chạy đi lên, cười nói: “Tiểu Đồng sama!”

“Chúng ta đi thôi!” Ta cầm tay nàng rồi gọi mấy đứa trẻ khác chậm rãi ra khỏi động. Đám hòa thượng kia quả nhiên lợi hại, diệt được con quỷ kia.

“Ta đưa người trở về.” Võ võ đầu Rin, chuẩn bị đi hướng thôn. Nhưng đột nhiên, Ungai cầm kim cương xử trong tay đánh hướng rừng cây.

Hình ảnh này ta đã thấy, bên kia là Sess! Quả nhiên, bụi mù tán đi, Sess đang đứng ở đó, nói hai chữ: “Quá chậm.”

“Ungai đại nhân, là tên yêu quái đã giết nhóm sơn tặc kia.” Một tiểu hòa thượng nói.

“Ngăn hẳn lại.” Lão hòa thượng lên tiếng, chúng tiểu hòa thượng lập tức vây khốn Sess.

! Vẫn là đánh nhau, ta bắt đầu dĩ nhún nhún vai.

Vốn là không có, vì có con người là ta ra tay. Bất quá từ xác nhận quan hệ, cơ hội xuất thủ của ta là số không. Huống chi, Ungai muốn giết là yêu quái, đối với nhân loại không hề có hứng thú.

Chúng tiểu hòa thượng vây quanh Sess, ta đứng ở phía sau Ungai, cười mỉm chỉ nhìn. Thật lâu không thấy Sess tức giận, không biết ta đứng không lên tiếng, hẳn có tức giận hay không. Đúng lúc này, lại nghe thấy Sess lạnh lùng nói: “Ngu ngốc!” Những lời này không phải là nói với các hòa thượng, hình như là muốn nói ta! Quả nhiên, một đôi mắt vàng nhìn thẳng ta, tay hắn bắt đầu chạm đến gần thanh kiếm bên hông.

“Chờ một chút!” Ta hoảng sợ, sau đó đứng trước mặt lão hòa thượng nghiêng người 90 độ, nói: “Thực xin lỗi, các người hiểu lầm, hắn là phu quân của ta, cho nên xin không nên đánh nhau.”

“Cái gì?!” Chúng hòa thượng nhất thời không tiêu hóa được, toàn bộ thạch hóa.

“Tuy là yêu quái, nhưng quả thật là phu quân của ta, không có khả năng nhận sai.” Nhận sai khẳng định bị giết.

“Ồ nháo! Con người sao có thể cùng yêu quái ở chung! Hai thế giới bất đồng, người mau trở lại!” Hòa thượng thấy ta quay đi, liền gọi ở phía sau.

“Nhàm chán!” Sess chỉ nói ra hai chữ, sau đó liền quay đầu đi rồi. Bởi vì ta và Rin đã đến cạnh Sess, nên Ungai không dám ra tay. Nhưng, khi Sess quay đầu dùng cường đại yêu lực phá tan pháp trường của Ungai.

Ta bảo Jaken đưa Rin trở về, thấy Sess dừng ánh mắt nhìn một phía trong rừng cây, lạnh lùng nói: “Vẫn còn một tên bán yêu!”

“Người nói cái gì?” Một thanh âm ở trong rừng cây lao ra, Inuyasha một đầu tóc đen cùng những người khác đi ra, một người kéo một người, Miroku kéo Inuyasha, Sango kéo Miroku mà Kagome mặt đen ở giữa.

Ta đột nhiên nghĩ đến, câu nói vừa rồi mà ta vừa nói với đám hòa thượng chẳng lẽ bị bọn họ nghe thấy rồi?

O()o

“Hừ!” Sess hừ lạnh, đầu hướng về phía trắng.

Inuyasha nhìn nhìn ta, đột nhiên run lên một chút, mặt có chút đỏ ửng: “Vừa rồi... Người nói là thật? Tên kia thật sự cưới nữ tử nhân loại sao?”

“Ta cũng không biết chúng ta có tính không, không có hôn lễ, không ai chúc phúc...” Ngắn gọn đến mức ta muốn khóc.

“Đã thành sự thật, người trốn không thoát, đi thôi!” Một câu nói của Sess dính ta ở bên cạnh hắn, vì thế ta lại có cảm giác bị thượng ma lư chỉ có thể bị điều khiển.

“Cái gì?!” Kagome biểu hiện giống Inuyasha, run run chỉ vào ta: “Các người... Các người đã...” Kagome chưa nói hết, ta đã hiểu, cho nên mặt ta cũng đỏ, vì thế lần này mọi người tập thể mặt đỏ!

Miroku ho nhẹ một tiếng: “Quả nhiên là anh trai mạnh hơn em trai nhiều, phái hành động... thật nhanh a!”

70. Chương 70: Ái Mộ

Sess đại khái chê chúng ta dong dài, trực tiếp giữ chặt ta chạy lấy người.

Cơ hồ là bị kéo đi rất xa, sau đó trầm mặc tiêu sái chờ Jaken trở về, hắn giữ chặt ta ném lên lưng A-un, để viêm đề đi theo một bên rồi nói: “Về sau không được chạy loạn.”

Aiz, vị này rốt cuộc là lão công ta hay là lão cha ta đây?

Bất quá, vài ngày nay thật phong phú, cực kỳ phong phú! Phong phú đến mức ta luôn ngủ. Sớm cho rằng Sess là đại yêu quái không chạm nữ sắc, chỉ luôn động chạm thể sự. Nhưng mà, hoàn toàn lại là ngoài dự đoán của ta, hần là cái tên hoàn toàn hoàn toàn rối loạn.

Tuy rằng, mới đầu còn bận tâm vết thương của ta. Hiện tại chỉ cần ta đến gần, hần liền tiến thêm. Mấy ngày nay, chưa từng nghỉ ngơi quá. Vốn chỉ có một hai ngày đường, lần này lại đi vền vền ba bốn ngày. Cái này còn chưa tính, mỗi khi trong mộng trợn mắt lại không thấy Sess đâu. Tuy rằng hần rất nhanh trở lại, nhưng ta vẫn cảm thấy bên người vắng vẻ. Hôm nay trợn mắt, lại không thấy Sess, ta lập tức nổi giận. Dù thời gian ta ngủ dài hơn trước, cũng không nên mỗi lần đều biến mất chứ.

Nhảy người lên, chịu đựng đau nhức mặc quần áo. Vừa vặn Sess kéo cửa tiến vào, ta ngoảnh đầu đi. Gần đây đều ở thôn của con người, cho nên đỉnh đầu có cái chân hạ có sạp sạp thước! (Toji: k hiểu)

“Đi cùng ta.”

“Không đi.” Dựa vào cái gì người nói theo là ta liền theo.

Sess cái gì cũng không nói, trực tiếp một tay bắt lấy đai lưng ta nhẹ nhấc lên, mặc ta kháng nghị khiêng lên vai.

Đi...

Làm cái gì a! Thê tử ngay cả quyền nói chuyện cũng không có? Ta nổi giận: “Buông ra, người muốn mang ta đi nơi nào? Buông ra! Ta đổi ý, không gả cho người nữa!”

“Im miệng”

“Im cái gì mà im, người ném ta còn chưa tính, thế nhưng ngay cả giải thích cũng giảm đi, ta không cần, ta muốn về nhà mẹ đẻ, ta muốn ly hôn!”

“Im miệng!”

Cứ như vậy một đường kháng nghị, một đường bị khiêng, đi tới một tòa thành. Sess đi vào cửa thành, mà hai bên võ sĩ cùng dân chúng đều hành lễ với hần. Ta sợ run, đây là chuyện gì! Cẩn thận nhìn nhìn, nơi này đều là nhân loại, tại sao lại quỳ lễ với Sess?

Trọng yếu nhất là, vì sao Sess lại có quan hệ với những người này.

Đầu óc loạn thất bát tao, quên mất trách móc, bị Sess buông, nhìn phòng hoa lệ cùng hai thị nữ xinh đẹp nói: “Ý gì?”

“Thành chủ nơi này bị ta giết chết, vì vậy thành hiện tại bị ta chiếm cứ. Từ nay về sau người ở chỗ này nghỉ ngơi, không cần cùng ta đi xung quanh.” Sess nói xong ngồi xuống.

“Người muốn kim ốc tàng kiều sao?”

Sess nhìn ta một cái, tiếp tục trầm mặc.

Trong lòng tuy rằng âm áp, nhưng mà ta đây chẳng phải là biến thành oán phụ khuê phòng? Lắc đầu: “Không cần, ta muốn cùng người đi, nếu như người ngại phiền thì lập tức về nhà.”

“Không được.”

“Vì sao? Ta mới không muốn ở lại chỗ này chờ, ta...”

“Tiểu Đồng...” Sess nhìn ta một cái rồi nói: “Người là nữ tử luôn có lúc không khỏe, đến lúc đó liền tới chỗ này nghỉ ngơi.”

Thì ra là như vậy, ta nhẹ nhàng thở ra, lại cảm thấy trong lòng thập phần âm áp. Hần là vì ta suy nghĩ, không muốn làm ta vô định cư ngay cả nơi nghỉ ngơi cũng không có. Nơi này là một tòa thành, lại có người hầu hạ, cho nên đã nhiều ngày hần mới thường xuyên đi ra ngoài, còn đoạt cả tòa thành này.

Nếu thành đã tới tay, cứ như vậy đi!

“Ta gần đây sẽ ở gần đây, buổi tối sẽ trở về.” Ý của Sess là, hắn muốn mỗi ngày đi làm , cho nên muốn ta ở trong này nghỉ ngơi.

Vậy, nghỉ ngơi thì nghỉ ngơi đi!

Gật gật đầu: “Có thể!” Nói xong ngáp một cái, liên tục buồn ngủ . Xoa xoa nước mắt, thấy khóe miệng Sess hơi rút: “Sao thế?”

Sess quay đầu nói: “Làm thật buồn ngủ như vậy sao?”

“Ừ, một ngày giống ngủ luôn ngủ không đủ.” Nói xong lại ngáp một cái.

Đột nhiên nghe được bên ngoài có tiếng nữ tử nói: “Sesshoumaru sama.”

“Tiến vào.”

Thanh âm này ta vừa nghe liền thập phần phản cảm, nhìn thấy người, ta càng phản cảm.

Tuyết Cơ, nữ nhân này vì sao lại xuất hiện tại nơi này? Nhìn Sess, nghe thấy hắn nói: “Lưu ở chỗ này bảo vệ phu nhân.”

“Người... bảo nàng đến bảo vệ ta?” Ta gần như nhảy dựng lên, chỉ vào Tuyết Cơ nói.

“Phải.”

“Ta không cần bảo vệ.” Đùa sao, thế nhưng lại bảo một cái bom hẹn giờ ở bên người, ta ngay cả ngủ cũng không an tâm.

Sess không lên tiếng, chuyện hắn quyết định rất khó thay đổi. Ta nóng nảy: “Được, nàng lưu lại, ta đi.” Nói xong lập tức đi về phía cửa, gần đây luôn cảm thấy nàng càng ngày càng keo kiệt, càng ngày càng giống trẻ con, động một cái liền làm nũng.

“Tiểu Đồng!” Tay bị Sess giữ chặt, mà Tuyết Cơ đã thân thủ kéo cửa lại, nhưng không thối lui. Đại khái cho rằng Sess còn có phân phó, ta ngã vào trên người Sess, nói nhỏ: “Ta rất keo kiệt , ta sẽ ghen , ta không thể giống các nữ tử ở thời đại này lạnh nhạt nhìn trượng phu cưới nhiều vợ...” Mặt ở trước ngực hắn cọ đến cọ đi, ta biết hắn thích như thế

“Người...” Sess ánh mắt thâm trầm, sau đó nâng lên mặt ta rồi nói: “Người nói thế nào liền thế ấy.” Ta thâm hoan hô, cảm thấy mình có năng lực khổng chế hôn quân.

Tuy rằng, kết quả tất cả mọi người đều biết đến, lần này là ta ghé vào trên người hắn ngủ .

Mà từ ngày đó bắt đầu, chưa hề thấy qua Tuyết Cơ. Thanh âm lớn như vậy, nàng không có khả năng không nghe thấy, cho nên ta rất phức hắc nghĩ, nàng bị kích thích chạy.

Nhưng ngày hôm sau mới biết được, thì ra nàng là bị Sess đuổi đi .

Ban ngày lúc Sess đi , ta rất nhàm chán, ta ăn cơm xong liền ngồi ở chỗ kia nghe hai thị nữ luyện đàn. Cảm nghệ của các nàng còn chưa thành thực, cho nên ta vô pháp nghe tiếng đàn ngủ, thật sự rất có tính kích thích.

Đúng lúc này có tiếng thị nữ ở bên ngoài lên tiếng: “Phu nhân, Takuma đại nhân có việc xin gặp.”

Takuma nguyên là thuộc hạ của thành chủ trước, vì thành chủ trước thập phần tàn bạo cho nên sau khi bị Sess đoạt được, hắn tiếp tục đồng ý lưu lại phục vụ cho Sess. Cũng không biết, hắn từ trước luôn thận trọng từ lời nói đến việc làm lại có chuyện gì muốn gặp ta?

Gật đầu đồng ý , sau đó có người kéo mình xuống. Nữ tử cổ đại Nhật Bản nếu như gặp nam tử thì ở giữa phải có màn, dù là anh em cũng phải như thế.

Người tới tựa hồ rất vội, tiếng bước chân nhỏ vun vút và truyền đến. Sau đó một thân ảnh thon dài cao lớn đứng ở ngoài màn, quỳ một gối xuống .

“Phu nhân, thành Zen đột nhiên phát động công kích chúng ta, tiền đình đã thất thủ, xin hỏi phu nhân thành chủ hiện tại ở nơi nào? Tình thế đang rất nguy cơ.” Thanh âm thô hào của hắn lại thêm gấp gáp, ta sợ tới mức lui về phía sau ôm chặt hai thị nữ phát run.

Chiến tranh, lại là chiến tranh!

“À, chỉ sợ là hắn...” Không thể nói rõ là hắn chạy đi mấy vạn dặm đi “Tóm lại chiều nay cũng chưa về.”

“Ta sẽ cho người bảo vệ phu nhân chạy trốn, sẽ không bị liên lụy.” Takuma trực tiếp làm ra quyết định.

Chạy trốn? Tuy rằng ta không muốn tham gia chiến tranh của con người, nhưng dù sao cũng là thành của ta, trong thơ cũng có nói a, địa bàn của ta ta làm chủ, không tới phiên cái thành Zen.

“Mang ta đi coi trộm một chút.”

“Vâng... Dạ?” Takuma lấp bắp kinh hãi, ta mặc kệ, vén rèm đi ra.

“Phu nhân! Phu nhân! Bên ngoài cực kỳ nguy hiểm.”

“Không sao không sao.”

“Nhưng thành chủ phân phó toàn thành đều là vì bảo vệ phu nhân mà tồn tại, nếu như có chuyện thì gì chúng thần...”

“Không sao.” Khoát tay đi ở trước. Trừ bỏ ngày đó Sess khiêng ta rêu rao khắp nơi ra, thì đúng là chưa lần nào đi ra cả

Thành cổ Nhật Bản có tiền đình, kế tiếp đó là cửa thành. Tiền đình thất thủ, đám võ sĩ liền trốn vào trong cửa thành. Nhưng mà, bên ngoài đã có rất nhiều người đang hướng bên này vọt tới, nếu phá tan cửa thành, thì dân chúng bên trong sẽ rất thảm.

“Phu nhân! Xin hãy quay về!” Takuma ở đằng sau chạy tới hô.

“Không sao không sao!” Người này tuổi không lớn, sao lại dài dòng như thế. Đang nghĩ, thấy đám binh lính thành Zen đang bắn tên. Một người bắn tên không đáng sợ, đáng sợ chính là một đám người. Không biết mọi người có nhìn một bộ điện ảnh, bên trong có một tình cảnh giống như vậy, một đám phi tên che trời bay tới, sau đó chỉ sợ ngay cả ruồi bọ cũng trốn không thoát.

Dân chúng trong thành tuy rằng đã núp vào, nhưng đám võ sĩ bên ngoài lại không tránh khỏi.

“Mở cửa thành!”

“Cái gì?! Phu nhân, nếu mở cửa thành...”

“Mở ra!”

Takuma do dự, lúc này có một người lên tiếng: “Đại nhân, không thể mở.”

Takuma nói: “Thành chủ đã nói qua, lời của phu nhân là phải vâng theo, mở cửa thành.”

Thật sự là mù quáng a, nhưng cũng không tệ! Ta mỉm cười, lập tức thả người từ trên thành lầu nhảy xuống, trực tiếp đứng ở trước cửa thành nói với binh lính thành Zen: “Uy, các người nghe này, nếu lại tiến thêm một bước thì chớ có trách ta không khách khí!”

Takuma đại khái bị động tác nhảy xuống của ta làm cho hoảng sợ, hắn vội vàng chạy đến đứng ở bên cạnh ta rút đao hô: “Phu nhân! Cần thận!”

Bên kia đương nhiên sẽ không nghe một nữ nhân như ta, cho nên bước chân không hề dừng lại tiếp tục tới gần lại đây. Thật cường ngạnh a! Ta run rẩy khoé miệng, rút ra Luyện Nha, Thương Long phá vừa ra khiến địch vừa vọt vào trong thành toàn bộ biến thành than.

Những người đằng sau hoảng sợ, dừng lại không dám động.

Nhưng bên trong có thanh âm hô: “Không cần sợ tiểu nha đầu kia! Mọi người cùng nhau vọt vào đi!” Kết quả đám võ sĩ lại vọt đến.

“Ngực long phá!” Một thanh âm trầm thấp qua đi, Hắc Long bay đi khiến tất cả mọi người nằm sấp xuống. Sau đó lão công nhà ta tiêu sái đi tới, thỉnh thoảng đi đến bên cạnh ta nói: “Ta đã nói, ngươi không cần ra tay.”

“Hừ, vài ngày nay ta đã toàn thân phát cương, nếu không hoạt động thì chỉ sợ sẽ...”

Đinh đương, tiếng Sess thu đao đánh gãy câu nói của ta. Mà lúc này, mọi người đã hướng hẳn hành lễ.

“Trở về!” Nói xong duỗi tay ra, không chút ôn nhu nửa lời nửa tha tiêu sái.

“Vây, ngày mai dẫn ta đi.” Ở chỗ này thì chẳng phải là phải đánh nhau sao.

“Muốn đi giải sầu?”

“Đúng vậy, ta không phải là trạch nữ.”

“Được.”

Sess nói chuyện hoàn toàn có thể tin cậy, ngày hôm sau quả nhiên lúc ta đang ngủ, hẳn mang theo ta đi rồi. Chuyện trong thành, hẳn dùng nửa buổi tối đã chuẩn bị tốt, đơn giản là trực tiếp thu phục thành Zen, hai thành hợp thành một, tăng mạnh phòng ngự. Chuyện này đương nhiên là sau khi hỏi Sess, hơn nữa ta phát hiện, tâm tình của Sess không tệ, hỏi cái gì hẳn đáp cái đó.

Đột nhiên, ở trong suối bay tới một thi thể nữ nhân.

Ta run rẩy khoe miệng, nhìn Kagura quang nửa thân mình.

“Sesshoumaru sama!” Jaken chỉ vào Kagura trong sông nói.

Sess liếc Kagura một cái: “Đi!”

Quả nhiên lạnh nhạt, ta đi theo sau hẳn nhú nhú khoe miệng, cũng không quản. Kagura sẽ không chết, nàng không có trái tim. Hơn nữa, khi xem anime dần cảm thấy thân thể của nàng rất không sai, ít nhất so với ta bao nhỏ tử thì lớn rất nhiều a!

Bất quá, Kagura đột nhiên tỉnh lại, trực tiếp nhảy lên bờ. Cầm ta kém chút đã rơi trên mặt đất, đáng người này thực tốt a! Nhưng Sess rất chính nhân quân tử đứng ở một bên, ngay cả ánh mắt cũng không liếc chút nào. Cầm động, quả nhiên là lão công của ta. Chỉ cần hẳn không nhìn, thì ngực kia đừng nói là bánh bao Sơn Đông, dù là núi Everest ta cũng không sợ.

“May mắn trái tim ở trong tay Naraku, không nghĩ tới lại nhạt lại tính mạng.” Nàng ngẩng đầu nhìn Sess và ta, nói: “Thì ra là người.”

Ta run rẩy khoe miệng, nữ nhân này cũng rất lạnh nhạt.

Sess hừ một tiếng, xoay người bước đi.

“Chờ một chút, chẳng lẽ ngươi không muốn biết trái tim của Naraku ở đâu sao? Vô luận chém bao nhiêu lần cũng không sẽ chết đi.” Kagura nói.

Ta tuy rằng biết trái tim kia có liên quan đến Hakutoushi, không biết có phải thật là hẳn không. Sau đó thấy nàng xuất ra một viên thủy tinh, nói là vật ấy có phản ứng khi ở gần trái tim của Naraku. Kagura đem nó giao cho ta, sau đó liền phi thân mà đi. Trước khi đi còn ngoảnh đầu nhìn Sess, ánh sáng trong mắt rõ ràng chính là không muốn xa rời.

Dấm chua lại nổi lên, ta đi lên giữ chặt Sess: “Nàng...”

“Chúng ta đi thôi.” Sess nói ra, khoe miệng khế nhắc.

Cầm giác về mặt hẳn có chút kỳ quái, hồi tưởng một chút, lập tức hiểu ra. Mỗi lần khi ta ghen, nhất định sẽ khiêu khích Sess một phen, sau đó... Quả thật đường nay cũng không thể chạy, cơm cũng không cần ăn, hơn nữa thấy cũng không cần ngủ. Vì tự thân an toàn suy nghĩ, ta quyết định không lại ghen.

Nhưng mà, rất nhanh dấm chua lại nổi lên.

Vấn đề đến từ một nữ tử con người bán mình cho yêu quái giống Naraku, mà chấp niệm của nữ tử này lại là Sess. Điểm ấy là vì ta biết tình tiết trong tác phẩm mới biết, nhưng đột nhiên nhìn thấy một nữ tử xinh đẹp đứng ở trước mặt Sess, vẫn là có chút buồn bực.

Cho nên mới nói, vì sao gần đây dấm chua của ta càng ngày càng lớn.

Nàng rất hợp thuận: “Sesshoumaru sama có nhớ chuyện thành Asano không?”

Sess đương nhiên không nhớ được, sau đó nàng bắt đầu nhớ lại tình huống lúc đó. Thì ra, lại là chặn đường dẫn phát huyết án. Mặt ta hơi rút, có chút hoài nghi một năm này có bao nhiêu người chết vì chặn đường Sess.

Nàng Sa la kia nói tiếp: “Như vậy, xin Sesshoumaru sama cho phép ta hoàn thành nguyện vọng của ngài, đến lúc đó xin ngài hãy nhận tiểu nữ tử.”

Bất quá, Sess không giống anime trả lời là ‘tùy ngươi’, mà là không nói câu nào, so với trước kia còn ít nói hơn, quả nhiên đủ khốc. Sa la nhìn ta một cái, sau đó lại nói tiếp: “Ta nhất định sẽ đạt nguyện vọng của Sesshoumaru, nhất định...” Nói xong liền đi mất.

“Hừ, một nữ nhân loại thì có thể làm được cái gì?” Jaken nhìn bóng dáng của nàng thắc mắc.

“Ngươi mù sao, không phải người.” Sess nói xong tiếp tục đi, nhưng ta lại chú ý tới hắc tựa hồ có tâm sự.

“Uy Sess Sess, ngươi sẽ không coi trọng nữ nhân kia chứ?!”

“Ngu ngốc!” Quả nhiên bị mắng, ta sờ sờ đầu, tiếp tục đi theo.

71. Chương 71: Hủy Thuốc

Sess cũng không trốn tránh trách nhiệm, cũng không thích bị người tính kế, cho nên hắn chỉ chậm rãi đi qua nàng. Ta đương nhiên sẽ không cho rằng Sess sẽ thích nàng, nhưng trong lòng lại rất kỳ quái. Lắc lắc đầu, không để ý hắn. Nhưng Sess lại nói: “Ồ chỗ này chờ ta.” Sau đó biến hóa lại nguyên hình mà đi.

“Buồn cười!” Ta nhìn lưng hắn quát to một tiếng, nhưng hắn không để ý.

Đừng tưởng rằng ngươi đi rồi là ta không tìm được ngươi, nhắm mắt cảm giác yêu lực của hắn. Hơn nữa có vòng cổ tương trợ, rất dễ dàng liền cảm thấy được hắn. Đi theo, ta cảm quyền đá văng ra Jaken, cười A-un đuổi kịp.

Không khí của hai người tốt lắm, thật vi diệu! Ta tránh ở cách đó không xa, một bên cắn ngón tay một bên làm oán phụ. Mà hắn thể nhưng còn thập phần hoài niệm tiếng sáo của nàng, được rồi, ta đương nhiên không khóc, ta chỉ càng buồn bực.

Sess nhìn khỏa thụ kia, trầm mặc nghe xong, rồi nói: “Thì ra đây là bộ mặt thực của ngươi sao?” Đúng lúc này Inuyasha vọt ra quát: “Quả thể, các ngươi là một phe. Chẳng lẽ ngươi không sợj làm Tiểu Đồng thất vọng sao? Nếu nàng biết nhất định sẽ rất đáng sợ!”

“Inuyasha! Ta nhất định phải giết ngươi!” Sa la gần giọng.

Sess nghiêng mình chắn trước mặt Inuyasha, hừ một tiếng: “Đừng để cho ta lại nhìn thấy bộ dáng xấu xí của ngươi” Rồi rút đao không lưu tình chút nào chém xuống.

Yêu quái bị chém xuất ra, nhưng bọn chúng tự xưng mục tiêu của mình là Sess. Được rồi, người hoàn mỹ như vậy, ta cũng nghĩ muốn.

Khụ! Không thuận khiết một chút, vì vậy số lượng yêu quái càng thoát ra nhiều, hơn nữa một nửa vì nam tử, thẳng thừng nói muốn Sess, ta rối rắm !

Đầu quỷ của Sess vô pháp khảm thương bọn họ, bởi vì chúng nhờ tà khí cùng oán khí luyện thành. Đương nhiên, Tùng vân nha cũng thế, bởi vì nó là minh giới chi đao.

Kết quả là, có thể giết chết đám yêu quái kia chính là thiết toái nha.

Sess lại một lần rút ra thiết toái nha, tuy rằng vẫn bị trọng thương. Nhưng đồng thời chẳng những dập nát yêu quái, cũng cứu được Sa la.

Sau đó, Sess thập phần ôn nhu cầm cây sáo lên mộ, nói: “Đi thôi!”

Được rồi, đi thì đi. Ta nhìn đám người Inuyasha đang thạch hóa một cái rồi theo Sess rời đi, vừa đi vừa nói: “Cô công chúa kia quả thật rất xinh đẹp, thối sáo rất tốt, người lại ôn nhu, cũng khó trách người không thể quên được nàng...” Kỳ thực hiện tại đã không ăn giấm, người đã chết thì ghen làm gì, nhưng cố tình cái miệng này lại không chịu ngồi yên. Nhìn Jaken đột nhiên bị Sess chụp bay, mới biết lại một lần nữa chạm phải căn thần kinh cường đại của hắn.

Sau khi giã giũa, tê cần. Ta thở hổn hển: “Vì sao mỗi lần đều như vậy...” Buồn bực, gần đây chỉ cần ta cầu nhàu một chút là bị gục.

“Thật yên tĩnh...” Sess tao nhã mặc quần áo.

“Nào có yên tĩnh...” Làm cái kia tựa hồ hội càng âm ỉ, nghĩ đến đây ta nhịn không được đổ lên.

“Không, ta thích nghe loại thanh âm này.” Sess nâng lên cầm ta, cúi đầu tinh tế hấp dẫn một phen mới buông ra.

Một lần nữa được đến hô hấp, ta từng ngum từng ngum thở, đột nhiên nghĩ tới còn chưa uống thuốc, nên đi lấy thuốc trong túi rồi lấy bình nước chuẩn bị uống.

“Khoan”

“Ừ?”

Sess đoạt viên thuốc trong tay ta: “Vì sao sau mỗi lần người đều ăn thứ này?”

Ánh mắt thật lợi hại, chẳng lẽ phát hiện ra cái gì? Nhưng hắn hẳn là không biết thuốc tránh thai, vì thế liên tục lắc đầu: “Kỳ thực đây là thuốc bổ, sau mỗi lần cái kia ta cần khôi phục thể lực, cho nên...” o()o, vì sao hắn lại để thuốc tránh thai trước mũi để ngửi?

“Người làm gì vậy...” Khẩn trương, thân thủ đi đoạt. Nhưng Sess lại đoạt bình thuốc trong tay: “Mùi rất kỳ quái, có mùi nguy hiểm, không được ăn!”

“Không nên! Khoan!” Không còn kịp rồi, một bình thuốc đáng thương đã hóa thành tro dưới độc trảo của Sess.

“Nó rất đắt tiền, sao người lại không phân rõ phải trái như vậy! Về sau đừng có đụng ta!” Đụng liền nguy hiểm... Ta mặc quần áo vào, lập tức về nhà bổ sung nguồn cung cấp, bằng không lấy Sess cường mãnh, không ‘trúng thưởng’ mới là lạ.

Nhưng mới vừa đi hai bước, sau cổ đã bị nhắc lên, một thanh âm lạnh lùng ở phía sau vang lên: “Người vừa nói cái gì?”

Ách, dường như lời đó đụng phải lỗ tai Sess, hắn rõ ràng đang tức giận.

“Buông ra, ta nói không được đụng ta!” Người hủy đồ của ta, dù người tức giận thì ta vẫn muốn tranh biện.

Sess không lên tiếng cũng không buông tay, đang lúc ta cảm thấy mình hẳn là nên lấy dao khảm phá quần áo đào thoát, liền nghe thấy Sess lên tiếng: “Ta cự tuyệt!”

Án? Những lời này không rõ, lúc này mới hiểu rõ, ta nói không cho hắn chạm vào ta, lại bị hắn cự tuyệt. Tuy rằng ngữ khí đông cứng, nhưng ta vẫn nhịn không được trong lòng cao hứng. Điều đã quen, nếu ngày nào đó hắn thật sự vô duyên vô cớ không chạm vào ta, thì ta sẽ cảm thấy kỳ quái.

“Sesshoumaru sama, Jaken rốt cục trở về... Á!” Jaken thật vất vả chạy về tới lại bị Sess trực tiếp đánh bay, lúc này đại khái bay đi càng lâu!

Mà bên này, ta đang thương cảm Jaken, đột nhiên lại bị Sess ôm lấy, bắt đầu thoát y.

Vội vàng kéo tay hắn: “Đợi chút...” Đây cũng quá nhanh đi!

“Ta cự tuyệt!”

Hắn cự tuyệt yêu cầu của ta, lại một lần tranh đấu bắt đầu.

Vì thế, ta rốt cục thể nghiệm cái gì là kẻ yếu...

Loại chuyện này, nữ nhân = thụ = kẻ yếu! Ở trước mặt Sess, nữ nhân nhân loại = nhược thể trong nhược thể! Tóm lại chờ hắn ‘bãi công’, ta đã nặng nề ngủ, đừng nói về nhà, ngay cả bước đi cũng thành vấn đề.

Nhưng vào ngày thứ ba, ta về tới hiện tại, vào nhà của dì Higurasi.

Thư thư phục phục nghỉ ngơi không đến một giờ, Kagome cũng đã trở lại. Nàng nhìn thấy ta liền lôi kéo tay của ta chạy vào phòng, sau đó đóng cửa lại thần bí hỏi: “Cậu... cậu...”

“Tớ làm sao?” Sao lại cảm giác có điểm giống phạm nhân.

“Cậu cùng... cùng Sesshoumaru,...cái kia... cái kia...”

Nàng chưa nói xong ta đã hiểu nàng muốn hỏi gì, vì thế mặt cũng đỏ, hơi hơi gật gật đầu.

“A!” Kagome cả kinh kêu to, sau đó ngã ngồi ở trên giường, mặt đỏ giống quả táo, nói: “Anh trai thật... thật là lợi hại...”

“Như vậy, cậu là đang trách em trai sao?”

“Không có, không có!” Kagome trên mặt kém chút phun huyết, luôn luôn lắc đầu.

“Hai người... sẽ kết hôn sao? Nhưng mà... yêu quái cùng nhân loại... chỉ sợ sẽ là bị kịch.” Kagome nói cho ta cũng là đang nói cho bản thân nàng.

Gật gật đầu, ta cũng ngồi xuống bên cạnh nàng, rồi nói: “Chỉ cần hiện tại, hiện tại thì tốt rồi.” Nếu không mặc đến đây, ta cũng sẽ không thể đến thời không kia cùng Sess gặp nhau. Hơn nữa, có thể được hạnh phúc như vậy đã đủ vừa lòng.

“A, quên, còn chưa mua thuốc”

“Thuốc gì?”

“Ách, chính là thuốc trị thương.” Không đợi Kagome hỏi rõ ràng, ta đã chạy ra thần miếu Higurashi

Thuốc đã chuẩn bị tốt, lần này phải giấu ở trong bình nước hoa rỗng, Sess hẳn là sẽ không nghĩ ra được.

Kagome trở về được hai ngày đã bị Inuyasha linh đi rồi, theo ta được biết, hiện tại tình tiết trong tác phẩm đã vượt qua phạm vi ta biết đến, bắt đầu hồi hận tại sao không xem truyện tranh, khiến bây giờ sẽ phát sinh cái gì cũng hoàn toàn không biết.

Bất quá, không sao, chỉ cần có Sess ở, hết thảy đều không thành vấn đề.

Ngáp, gần đến mùa thu sao, có chút lạnh.

Cũng vừa đến lúc kiểm tra học kỳ, chuyện này ta cũng không lo lắng, nếu thật sự không qua được thì ta có thể chạy đến bên cạnh lão công yêu quái, dù sao có một thành dùm để ăn uống tắm bổ nghỉ ngơi, sợ cái gì.

Nếu bên này cần tiền, thì có thể sang bên kia lấy chút tiền, không cần phải sầu lo chuyện tiền. Bất quá, trường học thì vẫn phải đi, mặc dù lúc đối mặt với Kyosai có chút kỳ quái, nhưng đối phương lại vẫn xử lý như trước.

Vừa mới vào thần miếu, đã thấy có khách nhân ngồi ở bên trong, là một phụ nhân mỹ mạo, một người khác lại là Yamaguchi.

“A! Sao lại là người?” Ta đối với đại thiếu gia này cũng không có hảo cảm gì, cho nên cũng tính toán trở về phòng.

Đột nhiên gia gia nói: “Tiểu Đồng, cháu chờ một chút, phụ nhân nhà Yamaguchi có một chút khó khăn, cháu đi hỗ trợ giải quyết một chút.”

“Cái gì?” Yamaguchi chỉ vào ta hỏi dì Higurasi hỏi gia gia: “Cô ta chính là pháp sư, cháu gái của ông?”

“Không, cháu gái ruột của ta còn chưa trở về, nhưng Tiểu Đồng đứa nhỏ này cũng có thể trợ giúp hai người” Gia gia khó được đứng đắn một hồi.

“Nhưng mà... chỉ là thiếu nữ, chuyện như vậy có phải...” Phu nhân mỉm mào nhìn ta một cái rồi nói.

Gia gia gật đầu nói: “Không sao.”

“Nhưng mà cháu đang rất mệt ...” Trong nhà Yamaguchi gặp chuyện không may, ta mới không muốn đi quản.

“Tiểu Đồng, theo lời của phu nhân Yamaguchi, sự tình rất nguy hiểm, cho nên cháu nên đi theo họ đi...”

Ta run rẩy khoe miệng, lại nghe thấy Yamaguchi nói: “Hừ! Pháp sư cái gì, tôi căn bản không tin loại chuyện này.”

“Con!” Phu nhân Yamaguchi mắng hấn một tiếng, sau đó quỳ gối nói: “Xin thần miếu Higurashi hỗ trợ. Chúng tôi đã tìm tất cả các thần miếu cả nước, nhưng đều không được giải quyết, cho nên... Làm ơn , con gái tôi Sakura, con bé rất đáng thương...” Rồi bắt đầu khóc.

“Tiểu Đồng, không bằng cháu đi xem sao!” Dì Higurasi cũng mở miệng.

Ta bất đắc dĩ, đành phải nói: “Được rồi, cháu sẽ đảm nhiệm chuyện này.” Vì thế buông sách tham khảo, liền ngồi xe cùng hai mẹ con đi đến nhà của họ.

Khu nhà cấp cao a... Nhịn không được kinh thán, sau đó bọn họ dẫn đường vào đại sảnh. Phu nhân Yamaguchi nói phải đi nói cho con gái một chút có người đến thăm nàng , mà ta cùng với Yamaguchi chờ ở trong sảnh.

Chỉ chốc lát sau, có nam nhân tiến vào, người hầu đều gọi hấn là lão gia.

Xem ra, người này là phụ thân của Yamaguchi. Quả nhiên thấy hấn đứng lên nói: “Phụ thân.”

“Vị này là?”

“Dịch Tiểu Đồng, là pháp sư mẫu thân mời đến.”

“Cái gì? Lại nữa, bà ấy còn chưa nháo đủ sao. Nguyên nhân bệnh của Sakura tuy rằng tra không ra, nhưng bà ấy cũng đã tìm mấy trăm thần miếu , chẳng lẽ còn chưa bỏ cuộc sao?” Phụ thân Yamaguchi tức giận lớn tiếng.

Ta xem náo nhiệt, uống trà, này đó căn bản không liên quan đến ta

“Nhưng chỉ có như vậy mẫu thân mới có thể... có thể không loạn nghĩ... cho nên, phụ thân....”

“Anh đã trở lại sao, xin hãy tha thứ, em...”

“Vị tiểu thư này,mời ngài lập tức trở về đi!”

“Phu quân, xin anh hãy để vị tiểu thư này xem một chút, một lần cuối cùng ...” Phu nhân Yamaguchi đã gần khóc.

“Luôn nói là một lần cuối cùng , lần cuối cùng đều đã là mấy trăm lần .” Phụ thân Yamaguchi lớn tiếng, lại nhìn bộ dáng đau lòng của vợ không khỏi thở dài nói: “Quên đi, cùng đi thôi...”

Phụ thân Yamaguchi đại khái không muốn cãi nhau trước mặt người ngoài, vì thế người một nhà mang theo ta đi đến lầu hai. Yamaguchi và ta đi phía sau, nói nhỏ: “Tốt nhất cô nên chuẩn bị tâm lý, nếu bị dọa chạy, tôi cũng mặc kệ.”

“Hừ!” Ta sẽ bị dọa? Trừ phi Sess đột nhiên xuất hiện ở trước mặt ta.

“Tiểu đồng tiểu thư xin hãy tha thứ, tình huống hiện tại con gái của tôi có chút không tốt, cho nên...” Phu nhân Yamaguchi lại đau khổ khóc.

“Tôi nhớ đã có mười mấy âm dương sư cùng pháp sư bị dọa đi rồi, tôi cũng không muốn lại đưa người ta vào bệnh viện.” Phụ thân Yamaguchi nói xong, thân thủ đẩy cửa ra.

Tình hình bên trong quả nhiên rất quỷ dị, không khí khác xa với nơi xa hoa này. Yêu khí cường đại tạo lốc xoáy tràn ngập căn phòng, nhưng mà lại không biết vì sao không chảy ra bên ngoài một chút nào, cho nên khi ở phía dưới, ta không hề cảm giác được yêu khí.

Trên vách tường, bị găm một cây gậy gỗ, dùng xiềng xích cột lấy một nữ hài tử. Chính xác mà nói, là sinh vật giống bán yêu.

Trên đầu có hai cái sừng, trên lưng có một cái sừng, còn đầu cũng khá bình thường, chỉ là cổ yêu khí này phát ra từ nòng. Trách không được lại dọa chạy nhiều người như vậy, đúng là rất cổ quái.

Run rẩy khoé miệng, nếu không đoán sai, nàng hẳn là bị yêu linh bám thân. Cũng người con người, yêu quái cũng có linh hồn, mà bọn họ đa số thuận theo tử vong, bởi vì thời gian sống rất lâu. Nhưng cổ yêu khí này lại không giống, nó muốn sống, hơn nữa tràn ngập hận ý.

“Con người đáng chết! Toàn bộ chết thì tốt rồi! Toàn bộ chết thì tốt rồi!” Thiếu nữ khàn giọng gào thét về phía cửa.

Phu nhân Yamaguchi dựa vào lòng chồng khóc rống, phụ thân Yamaguchi đau lòng nói lớn “Thấy rồi chứ? Vậy thì mời nhanh đi cho! Chuyện này không cho phép cô truyền ra, bằng không gia tộc Yamaguchi tiền tài quyền thế, thần miếu của các người sẽ không được bảo đảm đâu!” Hắn thống khổ nhắm mắt lại nói.

“À...” Ta trả lời một tiếng, rồi nói: “Ta quả thật vô pháp đối phó nó, nhưng ngày mai ta sẽ lại đến.”

“Cái gì?” Bọn họ không nghĩ tới ta sẽ trả lời như thế, Yamaguchi ngạc nhiên hỏi: “Vì sao cô còn muốn đến?”

“Bởi vì không mang theo công cụ, đương nhiên, ta cũng không biết có thể mượn được công cụ kia hay không” Nói xong xoay người đóng cửa lại, nói: “Cái phù này, ai cũng không được chạm vào.” Nói xong tạo kết giới, dùng phù thiếp đi lên.

Đi được hai bước, đột nhiên nghe thấy phu nhân Yamaguchi nói lớn: “Có hi vọng làm Sakura khôi phục lại sao? Chẳng sợ chỉ có một chút ...”

“Thôi, còn phải xem vị đại nhân kia tâm tình thế nào, nếu tốt thì nàng được cứu, nếu không tốt...” Nhún nhún vai, ta cũng không có cách nào.

Bất quá, cố hết sức đi, dù sao tiểu cô nương kia xem ra chỉ có mười một mười hai tuổi, nếu tiếp tục bị bám thân thì chỉ sợ sớm muộn gì sẽ bị cắn nuốt.

Luyện nha của ta có lẽ có thể bức yêu linh kia xuất ra, nhưng nếu muốn chân chính chém giết yêu linh kia thì chỉ có một, chính là thiên sinh nha của Sess. Có đánh chết hắn, hắn cũng sẽ không tới nơi này cứu người, như vậy thì chỉ có thể mượn thiên sinh nha. Nếu Sess cho phép, thì ta có thể chém giết yêu linh kia.

72. Chương 72: Minh Đạo

Nhưng Sess rất không thích, cực kỳ khó chịu, bởi vì ta vừa đến bên cạnh hắn, cái túi hương hương đã bị hắn lấy đi.

“Bởi vì... bởi vì...”

“Im miệng, vật này rất nguy hiểm.” Xích một tiếng, bao thuốc kia lại hy sinh dưới độc thảo của Sess.

Tuy rằng hắn không biết đây là cái gì, thế nhưng lại cảm giác được nó nguy hiểm. Đúng vậy, vật như vậy có thể giết chết thiên thiên vạn vạn con cháu của hắn, không nguy hiểm mới là lạ! ! !

Quả nhiên là dã thú, đối loại chuyện này rất linh mẫn.

“Được, ta về sau không ăn.” Đổi thuốc khác đi, nghe nói có một loại dùng cho cả tuần, vậy là có thể dùng, hắn sẽ không thể biết chuyện này, cứ quyết định như vậy.

Sess không nói gì nữa, tiếp tục đi. Ta lại đuổi theo hắn: “Kỳ thực, lần này ta tới là muốn mượn một thứ.”

“Cái gì?”

“Thiên sinh nha...” (___)

Sess cũng không hỏi chuyện gì, do dự một chút, rồi nói: “Đi nhanh về nhanh.” Liền rút dao ra ném cho ta. Quá dễ dàng, vì sao lại thuận lợi như vậy a, ta có chút kỳ quái.

“Thừa dịp ta còn chưa đổi ý, đi nhanh.”

“Vâng!”

Ta cười Viêm Đề bôn quay về tại chỗ, sau đó nhảy xuống giếng.

“Thiên sinh nha a thiên sinh nha, cứu người người hửn là sẽ nguyện ý đi!” Vỗ vỗ thiên sinh nha, sau đó ở thần miếu nghỉ ngơi một ngày, vốn định buổi chiều ngày hôm sau đi, nhưng không nghĩ tới đã có vài hắc y nhân tìm đến, còn có cả Yamaguchi.

Nghe được di Higurasi nói có người tới đón ta, ta liền vội vàng mặc quần áo tốt, lấy Thiên Sinh nha cùng Luyện Nha đi ra. Yamaguchi nhìn thấy ta thế này liền lắp bắp kinh hãi, rất nhanh định thần lại sau đó mời ta lên xe nói: “Nếu cô có thể cứu Sakura, gia tộc Yamaguchi chúng tôi tuyệt đối sẽ không bạc đãi cô.”

“À.” Ngồi ở trên xe đương nhiên không thể để dao sau lưng, cho nên ta đặt hai thanh dao ở phía trước.

“Đây là công cụ mà cô nói?”

“Đúng vậy.”

“Bình thường cô đều cùng mấy thứ kia chiến đấu sao?”

“Xem như đi!”

Yamaguchi tò mò hỏi: “Việc này, bạn trai cô biết không?”

“Bạn trai?” Nga, hửn là đang nói Kyosai sao, chuyện này hửn thật đúng không biết. Ta lắc lắc đầu: “Hửn không biết.”

“Không muốn để hửn lo lắng? Cũng đúng, nếu bạn gái của tôi cả ngày cầm dao đi chém giết mấy thứ không biết tên, tôi cũng sẽ sợ hãi.” Đột nhiên xoay người nói: “Cô sẽ không làm Sakura bị thương đi!”

“Yên tâm, có thể sẽ chịu một ít thương, nhưng tôi sẽ không làm cô ấy bị thương nặng.” Vừa mới nói xong, chúng ta đã đến nhà Yamaguchi.

Cha mẹ Yamaguchi đối đãi ta cũng không còn đậm mực, có thể nói là kính như thượng tôn để hình dung. Nhưng là bọn họ rõ ràng đang tiếp ta, ánh mắt lại nhìn chằm chằm lâu hai. Ta nhìn bánh ngọt trên bàn, cuối cùng quyết định vẫn nên làm việc trước rồi ăn món điểm tâm ngọt sau.

Dọc theo đường đi, thấy Yamaguchi luôn nhìn trái nhìn phải, không biết hửn khẩn trương cái gì, có lẽ là đang lo lắng em gái đi! Không nghĩ tới bình thường hửn nhìn như thiếu niên bất lương, không nghĩ tới đối đãi người trong nhà vẫn tốt.

Đến gần lầu hai, phong ấn ngày hôm qua còn tại trên cửa không nhúc nhích. Nhưng mà, rõ ràng có dấu vết người đi vào. Ta vừa định hỏi, phu nhân Yamaguchi đã lên tiếng: “Chúng tôi luôn đưa cơm như thế này.”

“Theo tôi được biết, người bị yêu linh bám thân có thể không cần ăn cái gì, nhưng rất thị huyết... Mọi người sẽ không...” Đẩy người ta vào cho con gái mình đẩy chứ!

“Chúng tôi chỉ ném gà!” Phu nhân Yamaguchi vội vàng xua tay nói.

Đương nhiên là gà, bằng không trong phòng sớm có oán khí xuất hiện, yêu linh kia đã hút quá nhiều oán khí, chỉ sợ sẽ càng ngày càng hung. Hoàn hảo, cha mẹ này tuy rằng yêu con gái, nhưng không đến nỗi nể nang cho con gái người sống. Lúc trước, có một đôi vợ chồng vốn vì yêu con mình, đi khắp bắt đám trẻ con cho hửn ăn, cuối cùng yêu linh kia lại ăn luôn bọn họ.

Nhưng may mà phát hiện sớm, cho nên không sao.

“Mọi người không nên tiến vào, cứ ở bên ngoài chờ, vô luận phát sinh sự tình gì cũng không được mở cửa.” Nói xong ta bản thân đi đến tiến vào, sau đó đem sơn khẩu người một nhà quan ở bên ngoài. Vì sợ này yêu linh chạy ra đi, trước tiên ở phòng ở bốn phía bố kết giới.

Yêu linh kia đã cảm giác được ta tồn tại, cho nên đại khái từ ngày hôm qua đã bắt đầu muốn thoát ly thân thể này. Chỉ là bám thân thì dễ dàng, thoát thân thì lại phải phí rất lớn thời gian cùng tinh lực. Hơn nữa ta ở ngoài cửa thiếp chú, cho nên đến bây giờ nó vẫn không rời đi thân thể kia.

“Người muốn giết cả con bé này sao?” Yêu linh khà khà nói, đây là lợi thế cuối cùng của hắn, cho nên bám chặt không tha.

Ta khẽ nhếch khóe miệng, nói: “Vây... giết đi!” Ta nhanh chóng rút thiên sinh nha chém thẳng hướng Sess.

“Ngu ngốc! Ta là yêu linh, người làm sao mà giết được ta...” Nhưng yêu linh lập tức cảm miệng, bởi vì hắn cảm giác được, thiên sinh nha sẽ chỉ khảm hắn mà thôi. Nhưng đến khi hắn phát giác ra thì linh khí có được nhờ bám thân đang tiêu tán, một cái cánh tay của hắn cũng đã bị bổ xuống.

“Khốn khiếp! Ta giết người!” Yêu linh không ra được phòng, vì thế đướng ta đánh tới. Giờ trời sinh nha muốn cho hắn một kích trí mệnh, đột nhiên cửa bị người mở ra, thanh âm hơi hốt hoảng của Yamaguchi ở sau lưng truyền đến: “Sao vậy!!”

“Ngu ngốc! Đi ra ngoài!” Đã chậm, yêu linh có được cơ hội liền trực tiếp nhảy lên phá mở bay về phía Yamaguchi đang ở trước cửa. Ta quỳnh lên, tùy tay cầm trong tay đao quăng đi ra ngoài.

Thiên sinh nha là một cây đao sẽ không làm con người bị thương, cho nên nó thẳng xuyên qua ngực, đâm thẳng yêu linh kia lên tường đối diện.

Yêu linh giãy giụa vài cái, liền biến mất.

Yamaguchi vẫn còn ngây người ở trước cửa, mà cha mẹ hắn nhìn thấy con bị kiếm xuyên qua, đồng thời kinh hô: “Con có sao không!?! Mau đi gọi xe cứu thương!!!”

“Không cần đâu, hắn không bị thương.” Ta rút Thiên sinh nha xuống tra vào vỏ nói với họ.

Quả nhiên, khi kiểm tra không hề thấy miệng vết thương nào, vợ chồng Yamaguchi mới yên tâm, Yamaguchi gắt gao nhìn chăm chăm ta, trong đôi mắt trung có... ách... Kích động?

“Cha, mẹ...” Bên trong đột nhiên truyền đến thanh âm thiếu nữ, một nhà Yamaguchi chạy thẳng đến bên trong phòng. Ta không muốn quấy rầy bọn họ, nên định về nhà. Mới đi được hai bước, thấy phía trước xuất hiện một thân ảnh cao lớn, đúng là Kyosai.

Tim đập thành thịch, vì sao hắn lại ở chỗ này?

“Rất kỳ quái sao? Kỳ thực là vì Yamaguchi, ngày hôm qua hắn gọi điện thoại cho thầy, hỏi tôi có hiểu bạn gái hay không. Cho nên hôm nay tôi tới, cũng thấy được cảnh vừa rồi...” Kyosai cúi đầu nhìn ta, trên mặt lộ ra một tia cười khổ.

“Miệng rộng!” Người mà ta nói đương nhiên là Yamaguchi, rồi nhìn Kyosai: “Giật mình sao?”

“Chính xác mà nói là lo lắng, Tiểu Đồng, là vì nguyên nhân này cho nên em mới luôn bị thương, thường thường mất tích sao?” Hắn quả nhiên lo lắng, mày đã nhăn lại.

“Xem như đi!” Còn có càng nhiều thứ đáng sợ hơn, chẳng qua là nó ở bên chiến quốc.

Kyosai do dự một chút rồi nói: “Tiểu Đồng, chi bằng em buông tha cho nghề này đi, thầy có thể cho em một cuộc sống an toàn, thoải mái.”

Ách... Đây xem như, cầu hôn?

Gãi gãi đầu, ta nói với hắn: “Chuyện này không thể nói buông tha là có thể buông tha, ha ha... Thực xin lỗi.” Cúi đầu nhận sai.

“Nhưng cứ thế này rất nguy hiểm, đối mặt với những thứ nguy hiểm như vậy em tùy thời có thể sẽ mất mạng.”

“Sẽ không .”

Nghe vậy, Kyosai ngăn ra: “Vì sao lại trả lời chắc chắn như vậy?”

“Bởi vì, em đã tìm được người có thể bảo vệ em, cho nên... em đi trước.” Thấy Yamaguchi đi ra, ta không muốn phiền phức cho nên lập tức xoay người vòng qua Kyosai, ra khỏi khu nhà cấp cao của nhà Yamaguchi.

Sess đã đợi ta hồi lâu, lúc nhảy khỏi giếng, ta cẩn thận sờ sờ bình thuốc ta mang theo, lần này dùng hơn mười tảng tui, sau đó đặt ở trong hộp sắt, miệng lại dùng hương tui bao lấy, lại không chỉ một cái, mà là năm sáu cái. Lần này, tin tưởng dù cái mũi của Sess có lợi hại đến đâu thì cũng không ngửi ra được!

Hắn kéo ta đi lên, rồi nhú mào nói: “Trên người có mùi kỳ quái...”

Thật linh mãnh, ta che lại cái bình, cười nói: “Vậy sao?” Rồi nâng cái mũi ngửi khứu rồi nói: “Không... Không có a!”

“Đi thôi!”

May mà hắn không phát hiện, vạn hạnh a!

Dọc theo đường đi, Sess tựa hồ luôn luôn truy tìm mùi của Naraku mà đi. Theo hắn nói, cổ hương vị này càng ngày càng nặng.

Cuối cùng, Quỷ quái hoàn xuất hiện tại trước mặt chúng ta . Sess không nói câu nào, trực tiếp khảm quỷ quái hoàn! Quỷ quái hoàn này được sinh ra để bảo vệ trái tim của Naraku, cho nên độ cứng đương nhiên là thập phần lợi hại . Chém vài cái không hề hấn gì, hắn đột nhiên vươn xúc tua bằng kim cương cuốn lấy Sess, thì ra mục đích của hắn lại là muốn nuốt Sess. Quả nhiên giống Naraku, đều là kẻ tham lam.

Nhưng Sess đâu dễ chịu thua, ta ở phía sau tuy rằng nhìn hắn đang ở thế yếu, nhưng khí tràng của hắn lại trực tiếp nói cho ta: dám đi lên hỗ trợ sẽ giết người!

Ta ngoan ngoãn ở tại chỗ chà xát ngón tay, không muốn giúp thì thôi .

Răng rắc! Đầu quỷ thần trực tiếp bị gãy. Sess nổi giận, rút Tùng vân nha ra trầm giọng hô: “Ngục long phá!”

Không tốt, hiện tại thiết toái nha không ở, chiêu này vừa ra nhất định ta sẽ bị lan đến. Lôi kéo Jaken quay đằng sau chạy, tìm tảng đá to trốn vào.

Một trận bụi mù dâng lên, khi tan đi ta mới dám ngẩng đầu nhìn lên, quỷ quái hoàn đã biến mất .

Hắn đi rồi, không ngạc nhiên, trọng yếu nhất là Sess cường đại của chúng ta cũng đã biến mất. Run rẩy, vị này chẳng lẽ đuổi theo ? Nhắm mắt lại, điều tra phương hướng yêu khí của hắn, rồi chỉ vào bên phải: “Bên này!”

“Ha!” Jaken làm hết phận sự đi kéo A-un, sau đó hắn cười A-un ta cười viêm đề, đảo mắt liền đến một nơi đầy hoa tươi rất lãng mạn.

Ở chính giữa nơi lãng mạn này, có một nữ nhân xinh đẹp mặc kimono, đầy người máu tươi, máu kia lại là màu đen , rõ ràng bị chưởng khí ô nhiễm . Là sứ giả của gió Kagura, vì sao nàng lại thành ra thế này. Lần trước nàng bị trọng thương như vậy cũng không sao, vì sao lần này lại trông như sắp mất tánh mạng?

Thanh âm của Sess vẫn lạnh nhạt như trước: “Muốn đi rồi sao?”

“Ân, cuối cùng có thể nhìn thấy người một lần cuối, thật sự là quá tốt.” Rồi Kagura bắt đầu ngã về phía sau, trên mặt lộ ra mỉm cười hạnh phúc .

Không nghĩ tới một nữ nhân như ngọn gió lại cứ như vậy chết đi , chết đi là tự do sao? Ta không cho là như vậy, nhưng lúc này cũng hi vọng nàng có thể tự do bay lượn, chỉ là thế nào cũng đừng bay đến bên cạnh lão công ta chứ. Chạy đến bên cạnh Sess giữ chặt tay hắn, Kagura có thể bay, nhưng không cho người bay!

Sess cúi đầu nhìn ta, không nói gì!

“Sesshoumaru! Kagura... lúc Kagura chết... rất thống khổ sao?” Inuyasha không biết khi nào đứng ở phía sau, mặt hơi mất tự nhiên hỏi Sess.

“Cô ấy đã mỉm cười.” Sess tra thiên sinh nha vào vỏ, sau đó liếc nơi Kagura chết một lần, rồi quay người đi mất.

Tâm tình của hắn thật lạ, vì sao ta lại cảm thấy hắn có chút bi thương?

Ta bắt đầu suy nghĩ xem Kagura cùng Sess có JQ hay không, sách tóm tắt nói ta đã nghĩ nhiều, mà Sess đại khái là vì không cứu được Kagura mà cảm thấy vô lực đi! Tuy rằng hiện tại hắn đã có Tùng vân nha, nhưng đối với hắn mà nói thì nó đến tay là nhờ ta, cho nên nó không phải là đao của hắn, lực lượng của hắn!

Ta nên làm như thế nào mới khiến hắn cao hứng a? Bàn tay chống má nhìn Sess, tiếp tục suy xét!

Đột nhiên bầu trời vang lên một tiếng kêu của trâu...

Ngẩng đầu, con trâu bốn chân ba mắt gần như muốn nện lên người ta. Ta vội vàng tránh, bực tức nói lớn: “Toutousai, người muốn dùng con trâu ngu ngốc kia giết chết ta sao?” Lập tức rút luyện nha ra, trên đầu Toutousai lập tức mọc lên cái cục u.

“Xin lỗi, ta chỉ là tới tìm Sesshoumaru...”

“Chuyện gì? Hay là người thấy đã sống đủ, muốn bị khảm rơi đầu?” Sess xoay tay lại, bởi vì Đầu quỷ đã gãy, cho nên hắn hiện tại định rút Tùng vân nha.

“Chờ một chút, Sesshoumaru người không nên kích động như vậy, nếu không phải thiên sinh nha kêu gọi, ta cũng không muốn đến nơi nguy hiểm này a.”

“Thiên sinh nha?” Sess hơi cúi đầu nhìn thoáng qua thiên sinh nha, sau đó buông lỏng ra bàn tay đang nắm chuôi đao Tùng vân nha.

“Đã đến lúc, hiện tại bộ phận khuyết thiếu trong lòng người đã tìm được, cho nên ta sẽ biến thiên sinh nha thành một thanh đao chiến đấu.” Toutousai muốn thanh âm lão nghe cho kích động, nhưng người chân chính kích động lại là ta. Thân thủ lời kéo lỗ tai Toutousai xuống trâu, cao giọng: “Người nói cái gì? Thiên sinh nha chiến đấu?”

“Đúng vậy!”

“Vậy cố lên đi!” Sess đã sớm muốn có một thanh đao như vậy, cho nên ta nói tay ra đẩy Toutousai về phía Sess

Tuy rằng Sess không cười, nhưng ta biết hắn rất cao hứng.

Vì thế liên tục vài ngày, Toutousai liền mở ra kết giới của quỷ, để Sess luyện một loại chiêu thức. Chúng ta ở ngoài kết giới không rõ ràng lắm, hình như là bọn họ một người nói một người nghe, sau đó một ngày cuối cùng, Sess chém một đao xuống, quỷ liền bị minh đạo hút đi vào.

Thoe như lời Toutousai nói, thiên sinh nha nguyên bản là đao của mình giới, cho nên mới có chiêu thức đưa địch nhân vào mình giới. Chẳng qua, trăng của Sess còn chưa tròn, cho nên phải rèn luyện nhiều hơn mới được.

Sess rất háo thắng, cho nên sau khi chúng ta rời khỏi chỗ của Toutousai, ngày nào cũng thập phần vất vả đi hết thế giới giết quỷ quái. Ta thành tình báo viên nhỏ, chỉ cần nơi nào có yêu quái cùng ác quỷ giết người không chớp mắt, làm nhiều việc ác, chỉ cần đánh nghe rõ ràng, liền kêu Sess tiến đến.

Tốt một đoạn thời gian, nhân gian truyền lưu một cái truyền thuyết. Có một thiếu niên tuyệt mỹ dùng một thanh kiếm chính nghĩa giết sạch những yêu quái ác độc, là sứ giả trên trời phái xuống dưới. Sau khi ta nghe được, run rẩy vền vền 3 phút.

Sess từ lúc ban đầu hưng phấn trở nên có chút lo lắng, bởi vì sơ nguyệt vẫn là sơ nguyệt, chỉ là thoáng to hơn trước một điểm. Dù sao cũng không thể tiếp tục chém giết, Sess sẽ nhanh thành ngàn nhân chém! Đây cũng không phải trò chơi thăng cấp giết quái, chẳng lẽ phải giết vạn nhân mới có thể biến thành hình tròn?

73. Chương 73: Yue

Sess đột nhiên dừng bước, ngẩng đầu nhìn trời, tựa hồ đang chờ đợi cái gì ở trong tầng mây.

Ta cùng Jaken cũng ngửa đầu, dần dần cảm giác được trên bầu trời xuất hiện một luồng yêu khí quen thuộc. Vỗ tay một cái hô lên: “A!” Sess thả người nhảy lên, biến thành đại cầu bay thẳng lên bầu trời, sau đó hai đại cầu màu trắng, trên trán mang theo dấu hiệu Tân Nguyệt ở không trung triển khai, đồng thời rơi xuống đất.

Khóe miệng run rẩy, vừa hướng chạy đi vừa nghĩ, lần này nên gọi Yue là gì, chị hay là mẹ chồng?

Ai ngờ bên này còn chưa lên tiếng, Yue đã lấy tay áo lau giọt lệ không tồn tại ở khóe mắt: “Người ta luôn nói có nàng dâu đã quên mẹ, quả thế!”

Sess hừ một tiếng, mà lại tựa đầu xoay khai đạo: “Không bình thường mới đi xem!”

“Cỡ nào không khách khí con dâu!”

“Im miệng!” Vẫn là Sess khóc, ngay cả mẹ cũng dám quát im miệng.

“Sesshoumaru, không phải là muốn hỏi cách lĩnh ngộ tuyệt chiêu của thiên sinh nha?”

“A, người này thế nhưng dám thách hô tên của Sesshoumaru sama.” Jaken ở bên cạnh kêu lên.

“Mù sao?” Học miệng Sess, sau đó ngồi xổm xuống vỗ vỗ đầu hân: “Vị kia là mẫu thân của Sess Sess.”

“Mẹ của Sesshoumaru sama!” Jaken lập tức ngây ra.

Sess lên tiếng: “Đúng vậy.”

“Đi thôi!” Nhịp điệu này hành động này, hiện tại mới biết vì sao Sess từ nhỏ được giáo dục như vậy nhưng lại không thể thành đại yêu quái ôn nhu, thì ra hết thảy đều là do di truyền a!

Tòa thành cực độ huy hoàng, Yue ngồi ở vị trí chính giữa, ánh mắt nhìn thẳng Sess: “Sesshoumaru, không phải người rất ghét nhân loại sao, vì sao lại lấy Tiểu Đồng.”

“Không cần biết.”

Thật khiến người ta bị ghen, không nên tham gia vào chuyện mẫu tử tranh đấu này, ta đã chịu đủ Sess, nếu giờ còn xen vào Yue, chắc chắn sẽ bị trừng phạt ngay cả cận cũng không thừa.

“Quên đi, phụ thân người quả thật để lại hòn đá minh đạo này, bất quá, cần Tiểu Đồng mở ra. Tiểu Đồng lại đây!” Yue hướng ta vẫy vẫy tay, ta cảm thấy có âm mưu, nhưng cũng chỉ là đoán, vì thế vẫn đi qua: “Muốn mở ra thế nào...”

Bên tai vang lên một thanh âm nhỏ: “Ngoan ngoãn ngủ một lát” Còn chưa kịp phản ứng lại, chỉ thấy trong minh đạo có một con chó to màu đen vọt ra, nó mở miệng khổng lồ ngậm ta vào trong miệng bay đi.

Thân thể không thể động, hình như Yue đã làm pháp thuật nào đó. Đang nghĩ, trước mắt bỗng nhiên tối đen, tuy rằng thần trí vẫn thanh tỉnh, nhưng lại bị một cỗ dòng khí âm u rét lạnh bức bách, tựa hồ ngay cả tim đập cũng không còn nhảy nữa.

Cảm giác được Sess rút đao chém địa ngục khuyến, sau đó ôm ta vào trong ngực.

Yue thông qua minh đạo thạch lên tiếng: “Vừa rồi là địa ngục khuyến, vốn muốn con người là Tiểu Đồng dẫn nó xuất ra, không nghĩ tới nó lại đem con người đến thế giới kia. Thật sự là đáng thương, còn trẻ như vậy đã chết.” Thân mình ta mềm nhũn, cảm nhận được thân mình Sess cứng ngắc, thân thể hân hơi run lên, nhẹ giọng gọi: “Tiểu Đồng! Tiểu Đồng!” Thanh âm có chút lo lắng, có chút lạnh như băng.

Mới không chết, Sess không thích nghe từ ‘chết’.

Bỗng nhiên có tiếng kiếm rút khỏi vỏ, hân là Sess rút ra thiên sinh nha, nhưng hân lập tức lảo đảo: “Vì sao... không thể nhìn thấy sự giả địa ngục?”

“Ngu ngốc, chỗ người đang đứng chính là địa ngục rồi, hơn nữa linh hồn của Tiểu Đồng hân là đã bị hút đi, chỉ sợ vô pháp cứu được.”

“Im miệng! Mau nói dùng phương pháp gì có thể cứu nàng!”

“Có lẽ... giết chết Minh vương là có thể.”

“Hân ở đâu?”

“Lộ tận cùng.”

Hai mẫu tử này thật sự là có công phu khiến người tốt tức chết, khiến người sắp chết tức mà sống lại, thân thể ta cứng ngắc, khỏe miệng muốn rút mà không rút được. Chỉ có thể bị Sess ôm lấy, từng bước đi đến phương hướng càng ngày càng lạnh

Nơi đó có một thân ảnh thập phần cao lớn, không thấy rõ dung mạo của hân nhưng lại có thể cảm giác được hân tồn tại.

Sess quả nhiên rối loạn, ngay cả suy nghĩ cũng không có, trực tiếp bay lên chém Minh vương. Rồi ôm lấy thân thể ta đang lạnh dần, giọng nói chứa vẻ không thể tin: “Vì sao... vì sao không tỉnh lại...”

“Ai biết, hân là đã bị hấp thu rồi!” Yue lên tiếng, giọng nói tựa hồ như không liên quan đến mình. Bên tai nghe thấy tiếng thiên sinh nha rơi trên mặt đất: “Cái gì... Tiểu Đồng... Tiểu Đồng... Xin lỗi...”

Sess rất ít giải thích, cho nên ta nghe thập phần hưởng thụ. Đột nhiên nghe được hân nói tiếp: “Các người muốn được cứu rồi sao?” Đột nhiên trước mắt bạch quang mãnh liệt, bỗng cảm thấy thân mình nhẹ bồng. Sau đó nghe thấy Sess hô: “Minh đạo tàn nguyệt phá!”

Lần này uy lực hân là thập phần cường đại, thậm chí cảm giác bên ngoài có cổ lực lượng đang dao động mãnh liệt. Sau đó cả người bị đặt lên một cái bàn lạnh như băng, cánh tay mà Sess đan gồm ta có chút run nhẹ.

“Đã hiểu rồi chứ, Sesshoumaru? Vô luận là nhân loại hoặc là yêu quái đều phải chết. Cứu không được thì phải cảm thấy thương tiếc, đây là ý của phụ thân người, muốn cho người biết đừng tưởng rằng bản thân là thần!”

Tốt lắm, mấy người nói xong rồi đi, hiện tại nên để tâm đến ta .

“Nếu sớm biết chỉ vì điều nhảm chán này ...” Sess muốn ôm ta bước đi, nhưng Yue rõ ràng là đang lửa cháy đổ thêm dầu: “Aiz... Thấy bảo nhân loại là chủng tộc rất dễ dàng mang thai. Các người cũng đã lấy nhau mấy tháng rồi” Cúi xuống, rút hạ, chỉ nghe thấy Yue lại nói tiếp: “Chỉ sợ nơi đó đã có tôn tử, thật sự là đáng thương a, còn chưa gặp mặt tôn tử đã chết mất ...”

Không có! Tuyệt đối không có chết! Sess Sess ngàn vạn không nên nghe!

Hân vẫn nghe, vì ta cảm thấy tay Sess đang ôm bỗng nhiên buộc chặt, khí tràng nhanh chóng lạnh như băng. Hân trầm giọng: “Chỉ vì cái dao này! Nó chẳng qua chỉ là một thanh đao!” Răng rắc một tiếng, rất giống tiếng chuôi đao bị phá. Cuối cùng hân buông tha đao, ôm lấy ta đi tiếp, nhưng lúc này Yue lại cười nói: “Chẳng lẽ không muốn cứu?”

Trong thanh âm của Sess khó gặp kinh hỉ: “Có biện pháp?”

“Ta là người thủ hộ minh đạo thạch, đương nhiên hiểu được sự huyền bí của nó. Nhưng mà, chỉ một lần này, vì tôn tử.”

“Không có!” Cảm giác có thể cử động, vội vàng biện giải. Nhưng vừa mới nói ra hai chữ, người đã bị Sess gắt gao ôm vào trong ngực.

“Thôi, người cũng thật giống phụ thân người” Yue cười nói.

“Không được giống!” Đột nhiên nghĩ tới cái gì, sau đó ở trong lòng Sess gần giọng: “Không thể giống Inu no Taishou, có nghe hay không!!!”

“Ngu ngốc, mau nghỉ ngơi.” Sess vỗ nhẹ đầu ta.

Thật hạnh phúc, vậy thì nghỉ ngơi đi! Nhưng vừa dựa vào lòng hân, lại thấy mình đạo thạch trước ngực, ta kỳ quái chỉ vào nó hỏi: “Thứ này thế nào lại ở đây?”

“Tặng, nếu hân tặng Tùng vân nha làm bảo hộ, như vậy ta cũng nên cấp chút lễ vật mới đúng. Có nó, thế giới bên kia nếu muốn nhận tánh mạng thì rất khó!”

Nghe Yue nói như vậy, khóe miệng của Sess rốt cục lộ ra tia mỉm cười.

Yue cũng không tính toán buông tha, lại nói tiếp: “Đương nhiên, cũng là vì bảo hộ tôn tử.”

“Đã nói không có mà.” Ở trong lòng Sess, ta cố gắng giải thích, nhưng Yue lại nở nụ cười, nói: Điều này sao có thể, hai người đã ở chung sắp bốn tháng. Năm đó, ta trong vòng nửa năm đã có Sesshoumaru, hơn nữa nữ nhân kia cũng là ở ban đêm hoài bán yêu kia. Làm sao có thể không có?” Yue ngồi xổm xuống sờ bụng ta, sau đó nâng má nói: “Trừ phi, Sesshoumaru không lợi hại bằng Inu no Taishou. Còn nữa... thấy thế nào cũng là nữ nhân, không phải người yêu a!” Hai mi thanh tú của Yue nhìn, ta bắt đầu cảm giác được Sess tức giận.

Người này là muốn trong mọi sự vượt qua phụ thân, đáng tiếc tựa hồ còn chưa được như nguyện, hân sẽ không tức giận đến mức đi tìm nguyên nhân, sau đó trực tiếp giết ta đấy chứ! Có tật giật mình cúi đầu, mồ Yue vỗ vỗ bả vai Sess cười nói: “Sesshoumaru, tính tình rất lạnh lùng cũng không tốt, cần cố lên a...”

“Không cần phải xen vào.” Sess ôm ta đứng lên, mà trong lòng ta còn run run, cẩn thận bảo hộ thứ trong bao, thứ này trăm triệu không thể bị Sess phát hiện, bằng không mạng nhỏ...

“Khoan!” Yue đột nhiên đi lên đến, cái mũi ngửi ngửi: “Ai nha, mùi thật lạ, cái gì vậy?” Nói xong không chút khách khí mở balo trên người mở ra, chuẩn xác lấy ra bình thuốc đã được đóng gói tốt kia đặt ở trước mũi ngửi ngửi: “Thứ này ta lấy, các người có thể đi rồi.”

“Cái kia không được...”

“Vì sao?” Yue rõ ràng là cười hỏi, nhưng là vì sao lại cảm giác được rất lạnh, thật là khủng khiếp, vì thế im lại, cùng lắm thì trở về lại mua bình khác. Quả nhiên là lão thành, thế nhưng lại ngửi ra được.

“Không có việc gì, thích thì lấy đi thôi!” Nói bye với bình thuốc, chỉ cầu Sess sẽ không làm chuyện quá mức, có lẽ còn có thể sớm trốn về mua thuốc.

Nhưng đều là vọng tưởng. Đừng quên Sess bị kích thích ở chỗ mấu thân, rằng không bằng phụ thân... Vì thế, sau khi trở lại thành liền gặp bội nỗ lực, lại nỗ lực.

Rất muốn nói, không nên lại nỗ lực, bằng không thật sự Hỏa Tinh sẽ đánh lên địa cầu, vậy sẽ hư đồ ăn. Nhưng ta lại không có can đảm nói ra, bởi vì hân đã cảm thấy hân bại phụ thân rồi, nếu nói ra phản đối, sau đó bị hân biết nguyên nhân là bởi vì thuốc, thì...

Mấy ngày nay tinh thần áp lực rất lớn, nhưng là Sess không thả ta về, điều này làm cho người ta thập phần buồn bực. Thậm chí chính hân cũng không đi tu hành minh đạo, thẳng đến khi ‘làm’ đến mức cực muốn nằm giả chết, rên rĩ (Tác giả: về phần rên rĩ cái gì, mọi người tự đoán đi!). Hân mới có ý muốn ra khỏi thành, kết quả là ngay cả trang phục pháp sư cũng không có mặc, trực tiếp mặc kimono hoa lệ, thoạt nhìn đứng cùng Sess chút giống trang phục tình lữ, sau đó ngồi ở rên lưng viêm đề bay ra thành.

Trên đường cũng là tiêu điều tự tại, đột nhiên một đứa trẻ áo xanh tóc ngắn ở trước mặt chúng ta quỳ xuống nói: “Sesshoumaru đại nhân muốn biết thứ khiếm khuyết của Thiên Sinh nha nên giải quyết như thế nào sao?”

Sess nheo lại ánh mắt: “Thứ khiếm khuyết của thiên sinh nha?”

“Theo ta được biết, Thiên Sinh nha của ngài, minh đạo còn chưa đạt hình tròn hoàn chỉnh. Ngài đang phiền lòng vì chuyện này đi!”

“... Làm sao mà biết?” Jaken nói lớn.

“Câm miệng!” Tâm tình Sess rõ ràng lại kém.

Người này nói thẳng ra chuyện khó chịu trong lòng Sess mấy ngày nay khó chịu, thật vất vả kình dâng thân thể cùng nhẩn nại mới làm hắn bình tĩnh trở lại, giờ thì tốt rồi, khí âm lãnh lại bay lên !

Tri giác nói cho ta biết, vận mệnh người này sẽ rất bi thảm.

“Nếu muốn biết, xin hãy đi theo ta.”

“...” Sess đi theo sau đồng tử. Ta ngồi ở trên lưng viêm đề cẩn thận lôi kéo Sess nói nhỏ: “Hay hắn là thuộc hạ của Naraku?”

“Không, trên người hắn có mùi của địa ngục.”

Thứ đó cũng có thể nghĩ ra được? Bắt đầu sùng bái .

“Vậy hắn sẽ không làm bầy làm chúng ta chui vào đi?”

“Nếu như vậy, ta sẽ giết hắn.”

Được rồi, biết Sess từ trước đến nay là không chịu được bị người chọc, nếu gặp phải , chắc chắn sẽ không tha. Đột nhiên, Jaken lên tiếng: “Không thấy hắn đâu cả! .” Sess không lên tiếng, đột nhiên vẫy tay, chỗ đá núi liền bị bỏ ra, sau đó kia đồng tử liền chết đi . Lúc này mới thấy rõ ràng , hắn là cái con rồi.

Lại đi vài bước, đi đến một cái núi đá, một cái vòng tròn đen bay thẳng đến. Sess trầm giọng nói: “Tránh mau!”

Ta cùng Jaken ngồi hai cái tọa kỵ bay lên không trung, sau đó nhìn thấy cái vòng tròn đen xuyên qua đá núi, đào nó thành cái không gian, chiêu thức này rõ ràng là minh đạo nguyệt tàn phá!

Sau đó có một nam nhân nửa mặt đeo mặt nạ sắt xuất hiện, tâm tình Sess cũng không tốt, hơn nữa nhìn đến chiêu thức của mình cũng đã cực khó chịu. Hắn không nói gì, nhưng đối phương lại cố tình lơ đãng: “Chính là con của Inu no Taishou?”

“Vì sao người kia lại biết chuyện thiên sinh nha ?” Chuyện Sess quan tâm nhất là chuyện này.

“Thiên sinh nha, phải, ta đã từng chiến đấu với nó, nhưng khi đó nó không phải hình thái này.” Đối phương nói thẳng.

“Vậy sao?” Sess nheo lại ánh mắt, trong lòng cũng sợ run, cùng Inu no Taishou chiến đấu quá, mà khi đó hình thái của thiên sinh nha không phải là như thế này. Lại thoáng liên tưởng tình huống của hai thanh đao, chẳng lẽ... Nghĩ đến đây , Sess lại rất để ý chuyện này, lại biết rõ tình huống của hai thanh đao, chỉ sợ hắn càng dễ dàng bị kích động. Quả nhiên, hắn nổi giận, vươn độc trảo trực tiếp tấn công.

Đối phương tựa hồ muốn chọc giận hắn, lại nói tiếp: “Có cảm thấy chiêu thức vừa rồi rất quen thuộc không? Đúng vậy, đó vốn là chiêu thức, sau lại bị Inu no Taishou đoạt mất, còn hủy đi nửa gương mặt của ta.” Hắn lấy mặt nạ xuống, phát hiện dưới mặt nạ kia chẳng có gì cả.

Thật sự là đáng sợ, bất quá mệnh yêu quái cực lớn, bị như vậy mà vẫn còn sống.

“Nhàm chán!” Sess đột nhiên ra tay, minh đạo lập tức được tung ra về phía hắn. Bất quá, có thể nhìn ra vòng tròn này cũng chưa thành hình. Mà đối phương cũng trực tiếp đánh vào minh đạo của Sess, hút minh đạo của Sess vào.

Thật là lợi hại, nếu minh đạo của Sess thành hình tròn, thì chẳng phải là có thể hút hết mọi thứ trong thiên hạ?

Vốn cho rằng Sess sẽ rút ra từng vân nha để đánh, ai ngờ hắn chẳng những không có, còn tiếp tục mãnh dùng minh đạo tàn nguyệt phá. Xong rồi, người này đang rất tức giận, chưa phân cao thấp với đối phương thì sẽ không thu tay lại. Nhìn minh đạo bay tán loạn, ta nhanh chóng cùng với Jaken bay lên cao nữa.

Nhưng đột nhiên có người lên tiếng: “Sesshoumaru, đây là có chuyện gì?” Người vừa tới lập tức rút đao ra.

74. Chương 74: Bỏ Qua

Run rẩy, thì ra là em trai. Tên mặt nạ kia nhìn Inuyasha, rồi nói: “Bên hông người chính là...” Hắn tựa hồ lấp bắp kinh hãi.

“Tử thần quỷ...” Hắn lại tự đáp, sau đó hắn chú ý tới Myouga đã ở, như là đã tỉnh ngộ nói: “Thì ra là Myouga. Vậy thì không sai rồi.” Nói xong trực tiếp đánh mình đạo về hướng Inuyasha.

Inuyasha né tránh, la lớn: “Buồn cười! Sao người lại ra tay với ta!” Hắn cũng nhanh chóng đánh ra phong thương.

“Quả nhiên đúng vậy, là thiết toái nha. Thì ra tên kia có hai con trai, lại truyền thiết toái nha cho con thứ hai, Sesshoumaru, người không thấy rất kỳ quái sao?” Tử thần quỷ cười khẩy.

Người này là gián điệp sao, chuyên làm chuyện châm ngòi ly gián. Ta rút trờu khoé miệng, hiện tại Sess hẳn là sẽ không tùy tiện động thủ giết Inuyasha, vì thế ta yên tĩnh tiếp tục nhìn. Lúc này nhóm Kagome đi đến bên cạnh ta, ở giữa không trung chúng ta liền tán gẫu. Ta đem chuyện đang phát sinh nói cho họ, Miroku nghe xong liền ra lời bình: “Xem ra, tên Tử thần quỷ này muốn tìm Sesshoumaru, nhưng không nghĩ tới bởi vì chúng ta cảm giác được Kohaku ở gần đây cho nên tới xem sao, vừa vặn gặp các người.”

Nhìn phía dưới, thấy Sess nói: “Tử thần quỷ, người muốn cùng ta quyết đấu mới gọi ta đến đây phải không, vậy thì hãy bớt sàm ngôn đi!” Rồi đánh mình đạo tàn nguyệt phá ra, nhưng vẫn chưa tròn.

Tử thần quỷ cười nói: “Sesshoumaru, ta nói rồi, khi đánh với phụ thân người, thiên sinh nha không phải là hình thái này. Kỳ thực, lúc đó căn bản là không có Thiên sinh nha, thứ chiến đấu với ta chính là thiết toái nha. Hiểu rồi chứ Sesshoumaru, Thiên sinh nha của người trên thực tế...”

“Câm miệng!” Sess lại tung ra mình đạo tàn nguyệt phá.

“Chỉ sợ phụ thân người sau khi đoạt được mình đạo tàn nguyệt phá lại cảm thấy rất thừa, cho nên liền tách thiết toái nha ra, mà người kế thừa chiêu thức thừa này chính là người. Mà trên người hắn hỗn tạp mùi nhân loại, xem ra so với người, phụ thân người thích em trai người hơn, ha ha ha!”

Đáp án miêu tả sinh động, ta ở trên mặt đều run lên, Sess nhất định rất tức giận, phi thường tức giận. Ta rút ra luyện nha, trực tiếp bổ hấn một đạo.

“Nhân loại, đừng tùy tiện nhúng tay.” Kèm theo là một cái vòng tròn màu đen đánh lại đây.

Chúng ta nhanh chóng phân tán né tránh, mà tử thần quỷ vẫn tiếp tục đả kích Sess: “Người có biết thôi, thiên sinh nha chẳng qua chỉ là đồ bỏ đi, căn bản không có biện pháp đánh ra mình đạo hoàn chỉnh.” Rồi nhanh chóng đánh mình đạo ra hướng Sess, bởi vì rất phần nộ, Sess thế nhưng không trốn đi.

A!

Hoàn hảo Inuyasha ra tay, đánh trật mình đạo. Bất quá, Sess căn bản không cảm kích, trực tiếp đánh Inuyasha một quyền.

“Đừng có nhúng tay!” Sau đó một mình một người vọt đi lên.

Tử thần quỷ tung vô số mình đạo ra, Sess dựa vào thân thể linh hoạt né tránh.

“Người căn bản không thể tránh được toàn bộ”

Nhưng Sess vẫn tránh được toàn bộ, tử thần quỷ cười nói: “Thật sự là những cú tránh xinh đẹp.”

“Thứ rác rưởi này, làm sao có thể không thoát!”

“Vậy lại thử một lần.” Tử thần quỷ vừa muốn động thủ, đột nhiên Myouga bay đến trên vai Inuyasha hô: “Sesshoumaru đại nhân, phụ thân ngài chính bởi vì ngài là Sesshoumaru đại nhân cho nên mới giao thiên sinh nha cho ngài, bởi vì ngài mới là người có khả năng nhất lĩnh ngộ được chiêu thức phi thường khủng bố này, cho nên không phải ai cũng có thể vận dụng.”

“Quả thật như thế, em trai bán yêu chỉ sợ ngay cả mình giới cũng vô pháp tiếp cận đi.” Tử thần quỷ thể nhưng tỏ vẻ đồng ý.

“Cho nên phụ thân ngài mới giao thiên sinh nha cho chân chính yêu quái là Sesshoumaru đại nhân, cho nên...”

“Vì nguyên nhân này, cố ý tách thiên sinh nha khỏi Thiết toái nha sao?” Sess tuy rằng tức giận, nhưng vẫn không mất đi bình tĩnh.

“Ha ha, như vậy vì sao không trực tiếp truyền thiết toái nha cho hắc, nếu cảm thấy tin cậy Sesshoumaru...” Tử thần quỷ nhất châm kiến huyết, ta mắt thấy Sess lại nắm chặt nắm tay. Hắc trực tiếp thả người, nhìn phía tử thần quỷ.

Bởi vì tử thần quỷ đã thấy rõ cách hành động của Sess, cho nên lúc này đây trốn đi thập phần hung hiểm, ta cảm giác trong lòng bàn tay đã xuất mồ hôi. Nhưng là, Sess một quyền đánh nát mặt Tử thần quỷ. Đó làm bằng sắt a, ta sờ sờ mặt mình, quyết định vẫn là không nên chọc hắc tức giận!

“Người dám... !!!!”

“Bí mật của Thiên sinh nha sao, nguyên bản liền không cần hỏi tên đệ tiện như người. Hết thấy nghe tới đều là nhảm chán như vậy!” Cực giỏi a! Mắt ta đầy sao, thấy hai anh em bởi vì trốn tránh vòng tròn đen mà bay lên bầu trời, Inuyasha hét lớn: “Mau rút Thiên sinh nha ra! Đường như sẽ có chuyện gì phát sinh!”

Nhưng Sess tựa hồ ngậy người, thế nhưng bất động.

Ta run rẩy khoé miệng, nói: “Sess Sess, nếu người xảy ra chuyện gì, ta liền mang theo con của người tái giá...”

Sess khẽ run lên, đột nhiên ra tay: “Tử thần quỷ, tính mạng của Sesshoumaru ta sẽ không bị kẻ rác rưởi như người cướp đi!” Rồi lập tức đánh ra minh đạo tàn nguyệt phá, hút cả Tử thần quỷ cùng minh đạo của hắc vào.

Tử thần quỷ vô pháp đi ra, nhưng vẫn cười nói: “Thật đáng buồn Sesshoumaru, phụ thân người thật sự là tàn khốc a...”

Sess thu đao, sau đó đột nhiên nhảy lên đến trước mặt ta nói: “Vừa rồi người nói cái gì?”

“Không, người nghe lầm, thật sự cái gì cũng chưa nói.” Inuyasha và Kagome vẫn nhìn ta, ta liên tục xua tay.

Sess nói “Vậy thì đi!” Vậy đi thôi, hắc mang theo ta hạ xuống đất, Inuyasha đột nhiên lên tiếng: “Sesshoumaru, không phải để tâm, người là người kế thừa thiên sinh nha, nó căn bản chính là một thanh đao trọn vẹn.”

“Câm miệng Inuyasha, ta và người vĩnh viễn không bao giờ dừng chiến tranh.” Nói xong cất bước đi ở phía trước, nhưng ta có thể nhìn ra hắc đang cực kỳ khó chịu.

“Kỳ thực, người phải tin tưởng một chuyện, ở trong lòng Inu no Taishou, người luôn là một đứa con tốt, hắc sẽ không bất công.”

“Im miệng!”

“Sess Sess, nếu ta sinh một con trai, sau đó ta chết. Rồi người thích một nữ nhân khác, cùng nàng lại sinh một con trai. Hai đứa đều là con của người, người sẽ thiên vị một đứa đến mức đó sao?”

Sess đột nhiên đứng lại, sau đó quay đầu nói: “Im miệng!”

Hắc đem chúng ta tới một chỗ nghỉ ngơi, sau đó liền đi. Về phần đi nơi nào? Ta đoán nhất định là đi tìm Toutousai.

Chờ nhảm chán, ta rốt cục nhìn không được nói: “Kohaku người đang ở đây phải không, vì sao không đi ra?” Hắc một đường đuổi theo chúng ta, không biết có dụng ý gì.

Một nam hài mặc quần áo đen quả nhiên đi ra, rồi nói với ta: “Tiểu đồng đại nhân, ta chỉ là muốn đi theo Sesshoumaru đại nhân, ngài ấy có thể giết chết Naraku.”

“Thì ra là thế.” Nhớ được lúc kết thúc, không phải hắc đi theo Kikyo sao?

“Vây Kikyo...”

“Kikyo đại nhân đã chết rồi.” Hắc cúi đầu, thay ta cho thêm củi lửa.

Đột nhiên, cảm giác được một cổ cường đại yêu khí hướng chúng ta vọt tới. Lấp bắp kinh hãi, cổ yêu khí này rõ ràng là Naraku.

Vừa muốn động, liền thấy một bóng người xuất hiện tại sau lưng. Dung mạo giống hệt Âm đao, nhưng là sau lưng lại có một thứ gì đó dài ra rất đáng sợ.

“Kohaku, người thế nhưng trong nháy mắt thả lỏng cảnh giác, người cho là nàng ta có thể cứu người sao?” Nói xong xúc tua từ phía sau lưng hắc vươn ra.

“Thương Long phá!” Luyện nha đánh nát xúc tua của hắc, nhanh chóng lôi kéo Kohaku hô: “Chạy mau!” ta nhảy lên lưng viêm đề, Jaken nhảy lên lưng A-un chạy trốn.

Thương Long phá của ta cũng không cường đến mức đánh nát hắc, nhưng ít nhất có thể trì hoãn động tác của hắc. Thừa dịp cơ hội này, chúng ta trốn ra rất xa. Nhưng Naraku lại hóa thân thành khi độc bay lên bầu trời đuổi theo.

Quả nhiên cường đại, ta cười lên lưng viêm đề, hô: “Triệu hồi Xích Diễm!” Hỏa long bay về phía bầu trời, Naraku bị đánh bay. Nhưng rất nhanh, hắc liền khôi phục lại.

Lần này người tới cứu chúng ta là Sango, nàng đứng ở trước mặt chúng ta kích động hô: “Kohaku! Người phải kiên cường lên!”

Mảnh ngọc của Kohaku gần bị ô nhiễm, hắc bị điều khiển, ra tay chém hướng Sango. Ta nâng tay, trực tiếp đánh choáng văng hắc, rồi nói: “Naraku, không nên quá coi thường nhân loại!”

Đúng vậy, Naraku quá coi thường nhân loại, càng xem thường Sango, cho nên khi Sango đánh phi lai cốt ra, hắc không thèm trốn cũng không mở ra kết giới. Không biết vì sao, phi lai cốt của Sango thế nhưng trực tiếp đánh nát Naraku, còn vô pháp phục hồi như cũ.

Lợi hại a, lúc xem anime đã cảm thấy Sango tuy rằng là một cô gái rất truyền thống, nhưng trên người nàng có sự kiên cường cùng đáng yêu cũng rất khiến người ta yêu thích.

Đúng lúc này, Inuyasha cũng đuổi theo lại đây, kim cương thương phá được xuất ra, Naraku lại chạy thoát

Cứ như vậy, mọi người tề tựu, chỉ độc thiếu Sess. Ta lại biết hắc khẳng định bị đả kích, này hết thấy đều là tại Inuyasha.

Nhưng khi hắc thu đao, đột nhiên nhìn thấy ta, lại đỏ mặt hỏi: “Người... người không sao chứ?”

Sao hắc lại mặt đỏ hỏi ta? Ta gật gật đầu, lúc này Kagome đi đến, chạy đến bên cạnh ta kéo tay ta hỏi: “Thế nào, có bị thương hay không, đứa con không sao chứ?”

Thì ra là có chuyện như vậy, bọn họ tưởng ta có thai thật. Ta cười một tiếng, nói với họ: “Ta căn bản là không có thai, làm sao có thể có chuyện.”

“Người rõ ràng nói...”

“Ta chỉ là đùa Sess Sess, ai bảo hắc do dự không ra tay.”, Nhưng không đùa được Sess, vài vị này tựa hồ giúp đỡ rồi rầm vài ngày, xem sắc mặt bọn họ là biết.

Kohaku bởi vì bị tà khí ảnh hưởng cho nên chưa tỉnh lại, Kagome liền thử tinh lọc. Trời sắp sáng, mọi người liền ngồi xuống muốn nghỉ ngơi một chút ăn vài thứ. Nhưng còn chưa nấu xong mì, chợt nghe Jaken nói lớn: “A, Sesshoumaru sama!”

Hắc đuổi tới, hơn nữa vẻ mặt tức giận, ta thấy Inuyasha nhỏ giọng nói với mọi người: “Chúng ta, lui ra phía sau ba trăm thước đi!”

Kagome nói: “Chẳng lẽ...”

“Tâm tình hắc không tốt.”

“Mọi người mau lui lại.”

Vì thế, đám người rất không nghĩa khí đi theo ta một đường lui rất xa mới ngồi xuống xem diễn.

“Rút đao đi, Inuyasha!” Quả nhiên tâm tình không tốt, vừa mới tới đã nói ra câu này.

“Sesshoumaru, người phát cuồng cái gì vậy?”

“Đã bảo người rút đao!” Sess trực tiếp động thủ.

“Tuy không biết vì sao, nhưng nếu chỉ như vậy...” Inuyasha cũng lập tức động thủ.

Nhưng là, dưới một đao, Inuyasha thể nhưng vô pháp đánh ra phong thương, mà thiên sinh nha lại có thể. Hơn nữa ngay cả bộ dáng cũng biến thành bộ dáng thiết toái nha.

Vì sao? Ta gần như sợ run.

“Vì sao trên đao của người có mùi của Naraku !?” Inuyasha hét lớn.

“Chẳng lẽ Sesshoumaru vì muốn thiết toái nha cho nên mới dùng năng lực của Naraku sao?” Miroku nói.

“Thực xin lỗi, mùi người ngửi thấy là của ta.” Trên bầu trời có một con giấy hạc bay lại đây, người ngồi bên trên là một vị yêu quái mỹ nam, ta có nghe Kagome nói qua, hẳn là Bạch Dạ mộng ảo.

“Bất quá, hai vị này tựa hồ thật âm ỉ, nên đi nơi khác.” Nói xong hắn động thủ, vây quanh cả bọn, sau đó biến thành một cái dị không gian rồi biến mất.

Ta chợt ngừng ra, phải làm sao bây giờ? Mắt thấy Bạch Dạ bay đi, tất cả mọi người đều lo lắng

Tuy rằng ta luôn luôn cho rằng Sess là vô địch, nhưng hắn lại đang đánh nhau với nhân vật chính, vạn nhất... Chỉ là vạn nhất hắn xảy ra chuyện gì thì làm sao bây giờ? Đang lúc sốt ruột, trên bầu trời bỗng truyền đến một tiếng trâu kêu, Toutousai hạ trâu xuống.

Ta rút trư: “Thì ra người còn sống?”

“Người hỏi như vậy xem ra người đã biết rồi.”

“Ta hiện tại muốn nhất chính là đem lật tung phần mộ của Inu no Taishou, sau đó thiêu cháy thi thể.” Ta cầm quyền, ý tứ này rất rõ ràng, mà Sess cũng vậy.

“Nhưng mà, các người lại không hiểu ý tứ chân chính của hắn.” Toutousai nói xong, gõ một cái vào đầu trâu, lập tức nhìn thấy trên bầu trời xuất hiện tình hình của Sess và Inuyasha.

Sess cầm thiên sinh nha đẩy Inuyasha vào tuyệt cảnh, thậm chí biến thành yêu quái, màu đỏ hai mắt thập phần đáng sợ. Nhưng mà, khi ta nhìn thấy yêu khí lại bị hắn cướp đi, Sess tự động buông tha cho đao của hắn, ta kém chút khóc ra.

Thật vất vả cảm thấy từ chỗ phụ thân chiếm được chiêu thức phi thường lợi hại, thật vất vả tiêu tan, nhưng không nghĩ tới, này hết thảy đều là vì chuẩn bị cho Inuyasha, mà chiêu thức này cũng trở thành của hắn.

Sess thật đáng thương, ta không đành lòng nhìn tiếp, nói với Toutousai: “Đúng như Tử thần quỷ nói, phụ thân Sess thật sự là tàn khốc.”

“Không, Sesshoumaru sớm muộn gì sẽ biết, hắn sẽ có đao của riêng hắn.” Thanh âm của hắn rất nhỏ, chỉ có ta là người cách hắn gần nhất mới nghe được. Đây đại biểu cho, vào ý nghĩa nào đó mà nói, hắn không cần phải đi kế thừa cái gì, mà là sắp sửa siêu việt hơn phụ thân rồi sao?

Trong lòng vừa có tia cao hứng, đã thấy bên trong lại xảy ra biến cố, Naraku thể nhưng lợi dụng gương của Kanna công kích Inuyasha, lúc này Sess lại đi vào, nắm chặt bả đao kia đánh nhau với Inuyasha.

Gương của Kanna bị đánh nát, mà Thiên sinh nha cũng bị nát thành hai nửa.

Mà lúc này Inuyasha lại bởi vì bị trọng thương, trên lưng còn bị cắm hai mảnh kim cương thạch. Sess vẫn như trước đậm mật, nhưng lại kéo lại Inuyasha, bạt hai mảnh kim cương thạch, đồng thời đánh tan chướng khí của Naraku. Thật sự là tình anh em hữu ái a, ta cảm động, nhưng là lại cảm thấy nếu hiện tại hắn đánh Inuyasha một chút thì ta sẽ cảm thấy thập phần cao hứng.

Đang nghĩ, bọn họ thể nhưng nói Minh giới sắp đóng cửa. Nếu là Sess, hẳn tất nhiên có thể từ bên trong đánh ra mình đạo cứu người ra, nhưng hiện tại Inuyasha chỉ sợ vô pháp làm được. Mắt thấy hai người sẽ tiêu thất, ta cũng không sốt ruột, bởi vì dù sao có nhân vật chính ở, ta sẽ không dễ dàng chết đi như vậy ! Quả nhiên, Inuyasha chém yêu khí của hắn đánh ra mình đạo tàn nguyệt phá cứu hai người xuất ra. Hắn vừa ra liền hôn mê, mà ta chạy tới phía trước Sess, nhân cơ hội hung hăng theo dẫm mạnh trên người Inuyasha chạy qua.

75. Chương 75: Siêu Việt

“Người không sao chứ?”

“Không có gì, đi thôi!”

“Sesshoumaru sama, ta thật không cam lòng a!” Jaken khóc hô.

“Hừ!” Sess sẽ không lưu luyến thứ bị vứt bỏ, cho nên điểm ấy ta tương đối thưởng thức.

“Sesshoumaru, mang chúng đi đi, từ mình giới lấy ra.” Toutousai ở phía sau nói.

Ta thể này mới nhớ tới lời nói của hắn, đi qua kéo góc áo của hắn: “Cái gì mà đạo của hắn, người đang lừa ai?”

“Thật sự chỉ kém một chút...” Toutousai bị lỗi nhai đồ bùng lên mặt nói.

Ta nhỏ thiên sinh nha lên, nó vẫn là thanh đạo cứu chữa, không có gì biến hóa.

“Chẳng lẽ muốn ta cầm nó cứu vớt nhân loại sao, đừng đùa.” Sess không hề nhìn một cái, trực tiếp chạy lấy người. Ta cầm thiên sinh nha theo sau, thuận tiện lại thả Inuyasha một cước (Tojikachan: Rõ khổ, hắn có làm gì đâu!).

Đã nhiều ngày Sess tâm tình thật không tốt, gần như nặng nề. Trước kia đã đủ buồn, hiện tại cũng lười nói. Ta cùng với Jaken cả ngày đi theo sau hắn, hiện tại lại không biết vì sao có thêm tiểu quỷ Kohaku này, trên mặt ba người viết chữ kinh sợ, cũng không dám lên tiếng yên lặng đi theo.

Chỉ có một chút, đám quỷ quái nhàm chán nhảy ra nhận lấy cái chết lại giúp chúng ta giết thời gian, chỉ có sau khi chúng nó xuất hiện bị Sess giết, chúng ta mới nhẹ nhàng thở ra.

Bất quá, gần đây càng ngày càng thường xuyên công kích quái vật thật sự đủ kỳ quái. Tuy rằng Sess mất đi mình đạo tàn nguyệt phá cùng Đầu quỷ thần, nhưng trên lưng còn có Tùng vân nha ở, đột cuộc là chúng nó từ nơi nào biết tới tin tức Sess mất đi đạo, đang lúc cực kỳ yếu đuối, muốn giết hắn nhất định phải thừa dịp hiện tại a?

Đánh đi loạn đi, dù sao đã quen. Chỉ là hiện tại Sess tâm tình không tốt, ta cũng không dám nói chuyện về nhà, chuyện mua thuốc cũng đã chậm trễ ! Bất quá, dù sao hắn hiện tại cũng không tâm tình, có hai cái bóng đèn đi theo, ta ngược lại thả tâm.

Cứ như vậy, đánh đánh ngừng ngừng, ta dần dần phát hiện, có vài yêu quái thừa dịp Sess không chú ý liền tập kích phía sau, mà người bị nhắm lại là Kohaku.

Hết thấy đã rõ, mục tiêu của chúng hoặc là nói có một bộ phận yêu quái không phải là Sess, mà là tiểu tử đang mang mảnh ngọc tứ hồn này.

Giữa trưa nghỉ ngơi, chú ý tới Sess lại trầm mặc. Hắn mấy ngày nay trừ bỏ cùng yêu quái ‘nói chuyện’ ra, tựa hồ đều ở im miệng không nói. Không biết có thể buồn bực ra bệnh không a, ta có chút lo lắng. Vì thế dè dặt cẩn trọng đến gần hắn, dè dặt cẩn trọng nói: “Sess Sess người đã mấy ngày không để ý ta ...” Đúng vậy, không nói chuyện, nếu không nói thì cũng nên hừ một tiếng. Những lời này vừa dứt, ta chú ý tới ánh mắt Sess mỉa mai. Đây tỏ vẻ, nguy hiểm!

“Không phải ý kia, ta là nói... Người không nói để ý, không phải là không để ý cái kia. Đương nhiên, người mấy ngày nay quả thật bởi vì tâm tình không tốt không có tâm tình kia, này ta biết...” Sốt ruột đến mức không rõ mình đang nói cái gì.

“Không cần đi theo!” Sess rốt cục nói chuyện , nhưng là không phải với ta mà là với Jaken và Kohaku. Sau đó ôm lấy ta chạy lấy người, hẳn muốn đi đâu a?

Chỉ chốc lát sau, ta bị ném xuống đất, bởi vì nơi này là một đồng cỏ mọc cao cho nên cũng không bị thương. Nhưng kể tiếp thấy Sess bắt đầu cởi quần áo, chính hẳn !

“Đợi chút, ta không có ý kia!”

NND quần áo Nhật Bản sao lại dễ cởi như vậy, ta vừa muốn đứng lên, Sess đã đè ép xuống dưới: “Tịch tịch sao?”

“Không có...” Quả thật có một chút, nhưng hiện tại là ban ngày ban mặt, lại là nơi ngoài trời, ở trong này làm chẳng phải là dã hợp? Đang run rẩy , quần áo thụ linh dệt thành liền bay, may mà bay không xa, chỉ cần đi vài bước là có thể lấy tới mặc vào .

“Ta có.” Sess cúi đầu, cẩn thận hôn, thẳng đến khi ta buông tha phản kháng mới động thân tiến vào! Lúc này ta không báo oán chuyện thời gian quá dài, bởi vì cảm giác được hẳn vui vẻ, thì ta nhẫn nại cũng đáng giá.

Sess bởi vì ta dị thường hợp tác mà trở nên không kiêng nể gì, ta giờ phút này nửa nằm ở trên cỏ, hai móng vuốt đã bứt ra N cây cỏ, đột nhiên cảm thấy thứ kia trong thân thể đang nhanh chóng bành trướng? Chẳng lẽ đây là lần thứ hai phát dục? Tuy rằng cảm thấy thật thoải mái, nhưng kém chút hôn mê bất tỉnh.

“A...” Hai cây cỏ lại hy sinh , ta hiện tại không còn khí lực kêu to nữa . Ra sức mở ánh mắt mê mang nhìn Sess, sau đó hoàn toàn ngã ra tại chỗ, đầu óc trống rỗng thật sự hôn mê.

Trước lúc hôn mê, ta mắng thầm trong lòng, dựa vào! Thế nhưng lại cho ta ngoạn nhân thú, Sess người cường! Đột nhiên giải trừ biến hóa, tuy rằng vẫn là thân thể biến nhỏ lại, nhưng lúc quay đầu, cái kia phía sau đang XXOO nàng lại là cậu, nếu là người, người cũng chịu không nổi! (Tác giả: Khụ... Ta tà ác một phen, thỉnh mọi người coi như ta động kinh mà đọc tiếp đi!)

Tóm lại khi ta tỉnh lại, Sess lại khôi phục vẻ mặt đậm mạc vốn có, phẳng phất như chuyện vừa rồi không phải hẳn làm . Ta khóc, tuy rằng vừa mới bắt đầu đối với chuyện gay luyến cũng không có nhận thức gì sâu, nhưng vừa trải qua chuyện vừa rồi, ta mới biết được này thật là khóa chủng tộc, khóa hình thể luyến ái, nếu hẳn thật sự biến hóa trong hình thể to lớn bình thường, thì ta đây... vẫn là nên tiếp tục té xỉu đi!

“Không đứng dậy sao, người muốn tiếp tục?” thanh âm của Sess ở bên tai truyền tiến, ta lập tức ngồi dậy nói: “Dậy! Ta lập tức dậy!”

“Hừ!” Sess thế nhưng bất mãn, hẳn còn có cái gì bất mãn , người chân chính nên bất mãn chính là ta mới đúng. Thân thể mềm yếu mặc quần áo, sau đó lại bị Sess nhắc lên trở về. Bất quá, ta phát hiện tay trái hẳn còn cầm lên một con lợn rừng...

Cứ như vậy, xong xuôi ăn no một chút, sau đó liền bắt đầu chạy đi . Dù sao có hai tọa kỵ, ta cùng với Sess ngồi ở trên người A-un, bởi vì có thể nằm ở trên lưng nó ngủ bù, cố gắng không nhìn đến ánh mắt thuần khiết mang theo ngượng ngùng của Kohaku, không cần hỏi, hẳn nhất định biết chúng ta đi làm cái gì .

Chân Sess là cái gối đầu thập phần tốt , nằm thập phần thoải mái cũng ấm áp. Đến mùa đông, ôm hẳn ngủ như vậy thì cũng không cần chuẩn bị chăn . Cứ như vậy mơ hồ vừa định ngủ, liền cảm thấy Sess đột nhiên nâng lên ta đầu nhẹ nhàng buông, sau đó nhân chớp lóe liền bay ra ngoài đứng ở phía trước đội ngũ .

Đã xảy ra chuyện gì, vì sao liền ngay cả ta đang mơ mơ màng màng sắp sửa ngủ cũng cảm giác được có cổ tà ác lực lượng vọt tới. Đã khởi tinh thần mở hai mắt, thấy một đạo sấm sét từ bầu trời xẹt qua, sau đó một nam tử hình thù kỳ quái hạ xuống mặt đất.

Kỳ quái, loại tà khí lốc xoáy này ta tựa hồ cảm thấy ở đâu rồi , vì không cường đại bằng hẳn , cho nên ban đầu không có phát giác ra.

Chỉ nghe Sess nói: “Phân thân của Naraku sao?”

Đối phương cũng có tóc bạc, chỉ tiếc biểu tình rất tà ác . Hẳn không trả lời, cánh tay đột nhiên dài ra, đánh thẳng hướng Kohaku.

Người này là muốn tánh mạng Kohaku, ta vừa định rút ra luyện nha, tốc độ của Sess rõ ràng nhanh hơn so với ta lúc ta còn đang vì thân thể chột dạ mà chậm nửa nhịp, hấn thân thủ tiến lên, cánh tay tên kia liền trật, không đánh trúng Kohaku, lại đào trên mặt đất ra một cái hố.

Sess tiếp tục ra tay, móng vuốt xé rách cánh tay hấn. Nhưng yêu quái tóc bạc đột nhiên cười nói: “Người, rất yếu a.”

“Cái... Tên kia dám nói Sesshoumaru sama yếu! Đúng là không muốn sống nữa!” Jaken nhảy dựng lên chỉ vào yêu quái kia la mắng.

“Các người ngồi lên lưng viêm đề cho ta.” Ta nói xong, liền túm Jaken lên lưng viêm đề. Mà Kohaku cũng biết mục đích yêu quái này là mảnh nhỏ tứ hồn của hấn, nên liền nghe lời bay đến không trung.

Đúng như Jaken nói, thật đúng là Sess chưa bao giờ bị người ta nói là rất yếu, ngay cả Naraku cũng không dám, người này rốt cuộc là ai, vì sao lốc xoáy tà khí của hấn giống ngọc tứ hồn như thế ?. Đang lúc ta suy nghĩ loạn đã thấy Sess dùng móng vuốt đâm xuyên qua hấn, nhưng yêu quái kia lại không có phản ứng gì, tựa hồ như không có việc gì vậy. Mà cánh tay Sess lại bị hít vào.

Năng lực này rõ ràng là của Naraku, hấn muốn hấp thu Sess. Hấn là cảm thấy Sess rất khó hấp thụ đi, cho nên mới ấy tên đến quấy rầy Sess.

Yêu quái này rất mạnh, hơn nữa tà khí rất nặng. Ta sợ Sess chịu thiệt, vừa định ra tay, hấn lại nói: “Không được động.” Sau đó rút ra cánh tay nhảy xa, nhìn vết thương nghiêm trọng ở tay phải.

Ta không ra tay, nhưng có người ra tay, là Kohaku, hấn tung ra liềm đao, chém vào trán yêu quái kia. Hồng bét, hấn là yêu quái ngay cả Sess cũng bị thương tay, này hấn chẳng phải là muốn chết sao? Quả nhiên, yêu quái kia kéo Kohaku xuống dưới, hấn còn hét lớn: “Nếu là phân thân của Naraku, ánh sáng tinh lọc của Kikyo sẽ đả bại hấn!” Nhưng hấn không phải Naraku a, ta co rúm khóe miệng.

Đúng như ta lo lắng, hấn cũng bị tà khí làm ô nhiễm khiến thân thể không động được.

“Ngu xuẩn.” Sess mắng nhỏ một tiếng, thân thủ muốn chém cái cánh tay yêu quái kia, nhưng đột nhiên giữa cánh tay kia tựa như rễ cây mọc ra rất nhiều nhánh, đâm thủng cánh tay phải của Sess, huyết lập tức chảy xuống.

Lần này ta muốn lại không ra tay, Sess lại biến thành Venus. Hơn nữa ta cũng đã nhìn ra, hấn không thích tung vãn nha, một khắc khi ta mang nó ra kia liền không thích, nguyên nhân hấn là vì nó làm ta bị thương rất nặng, hơn nữa Sess cũng không muốn dùng thanh đao mà ta liều mạng có được để bảo hộ ta.

Hấn rất chấp nhất, cho nên ta cũng không bắt buộc hấn.

“Thương Long phá!” Cánh tay quái vật bị ta đánh nát, Sess nhảy tránh, Kohaku cũng rơi xuống.

“Kohaku!” Lúc này ta thấy nhóm Inuyasha đi tới. Phong thương của Inuyasha tiếp đón trước, hấn quát: “Tên hồn đản này là phân thân của Naraku?” Thôi, tuy rằng hấn cướp đi minh nguyệt tàn nguyệt phá khiến ta rất tức giận, nhưng nhìn đến bộ dáng hấn trân trọng anh trai, ta trực tiếp run rẩy, sau đó hủ một phen.

“Naraku? Đừng đánh đồng ta với cái loại bán yêu đó.” Tay hấn lại dài ra.

Khi hấn quay đầu nhìn Kagome, không biết vì sao nàng đột nhiên té ngã. Ta vội vàng chạy đến: “Kagome, cậu không sao chứ?” Hai mắt vô thần, xem ra là hôn mê.

Lại chuyển hướng Sess, rất muốn đi quan tâm một chút, nhưng như thế chỉ biết tổn thương lòng tự trọng của hấn, vì thế ta run rẩy nói: “Người sẽ không luôn nghĩ như vậy đi?”

“Đừng dồng dài, lui ra!” Sess lại lạnh lùng, ta nhẹ nhàng thở ra, may mà nàng không làm lòng tự trọng cường đại của lão công nhà mình bị thương tổn.

Nhưng mà trời ơi, có một tên lại không cảm thấy được, em trai ‘đáng yêu’ của hấn - Inuyasha lại quay đầu nhìn Sess, nói: “Sesshoumaru, người cũng lui ra, hiện tại không phải là lúc người bị thương nên xuất trường.”

Xong rồi, Inuyasha người thật sự là cái ngu ngốc. Ta đặc biệt tưởng nhớ cảnh tượng Kagome rống to hấn, nhưng sợ Sess đa tâm, vẫn nên quên đi.

Ai biết, không nghĩ tới còn có một tên nữa

Jaken ở không trung la lên: “Cái gì! Không phải tại người cướp mình đạo tàn nguyệt phá, Sesshoumaru sama mới có thể bị thương!”

“Đáng chết!” trong mắt vàng của Inuyasha có thể thấy được đồng tình cùng áy náy, 55555555 Sess Sess đáng thương của ta, ta muốn thay Yue trừng phạt hấn.

Nhưng Sess lại lạnh lùng nói: “Xem ra, ta bị xem thường, bị bán yêu đồng tình!” Tức giận, hoàn toàn tức giận. Sess tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Hấn trực tiếp vươn tay, phóng thích yêu lực, miệng vết thương trên cánh tay nhảy mắt tiêu thất.

Yêu quái kia cười quái dị hai tiếng, bàn tay giống như nhánh cây dài ra công kích Sess. Thấy hấn nhảy lên không, biến thành một đại cầu vọt xuống. Yêu quái chung quy vẫn là yêu quái, bản tính giết chóc là vô pháp thay đổi. Cho nên khi lúc Sess biến thành yêu quái, bản tính của hấn liền bại lộ ra. Tàn khốc cắn đầu yêu quái kia xuống, tốc độ nhanh đến mức mọi người chỉ thấy hoa mắt, yêu quái kia liền ngã xuống.

“Thật là lợi hại!” Nhóm Miroku kinh thán.

Nhưng đối phương cũng không yếu, đầu của hấn ở trong miệng Sess lên tiếng: “Chung quy là thân thể đi mượn, vô luận các người phá hư thế nào, cũng vô dụng.” Nói xong đột nhiên thân thể liền động, vô số xúc tua bay về phía Kohaku.

“Luyện nha!” Ta rút ra luyện nha bố trí kết giới. Bởi vì luyện nha cùng linh lực của ta đã dung hợp, cho nên kết giới này vừa vận chuyển trở tà khí lan tràn.

“Người rốt cuộc là ai?”

“Được rồi, ta nói cho các người, ta là khúc linh.”

Nhóm Miroku kinh ngạc: “Khúc linh, đó không phải là tà niệm ngọc tứ hồn sao, sao lại biến thành yêu quái, còn thực thể hóa?”

“Quần người là cái gì, ta muốn khảm người!” Inuyasha nâng đao quát, khúc linh cười nói: “Vậy sao, vậy động thủ đi, cùng cả khuyến yêu này nữa!”

Inuyasha đương nhiên sẽ không chột bỏ đi, bên này ta cũng không thể, nếu lúc này thả Xích Diễm ra, như vậy Sess cũng sẽ bị thương.

Nhưng Sess ở bên kia không vui chút nào, Jaken lại ở đây nhỏ giọng nói: “Lực lượng khuyến yêu cũng không thể tránh thoát, nhưng dưới loại hình thái này căn bản là không biết theo ai a, bởi vì là cầu cầu, không có ý nghĩ gì...”

Ta phun, vốn đang khấn trương, nghe được hấn nói nhỏ, ta bên này trực tiếp tức giận. Lại thấy hấn nói tiếp: “Tuy rằng sau khi giải trừ biến hóa, thân thể sẽ nhỏ đi, có thể đào thoát, nhưng hấn có thể phát hiện ra, bởi vì là cầu cầu...”

Muốn cười, lại sốt ruột, ta rối rắm a, rối rắm, mặt đều vẩn vọ. Nhưng bên kia, Sess đột nhiên biến hóa thân hình thoát hiểm thoát ra, nhưng cặp ánh mắt kim hoàng sắc của hấn lại tràn ngập sát khí nhìn về phía sau ta, Jaken lập tức toàn thân như kết băng, cuồng cuồng: “Ta cái gì cũng không nghĩ!”

Nhịn không được, ta xoay người cười hai tiếng, sau đó lại khôi phục bình thường. Inuyasha vốn định dùng mình đạo tàn nguyệt phá, nhưng thân thể khúc linh lại đột nhiên tự chia làm vô số, cười nói: “Chỉ cần người đánh ra một chiêu này, như vậy đồng bạn của người sẽ hít độc vào ”

“Đi theo ta.” Sess che ở phía trước chúng ta lên tiếng.

76. Chương 76: Bạo Cúc

Vì thế mọi người đi theo phía sau hắn, bay lên không trung. Mọi người tụ lại với nhau, mà thân thể khúc linh bị phân tán ở bốn phía. Miroku lên tiếng: “Không nghĩ tới Sesshoumaru lại bảo vệ chúng ta cùng Inuyasha, chẳng lẽ là nể mặt Tiểu Đồng tiểu thư?”

Ta không có tâm tư trả lời hắn , bởi vì Sess đã vọt đi lên.

Sau đó đột nhiên rút ra thiên sinh nha, chẳng lẽ...

Quả nhiên, dưới ánh mắt nhìn chăm chú của mọi người, Sess trực tiếp chém thứ mà mọi người vô pháp nhìn thấy, khúc linh bị bắt xuất hiện. Nhưng khúc linh lại dùng thân thể của thế giới này để bảo hộ bản thể, rồi thập phần nhanh chóng vây Sess bằng vô số thi thể yêu quái.

“Sess Sess!” Ta quýnh lên, nhanh chóng ấn A-un vọt đi xuống, nhưng chỉ tới giữa không trung đã bị khúc linh dùng cánh tay tài bức lùi lại.

Inuyasha nhanh hơn ta nhiều, nhưng hắn là dùng thiết toái nha cho nên vô pháp phá nát bản thể của khúc linh, cái loại cấp tốc tái sinh này quả thực là thuộc trình độ biến thái.

Nhưng mà, thật sự trăm triệu không nghĩ tới, bên trong nhục đoàn đột nhiên tỏa ra ánh sáng u lam. Ta cảm giác được yêu lực của Sess đang khuếch đại tới mức lớn nhất. Sợ run một chút, mà chính là lần này, thân thể khúc linh giống như bị tia laser chiếu vào, một tắc một tắc vỡ ra, mà Sess đứng ở chính giữa, tuy rằng chặt vật bị thương nhẹ, nhưng xem ra cũng không bị nguy hiểm đến sinh mệnh.

Nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần hắn không có việc gì là tốt rồi. Ta nâng lên luyện nha, dùng lực lượng lớn nhất đánh ra một chiêu Thương Long phá. Hung hăng nói: “Hỗn đản! Kém chút nữa là ngươi hại ta thành quả phụ!”

Mọi người cương, còn Sess co rúm khóe miệng lạnh lùng nói: “Không dễ dàng như vậy!” Nói xong nhẹ huy tay phải, nơi đó không biết khi nào đã xuất hiện một cây đao.

Không lẽ chính là thanh đao mới của đồng chí Sess, xinh đẹp lại hoa lệ, thật giống với phong cách của hắn. Khúc linh bị ta đánh nát, mà lúc này bầu trời truyền đến một tiếng trâu kêu, sau đó Toutousai nhẹ nhàng đáp xuống dưới, nói: “Sesshoumaru, ngươi đã có thanh đao của chính ngươi, bạo toái nha! Nhưng phải qua được thử thách mới có thể chân chính được đến nó, hiện tại đã nắm giữ nó , đây chính là minh chứng chứng tỏ ngươi đã siêu việt hơn phụ thân ngươi.”

“Bạo toái nha?” Sess nhìn chăm chú vào thanh đao đang chớp động màu lam sáng rọi, rồi lập tức huy đao về phía Khúc Linh vừa mới tái sinh : “Bạo toái nha!”

Một chiêu, khúc linh bị chiêu thức màu vàng cùng màu lam sáng rọi tương giao đánh nát, nhưng hắn vẫn cười nói: “Vô luận là chiêu thức gì, đối với ta mà nói thì đều vô dụng!” Tên này thật khó đối phó, đột nhiên thấy sắc mặt hắn thay đổi, giọng bắt đầu hốt hoảng: “Vì sao thân thể không thể khép lại!?”

Lúc này mọi người mới nhận ra, nơi bị Bạo Toái nha chém chẳng những không thể khép lại mà còn tiếp tục bị rời ra, không lưu lại một chút nào, toàn bộ bị phá đi.

Này quả nhiên là tính cách của Sess, này quả nhiên là thanh đao của hắn. Trong lòng ta cảm thấy cực kỳ cao hứng, bởi vì hắn rốt cục đã có được lực lượng thuộc về chính mình.

“Đáng giận!” Khúc linh quát to một tiếng, dùng tốc độ nhanh nhất đào tẩu .

Sau đó Toutousai vì rên vó của bạo toái nha, mọi người cùng nhau về thôn.

Kohaku còn chưa tỉnh lại, mà pháp sư Miroku cũng trúng độc, tạm thời đang nghỉ ngơi.

Bên ngoài, tiếng đinh đinh đang đang không lớn vang lên trong chốc lát, vỏ kiếm đã làm tốt. Màu trắng , mang theo ô vuông màu xám, giống chuôi kiếm như đúc, thập phần dễ nhìn. Đánh giá đúng nhất chỉ có hai chữ hoa lệ, hơn nữa còn có Thiên sinh nha, hai thanh kiếm thon dài xinh đẹp đeo ở bên hông, nhìn thế nào cũng thấy thuận mắt. Đang lúc ta xem mê mẩn, đột nhiên Sess lên tiếng: “Ngươi ở tại chỗ này”

“Hay là... Người muốn vứt bỏ ta đi tìm khúc linh, không nên, tuy rằng hắc quả thật đẹp chút, nhưng người sao có thể phao thả khí tử đi tìm hắc a!”

“Tiểu đồng!”

“Vâng!”

“Ta rất nhanh sẽ trở lại.”

“Nga, vậy trên đường cẩn thận.” Không lại giả bộ đáng oán phụ hướng Sess phát phát tay, hiện tại hắc chỉ sợ chỉ nghĩ làm sao để phát huy năng lực của mình để giết người, còn ta thì chỉ gây vướng bận.

Chờ hắc đi rồi, ta trở lại bên trong, Kagome bởi vì linh lực bị phong nên trông rất nặng nề, còn mọi người đang thương lượng bảo chúng ta trở lại hiện đại. Nhưng mà, ta lại lo lắng Sess, ngấm lại vẫn nên lưu lại, liên tính cuộc thi trọng yếu, cũng không trọng yếu bằng lão công nhà mình mới đúng.

Bất quá, chăm sóc bệnh nhân đã ba bốn ngày, hết thấy xem ra đều vẫn yên bình. Ta cùng với bà Kaede và Rin học tập phân loại dược thảo, trước kia ta có một chút căn bản về việc này, cho nên rất dễ dàng học được. Bất quá Kagome còn chưa trở về, chúng ta ở bên cạnh giếng chờ nàng, đột nhiên cảm giác được bầu trời càng ngày càng tối, còn đầy yêu khí.

Yêu quái, hơn nữa số lượng thật sự là đáng sợ. Bà Kaede nói lớn: “Không tốt, yêu khí này đang di chuyển về hướng thôn, chỉ sợ là hướng về phía Kohaku. Mau!” Ta gật gật đầu, cùng các nàng chạy về thôn.

Nhưng khi quay về đến nơi, thấy trong phòng bà Kaede truyền đến tà khí thập phần cường đại, ta nhanh chóng chạy vào, nhìn thấy vũ khí của Kohaku đang cắm vào lưng Sango. Máu tươi vậy ra, kém chút nữa là đại bi kịch xuất hiện.

Rin hét hoảng kêu: “Kohaku!”

“Ngu ngốc! Không nên tới gần!” Ta không kịp giữ chặt nàng, bị Kohaku bức lùi lại, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Khúc linh thể nhưng thủ hạ lưu tình, thật là ngoài ý muốn a. Đang lúc ta sợ run, đột nhiên Kohaku cùng đám yêu quái ào ào ở trước mặt chúng ta. Không ai dám làm hắc bị thương, bởi vì hắc bị khúc linh phụ thân, cho nên tất cả mọi người không dám ra chiêu. Mắt thấy hắc cười tặc tặc yêu quái chạy, ta thương long phá của ta chỉ đủ trừ bỏ tạp toái yêu quái phía sau hắc.

Nhìn cả nhóm, bị thương, bị bệnh, bị choáng váng, vẫn là ta đi đi!

Kỵ viêm đề đuổi theo khúc linh, yêu quái của hắc chạy cũng không mau, nhưng lại thỉnh thoảng có yêu quái đến chắn đường. Triệu hồi Xích Diễm, sau một trận hỏa diễm, đám tạp toái yêu quái đã hóa thành tro

Kohaku thể nhưng hoàn thủ, một thanh đao bay về phía ta với tốc độ không phải nhân loại có thể làm. Đáng tiếc viêm đề cực nhanh, không cần ta phản ứng nó đã thoả mái né tránh. Xem ra, một trận chiến này ta tựa hồ chiếm thượng phong, bởi vì địa thế cao, tốc độ lại nhanh.

Nhưng mà, ta vừa định khoe khoang một phen, chợt nghe thấy phía sau có người hét lên: “Kim cương thương phá!”

Ta choáng váng, vị nhân vật chính này thế nào lại tới nữa. Động tác giơ đao của ta lập tức ngừng lại, chiêu Thương Long phá nhện mấy lần vẫn không đánh ra được. Quên đi, thiếu niên nhiệt huyết khẳng định có thể giải quyết hết thấy. Nhưng sau khi Kagome cười cầu cầu nhà nàng đến ta liền cau mày, tựa hồ như Kagome không thể sử dụng năng lực.

Ta hạ Viêm Đề xuống, hỏi: “Không sao chứ?”

“Ừ, nhưng Kohaku thì làm sao bây giờ, tớ không thể tinh lọc mảnh nhỏ được nữa, hắc sẽ không thể được giải cứu.”

“Đừng lo lắng, có lẽ tớ có thể giúp cậu.” Không phải là bị phong ấn linh lực, hơn nữa chẳng phải toàn bộ bị phong, nếu ta cho nàng mượn linh lực, dùng tay nàng bắn mũi tên ra hắc là được.

Ta ôm lấy Kagome nói: “Tớ cho cậu mượn linh lực, cậu chỉ cần bắn mũi tên”

Kagome gật gật đầu, dung mũi tên nhắm ngay khúc linh. Mà khúc linh còn đang tam bát nói chuyện mảnh ngọc tứ hồn như thế nào ô nhiễm, như thế nào để Kohaku sống không bằng chết ...

“Đi thôi!” Kagome cũng là người thích đánh gãy người ta nói chuyện, mũi tên được bắn ra, khúc linh còn khinh thường: “Bị ta phong ấn linh lực rồi, ngươi có thể làm cái gì?”

Đang lúc đắc ý, mũi tên của Kagome đã lướt qua bên sát cạnh hắn. Mũi tên này nếu đâm thẳng xuống thì tốt rồi, nhưng đến lúc đó chỉ sợ kẻ chết không phải là khúc linh mà là Kohaku. Hắn lập tức chấn động: “Không có khả năng! Vì sao ngươi còn có năng lực tinh lọc...” Bỗng hắn quay đầu nhìn ta, gần giọng: “Thì ra là như vậy! Ta giết các ngươi!” Xem ra Kohaku chưa kịp thời tỉnh lại, cho nên xúc tua của nó đang đến gần ta cùng với Kagome. Nhưng hắn đã quên, trung gian còn có Inuyasha.

“Phong chi thương!” thân thể khúc linh lập tức bị đánh nát. Lúc này, trên không trung truyền đến tiếng của Sango, nói: “Kohaku, tỉnh lại.”

Chúng ta đánh nhau chết sống nửa ngày cũng không thấy Kohaku có nửa dấu hiệu tỉnh lại, Sango chỉ nói một câu, hắn đã bắt đầu hồi đáp: “Chị...”

Ta run, nếu biết như vậy thì chúng ta còn đánh cái gì, chỉ cần đứng chờ Sango đến là có thể. Ta từng hoài nghi, tiểu gia hỏa này là có luyện tỷ, trước kia trong anime khi hắn không biết Sango là chị hắn, lúc được chăm sóc còn luôn mặt đỏ.

Đang YY hai chị em, chợt nghe thấy Kagome hét lớn: “Kohaku!” Ta nhảy dựng, thu hồi thất thần, thấy Kohaku đang định nhảy xuống vách núi. Đây là tự sát? Vội kêu viêm đề hô: “Mau kéo hắn trở về!”

Viêm đề thả người bay xuống, tốc độ của nó nhanh đến mức cả Inuyasha cũng không đuổi kịp, rất dễ dàng tiếp được Kohaku lên lưng, nhưng một chân Kohaku lại bị xúc tua cuốn lấy.

“Thương Long phá!” Lần này ra tay thật chuẩn thật lưu loát. Xúc tua kia trực tiếp bị gãy, viêm đề cũng mang theo Kohaku bay đi lên.

Hiện tại khúc linh đã không có thân thể để dùng, chỉ có linh thể. Như vậy xúc tua này, là từ phía trên tới. Inuyasha cũng không phải ngu ngốc, lập tức nghĩ tới. Thiết toái nha đột nhiên biến thành màu đen, đánh hướng bầu trời. Tuy rằng tầng mây không có gì, nhưng Kagome lại lên tiếng nhắc nhở: “Naraku cũng chưa chết, Inuyasha, ngươi phải cẩn thận!”

Quả nhiên, Kagome là địch nhân trời sinh của Naraku. Xúc tua từ bốn phía phi tới bay về phía Inuyasha, mà một cái khác trực tiếp cuốn Kohaku.

“Chị!” Kohaku nói lớn.

Hai người nhìn nhau, tựa hồ như chưa có ngày tách rời.

Khúc linh đột nhiên xuất hiện: “Đứng hòng thoát!”

“Khúc linh, những lời này hắn ta nói.” Một cổ lốc xoáy yêu lực cường đại cấp tốc bay tới, khi ta còn chưa kịp cao hứng, hắn đã đánh tới, nửa gương mặt của khúc linh liền thành phế phẩm.

Sess không chút khách khí, nói tiếp: “Là thân thể Naraku sao?” tay trái cầm thiên sinh nha, tay kia rút ra bạo tủy nha. Một đao chặt bỏ đi, thân thể Naraku liền nát. Tính chất phá hủy như vậy, liền tính Naraku có bản lĩnh cũng vô pháp tái sinh.

“Khúc linh, ngươi e ngại thiên sinh nha như vậy sao, lại đi bảo Bạch Dạ mộng ảo đánh lạc hướng ta.”

Ta mắt đầy sao, không hồ lừa, rõ ràng là trúng kế người ta rồi mà còn nói được tiêu sái như vậy. Đột nhiên nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng của Sess truyền đến, vội vàng cúi đầu, lẩm bẩm: “Ta cái gì cũng không nghĩ a”

Sess hừ một tiếng, tiếp tục đối chất với khúc linh. Tim ta thành thạch nhũ, hắn hẳn là sẽ không biết trong lòng ta nghĩ cái gì đi? Đương nhiên sẽ không, nhưng vì sao đột nhiên lại quay đầu nhìn ta, sẽ dọa ra bệnh tim. Vỗ vỗ ngực, rồi lại nhìn lão công nhà mình, càng nhìn càng thấy suýt.

“Hừ, đừng cười chết người, nhất kích vừa rồi của thiên sinh nha kia, không phải là không lấy được mạng của ta sao?” Khúc linh lạnh lùng nói, nhưng ta rõ ràng nghe ra thanh âm của hắn có chút ý sợ hãi. Ta nhìn Sess, kỳ thực hắn bình thường rất độc miệng, không nói thì thôi, chứ vừa mở miệng thì nhất định có thể khiến địch nhân câm miệng

Sess thật lạnh nhạt nói: “Không phải là không thể lấy mạng của người, là do ta cố ý để lại cho người một cái mạng.” Xem, như vậy đủ độc đủ ngoan thôi!

Khúc linh vốn là phô trương thanh thế, hiện tại nghe được Sess nói như vậy liền nhanh chóng tránh né, nhưng là động tác của Sess rõ ràng nhanh hơn hắn. Một thuấn di xinh đẹp ở không trung liền chắn ở trước mặt hắn, một tay cầm thiên sinh nha, nói: “Chỉ để cho người thấy rõ ràng, là ai đang giết người.” Rõ ràng là muốn giết người nhưng ngữ tốc lại chậm như vậy, Sess, ta kính nể người!

“Thiên sinh nha!” Sess tao nhã huy đao, khúc linh hét to một tiếng, hóa thành khói nhẹ biến mất. Quả nhiên, ngay cả cận cũng không thừa. Bất quá, thanh âm của hắn lại vang lên: “Đừng cho là ta sẽ chịu thua dễ như vậy!”

Sango hoang mang: “Sesshoumaru, Rin cùng pháp sư đều trúng tà khí của hắn, chỉ sợ...”

Sess xoay người nói: “Đi.” Những lời này đương nhiên là nói với ta, vội vàng ngồi trên viêm đề đuổi kịp, cùng hắn hướng thôn bay đi. Hắn sẽ không bỏ qua cho khúc linh, vô luận như thế nào cũng muốn giết chết hắn.

Nơi này cách thôn rất xa, nhưng động tác của Sess cùng viêm đề thập phần nhanh, đảo mắt đã đến thôn

Ta cảm giác được cổ tà khí kia di động, vì thế nói: “Bên phải!” Sess ở không trung xoay người, ta mang viêm đề cũng theo đi lên.

A, tốc độ thật nhanh! Trên đường, thấy Jaken cùng Miroku đứng ở đó, Jaken quát lớn: “Đều tại người! Tà khí từ trên người người bám vào Rin!”

“Vậy sao, khúc linh còn sống?” Sess hạ xuống, sau đó chậm rãi nói.

“Phải...” Miroku hồi đáp.

“A, Sess...Sesshoumaru sama...” mồ hôi của Jaken như thác nước liên tục rơi.

“Người nói khúc linh còn sống là có ý tứ gì!” Miroku hỏi.

Sess cũng không để ý hắn, đột nhiên quay đầu nói với ta: “Lưu lại.”

“Vì sao?” Khó hiểu, đã biết rõ lực lượng đao của hắn, vì sao không để ta đi theo.

“Không cần theo tới, lưu lại.” Sess vẫn khó được lập lại những lời này. Ta bản không muốn lúc khẩn trương này mà cãi nhau với hắn, chỉ có thể quay đầu khoanh tay đứng ở một bên, người bảo ta lưu là ta liền lưu sao, đùa!

Sess hừ một tiếng, nói: “Nói như vậy mà vẫn không nghe, đi thôi!”

Xem ra Sess vẫn là hiểu biết ta a, trong lòng hô thắng rồi sau đó theo đi lên. Dọc theo đường đi truy tìm mùi của Rin cùng Naraku, Sess đầu tiên là trầm mặc, không lâu sau đột nhiên nhảy lên lưng viêm đề ngồi ở phía sau ta, cũng nói: “Lần này, người chỉ cần bảo hộ bản thân là có thể, không cần làm gì khác, không thể để bản thân vào chỗ nguy hiểm.”

“Ừ, tuy rằng năng lực của ta không thể tiêu diệt Naraku không thể cứu bất luận kẻ nào, nhưng tự bảo vệ mình thì không thành vấn đề.” Cảm giác hôm nay Sess ở trước mặt ta có một chút khẩn trương, hắn thể nhưng đưa tay đặt ở phần eo của ta nhẹ nhàng vuốt ve, rồi buông ra, cuối cùng nói: “Trở về đi!” Đột nhiên đẩy xuống phía dưới, ta mới phát hiện mình đang ở mặt trên cái giếng.

Đây là ý gì? Bảo ta trở về nghỉ ngơi? Vậy còn các người?

77. Chương 77: Bên Trong

Cạch oành! Cả người ngã bên cạnh giếng, tuy rằng không rất đau, nhưng như thế này cũng quá thô bạo a. Rõ ràng vừa rồi còn rất ôn nhu, quả nhiên đều là ảo giác a ảo giác!

Bất quá, ta là người như thế nào chứ, người bảo ta ngoan ngoãn trở về là ta sẽ trở về? Ta đi đến mặt giếng, sau đó nhảy xuống, kết quả cảm thấy một cỗ lực lượng thập phần cường đại ở bên kia truyền đến, trực tiếp bắn ta trở về

Mặt đen, Sess người có nên tuyệt tình như vậy không a, thế nhưng đi dùng kết giới. Khóc chạy, trở về phòng nghỉ ngơi đi! Một mình ta, giải kết giới này là hoàn toàn không có khả năng, xem ra chỉ có chờ Inuyasha hoặc Kagome trở lại. Kết giới này chỉ là đối phó ta, cho nên bọn họ hẳn là không có việc gì. Đang nghĩ, bỗng nghe thấy mặt sau có thanh âm nói: “Tiểu đồng, cậu cũng quay về tham gia lễ tốt nghiệp của tớ sao?”

“A? Ừ!” Kagome thật sự đã trở lại, hơn nữa nói muốn tốt nghiệp gì đó. Ta đâu nhớ được chuyện này, bắt quá chỉ có thể thuận theo gặt đầu xác nhận.

Mà chuyện trường học của ta cũng nên nghỉ phép, tuy rằng ta còn một năm nữa mới tốt nghiệp, nhưng lại cảm giác được bản thân đã có thể sinh tồn ở trong xã hội mà không phải là học sinh ngây ngô. Vừa đến trường học đã bị hoan nghênh, Yamaguchi thế nhưng nói với ta hai chữ ‘cám ơn’!

Lần này lại bị coi thành quái vật nhìn, sau mới biết muốn cho Yamaguchi nói ra hai chữ ‘cám ơn’ là thập phần khó khăn. Hơn nữa hẳn không chỉ nói cảm ơn, mà hẹn ta xem phim sau khi tan học thời điểm. Lần này toàn bộ ban đều náo động, hiện tại đâu có ai là không biết ta là bạn gái hiệu trưởng, nhưng hẳn lại công nhiên đến mời, này không phải là khiêu chiến thì là cái gì?

Ta rút trừu khoé miệng, mở miệng: “Ta...” o()o

“Cô ấy không rảnh, đêm nay chúng tôi có hẹn.” Một thân ảnh cao lớn đứng phía sau ta, ta biết người đến là ai, Kyosai!

Bị giáp ở giữa hai người, ta không biết làm thế nào mới tốt, hiện tại cũng không thể nói lớn: “Hai người đừng âm ỉ, kỳ thực tôi có gian phu khác!” Vậy chẳng phải bị quần thể PK sao.

Đang nghĩ, Kyosai đã kéo ta bước đi. Yamaguchi lại lạnh lùng nói: “Bảo vệ bạn gái của mình không được thì nên buông tha đi, hiệu trưởng Kyosai.”

Cảm giác được bàn tay hẳn bỗng nhiên nắm chặt, ta cảm giác được hẳn đang tức giận. Cùng hẳn đi đến phòng vẽ tranh, phát hiện bức tranh của tổ tiên hẳn đã bị bỏ xuống, bị thay thế chính là bức tranh vẽ ta.

“Chú ý tới rồi? Xem ra, tôi và tổ tiên đều gặp thoáng qua cùng một người như vậy đâu! Nhưng Tiểu Đồng, tôi không muốn buông tay với em.”

“Thực xin lỗi!” Ta nhanh chóng đứng lên muốn chạy, nhưng hẳn lại đột nhiên ôm lấy ta từ phía sau, cúi đầu nhẹ giọng nói: “Đừng đi, chỉ một lần, chỉ một lần thôi có thể không? Em không biết tôi chờ em chờ vất vả bao nhiêu.”

Đứa gốc cũng biết hẳn nói một lần là cái gì, này không phải là rõ ràng muốn ta hồng hạnh vượt tường sao? Nếu lão công ta đổi thành người khác, ta có lẽ sẽ đáp ứng, nhưng kia là Sess a, tường này không dám vượt a!

“Thực xin lỗi.” Tuy rằng ta biết người đối ta rất tốt, mượn một câu ngạn ngữ gia hương, chính là hữu duyên vô phận!

“Vậy sao? Vậy thì em đi đi, tôi không cam đoan bản thân có thể khống chế được bản thân hay không...” Hẳn thống khổ đẩy ta ra, nắm chặt quyền đánh mạnh vào tường.

Ta hít vào một hơi đi ra phòng vẽ tranh, có lẽ thời gian có thể chữa khỏi hẳn. Nhưng hận ta, thời gian chữa khỏi không xong!

Sau khi trở về thương lượng với Kagome xong, chỉ cần lễ tốt nghiệp của nàng hoàn thành, liền cùng ta dùng linh lực tách kết giới của Sess ra. Bởi vì nàng có cung tên từ núi Aso, chuyện này đối chúng ta mà nói thật sự là giúp đại ân.

Lại qua vài ngày, mọi người tựa hồ đều bề bộn nhiều việc, vội vàng xử lý đủ loại chuyện tình. Rốt cục tham gia xong lễ tốt nghiệp của Kagome, chúng ta hai cái cùng nhau đem cung nhắm ngay miệng giếng. Nhưng một mũi tên đi xuống, kết giới thể nhưng vô pháp giải khai.

Không có khả năng, rõ ràng linh lực của ta cộng với lực lượng Kagome có thể phá tan , trừ phi là linh lực của ta yếu đi . Đang tìm nguyên nhân, đột nhiên nghe được sau lưng có người nói: “Tiểu đồng, không bằng để ẹ tới đi!”

Là mẫu thân dịch tiểu minh cùng hậu đẳng tinh, vì sao bọn họ lại đến? Dịch tiểu minh cười với ta rồi cùng Kagome quan sát kết giới, sau đó đẳng tinh lên tiếng: “Con thật sự muốn cùng yêu quái kia cùng một chỗ sao?”

“Ân.” Gật đầu, đều đến lúc này còn hỏi.

“Vậy thì cho con.” Nói xong đem một chuỗi răng nanh giao cho ta, ta kỳ quái nhìn hỏi: “Đây là cái gì?”

“Răng sữa của Tiểu đồng.” Hậu đẳng tinh hình như có chút không muốn xa rời nói.

“Hả? Vì sao đem răng sữa cho con?”

“Nếu con muốn cùng yêu quái kia vĩnh viễn cùng một chỗ, như vậy lấy thân phận nhân loại mà nói là không có khả năng , đây là lực lượng phong ấn năng lực quỷ tộc của con, chỉ cần đánh nát nó, như vậy con có thể dùng lực lượng quỷ tộc tiếp tục sinh sống. Nhưng bề ngoài sẽ có chút thay đổi.” Hậu đẳng tinh cười, đem vòng rang kia đeo vào cổ tay ta.

Bên kia dịch tiểu minh đã giữ chặt tay của ta, nói: “Hợp lực ba người chúng ta, nhất định có thể phá kết giới con rồi ta thiết.”

Rút trườ, sau đó yên lặng tập trung linh lực

Oanh một tiếng, kết giới giải trừ .

Dịch tiểu minh lại giữ chặt ta nói: “Mẹ biết linh lực của con yếu đi, nếu tình thế cấp bách thì có thể dùng lực lượng quỷ tộc.”

“Đừng lo lắng, sẽ có người bảo hộ con .” Nói xong trực tiếp cùng Kagome nhảy xuống giếng.

Bên kia toàn bộ thể giới tựa hồ tràn ngập tà khí cùng nộ khí, xem ra lúc này Naraku đã dùng lực lượng ngọc tứ hồn hoàn thành tâm nguyện của hắn. Càng kỳ quái chính là, hắn không giống mọi lần đều lui ở trong xác, mà là giải phóng tà khí để tất cả mọi người có thể tìm được hắn.

Cho nên, Kagome rất dễ dàng tìm được nhóm Inuyasha, mà ta chỉ cần đi theo bọn họ là nhất định có thể nhìn thấy Sess. Bầu trời âm khí càng ngày càng nặng, theo bọn họ nói, có khả năng Naraku đã hấp thu ngọc tứ hồn tiến hành lột xác.

Mọi người cùng đắm yêu quái hướng Naraku bay đến, giống như chui đầu vô lưới. Bay qua tầng chướng khí, một cái thân ảnh xinh đẹp màu trắng đứng ở nơi đó. Là Sess, khoe miệng ta hơi khê vung lên, tuy rằng không có chuyện gì đáng giá cao hứng, nhưng nhìn thấy hắn liền cảm thấy muốn cười.

Bất quá, một thân ảnh khác là Bạch dạ mộng ảo, hai nam nhân này thể nhưng đứng ở nơi đó, vì sao? Rút trườ khoe miệng, vừa muốn nói gì? Thấy Sess đột nhiên phi thân lại đây, luân khởi nắm tay.

Muốn đánh người? Ta vội vã nhắm lại mắt, một quyền này nhất định rất đau,

Nhưng người bị đau không phải là ta mà là Inuyasha đang ngồi ở bên người ta không xa, Inuyasha hét lớn: “Người làm cái gì vậy?”

“Hừ!” Sess cái gì cũng chưa nói, cứ thế xoay người bước đi, trực tiếp vào thân thể con nhện đang mở của Naraku

Trong lòng nói xin lỗi Inuyasha, kỳ thực một quyền kia là muốn đánh ta . Quên đi, vẫn là theo sau đi! Thế này mới chú ý tới viêm đề cùng A-un cũng không ở. Bất quá cũng may ta có phong chú, đuổi cũng cực nhanh. Nhìn bóng dáng xinh đẹp mà cao lớn kia, đột nhiên cảm giác lực lượng có chút không đủ, hơi thở dốc. Thân ảnh đằng trước chợt lóe, ta đã bị Sess ôm vào trong ngực. Nhẹ nhàng thở ra, nói: “Luôn chạy cho nên mệt nhanh.” Đầu tựa vào trên người hắn, liền tính hôm nay là ngày liều mạng với Naraku cũng được, dù sao chỉ cần có hắn tại bên người thì ta cái gì cũng không sợ.

“Ngu ngốc!” Sess sẽ không giống người khác hỏi đến vấn đề vốn có đáp án, cho nên hắn cũng không hỏi ta vì sao trở về, chỉ là tức giận ngược người khác một chút mà thôi.

Đột nhiên hắn đứng lại, nhẹ nhàng buông ta, nói: “Không được rời khỏi ta.”

Có chút bất mãn , không nên coi ta thành tiểu hài tử được không? Trước kia tuy rằng chiếu cố ta, nhưng không tới mức bắt ta ngay cả động cũng không được động a! Hừ một tiếng, thân thủ muốn bạt luyện nha, nhưng Sess đột nhiên ra tay, Naraku trước mặt vừa hắc hắc hai tiếng còn chưa kịp nói chuyện đã bị khảm.

Thật nhanh, đao ta mới rút ra một nửa. Chợt nghe hắn nói: “Dừng tay, đứng ở một bên nhìn.” Nói xong giao thiên sinh nha cho ta.

Là muốn kết giới của thiên sinh nha bảo hộ ta sao? Chửi ngược ngã xuống đất, ta đây là vì sao lại biến thành thế này a, hiện tại sao lại giống Tôn Ngộ Không bị Đường Tăng bắt thóp, tư vị này không dễ chịu a!

“Thật ân cần a, Sesshoumaru, là để cứu nữ hài kia hay là vì giết ta vậy.”

“Còn phải hỏi sao, đương nhiên là vì giết ngươi, Naraku.” Nói xong đánh bạo toái nha ra, Naraku so với lúc trước còn nát hơn.

Một trương mặt đáng thương, hiện tại tứ phân ngũ liệt . Hắn còn cười được, đột nhiên lại nói: “Sesshoumaru, em trai bán yêu của ngươi hiện thời đang giết chết người trong lòng hắn. Rất nhanh thôi, nữ nhân kia sẽ giết chết hắn, giống như năm mươi năm trước vậy.”

“Naraku...” Ta đứng lên, cười nói: “Ngươi rất xem thường bọn họ .” Là quá coi thường lực lượng của nhân vật chính, tình yêu của bọn họ chỉ sợ không vì một điểm âm mưu như vậy là có thể tách ra .

“Vậy sao, vậy còn các người đâu? Một nhân loại, một yêu quái, còn có thể hạnh phúc mãi sao?” Hắn chuyển hướng Sess cười nói: “Sesshoumaru, ngươi chán ghét nhân loại, nhưng con của các người sẽ là bán yêu có máu nhân loại. Như vậy sẽ tốt sao, đối với một người cao ngạo như ngươi, tương lai dơ bẩn như vậy, có thể chịu nổi sao?”

Naraku quả thật rất biết bắt lấy trọng điểm, này cũng là chuyện ta lo lắng. Nghe được lời nói của hắn, trong lòng không khỏi có chút do dự. Lập tức trong thân thể bị một tia hắc ám xông vào, đang chậm rãi xâm chiếm cơ thể của ta.

Loại này cảm giác này thật không tốt, thập phần không tốt. Đột nhiên, thiên sinh nha trong tay nhảy lên vài cái giống như tim đập, mà ta lại cảm giác được một cổ ám áp. Chậm rãi tỉnh lại, té trên mặt đất.

“Ngu ngốc, vì sao lại nghe lời nói nhảm chán của hắn.” Sess một bàn tay khoát lên trên vai ta, tay kia thì đặt ở bụng ta dùng yêu khí văng ra vây quanh bảo hộ ta.

“Ta không yếu đuối như vậy, hơn nữa Sess Sess, vì sao gần đây ta cảm thấy ngươi dường như đối ta quá mức dè dặt cẩn trọng? Chẳng lẽ là ta nhìn nhầm, ngươi rõ ràng hoàn toàn không cần để ý người khác nghĩ cái gì, thế nhưng còn không muốn ta để ý lời nói của hắn. Ngoài ý muốn a ngoài ý muốn.”

Sess đột nhiên đứng lên, thuận tay cũng kéo ta lên. Nếu như là trước đây, hắn sẽ mặc kệ ta, ta đây hắn là sẽ trực tiếp té ngã , nhưng lần này hắn thế nhưng còn giúp ta đứng lên, tuy rằng động tác này thô bạo chút, nhưng lại không thấy đau.

Nhìn đến nhà mình lão công trưởng thành , trong lòng ta tượng mở đóa hoa giống nhau cao hứng. Nhưng là hắn lại nói: “Muốn gia tốc , ôm chặt...” Nói xong đem ta ôm vào trong dạ, hướng một chỗ chạy vội.

“Đã xảy ra sự tình gì?”

“Cái kia nữ nhân, bị thương!”

Cái kia nữ nhân chẳng lẽ là giởng Kagome? Nàng rõ ràng cùng Inuyasha cùng một chỗ vì sao hội bị thương. Đang nghĩ tới, chỉ thấy phía trước nằm một người, đúng là Kagome, mà có chút yêu quái chính ở kề bên nàng. Sess quả nhiên vẫn là thiên hướng thân thuộc, này nếu là Sango bị thương hẳn nhất định sẽ không nhanh như vậy đuổi tới. Bất quá này tốc độ cũng quá nhanh, ta đứng định bước nhỏ mê muội một chút mới bắt đầu thay Kagome bằng bó trên cánh tay miệng vết thương, sau đó kêu lên: “Kagome, Kagome đi lên...” Một hồi lâu thời gian, nàng mới mở to mắt, nhìn ta nói: “Tiểu đồng... Sesshoumaru, hẳn là ở thay ta khu trục yêu quái sao?”

“Ân, người không sao chứ, là Inuyasha bị thương người sao?”

“Đúng vậy, bất quá hẳn là đã bị tứ hồn chi ngọc ảnh hưởng.”

“Quên đi, ta đều kém chút trúng chiêu, hướng chi là hẳn.” Kéo Kagome chỉ nghe Sess nói: “Phải đi.”

Loại địa phương này chúng ta nhân loại là không biết hướng chạy đi đâu, sợ dĩ chỉ có thể dựa vào Sess cái mũi. Vì thế hai nữ nhân vừa đi vừa tán gẫu biên đi theo Sess mặt sau. Ta nói vừa mới ta kém chút bị tứ hồn chi ngọc ảnh hưởng mà mất đi tâm trí chuyện tình, Kagome nói: “Hay là người còn tại để ý?”

“Thôi, có một chút...” Cúi đầu, bản thân lão công mỗi ngày trách móc bán yêu, mặc dù lúc này đã tốt hơn trong nguyên tác. Nhưng mà, nếu ngày sau ta sinh cái bán yêu cho hẳn, không biết trong lòng hẳn nghĩ thế nào.

Chúng ta nhìn nhau, sau đó đều trầm mặc. Kagome cũng không dễ chịu hơn ta, ta thấy phải nàng hẳn cũng phải suy nghĩ đắn đo. Luôn cho rằng nàng rất kiên cường, nhưng cẩn thận vài lần tán gẫu mới biết được, kỳ thực nàng cũng phải trải qua rất nhiều thống khổ mới lựa chọn cuối cùng thỏa hiệp.

So với nàng, ta thấy ta may mắn hơn, cũng có thể nói là động tác của Sess rất nhanh chóng. Chúng ta trực tiếp lược quá trình yêu đương thẳng đến chủ đề. Thẳng đến lên bảng chủ đề mấy tháng, ta mới nhớ tới rốt cuộc thế nào đi bằng đàn này! (Lời tác giả: khụ, mọi người đừng rửa ta, chỉ là so sánh a so sánh!)

“Đừng ngăn người, mau đi, phía trước tựa hồ là Inuyasha cùng Rin.”

“Cái gì?” Inuyasha đang thất thần thì đụng tới Rin, sẽ xuất hiện tình huống gì thì tất cả mọi người đều rõ ràng. Vì thế ta cùng với Kagome một người bắt lấy khôi giáp của Sess, một người ôm lấy cổ hẳn kéo bay lại.

Đột nhiên cảm thấy ta gần đây có bệnh trạng say xe, về sau vẫn là nên ít ngồi phi hành quá nhanh, tỷ như Sess và viêm đề.

Phía trước, Inuyasha đột nhiên ra tay, nhưng không phải về phía Rin mà là khúc linh phía sau Rin. Nhưng, khúc linh lại bám vào thân Inuyasha, mà Inuyasha thì giờ thể xác và tinh thần đang bị hắc ám tra tấn đầy vết thương.

“Sesshoumaru sama!” Rin chạy về phía chúng ta, đáng tiếc bị Naraku nuốt xuống. Sess đứng lại, lạnh lùng nói: “Khúc linh, người tựa hồ đã tìm lầm đối tượng bám thân. Ta sẽ đem người cùng Inuyasha cùng nhau, khảm!”

Nói xong, độc trảo thân thủ liền đánh. Mà khúc linh tựa hồ cũng biết Inuyasha sợ dĩ còn giữ lại một phần lý trí là nhờ thanh đao của hẳn, cho nên mượn tay Sess đánh bay thanh đao.

Kagome nhìn thấy thanh đao bị đánh bay, liền chạy đi nhặt thiết toái nha. Ta bị bỏ qua một bên, cảm thấy gió thổi qua lập tức sẽ phong hoá. Mang theo luyện nha, ta ẩn dấu, anh em đánh nhau, trừ bỏ xem náo nhiệt thì ta còn có thể làm gì?

Đáp án không có, tiếp tục xem đi!

Hơn nữa, để giết khúc linh, cũng chỉ có thiên sinh nha của Sess, nhưng hai anh em cứ thế này thì khi nào có thể bức được khúc linh ra ngoài cơ thể Inuyasha a!

Đang nghĩ, nhân ảnh hồng và bạch bỗng tách ra, Sess lạnh lùng nói: “Thì ra là thế, thể xác và tinh thần khi là yêu quái có động tác là nhanh rất nhiều so với trước kia.” Nhưng trong giọng nói lại không có hận ý, lại mang theo một tia khinh miệt.

78. Chương 78: Bán Yêu

Khúc linh cũng không chịu thua, cười khẩy: “Đôi mắt em trai cũng không thủ hạ lưu tình, xem ra người thật sự rất hận Inuyasha.”

“Em trai bán yêu giống hần như vậy, ta cho tới bây giờ vẫn chưa từng thừa nhận!” Sess kinh thường nói, thế nhưng rút đao thẳng bổ về phía khúc linh.

Nhưng tay Inuyasha lại giữ chặt hần, nói: “Hừ, nếu người rút ra bạo toái nha, vậy thì ta cùng với Inuyasha đều sẽ bị giết chết. Đáng tiếc, Thiên sinh nha vô pháp chém chết thứ của thế gian này.”

Sess a Sess, người rõ ràng cũng rất yêu quý em trai này, sao lại cãi lại cứng như vậy

Bên kia, Kagome bị ngã xuống dưới. Thần kinh vận động của nàng tốt lắm, cầm được thiết toái nha ở trên vách đá, rất có tư thế bảo vệ bản thân ở không trung. Nhưng là vì lúc rơi xuống quá mạnh, cánh tay vốn bị thương lại chảy ra máu. Ta vội vã dùng phong chú, vây quanh thân thể Kagome, như vậy nàng cho dù lại rơi thẳng xuống cũng sẽ không thể ngã bị thương.

Inuyasha đột nhiên lên tiếng: “Kagome người ở đâu, đưa thiết toái nha... cho ta...”

Người này bị khúc linh bám thân mà cũng có thể tỉnh lại, ý chí thật đúng không phải là cường đại bình thường. Kagome không để ý nguy hiểm ném thiết toái nha qua. May mà ta dùng phong chú, bằng không nàng mà ngã xuống tới, không chết cũng trọng thương!

Đột nhiên bóng người lướt nhanh qua bên cạnh ta, trừu chiến, tốc độ của tình lữ quả nhiên rất nhanh. Mắt thấy Kagome bị hần ôm vào trong ngực, mà Sess ở phía sau lạnh lùng nói: “Khúc linh, bán yêu này tựa hồ càng khó đối phó trong tưởng tượng của người đi!” Quả nhiên, hần vẫn còn tức giận vì chuyện khúc linh nói xấu em trai hần.

Bất quá, nếu khúc linh bỏ qua Inuyasha, thì hần nhất định sẽ bám Kagome người cách hần gần nhất. Điểm ấy Sess cùng Kagome đều nghĩ tới, Kagome lập tức lui về phía sau, còn Sess phác đi lên muốn nhân cơ hội chém giết khúc linh. Nhưng hai người không nghĩ tới chính là, khúc linh thế nhưng hóa thành một luồng khói nhẹ trực tiếp bay thẳng về phía ta.

Tên này, chẳng lẽ là hần biết lộ tuyến hành động của hần bị đoán được cho nên thay đổi chiến lược sao?

Biện pháp duy nhất là tập trung linh lực cách hần ra khỏi mình, nhưng khúc linh là từ tà khí của ngọc tứ hồn tập hợp mà thành, nhưng liên tính linh lực của ta tối thịnh cũng chỉ sợ cũng khó ngăn cản, huống chi hiện tại đã cảm thấy toàn thân vô lực, sắc khí hắc ám kia đang dần tiến vào thân thể.

Ta nghe thấy Sess gần như quát lên: “Người mau rời khỏi nàng!” Rồi trực tiếp đánh về phía ta.

“Ha ha, Sesshoumaru, ta rốt cục biết được nhược điểm của người, thì ra là ở nơi này!” Khí thể hắc ám bỏ qua tiến công đầu óc ta mà chạy xuống phía dưới. Đây là tình huống gì? Tâm trí nháy mắt liền thanh tỉnh, nhưng lại cảm thấy Sess còn sốt ruột hơn vừa rồi.

Đột nhiên, trang sức bạch khuyến tộc ở cổ phát ra quang mang cường đại, thế nhưng lại bức được hắc khí ra khỏi bên ngoài cơ thể.

Quay đầu lại, một đoàn yêu khí màu bạc ở sau lưng hình thành một cái lỗ xoáy cường đại, thế nhưng vây khúc linh ở bên trong vô pháp đào tẩu.

Đây là lực lượng của trang sức bạch khuyến tộc? Không có khả năng sẽ cường đại đến vậy a!

Khúc linh kinh hãi: “Không có khả năng! Chỉ là một bán yêu mà thôi, vì sao lại có lực lượng lớn như vậy?”

Là Inuyasha hỗ trợ sao? Xoay mặt lại, thấy hần đang ôm Kagome sợ run ở bên cạnh nhìn ta. Nguyên nhân giết mình ta biết, một nhân loại vì sao lại đột nhiên xuất hiện yêu lực, nhưng lại cường đại đến mức có thể bức cả tà khí của ngọc tứ hồn ra bên ngoài cơ thể, không thể hành động được.

Càng ngày càng cảm thấy yêu lực kia là của nàng, nhưng ta là nhân loại, nhiều nhất thì chỉ có lực lượng của quỷ. Nhưng đã bị phong ấn N năm, tuyệt đối sẽ không chạy ra đến. Đoàn yêu lực màu bạc này là cái

gì, vì sao lại cảm thấy rất giống Sess. Chẳng lẽ, bởi vì cùng hân cùng một chỗ , cho nên mới có yêu lực của hân? Điều này sao có thể...

Đang nghi hoặc, thấy Sess đứng định, khoe miệng thế nhưng có ý cười, nhưng vẫn thập phần lạnh nhạt nói: “Làm rất khá!”

Ta gơ hai tay, vô tội nói: “Ta cái gì cũng không làm.”

Sess lại nói: “Ta biết, bắt quá, ngươi cũng làm rất khá.” Nói xong còn nâng tay lên vỗ vỗ đầu ta.

Ngẩn ngơ, động tác này thật mờ ám, sao ta lại cảm thấy giống như cha sờ đầu con, không giống như trưởng phu sờ đầu thê tử à? Sess nhìn khúc linh, tâm tình thập phần khoái trá hỏi: “Thế nào, không trốn đi sao?”

“Ta sẽ không thua! Ta sẽ không thua một tên bán yêu!” Ta cảm giác được hân đang giãy giụa, nhưng cổ yêu lực trên người lại khuếch đại vô hạn. Khúc linh vô pháp chạy thoát , nhưng ta lại dần dần cảm giác được thân thể hơi nhói lên một cái, hai tay ấn mặt đất thở dốc .

Sess lạnh lùng nói: “Đủ! Khúc linh, xem ra ngươi đã tìm được đối tượng bám thân tệ nhất.” Sau đó huy động vũ khí thiên sinh nha trong tay, chém giết cổ tà khí kia.

Nháy mắt, yêu lực về trong thân thể, ta từng ngum từng ngum thở hổn hển: “Sao lại thế này?”

Sess đem ta ôm lấy nói: “Vất vả sao?”

“Coi như có thể, chỉ là cảm thấy có chút mệt. Rõ ràng cái gì cũng không có làm, lại giống như vừa chạy xong Marathon về vậy...” Toàn thân đau nhức, nhất là chỗ bụng còn ần ần nóng lên, không biết là do nguyên nhân gì.

“Ngươi... Ngươi... Cái mùi kia, Sesshoumaru, hay là các ngươi...” Inuyasha rõ ràng đã khôi phục lại , nhưng là vì cái gì khi nói chuyện lại mặt đỏ giống cái quả táo, lỗ tai trên đầu còn hơi rung , cái mũi lại động tựa hồ như không tin chuyện thực gì.

Trực giác cảm thấy hân là đang ngửi mùi trên người nàng, ta nâng lên cánh tay ngửi, không có hương vị gì mà?

Sess thế nhưng phá lệ trả lời hân: “Vốn ta còn đang hoài nghi, nhưng chuyện vừa mới đã chứng minh rồi.”

Inuyasha ngẩn ra, sau đó nhìn nhìn ta, dùng sức gật đầu nói: “À, yêu khí rất lợi hại.” Sau đó lại nhìn nhìn Kagome bên cạnh, mặt hân lại càng hồng. Người này, sẽ không phát sốt cháy hồng đầu đi!

Vừa mới chứng minh cái gì, anh em này rõ ràng biết chuyện gì nhưng ai cũng không nói.

“Xin hỏi, chúng ta có quyền biết chân tướng sao?” Nhắc tay, ngồi ở trên lưng Sess chạy như điên hỏi

Sess đột nhiên đứng định, Inuyasha cũng đứng lại, trên mặt đều tràn ngập kinh ngạc. Inuyasha hô lớn: “Ngươi không nhận thấy được sao, thật sự là ngu ngốc!”

“Ta cũng không có mũi tốt như vậy, rốt cuộc là chuyện gì?”

“Đúng vậy, Inuyasha, tiểu đồng có phải đã xảy ra chuyện gì không, cổ yêu khí kia tới rất kỳ quái.” Kagome cũng hỏi.

“Các ngươi nữ nhân này.. thật sự là trì độn...” Inuyasha kêu, sau đó nói với Sesshoumaru: “Để chính ngươi trả lời ... Ta... Chúng ta đi trước .” Nói xong cổng Kagome chạy đi.

Ta nhìn Sess, rất cẩn thận hỏi: “Rốt cuộc...”

“Ngươi hoài sinh mệnh kéo dài của ta!” Sess không đợi ta đặt câu hỏi, trực tiếp ột câu, nói xong còn rất vừa lòng nhìn bụng ta.

Vừa mới bắt đầu không rõ sinh mệnh kéo dài là ý gì, nhưng nhìn phương hướng ánh mắt hân, ta lập tức hiểu ra . Ta ngây người, choáng váng. Thẳng đến khi Sess lạnh lùng hỏi: “Biểu tình này của ngươi nghĩa là sao?”

“Không có khả năng... Ta rõ ràng uống thuốc rồi, tuy rằng ngừng vài ngày... Tính tính, ngừng uống còn chưa được hai mươi ngày, nhanh như vậy? Cho dù là có, cũng chỉ có hơn mười ngày a, các người làm sao có thể biết.”

“Thuốc? Thì ra là thế!” thanh âm lạnh lùng của Sess ở trên đầu truyền đến, ta run run, không nghĩ tới lại nói lỡ miệng.

Vội vàng cười nói: “Kỳ thực, chúng ta đều còn trẻ, cho nên ta nghĩ tiếp qua hai năm...”

“Chẳng lẽ người không muốn nó sao?” Sess cảm thấy đây là chuyện rất trọng yếu, ngay cả chuyện đuổi theo Naraku cũng không quan, trực tiếp buông ta ra, hỏi.

“Cũng không phải...” Tanhìn nhìn hai ngón tay cái chọc chọc vào nhau, sao lại cảm thấy lời này thật kỳ quái! Đúng vậy, trong phim truyền hình, người nói những lời này đều là nữ nhân, mà nam nhân mới có thể nói ra lời nói có lệ như ta. Chúng ta hai cái thế nhưng trong lúc vô tình, ta thành người ăn no bỏ chạy không muốn phụ trách, mà Sess còn lại là người thập phần ủy khuất, một lòng muốn gia đình!

“Một khi đã như vậy thì chiếu cố tốt nó, nó là đứa trẻ đáng giá kiêu ngạo.” Nói xong Sess tiếp tục đi, ta thuận theo tự nhiên đi theo phía sau nghĩ, ý những lời này của hắn là, chẳng lẽ vừa rồi đoàn yêu khí màu bạc kia không phải từ trang sức của bạch khuyến tộc mà là đứa nhỏ chỉ có hơn mười ngày còn không có thành hình trong bụng ta? Đây không phải đứa nhỏ a, rõ ràng là yêu quái! Cũng đúng, hắn vốn có huyết thống yêu quái...

“Ta... Ta muốn hỏi một chút, mới hơn mười ngày, người cùng Inuyasha làm sao mà biết được?” Đây rất trọng yếu, bọn họ không có mắt xuyên thấu đi?

“Mùi... mùi trên người người ở sau khi hắn xuất hiện liền lạnh lẽo thay đổi, vốn ta chỉ là hoài nghi, nhưng khi nhìn đến nó thông qua bùa hộ mệnh mà phát ra yêu khí liền biết hắn tồn tại.” Sess rất bình tĩnh, nhưng trong giọng nói có một chút tự hào trả lời.

Một cái đứa nhỏ chưa thành hình có thể đả bại tà khí tập hợp thể của ngọc tứ hồn, người đương nhiên cao hứng, mà ta thế nào cũng không cao hứng nổi. Bụng có một yêu quái lợi hại đầu như vậy, hơn nữa niên kỷ của ta a, trường học của ta a...

Bất quá, nó vừa mới bảo hộ ta! Mỉm cười, có lẽ là một hài tử ngoan cũng không chừng. Sờ sờ bụng vừa đi vừa ngây ngô cười, không nghĩ tới lại va phải vào trên lưng Sess.

“Đau quá!”

“Người dù sao cũng là nhân loại, về sau đi đường cẩn thận.” Nói xong quay đầu, lấy thiên sinh nha xuống rồi nói: “Từ hôm nay trở đi, mang theo nó.”

“Vậy còn người?”

“Không được rồi ta nửa bước.”

Nghĩa là ta cùng thiên sinh nha cùng một cấp bậc, đều phải ở cạnh người không đi được.

Đột nhiên, một thứ gì đó đánh nát vách tường thịt của Naraku bay ra. Sess thân thủ tiếp nhận, ta mới nhìn rõ, thì ra là phi lai cốt của Sango. Sau đó ta nghe được thanh âm của một người nam nhân vang lên: “Sango, vừa rồi người muốn đánh nát Rin sao, cả ảo ảnh Naraku cùng nhau.”

“Cái gì? Đó là ảo ảnh Naraku?” Đây là thanh âm của Sango.

Ta nhẹ giọng nói: “Naraku lại đang trêu đùa nhân tâm, hắn chẳng lẽ cảm thấy như thế rất thú vị?”

“Nhảm chán.” Sess chỉ nói hai chữ, ném phi lai cốt trong tay về phía cũ, cầm thẳng phía trên đầu Bạch Dạ mộng ảo. Vách tường bị xé ra, chúng ta thấy được tình cảnh đối diện. Sango cười Kirara, mà Kohaku đang ôm Rin cười A-un

Sủng vật này khi nào thì bị hắn chiếm lấy, buồn bực a! Nhìn A-un, ta tràn đầy oán niệm, nhưng là hắn lại kỳ yên tâm thoải mái. Được rồi, ta thừa nhận, A-un tâm địa thiện lương, ai kỳ cũng được!

Đột nhiên chú ý tới tay phải Bạch Dạ mộng ảo thể nhưng không thấy , kỳ quái vừa rồi Sess không đánh trúng hẳn mới đúng. Hơn nữa chỗ bị thương ở cánh tay phải của hắn, có một chút linh lực của Kagome. Chẳng lẽ là do Kagome, nhưng ở nơi nào, làm thế nào bị thương ?

“Thương thể của ngươi?” Ta tò mò hỏi.

“Cám ơn đã quan tâm, bản thể bên kia tựa hồ cũng bị thương, cho nên mới như thế.” Bạch Dạ Mộng ảo hướng ta mỉm cười, như vậy thật sự rất yêu mị .

Sess thể nhưng đột nhiên ra tay, độc tiên kém chút cắt đứt luôn tay kia.

“Ai nha nha, tức giận... Các ngươi chậm rãi nói chuyện, ta đi trước.” Nói xong hắn nhanh chóng bay đi.

Sess quay đầu trừng mắt nhìn ta một cái, nhưng không nói gì

“Sesshoumaru, nếu ngươi muốn xé nát ta, ta cũng sẽ không oán hận gì hết.” Sango đột nhiên nói.

“Vì sao?” Ta biết rõ còn cố hỏi, không nghĩ tới nàng thẳng thắn thừa nhận hết thảy như thế. Kohaku vội la lên: “Vì sao, chị, Rin không sao cả, cho nên...”

“Ta vừa rồi kém chút nữa là giết chết Rin!” Sango nói lớn

Bởi vì là Sess cứu Rin, cho nên bọn họ nghĩ kẻ trừng phạt bọn họ hẳn chính là Sess. Ta nhìn hắn, vị này bộ dạng giống một vị phụ thân sao, vì sao lại trở thành người giám hộ tiểu hài tử. Bất quá, thật là có điểm giống, trong ánh mắt tựa hồ trừ bỏ lãnh đạm còn có một chút ôn nhu nhàn nhạt. Quả nhiên là người sắp làm phụ thân a, ngay cả cảm giác cũng thay đổi.

“Sango!” Ta đánh gãy lời của nàng, sau đó cười nói: “Ngươi là nhân loại, nhân loại đều là ích kỷ , nếu quả có người muốn đả thương Sess nên dùng người khác uy hiếp ta, như vậy ta sẽ không chút do dự giết chết người kia, bởi vì như thế ít nhất Sess sẽ không bị thương.” Đây là lời nói thật, nếu vì sự tình ấy mà rối rắm, vậy chẳng phải là trừ bỏ thánh nhân ra, ai cũng phải rối rắm thật lâu?

Ánh sáng nhàn nhạt từ trên đầu chiếu xuống, Sess ngẩng đầu rồi nói: “Đi mau!” Lại ngừng lại một chút rồi nói: “Pháp sư cũng ở đó” Nói xong kéo ta hướng về phía trước bay đi.

Không hổ là thân thể Naraku, chung quanh tất cả đều là chướng khí. Linh lực của ta đủ để có thể bảo vệ bản thân, nhưng Rin thì không thể. Sango đem mặt nạ phòng độc cho Rin, sau đó hướng bên trong bay đi.

Đột nhiên, thiên sinh nha trong tay xảy ra nhịp đập. Chung quanh đột nhiên hình thành một kết giới chân không, bảo hộ ta ở bên trong, lúc này liên linh lực cũng không cần dùng xong. Quả nhiên là đồ của khuyến tộc, dù thế nào thì vẫn phải bảo vệ tộc nhân.

Sess hừ một tiếng: “Thể nhưng muốn bảo vệ người như thế, đi thôi!” Hắn đẩy ta lên lưng A-un. Kết giới khuếch đại, ba người và A-un đều được bảo hộ.

Sess không chút do dự, cấp tốc bay về phía trước.

Kohaku gọi: “Sesshoumaru sama xin hãy mau đuổi theo chị ta, không có mặt nạ phòng độc, nàng sẽ chết mất .”

“Chậm!” Sess đột nhiên rút ra bạo toái nha ở thắt lưng, nói: “Naraku, bị buộc vào tuyệt lộ rồi sao, vậy thì chết đi!” Bạo toái nha vừa ra, cường đại thân thể của Naraku liền bị phân liệt.

Đột nhiên cảm thấy Sess nhà mình nhân tính hóa , bởi vì hắn lúc trước không hề ra chiêu này, rất rõ ràng khi ra nhất chiêu này, sẽ có người bị cuốn vào trong đó. Mà chướng khí của Naraku cũng sẽ làm rất nhiều người bị thương. Nhưng hiện tại, chúng ta có thiên sinh nha bảo hộ, hẳn không bị vướng.

Thông lộ mở ra, một cái thân ảnh nho nhỏ xuất ra. Thì ra là Jaken, hắn đến đây lúc nào, nhưng lại đầy mắt đầy sao bay về phía Sess, thật sự là rất thú vị !

79. Chương 79: Sinh Con

Không biết Sess vô tình hay cố ý, chân nhẹ nhàng dẫm thẳng lên thân Jaken, đá hắn sang trúng lưng A-un

Ta thân thủ giữ chặt hắn, cảm thấy buồn cười, nhưng vì không muốn tổn hại lòng tự trọng của Jaken, nên tạm thời nhịn.

Lực lượng của Bạo toái nha liên tục phá hủy, cũng có thể nói là kéo dài phá hủy, Sess chém thêm hai nhát, cơ hồ khảm nát toàn bộ thân thể vĩ đại của Naraku.

Cứ như vậy đi theo Sess, thẳng đến khi vọt tới một không gian đầy chương khí thập phần cường. Thật sự là đầy đủ hết a. Sau đó nghe được Naraku đang bị thoát phá không chịu nổi nói: “Rốt cục toàn bộ đến đông đủ, thứ nhảm chán được gọi là đồng bạn.” Lời này sao ta lại cảm thấy có chút toan trong đó, giống như đang ghen tị.

Nhìn khuôn mặt Âm đao đã vỡ vụn, không khỏi khóe miệng run rẩy, rốt cục nam nhân này muốn làm cái gì? Chọc nhiều phiền toái thế này, nghĩ tới nghĩ lui, lại thấy rất giống như muốn tự sát!

Trong tai nghe thấy các loại tuyệt chiêu, ta cũng không muốn lại ra tay vào. Naraku bỏ qua thân thể vĩ đại kia, hắc cười lạnh nói: “Hi vọng sao, liền bởi vì tề tựu đồng bạn thế nhưng khiến ngọc tứ hồn phát ra một điểm quang, nhưng đừng có quên, Naraku ta đã cùng ngọc tứ hồn hợp làm một.” Nói xong, toàn bộ thân thể biến thành màu đen, khuôn mặt Âm đao kia rốt cục biến hình.

Rốt cục từ bỏ phần con người rồi sao?

Bởi vì dung hợp lực lượng ngọc tứ hồn, Naraku lập tức sinh ra chương khí càng cường đại, Sess nhíu nhíu mày nói: “Tiểu đồng, mang theo bọn họ rời đi nơi này.”

Ta do dự một chút, nhưng cảm thấy hắc hắc là không có việc gì, hơn nữa hiện tại người nên phải cẩn thận hắc hắc là mình mới đúng. Ta lưu lại, hắc chỉ biết phân tâm. Vì thế gật đầu nói: “Người phải cẩn thận.” Sau đó nhẹ nhàng nhấn dây cương của A-un, nó hiểu ý tứ của ta, bay ra phía ngoài.

Bên ngoài cũng có chương khí, ta sử xuất Thương Long phá huỷ chương khí, chạy ra khỏi thân thể Naraku. Từ bên ngoài xem, quả nhiên thập phần vĩ đại đâu, tượng như con nhện. Chỉ là bị bạo toái nha hủy hoại mà chậm rãi phá thành mảnh nhỏ.

Kohaku đột nhiên nói: ” Phương hướng này, chẳng lẽ là...”

Ta nhìn xuống phía dưới mới thấy, phương hướng này là phía trên thôn. Cái gọi là trần về bụi đất về thổ, hắc cũng muốn đến nơi mà nhân duyên bắt đầu khi sắp chết sao? Hay là, hắc có một tia hoài niệm đối với Kikyou?

“Triệu hồi, Xích Diễm!” Cần xua tan đám chương khí đi, bằng không cái giếng sẽ mất đi.

Đang lúc ta khẩn trương, liền thấy Inuyasha từ bên trong chạy ra. Đương nhiên, còn có Sess.

Sess thay ta phá nát đoàn chương khí, rồi nói: “Thối lui.”

Chẳng qua, không nghĩ tới mọi nhân duyên được giải quyết bằng một mũi tên của Kagome. Thân thể vĩ đại của Naraku bị tinh lọc, toàn bộ rơi xuống phía dưới.

Đã xong sao? Ta nhẹ nhàng thở ra, nhưng trong lòng lại không thấy cao hứng. Trước kia cảm thấy Naraku là một người rất mâu thuẫn, hắc một bên theo đuổi Kikyo lại một bên làm nư nhân mình yêu bị tổn thương. Nếu lúc ấy Kikyo không có Inuyasha, như vậy Naraku có thể hay không không đi làm bất luận kẻ nào bị thương, chỉ chuyên tâm đoạt lòng của nàng, thì sẽ không phát sinh nhiều chuyện như vậy? Tóm lại, này hết thấy là từ dục vọng được đến người yêu mà ra, đó là dục vọng mà nhân loại cường đại nhất cũng dễ dàng bị nó chi phối.

Đương nhiên, yêu quái cũng giống vậy. Quay đầu nhìn Sess, hắc kéo tay của ta đi hướng nơi thi thể Naraku hóa thành hư vô, nơi đó là phía trên cái giếng.

Đột nhiên, đầu Naraku cùng ngọc tứ hồn xuất hiện phía trên miệng giếng. Hắc cười nói: “Khi đó, khi Kagome bị Bạch Dạ mộng ảo chém trúng, ta đã hứa một nguyện vọng, rất nhanh, ngọc tứ hồn sẽ thực hiện nguyện vọng của ta, đương nhiên cũng là nguyện vọng của chính ngọc tứ hồn, đến lúc đó...” Hắc không nói gì nữa, chỉ nhìn Kagome một cái, tựa hồ đang thông qua nàng nhìn người nào đó, người kia hắc là Kikyou đi!

Cuối cùng hắn vẫn biến mất, ta cầm tay Sess thủ, hắn cũng hồi nảm.

Đúng lúc này, Kagome đột nhiên kêu a một tiếng, sau lưng thể nhưng xuất hiện minh đạo. Đây là chuyện gì? Nhưng mọi người chưa kịp cứu, nàng cứ như vậy bị hút vào bên trong minh đạo.

Cùng lúc đó, ta cảm thấy một cổ lực lượng đang gắt gao lôi kéo ta, Sess ngẩn ra, nhanh chóng dùng sức giữ chặt ta. Nhưng, cổ lực lượng kia càng ngày càng cường đại, Sess kinh hãi gọi: “Tiểu đồng!”

“Sess Sess!” Bởi vì lực lượng hai bên đều quá mức cường đại, Sess cuối cùng lựa chọn buông tha. Ta biết vì sao, nếu hắn lại dùng lực, chỉ sợ cánh tay của ta sẽ bị đứt, còn ta bị hút vào trong giếng.

Sau một trận mê mang, ta đã ngã vào thế giới cũ, mà gia gia, dì Higurasi và Souta đang đứng ở nơi đó nhìn xuống phía dưới, nhìn đến ta liền vội gọi: “Tiểu đồng, tại sao lại như vậy, vì sao cái giếng lại biến mất?”

Giếng biến mất? Ta vội cúi đầu, thấy mình đang ngồi ở phía trên chỗ đáng lẽ là giếng. Chẳng lẽ nguyện vọng cuối cùng của Naraku là muốn giếng biến mất sao? Vậy chẳng phải ta sẽ không còn được gặp lại Sess sao!

Vì chống cự lực lượng thời không, nên đánh mất rất nhiều linh lực, sau khi biết được tin dữ này, nhất thời ta không chịu nổi, lập tức hôn mê bất tỉnh.

Cũng không biết qua bao lâu, trong mộng cũng là hình ảnh bị tách ra khỏi Sess. Ta khóc tỉnh, thấy dì Higurasi đang lo lắng ngồi ở bên cạnh ta. Ta cố gắng lấy lại bình tĩnh “Thực xin lỗi dì Higurasi, cháu cũng không biết hiện tại tình hình Kagome như thế nào, nhưng... cậu ấy hẳn là không sao, dì yên tâm.”

“Vừa mới nghe được thanh âm của Inuyasha, hẳn đang đi cứu Kagome, cho nên không sao cả, hẳn là...” Dì Higurasi là nữ nhân kiên cường, hiện tại cũng không khỏi nghẹn ngào lên. Nhưng nàng vẫn cố hấp hấp cái mũi nói: “Tiểu đồng, bác sĩ nói thân thể của cháu rất suy yếu, cháu đi bệnh viện làm kiểm tra.”

“Vâng!” Sờ sờ bụng, tiểu tử này hẳn là không có chuyện gì, nếu không còn được gặp lại Sess, vậy thì ta nhất định phải sinh hạ nó, bảo vệ nó.

Cứ như vậy nặng nề ngủ hai ngày, dì Higurasi bọn họ cũng lo lắng hai ngày, buổi tối nàng vẫn là cho ta gấp thêm đồ ăn, nói: “Ăn nhiều chút, đã hơn hai ngày cháu không nghiêm cẩn ăn hết cơm.”

Không có khẩu vị gì, thật sự không muốn ăn. Ta đẩy đồ ăn ra, chỉ uống chút sữa. Dì Higurasi bọn họ lo lắng Kagome, ngay cả lúc ăn cũng cầm đến bên cạnh giếng ăn.

Ngay tại ngày thứ ba, khi ta hoàn toàn mất đi hi vọng, bọn họ thể nhưng đã trở lại. Kagome cùng Inuyasha, chỉ là giờ chỉ còn Kagome.

Nhìn thấy nàng trở về ta đương nhiên thập phần cao hứng, nhưng không lâu sau, nàng lại nói đã không thể quay về thế giới kia. Nếu nàng không thể trở về, vậy còn ta? Lặng lẽ đến bên cạnh giếng, muốn nhảy uống lại không dám nhảy. Lúc trước thông qua nơi này toàn bộ là vì Kagome, nếu nàng không qua được, vậy thì ta đây chẳng phải cũng không thể? Nếu có thể nhảy sang được thì tốt, nếu không thể thì nên làm cái gì bây giờ?

“Nhảy xuống đi, cậu ấy ở bên kia đang chờ cháu.” Dì Higurasi không biết khi nào đã đứng ở phía sau ta, nói: “Chắc chắn sẽ có biện pháp, cháu xem, Kagome đã trở lại được mà.”

Gật gật đầu, xoa xoa nước mắt nhảy xuống. Giữa không trung, đột nhiên bị một cái ôm ấp ôm lấy, là Sess, hắn thể nhưng nhảy vào giếng đến thế giới này gặp ta.

“Sess Sess... Làm ta sợ muốn chết, ta cứ nghĩ rằng về sau sẽ không còn được gặp lại người.” Ta ôm chặt lấy hắn mà khóc, giờ ngoài hắn ra, không còn gì trọng yếu nữa.

“Im miệng, có thể trở về là tốt rồi.” Sess ôm ta nhảy lên, bên này là thời đại Chiến quốc.

Inuyasha đã ở, tựa hồ muốn hỏi cái gì nhưng lại không nói. Mà Sess, trực tiếp ôm ta chạy luôn. Một câu cũng không nói với đứa em trai đang mất mát, ta muốn nói, nhưng luôn nức nở chưa kịp nói gì.

Sess mang ta trở về tòa thành nhân loại, bắt đầu kiếp sống dục nhi chúng ta.

Yue thường xuyên đến thăm ta, vì thế ta mới hiểu được. Ô, khuyến tộc, sau khi nam cưới vợ, sẽ theo bản năng đi tìm chỗ ở, mà Yue đối với nơi mà Sess vì ta tìm thập phần vừa lòng. Nói cái gì mà linh khí rất nhiều, rất thích hợp dường thai gì đó!

O()o

Thì ra, từ lúc lần đầu tiên làm ‘cái kia’, Sess đã nghĩ đến chuyện lâu dài như thế. Trách không được những nữ tử hầu hạ ta không cần hỏi ta cũng biết điều chỉnh ẩm thực.

“Sao rồi?” Yue ngồi ở một bên cười hỏi ta.

“Nôn nhiều khiến ta khó chịu, ăn cái gì nôn cái đó, không ăn cũng nôn... Ách, chữ này vẫn là không nên nhắc đến.” Ta khoát tay áo, suýt nữa là lại nôn, thật sự là thời kì gian nan a!

“Không nghĩ tới nhân loại và yêu quái cũng giống nhau.” Yue cười nói: “Lúc ta hoài Sesshoumaru cũng luôn nôn, cũng thật nghiêm trọng.”

“Không ăn ô mai gì đó sao?”

“Có ăn qua , nhưng không có hiệu quả gì...”

“Đáng tiếc , lúc ấy ta chưa tới, bằng không ăn ô mai Trung Quốc này hiệu quả tốt nhất , ăn sẽ không bị nôn.” Nói xong giờ lên bình ô mai mua về hai ngày trước .

Yue lấy ăn một cái, rồi nói: “Thật chua, vị không tệ. Cho ta một ít, lần sau biết đâu sẽ hữu dụng.”

Lần sau? Ta miệng to thành hình chữ O, nhìn thoáng qua Sess ở bên cạnh luôn không hề mở miệng nói chuyện. Hắn gần đây rất ít đi ra ngoài, đại khái là đang lo lắng ta đi!

Hắn quay đầu rất khốc quăng một câu: “Đừng có dạy hư Tiểu Đồng!”

“Sesshoumaru, người làm sao có thể nói chuyện với mẫu thân người như thế a, thật thương tâm a!” Rồi về thương tâm lau đi nước mắt căn bản không có thật.

Ta rút rút: “Kỳ thực... Kỳ thực tìm bạn trai cũng không sai.”

Yue lập tức kích động kéo tay của ta nói: “Đúng không đúng không, Inu no Taishou đã chết nhiều năm như vậy rồi, ta không tất yếu luôn thủ vì hắn.”

Gật đầu nói: “Đúng vậy.” Cứ chiều vị này bà bà đi, dù sao người ta hiện tại là trưởng bối, không chọc được.

“Bất quá, người nói xem nam nhân thế nào mới tốt đâu? Ta cũng muốn tìm cả bạn trai nhân loại, hình chính thái ôn nhu có thể chứ?” Hắn là mấy ngày nay hai người thường xuyên nói chuyện với nhau, năng học được chút ngôn ngữ của ta.

“Chính thái cũng tốt a, rất thích hợp với một ngự tỷ như người.”

“Tốt lắm, ta muốn nhanh lên chút , bằng không khi làm bà nội, người khác sẽ đàm luận vấn đề tuổi của ta.” Yue mỉm cười, đủ có thể lấy mê đảo chúng sinh .

Ta run rẩy khoe miệng, con trai lớn như vậy còn đang ở đây, người khác sẽ không đàm luận tuổi của người sao?

“Nghe nói trong thành có mấy nam nhân rất tuấn tú và khốc nữa, Tiểu Đồng mang ta đi xem thế nào?”

“Được... Hình như không được!” Vừa mới nói một chữ ‘được’, Sess đã đứng lên, ta vội vã sửa miệng.

“Vì sao?”

Mẹ chồng, người đây là đang cố ý không nhận ra con người đang ngày càng tức giận sao?

Sess thân thủ ôm lấy ta, nói: “Tiểu đồng muốn nghỉ ngơi.” Nói xong đi luôn, mặc kệ Yue ở đằng sau kêu lên: “Con bất hiếu a.”

Cũng không thể trách Sess, ngẫm lại nào có mẹ chồng lừa gạt con dâu đi xem mỹ nam chính thái chứ, con trai không tức giận mới là lạ.

“Về sau, đừng đàm luận với nàng mấy chuyện đó.” Sess lạnh lùng nói.

“Vậy chẳng lẽ ngươi hi vọng nàng luôn một mình?”

“Không phải, ta chán ghét trên người ngươi dính mùi nam nhân khác.”

Ấn đầu, câu này có nghĩa là : ta chán ghét nhìn thấy ngươi đứng chung với nam nhân khác, nhưng là cách nói này của Sess càng trực tiếp hơn, dường như ta cùng với nam nhân khác đứng chung là sẽ làm gì đó. Nhưng mà, đó là ẩn theo khẩu giác của nhân loại mà nói. Nếu dùng khẩu giác của Sess, liền tính ta cùng một cái sinh vật giống đực đứng chung một chỗ vài phút, có khi ngay cả tuổi của sinh vật kia, hắn cũng có thể nghĩ cho ra!

“Kỳ thực nhìn nhiều soái ca cũng không phải không tốt, mọi người đều nói , nhìn nhiều người xinh đẹp thì đứa nhỏ sinh hạ cũng sẽ rất xinh đẹp.” Không lấy được có tốt gì thì tìm cơ linh tinh đi, dù trong lòng rõ ràng, dù không thể nhìn bất luận kẻ nào, thì cục cưng của Sess cũng sẽ không thể xấu xí được .

“Vậy sao? Vậy thì từ hôm nay trở đi không cần đi ra ngoài.” Sess nói xong ôm ta, sau đó thể nhưng lộ ra ý cười.

Ta kinh sợ, hắn đây là đang nói đùa sao, là đang đùa đi! Nhưng Sess lãnh khốc của chúng ta khi nào thì biết học đùa, bằng tan, hoàn toàn bằng tan!

Bất quá, Sess cũng không thực sự nhốt ta, dù sao phụ nữ có thai vẫn nên đi dạo một chút. Đi một chút là đi một chút, đi cũng là A-un, còn ta thì ngồi ở trên lưng nó. Hắn gần đây không muốn ta quay về thế giới kia, cho dù về cũng thiết yếu có hắn đi cùng. Từ điểm này, ta biết Yue hắn đã nói với hắn chuyện gì đó, bằng không liền tính dựa vào cảm giác, hắn cũng sẽ không thể biết nữ nhân vừa mới mang thai vì thai bất ổn nên không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Phong cảnh bốn phía tòa thành này rất đẹp, thường thường ta cùng với hắn ngồi xuống ăn cơm dã ngoại. Hôm nay vừa ăn xong, ta dựa vào trên người Sess nhìn mây nói: “Chúng ta thật sự rất hạnh phúc, chỉ là Kagome bọn họ thì thảm ...”

Sess không mở miệng, cũng nhìn mây.

Không biết qua bao lâu hắn mới nói: “Vì sao ngươi không giúp”

O()o

“Ngươi biết ?”

“Phải.”

“Không biết nữa, có lẽ ta sợ hãi thay đổi.”

“Vậy cứ như thế đi, hiện tại ngươi phóng thích lực lượng cũng không biết có thể hại đến thai nhi .” Sess đã có bộ dáng phụ thân, ta mỉm cười nói: “Ngươi phải làm một phụ thân tốt nha, bằng không ta sẽ không sinh hạ hắn ra.”

“Im miệng!”

Lại là câu này, ta cũng không để ý nói tiếp: “Kỳ thực ngươi hắn là rõ ràng, tiểu hài tử vẫn là thích cha mẹ ở bên người , hồi còn nhỏ ngươi...”

Miệng đột nhiên bị môi Sess ngăn chặn , gần đây không biết vì sao hắn rất chán ghét ta nói chuyện hắn hồi còn nhỏ, chẳng lẽ là sắp làm phụ thân , cho nên mới cảm thấy loại chuyện nói ở trước mặt con rất xấu hổ? Nhưng hôn môi cùng động tác quá khích sẽ không xấu hổ sao?

Cái tay kia vì sao di chuyển hướng phía dưới, chẳng lẽ hắn không biết hiện tại không thể cái kia sao?

“Đợi chút!” Không thể lại mê hoặc ta , sẽ chịu không nổi .

“Vì sao?”

“Không phải ngươi đã nói thai nhi bất ổn...” Ngay cả đi đường cũng không cho, loại chuyện này làm sao có thể.

Sess thế nhưng khinh miệt cười nói: “Người cho là con của chúng ta là bình thường sao? Gần đây, ta chỉ là muốn cho người bảo tồn thể lực mà thôi.”

80. Chương 80: Ba Năm

Hung hăng đơ một chút, thì ra Sess là vì thế này mới cực lực che chở ta, nghĩ đến đây liền thở dài, cho dù có cực cứng, nhưng công tác làm thê tử vẫn còn phải tiếp tục.

Về phần bên kia, ta đã làm thủ tục tạm nghỉ học, hơn nữa cũng nói rõ với mọi người trong nhà tình huống. Em trai vốn cực yếu nghe được chuyện ta đã mang thai thì cực kỳ kinh ngạc, nói: “Không muốn, em không muốn chị kết hôn nhanh như vậy!” Sau đó khóc chạy.

“Không nên để ý không nên để ý, chẳng qua thằng bé vừa mới có quan hệ tốt với con, không muốn con rời đi thôi. Bất quá, không nghĩ tới nhanh như vậy sẽ làm bà ngoại, có chút khẩn trương a! Đúng rồi, lúc sinh sản là ở bên này hay là bên kia?” Dịch tiểu minh nói.

“Bên này?” Vạn nhất sinh ra cái tiểu cầu, vậy chẳng phải sẽ hù chết bác sĩ với hộ sĩ sao?

“Chuyện này con không cần lo lắng, đến lúc đó chúng ta có thể che lại yêu lực của nó, như vậy hình thái sẽ giống nhân loại.” Hậu đẳng tinh nhìn ra bản khoản của ta liền nói.

“Con đồng ý không?” Dịch tiểu minh nhìn Sess đã thay đổi một thân trang phục bên này, mỉm cười hỏi.

Sess lo lắng ta nên muốn đi theo. Nhưng đâu thể mặc quần áo cũ đi lại ở thế giới này a, chắc chắn sẽ hấp dẫn một đám người. Liên tính hấn ăn mặc rất bình thường, trên đường cũng sẽ hấp dẫn không ít ánh mắt nữ nhân, thậm chí còn có nam nhân nhìn nhìn ngẩn người.

Đều đã là người sắp làm ba ba, thế nhưng còn có thể bị nhiều người vây xem như vậy, trong lòng cực độ bất bình. Muốn nói ra, dịch tiểu minh quả nhiên là mẹ đẻ, thấy Sess không trả lời mà ta lại một mặt oán niệm liền nói: “Kyosai kia vẫn còn đang hỏi thăm tình hình của con, còn đang lo lắng là em bị thương rất nặng mới tạm nghỉ học, thậm chí tìm tới chỗ này. Cho nên... con gái ta cũng rất có số hoa đào, con phải nắm chắc”

Sess tiếp lời: “Cám ơn nhắc nhở!”

Tu dưỡng thật tốt a, chưa từng nghĩ tới Sess nhà mình còn có lúc không tức. Bất quá, sau mới biết kỳ thực hấn thật sự rất rối loạn, vì vài giây sau liền đứng lên nói: “Đã muộn, chúng ta đi trở về.”

“Vậy vấn đề đứa nhỏ sinh ở đâu...” Dịch tiểu minh gọi với theo, nhưng nàng sao có thể bằng tốc độ của Sess, cho nên tiếng của nàng, nói ta chỉ nghe được một nửa mà thôi. Lúc chạy đến miệng giếng, Kagome đã đứng ở đó, nàng hỏi: “Inuyasha có khỏe không?”

“Hấn... không tốt...” Luôn cảm thấy kỳ thực nàng chưa chuẩn bị tốt để trở về, không giống ta sớm đã là của Sess.

Kagome gật gật đầu nói: “Ồ bên kia cẩn thận một chút.” Sau đó xoay người đi trở về.

Hai người yêu bị tách ra, bọn họ hấn là đều bị giày vò đi! Kết quả khi đến bên kia, nhìn thấy Inuyasha, ta run rẩy khoe miệng nói: “Nàng rất không khỏe!”

“Vậy sao?” Inuyasha đứng ở đó buồn rầu, Sess quãng một câu: “Nhàm chán!” Sau đó ôm ta chạy, trong lòng ta nghĩ, trước lúc ta về bên kia, Inuyasha nhất định rồi rầm.

Nhưng đến khi trở lại tòa thành, mới phát hiện Sess mang theo tức giận trở về. Hấn trực tiếp đặt ta trên giường, khoe miệng nhắc lên thành một cái đường cong mê người, ta gần như hôn mê, ánh mắt nhìn về phía bên trái nói: “Sao...sao vậy?” Biết rõ nhưng vẫn cố hỏi, còn không phải bởi vì câu nói kia của Dịch Tiểu Minh.

“Kyosai, ân?”

“Ta đã rất lâu rất lâu rất lâu không gặp hấn, thật sự thật sự!” Nhắc tay muốn thề, kết quả tay bị Sess cầm lấy. Hấn thấu đi lên hôn môi ta, sau đó nhẹ nhàng vuốt ve bụng ta, nói: “Gần đây tựa hồ nó yên tĩnh.”

Lại nói, mấy ngày nay đúng là phản ứng nhỏ chút, đang nghĩ, kimônô trên người đã bị cởi đi. Luôn luôn kỳ quái Sess vì sao lại thích kimônô, hiện tại tựa hồ có chút hiểu nguyên nhân .

Dễ thoát, đúng vậy! Nếu là quần áo khác còn muốn cởi này cởi kia, nhưng kimônô chỉ cần một đường thoát đi xuống liền mở được. Vốn muốn rụt rè một chút , nhưng Sess đột nhiên nói một câu nói, ta liền nhận nhạo .

“Gần đây, mùi của người càng ngày càng dễ ngửi...”

Đối với khuyến tộc mà nói, câu này là khích lệ lớn nhất, quả thực so với khen ta xinh đẹp còn đáng giá làm cho người ta cao hứng hơn. Sau đó Sess liền nhân cơ hội tiến công thành trì , nhưng cũng coi như ôn nhu, vẫn là vì để lại một tia đường sống cho con hắc.

Cứ như vậy, thời gian cuộc sống hai bên trôi qua thật nhanh.

Hiện tại bụng ta đã lớn vượt qua cái mũi một khoảng cách , muốn vào phòng thì bụng phải tiến vào trước rồi mới là người.

Dáng người cũng hoàn toàn biến dạng , trên mặt phỉ đồ đồ tất cả đều là thịt.

Sess tìm đồ ăn rất giỏi , thậm chí có khi còn theo giúp ta cùng ăn đồ ăn của con người. Hắc theo giúp ta ăn, ta liền cao hứng cam đoan ăn nhiều chút, kết quả là một đoạn thời gian này, ta cơ hồ béo một vòng.

“Đang nhìn cái gì?” Sess từ phía sau đi đến khoác cho ta thêm cái áo rồi hỏi.

“Lại nhìn, chờ ta sinh xong cục cứng rồi hắc là nên đi giảm béo .” Xoa bóp thịt trên người, mềm nhũn .

Sess cũng nhéo một phen, rồi nói: “Không cần , rất thoải mái.”

“A...” Đương nhiên thư thái, nơi người khắp là bánh bao nhân gia đang tăng trưởng, nó đã từ nho nhỏ nhanh chóng trưởng thành, hiện giờ chạm vào còn có chút đau.

Có một số việc làm vợ chồng mới biết, Sess kỳ thực chính là cái đại rối loạn, trước kia nhìn hắc lạnh nhạt đối với chuyện gì cũng không cần. Nhưng hiện tại mới biết được, hắc đối loại chuyện này luôn tò mò, gần như là một loại khát cầu, ta nhìn không được bắt đầu tính toán. Nếu ta khôi phục thân phận quý tộc cùng hắc tiếp tục sinh hoạt, như vậy lấy tốc độ cường đại này, qua tiếp trăm năm chúng ta sinh bao nhiêu đứa a!

Nho nhỏ rồi rầm một chút, cảm giác Sess kéo ta vào trong lòng, hỏi: “Lại đang nghĩ cái gì?”

Gần đây đại khái bởi vì sắp sinh, cho nên tâm tình ta có chút không tốt, thường thường nổi trận lôi đình, chốc lát lại yên tĩnh cả ngày, không hài lòng cái gì là xung quanh có thể sẽ mưa rào sấm chớp, tóm lại so với thời tiết còn khó đoán trước. Từ điểm đó đến xem, Sess vẫn là dễ tính lắm, cơ bản là trách móc không cãi lại, đánh không hoàn thủ , nhiều nhất cũng chỉ nói vài câu im miệng, dù người không nhốt hắc, hắc cũng vẫn ở chỗ này nghe. (Tojikachan: Mẫu chồng tốt a~)

“Hình ảnh thật ôn nhu a, không biết ta có nên vào hay không.” Là thanh âm của Yue, Sess nhàn nhạt hỏi: “Vì sao người lại đến đây?”

Yue đem lỗ tai thiếp đến bụng ta, sau đó cười nói: “Xem ra rất khỏe mạnh.”

Run rẩy, từ khi biết cái tai của khuyến tộc rất thính, ta đã không cần phải đi bệnh viện kiểm tra rồi, trực tiếp đánh vào bụng, bọn họ liền có thể nghe được xem cục cứng có khỏe mạnh hay không.

“Ân, hắc thường thường đá ta, nửa đêm có thể đá ta tỉnh lại.”

“Vậy sao, Sesshoumaru khi đó thật ra rất yên tĩnh, khiến ta còn cho rằng đang hoài con gái. Nhưng khi sinh hạ ra, nhìn thấy mặt hắc cũng còn tưởng rằng là con gái.”

“Lúc hắc sinh ra, không phải là hình thái tiểu cầu sao?”

“Làm sao có thể, ta lúc ấy đã biến hóa thành người , sinh hạ ra đương nhiên là hình người. Bất quá, rất nhanh liền hiện ra nguyên hình .”

“Hồi còn nhỏ Sess quả thật rất xinh đẹp, giống như tranh vậy.”

Hai nữ nhân cùng một chỗ còn có thể nói cái gì, đương nhiên là mấy chuyện kiểu này. Nhưng chúng ta lại quên mất đương sự còn đang ở đằng sau, hần trực tiếp lạnh lùng nói: “Im miệng, người mau trở về đi!”

“Sesshoumaru, người làm sao có thể nói chuyện với mẫu thân như vậy, thật sự là... Ô ô...”, Yue lại giả bộ khóc. Nhưng Sess cũng đã quen, nói: “Tóm lại cách xa nàng ra!”

Yue trực tiếp giữ chặt tay của ta vào lòng nàng, thuận tiện còn sờ sờ bụng ta cười nói: “Nói như thế nào thì tiểu đồng cũng là ta nhận thức trước, hơn nữa lại là em gái của ta. Sesshoumaru, người cường cười cô của mình, ta còn chưa tính sổ với người, cẩn thận ta mang nàng đi.”

“Im miệng!” Sess trực tiếp vươn lợi trảo quét về phía Yue, hai mẹ con này thật đúng là... tính cách đều rất kém.

Ta bị giáp ở giữa, nói bên này không dám, nói bên kia lại càng không dám, vì thế rối rắm lên. Bụng ta cũng rối rắm theo, mồ hôi lạnh lập tức chảy ra.

“Bụng...” Ta ôm bụng cố gắng nói.

“Đói bụng?” Sess ngừng tay hỏi.

“Đói cái gì mà đói, là sắp sinh.” Yue trực tiếp giao ta cho Sess nói: “Người tới!”

Sess hơi run một chút, hỏi: “Có thể kiên trì sao?”

“Mới... mới đau bụng sinh mà thôi.” Đã quyết định qua bên kia sinh, cho nên Sess vừa nghe thấy thế liền trực tiếp ôm ta bay đi. Tốc độ của hần vừa nhanh lại không xóc nảy, rất nhanh liền đến bên giếng trực tiếp nhảy đi vào.

Bên kia, đám người Dịch Tiểu Minh đã tính đúng ngày, sớm ở chỗ này chờ đợi, thấy chúng ta tới cũng không kích động, gọi xe đi thẳng đến bệnh viện.

Đương nhiên Sess đang thay quần áo chưa đến, khi ta bị đẩy vào phòng sinh mới thấy hần mang theo người dẫn đường là Souta đi đến.

Nhẹ nhàng thở ra, có Sess ở bên ngoài, ta thật sự thả tâm.

—————phân cách tuyến ‘thập phần thống khổ’—————

Kêu la đến mức giọng mất...

Đau đến thần kinh chết lặng ...

Lại trải qua N lâu sau, một tiếng khóc vang dội ở bên tai vang lên.

Nghe thấy một hộ sĩ nói: “Là nam... Oa thật đẹp!” Sau đó nghĩ, con của Sess có thể không xinh đẹp sao, sau đó liền hôn mê.

Khi ta tỉnh lại, người đã nằm ở phòng bệnh trong bệnh viện. Bởi vì thuận lợi sinh sản, cho nên thời gian cần khôi phục rất ngắn.

Sess ngay tại bên cạnh ta, thấy ta tỉnh lại thì nhẹ nhàng thở ra, nói: “Có thể lại ngủ một hồi nữa.”

“A, cục cưng đâu?” Vội vã muốn nhìn, nó có giống Inuyasha có lỗ tai cẩu không?

“Không có ở đây” khoe miệng Sess run rẩy một chút, sau đó nói: “Hần tương đối giống ta...”

Tương đối giống hần là ý gì? Nhưng ta lập tức hiểu, khi dịch tiểu minh ôm tiểu bảo bảo vào, ta rốt cục biết đứa nhỏ này căn bản là không hề có gien của ta, trên dưới giống như tiểu Sess. Trên đầu có một dấu ấn Tân Nguyệt, cho dù là bị phong ấn yêu lực nhưng cũng có thể nhìn rành mạch. Màu tóc là trắng, toàn bộ thân thể nho nhỏ chính là nhân loại.

Nhưng khi dịch tiểu minh đóng cửa phòng, cởi bỏ phong ấn, vì thế ta phát hiện, ta căn bản không phải là sinh cục cưng người, rõ ràng sinh cục cưng cẩu. Bất quá, cục cưng cẩu này có một đôi mắt là màu đen, khác với Sess là song đồng màu vàng.

Cũng chính là, trừ bỏ đôi mắt này ra, không có một điểm nào giống ta.

“Ta thích đôi mắt này của ngươi.” Tổng kết một chút tâm tình sau khi nhìn một lúc lâu, ta nhắm mắt tiếp tục ngủ say.

Bên tai tựa hồ nghe thấy Sess cười, nhưng ta chỉ nghĩ đó là ảo giác.

Bảy ngày sau xuất viện, Sess trực tiếp ôm ta cùng tiểu Sess về tới bên kia, nguyên nhân là bên kia có rất nhiều người coi việc hầu hạ ta là công tác, cho nên cha mẹ và dì Higurasi bọn họ không cần lo lắng.

Quả nhiên ta được đãi ngộ như hoàng hậu, bất quá hoàn hảo, hoàng thượng nhà ta chỉ có một mình ta, không có tam cung lục viện. Trừ này đó ra, hết thảy đều tốt, chỉ là tên của tiểu Sess thật sự có chút khó quyết định. Vốn đem trách nhiệm giao cho Sess, bởi vì khi ta xem anime, phụ thân hắn cực kỳ tốc độ đặt tên cho Inuyasha.

Bất quá sau lại lạnh nhạt, bởi vì nghe bà nội của cục cưng lộ ra, lúc Inu no Taishou biết Izayoi hoài thai đã bắt đầu nghĩ, sớm đã định tốt. Xem ra, Sess của chúng ta vẫn không có chuẩn bị a! Chỉ là, không nghĩ tới ta lại sai lầm rồi, một ngày, Sess đột nhiên ngồi ở trước mặt tiểu Sess, nói: “Khuyến Thâm Vô!”

“A?”

“Khuyến Thâm Vô, tên của hắn.”

Tên này, có chút trầm thấp, có chút không giống cục tròn vo nhà mình. Bất quá, ai biết vị này trưởng thành có thể hay không là cái thứ hai Sess, nếu giống hắn, tên thâm không này cũng rất xứng.

“Được, theo ý ngươi. Bất quá, ta vẫn thích gọi hắn là tiểu Sess.” Nói xong ôm lấy hắn, nói: “Nhìn xem, tiểu Sess rất nghịch ngợm, thích nhất... A... Tóc của ta.” Còn tuổi nhỏ mà tay lại mạnh như vậy, thật sự là hậu sinh khả uý.

“Vậy sao?” Sess là thích tiểu Sess, nhưng hắn là không quen lắm, cho nên cũng không thường ôm. Cho dù là ôm, cũng là kháp, giống như tiểu Sess là tiểu súc vật bị khinh bỉ vậy.

Thời gian qua thật sự nhanh, đảo mắt liền mấy tháng trôi qua. Ta rốt cục dùng luyện nha khảm nát vòng răng sữa, sau đó trên đầu liền dài ra một đôi giác nho nhỏ, hoàn hảo không lâu sau, ta chỉ cần dùng tóc buộc lên thành hai cái cuộn tóc nhỏ là có thể che. Hồi ta vì sao đột nhiên thay đổi chủ ý?

Kỳ trưởng thành của yêu quái rất chậm, đứa nhỏ nhà người khác một năm hai năm đã rất lớn, nhưng còn yêu quái đâu? Cho dù là bán yêu, nhưng vẫn chậm hơn nhân loại bình thường nhiều lắm. Thời gian mấy tháng hắn có thể bò sát, có thể mở miệng nói chuyện.

Thậm chí có thể nhìn ra hắn thích cái gì chán ghét cái gì, tỷ như nói hắn sợ phụ thân hắn, chỉ cần Sess đứng ở trước mặt, hắn lập tức lui vào trong lòng ta. Lại tỷ như, hắn siêu chán ghét người khác ôm hắn, chỉ cần bị thị nữ ôm đi tắm rửa, hắn sẽ dắt tóc của ta đi theo.

Làm mẫu thân thì phải che chở cục cưng của mình, cho nên, ta tình nguyện biến thành quỷ tộc, cũng phải nhìn hắn lớn lên.

Sess không cảm thấy hai giác kia của ta xấu, thậm chí khi lúc thân mật còn thường thường hôn môi chúng nó. Hồi nguyên nhân, hắn lại dùng lời nói của ta đến hình dung, nói chúng nó đáng yêu.

Vậy đáng yêu đi, dù sao dùng tóc ngăn trở cũng nhìn không ra.

Lúc tiểu Sess hai tuổi đã có thể hoàn toàn biến trở về hình người, bởi vì trên người hắn có máu nhân loại, hơn nữa yêu lực cũng thập phần cường đại. Sess nói, yêu lực của tiểu gia hỏa này là trời sinh, không cần đợi ngày ngưng tụ.

Ta mang hắn đi thôn, Inuyasha chỉ nhìn thoáng qua, liền cất một tiếng: “Rất giống tên Sesshoumaru kia.”

Miroku và Sango đã sinh một đôi tỷ muội song bào thai, ta nhìn thấy thập phần thích, nhưng là vừa vặn ôm lấy một đứa, liền thấy tiểu Sess nhà mình đột nhiên biến thân thành con chó nhỏ, chuẩn xác hướng tiểu cô nương kia tập tót. Ta sợ tới mức lập tức trốn, giao đứa nhỏ cho bọn hắn, nói: “Ngươi làm sao có thể cắn em gái?”

“Ta thích mẹ ôm ta, không được ôm người khác.” Nói xong lệ quang ónh ónh hướng ta đánh tới.

OMG, bị tiểu Sess điện một chút, hồi còn nhỏ Sess không hề làm nũng với ta như vậy, cho nên khi hấn dùng mặt giống Sess lại lộ ra đủ loại biểu tình, ta cuối cùng không khỏi kinh hãi một chút.

Inuyasha cũng giật mình, run lên một chút rồi nói: “Vì sao... cảm giác hoàn toàn bất đồng với Sesshoumaru, chẳng lẽ tính cách giống người?”

Ta rút trờ: “Xem ra là thế.” Tính cách giống ta lại có dung mạo bề ngoài tuấn mỹ bất phàm giống Sess, không khỏi thay con dâu tương lai lo lắng, một người diện mạo xinh đẹp tai họa như vậy, tính cách cũng không lạnh như băng nếu đi ra ngoài, chẳng phải sẽ làm khuynh đảo một đồng nữ nhân?

Sau lại, ta liền giáo tiểu Sess hướng đại Sess học tập, làm mặt khối băng, khối băng cấu kỉnh, nhưng thành quả cơ hồ là không.

Một năm sau Kagome cũng đã trở lại, quả nhiên là chính nàng bởi vì sợ hãi mà phong ấn lực lượng của chính mình, nhưng khi nàng muốn gặp Inuyasha liền thuận theo tự nhiên trở lại. Có tỷ muội này ở bên cạnh, cuộc sống thú vị không ít. Nhất là khi Kagome ở một năm sau sinh ra một tiểu nữ nhi, tiểu Sess nhà của ta thế nhưng ngoài ý muốn khiến ta ôm nàng, hơn nữa không làm nũng...

Nguyên nhân, tiểu muội muội kia nhưng là thực mạnh a. Toàn bộ nhất mạnh, khuôn mặt đỏ bừng nhỏ nhắn, tóc ngân bạch, đồng tử màu vàng cùng một đôi lỗ tai cầu. Vì thế ta cùng với Kagome kinh thán, ghen con người của chúng ta đều chạy đi đâu rồi không biết, thế nhưng một chút cũng không có hiển hiện ra.

Kagome ôm về nữ nhi nhà mình hỏi: “Kỳ quái, vì sao sau khi cậu sinh Thâm Vô liền yên tĩnh như vậy đâu?”

Ta mặt đỏ, nói: “Kỳ thực, tớ uống thuốc rồi. Sess Sess cũng đồng ý, bởi vì hấn cũng cảm thấy sinh con rất thống khổ.”

“Sinh một nữ nhi đi, cậu xem, không phải là rất đáng yêu sao?” Kagome cười nói: “Tớ thấy thâm vô tựa hồ thích em gái.”

“Đúng vậy, con rất bướng bỉnh, có nữ nhi cũng không sai.” Liền là vì nguyên nhân này, Sess mới càng không muốn đứa nhỏ. Mỗi lần chúng ta muốn vụng trộm thân thiết, tiểu tử này liền từ bên ngoài tiến vào, trực tiếp nằm ở giữa chúng ta. Tuy rằng sợ Sess, nhưng vẫn chui ở trong lòng ta thoải mái ngủ.

Hấn ngủ, mà chúng ta lại bị cản giữa chừng. Cho nên Sess rất tức giận, hậu quả chính là không lại muốn đứa nhỏ.

Năm, ta chà xát chà xát tay, muốn nữ nhi cũng không sai.

Trở về đề nghị điều này luôn, Sess gờ tay đồng ý, hơn nữa trực tiếp bổ kết giới, nói: “Lần này hấn vô pháp lại vào được.”

“Có làm hấn bị thương không vậy?”

“Sẽ chịu một ít thương, nhưng vì muội muội hấn hấn là chịu được.”

Vì tiểu Sess nhà mình bị ai nửa phút, liền bị Sess ôm vào trong lòng thân thiết, ép buộc vài cái qua lại, rốt cục bại hạ trận đến, cái gì cũng không thèm nghĩ nữa, trong lòng tràn đầy hạnh phúc.

81. Chương 81: Phiên Ngoại: Anh Trai Và Em Gái

Khuyển Thâm Vô gần đây có chút buồn bực, mẫu thân nhân dịp kỷ niệm ngày cưới trăm năm tròn gì đó nên đã đi ra ngoài du lịch. Em gái Thâm Nguyệt qua thế giới kia đi học, nàng rất thích cuộc sống vườn trường, nghe nói gần đây còn mê tennis.

Hấn vốn thói quen một mình, nghĩ rằng cuối cùng tự do. Nhưng là Inuyasha lại đột nhiên đưa nữ nhi hấn tới, nguyên nhân là hấn đã tìm được kiếp sau của Kagome, hơn nữa đang tân hôn, phải đi hưởng thụ thế giới hai người!

Hiện tại hấn bên này cũng là thế giới hai người, là hấn và Higurashi Snow – con của Inuyasha và Kagome

Snow vốn đã có thể chiều cổ bản thân, nhưng cố tình nha đầu kia rất hay kích động, phi thường kích động. Cho nên Inuyasha sợ nàng không gây chuyện, vì thế liền đưa đến trước mặt anh trai là hắn.

Khuyển thâm không nhìn hai lỗ tai trên đầu Snow luôn luôn lay động, biết nàng nhất định đang nghĩ chủ ý kinh khủng nào đó. Một đôi mắt to luôn nhìn dưới chân núi, thì ra nàng còn muốn đào tẩu khỏi hắn. Hắn đi đến trước cửa, ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần. Muốn chạy, còn phải xem bản lĩnh của người!

“Vô ca~” thanh âm của Snow có hàm đường lượng là 200%, Khuyển Thâm Vô không nghĩ tới là bị điện một chút, kém chút là rãng toàn bộ hy sinh xuống.

“Làm cái gì?” Hoàn hảo không phải Vô ca ca, bằng không hắn nhất định phát điên đi nhảy vực.

“Ta vừa ở bên kia học xong đại học trở về, vốn rất muốn chung quanh đi một chút, nhưng ba ba không cho ta đi, phải có người theo mới được, cho nên...” Snow biết trốn không thoát, chỉ đứng ở trước mặt thâm vô đã cảm thấy yêu khí của hắn đã vượt qua nàng không biết mấy lần.

Đại học? Nhìn thân thể nàng còn chưa hoàn toàn nảy nở, cũng chỉ là cái bộ dáng của học sinh trung học. Ước chừng nguyên nhân là do yêu khí bị phong quá lâu, bản thân có chút không chế không được yêu lực. Bất quá, nàng cũng không hay kích động giống Inuyasha, thế nhưng còn biết cầu hắn.

Thâm vô hoàn toàn biết hai chữ ‘em gái’ này có bao nhiêu trói người, cho dù hiện tại không đồng ý, nàng cũng sớm muộn gì cũng sẽ quán quít lấy hắn. Vì thế, hắn nói: “Ta mang người thì cũng có thể, chỉ là đừng chọc phiền toái cho ta.”

“Hừ, ta chính là cho người chọc phiền toái, người được tôn là thiếu chủ yêu quái mạnh nhất tứ quốc chẳng lẽ còn sợ bọn họ.” Snow luôn đề cao nịnh nọt thâm vô, sau đó sử dụng chiêu số mẹ giáo nàng, nam nhân là phải đổ.

Thâm vô cảm thấy đứa em gái này thật mạnh, trước kia lão mẹ cũng nói như vậy quá, chỉ là hắn bởi vì không thích cuộc sống bên kia cho nên rất ít đi, cho nên cũng không quá để ý, hôm nay nhìn thấy, quả nhiên là so với em gái ruột của chính mình còn có thể làm nũng hơn.

Hai người cưỡi A-un ra khỏi thành bảo, chỗ này đã được Sesshoumaru dùng sức mạnh tăng thành đại kết giới, hình thành một không gian khác hoàn toàn độc lập với thế giới bên ngoài. Vì hiện tại, đúng là lúc chiến loạn

Thâm vô để A-un chờ ở trong thâm sơn, sau đó mang theo Snow đi vào thành thị.

Snow lại đem phong ấn yêu lực lên, hoàn toàn là bộ dáng nhân loại. Mặc kimono tinh thuần xanh da trời, cũng phá lệ là nàng thanh xuân sức sống. Nàng thoát nhìn rất cao hứng, đôi mắt bay tới thổi đi một nam nhân mặc trang phục võ sĩ

Thâm vô run rẩy khoé miệng hỏi: “Người là đến tìm nam nhân sao?”

“Đúng vậy!” Snow thế nhưng bộc trực thừa nhận, hơn nữa nháy một đôi mắt đầy sao nói: “Người biết không, lúc này đúng là những năm cuối của Takeda, cũng chính là lúc thế lực mới xuất hiện. Ta ở bên kia chơi rất nhiều loại trò chơi này, siêu mê nhân vật bên trong, lúc này ta nhất định phải nhìn thấy bọn họ.” Nắm tay, ánh mắt tràn ngập khẳng định.

Thâm vô cất một tiếng: “Thì ra là trạch nữ a, tựa hồ còn đang phát triển hướng hủ nữ. Bất quá người cũng không nên YY ta, cẩn thận...” Nói xong nâng nâng tay, hắn tuy rằng không thích sang bên kia đi, nhưng vẫn là đối với cuộc sống đó có hiểu biết nhất định, hơn nữa lão mẹ cũng là cái lại trạch lại hủ nữ, đi theo nàng toàn học hư.

“Nơi này chính là kinh đô đi, tuy rằng khác hiện đại, nhưng tựa hồ giữ lại không ít di tích.” Mỗ Snow đã cực tiến điên cuồng, căn bản không có nghe thâm vô nói, một lòng một dạ bên chạy chung quanh, tìm kiếm mấy người kia. Trong trò chơi bọn họ không phải là mỗi ngày đều đi săn thú sao?

Thâm vô buồn bực, thân thủ dặt sau cổ nhắc người trở về nói: “Xe” Nhưng vừa mới buông tay, chớp mắt lại kém chút bị người đánh ngã, lại nhắc lên gần như quát: “Người là bộ chó sao? Chung quanh chạy loạn!”

“A, tân tuyển tổ màu lam vũ dật, để sau để sau!” Nàng muốn thấy rõ, sau đó liềm mạng giầy giụa thoát đi, kết quả nhĩ lực võ sĩ đối diện cực linh mãnh mẽ nghe được nên cũng đi tới hướng các nàng.

“Chuyện gì?” võ sĩ đi đầu có một đầu tóc dài phiêu dật, một đôi mắt sắc bén dường như có thể nhìn thấu người khác.

Thâm vô ném nha đầu trong tay đi ra ngoài, sau đó hừ một tiếng ánh mắt nhìn về phía khác. Snow lại mượn cơ hội phác đi qua, mắt đầy sao hỏi: “Ngài là vị ấy?” Thật suýt , tuy rằng không xinh đẹp bằng Vô ca ca, nhưng cũng đã là cực phẩm trong cực phẩm . Về phần, vị kia đằng sau căn bản là không phải người, không thể dùng quan điểm thẩm mỹ của nhân loại đến hình dung.

“Tân tuyển tổ, tề đẳng nhất...” Đối phương còn không chưa nói xong lại phát giác tay đã bị nữ hài kia bắt được, hần lấp bắp kinh hãi, lấy tốc độ phản ứng của hần thể nhưng không thể tránh. Mà nữ hài kia nước mắt lại xuống dưới , nhìn trời nhỏ giọng nói: “Cảm tạ CCTV cảm tạ MTV cảm tạ... Rốt cục để ta thấy được bản mạng...” Đây là đang nói cái gì hoàn toàn không biết.

Thâm vô cảm thấy nàng như vậy thật sự rất mất mặt, vì thế thân thủ lôi kéo tóc của nàng nhắc lại đây, nói: “Thập phần cáo lỗi, buổi sáng hôm nay nàng chưa uống thuốc.”

“Người mới chưa uống thuốc!” Snow vươn hai tay muốn thoát khỏi thâm vô, nhưng thế nào cũng tránh không thoát.

“Dọa người.”

“Ai cần ngươi lo, không được kéo ta đi, thật vất vả mới nhìn thấy ...” Snow dùng sức tránh, kết quả chỉ nghe xoẹt một tiếng, kiện kimono xinh đẹp kia trực tiếp bị xé thành nửa.

“A!” Snow vội vàng kéo lên trang phục trước ngực, nhưng là một tảng lưng lớn lại lộ ra trước mắt thâm vô. Hần bị lung lay hạ mắt, trong lòng nghĩ, nha đầu kia tuy rằng sinh một trương mặt LOLI, nhưng là đáng người này thật đúng là không sai. Nghĩ thì nghĩ, hần vẫn cởi quần áo ném lên đầu nàng, trực tiếp cấp lấy người chạy vội .

“Buông ra tên hỗn đản này, ta muốn đi gặp tề đẳng nhất... Ai nha, đau đầu đau đầu...” Snow bị người ném xuống đất, xoa, nói: “Sao người lại ném ta?”

“Muốn trở về cũng được, bắt quá phải trả quần áo lại cho ta.”

Snow rối rắm , quần áo này sao có thể cho hần, vì thế nắm chặt run rẩy khoé miệng nói: “Hừ, không đi thì không đi.”

Thâm vô ngẫm nhẹ nhàng thở ra, quả nhiên là cái người hay đùa nghịch, trách không được Inuyasha một mặt trịnh trọng giao người cho hần.

Vừa qua vài ngày bình tĩnh, vị Snow này lại cao hứng nói Phi Thôn kiếm tâm, cũng muốn xác định một chút lịch sử có cái nhân vật này hay không.

Vì thế, bọn họ lại bắt đầu bốn tẩu tìm.

Thâm vô càng ngày càng cảm thấy bản thân rất không có chủ kiến, luôn bị nữ nhân nắm đi, đầu tiên là lão mẹ, sau lại là em gái, lại sau lại có cái em gái Snow.

Lần này không dễ dàng gặp giống lần trước như vậy, sau khi thâm vô đã bại N cao thủ kiếm đạo, rút đao trai tên này thật ra nổi danh . Nguyên nhân, là thâm vô một cao thủ như vậy chung quanh tìm tìm, mọi người nghĩ đến nhất định là nhân vật lợi hại, cho nên tên này liền trở thành một truyền thuyết.

Snow mấy ngày nay lại rất uể oải, người muốn gặp lại không thấy đâu, nhưng thâm vô ca càng ngày càng nổi danh , đi đến nơi nào cũng đều bị một đám võ sĩ vây quanh cầu ngược đãi. Bị ngược rồi, lại âm ỉ muốn báo thù, cho là bọn hần đi một đường đánh một đường, đánh một đường đi một đường. Thời gian lâu, Snow cảm thấy phiền , nói: “Quên đi, không tìm , tìm hần còn không bằng tự thân chế tạo một cái.”

Thâm vô rốt cục thu đao, nói: “Vậy thì trở về đi!”

“Thâm vô ca người lại đây, ta làm cái sẹo chữ thập cho người.” Sau đó ấn ngã thâm vô vào trên cây, cười thất lửng hấn vẽ lên trên mặt hấn chữ XX. Nhưng mà, o()o

Snow đột nhiên cảm giác mông bị chọc chọc, vì thế liền di chuyển ra sau, nhưng là lại cảm thấy hoảng lại di chuyển ra sau. Nhưng, nàng vẫn là nghĩ thông suốt vì sao, cúi đầu nhìn thâm vô, thấy sắc mặt hấn có chút phiếm hồng, cảm môi dưới tựa hồ đang nhẩn nại cái gì!

Không thể nào, Snow bị dọa nhảy dựng nhanh chóng tránh ra, chỉ vào hấn lấp bắp: “Người... Người... người... Ta là em gái người !” Còn có quan hệ huyết thống.

Thâm vô nhìn nàng thật lâu, lạnh lùng nói: “Là người đẩy ngã ta.” Theo lão mẹ nói, hiện tại nữ nhân rất bư hấn, hôm nay hấn mới chân chân chính chính đụng phải. Vạn không nghĩ tới mình lại có một ngày bị đẩy ngã, hơn nữa đối phương lại là em gái mà hấn luôn cảm thấy phi thường phi thường đáng ghét, chỉ có một chút đáng yêu như vậy.

Em gái... Hấn lập tức ngẩn ra, sau đó cúi đầu nghĩ nghĩ, này tựa hồ nếu phát triển thì là loạn luân. Không phát triển, lại có điểm ngứa.

Snow cũng sợ run, là nàng đẩy ngã hấn? Quả thật như thế, nàng là đứa trẻ tốt có sai nhận lỗi, vì thế cúi đầu nói: “Cái kia, ngoài ý muốn...” Ai biết người sẽ có phản ứng.

Ngoài ý muốn sao?

Thâm vô nghĩ nghĩ, hấn là hấn có phản ứng cũng là ngoài ý muốn, trong sách chẳng phải có viết buổi sáng dễ dàng kích động sao. Vì thế hấn ho nhẹ một tiếng, nói: “Nếu... như vậy lại thử một lần sẽ biết.” Nói xong khẽ nhắc khéo miệng, phác đi lên, dù sao người chịu thiệt cũng không phải hấn.

Bất quá, đến lúc tiếp xúc đến Snow trên mặt đất, đột nhiên hấn cảm thấy hấn mới là người chịu thiệt. Hỏi vì sao, đáp, bởi vì sát không được súng.

Hương vị trên người nha đầu kia rất thơm, trước ngực vừa mềm, nhu nhược vừa ấm áp, thân thể hấn vừa tiếp xúc, toàn thân cao thấp đều là hỏa, muốn trấn định tất đi điệu cũng không có khả năng.

Dục vọng của yêu quái cũng không mãnh liệt như nhân loại, nhưng chỉ cần một khi bị khơi lên liền giống thâm vô hiện tại, bởi vì rất hưng phấn, tất nhiên kim lòng không đậu muốn làm xong nguyên bộ.

Snow vừa mới bắt đầu bị mạnh mẽ xé quần áo làm cho hoảng sợ, nhưng khi làn da lộ ra ngoài, nàng liền thanh tỉnh. Lập tức nắm chặt tay muốn đánh thâm vô, nhưng khi quyền đến gần mặt hấn lại chần chờ. Khuôn mặt này rất hoàn mỹ, nàng nên đánh chỗ nào? Tại vì do dự cho nên bị thâm vô chui chỗ trống, thân thủ bắt lấy tay của nàng.

Sau đó nàng liền cảm giác được yêu lực đối phương đánh vào đất, trong nháy mắt hai tay nàng đã bị dây leo yêu hóa cuốn lấy, không thể động đậy. Nàng kinh hãi, kêu: “Dừng tay, ta là em gái ruột của người a!”

Thâm vô còn có một tia lý trí, không nại phiền nói: “Khuyến tộc không để ý chuyện này.” Hấn cấp tốc cởi lớp quần áo cuối cùng trên người Snow, càng mê muội đối mặt với thân thể trắng trẻo nõn nà, còn bởi vì giấy giụa mà chảy ra một tia mồ hôi.

Nuốt nuốt nước miếng, nói: “Thực xin lỗi!” Liền cúi người xuống tận tình hưởng thụ thân thể của nàng.

Snow bị hấn làm cho ngứa, liền cười nói: “Nơi này... Là bên ngoài...” Nàng cũng không chán ghét hấn, mặc dù có quan điểm thể tục ở bên trong, nhưng hai người đều không thuộc nhân loại cũng chẳng phải yêu quái, nếu không được song phương nhận, vậy thì chỉ bằng nhận đối phương.

Chẳng qua, nàng vốn nghĩ đến một hồi tình yêu oanh oanh liệt liệt rồi mới đem thân thể hiến cho người yêu, hiện tại...

Ném đi thân phận anh em, không chừng thâm vô có thể nói là nhân tuyển tốt nhất.

Trong lòng nàng đang rối rắm chiến đấu, mà bên kia thâm vô cũng đang chiến đấu, thậm chí cả thân thể đều là mồ hôi. Thật vất vả chờ Snow đón nhận, hấn mới nhẹ nhàng thở ra dùng ‘vũ khí công kích’.

Snow có xem qua AV, chán ghét nhất chuyện nữ nhân vừa hưởng thụ vừa kêu ~!

Vốn nàng tính toán thế nào cũng sẽ không kêu lên, ai ngờ lúc đầu đau trôi qua, sau lại có khoái cảm không rõ ràng làm nàng nhanh chóng nắm lấy hai tay thâm vô, ngay cả yêu lực đều khống chế không được, hai lỗ tai cầu cạch cạch nhảy xuất ra. Nhưng nàng vẫn cố không hô, thế nhưng sau đó vẫn kêu ra tiếng

Thật thẹn thùng, nàng ủy khuất ôm thân thể buộc chặt của thâm vô, há mồm hung hăng cắn hấn một ngụm.

Thâm vô căn bản không cảm thấy một chút đau đớn nào, chỉ để ý cảm giác thoải mái tiến lên, vẻ mặt của nàng thật đẹp mắt. Hấn thế nhưng càng nhìn càng mê muội, càng hấn càng thích.

Bởi vì nhìn mặt nàng mà phân tâm, thế nhưng nhất thời không nhịn xuống được cái kia! (Tác giả: khụ, không thể hình dung, mọi người tự thân đoán đi!)

Trải qua một hồi thể chiến, hai người ôm nhau. Snow nhẹ nhàng nói: ” Về sau làm sao bây giờ?”

“Đi thánh địa bạch khuyến tộc!”

“Phụ thân bọn họ...”

“Không nhìn.”

“Họ hàng gần kết hôn, về sau đứa nhỏ sẽ có vấn đề .”

“Sẽ không, trong bạch khuyến tộc có rất nhiều anh em thông hôn , đứa nhỏ đều rất khỏe mạnh.”

Snow vốn đang ảo não mấy vấn đề này, nghe hấn chỉ nói mấy câu liền giải quyết , một cảm giác buồn ngủ mãnh liệt đánh úp lại, ngã vào trong lòng hấn ngủ.

Lại nói sau khi Dịch Tiểu Đồng cùng Sesshoumaru được đến tin tức, đã là một ngày nào đó N lâu sau. Sau khi trở về, bọn họ phát hiện bụng Snow đang phình ra, mà đứa bé ngồi bên cạnh kia chính là con bọn họ. Hiện tại bán yêu cường đại này đang ngồi trên mặt đất, rửa chân cho Snow vì nàng vì hoài đứa nhỏ mà chân rút gân, vừa rửa vừa nói: “Đây là nước mắt của phác tiên ông, thấy thoải mái không?” (Toji: Khổ thân! Bị hết đời cha đến đời con nhà người ta bóc lột nước mắt~)

“Tốt hơn nhiều rồi, không còn sưng nữa ...”

Sesshoumaru nhìn thoáng qua, cái gì cũng chưa nói liền lấy mình đạo thạch trên cổ Tiểu Đồng xuống, rồi ném cho Snow, sau đó xoay người bước đi.

Dịch Tiểu Đồng nhìn con, lắp bắp: “Này... Có chút... Đả kích đến ta .”

“Hiện tại không phải đều chậm sao, dù sao cầu này cũng đã bắc, người cũng cười...”

Thâm vô buông tay, hấn vốn đang muốn tiêu dao vài năm rồi quyết định sinh con, nhưng là không nghĩ tới chính là lần đầu tiên Hỏa Tinh va chạm trái đất liền sinh ra cháy nổ ngoài ý muốn, vì thế lúc hấn đi thánh địa bạch khuyến tộc là cưới một cái còn dẫn theo một cái, được cái tiện nghi rất lớn

Đầu Dịch Tiểu Đồng rất đau, chẳng lẽ nàng là vì tuổi lớn cho nên chịu không nổi đả kích. Xem ra, nên thư hoãn cảm xúc mới tốt. Nàng lại tìm lão công nhà mình, quyết định vẫn là đi du lịch đi! Nàng sắp làm bà nội, đối với nàng mà nói thì thật đúng là cái tin dữ thiên đại!

82. Chương 82: Ngoại Truyện: Kagome Chuyển Thế

Đây là lần đầu tiên Lâm Tường đến Nhật Bản, tuy rằng lý do không phải vì xem anh đào xinh đẹp luôn làm cho người ta hoa mắt, mà là vì nhìn trúng nó để vẽ đề một trương tranh minh họa cho tạp chí.

Rất kỳ quái, nàng chưa bao giờ tới Nhật Bản, nhưng là lại có thể vẽ ra bức tranh hoa anh đào còn giống hơn so với chân chính anh đào. Cho nên sau khi Thiên Phương được đến tin tức này đã rất khiếp sợ, cho rằng sức tưởng tượng này thập phần phong phú rất thích hợp cho bức tranh truyện tranh.

Mà trên thực tế, khi Lâm Tường đem bản thảo bức tranh giao cho bọn họ, liền có được khẳng định của tạp chí Thiên Phương, lấy số tiền lớn ký với nàng, cũng nhận được học bổng bên này một bên vẽ tranh cho bọn họ.

Bởi vì điều kiện được cho rất tốt, hơn nữa Lâm Tường quả thật muốn tận mắt nhìn thấy anh đào nên đã tới đây . Không nghĩ tới, quyết định này lại thay đổi cuộc đời nàng.

Lại nói, người đã đến đây ba tháng, cũng mới thuộc tình cảnh ở bên này. Hôm nay tan học nàng muốn một mình đi dạo, mục đích là muốn làm quen Nhật Bản một chút. Đi tới cửa hang thú nuôi, trước cửa một con chó nhỏ cuồng sủa về phía nàng

Thật đáng yêu...

Lâm Tường đi đến, nói với con chó nhỏ kia: “Ngồi xuống!” Đây là câu đầu tiên tiếng Nhật mà nàng học, trời biết vì sao lại không nhớ trước từ xin chào, hoặc là buổi sáng tốt lành mà lại nhớ kỹ một câu này.

Ầm! Con chó nhỏ không ngồi xuống, nhưng là một người nam nhân phía sau nàng đang đi trên đường cái lại nằm sấp gục trước mặt nàng.

Té ngã thôi! Lâm Tường đi qua hỏi: “Tiên sinh, người không sao chứ! ?”

Cái mũ tennis màu đỏ kia hơi giật giật, sau đó người kia thế nhưng trực tiếp từ trên đất nhảy lên, trên mặt lộ ra vụn phần kính vỡ. Hắn đột nhiên giữ chặt tay lâm tường nói lớn: “Người lặp lại lần nữa!”

Oa, nam nhân thật tuấn tú a, tóc dài màu ngân bạch, song đồng màu vàng, là người ngoại quốc? Nhưng, vì sao nàng lại cảm thấy rất quen thuộc, đột nhiên nhớ tới, nhân vật chính trong truyện tranh của nàng, chẳng phải rất giống thể này sao.

“Nói mau!” Nam sinh la lên khiến nàng phục hồi tinh thần lại, hỏi: “Nói cái gì?”

“Ngồi xuống...”

Lâm Tường run rẩy khoé miệng, nam sinh này mặc dù đẹp, đáng tiếc có điểm biến thái. Vì muốn đi nhanh hắn, nàng đành phải nói: “Ngồi xuống!”

Ầm! Nam nhân lại ngã xuống, nhưng miệng còn đang ha ha cười...

Quý dị, thật sự là rất quý dị , hình như hành động này của hắn là tại vì nàng nói ra hai chữ ngồi xuống

Nhìn nam sinh đứng lên, mở miệng nói: “Quả nhiên...”

“Ngồi xuống!”

Ầm! quả nhiên đúng vậy, hắn lại ngồi xuống, thật sự là kỳ quái.

“Ngu ngốc, không cần nói nữa.” Nam nhân từ trên đất nhảy lên, mũ tennis màu đỏ bị bay đi , một đôi lỗ tai màu trắng mềm mềm lộ ra.

Thứ nhất phản ứng của Lâm Tường là cho rằng đây là giả , nhưng trong lòng có cái thanh âm vẫn nói cho nàng, đây là thật! Rồi rầm ba giây, nàng trực tiếp động thủ đi sờ sờ lỗ tai .

Đối phương thế nhưng mặt đỏ lên, tùy ý nàng sờ.

Mềm mềm ấm áp , là thật ! Đang nghĩ, đột nhiên người kia thân thủ ôm nàng vào trong ngực, nói: “Ta tìm được người , rốt cục tìm được người .”

Lâm Tường thế nhưng có chút cảm động, khoé mắt nàng có chút ẩm, trong đầu tựa hồ hiện ra rất nhiều đoạn ngắn mơ hồ.

“Inuyasha...”

“Phải, là ta.”

Nàng thế nhưng mặc danh kỳ diệu gọi tên của hắn, sau đó lại mặc danh kỳ diệu bị hắn công đến một chỗ tầng cao nhất trên tòa nhà.

“Nơi này...” Có điểm quen thuộc, nàng nhìn Inuyasha hỏi.

“Nơi này trước kia là nhà người, người còn nhớ rõ sao?”

Nhà nàng? Nhớ được, Lâm Tường mỉm cười nói: “Không phải là thần miếu sao, sao lại biến thành nhà tầng.” Nàng đối với trí nhớ này nguyên tưởng rằng chỉ là mộng mà thôi, không nghĩ tới là thật .

“Đã qua hơn trăm năm, biến thành bộ dạng này cũng là tất nhiên.” Inuyasha ngồi ở bên người nàng, sau đó nói: “Tìm người rất lâu, không nghĩ tới đột nhiên gặp nhau ở trên đường, mùi của người không hề biến, chỉ là bộ dáng thay đổi.”

“Người nói chính là, kiếp trước của ta?” Đối phương là yêu quái, như vậy trí nhớ này chỉ có khả năng là kiếp trước của nàng.

“Đúng, kiếp trước của người là pháp sư, gọi là Higurashi Kagome.”

Lâm Tường gật gật đầu, nàng đối với yêu quái này cũng không sợ hãi, ngược lại có một loại không muốn xa rời.

“Như vậy hai chúng ta là?”

“Vợ chồng!” mặt Inuyasha lại có chút phiếm hồng, tuy rằng dung mạo của nàng bất đồng, nhưng mùi cùng cảm giác lại hoàn toàn giống nhau.

“Nga, nhưng là kiếp trước của ta đã qua đi, hiện tại ta là của hiện tại, người tìm ta có chuyện gì?”

“Đương nhiên là, muốn cùng người cùng một chỗ, vĩnh viễn , thẳng đến khi sinh mệnh của ta kết thúc.” Inuyasha đột nhiên nói lớn.

Lâm Tường hoảng sợ, nhưng mặc dù có trí nhớ kiếp trước, nhưng là tình yêu gì đó, nàng cũng chưa từng nếm thử quá. Vì thế nói: “Ta phải đi về.”

“Ta đưa người...” Inuyasha đột nhiên giữ chặt nàng, sau đó công lên. Hắn đi rất nhanh, hơn nữa không hỏi đường vẫn biết vị trí nhà nàng. Hỏi nguyên nhân, hắn nói là hương vị chỉ dẫn.

Ai ngờ, đi đến nửa đường, một thiếu nữ đứng ở trước mặt bọn họ.

Inuyasha ngăn ra, buông lâm tường xuống nói: “Sao người lại tới đây nơi này?”

“Mẹ...” thiếu nữ kia đột nhiên phác lại đây, sợ tới mức Inuyasha thân thủ nhắc người đặt sang một bên nói: “Nàng chịu không nổi một cái ôm của người.”

“Vì sao chỉ có người có thể ôm mẹ ta mà ta lại không thể?”

“Snow!”

Lâm Tường rất bất đắc dĩ, bỗng dưng nhảy ra cái trượng phu lại đột nhiên tới cái nữ nhi, hơn nữa nữ nhi này thể nhưng đã lớn như thế, này có phải có điểm thưởng thức rất siêu việt. Nhưng là trong đầu nàng, lại cho rằng chuyện này thật bình thường, phi thường bình thường.

Nàng không để ý hai cha con đang âm ỉ, xoay người chạy về nhà trọ sau đó đóng lại cửa phòng.

Tắm rửa sau cảm thấy mệt chết, hôm nay nhiều chuyện xảy ra lắm. Nàng chỉ muốn lên giường, chỉ cần ngủ một giấc hết thấy sẽ bình thường .

Cảm giác nàng ngủ thật sự sâu, làm một cái mộng thập phần hương diễm, trong mộng một nữ tử đang ở cùng Inuyasha lăn trên giường. Khi cảm xúc nàng mê mông, người nọ quay đầu chuyển lại đây, mà nàng phát hiện người nọ lại là nàng.

“A!” Lâm Tường bừng tỉnh, may mắn chỉ là giấc mộng. Nhưng là quay đầu, lại phát hiện trên giường còn có một đầu, tóc ngắn bạch, hai lỗ tai siêu manh.

“Người làm sao có thể ở trên giường ta?” Lâm tường giận dữ, lấy gối đầu đánh người.

Inuyasha vội tránh, nói: “Trước kia không phải là đều cùng một chỗ sao?”

“Người nói trước kia quá sớm , là kiếp trước.” Lâm tường phát điên ném cả chăn ra ngoài.

Inuyasha bắt được chăn ném sang một bên, vừa muốn âm ỉ, mặt lại đỏ, sau đó tựa đầu chuyển hướng một bên nói: “Người... Người bình thường đều ngủ như vậy sao?”

Lâm Tường , bởi vì muốn ngủ thoải mái chút, cho nên chỉ mặc một bộ, áo lót cùng quần lót, không nghĩ tới thể nhưng bị hấn nhìn. Bất quá nhìn vẻ mặt, tựa hồ tối hôm qua cũng không có vào chăn của nàng.

Thôi, dù sao thì hấn tựa hồ không sai.

Ấn tượng của Lâm Tường vốn đối hấn tốt, hơn nữa hấn luôn luôn dựa không buông, hơn nữa có đôi khi lại thập phần đáng yêu. Nàng chậm rãi thể nhưng ở trong lòng có hấn!

Mà Inuyasha lúc này yêu cầu nàng đi thể giới của hấn nhìn một cái, sau đó Lâm Tường đồng ý , thừa dịp nghỉ phép cùng hấn đến bên kia.

Giống như mộng một hồi dị quốc vậy, lâm tường luyến yêu , hơn nữa rất nhanh liền bị Inuyasha thông đồng lẫn lên giường. Kỳ thực nàng luôn luôn cho rằng phát triển nhanh như vậy ít nhiều là lúc ấy có mộng xuân kia, bởi vì lúc ấy cảm thấy bọn họ thật thoải mái, cho nên khi hai người ở chung, nàng báo mộng đẹp này, thẳng đến chân chính bị Inuyasha giữ lấy , nàng mới biết được cái mộng kia xem ra còn rất xa xôi, bởi vì lần đầu đối nữ nhân mà nói chính là tra tấn a.

Bất quá, hôn nhân đối với nàng mà nói thì còn sớm.

Nhưng là, ở trong lòng Inuyasha nàng sớm đã là thê tử của hấn, vì thế hấn nói muốn đi lữ hành trăng mật. Hấn thể nhưng biết từ này, đại khái là Kagome trước kia nói qua đi! Không biết vì sao, nàng không phải Kagome nhưng lại tuyệt không ghen tị nàng, hơn nữa rất thích Inuyasha nhắc tới chuyện trước kia, bởi vì nàng tựa hồ có thể nhớ tới càng nhiều chuyện kiếp trước.

Inuyasha nói kiếp trước nàng dùng đại linh lực thề, muốn kiếp sau nhớ được hấn, hơn nữa gặp được hấn. Xem ra kiếp trước Kagome hấn là rất yêu Inuyasha, mà nàng có lẽ có một nửa là vì kiếp trước dốt, một nửa là thích hấn thâm tình cùng chấp nhất đi!

83. Chương 83: Ngoại Truyện: Sinh Con Gái Cũng Không Dễ Dàng

Mọi người đều nói nữ nhi là tri kỷ tiểu áo bông của mẹ , vì thế ta nỗ lực muốn sinh cái nữ nhi.

Bất quá, người ta đã nói, đã uống thuốc tránh thai thì phải ngừng nửa năm mới có thể lại sinh dục. Chính yếu là, nửa năm này muốn ngừng thế nào!

Bảo Sess ngừng, người tìm địa ngục sao?

Bảo Sess mang ‘áo mưa’, người tìm ngược sao?

Bảo Sess dùng chạm vào người, người chuẩn bị lên hỏa tinh sao?

Chỉ có thể tự thân chú ý, ở ngoài kỳ an toàn thì phải tận lực cách Sess xa chút, hoặc là tìm chút lý do để xuất môn.

Lấy có hơn hai tháng, cũng thật sự có điểm khó xử ta .

Trước không đề cập tới, ngay cả cơ bên này không có băng vệ sinh phải đi về mua đều dùng lâu, chính là Sess cũng bắt đầu không kiên nhẫn. Dù sao bình thường đều là ta đuổi theo người ta, đột nhiên thay đổi phương hướng, hai người đều cảm thấy dị thường kỳ quái.

Vì thế, ta đem ánh mắt theo dõi tiểu Sess nhà mình, con bảo bối, toàn bộ dựa vào người . Phát huy công phu triển nhãn của người, tận lực quần quít lấy ta đi!

Sess muốn hôn gần, ta liền hướng tiểu Sess nháy mắt, lúc trước đã thương lượng tốt. Con quả nhiên hít lấy một hơi sâu, trực tiếp khóc xuất ra.

“Làm sao bây giờ, đứa nhỏ này hấn là ăn thứ không nên ăn rồi, ta ôm hấn đi tiêu hóa một chút.” Nói xong vội vàng ôm lấy tiểu Sess chạy vội .

Sess tiếp tục thân cận, ta tiếp tục chạy trốn, thẳng đến an toàn kỳ.

Kết quả, Sess không động , ta ngồi ở một bên nhìn chờ hấn đến gần. Nằm nửa ngày phát giác không người để ý, nhìn Sess cười nói: “Sess Sess, lại đây...”

Sess hừ lạnh một tiếng, không nói.

Xong rồi, mỗi yêu tức giận.

Khụ...

Ta gãi gãi đầu, rồi nói: “Nga, không đến thì thôi.” Ngủ, mấy ngày nay phí sức lao động lại rất phí tâm tư.

Nhưng Sess đột nhiên nhắc ta lên ngồi ở trên người hấn, động thủ xé quần áo của ta, nhưng lại không động, nhìn ta quanh thân ở trong không khí, một hồi lâu mới nói: “Ai biết người lát sau lại muốn đào tẩu kiểu gì.”

Rốt cục vẫn là nói đến chuyện này, ta vuốt tóc dài màu ngân bạch của hấn nói: “Còn không phải bởi vì muốn sinh con gái sao, vì sợ được vật ảnh hưởng, cho nên ở ngoài kỳ an toàn, chúng ta không thể cùng một chỗ .”

“Như vậy hôm nay?”

” Trong vòng kỳ an toàn, chúng ta có thể...” Bị áp đảo, sau đó bị chà đạp vền vền một đêm. Sess là mang theo cơn tức , cho nên ta cảm thấy lúc này chọc hấn thật sự là tự mình chuốc lấy cực khổ.

Buổi sáng ngày hôm sau rời giường, ta đỡ lấy thắt lưng , lười ra khỏi phòng. Tiểu Sess nhà mình lấy hình thái con chó nhỏ đi đến, nói với ta: “Hôm nay không cần khóc sao?”

Ta gật đầu nói: “Không cần .”

Tiểu Sess nói: “Vì em gái, các người thật đúng là nỗ lực, nửa thành mọi người nghe thấy được.” Nói xong nguẩy cái đuôi nhỏ đi rồi, vừa đi còn vừa huýt sáo, ý tứ là nói cho ta ngày hôm qua hấn không ngủ tốt sao?

Nửa thành đều nghe thấy được... Ta bị những lời này dả kích càng không ra được cửa. Cả một ngày đều ở bên trong phòng, thẳng đến khi Sess trở về, hấn lại khẽ nhếch khóe miệng nói: “Hôm nay đâu?”

“Hôm nay! ?”

“Có phải ở trong vòng kỳ an toàn?” Sess cố ý nâng lên mặt ta hỏi.

Trong vòng hay là bên ngoài đâu? Vốn là ở trong vòng , nhưng tình cảnh ngày hôm qua rành rành trước mắt, vì thế ta vội vã nói: “Bên ngoài...” Bị áp đảo, sau đó lại bị chà đạp vền vền một đêm. Vì thế ta nổi giận, nắm lấy áo hấn nói: “Không phải đã nói bên ngoài... sao...” Hồng học thở.

” Không phải là người muốn đòi con gái sao, cho nên ta phải càng thêm nỗ lực mới được.”

Cho nên, ngày hôm qua là phát tiết, hôm nay là nỗ lực, như vậy ngày mai đâu?

Các loại lý do, cứ như vậy bị Sess trừng phạt nửa tháng. Sau đó, nhóm yêu quái từ phương bắc tới ý đồ chiếm địa bàn của Sess, cho nên hai bên liên đánh nhau.

Sess vội , hấn thỉnh thoảng xuất môn, phải đến trời tối hoặc là vài ngày không về. Nhưng chuyện sinh con cũng không cần gấp, ta luôn ngủ bù. Ôm tiểu Sess nhà mình, tâm tình gì cũng không có, chỉ mê man.

Trong lúc ngủ , cảm giác có người hôn môi ta, mở mắt thấy Sess đã nằm ở sau người, hấn thân thủ ôm lấy ta cùng với tiểu Sess, nói: “Tiếp tục ngủ đi!”

Trên người hấn có mùi huyết tinh rất trọng, nhưng tựa hồ không phải là hấn huyết, dựa vào trên người hấn nói: “Như vậy tốt lắm.”

“Ân, tốt lắm!” Sess hôn lỗ tai ta, sau đó ôm lấy chúng ta nhập miên.

Ngày qua thật sự mau, ta đã hoàn toàn không muốn qua bên kia đến trường . Dù sao con người của ta không phải là nữ cường nhân, cầu duy nhất chỉ là có lão công đưa nhỏ, đặt gần lò sưởi ở đầu giường, hiện tại đều đạt tới , ta còn đi đọc cái gì thư? Lúc rảnh thì dạy tiểu Sess kiếm đạo, có rảnh thì cùng Sess đùa giải tỏa một chút buồn bực trong lòng.

Vốn tưởng rằng, cứ bình thản như vậy qua. Nhưng mà, có một ngày Sess đi ba ngày sau trở về, đột nhiên tựa đầu ở ta bụng ngửi ngửi, sau đó ngẩng đầu bình tĩnh nhìn ta.

“Ta không hề yêu đương vụng trộm, tuy rằng lão mẹ người câu dẫn ta rất nhiều lần ...”

Sess tuần tú mặt hơi rút, rồi nói: “Người sắp làm mẫu thân .”

Gi? Lập tức ném mọt đao, ném luôn tao nhả kiếm đạo vừa mới.

“Nàng không sao chứ?” Nhận định đứa nhỏ này khẳng định là nữ, ta hỏi.

“Con của Sesshoumaru ta không yếu ớt như vậy.” Sess tựa hồ có chút kiêu ngạo nói.

Người ta kiêu ngạo là có tiền vốn , ngẫm lại Tiểu Bạch cầu bên người này, khi vừa thành hình đã có thể vây khốn tà khí của ngọc tứ hồn. Lúc hắn đi du ngoạn, còn trực tiếp PK một gã đại yêu quái miền Bắc Trung quốc. Đó cũng là khởi đầu chiến tranh. Nhưng đối với chuyện này, Sess chỉ cho hai chữ lời bình: “Tốt lắm!” Hắn thật sự biết làm phụ thân, thật sự. Đứa nhỏ làm sai chuyện gì cũng không quản, còn ủng hộ hết mình. Giết đi, khảm đi, thích giết ai thì giết, thích khảm ai thì khảm, hắn hoàn toàn không ý kiến, cái đó và Inu no Taishou kém quá xa!

Còn ta là cái mặt đen kia, cả ngày đi theo sau tiểu Sess dài dòng , kết quả hắn và ta liền giống bằng hữu, căn bản không giống mẫu tử!

Rốt cục phải có nữ nhi , ta nhất định phải sinh cái nữ nhi vừa nhu thuận vừa nghe lời.

Mười tháng sau, nữ nhi ‘nhu thuận’ ‘nghe lời’ ‘không yếu ớt’ sinh ra. Nhìn kỹ, đầu giống con chó, nằm sấp ở đó rất giống con mèo nhỏ, trên đầu còn có hai cái sừng nho nhỏ.

Tóc đen, mắt đen, biến thành hình thái người liền hoàn toàn là cái ta thứ hai. Bất quá, con mèo nhỏ này lại làm cho người ta rất đau đầu, so với anh trai nàng còn làm cho người ta đau đầu.

Rõ ràng là một bộ dáng bức diễm đậm đáng yêu, nói còn chậm thanh nhỏ nhẹ . Nhưng nếu phát hỏa lên, đất rung núi chuyển .

Người đã nhìn thấy tiểu hài tử chỉ có một tuổi giờ một đầu lợn rừng chạy hết núi chưa? Ta đã thấy, đó là khuyến la sát nhà mình. Tên là Sess đặt , lúc ấy ta cực không đồng ý, bất quá nhìn nàng bây giờ, ta phát giác Sess đặt tên quả nhiên rất lợi hại.

Oành, lợn rừng phóng trên đất . Đất chấn tam chấn động tam chấn. Sau đó nàng dùng ngôn ngữ còn chưa thuần thực nói với chúng ta đang ngồi ở cạnh đồng lửa: “Thịt heo hương... Ăn...”

Ta dùng sức trừu, nước mắt đã không đi ra nổi. Vốn định muốn cái nữ nhi bình thường, nhưng là cái dạng này thấy thế nào cũng không bình thường đi!

Không bình thường nhất chính là, một cái tiểu hài tử khác chỉ có hai, ba tuổi tay cầm luyện nha cao hơn hắn rất nhiều bắt đầu lột da cắt thịt dã trư. Nhìn thấy động tác thuần thực như thế, huyết quang vậy ra! Ta đè lại đầu mình, nói: “Về sau, ta tuyệt đối không sinh .”

Sess dựa vào thân cây ăn cơm dã ngoại, hỏi: “Vì sao?”

Chỉ vào hai cái ngoại tinh sinh vật nói: “Người... Người gặp qua tình hình như vậy sao? Bọn họ chỉ là đứa nhỏ a, có đứa nhỏ nào giết heo lấy thịt sao?”

“Bọn họ là con của chúng ta đương nhiên bất đồng, hiếm thấy .”

“Ta... ai gặp cũng phải khó tin đi!”

“Vậy sinh nhiều thêm mấy đứa, nhìn nhiều thì sẽ không thể trách .” Sess rất lạnh nhạt rất bình tĩnh rất thản nhiên nói ra câu làm người ta khiếp sợ

Ta trừu khước miệng trực tiếp giờ ngón tay cái lên, nói: “Người cường!”

“Điểm ấy, không phải là người sớm đã biết đến sao?”

Ách... lời nói mờ ám như vậy hắn cũng nói ra, mặt đỏ-ìng...

Nhưng là tiểu Sess thế nhưng cũng nghe hiểu , nói: “Các người muốn tán tỉnh thì đi nơi khác, em gái còn nhỏ, đừng giáo hư nàng...”

Đông, ta phác ngã xuống đất, hỏi: “Này... này cũng là bình thường?”

Sess thế nhưng ngẩng đầu nhìn trắng, mỉm cười. Quả nhiên hắc cười là vô địch , ta thế nhưng nhìn đến ngốc đến!

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: ảm áp đi

Vì sao ta vừa viết vừa cười đâu

Cái loại tranh vẽ gia đình tụ hội này, thật là...

Chịu không nổi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ke-hoach-duong-thanh-seshomaru>